

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ἈΠΑΝΤΑ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κατὰ Ματθαῖον.

Κατὰ Μάρκον.

Κατὰ Λουκᾶν.

Κατὰ Ἰωάννην.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Nouum IES V Christi D.N.
Testamentum.

EX BIBLIOTHECA REGIA.

Βασιλεὺς τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀρχιμηντή.

LV TETIAE.

Ex officina Roberti Stephani typographi Regii, Regiis typis.

M. D. L.

Τίτω νέαν ἔκθεσιν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δευτέρου, ἥτις ἐκ τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν
 Γλώττη γέγραπται, παλαιότεροις ἐκείνων ἀνδράσι, ὡς οἶον τῶν ὀπτιμωτάτων ἀντι-
 παρθευόντες, ἐν μικρῇ γήματι, ὡς περὶ τὴν ἐκείνων, τοῖς τῶ βασιλέως λεγομένοις γρα-
 κήροι τυπώσαντες, περὶ ὑμῶν, ὡς φιλοθεοὶ, ἐξεδώκαμεν. νῦν δὲ, δούτερας καὶ πλείους ἀν-
 υβολίω τῶν αὐτῶν ποιησάμενοι, ἐπὶ δὲ καὶ ὅσα ἐν τοῖς τετυπωμένοις ἢ γεγραμμένοις ἀρεσμοῦ
 βιβλίοις, ἀπὸ παλαιῶν γήμα βραχὺ ὄν. περὶ αὐτῶν οὐκ ἠδυνήθη, ταῦτα ἐμπεραστεύει
 καὶ ὁπότε ἔβιβλίου περὶ αὐτῶν, ἢ ὅτι μέσῳ περὶ αὐτῶν, καὶ τοῖς ἑβραίοις μεγάλους
 γραμμασι τυπώσαντες, πάλιν ὑμῶν περὶ αὐτῶν. ἔχοντες δὲ ἐπὶ τούτοις, περὶ αὐτῶν τῶν
 ἀφ' ὧν γεγραπται, ὡς ὁ ἐκείνη ὀπτιμωτής, ἀριθμῶν τῶν βιβλίων ὀνόματα σημαίνει ἐν οἷς
 γέγραπται. οὕτω γὰρ ἐδόξε ἡμῶν ἐκείνα περὶ αὐτῶν, ἵνα ἢ ὁ μὲν, περὶ αὐτῶν, τὸ δὲ, δούτε-
 ρον, ἐξ ἧς μέγας καὶ τῶν ἐκείνων. ὁ δὲ αὖ βιβλίου ἐστὶ τὸ ἐν Σπυρία ποτὶ τυπώσαν
 κατὰ ἵνα ἀντιγράφα τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ ἀκριβεστάτων, ὡς τοῖς ἡμετέροις καὶ περὶ αὐτῶν συμ-
 φωνοῦν ἀρεσμοῦ. τὸ δὲ β' ἐστὶ τὸ ἐν Ἰταλία ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀντιβληθὲν φίλων. τὸ γ'
 γ', δ', ε', ζ', η', ι', ιε', καὶ ἐκ τῆς τῶ κεράσιον ἡμῶν βασιλέως Ἑρρίκου μεγαλοπρε-
 πεστάτης βιβλιοθήκης ληφθέντα ἀντιγράφα ἐστὶ. καὶ ὁ λοιπὸν, ἐκείνα ἐστὶν ἀπὸ τῶν παλαιῶν
 ἀντιβληθῶν. τὰς δὲ τούτων ἀφ' ὧν ἐσημειώσαμεθα γεγραπται, τοῖς Ἑβραίοις μι-
 μησάμενοι ὁφθαλμοῖς, ὡς ταῦτα ἐν τῇ παλαιᾷ ἀφ' ὧν φαίνεται εἶσι ποιησάντες. ἐκείνοι
 μὲν γὰρ μὲν ὁ κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν βαβυλωνίας ἀρχὸν ἔχον, καὶ ἱεροῦ τῆς παλαιᾶς ἀφ'-
 ὧν συγγραμματα ἀντιπαρθευομένης, καὶ ἐν ἐκείνοις ἀφ' ὧν ἀπὸ ἵνα ἡ
 μέγας ἢ κεράσιον τῶν ἀντιβληθῶν, ὡς ἐπὶ καὶ νῦν καὶ ἐκ
 τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων τυπώσαντα βιβλία μὲν τυπώσιν. οὐ μὲν γὰρ τῶν ἐν τοῖς πα-
 λαίοις ἀντιβληθῶν περὶ αὐτῶν κεφάσιον διαφασί, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἔσονται Ἑλληνικοῖς ἀ-
 εθμοῖς ἐσημειώσαμεθα ἐπὶ δὲ καὶ ἡ αὐτὰ περὶ αὐτῶν, ἐν μὲν τοῖς ἀναγνώσταις καὶ μέγας ἐν
 ἐκείνη σελίδι ἀπὸ ἡ κατὰ τῶν ὀπτιμωτῶν, ἐμπεραστεύει ἐκείνης αὐτῶν περὶ αὐτῶν. ἐξο-
 ρον ὅτι αὐτὰ καὶ κεφάσιον, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν λατρίων διήλθον, Ἑλληνικοῖς ὁμοίως ἀριθμοῖς ἐση-
 μνήσαντες. ἵνα ὅτι μή τις τὸν ἵνα ζήτησιν, συμπεραστεύει δι' ὅλα ἔχον κεφάσιον, αὐτὸ καὶ μὲν βρα-
 χύτερα εἰς τέσσαρα μέρη, καὶ δὲ μακρότερα εἰς ἑπτὰ διείλοντες. Περὶ δὲ τούτοις ἀπαντες, καὶ
 ὅσοις ἀρεσμοῦ καὶ ὅλων τῶν κεφάσιον ἀντιβληθῶν ἢ ἀντιβληθῶν σιωπῶντες καὶ συμφωνοῦντες, ἢ ἵνα
 περὶ αὐτῶν ἀντιβληθῶν περὶ αὐτῶν ὡφέλῃαι τὸν ποιεῖν, καὶ δὲ τῶν περὶ αὐτῶν περὶ αὐτῶν.
 καὶ δὲ ἐκ τῶν παλαιῶν ληφθέντας ἀφ' ὧν μὲν τυπώσιν καὶ αὐτὰ περὶ αὐτῶν. οὐδέποτε
 τοῖς Εὐσεβίου ἔχον κεφάσιον κεφάσιον, ἀλλὰ καὶ τούτοις, τοῖς Ἑλλήσιν ἐν τοῖς τῶν μα-
 λιστα χαλεπῶν, ἐτυπώσαντες. Ἀξίον δὲ περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἑλλήνων τῶν ἀντιβληθῶν ἡγη-
 σάμεθα, ὅτι ἐν πᾶσι καὶ δὲ τοῖς ἀντιγράφοις ἀρεσμοῦ, ἐκείνου τῶν ἀναγνώσταιν τὰ τέλη, ὁ
 μοίως δὲ καὶ ἐκείνης ὀπτιμωτῆς περὶ αὐτῶν. ὁ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἐξορῶν ἰδεῖν ἐστὶν συγγρα-
 φῶν. ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν, ἀπὸ ὑμῶν ὡς φιλοθεοὶ, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκ δόσιν περὶ αὐτῶν, περὶ
 τοῦτο μόνον ἀποδοσάντες, καὶ τούτου σοφιστῶν μόνου, τῶν μέγας ὑμῶν ταύτης τῶν βιβλίων
 ἐμποιῶντες ἔρωτα, ἵνα ἢ γέγραπται ἀπὸ τῶν ἡοπνύων ἀνδρῶν διαλέκτων, ἡδὲ ὡς ἀμα
 καὶ ὡφέλῃαι ἀναγνώσταιν διωκῆτε. ἀπὸ λαύετε οὖν τῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας φιλοπορίας
 ἀγαθῶν. ἡμῶς δὲ περὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἱουδαίων τῶν φιλοσώφου καὶ μὲν τυπῶν ὁ ἀπὸ τοῦ
 δευτέρου συγγραμματα. Ἑρρίκω.

Superioribus diebus, Christiane lector, Nouum Domini nostri IESV
CHRISTI Testamentum, qua, dictante Spiritu sancto, scriptum fuit lin-
gua, cum vetustissimis sedecim scriptis exemplaribus quanta maxima po-
tuimus cura & diligentia collatum, minore forma, minutioribusque Regiis
characteribus tibi excudimus. Idem nunc, iterum & tertio cum iisdem colla-
tum, maioribus vero etiam Regiis typis excusum tibi offerimus: iis praefixis,
(nequid desyderes) inseritisve, aut in calce positus, quae usquam in scriptis aut
excusis leguntur codicibus: quae omnia, angusta alterius forma capere non
potuerat. Ad haec, in margine interiori varias codicum lectiones addidimus:
quarum unicuique, numeri Graeci nota subiuncta est, quae nomen exemplaris,
vnde sumpta est, indicet: aut exemplarium nomina, quum plures sunt numeri.
Iis nanque placuit, primo, secundo, ad sextumdecimum usque, nomina impo-
nere: ut primo, Complutensem editionem intelligas, quae olim ad antiquissi-
ma exemplaria fuit excusa: cui certe cum nostris mirus erat in plurimis con-
sensus. Secundo, exemplar vetustissimum, in Italia ab amicis collatum. Ter-
tio, quarto, quinto, sexto, septimo, octauo, decimo & quintodecimo, ea quae
ex bibliotheca Regis habuimus. Caetera sunt ea quae undique corrogare li-
cuit. Cuius quidem vetustiorum codicum collationis, doctissimos Hebraeo-
rum authores habemus: quos post reductum e Babylonia populum Dei, quum
sacros Veteris testamenti libros discrepare verbis aliquando, aut apicibus e-
tiam comperissent, diuersam in margine lectionem adnotasse testatur ho-
die libri ad exemplaria scripta, excusi. Capitum praeterea iuxta Graecos diui-
sionem, in interiori margine numeris Graecis notauimus, quibus respon-
dent in Euangelis *καθ' ἕνα* in superiore & inferiore paginarum parte: in Epi-
stolis vero, ipsa *καθ' ἕνα* singulis Epistolis praefixa. Latinorum autem capita
numeris & ipsa Graecis in margine exteriori significauimus: ipsosque Lati-
nos sequuti, breuiora capita in quatuor, longiora in septem partes distribui-
mus: literis alphabeticis maiusculis partes illas in eodem margine signantes.
vbi etiam & Latinorum more notauimus locum vel ex Euangelista aliquo, vel ex
Apostolicis scriptis, qui cum praesenti loco aut idem sit prorsus, aut non pa-
rum ab similibus: aut qui certe cum ipso collatus, lucem aliquam afferre posse vi-
deatur: adiecta litera maiuscula quae capitis eam partem indicet in qua quare
locus ille debeat. Locos ex Veteri testamento aut ad verbum, aut eodem sensu
citatos, magna cura signauimus. Nec tamen omisimus Eusebii Caesariensis
canones, sed iis quoque in interiori margine locum dedimus, ut Graecis etiam
satisficeret. Sed ne numerum quidem *στίχων*, praesertim quum is in nostris prop-
e omnibus codicibus inueniretur, in calce cuiusque Euangelii & Epistolae.
quam ratione recensendi *στίχων*, & apud nonnullos, prophanos scriptores
videre est. Haec vero omnia, ut te alacriore ad sacrosancti Noui testamenti
Seruatoris nostri Dei lectionem redderemus, nobis esse suscepta existimato.
Nostris igitur vtere & fructu laboribus, dum ad tandiu desyderata Iustini
philosophi & Martyris accingimur opera. Vale.

Δὲ μὲν ἡμᾶς μὴ δέειξεν ἡ ἀπὸ τῶν γραμμάτων βοήθεια,
ἀλλ' οὕτω βίον πρὸ ἐλπίδας καθάσθαι, ὡς τὸ πνέματος πλὴν
χαρὲν ἀπὸ τῆς βίβλου ἀνέσται ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς. καὶ καθά-
ρως ταῦτα ἀφ' ἑαυτοῦ, οὕτω τὰς καρδίας τὰς ἡμετέρας ἀφ' ἑ-
αυτοῦ πνέματος ἐκτρέφεται. ὅτι δὲ ταῦτα διεκρουσάμεθα ἡ
χαρὲν, φέρε καὶ τὸν δούτερον ἀσπασάμεθα πλοῦν. ἐπεὶ ὅτι
ὁ πρὸς τὸν ἀμείνον, καὶ δὲ ὡς εἶπε καὶ δὲ ὡς ἐποίησεν, ἐδήλω-
σεν ὁ Θεός. καὶ γὰρ τὰ Νῶε, καὶ ἡ Ἀβελὰμ καὶ τοῖς ἐθνομί-
στοις ἐκείνου, καὶ τὰς Ἰσὺς καὶ τὸ Μωϋσῆ οὐ ἀφ' ἑαυτοῦ
διέχετο, ἀλλ' αὐτὸς δὲ ἐαυτὸν, καθάρα διέσκαυν αὐτῶν πλὴν δόξαι. ὅτι ἡ εἰς ἀδελφότη-
τος κακίας ἐπέπεσε τὸν πνέμα ἀπὸς τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος, ἀνατρίχως λοιπὸν γραμματα καὶ
πλάκες, καὶ ἡ δὲ τούτων ἀπομνήστει καὶ τὸν οὐκ ἐπὶ τὴν παλαιὰ ἀγίων μόνον, ἀλλ' αὖ
καὶ ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν συμβαίνει ἰδοὺ τὴν ἀν. ὅτι γὰρ τοῖς ἀποστόλοις ἐδόκεν ἡ γραπτὸν ὁ Θεός, ἀλλ'
ἀπὸ τῶν γραμμάτων, πλὴν τῶν πνέματος ἐπηχέειν το δώσθαι χαρὲν. ἐκεῖνος γὰρ ἡμᾶς ἀναμνή-
στει, φησὶ, πνέμα καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι τούτο πολὺ ἀμείνον ὡς ἀκούσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὸν
διαψοσθαι ἡμῶν διαθήκην κατὰ τὸν νόμον μου εἰς διανοίας αὐτῶν, καὶ ὅτι καρδίας γρα-
φὰ αὐτοῖς, καὶ εἰσὶν αὐτοῖς διδάκτρι Θεοῦ. καὶ ὁ Παῦλος δὲ ταῦτα ἐν δεικνύμενος πλὴν
ἀποστολῶν, ἐλεγε καὶ ἐληφέναι νόμον οὐκ ἐν πλάττει λήθην, ἀλλ' ἐν πλάττει καρδίας ἁρ-
κίνας. ὅτι δὲ τὸ χρόνον πρὸς τοῖς ἐξ ἀκείνου, οἱ μὲν δογματῶν ἐνεκεν, οἱ δὲ βίου καὶ ἑ-
σπῶν, ἐδέχοντο πάλιν τῆς ἀπὸ τῶν γραμμάτων ἀπομνήστει. ἐννοήσαν οὖν ἡλίκοι, ὅτι κακόν,
τοῖς ὅτις οὐκ ἐλπίδας ζῶν καθάρα, ὡς μὴ δέειξεν γραμμάτων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς βίβλου παρ-
εχόν τὰς καρδίας τὰς πνέματι, ὅτι πλὴν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἐκείνων, καὶ ἐκ τῶν ἀποστόλων εἰς τὴν
τούτων χρείαν, μὴ δὲ τὰς δούτερον πάλιν κεχρησθῶν φαρμάκων εἰς δέον. εἰ γὰρ ἐκλήμα ὁ
γραμμάτων διηδύται, καὶ μὴ πλὴν τῶν πνέματος ἐπιστάσασθαι χρεῖν, σκόπησον ἡλίκοι
κατηγορία, ὅ μὴ δὲ πλὴν βοήθειαν ταῦτα ἐθέλει κερδαίνειν, ἀλλ' ὡς εἶπεν καὶ μάττω καί-
μεθα τὰ γραμματα ἀποσπᾶν, καὶ μείζονα ἐπιστάσασθαι πλὴν κήρυγμα: ὅτι ἵνα μὴ ἡ-
ται, πρὸς τὸν μὲν ἀκριβείας τοῖς γεγραμμένοις, καὶ μάττω πῶς ὁ παλαιός ἐδόθη νό-
μος, πῶς δὲ ἐκ κατὰ τὴν διαθήκην. πῶς οὖν ὁ νόμος ἐκεῖνος ἐδόθη τότε, καὶ πότε καὶ ποῦ; μὲν τὸν
Διγνώσκον ὁλεθρὸν ὅτι ἡ ἐρήμου, ἐν ᾗ ὅρα Σινὰ, καὶ τὸν καπνὸν καὶ τὴν πυρὸς ἀνιόντος ἀπὸ
τῶν ὄρεων, σάλπικτος, ἡχῆς, βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἡροδρόμων, τὸ Μωϋσέως εἰς αὐτὸν εἰσόντος
τὸν γρόφον. Ἐν τῇ κατὰ τὴν οὐχ οὕτως. οὔτε ἐν ἐρήμῳ, οὔτε ἐν ὄρει, οὔτε μὲν καπνὸν καὶ
σκότους καὶ γρόφον καὶ θυελλῆς, ἀλλ' ἀρχομένης ἡμέρας, ἐν οἰκίᾳ πνέματος συνηθροῦν, μὲν
πολλῆς τῆς ἡμετέρας πνέμα ἐχέτω. τοῖς μὲν γὰρ ἀλογωτέροις καὶ δυσνόητοις σαματικῆς
ἐδὲ φαντασίας, οἱ ἐρημίας, ὄρεων, καπνὸς, σάλπικτος, ἡχῆς, καὶ τῶν ἀγίων τοιούτων. τοῖς δὲ ὑ-
ψηλοτέροις καὶ καταπειθεῖς καὶ τὸ σαματικῶν ἐννοίας ἀναβεβηκῶσιν, οὐδένος καὶ τούτων χρεία.
εἰ δὲ καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἡχῆς ἐχέτω, οὐ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποστόλοις, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς πρὸς τοῖς Ἰουδαίοις, δι-
οῖς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν φησὶ γλῶσσά. εἰ γὰρ καὶ μὲν τούτο ἐλεγον, ὅτι ἡλίκοις μεμεσιμένοι
εἰσι, πολλὰ μάλλον, εἰ μὴ δὲ τούτων εἶδον, ταῦτα αὖ εἶπον. καὶ ὅτι μὲν ὁ παλαιὸς Μωϋσῆς

У Г О М Н И М А

[illegible]

ΠΕΡΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

[illegible]

Υ Ρ Ο Μ Ν Η Μ Α

[illegible]

ΠΕΡΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

[illegible]

Ε Καὶ τὴν πέμπτην ἐν ᾗ οἱ δύο.

5 Καὶ ὡν ἕκτος ἐν ᾧ οἱ δύο.

[illegible]

Ζ Καρὼν ἑβδόμος ἐν ᾧ οἱ δύο.

Θ Καὶ ὡς ἐγγατος ἐν ᾧ οἱ δύο.

Μ Τ	Ι Ω.					Α.	Ι Ω.		
ε	ωγ					λ	σιθ		
ιβ	ιβ					λ	σκβ		
ιβ	λβ					σεβ	ριγ		
ιβ	λολ					σεβ	ρκολ		
ρκ	βπ					σολ	σκζ		
ρωε	σιε					σολ	σκθ		
εζ	ρε					σολ	σλα		
						τγ	ρωβ		
						τγ	ρπς		
						τγ	ολ		
						τζ	ρπβ		
						τζ	ρως		
						τζ	ρζ		
						τις	ρπβ		
						τιβ	ρπς		
						τιβ	ρζ		
						τμ	σιγ		
						τμ	σιζ		
						τμα	σκα		
						τμα	σχυ		
						τμα	σχε		

Η Καρὼν ὀγδοὺς ἐν ᾧ οἱ δύο.

Α.	Μ Ρ.				
κγ	ιβ				
κε	ιολ				
κζ	ις				
κζ	κη				
κη	ιζ				
πολ	μην				
πθ	ις				
ζα	ξα				
ρ	οε				
ργ	ζζ				
σμζ	ρλς				
σολ	σις				
τλε	ολ				
τλθ	ολε				

κ Β Οκακολογῶν πατέρα. Ματ. ιε Α
κδ Δ Οφθαλμὸν ἀπὸ οφθαλμοῦ. Ματ.
ε Ζ
κς Β Οὐ ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς. β. Κορ.
ς Δ
ΑΡΙΘΜΩΝ
θ Β Οσοῦν οὐ συνετέλεσται αὐτῶν.
Ιω. ιθ Ζ
ΔΕΥΤΕΡ.
δ Δ Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ κατα-
ναίσκει. Εβρ. ιβ Η
ε Β Οὐκ ἐπιθυμήσεις. Ρωμ. ζ Γ. ιγ Γ
ε Β Οὐ φονεύσεις. Ματθ. ε Γ. λουκ.
ιη Δ
ε Β Οὐ μοιχεύσεις. Ματθ. ε Δ. λκ. ιη Δ
ε Β Οὐ κλέψῃς. Λκ. ιη Δ. ρω. ιγ Γ
ε Β Μὴ ψευδομάρτυρήσης. Λουκ. ιη Δ
Ρωμ. ιγ Γ
ε Β Τίμα τὸν πατέρα. Ματθ. ιε Α.
μρ. ζ Β. ἐφεσ. ς Α
ς Α Ακουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν. Ματθ. ιβ Γ
ς Α Αγαπήσεις Κύριον. Ματθ. κβ Γ.
λουκ. ι Ε
ς Γ Κύριον τὸν Θεὸν συνεροσκήσεις.
Ματθ. δ Β. λουκ. δ Β
ς Γ Οὐκ ἐκπιδράσεις Κύριον τὸν Θεόν
σου. Ματθ. δ Β. λουκ. δ Β
η Α Οὐκ ἐπὶ ζώοντων ζήσεται ἀν-
θρώπος. Ματθ. δ Α. λουκ. δ Α
ι Δ Περίσωπον Θεὸς ἀνδρῶν οὐ
λαμβάνει. Γαλ. β Β
ιη Γ Περίφημι ὑμῖν ἀγάπην. Γραξ.
γ Δ. ζ Ε
ιθ Δ Ἐπὶ σώματος δύο μὲν ἵππων. β. Κορ.
ιγ Α. ματθ. ιη Β. ιω. η Γ
ιθ Δ Οφθαλμὸν ἀπὸ οφθαλμοῦ. Ματ.
ε Ζ
κα Δ Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμνι-
σμένος. Γαλ. γ Β
κε Β Οὐ φιμώσεις βουὴν ἡγοῦντα. α.
Κορ. θ Β. α. ἡμοθ. ε Γ
κε Β Ἐάνθρωπος ἀδελφὸς ἀποθανῇ. Ματθ.
κβ Γ. μρ. ιβ Β. λουκ. κ Ε

κζ Δ Ἐπικατάρατος πᾶς ὁς ἐκ ἐμμέ-
νη ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις.
Γαλ. γ Β
λ Γ Τίς ἀγαθήσει εἰς οὐρανόν. Ρω. ι Β
λ Γ Ἐπίς σε ὁ ῥῆμα ἐστὶν ἐν τῷ σώμα-
τι σου. Ρωμ. ι Β
λβ Γ Ἐγὼ παρὰ ἡλῶσω ὑμᾶς ἐπὶ σὺν
ἐθνεσιν. Ρωμ. ι Δ
λβ Ε Ἐμοὶ ἐκ δίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω.
Ρωμ. ιβ Δ
ΙΗΣΟΥΕ.
α Α Οὐ μή σε ἀνά. Εβρ. ιγ Α
ΒΑΣΙΛ. Β.
ζ Γ Ἐγὼ ἐσομαι αὐτῶν εἰς πατέρα. Ε-
βρ. α Β
ΒΑΣΙΛ. Γ.
ιθ Β Κύριε, τοῖς περὶ φησὶς σου ἀπέ-
κλιθαι. Ρωμ. ια Α
ιθ Β Κατέλιπον ἑμναυτῶν ἐπὶ λακί-
λίοις. Ρωμ. ια Α
ΙΩΒ.
ε Γ Οδρασμήνους τοῖς σοφοῖς ἐν τῇ
προυργίᾳ αὐτῶν. α. Κορ. γ Δ
ΨΑΛ.
ς Α Ἰναὶ ἐφύλαξαι ἔθνη. Γραξ. λ Ε
ς Β Υἱὸς μου εἰ σύ. Πραξ. ιγ Ε. ἐβρ. α
Β. ε Β
ς Γ Ποιμανθὲς αὐτοῖς ἐν ῥάβδῳ σιδή-
ρᾳ. Αποκ. β Η. ιθ Γ
δ Β Οργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμάρτυρετε. Ε-
φεσ. δ Ζ
ε Γ Τάφος ἀνεργημένος ὁ λαὸς ἐξ αὐτοῦ.
Ρωμ. γ Β
ς Γ Αποχωρήτε ἀπὸ ἐμοῦ. Ματθ. ζ Δ.
κε Δ. λουκ. ιγ Ζ
η Β Ἐκ σώματος ἡπίων. Ματθ. κα Β
η Γ Τί ἐστὶν ἀνδρὸς ὅτι μιμησθήκη
αὐτῶν. Εβρ. β Β
η Γ Πάντα ὑπέταξεν ὑποδὸς τοῖς πό-
δας αὐτοῦ. α. Κορ. ιε Δ
θ Ε Ὡν τὸν σώμα ζῆας καὶ πικρίας γε-
μει. Ρωμ. γ Γ
ιγ Α Οὐκ ἐστὶν δικαίος ὁσὶν εἰς, σὺν ἑ-
στὶν ὁ σκωπῶν. Ρωμ. γ Γ

ιε Γ Περωρῶμιον τὸν Κόρειον ἐνώπιόν
μου, διαπομπῆς. Γραξ. β Δ
ιε Δ Οὐδὲ δάσφς τὸν ὁσὸν σου. Γραξ.
β Ε. ιγ Ε
ιζ Α Ἐγὼ ἐσομαι πεποιθὼς ἐπὶ αὐτῶν.
Εβρ. β Γ
ιζ Η Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν
ἐθνεσιν. Ρωμ. ιε Β
ιη Α Εἰς πᾶσιν τῷ γλῶττι ἐξήλθεν ὁ φόβος
αὐτῶν. Ρωμ. ι Δ
κα Α Ἡλὶ Ἡλὶ λαμμά (βαβυλωνί).
Ματθ. κζ Ε. μρ. ιε Γ
κα Γ Διευερίσθην, τὰ ἰμάτιά μου.
Ματθ. κζ Δ. ἰωαν. ιθ Ε
κα Γ Ἀπαχέλας τὸ ὄνομά σε τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου. Εβρ. β Γ
κγ Α Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ. α. Κορ. ι Ζ
κδ Γ Ἐμίσσησθαι με δωρεάν. Ιω. ιε Δ
λ Α Εἰς χεῖρας σου παρὰ τὴν σφοδρὰν
πνύμα μου. Λουκ. κγ Ζ
λα Α Μακάριοι οἱ ἀφένοντες αἱ ἀνο-
μίαι. Ρωμ. δ Α
λγ Γ Ὁ γὰρ ζῶν ἀγαπᾷ. α. Περ.
γ Β
λθ Β Θεῖαι καὶ περὶ σφοδρὰς σὺν ἡθε-
λησας. Εβρ. ι Β
μ Γ Ὁ πρῶτος μετ' ἐμοῦ τὸν ζῶντα.
Ιωαν. ιγ Β
μγ Δ Εἵνεκα σου θανατοῦντα ὅλην πλὴν
ἡμέραν. Ρωμ. η Η
μδ Β Ὁ θεὸς σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Εβρ. α Γ
ν Α Ὅπως ἀνὴρ δικαιοῦς ἐν τοῖς λόγοις
σου. Ρωμ. γ Α
νη Δ Τὴν μέμνηται ὑμῶν ἐπιτίμην
ἐπὶ αὐτῶν. α. Περ. ε Β
ξα Δ Ἐκαστος τὸν ἴδιον μαθὼν λήψεται.
α. Κορ. γ β
ξζ Δ Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἡ χιμαλῶτευσεν.
Εφεσ. δ Β
ξη Β Ὁ ζῆλος τῆς οἴκου σου κατέφαγέ
με. Ιωαν. β Δ
ξη Β Οἱ ἐνδύοιμοι τῶν ἐνδύοιμων σε,
ἐπέπεσον ἐπὶ ἐμέ. Ρωμ. ιε Α

ξη Γ Γεννηθήτω ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς πα-
ρίδα. Ρωμ. ια Β
ξη Γ Γεννηθήτω ἡ ἐπαυλις αὐτοῦ ἐρημος.
Γραξ. α Δ
οζ Α Ἀνοίξω ἐν τῷ βαβυλωνί τὸν σώμα-
τόν μου. Ματθ. ιγ Ε
οζ Γ Ἀρτὸν ἐκ τῆς οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς φαγεῖν. Ιωαν. ς Δ
πα Β Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστέ. Ιωαν. ι Ζ
πη Δ Ἐδρὸν Δαβὶδ ἀνδρα καὶ πλὴν καρ-
δίας μου. Γραξ. ιγ Δ
4 Γ Τοῖς ἀφένουσιν αὐτὸν ἐν τῇ πε-
ρὶ σου. Ματθ. δ Α. λουκ.
δ Β
4γ Β Κύριος γινώσκῃ τοῖς ἀφένουσιν
τῶν βιβλίων. α. Κορ. γ Δ
4δ Δ Ὡς ὅμοια ἐν τῇ ὁργῇ μου. Εβρ.
δ Α
4δ Γ Σήμερον καὶ τὸ φῶς αὐτῶν ἀκού-
σητε, μὴ σκληρυνῇτε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν ὥς ἐν ἐν τῷ παρὰ
πικρῶν. Εβρ. γ Β
4ς Β Καὶ περὶ σφοδρὰς αὐτῶν αὐτῶν
πρότες ἀγέλοι Θεοῦ. Εβρ. α Γ
ρα Δ Σὺ καὶ τὸ ζῶντα Κύριε πλὴν γλῶ-
ττι ἐπεμνήσθης. Εβρ. α Γ
ρη Α Ὁ ποιῶν τοῖς ἀφένουσιν αὐτὸν πνύ-
ματα. Εβρ. α Γ
ρη Β Καὶ πλὴν ἐπισκοπῇ αὐτῶν λαβοὶ
ἐπεργ. Πραξ. α Δ
ρθ Α Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.
Ματθ. κβ Δ. λκ. κ Η. Πρα.
β Ζ
ρθ Α Ἐως ἀνὴρ τῶν ἐθνεσίων σου ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν σου. Εβρ. α Δ.
α. κορ. ιε Δ
ρθ Β Σὺ ἱερὸς εἰς τὸν αἰῶνα Εβρ. ε Β.
ζ Γ
ρθ Β Ὡς οὐ Κύριος, καὶ οὐ μεταμνη-
σθήσεται. Εβρ. ζ Γ
ρια Β Ἐσχέρτισεν, ἔδωκε τοῖς πένησι. β.
κορ. θ Γ
ριε Α Ἐπίστρεψα, εἰς ἐλπίδα. β. Κορ.
δ Γ

ριε Α Πᾶς δὲ θεσπος ψύσης. Ρωμ. γ Α
ρις Α Αἰνέτετε Κύριον πάντα ἑ ἐν ἡ.
Ρωμ. ιε Γ
ρις Α Κύριος ἐμοὶ βοηθός. Εβρ. ιγ Α
ρις Δ Λίθον ὁ ἀπεδοκίμαζ. Ματ. κα
Δ. μὲν κ. β Α. παραξ. δ Β. α.
Πετρ. β Β
ρις Α Ωσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ. Ματθ.
κα Β
ρλα Γ Εκ καρποδ' ὁ σφύρος αὐτ'. Πραξ.
β Ε
ρλδ Α Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τοῦ χεῖλη αὐτ'.
Ρωμ. γ Β
Γ Α Ρ Ο Ι Μ.
γ Α Μὴ γίνεσθε φρονημοὶ πρὸ ἑαυτοῖς.
Ρωμ. ιβ Δ
γ Β Υἱέ μου μὴ ὀλιζώρῃ παιδείας Κυ-
ρίου. Εβρ. ιβ Β
γ Β Οὐ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδὸς υἱ. Εβρ.
ιβ Β. Σποκ. γ Δ
ι Β Αγάπη καλὴ καὶ πλῆθος ἀμάρ-
τιαν. α. Πετρ. δ Β
ις Γ Ορεῖτε μή τις κακόν. α. Θεσαλ.
ε Δ. α. πετρ. γ Β
κ Γ Ο καυχολόγων πάντες. Ματθ. ιε
Α. μὲν ζ Β
κε Γ Εὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψάμιζε
αὐτόν. Ρωμ. β Δ
κς Β Κύνων ἐπιτρέψας ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐξέ-
ραμα. β. Περ. β Δ
Η Σ Α Ι Ο Υ.
α Γ Εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ ἐκπέ-
λιπεν ἡμῖν σπέρμα. Ρωμ. θ Ζ
ε Δ Αμπελόνα ἐφύτευσεν ὁ θεός.
Ματθ. κα Β. μὲν κ. β Α.
λουκ. κ Β
ς Α Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος. Αποκ. δ Γ
ς Γ Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ οὐ μὴ σιωπῇτε.
Ματ. ιγ Β. μὲν δ Β. λουκ. η Β.
Γρα. κη Ζ. Ιω. β Ζ. Ρωμ. ια Β
ς Γ Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἐξεί.
Ματθ. α Δ
η Δ Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά. Εβρ. β Δ
η Α Γῆ Ζαβουλὼν ἐν γῇ Νεφθαλείμ.

Ματθ. δ Γ
ι Ε Εὰν ἡ ὁ δειθμός τ' ὑμῶν Ἰσραήλ.
Ρωμ. θ Ζ
ια Α Αποκαλ. φθίσεται ὁ ἄνομος. β.
Θεω. β Β
ια Γ Εσται ἡ εἰς αὐτὸν Ἰεσσαί. Ρωμ. ιε Γ.
Πραξ. ιγ Δ
κα Γ Ἐπείκει ἔπεισε Βαβυλῶν. Σποκ. αλ.
τιδ Β
κβ Δ Φάγωμεν καὶ πίωμεν. α. Κορ. ιε Ε
κβ Ζ Τάδε λέγει ὁ ἅγιος ὁ ἀληθινός. Α-
ποκ. γ Β
κε Γ Οπ' ἐν ἐπερὶ λώσους. α. Κορ.
ιδ Δ
κη Γ Εξαλείψ' ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀ-
πὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Απο-
καλ. ζ Δ
κη Δ Ἰδοὺ ἔρχομαι ἐν Σιών. Ρωμ. θ Η.
α. Πετρ. β Β. Πραξ. δ Β
κθ Δ Ἐβλίσθ' μοι ὁ λαὸς σου τὰς ἐμαπ-
αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσί με ὑμᾶς.
Ματθ. ιε Α. μὲν ζ Β
κθ Ε Ἀπολὼ πᾶν ὄφθαλμὸν τῶν σφῶν. α.
Κορ. α Γ
λγ Γ Ποδ' ὄφθαλμὸς; ποδ' ἡραμμάδης;
α. Κορ. α Γ
μ Α Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ματθ. γ Α. μὲν α Α. λουκ.
γ Α. Ιωαν. α Γ
μ Β Πᾶσα ὥς ὡς χόρτος. α. Γερ. α Δ
Ιακ. α Δ
μ Δ Τίς γὰρ ἐγὼ νοῦν Κυρίου, ὅς συμ-
βιάσθ' αὐτόν; α. Κορ. β Δ
μ Δ Τίς γὰρ ἐγὼ νοῦν Κυρίου, ἢ τίς
σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; Ρωμ.
ια Δ
μα Β. μδ Α Εγὼ εἰμι ὁ θεός. Α-
ποκ. α Δ. κβ Γ
μβ Α Ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα. Ματ.
ιβ Β
μγ Δ Ἰδοὺ γέγονε καμὰ τοῦ πύτου. Α-
ποκ. κα Β. β. κερ. ε Δ.
με Β Μὴ ἐρῇ ὁ πλάσμα ὁ πλάσας-
τι. Ρωμ. θ Δ

με Δ Ζὰ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ
καμὰ πᾶν γόνυ. Ρωμ. ια Β
μβ Β Τέλει καὶ σε εἰς φάος ἐθνῶν. Πραξ.
ιγ Η
μβ Γ Καρῶν δεκτὰς ἐπήκουσά σου.
β. Κορ. γ Α
μβ Ε Οὐ πεινάσουσιν ἐπὶ, ὥστε διψήσου-
σιν. Αποκ. ζ Δ
ν Β Τότε ἐνέσταντο εἰς τὸ πρῶτον
αὐτῶν. Ματθ. κς Η
νβ Β Ως ἀράοι οἱ πόδες τῶν διαγελι-
ζομένων. Ρωμ. ι Γ
νβ Δ Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέθου αὐτῶν.
β. Κορ. γ Δ
νβ Β Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς ἐρα-
σσημεῖται ἐν τοῖς ἐθνεσι. Ρωμ.
β Δ
νβ Δ Οἷς ἐκ ἀνηγέλη παρ' αὐτοῦ. Ρωμ.
ιε Ε
νγ Α Κύριε, τίς ὁπίστανται τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;
Ρωμ. ι Γ. ιω. β Ζ
νγ Β Αὐτὸς καὶ ἀδελφείας ἡμῶν ἔλα-
βε. Ματθ. η Γ
νγ Γ Ως πρὸς ἀπὸν ἐπὶ σφραγῶν ἡ γῆ.
Πραξ. η Ζ
νγ Δ Καὶ μὲν ἀνὸς ἐλογιάθη. Μαρ.
ιε Γ. λουκ. κβ Δ
νγ Ε Οὐ μὲν ἔλαβ' ἐκ ἐποίησιν. α. Πετ.
β Δ. Ιωαν. Α.
νγ Ε Ὅς καὶ ἀμάρτιας ἡμῶν αὐτὸς ἀνή-
νεκεν. α. Περ. β Δ
νδ Α Εὐφρανθήτω εἰς τὸν οὐρανόν σου.
Γαλ. δ Δ
νδ Γ Καὶ ἔσονται πάντες διδασκὰς τοῦ
Θεοῦ. Ιακ. γ Ε
νε Α Καὶ ὁ δὲ ἴδ' ἔμελλεν. Αποκ. κβ Δ
να Β Δώτω ὑμῖν τὰ ὅσα Δαβὶδ.
Πραξ. ιγ Ε
νς Γ Ο οἶκος μου, ὅστις πρὸς τοῦτον κλη-
θήσεται. Ματθ. κα Β. μὲν ια Γ.
λκ. ιθ Η
νδ Β Σιών ἐμὴ καὶ ἡ λαλαπτεία ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Ρωμ. γ Γ
νδ Γ Περὶ κεφαλῶν τοῦ σωτηρίου.

Εφεσ. γ Γ. α. πετρ. ε Β
νδ Δ Ηξί ἐκ Σιών ὁ ρυόμηνος. Ρωμ.
ια Δ
ξ Δ Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖται ἐχθ' τῆς ἡ-
λίου. Αποκ. κα Η
ξ Δ Νύξ' οὐκ ἔσται ἐκεῖ. Αποκ. κβ Α
ξ Γ Καὶ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλη-
θῶσιν. Αποκ. κα Η
ξα Α Πνύμεν Κυρίῳ ἐπ' ἐμὲ. Λκ. δ Γ
ξβ Δ Εἰπάτε τῇ θυγατρὶ Σιών. Ματθ.
κα Α
ξδ Β Ἀφθαλμός σου εἶδε. α. Κορ. β Β
ξε Α Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν.
Ρωμ. ι Δ
ξε Α Ολίγω πᾶν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὴν
χεῖράς μου. Ρωμ. ι Δ
ξε Γ Καρτοὶ δὲ οὐρανοῖς. β. Πετρ. γ Γ.
Σποκ. κα Α
ξς Α Ο οὐρανός μοι θρόνος. Πραξ. ζ Ζ
ξς Η Οπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευ-
τᾷ. Μαρ. θ Η
Ι Ε Ρ Ε Μ.
ς Β Ὑμῖς δ' αὐτῶν ἐποίησατε ἀπὸ
λαγνῶν λεηστῶν. Ματθ. κα Β.
μὲν ια Γ. λουκ. ιθ Η
θ Η Ο καυχόμενος ἐν Κυρίῳ καυχά-
σθω. α. Κορ. α Δ. β. κερ. ι Δ
ι Α Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε. Αποκ. ιε Β
ις Δ Εγὼ εἰμι ὁ ἐρδνάν νεφεθίς. Αποκ.
β Ε
λα Γ Φωνὴ ἐν Ραμᾷ ἡκούσθη. Ματθ. β Δ
λα Α Εσομα ὑμῖν εἰς πατέρας. β. Κορ.
ς Δ
λα Ε Ἰδοὺ ἡμέραν ἔρχονται, λέγει Κύ-
ριος. Εβρ. η Γ
λα Ζ Αὐτὴ ἡ διαθήκη ἡν διαθήκαται.
Εβρ. ι Γ
να Α Ἐπείκει ἔπεισε Βαβυλῶν. Αποκ.
ιη Α
Ε Ζ Ε Κ.
γ Α Λάβε' ὁ βιβλαρίδιον καὶ κατάφαγε
αὐτό. Αποκ. ι Δ
κ Β Ο ποιήσας αὐτὰ ὁ θεός, ζήσι-
ται ἐν αὐτοῖς. Ρωμ. ι Α

γ Α Καὶ πληροῦνται ἐπὶ τὰς πεντα-
κοντα. Περ.ζ.Δ
ιβ Δ Πίστι πεποίηκε τὸ πάσα. Εβρ.ια Ε
ιη Ε Εἰς τὸ Μωσὴν ἐβλάστησεν. α. Κοι. Α
ισ Ε Πίστι διέβησαν πλὴν ἐρυθρὰ θά-
λασσαν. Εβρ.ια Ε
ις Γ Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαζον τὸ μὴ-
να. Ιω.ς Ε
ις Δ Ἀρτον ἐκ τῆ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς φαγεῖν. Ιω.ς Δ
ις Δ Πάντες οὖν αὐτὸν βράμα πνιμυα-
κέν. α. Κορ.ι Α
ις Β Ἐπινον γὰρ ἐκ πνιμυακῆς ἀκ-
λουθούσης πέτρας. α. Κορ.ι Α
ιβ Β Κὰν ἡμεῖς ἡμεῖς τῆ ὁδοῦ. Εβρ.ιβ Ε
ιβ Γ Ἐθνος ἄγιον, λαὸς εἰς πεποιήσιν.
α. Πετρ.ς Β
κ Γ Οὐ γὰρ παροσχηλῶτα τε. Εβρ.ιβ Ε
κδ Γ Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς.
Εβρ.ς Ε
κς Α.λς Α Σκηπὶ κατεσκέδαθη ἡ
περὶ τῆ. Εβρ.ς Α
λς Β Μὴ δὲ εἰδωλολάτρει γίνεσθε. α. Κορ.
ιβ
Λ. Ε. Υ. Ι. Τ.
ιβ Α Ἐν ἑβδόμῃ περὶ τὴν μέναι ἀνδρ-
πον. Ιω.ς Γ
ιβ Α Ὅτε ἐπληθύνθη ἡμέραι ἔκα-
ταρισμοῦ. Λουκ.ς Γ
ιβ Γ Καὶ τῆ δουλαῖ θυσίαι, καὶ τὸ εἰρη-
μῶν ἐν νόμῳ. Λουκ.ς Δ
ισ Α Προσέτεκε τὸ δῶρον τὸ παροσέταξε
Μωσῆς. Ματθ.η Α. μρ. α Δ
ις Δ Καὶ πᾶς τὸ πλῆθος τῆ λαοῦ ἡ
παροσυχόμενοι ἔξω. Λακ. α Α
ις Ε Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τῶν ἁγίων καὶ τῶν
Εβρ.ς Δ
ις Γ Μὴ ἐκ παροσποληφίαις. Ια. β Α
ις Δ Εὰν ἀμάρτησιν εἰς σε οἱ ἀδελφοί σου.
Ματθ.η Β. Λουκ.ις Α
κ Α Ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐπι-
λατὸν ἐβλάστησεν ἀνθρώπων.

Ιω.η Α
ΑΡΙΘΜΩΝ.
η Γ Πᾶν ἔργον διανοῖζον μὴ βῆαι. Λακ.
β Δ
θ Δ Πατέρες ἡμῶν πᾶντες ἐκ τῆ
νεφέλλης. α. Κορ.ι Α
ια Β Ἀρτον ἐκ τῆ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς φαγεῖν. Ιω.ς Δ
ιβ Β Ὡς ἐκ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐ-
τῶν. Εβρ. γ Α
ισ Ζ Ὡς καὶ λαὸς ἐπεσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Εβρ. γ Δ
ισ Ζ Μὴ δὲ γογγύετε, καθὼς καὶ πίνες
αὐτῶν. α. Κορ.ι Γ
ις Α Τῇ ἀντιλογία τῆ Κορὴ ἀπώλυντο.
Ιούδα Β
ιβ Α Ὡς γὰρ εἰσφέρειται ζῶν τὸ αἷμα.
Εβρ. γ Β
κ Β Ἐπινον γὰρ ἐκ πνιμυακῆς ἀκ-
λουθούσης πέτρας. α. Κορ.ι Α
κα Β Μὴ δὲ ἐκ περὶ τῶν ὁδῶν Χειρὸν.
α. Κορ.ι Β
κα Ε Καθὼς Μωσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν
τῇ ἐρήμῳ. Ιω.ς Β
κς Δ Ὑποζύγιον ἄφρων ἐν ἀνδρῶν
φωτὶ φηξάμενον.ς. Πετ. β Γ
κβ Δ Τῇ πλάτῃ τοῦ βαλαμ μισοῦ
ἐξεχόμενος.ς. Πετ. β Γ. ις Β
κς Γ Διδαχὴν βαλαμ, ὅς ἐδίδασκεν
ἐν τῷ βαλαμ. Αποκ. β Δ
κε Β Μὴ δὲ πορνέωμεν, καθὼς πίνες αὐ-
τῶν ἐκ πορνείας. α. Κορ.ι Β
κς Η Κατεγράψαντο ἐν τῇ ἐρήμῳ. α.
Κορ.ι Β
κς Α Σάββατον οἱ ἱερεῖς ἐκ τῆς ἱερῆς
σάββατον βεβηλῶσιν. Ματθ.ιβ Α
ΔΕΥΤΕΡ.
α Γ. ις Δ Μὴ ἐκ παροσποληφίαις
ἐχέτε. Ιακ. β Α. Β
ς Β Οὐκ ἐπιπορήσεις. Ματθ. ε Ε
ι Δ Οὐ γὰρ ἐστὶ παροσποληφία πα-
ρὰ τῷ Θεῷ. Ρω. β Β. περ. ις Ε.
κλ. γ Δ. ἐφ.ς.ς. Β. α. περ. ις Α Γ
ις Β Ἀντιπῶντες τῷ νόμῳ. Εβρ.ι Ε

ιη Α Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἐργα-
ζόμενοι, ἐκ τῆς ἱερῆς ἐκδοτοῦ; α.
Κορ.θ. Β
κς Α Ὅς αὐτὸν ἀπολύση πλὴν γυναικά.
Ματθ.ε Ε. ιθ Β. μρ.ι Β
ΙΗΣΟΥΣ.
β Α Ὁμοίως ὡς Ρααβ ἡ πόρνη. Ια.ς Δ
ς Γ Πίστι τῆς τῆς ἱερῆς ἐπείσε. Εβρ.
ια Γ
ς Δ Πίστι Ρααβ ἡ πόρνη. Εβρ.ια Ζ
Β Α ΣΙ Λ. Α.
κα Β Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ἐποίησε Δαβὶδ,
ὅτε ἐπέινασεν. Ματθ.ιβ Α. μρ.
ς Δ. Λακ.ς Α
Β Α ΣΙ Λ. Γ.
ς Β Ἐξὸν εἰπεῖν μρ. πρὸς τῆς πατε-
ριαρχοῦ Δα-
βὶδ. Πραξ. β Ε. καὶ ις Ε.
ι Α Βασιλίστα νότον. Ματθ.ιβ Δ.
Λακ.ια Δ
ις Α Ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία.
Λακ.ς Δ
ις Α Ἡλίας ἀνθρώπος ὡς ὁμοιοπαθῆς
ἡμῖν. Ιακ.ς Δ
Β Α ΣΙ Λ. Δ.
ς Ε Μὴ δὲνα καὶ πλὴν ὁδὸν ἀσπασαθε.
Λακ.ια Α
ς Δ Πολλοὶ λεποσπῶσιν. Λακ.ς Ε
ΠΑΡΑΛΛΑ.
κς Β Καὶ οὐχ ἑαυτὰς ἡς λαμβάνει πλὴν
τιμῶν, ἀλλ' ὁ καλὸς. Εβρ.ε Β
ΙΩΒ.
α Δ Οὐδὲν εἰσπνέει καὶ μὴ εἰς τὸν κόσμον.
α. Τιμ.ς Β
ς Γ Μακάριος ἀνὴρ ὅς ἐκπορεύει πε-
ρασμέν. Ιακ. α Β
λς Β Οὐκ ἐστὶ παροσπολήτης ὁ Θεός.
Πραξ.ι Ε
ΨΑΛΜΩΝ.
μ Γ Ὁ μὲν ὑπὸς τῆς ἀνδρῶν ὑπάτης.
Ματθ.κς Β. μρ.ιβ Β. Λακ.κς Β
ρλα Α Δαβὶδ ἠτήσατο. ἀντὶ τῆς σκηνώμα-
τος Θεοῦ. Ιακ.ς. Γραξ.ς Ζ.
ΓΑΡΟΙΜ.
ια Δ Εἰ ὁ δίκαιος μόνος σώζεται. α. Πετ.
ς Δ

ις Δ Ἐστὼ πᾶς ἀνδρῶν ἡλικίας εἰς τὸ
ἀκῶσαι, ὅπως εἰς τὸ λαλῆσαι.
Ιακ. α Γ
κ Β Εὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμάρταν ἐκ ἐ-
χόμεν. α. Ιω. α Δ
κς Γ Μὴ ἐκ παροσποληφίαις. Ια.ς Α
κε Α Μὴ κατεκλήθη εἰς τὸ παροσκλη-
σθαι. Λακ.ις Γ
Η Σ Α ΙΟΥ.
η Γ Ἰδοὺ ἐστὶν καίτοι εἰς τῶν ἁγίων καὶ ἀν-
τασταν. Λακ.ς Ε
ις Β Εὐθέως μρ. τὸ θλίβειν τὴν ἡμερὰν ἐ-
κείνων, ὅς ἡλίας σκηνώσεται.
Ματθ.κς Γ. μρ.ις Γ. Λακ.κα Ε
μα Β Ἀντεγράβετο Ἰσραὴλ τῆς παρὰ
αὐτῶν. Λακ. α Ε
ις Α Μακάριος ὁ ἀνδρῶν. Λακ. κς Δ
ις Β Ἐπείνασα γὰρ, ὅς ἐδῶκα τῷ μοι φα-
γεῖν. Ματθ.κε Γ
ς Α Περὶ βεβηλῶντος ἱματίου βεβαμ-
μένον αἷματι. Αποκ.ιβ Γ
ΙΕΡΕΜ.
ς Δ Ἀνδρῶν ὡς ὡς οἰκοδεσπότης.
Ματθ.κα Δ. μρ.ιβ Α. Λακ.κς Β
ιη Α Μὴ ἐρῶ τὸ πλάσμα τῶν πλά-
σμων. Ρωμ.θ Δ
Ε Ζ Ε Κ.
γ Ε Καὶ ὅτε ἐτελέσθησαν τὰ χίλια ἐ-
τη. Αποκ.κ Γ
ιβ Ζ Γοδὸν ἡ ἐπαγγελία τῆς προφητείας
αὐτῶν.ς. Πετ. γ Β
ιη Β Ἐπείνασα, καὶ ἐδῶκα τῷ μοι φαγεῖν.
Ματθ.κε Γ
ΔΑΝΙΗΛ.
ς Γ Καὶ χιλιάδες χιλιάδων. Αποκ.
ς Δ
ιβ Γ Καὶ ὁ ἀνδρῶν ὅν εἶδον ἐστὼτα ἐπὶ
τῆς θαλάσσης. Αποκ.ιβ Β
ΙΩΗΛ.
ς Γ Ὁ ἡλίας σκηνώσεται. Ματθ.κς Γ.
μρ.ις Γ. Λακ.κα Ε
ΜΙΧΑΙΟΥ.
β Γ Οὐκ ἐχόμεν ὡς μόνον πόλιν.
Εβρ.ις Γ
ς Γ Βασιλίστα ἐπὶ τῶν οἰκῶν. Ιακ.ς.
Λακ. α Γ

ΕΡΡΙΚΟΣ Ο ΡΩΒΕΡΤΟΥ, ΣΤΕΦΑΝΟΥ, ΦΙ-
ΛΟΘΕΩ ΠΑΝΤΙ.

Τὴν πεπόνητον ὁρᾷς καὶ τὸ πολὺδακτον ἐκείνῳ,
Κείνῳ τὴν γλυκερίῳ ἔτι πολυτεπτά δέλτον,
Εἴθεός μιν ἐχθράξῃς θεοπνύτων χορὸς ἀνδρῶν.
Ἡ μέγαλοιο Θεοδ' ἐβλάς θεσμοὶς τε διδάσκει
Παῖτας ἐφημερίους, κρινῇ δὲ τε πᾶσιν ἀνδράσιν
Οἱ αὖτε ἡελίοιο ἐπαυγάροις ὁπωπαί.
Ἡ τε μὲν πᾶσιν ἡμερτέα μῦθον αἰεῖδ',
Μουσὴν ἐν κραδίῳ ἀγαθὸν γέλησεν ἰάλλει.
Καὶ τὴν ἔλνυμπόνδε ἔεις αἶδαο φέρουσιν
Δείκνουν, ὅφρα Θεοδ' κατεναύῃον ἄμμε κατίζῃ.
Τίς ποτε Μαρονίδης τοῖσιν ἄξιός τις φαρίζῃ;
Οὐατα ὅς τέρπει, πολυδάδαλα χεύδεα βάζων.
Ἀλλὰ μίνωτα μύσθ' ἀπ' ἐδραμῶν αὐτίκα ἱέρψις.
Ἡμᾶς δ' ἔξαπαῖα, λαλέων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
Ἀλλ' κερδοσυίας τε καὶ κερραφίας τε παρπάσας,
Γαυτοῖς τε δόλοισι καὶ ἐπικλοπονῆτος αἰείδων.
Ἀλλου βολμῆν τε μύσθ' ἀγλ' ὅφρα θυμὸν,
Ὅς πολέεσσι βροτοῖς πολυκηδέα θῆκει ὄλεθρον.
Οὐκ ἄρα τοῖα πέλει θεολήπων χράμματα φάιδων.
Οὐκ ἀπὸ τῆς ἐδάως βυλὴν δολέεσθαι ὑφαίνειν,
Οὐδέ μιν ἔσθ' ὅπως μερόπων τίνα κ' ἔξαπαφοιο.
Ἀλλὰ τῶν ἐκ πύξας, φωνὴν μέγαλοιο ἀνὰ κτος
Τὴν δὲ λαοῖσι βροτοῖσι πρὴν ἦεν οὐδὲν ἀκρυσας,
Ελπίδας ἢ ζωοῖσιν ὁμῶς πρὸς τὴν τε θανούσιν.
Φάρμακον ἢ τε διδοῖ ἀχέων ἐπὶ λήθον ἀποδύτων.
Εἴ τις τοῦτο φρεσὶν χαίρων ἐνικέτθετο ἦσιν,
Οὐ ποτ' ἀν' ὅφρα πέλοιτο μετ' ἀνδράσι σιτὸν ἔδδωσιν,
Ὡρὴν δὲ μὲν τε τὴν λεγέος θανάτοιο,
Ἀλλ' αὐτὸν θυμῷ ποτὶ πλέον ἢ ἐφοβοῖτο,
Οὐδ' εἰ ἐπὶ τῶν κείνων κρυερῆσιν ἐνιπαῖς
Γαῖτες ὁμοῖοί τινες ἀπειλήσαντες ὄλεθρον.
Ἀλλ' οὐ τοῖδε ποιοῖο μόνον τὸδε ἐστὶν ὄντα.
Μυρία ἐστὶ καὶ δι' αὐτὰς τίς δὴ καὶ πᾶντα λέγειτο;
Ὁ πρὶν ἀγροῖκός ἐων καὶ χερμὺς ἀεπιδών,
Ὁ πᾶν τὸν ἐκ πῆν τὸδε φάρμακον ἐφ' ὅφρα θυμῷ,
Ἀλγυνοὺς τε μέλισσα καὶ ἄρπτεππὴς πέλεν ἀνὴρ.
Θάρσος τ' ἀμφιχυθὲν ἴσασιν εἴθεσιν ἐγείρει,
Ὡς τὴν οὐ ἐγμέφει φόνου βασιλῆος ἀπειλίῳ,
Οὐδέ γε χρομύου τερβῆν κρυέεσθαι ἀκωκῆν.
Ἡ ἔσθ' ἔστιν ἔχων κενεόφρονα θυμὸν ἐκείνος,
Ὅς τε βίη πειρᾶτο γένηται οἷον ἐρύκειν.

Τόνδε κεν ἀνθρώπων κείνῳ χεῖρ μοῖραν εἶσχε,
Ὅς σέεσσι ἀνθρωπίνῳ πυρὸς φλόγα βέλετ' ἐλαίῳ,
Νήπιος, οὐδὲ πρὸς κραττέον μῦθος αἰέξων.
Ἀλλ' οἱ μείζον ἐρώ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βωμῶ σῇσιν·
Εἴ τις πτωτοῖν ὀφίλῃ δεδαμμέν' ὅστις,
Εἴ τις ἤν' ἔχ' ἰλὺν τε καὶ οὐρανὸν ὅστις σάφ' εἰδώς,
Ἀλλ' ἄγε τῆςδε βίβλου ἀδαῆς καὶ ἀνέκτος ὅστις,
Οὗτος πτωτῶν σκωτίῃ περὶ αἰὲν ἀγᾶται.
Καὶ γὰρ ὅτι τῶντοισι φῶς μόνη ἡδὲ δίδωσιν,
Ὅψι ποτ' οὐρανὸν δαλαῖς μερῶ περὶ φαεινῶν,
Ὡς δ' ἓνα ὑψιμέδοντα θεὸν ἡμέτερον σέβασαι,
Ὅς πάλαυ ἔξετέλεσεν ὑποχέσιν ἰσχυρῶ ὑπέρβην,
Δαίμωνος ἐκ δεσμών ὁλεσι μερῶν ἀμμε βρώσας,
Οὐδ' ἀφ' ἐπὶ τῆς γῆς μέρων ἡμέτερος, ὅτι περὶ ἐπεμύψεν
Ἰλασμοὺν βροτῶν ἀπαδαλίῃσι φέροντα.
Πνύματός ἡδ' ὁσίου δῶρον πῶν τεσσιν ἔδωκεν,
Ὡς τε νέον πῶν τῶν βίοντων μετέπειτα βιῶναι,
Ἡδὲ βίῃς μὲν τέρμα ὅτι οὐρανὸν εἰσαφικέσθαι.
Ταῦτα Θεοῦ κήρυκες ἐπὶ γῆν παῖσιν ἐβόωντο·
Ἀνδρες ποὶ μῦθοι θεῶν λόγον σὲκ ἀνέχοντες,
Τί ποτε δὴ ἔχ' ἕκαστος ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα νοεῖτε;
Τίς φρένας ὑμετέρας δαίμων ἔχ' ἡτορὸς πύσας;
Ἀνδρες ποὶ μῦθοι καὶ ψεύδεα ἀμφαπαῶντες,
Πῶς δὴ δῆλός τις ψεύδους πέλεν ἡδὸν ὑμῖν;
Ἀδελφοὶ ὅσοι σοφίῃ ἐπὶ γαυριόωντες,
Ἀβραμὸν ἀγορεύετε ποτ' οὐρανὸν βίβλος ἀγνοῦσιν.
Νῦν ἡδὲ παύσαο δαίμονες ἐκ ποθέοντες,
Νῦν ἄρξασθε Θεοῦ μαθήνην μερτέα μῦθον,
Ὅφρ' ἀπὸ πάντων σκεδάσῃ βλεφάρων σκότης, ἡδὲ ὅς ὁδὸν ἡ
Υμῶν, ὡς λύχνος λαμπρὸν ἀφ' ὅπου καὶ μέλαιναί,
Καὶ τέλος ἰσότητος θεῶν ναετῆρας ὁλύμπου.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤ-
θαίου καὶ Σωφρονίου.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ὁ καὶ Λαβίς, ἀπόστολος ἀπὸ πελωνῶν, ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
πρὸς ἀφ' οὗ ἐκ παλαιότητος πιστεύοντος διαφέλιον τῷ Χριστῷ
χράμματα, καὶ ῥήματα ἐβραϊκῶς σινοῦπαξεν, ἀνθρωπίνῳ τῷ μὲν
ταῦτα εἰς Ἑλληνικὸν ὑπομεταφράσας. τὸ δὲ ἐβραϊκὸν ἀρετὴ τῆ-
μερὸν ὅστις ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Καισαρείας τῇ πατρὶ Παμφίλου μὲν τυ-
ρος παλαιῶν ἀποστόλων καπασκυλασθήσιν. ἐμοὶ δὲ πατρὶ τῇ Ναζωραίων τῇ ἐν Βεργίᾳ τῆς Συ-
ρίας πούτῳ καὶ ῥήματι, ἀδελφὰ ἡμετέραν τῇ πούτῳ μεταφράσας. δι' οὗ ὅστις ἀκριβῶς πε-
ριέχει, ὡς ἔστι αὐτὸς ὁ διαφελιστὴς εἴτε ἐκ παλαιῶν οἰκίου, εἴτε ἐκ παλαιῶν τῆς Κυ-
ρίου ἡμετέρῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ σωτῆρος τῆς μὲν τυρίας καὶ ἀκρίβειας τῇ παλαιῶν γρα-
φῶν, μὴ ἀκρίβειας τῇ ἀντιθέτῃ τῇ ἐβραϊκῇ ἐρμηνεύων, ἀλλὰ τῇ ἐβραϊκῇ ἀφ' ὧν
τὰ δύο ὅστις ἐκεῖνα, ὅς Αἰγύπτῳ ἐκάλεσα τὸν ἵόν μου, καὶ, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
Βουλγαρίας κυρίου Θεοφράστου παροίμου εἰς τὸ καὶ Ματθαῖον διαφέλιον.

ΕΙΜΕΝ οὖν πρὸς τῶν νόμων ἐκεῖνοι θεοὶ ἄνδρες οὐδ' ἀφ' ἑαυμάτων
καὶ βιβλίων ἐδιδάσκοντο, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν ἔχοντες τὴν διάνοιαν, τῇ τῆς πνύ-
ματος ἐγγράμμῃ ἐφωτίζοντο. καὶ οὕτως τὰ τῶν Θεοῦ ἐγίνωσκον θελήματα,
αὐτὸς ἐκεῖνος ὁμιλουῖτος αὐτοῖς νόμος καὶ νόμος. τοιοῦτος ὡς ὁ Νόμος, ὁ Α-
βραμ, ὁ Ἰωβ, ὁ Μωσῆς. ἐπεὶ δὲ ἡ ἀντιθέτης οἱ ἀνδρες ποὶ, καὶ ἀδελφοὶ ἡμετέροι
φωτίζονται καὶ διδάσκονται ὑπὸ τῶν πνύματος, δίδωκεν ὁ φιλανθρωπος Θεὸς τὰ γρα-
φὰς, ἵνα καὶ ὁ δὲ πούτῳ ὑπομιμήσκων τῇ τῶν Θεοῦ θελημάτων. οὕτως καὶ Χριστὸς τοῖς
μὲν ἀποστόλοις αὐτὸς παρ' ὅπως ὡμίλει, καὶ τῇ τῶν πνύματος χάριτι διδάσκαλος αὐτοῖς
ἐπεμύψεν. ἐπεὶ δὲ μὲν ταῦτ' ἐμύθησεν ἀνέστης ἀναβλαστῆσαι, καὶ τὰ ἡμετέρῃ διαφθάρῃναι,
βιδέκασκε γραφῶναι τὰ διαφελία, ἵνα ἐκ τούτων διδάσκοντο καὶ ἀνέστη, μὴ παρ' ὅπως αὐτῶν
ὑπὸ τῶν ψεύδους τῶν ἀνέστησιν, μηδὲ πτωτῶν διαφθάρῃναι τὰ ἡμετέρῃ. τέσσαρες δὲ
δίδωκεν ἡμῖν διαφελία, τυχὸν δὲ τῶν κατὰ τὴν τέσσαρας ἀνέστη ἐκ τούτων μαθητιό-
μεν, τὸν ἀνδρείαν, τὴν φρόνησιν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν σωφροσύνην. τὴν μὲν ἀνδρείαν, ὅταν λέγῃ ὁ
Κύριος, Μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖ-
ναι. τὴν δὲ φρόνησιν, ὅταν πρὸς αὐτὴν, Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις. τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὅταν διδά-
σκῃ, Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς ὁμοίως. τὴν δὲ σωφρο-
σύνην, ὅταν ἀποφάσῃ, Πᾶς ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἡδὲ ἐμύ-
χουσιν ἑαυτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῇ. καὶ ὡς τὴν τέσσαρας εἰσι τὰ διαφελία. Εὐαγγέλιον λέ-
γει, ὅτι ἀνέστη ἡμῖν πρὸς τὰ κατὰ τὴν καλῶς ἔχοντα, τυτῆσιν ἀγαθὰ, ἀφ' ὧν ἀμύ-
πων, δικαιοσύνην, ἀποδοὺν εἰς δρακοῖς, καὶ ὑποτίσας Θεοῦ. ἀπὸ τῆς ὅτι ἀκόλως ταῦτα ἐλάβομεν.
μὴ γὰρ ἐκοπιᾶσαμεν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ κτήσῃ τούτων τῇ ἀγαθῇ, ἡ δὲ ἰδὼν κατὰ τὴν κατὰ τὰ
τὰ ἐλάβομεν, ἀλλὰ χάριτι καὶ τῇ φιλανθρωπία Θεοῦ τηλικούτων ἀγαθῶν ἡμετέρῃ.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ. Τέσσαρες εἰσιν οἱ διαφελιστῆς. τούτων δὲ οἱ
μὲν δύο Ματθαῖος καὶ Ἰωάννης ἡμετέρῃ ἐκ τῶν χροῶν τῶν δώδεκα, οἱ δὲ δύο Μάρκος καὶ Λου-
κάς, ἐκ τῶν ἐβραϊκῶν. καὶ ὁ μὲν Μάρκος, ἀκρίβειας καὶ μαθητῆς Πέτρου, ὁ δὲ Λουκάς,
Γαύλου. ὁ ῥῆμα Ματθαῖος παρ' ὅτι πᾶν ἔγραψε τὸ διαφέλιον ἐβραϊστὶ φωνῇ πρὸς

* τὴν Ἰακίμ-
 Ἰακίμ δ' ἐξή-
 νησεν τοῦ.

Τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον
εὐαγγέλιον.

α. Παρ. γ. Γ

Γ λεάζαρ. Ελεάζαρ ὁ ἐγέννησε τὴν Μαίθαν. Μαίθαν δὲ ἐγέννησε
 16 τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀνδρα Μαρί-
 17 ας, ἧς ἐγέννηθη ἸΗΣΟΥΣ, ὁ λεγόμενος Χριστός. Πα-
 18 σαι οὖν αἱ γυναῖκες ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ, γυναῖς δεκά-
 19 ἑσάρες· ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γυναῖς
 20 δεκάτεσσι. καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τῆς Χρι-
 21 στοῦ, γυναῖς δεκάτεσσι. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις
 22 οὕτως ἔγεννητο. Μνηστεύσθη γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς Μαρίαν τὴν Ἰω-
 23 σήφ, πρὶν ἢ σὺνελθεῖν αὐτοῖς, ὁρῶντες ἐν τῇ ἁγίᾳ Πνεύ-
 24 ματος ἀγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δικαίος ὢν, καὶ μὴ θέλων
 25 αὐτὴν παραδελμαίνειν, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.
 26 Διὰ ταῦτα δὲ αὐτὴ ἐκρυπτομένη, ἰδοὺ ἀγγελὸς Κυρίου κατ' ὄναρ
 27 ἐφάνη αὐτῇ, λέγων, Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς ὥρα-
 28 λαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκα σου. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γυνήκεται, ἐκ
 29 Πνεύματος ἁγίου. τεξέῃ δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
 30 αὐτοῦ Ἰησοῦ. αὐτὸς γὰρ σώσει τὸ λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ πάντων τῶν
 31 αὐτῶν. Τὸ γὰρ ὅλον γένος ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου,
 32 διὰ τὸ ὅτι περὶ τοῦ λέγοντος, Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ
 33 τεξέῃ υἱόν, ἐκκαλέσονται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανὴλ, ὅ ἐστι μετερ-
 34 μιν ἐν ὀνόματι, μετὰ ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ
 35 τῆς ὕπνου, ἐποίησεν ὡς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ ἀγγελὸς Κυρίου, καὶ
 36 παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐκείνη ἔκρινεν αὐτῷ, ἕως
 37 οὗ ἔτεκε τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
 38 αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

Λκ. β. α.

β 1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γυνήκετος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέ-
 2 ραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρε-
 3 γνόντες εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες, Ποῦ ὁ νεογέννητος βασιλεὺς
 4 τῆς Ἰουδαίας; εἰδοὶ μὲν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλ-
 5 θοντες προσκυνοῦσιν αὐτόν. Ακούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐ-
 6 ταραχθεὶς, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ σιμαζαζῶν
 7 πάντας τοὺς δρυμνοὺς καὶ γραμματεῖς τῆς λαοῦ, ἐπευθάνετο παρ
 8 αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστός· ἀναπαύσασθαι οἱ εἶπον αὐτόν, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς
 9 Ἰουδαίας. ἔπειτα γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου, Καὶ σὺ Βηθλε-
 10 ἐμ γῆ Ἰούδα, ἐδάμωσ ἡ γὰρ ἐστὶ ἐν ταῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα. ἐκ τοῦ

Μιχ. ι. α.
 ἰω. ζ. ζ.

* Ἡσάιν. β.
 1 καλέσας. β.

2 ἔγω. β.

1 Ἱεροσόλυμα.
 γ. α. β.

2 Βηθλεὲμ τῆς
 Ἰουδαίας, καὶ ἡ
 λαχὼν. β.

γὰρ ἐξελεύσεται ἡ γούρμος, ὅστις ποιμανεὶ τὸν λαόν μου τὸν
 1 Ἰσραήλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβω-
 2 σε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. καὶ πέμψας
 3 αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε, Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε
 4 περὶ τοῦ παιδίου ἐπὶ δὲ ὁρῶντες, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ
 5 ἡθῶν προσκυνοῦσιν αὐτόν. 6 Ὁ δὲ ἀκούσας τῆς βασιλέως, ἐπορεύ-
 7 θηκε. καὶ ἰδοὺ ὁ ἀσὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προσήλκυ αὐτοῖς,
 8 ἕως ἡθῶν ἔστη ἐπάνω ἐκ τῶν παιδίων. ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐ-
 9 χάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα· καὶ ἡθῶντες εἰς τὴν οἰκίαν,
 10 ὅπου τὸ παιδίον μετ' Ἐλεάνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσκύνοντες
 11 προσέκυνησαν αὐτόν, καὶ ἀνυψήσαντες τοὺς θυσιαστούς αὐτοῦ, προσή-
 12 νεικαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. καὶ
 13 χρηματιζόμενοι κατ' ὄναρ μὴ ἀνακαμψαί ποτε Ἡρώδην, δι'
 14 ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Αναχωρησάν-
 15 των δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἀγγελὸς Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰω-
 16 σήφ, λέγων, Ἐγερθεὶς ὥραλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα
 17 αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἀν' εἰπω σοί.
 18 μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, ὅτι ἀπολέσται αὐτό. Ὁ δὲ
 19 ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ
 20 ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔκει ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώ-
 21 δου ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέ-
 22 γοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν
 23 ὅτι ἐνεπαύθη ὑπὸ τῶν μαζων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας
 24 ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρί-
 25 οῖς αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς, καὶ κατωτέρω, καὶ τὸν χρόνον ὃν ἠκρί-
 26 βωσε ὥρα τῶν μαζων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου
 27 τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ ἐν ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρήνος καὶ
 28 κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολλὸς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐ-
 29 τῆς· καὶ ἐκ' ἧδε λέει ὥρα κληθῆναι, ὅτι ἐκεί. Τελουθήσαντες δὲ
 30 ὁ Ἡρώδης, ἰδοὺ ἀγγελὸς Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ
 31 ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων, Ἐγερθεὶς ὥραλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
 32 μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ. τεθνήκασι γὰρ οἱ ζη-
 33 τῶντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ
 34 παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. ἀκούει

2 Ἡσάιν. β.
 3 ἰσθί.

3 ἀποκρίναι. γ.

4 καὶ α. β.

5 ὑπὸ Κυρίου,
 διὰ Ἱερεμίου λέ-
 γοντος. β.

6 ἡθῶντες. β.

16 Ἡσάιν. α. Α.

18 Ἱερεμ. λα. Γ.

σας δὲ ὅπ' Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῇ Ἰουδαίᾳ ἀντὶ Ἡρώδου
τῆ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. χρηματιζομένους δὲ κατ'
ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦθ' ὧν κατώ-
κησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ρη-
" θέν διὰ τῆς προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Μαρ. α. Α
Λυκ. γ. Α

Ἡσ. μ. Δ.
Ζαχ. α. Α

Ἡσ. μ. Α
Ἰω. α. Γ

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ᾤρανεταί Ἰωάννης ὁ βα-
πτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, λέγων, Μετανο-
εῖτε· ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ. ὅτι γὰρ ὅστις ὁ ρηθὲς
" ὑπὸ Ἠσαίου ὁ προφήτου, λέγοντος, Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
" μῳ, Ἐπομάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, δι' ἧς ποιεῖτε τὰς τειχέας
" αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἐνδυμασίον αὐτοῦ διὰ τῶν
καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφυῖν αὐτοῦ· ἡ δὲ
" ὄψις αὐτοῦ ὡς ἀκρίδος, καὶ ὡς ἀγριοῦ. Τότε ἔξεπορεύετο πρὸς
" αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος
τῆς Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῇ Ἰορδάνῃ ὑπὸ αὐτοῦ, ἔξομο-
λογοῦντες τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ πολλοὶ τῶν Φαρι-
" σαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένων ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ,
" εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχθρῶν, τίς ὑπέδεξεν ὑμῖν φυγεῖν
" διὰ τῆς μετάνοιας ὁρῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἁγίους· τὸ με-
" τανοεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲ λέγει ἐν αὐτοῖς, Πατέρες ἐχθροὶ τὸν Ἀ-
" βεράμ. λέγω ὑμῖν ὅτι διὰ τὸ ὅτι οὗτος ἐκ τῶν λίθων τούτων
ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβεράμ. Ἡ δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥι-
" ζαν τῶν δένδρων κείται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν κα-
" λὸν, ἐκκόπεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς
" ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός
" μου ὅστις, οὗ ἐκ εἰμὶ ἰκανὸς λαβεῖν τὸ ὑποδήματά βασιλείας, αὐτὸς
" ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ. ὁ δὲ πῦρ ἐν τῇ χε-
" ρεὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρεύει τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σίτον
" αὐτοῦ εἰς τὸ ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω.
" Τότε ᾤρανεταί ὁ Ἰησοῦς διὰ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τῇ Ἰορδάνῃ
" πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ βαπτίσθη ὑπὸ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰωάννης διε-
" κώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑποσθῆναι τὸ βάπτισμα
" σου, καὶ σὺ ἐρχῇ πρὸς με. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν,
" Ἄφες ἄρτι· ἔτι γὰρ πρέπειν ὅτις ἡμῖν πληρῶσαι πάντα δικαιό-

Μαρ. α. Α

Λυκ. ι. Α, Γ
Μαρ. α. Α
Λυκ. γ. Β

Λυκ. γ. Β

Κεφ. χγ. Δ

Ἰω. η. Ε
Πετ. β. γ, δ

Μαρ. α. Α
Λυκ. γ. Δ

Ἰω. α. Δ
Πετ. β. α, Α

Ἰω. γ. β, Α
Λυκ. γ. Δ

Μαρ. α. Β
Λυκ. γ. Δ

Ἰω. α. Γ

Δ κώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑποσθῆναι τὸ βάπτισμα
σου, καὶ σὺ ἐρχῇ πρὸς με. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν,
Ἄφες ἄρτι· ἔτι γὰρ πρέπειν ὅτις ἡμῖν πληρῶσαι πάντα δικαιό-

Ζ
Υ

Η
Α

Θ
Σ

Ἰ. ποταμῶν. α. ε

Ἰ. καρπὸν ἁγί-
ον· ἐν πᾶσι.

* καὶ. α.

* αὐτοῦ. ι. α.

* α. γ. δ. ε. ζ.
ζ. ι. β.

* μὲν. γ.

* ε. η. θ.

* αὐτοῦ. ε. η. θ.

ιγ

σύνω. Τότε ἀφίκνυντο αὐτόν καὶ βαπτισαίς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη δι-
" αὐτοῦ διὰ τῆς ὕδατος, καὶ ἰδοὺ ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε
" τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡς περὶ περιστερᾶν, καὶ ἐρχόμενον
" ἐπ' αὐτόν. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν θρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν
" ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἡ δόξα ἐστίν.

Κεφ. ιζ. Α
ε. π. α. β. γ. δ. ε.
κολ. α. Β

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τὸ πνεῦμα, πε-
" ραθῆναι ὑπὸ τῆς διαβολῆς καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκον-
" τα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὑπερονέπεινάσας. καὶ πειρασθῶν
" αὐτοῦ ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι
" ἁρτοὶ γένωνται. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
" μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορεύο-
" μένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβο-
" λος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵσθιν αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ
" ἱεροῦ. καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κατω-
" γέγραπται γὰρ, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ
" ἐπὶ χερσῶν ἀρῶσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πό-
" δα σου. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις
" Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος
" εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλεί-
" ας τῆς κοίτης καὶ τῶν δόξαν αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ, Ταῦτα
" πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ
" ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε· σατανᾶ. γέγραπται γὰρ, Κύριον τὸν Θεόν σου
" προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίκνυντο αὐ-
" τὸν ὁ διάβολος. καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

Μαρ. α. Β
Λυκ. α. Α

Δευτ. η. Α

Ψαλ. 118. Γ

Δευτ. β. Γ

Δευτ. β. Γ.
ε. ι. Δ

Μαρ. α. Γ
Λυκ. α. Γ

Ἡσ. θ. Α

Μαρ. α. Β

Μαρ. α. Β
Λυκ. ι. Α

α

β

γ

δ

ε

ς

ζ

η

θ

ι

κ

λ

μ

ν

ξ

ο

π

ρ

σ

* ἐκ θρανῶν.
β.

* ποταμῶν. α. ε

* καρπὸν ἁγί-
ον· ἐν πᾶσι.

* καὶ. α.

* αὐτοῦ. ι. α.

* α. γ. δ. ε. ζ.
ζ. ι. β.

* μὲν. γ.

* ε. η. θ.

* αὐτοῦ. ε. η. θ.

* παρακαλῶ. β.

της γης. εαν δε ο αλλος μαωρανη, οτι ηνι αλσαυθεναι, εις ο-

Mar. 0. H
Apr. 10. H

Σύμφωνα με το
συνήθη. β.

a.iiii.

Κεφ. ιη. Β
μδρ. θ. Η

τῶ ἐν τῷ κρυπῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπῷ, δώσῃ σοὶ ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρώσις ἀφανίζεται, καὶ ὅπου κλέπτει διαρῦσαι καὶ κλέπτεισι· θησαυρίζετε ὅμως ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρώσις ἀφανίζεται, καὶ ὅπου κλέπτει οὐ διαρῦσθαι οὐδὲ κλέπτεισιν· ὅπου γὰρ ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. Ὁ λύχνος τῆς σαμάτος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῖς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωταῖον ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, πὸς σκότος πόσον; οὐδεὶς δυνάται δυὸς κυρίους δουλεύειν· ἢ ἢ τὸν ἑνα μισήσῃ, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσῃ· ἢ ἐνός ἀντιθέσται, καὶ ἕτερου κατὰ φρονήσῃ. οὐ δύναται δεῦν δουλεύειν ἐν μαμμωνᾷ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν ἢ τῇ φάργῃ καὶ τῇ πικρῇ, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν ἢ ἐνδύσει· οὐ γὰρ ἡ ψυχή πλείον ἐστὶ τῆς ὀφθῆς, καὶ τὸ σῶμα τῆς ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ σιώνουσι εἰς δόξαν, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος βρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μάλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται πωθεῖν αὐτῇ τὴν ἡλικίαν αὐτῆς πῆχυν ἑνα; καὶ πῶς ἐνδύματος ὑμεῖς μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τῆς ἀγροῦ πῶς αὐξανται· οὐ κοπιᾶ, οὐδὲ νήθει· λέγω ὅμως ὑμῖν ὅτι ὁ θεὸς Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ ὅμως ὁ χορὸς τῆς ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὖριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννισεν, οὐ πολλὰ μάλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί φοβεσώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα πωθήσονται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὸ αὖριον ἢ γὰρ αὖριον μεριμνήσῃ τὰ ἑαυτοῦ. ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακίᾳ αὐτοῦ. Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθήτε. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε καὶ ἐν ᾧ μέτρω μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεσθε ὑμῖν. πᾶς ὁ βλέπων τὸν κάρπον τὸν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ καὶ ἀδελ-

Λοκ. β. Δ

Λοκ. α. Ε

Λοκ. α. Γ

Λοκ. β. Γ
α. περ. ε. Β
φαλ. γ. Δ
φιλιπ. α. Α
α. τιμοθ. ε. Β

Λοκ. ε. Ε
ραμ. β. Α
α. κορ. α. Α
μαρ. α. Δ
Λοκ. ε. Β
Λοκ. ε. Ζ

μς
ἐν πᾶσι.

μς

μς
οὐκ ἐστις. α. η

μς

μς
μὴ κατα-
καίρει, καὶ ὁ
μὴ καταδικα-
σθεῖται. η.

φοῦ σου, πῶς ὅμως ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄφες ἐμβάλω τὸν κάρπον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; ὑποκριτὰ ἐκβαλε πρῶτον τὸν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψας ἐκβαλεῖν τὸν κάρπον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ δώτε τὸ ἄγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τὸν μαργαρίτας ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ θύρεσθε· κρούετε, καὶ ἀνοίξεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν διεύσκει, καὶ τῷ κρῶν ἀνοίγεται. Ἡ τίς δὲ ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐτῷ; καὶ ἐὰν ἰχθυὸν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἶδατε δοῦναι ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μάλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσῃ ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; Γὰρ οὖν οὗτοι ὅσα αὐτῶν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· ὅτι γὰρ ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ ὀρθὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ διεύσκοντες αὐτήν. Προσέχετε ὅτι τὸ ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἐσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι ἄρπαγες. ἀπὸ τῆς καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτοὺς. μὴ συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυλίαν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτως πάντῃ δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. πάντῃ δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἀραγε ἀπὸ τῆς καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτοὺς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, οὐκ ἔγνωμεν σε, καὶ τῷ

ἐν ἀγα. α. θ.

ἐν ἀγα. α. θ.
α. β.
α. γ.
α. δ.
α. ε.

α. β.

α. γ.

Κεφ. κα. Β
μαρ. α. Γ
Λοκ. α. Β
Ιω. α. Β
Ιακ. α. Α
Λοκ. α. Β

Λοκ. α. Δ
α. β. γ. Γ.

Λοκ. γ. Ε

Λοκ. ε. Ζ

Κεφ. γ. Β

Λακ. γ. Ε

Λακ. γ. Ζ
Ρωμ. β. Β
Ιαν. α. Δ

Ματ. α. Γ
Λακ. γ. Ε

Ματ. α. Δ
Λακ. γ. Γ

Λακ. γ. Α

Λακ. γ. Α

87

Ματ. α. Γ

Δ σὺ ὄνομα π. δαμόνια ἔξεβάλου, καὶ τῷ σὺ ὄνοματι διωάμεις
πολλὰς ἐποίησα μὲν; Ἐπότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε
ἔγνων ὑμᾶς. Δὲν χωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ* οἱ ἐργαζόμενοι τ' ἀνομίαν.
Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούῃ μου τοῖς λόγοις τούτοις, ἔποιε αὐτοῖς, ὁ-
μοιωσάτω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησε πρὸ οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ πλῆν πέραν. Ἐκατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ
ἐπνέυσαν οἱ ἀνέμοι, ἔπεσον περὶ τὴν οἰκίαν καὶ ἐκείνη, καὶ ἐκ-
τελέσθη. Ἰδὲ καὶ τὸ ἑξῆς. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοῖς λόγοις
τούτοις, καὶ μὴ ποιῶν αὐτοῖς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις
ὠκοδόμησε τ' οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τ' ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ
ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνέυσαν οἱ ἀνέμοι, ἔπεσον περὶ τὴν οἰκίαν
καὶ ἐκείνη, καὶ ἐπέσεν. καὶ ἡ πῶσις αὐτῆς μεγάλη. Καὶ ἐχρῆστο ὅτε
οἰκωτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς λόγοις τούτοις, ἔξελθόντες οἱ ὄχλοι
ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. Ἰδὲ καὶ διδάσκων αὐτοῖς ὡς ἔξοισι ἀνέχων,
καὶ ἔχων οἱ γραμματεῖς. Καταβαίνει δ' αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ ἰδοὺ λεωρὸς ἦσαν περὶ αὐ-
τὸν λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, διώασά με καταεῖσαι.
καὶ κλίνας τ' χεῖρας ἤψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, κατα-
εῖδαι. Καὶ ὡς εὖ ἐκαταεῖδεν αὐτὸν ἡ λεωρὸς, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς, Ὁρα μηδενὶ εἰπῆς. ἀλλ' ὅπαγε, σε αὐτὸ δεῖξον τῷ ἱερῷ, καὶ
προσένεκε τὸ δῶρον ὁ προσεταξέ Μωσῆς, εἰς μνηστέριον αὐτοῖς.
Εἰσελθόντι δ' αὐτῷ Ἰησοῦ εἰς Καπρναοὺμ, περὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐ-
κατόνταρχος ὄψα καλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου
βέβηται ἐν τῇ οἰκίᾳ θρῆλυτικός, θνήσκων βασιλικὸς ὁμῶς. Καὶ
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἦθ' ὅταν δεραπέυσω αὐτόν. Καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἐφῆ, Κύριε, ἐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπο-
τῆται εἰσελθῇς. ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμὶ ὑποδύομαι ἔχων ὑπὸ ἐμῶν
τ' ὄφθαλμοις, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύεταί, καὶ πορεύεται καὶ ἄλλος,
ἐρχομαι, ἔρχεται. καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσων τούτο, καὶ ποιῇ. Ἀ-
κούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν, Ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ποσὺν πῖσιν εὑρον. λέγω δ' ὑμῖν
ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀναπολῶν καὶ δυσμῶν ἔξοισι, καὶ ἀνακλι-
θήσονται μετ' Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ

* παῖς. σ. η.
4 ὁμοιωθήσεται
α.

ξβ
β
ξγ
ε
δ

καὶ αὐτοῦ.
ἐν πᾶσι.

2 ἰσχυρ. α. γ. ε.
5. ζ. η. θ. ιβ.

ξδ
θ

3 ἰαθύντων
ἐν πᾶσι.
4 καὶ ὑποδύομαι
καὶ ὁ ἐκατόνταρ-
χος εἰς τὸ οἶκον
αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ, ὅτε τὸν
παῖδα ὑμῶν
π. α. ιβ. ιδ.
4 αὐτοῦ. α. γ.
ε. δ.

ξδ

ε

η

ξδ

β

θ

ι

ια

ιβ

ιγ

ιδ

ιε

ις

ιθ

ικ

ιδ

ιε

ισ

ιθ

ικ

ιδ

ιε

ισ

ιθ

ικ

ιδ

ιε

ισ

ιθ

ικ

ιδ

ιε

ισ

ιθ

ικ

ιδ

ιε

ισ

ιθ

ικ

ιδ

ιε

ισ

οὐρανῶν. οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκό-
πος τοῦ ἔξωτερον. καὶ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐκατόνταρχῳ, Ὑπάγε, ἔως ἐπίσευσας
χρηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. * Καὶ ἦ-
θ' ὁ Ἰησοῦς εἰς πλὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε πλὴν πεντηκτὰ αὐτῷ βε-
βλημένῳ καὶ πυρέσσουσιν, καὶ ἤψατο τὸ χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἀ-
φῆκεν αὐτῷ τὸ πυρετὸς. Ἐκείνη δὲ ἡμέρᾳ, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁφίαις
ἡ γυνὴ αὐτοῦ περὶ αὐτὸν αὐτῷ δαίμονι ζομῶντος πολλοῖς, καὶ
ἔξεβαλε τὰ πνέματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐ-
δεραπέυσεν ὅπως πληροῖται τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου ὅτι περὶ ἡμῶν,
λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀδενείας ἡμῶν ἤσθε, καὶ τὰς νόστους ἐβα-
πτισεν. Ἰδὼν δ' ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν
ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ περὶ αὐτῶν εἰς γραμματεῖς εἶ-
πεν αὐτοῖς, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Αἰδωλέκεες φωλεοὶ ἔχουσιν, καὶ τὰ πε-
τεῖνα τῆς οὐρανοῦ κατασκηνώσας. ὁ δ' υἱὸς τῆς ἀνθρώπου οὐκ ἔ-
χει ποδὶ πλὴν κεφαλῇ κλίνῃ. Ἐτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπὶ ῥεῖθρον μοι περὶ αὐτὸν ἀπελθεῖν, ἔσθαι
τὸν πατέρα μου. Ὁ δ' Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολουθε μοι, καὶ
ἀφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι
αὐτοῖς εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἐκείνου
σφοδρὸς μέγας ἐχρῆστο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύ-
πτεται ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐτοῖς δ' ἐκείνου. Καὶ περὶ αὐτῶν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρσαν αὐτόν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡ-
μᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί θέλοι ἔσε, ὀλιγόπιστοι;
Τότε ἐγερθεὶς ἐπέπημσε τοῖς ὀλίγοις ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἐγέ-
νετο γαλῆν μεγάλη. οἱ δ' ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Δ
Ποταπὸς ὅστις ὅτι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ θαλάσσα ὑπακούουσιν
αὐτῷ; Καὶ ἦθ' ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῆς Γερουσι-
νῶν, ὑπῆντησαν αὐτοῖς δύο δαίμονι ζομῶντος, ἐκ τῶν μνημείων
ἔξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύοντες ἀπαρῆσθαι διὰ
τὸ ὁδοῦ ἐκείνης, καὶ ἰδοὺ ἐκραζάν λέγοντες, Τί ἡμῖν ἔσθι, Ἰησοῦ
υἱὸς τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὡς περὶ κακοῦ βασιλεῖσαι ἡμᾶς; Ἦν δ' ἡ μα-
κραὶ ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χεῖρον πολλῶν βοσκομένη. οἱ δ' αὐτοῖς

Ματ. α. Γ
Λακ. γ. Ζ.

Ματ. α. Δ
Λακ. γ. Η

Γ Ησαΐα γ. Β

Λακ. γ. Η

Ματ. α. Δ
Λακ. γ. Γ

Ματ. α. Δ
Λακ. γ. Δ.

ΕΥΑΓΓ.

14

μονες παρεκάλου αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπι-
 ξεύσον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῆς χείρου. Καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς, Ὑπάγετε. ¹ Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς ἀγέλης τῆς χείρου.
 Καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῆς χείρου καὶ ἔκρημονοίς τῆς
 θαλάσσης, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. οἱ δὲ βόσκοντες ἐφυγον,
 καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς θαλάσσης πάντες, καὶ τὰ τῶν δαίμωνιζο-
 μῶν. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς σιὴν ἀνέκλειστον τῷ Ἰησοῦ.
 καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἔρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῆς πόλεως
 αὐτῆς. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἰδίαν
 πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφθον αὐτῷ ἡραυλικὸν ἐπὶ κλίνης βε-
 βλημῶν. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ ἡραυλικῷ,
 Θάρσος τέκνον, ἀφένωνταί σοι αἱ ἀμδρῖαι σου. Καὶ ἰδοὺ λινες τῆς
 γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, ὅτι βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰη-
 σοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἰναλί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονη-
 ρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἢ γὰρ ὅτιν ἀκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέν-
 ωνται σοὶ αἱ ἀμδρῖαι; ἢ εἰπεῖν, ἐγὼ αἱ καὶ περὶ αὐτῶν; ἢ αἱ εἰ-
 δῆτε ὅτι ἐξοισίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφένειν αἱ
 ἀμδρῖας (τότε λέγει τῷ ἡραυλικῷ) ἐγὼ ἔρδης ἄρον σου τὴν κλί-
 νην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸ οἶκόν σου. Καὶ ἐγέρθη ἀπὸ τῆς κλίνης
 αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὀχλοὶ ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸ θεόν, τὸ
 φρόντα ἐξοισίαν ποιᾶν αὐτῷ τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ παραγὼν ὁ
 Ἰησοῦς ἐκβῆκεν, εἰδὼν ἀνθρώπον καὶ δαίμονον ἐπὶ τῷ τελωνίῳ, Μα-
 θῆμον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθε μοι. Καὶ ἀνίστας ἡ-
 κολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγγύετο αὐτῷ ἀνὰ κειμήλιον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ
 ἰδοὺ πολλοὶ ἰελῶναι καὶ ἀμδρῶναι ἦσαν, σιὴν ἀνέκλειστον τῷ Ἰη-
 σοῦ ἐν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μα-
 θηταῖς αὐτοῦ, Διαπὴ μὲν τῶν τελωνῶν καὶ ἀμδρῶν ἀνέστις ὁ διδασκα-
 λος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρειᾶν ἔχουσιν οἱ
 ἰσχυρόντες ἰατρὸν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἐχόντες. πορρωθέντες δὲ μακάρετε ἔ-
 σιν, Ἐλεον θέλω, ἐξ ἑσθίαν. οὐ γὰρ ἦλθον καλεῖσθαι δικαίους,
 ἀλλ' ἀμδρῶναι εἰς μετάνοιαν. Τότε προσέρχον αὐτῷ οἱ μα-
 θηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες, Διαπὴ ἡμεῖς ἐξ οἱ φαρισαῖοι καὶ κηρύ-
 σμῳ πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ κηρύσσει; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
 σοῦς, Μὴ δυνάμει οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενήτην ἐφ' ὅσον μετ' αὐ-

Μαρ. β. Α
 λυκ. ε. Δ

Μαρ. β. Β
 λυκ. ε. Ζ

Κεφ. ιβ. Α
 ὁ ὡς ἰ. Γ
 α. Τ. ὡς ὡ. Α
 Μαρ. β. Γ
 λυκ. ε. Ζ

* ὁ Ἰησοῦς. γ.

1. ὡς. ἐν πᾶσι.

2. ὁ φρόντα ἡ γ.

* καὶ πῖν. ι. α.

β. β.

1. ἀρ. β.

1. ἀμφοῖν.
 ἐν πᾶσι.

1. ἀρ. β. 2.
 προσελθὼν
 ὁ υἱὸς, προσ-
 κύνει. γ. η. ι. β.
 ἡς. α. γ. ε. ι. β.

1. ἀρ. β. 3.
 ἀμφοῖν, 2.
 δώδεκα ἐπὶ ἑ-
 λουσα ἐπὶ ἑ-
 λουσα, 2. προσ-
 κύνει. β.

1. ἀρ. β.

* κύνει. ι. α.

* προσκύνει.

1. ὁ πᾶσι.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

15

τῶν ὅτιν ὁ νυμφίος; ἢ δύνανται ὅτι ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπὸ
 αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε κηρύσσει. Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει
 ἐπιβλημα ῥάκος ἀνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ. αἶμα γὰρ
 τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἱματίου, καὶ χεῖρον ῥάκος γίνεται. Οὐ-
 δὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ ὅτι μήγε, ῥή-
 γνυται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολυν-
 ται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφο-
 τερά σὺντηροῦνται. Ταῦτα αὐτῷ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ
 ἀρχὼν ἦσαν προσεκύνη αὐτῷ λέγων, Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἀρπ-
 ἔτελεύτησεν· ἀλλὰ ἦσαν ἐπὶ τῆς πύλης χειρὰ σου ἐπὶ αὐτῇ, ἐξ-
 ἔσται. Καὶ ἐγέρθη ὁ Ἰησοῦς ἡκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ. (Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἀμφορόντων δώδεκα ἐπὶ, προσελθούσα
 ὁπασθεν, ἡ ἡ ἀπὸ τῆς κρασσίδος τῆς ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ,
 Ἐάν μόνον ἀψωμαι τῆς ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἐπιστραφείς ἐκ τῶν αὐτῶν, εἶπε, Θάρσος θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέ-
 σωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.) καὶ ἦσαν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὀ-
 χλον δορυβουμῶν, λέγει αὐτοῖς, Ἀναχωρεῖτε· ἐγὼ ἀπέθανε τὸ
 κοράσιον, ἀλλὰ καθύστε. Καὶ καλεῖ τῶν αὐτῶν. Ὅτι ὁ ἐξελήθη
 ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χερὸς αὐτοῦ, ἐκ τῆς χερὸς τὸ κορά-
 σιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ
 παραγὼν ἐκείθεν τῷ Ἰησοῦ ἡκολούθησεν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρα-
 ζόντες καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι Δαβὶδ. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν
 οἰκίαν, προσελθὼν αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δ
 Πιστεύετε ὅτι ἰδύαμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε.
 Τότε ἡ ἀπὸ τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίσιν ὑμῶν
 γρηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. ἐκνε-
 βεμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρᾶτε μηδεὶς γινώσκῃ.
 Ὁ δὲ ἐξελθὼν διεφῆμισεν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐ-
 τῶν δὲ ἐξερχόμενων, ἰδοὺ προσήνεκον αὐτῷ ἀνθρώπον κω-
 φὸν δαίμονιζόμενον. ἐκβληθέντος τῆς δαίμονιου ἡ ἀλυσεν ὁ
 κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Ὅτι οὐδέποτε ἐφά-
 νη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἀρχον-
 τῇ τῆς δαίμονιου ἐκβάλλει τὰ δαίμονια. Καὶ διεψέχετο ὁ Ἰη-

Μαρ. ε. Γ
 λυκ. η. Ζ

Λυκ. ια. Β

Κεφ. ιβ. Β
 ὁ μὲν. γ. Γ
 λυκ. ια. Β

σοὺς τὰς πόλεις πάσας ἔτι τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς σινα-
γωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ
θεραπεύων πάντας νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
* Ἰδὼν ὁ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ἦσαν ἐκ λε-
λυμμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τό-
τ' λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται
ὀλίγοι. διηγήσατε οὖν τῷ κυρίου τῷ θερισμῷ ὅπως ἐκβάλλη
ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἑξοκίσαν πνι-
μάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶ-
σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ
ὀνόματα ἔστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ
Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματ-
θαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ὀπτικὸς
θεὸς Θαδδαῖος· Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης,
ὁ ὢν προδότης αὐτοῦ. Τούτοις τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς,
προσέειπας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ εἰσέλθετε, ἔ-
λθετε πόλιν Σαμάρειαν μὴ εἰσέλθαι· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. πορεύομενοι δὲ
κηρύσσετε, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ. Ἀδενδύ-
τας θεραπεύετε, λεπερούς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαι-
μόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἤαβετε, δωρεὰν δότε. Μὴ κήσητε
χρυσόν, μηδὲ ἀργυρόν, μηδὲ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ πῆ-
ραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥά-
βδον· ἄξιός γάρ ἐστις ὁ ἐργάτης τοῦ ὅφους αὐτοῦ ἐστίν. Εἰς ἡμέραν πολλὴν
B ἡ κώμῃ εἰσέλθαι, ἔξελθαι πρὸς αὐτὴν ἄξιός ἐστι καὶ κἄν μεί-
νατε ἕως αὐτοῦ ἔξελθαι. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάζεσθε
αὐτῶν· ἔαν μὲν ἡ οἰκία ἀγία, ἡ δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰρήνη ὑμῶν ἐπὶ
αὐτῶν· ἔαν δὲ μὴ ἡ ἀγία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ὅπως
φῆτω. Καὶ ὅς ἐάν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους
ὑμῶν, ἔξερχόμενοι τῆς οἰκίας καὶ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκλι-
ναῖσθε τὸν κονιορτὸν τῆς πόλεως ὑμῶν. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀ-
νεκτότερον ἔσται ὑμῖν Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέραις κρίσεως,
ἢ τῇ

Μαρ. 5. Ε

Λουκ. 1. Α
ἰω. 9. Ε

Μαρ. 7. Β
καὶ 5. Β
Λουκ. 9. Α

Μαρ. 7. Β
Λουκ. 5. Α

Μαρ. 5. Α
Λουκ. 9. Α

Πραξ. 17. Η

Μαρ. 5. Β
Λουκ. 9. Α
καὶ 12. Δ

α. Τιμοθ. 2. Γ
Λουκ. 1. Α

Πραξ. 17. Η
καὶ 13. Β

α. 1. Β.
* ὡς πολλοὶ ἠκο-
λύθη αὐτῶν. η.
9. ἰσχυροί.
α. β. γ. δ. ε. ζ.

α. 1. Β.
* καὶ 1. η.

α. 1. Β.
* ὡς πολλοὶ. η.

1. Κανανίτης.
β. η.

α. β. γ. δ. ε. ζ.
η. θ. ια. ιβ.

2. ῥάβδου. α.
3. γ. δ. ε. ζ. η. θ.
ια. ιβ.
3. ὡς μισοῦσι. ια.

* λέγοντες, εἰρή-
νη τῇ οἰκίᾳ ὑ-
μῶν. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.
4. εἰσελθόντων. α.
5. καὶ ὅτι αὐτὸ μὴ
εἰσελθόντων ὑμῶν,
μὴ δὲ ἀκούσῃ. η.

* ἐπὶ αὐτῇ. ια.
* τὸν. η. ια.
6. γομόρρας.
γ. δ. θ.

ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα
ἐν μέσῳ λύκων. γινέσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι
ὡς αἱ πετειναί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὅρα-
δωσοις γὰρ ὑμᾶς εἰς σινέδρια, καὶ ἐν ταῖς σιναγωγαῖς αὐ-
τῶν μαρτυροῦσιν ὑμᾶς. καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς ἀ-
χθήσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐθνεσιν. Ὅταν
δὲ ὁραδιδώσιν ὑμᾶς, μὴ μεμεμνησθε πῶς ἢ ἡ λαλήσητε. δο-
θήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἡ λαλήσητε. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἐσε-
οὶ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνῆμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑ-
μῖν. Παραδώσῃ ὁ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ
τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν
αὐτούς. καὶ ἐσέσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου. ὁ
δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, σῶσθαι θέλει. Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑ-
μᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τῆς Ἰσραὴλ, ἕως ἀνέλ-
θῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
λον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα
γῇ ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ.
Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην, Βεελζεβούλ· ἔκαλεσαν, πόσω μᾶλλον
τοὺς οἰκιακούς αὐτοῦ; Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς. οὐδὲν γάρ ἐ-
στι κεκαλυμμένον, ὃ ἐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ
γνωσθήσεται. Ὁ λέγων ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἰπάτε ἐν τῷ φωτί·
καὶ ὁ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. καὶ μὴ φο-
βηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα, πλὴν τὴν ψυχὴν μὴ δυ-
ναμένων ἀποκτεῖναι. φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τὸν διωκάμενον καὶ
ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γένει. Οὐχὶ δύο σρουθία
ἀσπείρει πωλεῖν, καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πρὸς τίτιν ἐπὶ τὴν γλῶσσαν, ἀνθὶ
τῆς πατρὸς ὑμῶν; ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τέλει τῆς κεφαλῆς πάσαι ἡ-
ρεθιμημέναι εἰσι. Μὴ οὖν φοβηθῆτε, πολλῶν σρουθίων δια-
φέρετε ὑμεῖς. Γὰρ οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπεσέν
τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσεται καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, ἐμπεσέν τῶν πα-
τρὸς μου καὶ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δὲ ἀρνήσεται με ἐμπεσέν τῶν
ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἐμπεσέν τῶν πατρὸς
μου καὶ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην
b.i.

Λουκ. 1. Α

Μαρ. 17. Β
Λουκ. 11. Β

Γ

Λουκ. 5. Ζ
ἰω. 17. Β. καὶ
11. Γ

Κεφ. 16. Γ.

Μαρ. 17. Γ.
Λουκ. 11. Γ. καὶ
11. Α

Λουκ. 11. Α

Δ

Μαρ. 11. Δ
Λουκ. 11. Γ.
καὶ 11. Β.
α. ὡς μισοῦσι.
β. Β

Λουκ. 11. Ζ

Μιχ.ζ.β

Λκ. ιη.ζ

Ματ. η. Δ
Λκ. θ. Γ. β
ιη. Ζ. β. γ. Η

Κεφ. ις. Δ
ιω. ιβ. Δ

Λκ. ι. Γ
ιω. ιγ. Γ

Ματ. θ. Ζ

Λκ. ζ. Γ

Ματ. ζ. Α

ἐπὶ τῷ γένει. ἐκ ἡλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. ἡλθον γὰρ
διχαῖσαι ἀνθρώπων καὶ πατέρας αὐτῶν, καὶ θυγατέρας καὶ μη-
τρός αὐτῆς, ἐνύμφην καὶ πενθεράς αὐτῆς. καὶ ἐχθροὶ ἔσονται
ἀνθρώπου, οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ
ἐμέ, ἐκ ἐστὶ μου ἄξιος. ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, ἐκ
ἐστὶ μου ἄξιος. καὶ ὁ οὐ λαμβάνων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκο-
λουθεῖ ὀπίσω μου, ἐκ ἐστὶ μου ἄξιος. Ὁ ἀρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
ἀπολέσει αὐτήν. καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ,
βίρησεν αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται. καὶ ὁ ἐμὲ δε-
χόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος περὶ φη-
τίω εἰς ὄνομα περὶ φητίου, μισθὸν περὶ φητίου λήψεται. καὶ ὁ
δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψε-
ται. καὶ ὁ ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυ-
χῶς μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀ-
πολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγγύετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
τὰς διδάσκων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν εἰς διδά-
σκην καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας
ἐν τῷ δεσμῷ τῶν ἐργῶν τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον πρὸς δο-
κῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύθεντες ἀ-
παγγείλατε Ἰωάννῃ ὅτι ἀκούετε καὶ βλέπετε. τυφλοὶ ἀναβλέπου-
σι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ
ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ διαφεντεύονται. καὶ μα-
κάριός ἐστιν ὁ ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τῶν δὲ πορευο-
μένων, ἤρξαντο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, Τί
ἐξηλάτε εἰς τὴν ἔρημον διατρίβει; καὶ λαμὸν ὑπὸ ἀνέμου σα-
λευόμενον; Ἀλλὰ ἵνα ἐξηλάτε ἰδεῖν; ἀνθρώπων ἐν μαλακοῖς ἱ-
ματίοις ἡμφιεσμένους; ἰδοὺ οἱ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς
οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσιν. Ἀλλὰ ἵνα ἐξηλάτε ἰδεῖν; περὶ φη-
τίω; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περὶ φητίου. ὅτι γὰρ
ὅτι περὶ φητίου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἀγγέλόν μου
πρὸς σὺν, ὁ κατασκευάσει τὴν ὁδὸν τοῦ ἐμπε-
ρεῖν. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐκ ἐνῆργειαν ἐν γυνήτοισιν γυναι-
κῶν, μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ οὐρανοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ τῆς ἡμερῶν Ἰωάννου

Βαπτιστοῦ ἕως ἂρτι, ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ βιάζεται, καὶ βιάσεται ἄρ-
τι παύσειν αὐτήν. Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου
πρὸς φητίου. καὶ εἰ θέλει δεξασθαι, αὐτὸς ὅστις Ἡλίας ὁ μὲν
ἐρχεται. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Τίνι ὁμοιωσὼν τὴν γῆ-
ν αὐτῇ; ὁμοία ὅτι παρομοιωσὼν ἐν ἀγοραῖς καὶ ἀμύμων,
καὶ προσφώνησι τοῖς ἐπαύροις αὐτοῦ, καὶ λέξουσιν, Ἡλύσσα μὲν ὑμῖν,
καὶ ἐκ ὠρχήσαδε ἐρρωθήσα μὲν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκώφαδε. Ἡλθε γὰρ
Ἰωάννης μὴτε ἐσθίων μὴτε πίνων, καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἔ-
χει. Ἡλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν,
Ἰδοὺ ἀνθρώπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμύ-
μων. καὶ ἐδικαιώθη ἡ ἁγία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτοῦ. Τότε ἤρξα-
το ὁ Ἰησοῦς λέγειν ταῖς πόλεσιν ἐν αἷς ἐγγύοντο αἱ πλεῖσαι δυνάμεις
αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν. Οὐαὶ σοὶ Χορραζίν, καὶ οὐ Βηθσαῖδαν,
ὅτι ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγγύοντο αἱ δυνάμεις αἱ γυνόμεναι ἐν
ὑμῖν, πάλαι αὖ ἐν σάκεα καὶ σποδῶ μετενόησαν. Πλὴν λέγω ὑ-
μῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.
Καὶ σὺ Καπernaoum ἢ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσῃ, ἕως ἀ-
δου καταβιβασθήσῃ. ὅτι ἐν Σοδὸμοις ἐγγύοντο αἱ δυνάμεις
αἱ γυνόμεναι ἐν τοῖς, ἐμείναν ἄν μεχρὶ τῆς σήμερον. Πλὴν λέ-
γω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδὸμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ
τοῖς. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐξομολο-
γῶμαι σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας
ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ σιωπῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νη-
πίοις. ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγγύετο διδοῦν ἐμπερεῖν σοι.
πάντα μοι περὶ φητίου πατρός μου. καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώ-
σκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα ἢς ἐπιγινώσκει
εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὁ ἐὰν βούληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι. Δευ-
τε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ
ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἀραγε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθε-
τε ἀπὸ ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. καὶ βίρησε-
τε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ
φορπὸν μετ' ἡσυχίας ἐστίν. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη
ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν ἀποστόλων. Ὁ δὲ μαθητὴς αὐτοῦ
ἐπεινάσαν, καὶ ἤρξαντο ἰλλῆναι σάκκας, καὶ ἐσθίειν. Οἱ δὲ φάρε-

1. παρομοιωσὼν. ἐν
πᾶσι.
2. ἀγορᾶς. ἐ. ζ. θ.

* πρὸς ὑμᾶς. σ.

* ὁ Ἰησοῦς. γ.

3. Χορραζίν. β.
4. Βηθσαῖδαν.
5. σ. β.

* καὶ ἡμῶν. σ.

5. Καρναουμ.
β.
6. μὴ ἕως τοῦ οὐ-
ρανοῦ ὑψωθείσῃ;
7. ἕως ἀδου κα-
ταβιβασθῇ. ὅτι εἰ. σ.

7. ὑμῖν. β.

Ματ. ζ. β

Λκ. ζ. Ε.

Λκ. ιη. β

Λκ. ι. Δ

ιω. γ. Δ.

ιω. γ. Ε.

Γερμ. σ. Α

α. ιω. ε. Α

Ματ. β. Δ

Λκ. σ. Α

Δατ. σ. Α. Γ. Δ

ιβ

σῶοι ἰδόντες * εἶπον αὐτῷ, Ἰδοὺ ὁ μαθητὴς σου ποιοῦσιν ὃ ἐκ
ἐξέστ' ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε τί
ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐ τοῖς ἄρτοις τῆς προθέσεως ἐ-
φαρξεν, οὓς ἐκ τῆς ἑσθίας αὐτοῦ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ
μὴ τοῖς ἱεράσι μόνοις; Ἡ ἐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάβ
βασιν ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναί
ητοί εἰσι; λέγω ὑμῖν ὅτι τῆς ἱεροῦ μείζων ὅστις ὧδε. εἰ ὁ ἐνώ-
κειτε τί ὅστις, Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θείω, ἐκ ἀν κατεδικάσατε
τοῖς ἀναίητοις. κύριος γὰρ ὅστις καὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου. Καὶ μετὰ τὰς ἐκείθεν, ἦλθεν εἰς τὴν σιναγωγὴν
αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἀνθρώπος ὡς πλὴν χεῖρα ἔχων ξηράν. καὶ
ἐπερώτησαν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐξέστι τοῖς σάββασιν θεραπεύ-
ειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἐστὶ ὁ νόμος
ἡ ἀνθρώπου ὃς ἐξέστι τὸ σάββατον ἐν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάβ-
βασιν εἰς βοθρίον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγείρῃ; πόσω οὖν δια-
φέρει ἀνθρώπος τὸ σάββατον; ὥστε ἐξέστι τοῖς σάββασιν καλῶς
ποιεῖν. Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, * Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου. Καὶ
B ἐξέτεινε καὶ ἀποκατεστάθη ὡς ἡ ἄλλη. Οἱ δὲ φαρισαῖοι
συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπο-
λέσωσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνέχωρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας, καὶ ἐπέλι-
μνησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανθῶν αὐτὸν ποιήσωσιν. ὅπως πληροῦσθ
τὸ ῥῆθ' ἐν δια Ἡσαίου τὸ πνεῦμα τοῦ, λέγοντος, Ἰδοὺ ὁ παῖς μου,
ὃν ἠρέπασα ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν ἀδούκησεν ἡ ψυχὴ μου. θή-
σω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. ἐκ
ἐρείσῃ, οὐδὲ κραυγᾶς, οὐδὲ ἀκούσῃ πῶς ἐν ταῖς πλατείαις τῶν
φωνῶν αὐτοῦ. κάλαμον σὺν τεταμμένον οὐ κατεάξῃ, καὶ
λῖνον τυφόμηνον οὐ σβέσῃ, ἕως ἀν ἐκβάλλῃ εἰς νῆκος τὴν κρίσιν.
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ὑποῦσι. Τότε προσεγγέθη αὐ-
τῷ δαμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν,
ὥς τὸν τυφλὸν ἐκ κωφὸν καὶ λαλεῖν ἐβλέπειν. καὶ ἐξίσταν-
το πάντες ὁ ὄχλος, καὶ ἔλεγον, Μὴ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δα-
βίδ; ὁ δὲ φαρισαῖοι ἀκρόατες εἶπον, Οὗτος ἐκ ἐκβάλλει τὰ

α. Βασ. κα. Β
Λου. κ. α. Β
Αριθμ. κ. α. Β
Επιστ. γ. Γ
Μαρ. γ. Α
Λου. γ. Α
Ησαί. μ. Α
Κεφ. θ. Δ
Λου. ια. Β

* αὐτοῦ. β. η.
1. τοῖς σάββα-
σιν. α. λ.
2. γ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.
3. μὴ ὥστε. ἐν πᾶσι
4. ἐν πᾶσι.
5. καὶ
6. οὐκ ἔστι. β. γ. η. ι. θ.
7. ὁ δὲ Ἰησοῦς
8. ἀνέγνωτε
9. ἀνέγνωτε
10. ἀνέγνωτε
11. ἀνέγνωτε
12. ἀνέγνωτε
13. ἀνέγνωτε
14. ἀνέγνωτε
15. ἀνέγνωτε
16. ἀνέγνωτε
17. ἀνέγνωτε
18. ἀνέγνωτε
19. ἀνέγνωτε
20. ἀνέγνωτε
21. ἀνέγνωτε
22. ἀνέγνωτε
23. ἀνέγνωτε
24. ἀνέγνωτε
25. ἀνέγνωτε
26. ἀνέγνωτε
27. ἀνέγνωτε
28. ἀνέγνωτε
29. ἀνέγνωτε
30. ἀνέγνωτε
31. ἀνέγνωτε
32. ἀνέγνωτε
33. ἀνέγνωτε
34. ἀνέγνωτε
35. ἀνέγνωτε
36. ἀνέγνωτε
37. ἀνέγνωτε
38. ἀνέγνωτε
39. ἀνέγνωτε
40. ἀνέγνωτε
41. ἀνέγνωτε
42. ἀνέγνωτε
43. ἀνέγνωτε
44. ἀνέγνωτε
45. ἀνέγνωτε
46. ἀνέγνωτε
47. ἀνέγνωτε
48. ἀνέγνωτε
49. ἀνέγνωτε
50. ἀνέγνωτε
51. ἀνέγνωτε
52. ἀνέγνωτε
53. ἀνέγνωτε
54. ἀνέγνωτε
55. ἀνέγνωτε
56. ἀνέγνωτε
57. ἀνέγνωτε
58. ἀνέγνωτε
59. ἀνέγνωτε
60. ἀνέγνωτε
61. ἀνέγνωτε
62. ἀνέγνωτε
63. ἀνέγνωτε
64. ἀνέγνωτε
65. ἀνέγνωτε
66. ἀνέγνωτε
67. ἀνέγνωτε
68. ἀνέγνωτε
69. ἀνέγνωτε
70. ἀνέγνωτε
71. ἀνέγνωτε
72. ἀνέγνωτε
73. ἀνέγνωτε
74. ἀνέγνωτε
75. ἀνέγνωτε
76. ἀνέγνωτε
77. ἀνέγνωτε
78. ἀνέγνωτε
79. ἀνέγνωτε
80. ἀνέγνωτε
81. ἀνέγνωτε
82. ἀνέγνωτε
83. ἀνέγνωτε
84. ἀνέγνωτε
85. ἀνέγνωτε
86. ἀνέγνωτε
87. ἀνέγνωτε
88. ἀνέγνωτε
89. ἀνέγνωτε
90. ἀνέγνωτε
91. ἀνέγνωτε
92. ἀνέγνωτε
93. ἀνέγνωτε
94. ἀνέγνωτε
95. ἀνέγνωτε
96. ἀνέγνωτε
97. ἀνέγνωτε
98. ἀνέγνωτε
99. ἀνέγνωτε
100. ἀνέγνωτε

δαμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαμονίων. Εἰ-
δὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶσα βασι-
λεία μεμελεῖσα κατὰ ἐαυτῆς, ἐρημοῦται καὶ πᾶσα πόλις ἡ οἰ-
κία μεμελεῖσα κατὰ ἐαυτῆς, οὐ σταθήσεται. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸ
σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἐαυτὸν ἐμελεῖται. πῶς οὖν σταθήσε-
ται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ
δαμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν ἑνὶ ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑ-
μῶν ἔχονται κριταί. Εἰ ὁ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
δαμόνια, ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ πῶς
διωκταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεῦη
αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ τὸν ἰσχυρόν, καὶ τότε τὸ
οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ; Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ὅστις καὶ
ὁ μὴ σιμᾶζων μετ' ἐμοῦ, σκορπίσει. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶ-
σα ἀμάρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ
τοῦ πνεύματος βλασφημία ἐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.
καὶ ὅς τις εἴπῃ λόγον κατὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται
αὐτῷ ὅς τις εἴπῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγίου, ἐκ ἀφεθήσεται
αὐτῷ οὐτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὐτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ ποιήσατε
τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἡ ποιήσατε τὸ
δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν. ἐκ γὰρ τῆς
καρπὸς τὸ δένδρον γινώσκειται. Γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς διω-
αὶ ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τῆς πλεονεξίας τῆς
καρδίας τὸ σῶμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τῆς ἀγαθοῦ θη-
σαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος
ἐκ τῆς πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει τὰ πονηρὰ. λέγω ὑμῖν ὅτι
πάν ῥῆμα ὅσον ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἀνθρώποι, ἀποδώσουσι
τὸ αὐτὸ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικα-
ωθήσῃ, ὡς ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ. Τότε ἀπεκρί-
θησαν ἱεροὶ καὶ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι, λέγοντες, Διδα-
σκαλε, θέλομεν ἀποδοῦν σοι σημεῖον ἵδμεν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς, Γένεα πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ὀπιζητεῖ, καὶ ση-
μεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ
ψαλμοῦ. ὡς ἦν γὰρ ὡς Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους ἥρεις ἡμέρας
καὶ ἥρεις νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
b.iii.

αὐτοῦ. β. η.
1. τοῖς σάββα-
σιν. α. λ.
2. γ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.
3. μὴ ὥστε. ἐν πᾶσι
4. ἐν πᾶσι.
5. καὶ
6. οὐκ ἔστι. β. γ. η. ι. θ.
7. ὁ δὲ Ἰησοῦς
8. ἀνέγνωτε
9. ἀνέγνωτε
10. ἀνέγνωτε
11. ἀνέγνωτε
12. ἀνέγνωτε
13. ἀνέγνωτε
14. ἀνέγνωτε
15. ἀνέγνωτε
16. ἀνέγνωτε
17. ἀνέγνωτε
18. ἀνέγνωτε
19. ἀνέγνωτε
20. ἀνέγνωτε
21. ἀνέγνωτε
22. ἀνέγνωτε
23. ἀνέγνωτε
24. ἀνέγνωτε
25. ἀνέγνωτε
26. ἀνέγνωτε
27. ἀνέγνωτε
28. ἀνέγνωτε
29. ἀνέγνωτε
30. ἀνέγνωτε
31. ἀνέγνωτε
32. ἀνέγνωτε
33. ἀνέγνωτε
34. ἀνέγνωτε
35. ἀνέγνωτε
36. ἀνέγνωτε
37. ἀνέγνωτε
38. ἀνέγνωτε
39. ἀνέγνωτε
40. ἀνέγνωτε
41. ἀνέγνωτε
42. ἀνέγνωτε
43. ἀνέγνωτε
44. ἀνέγνωτε
45. ἀνέγνωτε
46. ἀνέγνωτε
47. ἀνέγνωτε
48. ἀνέγνωτε
49. ἀνέγνωτε
50. ἀνέγνωτε
51. ἀνέγνωτε
52. ἀνέγνωτε
53. ἀνέγνωτε
54. ἀνέγνωτε
55. ἀνέγνωτε
56. ἀνέγνωτε
57. ἀνέγνωτε
58. ἀνέγνωτε
59. ἀνέγνωτε
60. ἀνέγνωτε
61. ἀνέγνωτε
62. ἀνέγνωτε
63. ἀνέγνωτε
64. ἀνέγνωτε
65. ἀνέγνωτε
66. ἀνέγνωτε
67. ἀνέγνωτε
68. ἀνέγνωτε
69. ἀνέγνωτε
70. ἀνέγνωτε
71. ἀνέγνωτε
72. ἀνέγνωτε
73. ἀνέγνωτε
74. ἀνέγνωτε
75. ἀνέγνωτε
76. ἀνέγνωτε
77. ἀνέγνωτε
78. ἀνέγνωτε
79. ἀνέγνωτε
80. ἀνέγνωτε
81. ἀνέγνωτε
82. ἀνέγνωτε
83. ἀνέγνωτε
84. ἀνέγνωτε
85. ἀνέγνωτε
86. ἀνέγνωτε
87. ἀνέγνωτε
88. ἀνέγνωτε
89. ἀνέγνωτε
90. ἀνέγνωτε
91. ἀνέγνωτε
92. ἀνέγνωτε
93. ἀνέγνωτε
94. ἀνέγνωτε
95. ἀνέγνωτε
96. ἀνέγνωτε
97. ἀνέγνωτε
98. ἀνέγνωτε
99. ἀνέγνωτε
100. ἀνέγνωτε

Μαρ. γ. Γ
Λου. ια. Γ
Μαρ. γ. Δ
Λου. ιβ. Β
α. ια. ε. Δ
Λου. γ. Ζ
Λου. γ. Η
Κεφ. ις. Α
Λου. ια. Δ
α. κορ. α. Γ
Γ' α. β. Α

Γων. γ. Β

γ. Βα. ι. Α
β. παρ. γ. Α

Λακ. ια. Γ

Α. Ρ. β. γ. Δ
β. γ. Α

Μαρ. γ. Δ
Λακ. ι. Γ

Μαρ. ι. Α
Λακ. ι. Α

15

ἦσαν ἡμέρας καὶ ἦσαν νύκτας. ἄνδρες Νινυῖται ἀναστήθονται ἐν τῇ κρίσει μὲν τῆς γῆρας ταύτης, καὶ κατακρινουσὶν αὐτῶν. ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα. Ἰωάν. καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωάν. ὡδε. Βασιλίστα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μὲν τῆς γῆρας ταύτης, ἐκ κατακρινῶν αὐτῶν. ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν πρῶτων τῆς γῆς ἀκούσας πλὴν θοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὡδε. Ὅταν δὲ τὸ ἀκαθάρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνθρώπων πότων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ ἔχ' ἀεισκή. ὅτε λέγει, ὅπως ἐλθὼ εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἵδον ἀεισκή χροάζοντα, σεσαρκωμένον, καὶ κεκοσμημένον. ὅτε πορεύεται, ἐκ τῶν λαμβανῶν μὴ ἐαυτῆς ἐπὶ ἄλλα πνέματα πονηρότερα ἐαυτῆς, ἐκ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἐργα τῶ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρόνα τῶν πρῶτων. οὕτως ἐστὶ καὶ τῇ γῆρας ταύτῃ τῇ πονηρῇ. Ἐπὶ αὐτῆς λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς ἐσκήκισαν ἐξω, ζητοῦντες αὐτὴν λαλῆσαι. εἶπε δὲ ἰς αὐτὰς, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐξω ἐσκήκισαν, ζητοῦντες σε λαλῆσαι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὰς, τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ ἐκείνας πλὴν χεῖρας αὐτῆς ὅτι τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς, εἶπεν, ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅς τις γὰρ ἀν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μετ' ἀδελφός, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκείνητο παρὰ τῶν θαλάσσαν· καὶ σιμῆχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥς τ' αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὅτι τὸ αἰγυάλον εἰσκήκει καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν τῶν παλαιῶν, λέγων, ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ ἀσείρων· ἀσείρων, καὶ ἐν τῶν ἀσείρων αὐτὸν, ἀλλ' ἔπεισε παρὰ πλὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πείρινα, καὶ κατέφαγεν αὐτὰ. Ἀλλὰ ὅς ἐπεσεν ὅτι τὰ πεζώδη, ὅπου ἐκ εἶχε γλῶ πολλῶν, καὶ διέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχεν βάθος γῆς· ἐλίου ὅς ἀνατείλαντος ἐκασμαπίσθι, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχεν ῥίζαν, ἐξηρανθή. Ἀλλὰ ὅς ἐπεσεν ὅτι τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτὰς. Ἀλλὰ ὅς ἐπεσεν ὅτι πλὴν γλῶ πλὴν καλῶν, καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὁ μὲν ἐκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τετρά-

κατ

β

11 σ. 187. γ.

κατ

κατ

* τ. γ. γ.

κόντα. Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν, ἀκούτω. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ, Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶσθαι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. ὅς τις γὰρ ἔχῃ, δόθησεται αὐτῷ, καὶ περισσεύσεται· ὅς τις δὲ ἔκῃ, ἐκείνη ἀρῇσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παλαιαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέποισι, καὶ ἀκούοντες ἐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ σιμῶσι· καὶ ἀναπληροῦνται ἐπ' αὐτοῖς ἡ ποροφητεία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα, Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ οὐ μὴ σιμῶτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῆς λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὤσι βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐκάμνυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσι ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ σιμῶσι, καὶ ὅπως ἐλθῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτοῖς. Ὑμεῖς δὲ μακάριοι ὀφθαλμοῖ, ὅτι βλέπετε, καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούετε. ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ποροφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ ἐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ ἐκ ἤκουσαν. Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τῶν παλαιῶν τῶν ἀσείρων. Πάντες ἀκούοντες τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ σιμῶντες, ἐρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἄρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. οὕτως ἐστὶν ὁ παρὰ τὸ ὁδὸν σπαρθεὶς. Ὁ δὲ ὅτι τὰ πεζώδη σπαρθεὶς, οὕτως ἐστὶν ὁ πόνος ἀκούων, καὶ διότι μὴ χεῖρας λαμβάνων αὐτὸν, ἐκ ἔχῃ δὲ ῥίζαν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ προσωκαμρὸς ἐστὶ· γρυμμῆς δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, διότι σκανδαλίζεται. Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρθεὶς, οὕτως ἐστὶν ὁ πόνος ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τῆς ἀγῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπὸς γίνεται. Ὁ δὲ ὅτι τὸ γλῶ τὸ καλῶν σπαρθεὶς, οὕτως ἐστὶν ὁ πόνος ἀκούων καὶ σιμῶν, ὅς δὲ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἐκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τετράκοντα. Ἀλλ' ἄλλω παλαιῶν παρῆλθεν αὐτοῖς, λέγων, ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ ἀνθρώπῳ ἀσείρονι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ καθάρσει τοῖς ἀνθρώποις, ἦλθεν αὐτῷ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνα μέσον τῆς σίτου, καὶ ἀπηλθὼν ὅτε ἐβλάστησεν ὁ χορτός, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφανήκατο τὰ ζιζάνια. Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τῶν οἰκοδεσπότου, εἶπον

Β

Κεφ. κε. Γ

Ἡσαΐου γ. Γ

μδρ. δ. Β

Λακ. ι. Β

Ιω. ι. Ζ

Παρ. γ. κε. Ζ

Ραμ. ια. Β.

Λακ. ι. Δ

Μαρ. δ. Β

Λακ. ι. Β

Δ

αὐτῷ, Κύριε οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἑσπερας ἐν τῷ σῶ ἀγρῷ;
 πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος
 τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ, Θέλεις οὖν ἀπελθόν-
 τες συλλέξωμεν αὐτά; Ὁ δὲ ἔφη, Οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ
 ζιζάνια, κερζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. Ἄφετε σὺν αὐταῖς
 ἄς ἀμφοτέρωθεν μέχρ' ἔσεισιν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἔσεισιν
 ἐρῶ τοὺς δεσμοῖς, συλλέξατε τὸν σῖτον τὰ ζιζάνια, καὶ δεσά-
 τε αὐτὰ εἰς δεσμούς, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸ δὲ σῖτον σὺνα-
 γάγετε εἰς τὸ θρόνον μου. Ἄλλω παραβολῇ παρέθηκεν
 αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σπέν-
 πεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἑσπερεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὁ μι-
 κρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπέρματων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ,
 μίειζον τῶν λαχάνων ἐστὶ, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἡ θῆν' αὐ-
 τῶν ἐκ οὐρανοῦ, ἐκ κατακλινοῦ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλ-
 λω παραβολῇ ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβὼσα γυνὴ ἐκρύψεν εἰς δαυροῦ
 σάτα τεύχεα, ἕως οὗ ἐξυμῶθῃ ὅλον. Ταῦτα πάντα ἠγάθησεν ὁ
 Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς ἐκ-
 ἐλάλη αὐτοῖς, ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τὸ πρῶτον λέ-
 γοντος, Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ σῶμα μου· ἐρεῖξομαι κε-
 κρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Τότε ἀφίεν τοὺς ὄχλους
 ἦλθεν εἰς πλὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς, ἐκπροσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταί
 αὐτοῦ, λέγοντες, Φεράων ἡμῖν πλὴν παραβολῶν τῶν ζιζανίων τῶν
 ἀγρῶν. Ὁ ὁ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ σπέρμα τὸ καλὸν σπέρ-
 μα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ κα-
 λὸν σπέρμα, ἐστὶν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας. Ταῦτα δὲ ζιζάνια, εἰ-
 σὶν οἱ υἱοὶ τῆς πονηρίας. Ὁ ὁ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διάβο-
 λος. Ὁ δὲ σεισμός, σὺν τέλει ἐστὶν αἰῶνος ἐστὶν. Οἱ δὲ δεσμοί,
 ἀγγέλους εἰσιν. Ὡς περ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, ἐπεὶ κα-
 τακαίεται· οὕτως ἐστὶ ἐν τῇ σὺν τέλει αἰῶνος τούτου· ἀπο-
 σελῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ
 τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ
 ἀνομία, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς πλὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ
 ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι

Μαρ. δ. Δ
 Λουκ. ιγ. Δ

Λουκ. ιγ. Δ

Μαρ. δ. Δ

Ψαλ. οζ. Α

Λουκ. ιγ. Γ
 Ιωάν. γ. Γ

Σοφ. γ. Β
 Δαν. ιβ. Β

ρλβ

ρλγ

ρλδ

ρλε

* πάντων. α. γ. δ
 8 κατέλαβεν. α.

* λέγων. η.

9 ἐκρύψαν. α
 πᾶσι.

10 ἡ καίεται. α
 πᾶσι.
 α. β. γ.

ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
 Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούει, ἀκούετω. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὗρον ἄν-
 θρωπος ἐκρύψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγα, καὶ πάντα ὅσα
 ἔχει, πωλῆ, καὶ ἀγοράσῃ τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοῖς
 μάρναίρας, ὃς θύρων ἕνα πολὺ τιμὸν μάρναίρειον, ἀπέλ-
 θὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν
 ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαλευῇ βληθῆση εἰς τὸ θά-
 λασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους σὺναχθῶσιν· ὅτε ἐπληρῶθῃ,
 ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰμαλὸν, καὶ καθίσαντες σὺν ἐλδοῖαν
 τὰ καλὰ εἰς ἀβύσσους, αὐτὰ ὅσα περὶ ἐξω ἔβαλον. Οὕτως ἐστὶ ἐν
 τῇ σὺν τέλει αἰῶνος, ὅτε ἐλεύσονται οἱ ἀγγέλους, καὶ ἀφορεῖ-
 σι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς
 τὸν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
 ὀδόντων. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Σιωπήκατε ταῦτα πάντα· Λέγου-
 σιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τοῦτο πᾶς γραμ-
 ματεὺς μαθητῶν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοίος ἐστὶν
 ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ
 κaina ἐκ παλαιά. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πα-
 ραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκείθεν. Καὶ ἦθ' ἔτι πλὴν πατερί-
 δα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ σὺν αγωγῇ αὐτῶν, ὥς τ' ἐκ-
 πλήθει αὐτοῖς, καὶ λέγειν, Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὐτοῦ, καὶ αἱ
 δυνάμεις; οὐχ οὕτως ἐστὶ ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ
 αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰω-
 σὴς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς
 ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τοῦτο ταῦτα πάντα; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο
 ἐν αὐτῷ. Ὁ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἐστὶ πρῶτος αἴτιος, εἰ
 μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ ἐκ ἐποίησεν
 ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὸ ἀπίσταν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῳ τῷ
 καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετάρτης τὸ ἀκούειν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς
 πασι αὐτοῦ, Οὕτως ἐστὶν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη
 ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνβρυοῦσιν ἐν αὐτῷ.
 ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἐδήσεν αὐτὸν ἐν δεσμῷ

11 τῶν οὐρανῶν. 13

12 θύρων. 13. β.
 10.

ρμα
 α

* πᾶσα. β.

ρμβ
 α

κε
 ρμγ
 β

* μὴ. β.
 * ὃν ἐγὼ ἀπὸ κε-
 φαλή. γ. α.

ρμδ
 β

Μαρ. δ. Α
 Λουκ. ιγ. Δ
 Ιω. ιγ. Ζ.

Ιω. γ. Ε

Μαρ. δ. Β
 Λουκ. θ. Α

Μαρ. δ. Γ
 Λουκ. γ. Δ

Φυλακῇ, διὰ Ἡρώδιαδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τῷ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ. ἔλθε γὰρ αὐτὰ ὁ Ἰωάννης, οὐκ ἔστι τοι ἔτι αὐτῷ. Καὶ
θελὼν αὐτὸν ἀποκτείνειν, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς περὶ
τῷ αὐτὸν εἶπον. Γενεσίων δὲ ἀρρομένων τῆς Ἡρώδου, ὡρμήσα-
το ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρρετο τῷ Ἡρώδῃ.
ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται. Ἡ δὲ
προβιβαθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὥδε ἵπ-
πιναι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ὑπηήθη ὁ βασι-
λεύς· διὰ δὲ τοῖς ὅρκοις καὶ τοῖς σὺν ἀνακειμένοις, ἐκέλευσε δο-
θῆναι. καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλα-
κῇ καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἵππιναι, ὅπως ἐδόθη τῷ κορσῷ,
καὶ ἔθηκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔδωκαν αὐτό· καὶ ἦδόντες ἀπῆλθον τῷ
Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς
ἐρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ περὶ τὸν δρόμον τῶν πόλεων. Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πο-
λὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐτεράπευσεν τοὺς
ἀρρώστους αὐτῶν. Ὅψιας δὲ ἡσυχίας, περὶ τὸν αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη πα-
ρήλθεν· ἀπολύον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας,
ἀγορεύσωσιν ἐαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ
χρείαν ἔχουσιν ἀπελθῆν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν
αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες. Ὁ δὲ
εἶπε, Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὥδε. Καὶ κελύσας ἰδὼς ὄχλους ἀνακλι-
θῆναι ἵππιναι τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀλόγησε, καὶ κλάσας ἔδω-
κε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἐ-
φαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῆς κλα-
σματῶν, δώδεκα κοφίνοις πλήρεις. Οἱ δὲ ἐδίδοντες ἦσαν ἄνδρες
ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ δι-
είως ἠναίκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβλεῖν εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ παραγγέλλει αὐτοὺς εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς
ὄχλους, καὶ ἀπαλύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρη κατ' ἰ-
δίαν περὶ ἑξῆς. Ὅψιας δὲ ἡσυχίας, μόνος ὢν ἐκείνῳ τῷ

1. ἐφοβήθη.

2. ἠνέχθη.

κς
ρμς
α

ἐν πᾶσι.

κς
ρμς
α

ρμς
β
ρμς
α

πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασιλευζόμενον ὑπὸ τῆς
κυμάτων ἡρώδου ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς
νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περπατῶν ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ περ-
πατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες, ὅτι φάντασμα ὅστις καὶ ἀπὸ
τῆς φόβου ἐκράξεν. Εὐθέως δὲ ἤαλυσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων, Θαρσύνετε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ
Πέτρος εἶπε, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἡδὴν ἐπὶ τῇ
ὑδάτι. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέ-
τρος, περπατήσεν ἐπὶ τῇ ὑδάτι, ἡδὴν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλε-
πὼν δὲ τὸν ἀνέμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη καὶ ἄρξά μινος κατα-
ποντίζεσθαι, ἐκράξε, λέγων, Κύριε σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπέλαβετο αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὁ-
λιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον,
ἐκόπασεν ὁ ἀνέμος. Ὁ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἡδὴν πρὸς τὸν Ἰησοῦν
αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπράσαντες ἦλ-
θον εἰς τὴν γλῶσσαν ἡσυχίας. καὶ ἐπιγινόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες
τῆς ὁδοῦ ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περὶ τὸν ἐκεῖθεν
καὶ περὶ τὸν ἐκεῖθεν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ ἄρξά
λοιπὴν αὐτὸν ἵνα μόνον ἀφῶνται ἐκ τῆς κρασπέδου τῆς ἱμαπίου αὐτοῦ.
καὶ ὅσοι ἦσαν το, διεσώθησαν. Τότε περὶ τὸν αὐτὸν τῷ Ἰησοῦ
ἀπὸ ἱεροβόλου γαμμαλιεὶς καὶ φαρισαῖος, λέγοντες, Διατί
οἱ μαθηταὶ σου ἄρραβαίνοισι τὴν ἄρραβον τῆς πρεσβυτε-
ρον; οὐ γὰρ νήπιονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐδίωσιν.
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄρραβον ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς ἐνείλετο, λέ-
γων, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ὁ κακολογῶν πατέ-
ρα καὶ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω. Ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὅς ἂν εἴπῃ
τῷ πατρί, ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὁφειλῆται, καὶ οὐ
μὴ πμῆσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ. καὶ ἠκυρώσατε
τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταί,
καλῶς περὶ φημί περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων, Ἐπίζη μοι
ὁ λαὸς ὅστις τῷ σῶματι αὐτοῦ, καὶ τοῖς χεῖλεσι με ἡμᾶ· ἡ δὲ καρ-
δία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. μάτην δὲ σέβονται με, δι-

Δ

16

Ματ. ζ. Α

Εξομ. κ. Γ.
δελφ. ε. Β.
ἐφε. ε. Α.
Εξομ. κα. Γ.
λδ. ι. κ. Β.
παρομ. κ. Γ.

Ησαΐ. κθ. Δ

Ματ. ζ. Δ. Ε.
λδ. θ. Β.
ιω. ε. Α.

Ματ. ζ. Ζ.
ιω. ε. Β.

Ματ. ζ. Γ

.. δάσκοντες διδασκαλίας, ἐν ἑστέματι ἀνθρώπων. Καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸ ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε ἐσὶν ἵνα οὐ
τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοινὸν τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκ πο-
ρθεύοντος ἐκ τοῦ σώματος, τοῦτο κοινὸν τὸν ἄνθρωπον. Τότε
προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον αὐτῷ, Οὐκ οἶδας ὅτι οἱ φαρι-
σαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκάνδαλίσθησαν; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε, Γὰρ φύσις, ὡς ἐκ ἐφύτευσε ὁ πατήρ μου ὁ οὐρανό-
ς, ἐκείτω θήσεται. ἄφετε αὐτοῖς· ὁ δὲ ἡγεῖται τυφλὸν τυ-
φλῶν. τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐάν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυν-
ον πεσοῦνται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Φράσον
ἡμῖν πῶς παραβολῶν ταύτων. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀκριβὲς
ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε, οὐκ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς
τὸ σῶμα, εἰς πῶς κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφενδρῶνα ἐκβάλλεται;
τὰ δὲ ἐκ πορθεύοντος ἐκ τοῦ σώματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται,
καὶ κεῖνα κοινὰ τῷ ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται
διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευ-
δομάρτυρίαι, βλασφημίαι· ταῦτα ὅσα κοινούονται τῷ ἄν-
θρωπον. τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινὸν τὸν ἄνθρωπον.
Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέ-
ρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Ἐκείθεν γυνὴ *χαναναία ἀπὸ τῆς ὁρείου
ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκράυγασεν αὐτῷ λέγουσα, Ἐλέησόν με·
Κύριε, ἡ Δαβὶθ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαμονίζεται. Ὁ δὲ ἐκ
ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες ὁ μαθητὰς αὐτοῦ,
ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες, Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κραζέει ὅπως
ἐν ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπέσταλμ' εἰ μὴ εἰς τὰ
ῥεῖα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἤκουσα προσε-
κύνει αὐτῷ, λέγουσα, Κύριε βοήθη μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν, Οὐκ ἐστὶ καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν
τοῖς κυναεῖσι. Ἡ δὲ εἶπε, Ναὶ κύριε. καὶ ἔλαβεν ὁ κύριος τὰ κυνάρτια ἐ-
κείνη ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῆς πλόντων ἀπὸ τῆς ἑσπέρης τῆς κυνῆς
αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὡ γυνὴ, μέγα-
λη σου ἡ πίστις· ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐ-
τῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ μετὰ τὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλ-
θε παρὰ τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἀνέβας εἰς τὸ ὄ-

Ιω. ι. Α

Λου. ι. Ζ

Ματ. ζ. Γ

Γεν. ι. Α καὶ
ii. Δ

Ματ. ζ. Γ

Κεφ. ι. Α

Ματ. ζ. Δ

1 τυφλὸν εἶπεν
ὁ δὲ ἡγεῖται τυφλῶν.
5. η.
2 βοθρὸν. 6.

κδ

25. α.
3 ἐκράυγασεν ὅτι
αὐτὴν. 6.

ρη
5
ρηθ

4 ἐκ ἐσπέρης
ἐκείνης. 6.
* καὶ γ.

λ

ρος, ἐκ ἀθῆναι καὶ ἐκ παντὸς ὄχλου πολλοί, ἔχον-
τες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἐπὶ
πολλοὺς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ. καὶ
ἐδεξαμένους αὐτοὺς, ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι βλέπον-
τας, κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑμῖν, χωλοὺς περιπατοῦν-
τας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας. καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ. Ὁ
Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε, Σπλαγ-
χνίζομαι ὑπὲρ τοῦ ὄχλου, ὅτι ἡδὴ ἡμέρας τρεῖς προσμένοντες
μοι, καὶ ἐκ ἐχέουσι λιφάγῳσι. ἐδοκίμασα αὐτοὺς νηστεῖν οὐ θέλω,
μή ποτ' ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρήμῳ ἄρτοι τοσούτοι, ὥστε χορταῖσθαι ὄχλον
τοσούτον; Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσοι ἄρτοι ἔχετε; Οἱ δὲ ἔ-
πον, Ἐπτά, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν
ἐπὶ τῷ γῆνι. καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, ἀγα-
θήσας ἐκλάσας, καὶ ἐδώκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ
ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦσαν τὰ περισ-
σεύον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σαρκείδας πλήρεις. Ὁ δὲ ἐσθίωντες
ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ
ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη
Μαδδαλα. Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι καὶ Σαδ-
δουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τῆς οὐρα-
νοῦ ὑποδείξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὅψιας
ἡ μαρτυρίας λέγετε, Εὐδία· πυρρὰ δὲ γὰρ ὁ οὐρανός. καὶ προσ-
θήσεται σημεῖον, πυρρὰ δὲ γὰρ συγνάζων ὁ οὐρανός. ἀποκριθεὶς
τὸ μὲν προσώπων τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίναι, τὰ δὲ σημεῖα
τοῦ καιρῶν οὐ δύνασθε· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχευτική σημεῖον
ὑποζητεῖ καὶ σημεῖον ἐδόθησεν αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ
τοῦ υἱοῦ τοῦ ὄντινου. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἀπῆλθε. Καὶ ἤκουον-
τες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.
Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁρατε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. Οἱ δὲ διηγοῦντο ἐν
ἑαυτοῖς, λέγοντες, Ὅτι ἄρτοι ἐκ ἡμέρας ἑβδόμης. Γινούσθαι δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτοι
ἐκ ἡμέρας ἑβδόμης; οὐκ ἔχετε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους

Δ Ησάμ. λ. Β

Ματ. ι. Α

15 Κεφ. ιβ. Γ
ματ. ι. Β
λου. ιβ. Η

Κεφ. ιβ. Γ
Γον. β. Α

Ματ. ι. Β

Κεφ. ιβ. Γ
Ιω. γ. Β

* καὶ γ.

5. η.
2 βοθρὸν. 6.

* οὐ. β.

6 Ματθαίου. β.

5. η.

100 δοκίμασε
τὴν ἡ. ὡς συνέ-
την. 2. 1. 2. 3. 4.

λβ

5. η.
β
5. η.

1. η. β.

ΕΥΑΓΓ.

αὐτὸν διερεπεύσαι. Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡς ἔχρησά ἀπ-
 σος καὶ διεσραμμένη, ἕως ποτε ἐσομαι μὲν ὑμῖν; ἕως ποτὶ ἀνέξο-
 μαί ὑμῖν; Φέρετέ μοι αὐτὸ ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαίμονιον, καὶ ἐθρῆσεν οὐ πᾶς δὸς τὸ
 ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ'
 ἰδίαν, εἶπον, Διὰ τί ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί ἡ ἀπιστία ὑμῶν; ἀμὲν γὰρ λέγω
 ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει, Ὑψώ-
 μεθα ἐν τούτῳ ἐκεῖ. καὶ μεθεθήσεται. καὶ οὐδὲν ἀδυνα-
 τήσῃ ὑμῖν. Ὡς οὖν τὸ ἅγιον ἐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν πορσευ-
 χῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφόμενων δ' αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεσθαι εἰς
 χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ δοκιλεῖν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
 ρᾳ ἐγερθεῖ. Καὶ ὑποθήσεται σφόδρα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν
 εἰς Καπρναῦν, προσελθὼν αὐτῷ διδραχμᾷ λαμβάνοντες
 τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον, Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ διδρα-
 χμα; λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προσέφθα-
 σεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι δοκεῖ, Σίμων, οἱ βασιλεῖς τῆ
 γῆς δὸς τῶν ἡδυν λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆνσον; δὸς τῷ υἱῶν αὐ-
 τῶν, ἢ δὸς τῷ ἄλλοτελει; λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἀπὸ τῶ ἄλλο-
 τελει. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἄραγε ἡ βούλησί σου οἱ υἱοί. ἵνα ὁ
 μὴ σκανδαλίσω μηδὲν αὐτοῖς, πορεύσεις εἰς τὴν θάλασσαν, βά-
 λε ἀγκίστρον, καὶ τὰ ἀναβάτῃα προσὼν ἰχθυῶσιν καὶ ἀνοίξας
 τὸ στόμα αὐτοῦ, ἀρήσῃς σατάναν. ἐκείνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀπὸ
 ἐμοῦ καὶ τοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσελθὼν οἱ μαθηταὶ τῷ
 Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆ οὐρα-
 νῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν
 μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ στραφῇτε,
 καὶ γνησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσελθῇτε εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ οὐρανοῦ. ὅτις οὕτως ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τούτο,
 οὕτως ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆ οὐρανοῦ. Καὶ ὅς ἐάν δε-
 ξηται παιδίον τοιοῦτον ἐν ᾧ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.
 ὅς δ' αὖ σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πνευόντων εἰς ἐ-
 μέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ἀνίκος ἐπὶ τὸν τρά-
 χηλον

Λουκ. β.

Κεφ. κ. γ.
Μαρ. θ. ε.
Λουκ. θ. ε. ε.
κ. λ. α.

Μαρ. θ. γ.
Λουκ. θ. ζ.

Κεφ. θ. β.
α. κορ. ι. γ. Δ.

Μαρ. θ. β.
Λουκ. ι. α.

* ἀμφοτέρωθεν.

7 Καφαρνα-
ουμ. β.

λδ
ρον
β

ροβ
β

1 εἰς τὸν οὐρανόν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ.

χιλον αὐτῷ, καὶ καταπονέσθαι ἐν τῷ πελάγῳ τῆ θαλάσσης. Οὐαὶ
 τῷ κόσμῳ δὸς τῶν σκανδάλων. ἀνάγκη γὰρ ἐστὶν ἕλθαι τὰ σκαν-
 δαλα. πάλιν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ὃ τὸ σκάνδαλον ἔρχε-
 ται. Εἰ δ' ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ ποὺς σου σκανδαλίζει σε, ἐκκοψον αὐ-
 τήν, καὶ βάλε δὸς τοῦ. καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χα-
 λὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἐξῆγε
 αὐτὸν καὶ βάλε δὸς τοῦ. καλὸν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν
 εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τῆ
 πυρός. Ὡρατε μὴ καταφρονήσῃτε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων λέγω
 γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ἑρανίσι διὰ παντός βλέποσι
 τὸ προσώπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἢ ἴδε γὰρ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὅσα πάντα τὰ ἐν οὐρανοῖς. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γνη-
 σθῇ πνι ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ προσβάτῃ, καὶ πληνῇ ἐν ᾧ αὐτῷ,
 οὐχὶ ἀφείδῃ τὰ ἐννενηκονταεννέα, ἵνα τὰ ὅρη πορεύσῃ ζητεῖν τὸ
 πλανώμενον; καὶ ἐὰν γνησθῇ διρεῖν αὐτὸ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅ-
 τι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἑπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα τοῖς μὴ
 πεπλανημένοις. οὕτως ἐκ ἐστὶ θέλημα ἑμὲ προσδοῦν τῷ πατρί
 ὑμῶν καὶ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀποληται εἰς τὸν μικρῶν τούτων. Ἐὰν
 ὁ ἀμδότης εἰς σε ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ ἐλέγξον αὐτὸν
 μετὰ τοῦ τοῦ καὶ αὐτῷ μόνον. ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸ ἀδελ-
 φόν σου. ἐὰν δ' οὐκ ἀκούσῃ, ᾤσθη λαβεῖν μετὰ σοῦ ἐπὶ ἓνα ἢ δύο,
 ἵνα ὁ ᾧ τὸ σῶμα τοῦ δύο μδρτύρῃς ἢ τριῶν σαθῇ πᾶν ῥήμα.
 ἐὰν δ' οὐ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐὰν δ' οὐκ ἐκκλη-
 σίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὸν ἐκλήν. ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμμένα ἐν τῷ
 οὐρανῷ. καὶ ὅσα ἐὰν λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμμένα ἐν
 τῷ οὐρανῷ. πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνή-
 σωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός προσήματος οὗ ἐὰν αἰτήσων-
 ται, γνησθήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὐ-
 γὰρ εἰσι δύο ἢ ἑοὶς σίνωγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, καὶ εἰμι ἐν
 μέσῳ αὐτῶν. Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Γέρος εἶπε, Κύριε,
 ποσάκις ἀμδότης εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ;
 ἕως ἐπτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω σοι, ἕως ἐπτάκις, ἀλλ'

Κεφ. α. ε.
Ματθ. θ. ζ.

Γκακοπα-
ου ε. β.
Γκαλ. γ. α.
Λουκ. θ. β.
Λουκ. ι. α.

Λουκ. θ. β.
ε. κορ. ι. β.
ε. κορ. ι. β.
ε. κορ. ι. β.

Λουκ. ι. β.
ε. κορ. ι. γ. α.
ε. κορ. ι. γ. α.
ε. κορ. ι. γ. α.

ε. κορ. ι. γ. α.
α. κορ. ι. γ. α.
ε. κορ. ι. γ. α.

Λουκ. ι. α.

ἕως ἐξοδμηκοντάκις ἑπτά. Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῇ οὐρανῶν ἀνθρώπων βασιλῆος, ὃς ἠθέλησεν σὺν αἶραι λόγον μὲν
τῷ δούλῳ αὐτοῦ. ἀρξάμενους ὃ αὐτὸν σὺν αἶραν, προσενέχθη
αὐτῷ εἰς ὀφιλέτης μυρίων τετάρτων. μὴ ἔχοντος ὃ αὐτὸν δόπο-
δοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτὸν παραδῆναι ἐπὶ γυναι-
κα αὐτῷ καὶ τὰ τέκνα, ἃ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ δόποδοῦναι. Περὶ
οὗ ὁ δούλος* προσκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε μακροθύμησον
ἐπὶ ἐμοί, καὶ πάντα σοὶ δόποδῶσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τῷ
δούλῳ ἐκείνῳ, ἀπέλυσεν αὐτόν, ἃ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.
Ἐξελθὼν ὃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ὤρεν ἕνα τῶν σὺν δούλων αὐτοῦ, ὃς
ὠφίλει αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, ἃ κρατήσας αὐτόν ἐπνιγε, λέ-
γων, Ἀπόδος μοι ὅ, πὶ ὀφείλεις. Περὶ οὗ οὗ ὁ σὺν δούλος αὐτοῦ
εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτόν, λέγων, Μακροθύμησον ἐπὶ
ἐμοί, καὶ πάντα δόποδῶσω σοι. Ὁ δὲ ἐκ' ἡδέλεν, ἀλλὰ ἀπελ-
θὼν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἕως ὅτε δόποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.
Ἰδόντες ὃ οἱ σὺν δούλοι αὐτοῦ τὰ γυνώμματα, ἤσπῃθησαν σφό-
δρα, ἃ ἤθοντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γυνώ-
μματα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει
αὐτῷ, Δούλε πονηρὲ πάσαν τὴν ὀφιλίαν ἐκείνην ἀφῆκα σοι, ἐπεὶ
παρακάλεις με· ἐκ' ἐδὲ καὶ σε ἤγησάμην τῷ σὺν δούλῳ σου, ὡς
ἃ ἐγὼ σε ἠλέησα. Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ ὠρέδωκεν αὐ-
τὸν τῷ τοῖς βασανισαῖς, ἕως ὅτε δόποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτοῦ. Ἔτι
καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκα-
στος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώμα-
τα αὐτοῦ. Καὶ ἐρχέτο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἰου-
δαίας πέραν τῆς Ἰορδάνου, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὄχλος πολλός, ἃ
ἐδερχάμενον αὐτοῖς ἐκεῖ. Καὶ προσήλθον αὐτῷ Φαρι-
σαῖοι πειράζοντες αὐτόν, ἃ λέγοντες αὐτῷ, εἰ ἔστιν ἀνθρώπῳ
δόποδοῦναι τὴν γυναικα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; Ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἀρ-
σεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοῖς; ἃ εἶπεν, Ἐνεκεν τούτου καταλύ-
ται ἡ ἀνθρώπος τὴν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, ἃ προσκολληθήσε-
ται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μιάν. ὡς-
ἃ Περὶ τῆς ἐπερωτησάντων εἰ ἔστι δόποδοῦναι τὴν γυναικα.

λθ

ρπ

ἐκείνος, β. α. η.

2. α. η. σ.

α. η. ζ. θ. β.

1. α. η.

3. η. δ. λ. π. β.

4. γ. π. ο. μ. α. γ.

5. κ. θ.

αὐτοῦ, β.

5. πατὴρ ὑμῶν.

ρπθ

μ

1. ἀνδράσι, β.

ἡμεῖς καὶ οἱ.

ἡμεῖς καὶ οἱ ἐρωτῶντες
αὐτὸν ὅτι ἀγαθὸν
ἔστιν ὅτι ὁ ἀγα-
θὸς, ὃς δὲ, β. η.

συν. α.

ἡμεῖς καὶ οἱ ἐρωτῶντες
αὐτὸν ὅτι ἀγαθὸν
ἔστιν ὅτι ὁ ἀγα-
θὸς, ὃς δὲ, β. η.

περὶ ἐπὶ εἰς δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ οὖν ὁ Θεὸς σὺν ἐξέλεξεν, ἀν-
θρώπος μὴ χωρίζετω. Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὖν Μωσῆς ἐνέτα-
λατο δοῦναι βιβλίον νόμου, καὶ δόποδοῦναι αὐτῷ; Λέγει
αὐτοῖς, Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἐπέτα-
ξεν ὑμῖν δόποδοῦναι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέ-
γονεν οὕτω. Λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν δόπολῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ· εἰ μὴ ὅτι πορνεία, ἃ γαμήσῃ ἄλλῳ, μοιχάται· καὶ ὁ δόπο-
λελυμένος γαμήσας μοιχάται. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί
αὐτοῦ, Εἰ οὕτως ὅστις ἡ ἀῖψα τῷ ἀνθρώπῳ μὲν τὴν γυναικα, οὐ
συμφέρει γαμήσαι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν
λόγον τούτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰς ὃν δυνούχοι, οἷνες ἐκ κοι-
λίας μητρὸς ἐχρύνθησαν οὕτω· καὶ εἰσιν δυνούχοι, οἷνες δυνου-
χίσθησαν ἐκ τῆς ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν δυνούχοι, οἷνες δυνου-
χίσθησαν ἐαυτοῖς, διὰ τὴν βασιλείαν τῇ οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος
χωρεῖν, χωρεῖτω. Τότε προσενέχθη αὐτῷ παῖδιά, ἵνα τὰς
χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, ἃ προσεῖχεν αὐτοῖς. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν
αὐτοῖς. Ὁ ὃ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφετε τὰ παῖδιά, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·
ἡ γὰρ πρὸς με· τὸ γὰρ τοιούτων ὅστις ἡ βασιλεία τῇ οὐρανῶν. Καὶ
ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. Καὶ ἰδὼν εἰς
προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθὲ, ἡ ἀγαθὴν ποιήσω, ἢ
ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ ὃ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; ἔ-
δεις ἀγαθός, εἰ μή εἰς, ὁ Θεός, εἰ ὃ θελῇ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν,
ἡρήσῃ τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ ὃ Ἰησοῦς εἶπε, Ἰδὲ, Οὐ
φονεύσεις, Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις,
Τίμα τὸν πατέρα σου, ἃ τὴν μητέρα. ἃ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυ-
λάξαμένω ἐκ νεότητός μου, ἡ ἐπὶ ὑπερώ; Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
Εἰ θέλεις τέλει εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ υπάρχοντα, καὶ δός
τῷ πτωχοῖς, ἃ ἔξεις. ἀποταρῶν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολουθή μοι.
Ἀκούσας ὃ ὁ νεανίσκος ὠν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἵνα γὰρ
ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ ὃ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι δισκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν
βασιλείαν τῇ οὐρανῶν. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, ὁ κοπώτερός ἐστι
καμνηλὸν διὰ τρυπήματος ραφίδος· ἢ πλούσιος εἰς
c.ii.

Δδτ. κ. η. α.

Β

Κεφ. ε. ε.
μδρ. ι. β.
λκκ. ις. δ.
α. Κορ. ζ. β.

Κεφ. ιη. α.
μδρ. ι. β.
λκκ. ιη. γ.

Μαρ. ι. β.
λκκ. ιη. δ.

Εξομ. κ. γ.

Μαρ. ι. α.

ιθ

Γιν. α. δ.

Γιν. β. δ.

ἔφεσ. α. η.

α. Κορ. γ. δ.

ἐκράζον, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε υἱὸς Δαβὶδ. Καὶ σὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε, Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἵνα ἀνορθώσιν ἡμῶν ὀφθαλμοί. Σπλαγχνιδεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ ὡς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ματ. ια. Α
Λουκ. ιθ. Ε

κα

Καὶ ὅτε ἦλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγή πρὸς τὸ ὄρος τῆς ὕλαις, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς, λέγων αὐτοῖς, Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην πρὸς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ ὡς ὅτε εὐρήσετε ὄνον δεδεμμένον, καὶ πῶλον μετὰ αὐτοῦ· λύσαντες ἀγάγετέ μοι· καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, τί ἐρᾷτε, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει. Ὡς δὲ ἔδοξε αὐτοῖς, τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν.

Ἠσαΐας 40. Δ
Ζαχαρίας 9. Β
ἰω. 12. Β

καὶ ὅτε πληροῦν τὸ ρηθὲν διὰ τῆς περὶ τοῦ λέγοντος, εἰπάτε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται σοι πρὸς σέ· καὶ ὁπλίσθησιν αὐτὴν ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ἱπποζυγίου. Πορεύοντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἦγαγον πρὸς τὸν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἐσθλά· ἐαυτὰ τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἐκοπτοὶν κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐσθλόνουον ἐν τῇ ὁδῷ.

Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἐκράζον, λέγοντες, Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἀλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείδετο πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα, Τίς ὁστὶν τοῦτο; Οἱ δὲ ὄχλοι ἐλέγον, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ περὶ τοῦ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τῆς Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέσβεψε,

Ματ. ια. Β
Λουκ. ιθ. Η
Δαλ. ια. Γ
ἰω. 8. Γ

καὶ τὰς καδέδρας τῶν πωλοῦντων τὰς πωλείδας· καὶ λέγει αὐτοῖς, γέγραπται, Ὁ οἶκός μου, οἶκος πρὸς σεύχῃς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίησατε σπηλαιον λησῶν. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοῖς. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοῖς παιδαῖς κρίζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἠγανάκτησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀκούεις τί οὗτοι λέγου-

Ἠσαΐας 56. Γ
Ἰερ. 7. Β

μετὰ Περὶ τῶν οὐκ ἐκ τῆς πόλεως· μετὰ Περὶ τῶν τυφλῶν καὶ χωλῶν θεραπευθέντων.

μετὰ

1 Βηθφαγή.

2 ὁ ποιῶν, ἰ-

3 ὁ ποιῶν, ἰ-

4 ἐκείνην.

5 αὐτῶν.

6 αὐτῶν.

7 αὐτῶν.

8 αὐτῶν.

9 αὐτῶν.

10 αὐτῶν.

11 αὐτῶν.

12 αὐτῶν.

σιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ σοφίας καὶ κηπίων ἐδηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἐξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ. Περὶ τῆς ἐπανάγων εἰς πρὸς πόλιν, ἐπεινάσε· καὶ ἰδὼν συκαμὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπὶ αὐτῇ, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, ἐκ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γρηθῇ εἰς τὸ αἶμα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί ἐθαύμαζον, λέγοντες, Πῶς ὁ παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐάν ἐχητε πίσιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῶ ὄρει τοῦτου εἴπητε, Ἀρθῆτι, καὶ βλήθητι εἰς τὸ θάλασσαν, γρηθῇ· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πισεύοντες, λήψετε. Καὶ ἰδὼν αὐτῶν εἰς τὸ ἱερόν, προσελθὼν αὐτῶν διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς λαοῦ, λέγοντες, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἐδωκε πρὸς ἐξουσίαν ταῦτα; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐροτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἑνα, ὃν ἐάν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πρότερον ἢ ἐξ οὐρανόθεν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἐαυτοῖς, λέγοντες, Ἐάν εἴπωμεν, ὅτι ἐξ οὐρανόθεν· ἐρῶ ἡμῖν, διατί οὐκ ἐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐάν εἴπωμεν, ὅτι ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸ ὄχλον. πάντες γὰρ ἐχροῖσι τὸν Ἰωάννην ὡς περὶ τοῦ ἱεροῦ. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον, Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός, Οὐδέ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρώπος ἔχει τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρῶτῳ εἶπε, Τέκνον, ὑπάγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐ θέλω. ὑστερον δὲ μετὰ μετῴθη, ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγὼ κύριε. καὶ ἐκ ἀπῆλθε. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τελῶναρχαὶ αἱ πόρται προάγουσιν ὑμᾶς εἰς πρὸς βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ ἐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναρχαὶ αἱ πόρται ἐπιστεύσαν αὐτῷ. ὑμεῖς δὲ ἰ-

κα

κα

Ματ. ια. Β

Κεφ. 12. Α

Ματ. ια. Γ

ἰω. 12. Α

Ματ. ια. Δ

Λουκ. 12. Α

Κεφ. 12. Α

Ματ. 5. Β

δόντες ἐμελεμένην τε ὑπερῷ, ἥ περὶ αὐτῶν. Ἄλλω πα-
ραβολῇ ἀκούσατε. Ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις
ἐφύτευεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ ἐπέθηκε, καὶ ὠρυ-
ξεν ἐν αὐτῷ λιμὸν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδωκε αὐτὸν
γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε δὲ ἤγισεν ὁ καιρὸς τῆς καρπῶν,
ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβὴν τοῖς
καρποῖς αὐτῶν. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν
μὲν ἔδωκαν, ὃν δὲ ἀπέκλιναν, ὃν δὲ ἤθελοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστει-
λεν ἄλλοις δούλοις πλείονας τῶν πρώτων. ἔπειθ' ἐποίησαν αὐτοῖς
ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέ-
γων, Ἐνδομήσουμαι τὸν υἱὸν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν,
εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δαυτε, ἀποκτείνω-
μεν αὐτόν, καὶ κατὰ χωρὶς πῶς κληρονομήσῃ αὐτοῦ. καὶ λαβόν-
τες αὐτόν, ἐξέβαλον ἐξω τῆς ἀμπελῶνος, ἔκτεκλιναν. Ὅταν
οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τῆς ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐ-
κείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ, Κακοὶ κακῶς ἀπολέσθαι αὐτοὺς, καὶ τὴν
ἀμπελῶνα ἐκδοσέσθαι ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν
αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτοῦ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, Λέγοντος ὁ ἀπεδοκίμασθαι
τοῦ οἰκοδομοῦντος, ὅταν ἐγγήνηται ἐπὶ κεφαλῇ γωνίας. παρὰ
Κυρίου ἐγγήνηται αὐτῇ, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Διὰ
τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι θροῦνός τις ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ,
ἔκδοσθαι ἐθνὴ ποιούσιν τοῖς καρποῖς αὐτοῦ. ἔκδοσθαι δὲ ὅτι
τὸν λίθον τοῦτον, σιμωθῆσθαι αὐτῷ ἐφ' ὃν διὰ αὐτὴν πέση, λιχμήσθαι
αὐτόν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δούλοις καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς πα-
ραβολὰς αὐτοῦ, ἐγίνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει, καὶ ζητοῦντες
αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς περὶ αὐτοῦ
αὐτὸν εἶχον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς
ἐν παραβολαῖς, λέγων, Ὁμοιωθήσεται βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡ
ἀνθρώπων βασιλείᾳ, ὅστις ἐποίησε γάμοις τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπέστει-
λε τοὺς δούλους αὐτοῦ, καλέσας τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γά-
μοις, καὶ ἐκ ἡμετέρας ἦσαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλοις δούλοις, λέ-
γων, Εἰπάτε τοῖς κεκλημένοις, Ἰδοὺ τὸ ἀριστόν μου ἡτοίμασα,
ἔρχεσθαι μοι καὶ τὰ σκεύη τῶν δούλων, ἔκδοσθαι πάντα ἔτοιμα. δίδ-

Μαρ. ιβ. Α
Λουκ. κ. Β
ἡσυχ. ε. Α
ἰερεμ. β. Δ

Κεφ. κς. Α
κες. Α
ἰω. ια. Ζ. Η

Ψαλμ. δ. Δ
Περ. α. β. Β
α. πρ. β. Α

Λουκ. ιβ. Δ
Στοκ. ιβ. Β

τε εἰς τοὺς γάμοις. Οἱ δὲ ἀμηνόητοι ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸ ἴδιον
ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς πῶς ἐμπορεῖαν αὐτοῦ. οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες
τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν, ἔκτεκλιναν. Ακούσας ὁ βα-
σιλεὺς ὤρθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλε-
σε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέ-
γει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, Ὁ μὲν γάμος ἐτοιμὸς ἐστίν, οἱ δὲ κεκλη-
μένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. πορεύεσθε οὖν ἑπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν,
καὶ ὅσοις ἀνέστητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμοις. Καὶ ἐξελθόντες
ἔδωκε τοῖς ἐκείνοις εἰς τὰς ὁδοὺς, σιμωθῆσαν πάντας ὅσοις ὤ-
ρον, πονηρὰς τε καὶ ἀγαθὰς. καὶ ἐπλήθη ὁ γάμος ἀνακειμέ-
νων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς διατάσσει τοὺς ἀνακειμένους,
εἰδὲν ἐκεῖ ἄνθρωπον ἐκ ἐνδεδυμένον ἐνδυμα γάμου, καὶ λέγει
αὐτῷ, Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε, μὴ ἔχων ἐνδυμα γάμου; ὁ
δὲ ἐφίμωθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις, Διῆσαντες
αὐτὸν πόδας καὶ χεῖρας, ἀρατε αὐτόν, ἔκβαλετε εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων.
πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Τότε πορεύον-
τες οἱ φαρισαῖοι συμβέβηκεν ἡ ἄβυσσος, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν
ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τὴν Ἡ-
εροδιανῶν, λέγοντες, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ
τὸ ὅδόν τῆς Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μὴ σοὶ περὶ ἐδενός.
ἐγὰρ βλέπεις εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνθρώπων. εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοὶ
δοκεῖ, ἐξέστι δούλωμα κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὐ; Γινούσιν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε, Τί με πειράζετε ὑποκριταί; ἑπιδιόξα-
τέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου. ὁ δὲ προσήνεκεν αὐτῷ δινά-
ριον. καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐπιγραφή;
Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν
τῷ Καίσαρι Καίσαρος, καὶ τῷ Θεῷ τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκού-
σαντες ἐθαύμασαν καὶ ἀφέντες αὐτόν ἀπῆλθον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι
νάσσατον, ἔκτεκλιναν αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, Μω-
σῆς εἶπεν, Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἑπὶ γαμβρὸς ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ πῶς γυναικᾶ αὐτοῦ, καὶ ἀνάσθῃ ἀπὸ τοῦ α-
δελφοῦ αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπὶ ἀδελφοί. ἔκτεκλιναν αὐτόν.

Κεφ. ιβ. Β
ἰω. Ζ. κ. Γ
Κεφ. κ. Β
Μαρ. ιβ. Β
Λουκ. κ. Δ

Γαμ. ιγ. Β

Μαρ. ιβ. Β
Λουκ. κ. Ε
Περ. α. β. Β

Δαβ. κ. Α

γαμήτας ἐπελάττωσεν· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε πλὴν γυναι-
κα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρί-
τος, ἕως τῆς ἐπτά. ὑπερον τὸ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ
οὐκ ἀναστάσι, ἵκνος τῆς ἐπτά ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔχον αὐ-
τὴν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλανᾶσθε, μὴ εἰδόν-
τες τὰς γραφάς, μηδὲ τὸ δυνάμειν τοῦ Θεοῦ. ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει
ἐπεγαμύσιν, ἐπεγαμύζονται, ἀλλ' ὡς ἀγγέλοι τῶ Θεοῦ ἐν
ἐξουσίᾳ εἰσι. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶ νεκρῶν ἐκ ἀνέγνωτε τὸ
ρηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. ἐκ ἑστίν ὁ Θεός, Θεὸς νε-
κρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσατε οἱ ὄχλοι ὅτι ἐπελάττωσεν ὁ
τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν
τοῖς Σαδδουκαίοις, σιμώχθησαν ὅτι αὐτό. καὶ ἐπηρώτησεν
εἰς τοῦ αὐτῶν νομικοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων, Διδάσκαλε,
ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀ-
γαπήσεις κύριον (ὁ Θεὸν) σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ με-
γάλη ἐντολή. Δεύτερα δὲ ὁμοία αὐτῇ, Ἀγαπήσεις τὸ πλησίον
σου ὡς σεαυτὸν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ
οἱ προφῆται κρέμονται. Σωτηζόμενων τῶ φαρισαίων,
ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χει-
σοῦ; ἵκνος υἱὸς ἐστίν; Λέγουσιν αὐτῷ, τῶ Δαβὶδ. Λέγει αὐτοῖς,
Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων,
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
ἀνθ' ὧν τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶ ποδῶν σου; Εἰ οὖν Δα-
βὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνά-
το αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐπόλμησεν ἕως ἀπ' ἐκείνης τῆς
ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς
ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων, Ἐπὶ τῷ Μωσέως κα-
θέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πάντα οὐκ ὅ-
σα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε καὶ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν μὴ ποιεῖτε λέγοντες γὰρ, καὶ οὐ ποιῶσι. δεσμεύουσιν γὰρ φορ-
τίαν βαρεὰ καὶ δις βασαντα, καὶ ὅτι πηδᾶσιν ὅτι τοῖς ὅμοις
τῶ ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ δελοῖσι κινήσαι αὐ-

Εξομ. γ. Β

Μαρ. β. Γ
Λου. ι. Ε

Δαλ. ε. Α

Λου. ι. Β

Μαρ. β. Δ
Λου. κ. Η

Ψαλ. ρθ. Α

β. Εξομ. Α

Λου. ια. Ζ
Παυλ. ι. Β

147

σκ. δ

148

σκ. ε

149

σκ. ζ

150

σκ. η

151

σκ. θ

τά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ διαδιδόναι τοῖς
ἀνθρώποις. Πλατυνοῖσι δὲ τὰ φυλακτῆρα αὐτῶν, καὶ με-
γαλυνοῖσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν. Φιλοῦσι τε πλὴν
προποκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, ἐν ταῖς προποκαθεδρίαις ἐν
ταῖς σιναγωγαῖς, καὶ τοῖς ἀσπασμοῖς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ κα-
λεῖσθαι ὑπὸ τῶ ἀνθρώπων ῥαββὶ ῥαββί. ὑμεῖς δὲ μὴ κλη-
θῆτε ῥαββί· εἰς γὰρ ὅστις ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χείρος· πάν-
τες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστέ· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ὅτι
γῆς· εἰς γὰρ ὅστις ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μηδὲ κλη-
θῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὅστις ὁ καθηγητὴς, ὁ Χείρος. Ὁ
ὁ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος. Ὅστις ὁ ὑψώσῃ ἐαυτὸν, τα-
πεινώσεται· καὶ ὁ ὀπίσθιος ἐαυτὸν, ὑψώσεται. Οὐαὶ
δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεδάτε
τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσιν μακρὰν προσευχόμενοι·
διὰ τοῦτο λήψατε θέλωτον κρίμα. Οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τοῦ
οὐρανοῦ ἐμπροσθεν τῶ ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ ἐκ εἰσέρχεσθε, ἐ-
δεῖτε δὲ εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθόν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι θέλετε πλὴν δαλᾶσ-
σαι καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσηλύτον· καὶ ὅταν θήνηται,
ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γέννητος διπλοῦτερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ
τυφλοὶ, οἱ λέγοντες, Ὅς ἂν ὁμολῇ ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δὲ
ἀν' ὁμολῇ ἐν τῷ χερυσίνῳ τῶ ναοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ ἐ τυφλοὶ, τίς
γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χερυσὶς, ἢ ὁ οἶκος ὁ ἀγιάζων τὸν χερυσόν; Καὶ,
Ὅς ἂν ὁμολῇ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δὲ ἀν' ὁμολῇ ἐν
τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ ἐ τυφλοὶ, τί γὰρ
μείζων, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; Ὁ
οὐκ ὁμολῶν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ὁ ὁμολῶν ἐν τῷ ναῷ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν
τῷ κατηκοιῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὁμολῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁμνύει ἐν τῷ
θεῷ τῷ Θεῷ, καὶ ἐν τῷ κατηκόμενῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι δόποδεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἀνηθόν, καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύ-
παρα τῶ νόμου, πλὴν κρίσιν, καὶ ἐλεον, καὶ τὴν πίσιν. ταῦτα ἐδε-

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

Κεθ. ι. Δ

Μαρ. β. Δ
Λου. ια. Ζ. ε
κ. Η

Λου. ια. Γ
ε. π. τ

Β

Μαρ. β. Δ
Λου. κ. Η

Λου. ια. Η

η. Βα. β. Δ
ε. παρ. κ. Γ

Γ

Λου. ια. Ζ

πώθησαι, καὶ κείνα μὴ ἀφίεναι. ὁδηγοὶ τυφλοὶ, ὁ διυλίζοντες
τὸ κώνωπα, τὸ ἡ καμνηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθάριζετε τὸ ἐξωθεν τοῦ
ποτηρίου καὶ τὸ παροψίδος, ἔσωθεν ὅμως γέμοισιν ὅξιν ἀρπαγῆς
καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖοι τυφλοί, καθάρετον τὸ ὦτον καὶ ἐντός
τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γρηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐ-
τῶν καθάρων. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑ-
ποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε ταφοὺς κεκολλημένους, οἵτινες ἐξω-
θεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμοισιν ὀσέων νεκρῶν,
καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. ἔγω καὶ ὑμεῖς ἐξωθεν μὲν φαίνασθε
τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσοὶ ἐστε ὑποκρισεως καὶ ἀ-
νομίας. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι οἰκοδομεῖτε τὸν ταφοὺς τῶν περοφῆτων, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνη-
μεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε, εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, ἐκ ἂν ἡμεῖς κοινωνοί αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν περο-
φῶν. ὥστε μδρτυρεῖτε ἐαυτοῖς, ὅτι ὑοὶ ἐστε τῶν φονδευόντων τὸν
περοφῆται. Ἐμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
ὁ φῶς, γρηνηματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγῃτε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γε-
έννης; διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσέλλω πρὸς ὑμᾶς, περοφῆται,
καὶ ὁφοῖς, καὶ γραμματεῖς. Ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σαυρώ-
σατε, καὶ ἐξ αὐτῶν μασιγώσατε ἐν ταῖς σὺναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ
διωξέτε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἵ-
μα δίκαιον, ἐκ χυνομένων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τῆς αἱματος Ἀβελ
τῆς δικαίου, ἕως τοῦ αἱματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν
ἐφονεύσατε μετὰ τὸν ναὸν καὶ τὴν θυσιαστήριον. ἀμὲν λέγω ὑ-
μῖν, ἡξέταῦτα πάντα ἐπὶ τῇ γῆ καὶ τῷ πᾶσι. Ἱερουσαλήμ,
Ἱερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τὸν περοφῆται, καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπιστῆναι
γαρεῖν τὰ τέκνα σου ὃν ἔδωκεν ἐπιστῆναι ὁ ὀρνίς τῆς νοστίαι εἰς
τῆς ὑποταγῆς πτέρυγας, καὶ ἐκ ἠθέλησατε; ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἰδῇτε ἀπ' ἀρπῆως
ἀν εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
καὶ ὁ ἐξ ἡδυν ὁ ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τῆς ἱερῆς καὶ περοφῆται οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ δὲ αὐτῶν οἰκοδομαὶς καὶ ἱερῆς. ὁ ὁ ἰησοῦς

Λκ. ια. Ε

Κεφ. ιε. Α

Λκ. ια. Ζ

Λκ. ια. Ζ. Η

Κεφ. γ. Β

Γεν. η. Β

ἔξ. ια. Α

β. Παρ. αλ.

κ. ζ. Ζ

Λκ. ιγ. Η

Λκ. ια. Ε

Ματ. γ. Α

Λκ. ια. Β

* ὁ πίνακας. γ.
101
9 ὁ ἀρπαγῆς.
ε. σ. ζ. ι. α.
10 ὁ ἀδικίας. α.
α. σ. ζ. θ. ι. α.
11 αὐτῶν. β. θ. α.

12 ἐφονεύσατε

* ὁ π. π.

13 πρὸς σ. β.

α. ζ. θ. ι. α.

α. ζ. θ. ι. α.

11 ἀπὸ τῆς ἱερῆς,
ἐπορεύετο. η.
21 ὁ δὲ ἀποκρι-
θὲν ἀπὸ. β. η.

εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇται.
Καθημένου ὁ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀροῦν τῶν ἐλαῶν, περοφῆται
αὐτοῦ ὁ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες, εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα
ἔσται, καὶ πότε σημεῖον τῆς σὺντελείας καὶ τῆς αἰ-
ωνῆς; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε μή τις ὑ-
μᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, λέ-
γοντες, ἔγω εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὶ πλανήσοισι. μνηστεύετε ὁ
ἀκούειν πολέμοις, καὶ ἀκούας πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροῖσθε διὰ τῶν
πάντων γρηνηαῶν. ἀλλ' ἔγω ὅτι τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐ-
πὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. καὶ ἐσὺν λιμοὶ καὶ λοιμοί,
καὶ σεισμοὶ καὶ πόποις. πάντα ὅτα ταῦτα ἀρχὴ ὧδινων. τότε ἔρα-
δώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενεύσουσιν ὑμᾶς. καὶ ἐσέατε μι-
σοῦ μέντοι ὑπο πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα μου. καὶ τότε σκαν-
δαλίθουσιν πολλοὶ, καὶ ἀλλήλους ἔραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν
ἀλλήλους, καὶ πολλοὶ ψευδοπεροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανή-
σοισι πολλοὶ, καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὸ ὄνομα, ψυχήσεται ἡ
ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ὁὗτος σωθήσεται. Β
Καὶ κηρυχθήσεται τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ
οἰκουμένῃ, εἰς μδρτύριον πᾶσι τοῖς ἐθνεσι. καὶ τότε ἡξέτ τὸ τέλος.
Ὅταν οὖν ἰδῇτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ
Δανιὴλ τῆς περοφῆται, ἐσὺς ἐν τόπω ἁγίῳ, (ὁ ἀναγινώσκων νο-
εῖτω) τότε ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φερέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. ὁ ἐπὶ τῆς
δώματος, μὴ κατὰ βαγνέτω ἀραιὴ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῆς· καὶ ὁ ἐν
τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Οὐ-
αὶ ὁ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσας, καὶ ταῖς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε ὅτι ἵνα μὴ γρηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χι-
μῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα
οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἕως τῆς νῦν, καὶ οὐ μὴ γρηται. καὶ εἰ
μὴ ἐκολεβώθη αἱ ἡμέραι ἐκείναι, ἐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ.
διὰ τὸ τοῖς ἐκλεκτοῖς κολεβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκείναι. Τότε
ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε· μὴ πεισώσῃτε. ἐ-
γερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπεροφῆται, καὶ δώσουσι
σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσθαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοῖς

Λκ. ιθ. Η

Ἐφεσ. ι. Β

κ. β. Δ

Κεφ. ι. Β

ἰω. ιε. Γ.

κ. ις. Α

Ματ. ιγ. Β

Λκ. ια. Δ

Πραξ. α. Β

Ματ. ιγ. Γ

β. η. ε. σ. η.

κς

σ. γ.

β

γ. μέντοι. β

ἔγω. θ

σ. μ. α

4 θλίψις. η

σ. μ. ε

σ. μ. ε

σ. μ. ζ

σ. μ. η

σ. μ. θ

σ. ν

σ. ο. α

σ. σ. β

σ. σ. γ

σ. σ. δ

η. γ. α. π.

6 τὸ ἱμάτιον.

α. β. γ. η

γ. μ. δ. ε. σ. ζ. α.

π. β. δ. α. π. α. ι.

α. ι. α.

σ. ι. α. β

σ. σ. α. η. α. ι. α.

ἐκλεκτοῖς· ἰδοὺ παρείρηκα ὑμῖν. Ἐάν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὄζει, μὴ ἐξέλθῃτε. ἰδοὺ ἐν τοῖς λαμοῖς, μὴ πιστεύετε. Ὡς περὶ γὰρ ἡ ἀσραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, ὅπως ἔστι καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖ σὺν αὐτῷ ἔσονται. **Α** ἀκούετε. Εὐθέως δὲ μὲν πᾶσι θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοινοῦται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσῃ τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ **Α** ἀστέρες πεσούται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κρύβονται πάντα αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται **Α** υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν καὶ οὐρανοῦ, μὲν δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ὁποσεί τις ἀγγέλους αὐτοῦ μὲν σάλπιγξ· φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν οὗτοι ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπὸ ἀκρῶν οὐρανῶν ἕως ἀκρῶν αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ τῆς συνῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἦδῃ ὁ κλάδος αὐτοῦ γῆν ἀπαλῆς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ ἔλεος· ὅταν καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ὅστις ἐπὶ θύραις. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἔτι μὴ παρέλθῃ ἡ γένεα αὐτῆς ἕως ἂν πάντα ταῦτα γῆνται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, **Α** δὲ λόγος μου οὐ μὴ παρέλθῃ.

Περὶ τοῦ ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, ἔτι οἱ ἀγγελοὶ τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος. ὥς περὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, ὅπως ἔστι καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὥς περὶ γὰρ ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τῆς κατακλυσμῆος ζώοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐγκαμίζοντες, ἀχελῆς ἡμέρας **Δ** εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐκ ἐννοῆς, ἕως ἡλθεῖν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔστι καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς ὄρεα λαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίεται. δύο δὲ λήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία ὄρεα λαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. Τρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἐρχεται· ἐκείνο γὰρ γινώσκει, ὅτι εἰ ἡδὲ ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακὴ ὁ κλέπτης ἐρχεται, ἐρηγόρησεν αὐτῷ, καὶ ἐκ αὐτοῦ εἰσὶν διόρυγμοι· πᾶσι οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

Λουκ. ιζ. Η
Ματθ. ιζ. Γ
Λουκ. κα. Ε
ἰζ. λβ. Β
ἰσακ. ιζ. Β
ἰωάν. β. Η. Δ
γ. Γ

Αποκ. α. Β
α. κορ. ιε. Η
α. τισ. ι. Δ

Ματθ. ιζ. Δ

Λουκ. ιζ. Ζ

Γεν. ζ. Β

Λουκ. ιζ. Η
α. τισ. ι. Δ

Κεφ. κς. Α
Ματθ. ιζ. Δ
α. τισ. ι. Α
Λουκ. ιβ. Ε

ἐρχεται. Τίς ἀρεὴ ὅστις ὁ πτωχὸς δούλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς αὐτοῦ, τῆς διδόναι αὐτοῖς πᾶσι τοῖς οὐρανῶν· μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ὕδων ὁ κύριος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ποιεῖν οὕτως. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπαρχοῦσιν αὐτῷ καὶ τῇ σφραγίδι αὐτοῦ. ἐὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζεσθαι ὁ κύριός μου ὕδιν· καὶ ἀρξήται τύπην. Τὸν σὺν δούλοις, ἐὰν γὰρ καὶ πίνειν μὲν τῶν μεθύοντων, ἢ ἔξῃ ὁ κύριος τῆς δουλείας ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐν περὶ σδοκά, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ γινώσκῃ, καὶ διχοτομήσῃ αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μὲν τῶν ὑποκριτῶν θήσῃ· ἐκεῖ ἔστι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται καὶ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα πρῶτοις, αἵ πέντε λαβούσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ. αἵ πέντε μωραὶ λαβούσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐκ ἑλαβον μὴ ἐαυτῶν ἔλαβον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἑαυτῶν ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μὲν τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος γὰρ τοῦ νυμφίου, ἐνύστασαν πάντες, καὶ ἐκάθευδον. μέσης γὰρ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἐρχεται, ἐξέρχεσθαι εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πάντες αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ γὰρ μωραὶ τῆς φρονίμοις εἶπον, Δότε ἡμῖν ἐκ τῆς ὑαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι, Μήποτε ἐκ δευτέρῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν. πορεύεσθαι γὰρ μᾶλλον πρὸς τὸν πωλουῦντα, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπεκρίθησαν γὰρ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἢ ἔχοντες ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἐχούσαι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον γὰρ ἐρχονται καὶ αἱ ὑποκαταπαρθένοι, λέγουσαι, Κύριε κύριε ἀνοίξον ἡμῖν. Ὁ γὰρ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Τρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε πᾶσι ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεται. Ὡς περὶ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τὸν ἰδίον δούλον, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπαρχοντα αὐτοῦ· καὶ ὁ μὲν ἔδωκε πέντε βάλαντα, ὁ δὲ δύο, ὁ δὲ ἓν, ἐκάλεσε καὶ πᾶσι ἰδίαν δυνάμιν· καὶ ἀπεδήμησεν διέως. Πορεύεσθαι γὰρ ὁ τε πέντε βάλαντα λαβὼν,

ἰσακ. ιζ. Η

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

α. τισ. ι. Δ

εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τέλαντα. Ὁ-
σαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ ἑν λα-
βὼν, ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ θρυγέλιον τῆς
κυεῖς αὐτῆς. καὶ ὁ ἄλλος πολλὴν ἔρχετο ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκεί-
νων, ὅτι σὺν αὐτῇ μετ' αὐτῶν λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε
τέλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τέλαντα, λέγων,
Κύριε, πέντε τέλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα πέντε τέλαν-
τα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφη ὁ κύριος αὐτῷ, Εὐδούλε
ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἡς πῖσος, ἐπὶ πολλῶν σε κατήστω.
εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τέ-
λαντα λαβὼν, εἶπε, Κύριε, δύο τέλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε
ἄλλα δύο τέλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτῷ, Εὐδούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἡς πῖσος, ἐπὶ πολλῶν
σε κατήστω. εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελ-
θὼν δὲ καὶ ὁ τὸν τέλαντον εἰληφώς, εἶπε, Κύριε, ἐγὼν σε ὅλη
σκληρὸς εἰς ἀνθρώπους, θερίζων ὅπου ἐκ ἐσπερας, καὶ σπύζων
Γ ὅθεν ἐδυσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἐκρύφα τὸ τέ-
λαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτῷ
εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὲ δούλε καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου ἐκ
ἐσπερας, καὶ σπύζω ὅθεν ἐδυσκόρπισα· ἴδε οὖν σε βαλεῖν τὸ
θρυγέλιόν μου τοῖς θραπέζιταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην
αὐτὸ ἐμὸν σὺν τῷ κῶ. ἀρατε οὖν ἀπ' αὐτῶν τὸ τέλαντον, καὶ δότε
τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τέλαντα. τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται,
καὶ περισσεύσεται. ἀπὸ τῆς γῆς ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχων θρυθήσεται
ἀπ' αὐτῶν. καὶ ὁ ἄλλος δούλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔστι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ὁ-
ταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ
ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίστι ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ
συναχθήσεται ἐμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφρειῖ
αὐτοῖς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα
ἀπὸ τῶν εἰλιφῶν, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ
δὲ εἰλιφία ἐξ ἀωνύμων. πότε ἔρχεται ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ; Δεῦτε οἱ διδασκαλοὶ τῆς πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν
ἡγεμονίαν ὑμῶν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐ-
πεινάσα

Κεφ. ιγ. Β
μδ. σ. Γ
λκ. η. Γ.
κ. ιθ. Δ
Κεφ. κς. Β

Γω. ι. Ε
Ρωμ. ιγ. Δ
Ησ. ιν. Β
ἐζ. ι. Β

πεινάσα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐπότισάτε
με· ξένος ἦμην, καὶ σὺνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ
με· ἠδένησα, καὶ ἐπεσκεύασάτε με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε
πρὸς με. Τότε ἀποκριθῶσιν αὐτοῖς οἱ δίκαιοι, λέγοντες, Κύριε,
πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐτρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐπο-
τίσαμεν; πότε σε εἶδομεν ξένον, καὶ σὺνηγάγομεν; ἢ γυμνόν,
καὶ περιεβάλομεν; πότε σε εἶδομεν ἀδενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ,
καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρῶ αὐτοῖς, Ἀ-
μὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποίησατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου
τῶν ἡμετέρων, ἐμοὶ ἐποίησατε. Τότε ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ
πόρνευσε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατήρατοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· τὸ ἡτοι-
μασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπεινάσα γὰρ,
καὶ ἐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐκ ἐπότισάτε με· ξένος
ἦμην, καὶ οὐ σὺνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με·
ἀδενῆς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐκ ἐπεσκεύασάτε με. Τότε ἀποκρι-
θήσονται αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ, λέγοντες, Κύριε, πότε σε εἶδομεν πει-
νῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀδενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ,
καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων,
Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐκ ἐποίησατε ἐν τούτων τῶν ἐλαχί-
στων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποίησατε. Καὶ ἀπελθόντες οὗτοι εἰς κόλασιν
αἰώνιον, ὁ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐρχέτο
ὅτε ἐτελεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, Οἶδάμεν ὅτι μὴ δύο ἡμέρας τὸ πάχος γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὁραδίδεται εἰς τὸ σπασθῆναι. Τότε ἀμείψονται
οἱ θρυγερῆς καὶ οἱ θραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς λαοῦ
εἰς τὴν αὐλήν τῆς θρυγερῆς καὶ λεγομένου Καϊάφα, καὶ σὺνε-
βουλεύσονται ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλω, καὶ ἀποκλείνωσιν.
ἔλεγον δὲ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γῇται ἐν τῷ λαῷ.
Τὸ δὲ Ἰησοῦς θρυγομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λε-
γομένου, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακείμενός.
ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀ-
πώλεια αὐτοῦ; ἢ διώκει γὰρ τὸ μύρον τοῦ θραπείων πολλοῦ,
καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί κόποις
d.i.

Γκ. ι. σ. Δ.

Κεφ. Δ
λκ. ιγ. Ζ
καλ. ι. Γ

Γω. ι. Ε
Ματ. ι. Α
λκ. κς. Α

Γω. ι. Ζ

Ματ. ι. Α
Γω. ι. Α

ὁ ἡτοιμασέν
τὸ πῦρ μου ὁ υἱὸς

ὁ δὲ δούλος
α. σ. η. θ. ι. δ.

ἐκ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ

ἡ δὲ πρῶτη γ. θ

d.ii.

ὑπο τῶν ῥαρχιρέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ὅτε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκ ἀκούεις πόσα σοι καταμύθου-
ροισι; Καὶ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲν ἐν ῥήματι ὥστε θανα-
μάζειν τὴν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ τὴν ἐορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν δόπο-
λύειν ἓνα τῶν ὀχλῶν δέσμιον, ὃν ἠθέλον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐ-
πίσημον λεγόμενον Βαραββαν. σιωνησίων οὖν αὐτῶν, εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τίνα θέλετε δόπολύσω ὑμῖν; Βαραββαν, ἢ
Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἡ δὲ γὰρ ὅτι διὰ φόβον παρέδω-
καν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βήματος, ἀπέστρε-
ψε αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ. πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ
ῥαρχεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσων-
ται τὸν Βαραββαν, τὸν δὲ Ἰησοῦν δόπολέσωσιν. δόποκρίθεις δὲ
ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα θέλετε δόπο τὸν δύο δόπολύσω ὑμῖν;
Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββαν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τί οὖν ποιή-
σω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες, Σταυ-
ροθήτω. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐφη, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ ὡς
ἔκραζον, λέγοντες, Σταυροθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐ-
δὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπε-
νίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τῶν ὄχλων, λέγων, Ἀθῶός εἰμι δόπο
τοῦ αἵματος τῆς δικαίου τούτου. ὑμεῖς ὁφείδετε. Καὶ δόποκρίθεις
πᾶς ὁ λαὸς εἶπε, Τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τῶν τέκνων ἡ-
μῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββαν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φρα-
γμώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυροθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τὸν ἡγε-
μόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, σιωνη-
ζον ἐπ' αὐτὸν ὅλῳ πλὴν ἀπειραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέ-
θηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες σέφανον ὅς
ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ
τὴν δεξιάν αὐτοῦ. καὶ γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέ-
παυζον αὐτῷ, λέγοντες, Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας. Καὶ ἐμ-
πύσσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἐτύπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτι ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ὅς ἐδύσαν αὐτόν τὴν
χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἀπήγαγον
αὐτόν εἰς τὸ σταυροῦν. Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἀνδραπονον Κυ-
ριωαῖον, ὀνόματι Σίμωνα. τοῦτον ἠγάραν ἵνα ἀρῇ τὸν σταυ-

Μαρ. ιε. Α
Λουκ. κγ. Γ
ἰω. ιη. Η. ζ
ιβ. Γ

Μαρ. ιε. Β
ἰω. ιβ. Α

Μαρ. ιε. Β
Λουκ. κγ. Δ

τκβ
β
τκγ
α

τκδ

τκε
α

τκς
α

τκζ
α

τκη
α

τκθ
α

410 τη δεξιᾷ β

τλ
α

τλα
α

ρόν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν λεγόμενον Γολγοθα, ὅς ἐστι
λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πίνειν ὅξος μετὰ χολῆς
μεμιγμένον. καὶ γευσάμενος ἐκ' ἡδελέ πειν. Σταυροῦντες δὲ
αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον. ἵνα
πληροθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπο τῆς προφητείας, Διεμερίσαντο τὰ ἱμά-
τια μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τῷ ἱματισμῷ μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ
καθήμενοι ἐθήρουν αὐτὸ ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ πλὴν αἰψάν αὐτοῦ γεγραμμένην, Οὗτος ἐ-
στιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων. Τότε σταυροῦν αὐτῷ E
δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν. Οἱ δὲ παραπο-
ρευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐ-
τοῦ, ὡς λέγοντες, Ὁ καταλύων τὸ ναὸν, καὶ ἐν τεσσάρων ἡμέραις οἰ-
κοδομῶν, σῶσον σεαυτόν. εἰ γὰρ εἴς τὸ Θεὸν, καταβήσῃ δόπο τῆς σταυ-
ροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ῥαρχεῖς ἐμπύζοντες μετὰ τῶν γεγραμμένων
καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον, Ἄλλοις ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶ-
σαι. εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὄντι, καταβάτω νῦν δόπο τοῦ σταυροῦ,
ὡς πρὸς τοῦ αὐτοῦ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάτω νῦν αὐ-
τόν, εἰ θέλει αὐτόν. εἶπε γὰρ ὅτι, Θεοῦ εἰμι υἱός. καὶ οἱ
λησταὶ οἱ συσταυροῦντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ τῆς ἐκ-
κείνης ὥρας σκοπὸς ἐγένετο ἐπὶ πάντας τὴν γῆν, ὥς ὡς ἐννάτης.
ὡς δὲ πλὴν ἐννάτης ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνὴν μεγάλην
λέγων, Ἡλὶ Ἡλὶ, λαμὰρ σαβαχθανί; τοῦτ' ἐστὶ, Θεέ μου Θεέ
μου, ἵνα πρὸς με ἔλθῃς; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεί ἐσώπων ἀκούσαν-
τες, ἔλεγον ὅτι, Ἡλίαν φωνεῖ ὅς ἐστι. Καὶ ἀδελφὸς δραμῶν εἷς ὅς
αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλά-
μῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, Ἄφες ἰδωμεν εἰ ἔρχε-
ται Ἡλίας σῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνὴν
μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδὼν τὸ καταπτώμας τῆς να-
οδ' ἐξήδη εἰς δύο, δόπο ἀνῶθεν ἕως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσειάσθη, καὶ
αἱ πέτραι ἐξέσθην, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν, ὡς πολλὰ σώ-
ματα τῶν κοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη. καὶ ὅς ἐλθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν ἐγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν,
καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος ὡς οἱ μετ' αὐ-
τοῦ.

Μαρ. ιε. Β
Λουκ. κγ. Ε
ἰω. ιβ. Γ
Μαρ. ιε. Γ

τδ. κα. Δ

ἰω. β. Δ

Σοφίας β. Δ

τδ. κα. Γ

τδ. κα. Α

Ζ

β. Γαρ. γ. Δ

τλδ
α
τλγ
α
τλδ
α

τλε
α

τλς
α

τλζ
α

τλθ
α

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τλη
β

τῶν τηρουμένων τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σῶμα τὸν ἁγίου, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ὡς οὗτος. Ἡ δὲ ἐκεῖ γυναικες πολλὰ δὲ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἰπνές ἡκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ δὲ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτὰ ἐν αἷς ὡς Μαρία ἡ Μαγδαλινη, καὶ Μαρία ἡ τῆς Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴφ μητρί, ἡ μητρί τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὁ ψίχας δὲ ἁγίου ἡλθεν ἀνθρώπου πλούσιος δὲ Ἀρεμαθαίας, τὸν

Μαρ. ιε. Δ
Λουκ. κγ. Η
ἰω. ιθ. Η

Η νομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. οὗτος παρελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἡγήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρῇ, καὶ ἐθήκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμηνεν ἐν τῇ πέτρᾳ καὶ περισκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῆς μνημείου, ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαλινη καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τῆς τάφου. Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥ τις ὅτι μὲν τὸ ἄσπελον, σιμῆχθησαν ὁ δὲ χερεῖς καὶ ὁ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι σκῆνος ὁ πλάνος εἶπεν ἐπὶ ζῶν, μὲν τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι· κέλθουσιν οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τῆς νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ, ἡγέρθη δὲ τῶν νεκρῶν· καὶ ἐστὶν ἡ ἐξαπὶ πλάνη χείρων τῶν πρὸς τῆς. Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, ἔχετε κουσωδία, ὑπάγετε ἀσφαλίσατε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ, πορεύοντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μὲν τῶν κουσωδίας. Ὁ ψὲς δὲ σαββάτων τῇ ἡμέρᾳ φωσκουσὴς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαλινη, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμός ἐρχόμενος μέγας, ἀγγέλους γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, παρελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ὡς δὲ ἰδέα αὐτὸς ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. δὲ τὸν φόβου αὐτὸς ἐσειάθησαν οἱ τηρουντες, ὡς ἐχθρόν τοις νεκροῖς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀγγέλους εἶπε ταῖς γυναῖξιν, Μὴ φοβείσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν ὃν ἐσαυρωμένον ζητεῖτε. ἐκ

Μαρ. ις. Β
ἰω. κ. Γ

κβ

Β

ἐστὶν ὡδε· ἡγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε. δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἐκαίτο ὁ Κύριος. καὶ ταχὺ πορεύεσθαι εἰπατε τοῖς μαθηταῖς

γμ?

5.

Ξη

γμ?

α

γμ?

α

π?

5

π?

1

5. 17

πβ

α

πγ

β

5. 14

αὐτὸς, ὅτι ἡγέρθη δὲ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ παρὰ ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὁψείθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθούσαι ταχὺ δὲ τῆς μνημείου μὲν φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγέλλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγέλλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔἰδον ὁ Ἰησοῦς ἀπῆντησεν αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. Αἱ δὲ, παρελθούσαι ἐκράτησαν αὐτὸν τοῦ πόδας, ὡς παρεκύνθησαν αὐτὰ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβείσθε. ὑπάγετε ἀπαγγέλλετε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ κεῖ με ὀψονταί. Πορεύοντων γὰρ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄνθρωποι τῆς κουσωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγελλαν τοῖς δὲ χερεῖς ἀπαντὰ τὰ ἁγία. καὶ σιμῆχθέντες μὲν τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, δὲ δὲ ἐκείνη ἡμέρᾳ ἔδωκαν τοῖς στρατοῦσι, λέγοντες, εἰπατε ὅτι, ὁ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἡγρόντες, ἐκλέψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. ὡς ἐὰν ἀκουσῇ τοῦτο ἡ πόλις τῆς ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, ὡς ὑμᾶς ἀμελείμοις ποιήσομεν. Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ δὲ δὲ ἐκείνη ἡμέρᾳ, ἐποίησαν ὡς ἐδίδαχθησαν. ὡς δὲ διεφθίμην ὁ λόγος οὗτος ὡς ὁ Ἰουδαίους μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἐνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ὡς ἰδόντες αὐτὸν, παρεκύνθησαν αὐτὰ. οἱ δὲ ἐδίδασκαν. καὶ παρελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῇ γῆς. πορεύοντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῆς πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμιν ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μὲν ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τῆς αἰῶνος. ἀμὴν. 7. 203.

11. μαθηταῖς
μου. α

11. ἀφ' ὧν ἐ-
καίον. 6

Μαρ. ις. Δ

5. 14

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΑΓΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ρ Χ Η Ε διαφελίου Ιησοῦ Χριστοῦ υ-
ιοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προ-
φήταις, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸ ἄγγε-
λόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατα-
σκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου.
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, ἀδελφοί ποιεῖτε τὰς
τείχους αὐτοῦ ἐγγύς Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κη-
ρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἀφ᾽ ἑσθὶν ἀμδρῶν. Καὶ ἔξε-
πορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμί-
ται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπο-
τάσσοντες τὸν ἑαυτοῦ. Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐν-
δεδυμμένος τείχος καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφυῖ αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἀγρίον. Καὶ ἐκή-
ρυκε λέγων, Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ ἐκ εἰμι
ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὴν ὑποδημά των αὐτοῦ. ἐ-
γὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν
πνεύματι ἁγίῳ. Καὶ ἐγγύς ἐστι ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἥλθεν
Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰω-
άννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Καὶ ἀθροίσαντων αὐτὸν τῶν ὁδο-
ποδῶν, εἶδε ἑξ ὁδοῦ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ φε-
ρὰν καταβαίνον ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν,
Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἀδίκησα. Καὶ ἀθροίσαντων αὐ-
τὸν τῶν οὐρανῶν, καὶ πνεῦμα ὡσεὶ φε-
ρὰν καταβαίνον ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν,
Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἀδίκησα. Καὶ ἀθροίσαντων αὐ-
τὸν τῶν οὐρανῶν, καὶ πνεῦμα ὡσεὶ φε-
ρὰν καταβαίνον ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν,
Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἀδίκησα.

Matth. γ. Α

Matth. γ. Α

Hs. α. Α

Iw. α. Γ

Lk. γ. Α

Matth. γ. Α

Lk. α. Α

Matth. γ. Γ

Lk. γ. Γ

Iw. α. Γ. Δ

Prax. α. Α

Hs. β. Α. γ. Α

I. καὶ ἰθ. Α

Matth. γ. Δ

Lk. γ. Δ

Iw. α. Γ

Matth. α. Α

Lk. α. Α

Matth. α. Γ

Iw. Η. α. Α

Lk. α. Α

Hs. α. Α

Iw. α. Γ

Lk. γ. Α

Matth. γ. Α

Hs. α. Α

Iw. α. Α

Lk. α. Α

Matth. γ. Α

Lk. γ. Α

Iw. α. Α

Prax. α. Α

Hs. β. Α. γ. Α

I. καὶ ἰθ. Α

Matth. γ. Δ

Lk. γ. Δ

Iw. α. Γ

Prax. α. Α

Hs. β. Α. γ. Α

I. καὶ ἰθ. Α

Matth. γ. Δ

Lk. γ. Δ

Iw. α. Γ

Prax. α. Α

Hs. β. Α. γ. Α

I. καὶ ἰθ. Α

Matth. γ. Δ

Lk. γ. Δ

Iw. α. Γ

Prax. α. Α

Hs. β. Α. γ. Α

I. καὶ ἰθ. Α

Matth. γ. Δ

Lk. γ. Δ

Iw. α. Γ

Prax. α. Α

α Περὶ τῆς δαμονιζομένης.

β Περὶ τῆς πεντηκστής τῆς Πέτρου.

χρ. α

Κ Α Τ Α Μ Α Ρ Κ .

ρύσων τὸ διαφελίον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγων, Ὅτι πε-
πλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε,
καὶ πιστεύετε ἐν τῷ διαφελίῳ. Περὶ πατρὸς δὲ αὐτοῦ πλὴν
θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβλητρον ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς) καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω
μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁγιάσαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Καὶ ἀθροίσαν-
τες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ πρὸς αὐ-
τὸν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἶδεν Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοῖς ἐν τῷ πλοίῳ καταρπίζοντας τὰ δι-
κτυα. καὶ ἀθροίσαντες αὐτοὺς. καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα
αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον
ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἰς πορεύονται εἰς Καπρναούμ. καὶ ἀθροίσαν-
τες τοὺς σάββατον εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε. Καὶ
ἐξεπλήσσοντο ὅτι ἐν τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ ἰσχυρῶς διδάσκων αὐτοὺς ὡς
ἐξοισίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. Καὶ ἰσχυρῶς ἐν τῇ
συναγωγῇ αὐτῶν ἀνέστη ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέ-
κραξε, λέγων, Ἐὰν πῶς ἴδωμεν καὶ οἱ Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἡλθες ἀπολέ-
σαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, ὅτι ἐξέλθῃς ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἀπαρξάν-
των αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ,
ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἐταπείνωθη πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς
αὐτοὺς, λέγοντας, τί οὗτος; τίς ἡ διδασκίη ἡ καμνή αὐτοῦ, ὅτι
κατ' ἐξοισίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει,
καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ ἐν ὅλῳ
τῷ πελάγῳ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἀθροίσαντες ἐκ τῆς συνα-
γωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀν-
δρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ἦν δὲ πεντηκστής Σίμωνος κατε-
κειτο πυρέσσουσα. καὶ ἀθροίσαντες αὐτὸν πρὸς αὐτῆς. καὶ
προσελθὼν ἥγαγεν αὐτὴν κρατήσας τὸ χεῖρ αὐτῆς καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετὸς ἀθροίσαντες αὐτῆς. Ὁπίσθεν δὲ γρυ-
μῆς, ὅτε ἔδω ὁ ἥλιος, ἐφῆκε πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς
ἐχοντας, καὶ τοὺς δαμονιζομένους καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισπύρη-
θη ὑπὸ αὐτοῦ. καὶ ἐδεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἐχον-
τας. Περὶ τῆς ἰατρικῆς αὐτοῦ ποικίλων τόπων.

Matth. α. Γ

Lk. α. Α

Matth. α. Β

Lk. α. Α

Matth. γ. Δ

Lk. α. Α

Lk. α. Α

Matth. γ. Β

Lk. α. Α

Matth. α. Β

Lk. α. Α

ΕΥΑΓΓ.

64

ὁδὸν ποιεῖν ἕλλοντες τοὺς σάββας. καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον αὐ-
 τῷ, Ἰδεὶ ποιεῖς ἐν τοῖς σάββασι, ὃ ἐκ ἐξέστι; Καὶ αὐτὸς ἤλεγχε
 αὐτοὺς, Οὐδέ ποτε ἀνέγνωτε ἢ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτ' ἤρξαν ἔχει,
 καὶ ἐπέπασεν αὐτὸς ἐπὶ τοῖς σάββασι; πῶς ἐσηλθεν εἰς τὸ οἶκον τοῦ Θεοῦ
 ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἑαρχιερέως, ἐπὶ τοῖς ἀρτοῖς τῶν προθέσεως ἐφα-
 γην, οὓς ἐκ ἐξέστι φαγεῖν· εἰ μὴ τοῖς ἱεράδοις, καὶ ἐδώκε ἐπὶ τοῖς σὺν
 αὐτοῖς οὖσι; Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸ ἄνθρωπον
 ἐκτίθηται, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ σάββατου. Καὶ εἰσὼν πάλιν
 εἰς πλὴν σὺναγωγῶν, ἐκεῖ ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένῳ ἔ-
 χων πλὴν χεῖρα, ἐπὶ τῇ συναγωγῇ αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι δεξα-
 μένους αὐτόν, ἵνα κατηγγήσωσιν αὐτόν. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
 τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἐγὼ εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς, Ἐξέστι τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι;
 ψυχὴν σώσαι, ἢ ἀποκτείνειν; Οἱ δὲ ἐσιώπων. Ἐπεβλεψά-
 μενος αὐτοῖς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
 καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτείνον πλὴν χεῖρα σου.
 Καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη.
 Καὶ ἐξελεῖντες αὐτοὺς Φαρισαῖοι, διδόντες μὲν τῷ Ἡρώδιαν ὡς συμ-
 βούλιον ἐποίουν κατ' αὐτόν, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ ὁ Ἰη-
 σοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς πλὴν θάλασσαν.
 καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, ἐκ
 ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας,
 καὶ πέραν τῆς Ἰορδάνου. Ἐκεῖ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πο-
 λὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ, ἦλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε τοῖς μα-
 θηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσηκάρη αὐτῷ, διὰ τὸ ὄχλον;
 ἵνα μὴ λιβώσιν αὐτόν. πολλοὶ γὰρ ἐδεσπόρευον, ὥστε ἐπι-
 πτῆν αὐτῷ, ἵνα αὐτὸς ἀψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας. Ἐκεῖ πρὸς
 ματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐδεώρει, πρὸς ἐπιπτεν αὐτῷ, καὶ
 ἐκράζε λέγοντα, Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐπολλὰ ἐπεπῆμα
 αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερόν ποιήσωσι. Καὶ ἀναβαίνας εἰς τὸ
 ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἠθέληεν αὐτός. Ἐκεῖ ἀπῆλθον πρὸς
 αὐτόν. Ἐποίησεν δὲ αὐτοῖς, ἵνα ὡς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστείλῃ
 αὐτοὺς κηρύσσειν, ἐκ τῶν ἐξουσιῶν δεξαμένων τὰς νόμους, ἐκ
 βάλλειν

α. Βα. κα. Β

Λουκ. κ. δ. Β

Ματθ. ιβ. Α
Λουκ. γ. Α

Ματθ. ι. Δ

Ματθ. ι. Α
Λουκ. γ. Β. Γ

* οἱ μαθηταὶ
σου. β

κε
β

ζ

1. ξηραὶ. β. η

2. ἔξέστι τῶν
σάββασι; ε

κε
α

3. πολλοὶ ὄχλοι.
β
4. ἠκολούθησαν.
α. α. η

κε
η

5. ἀγίος. α

κε
β

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ.

65

βάλλειν τὰ δαμόνια. Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον. Ἐ-
 ἰακώβον καὶ Ζεβεδαῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν τοῦ Ἰακώβου,
 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὃ ὅστις, υἱὸς βροντῆς.
 Ἐκεῖ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ
 Θωμᾶν, καὶ Ἰακώβον τὸν ἀδελφόν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμων-
 να ὃν Κανανίτην, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν
 αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον καὶ σὺνέρχεται πάλιν ὁ ὄχλος, ὥστε
 μὴ δύνασθαι αὐτοῖς μήτε ἄρτον φαγεῖν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ
 παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ, Ὅτι ἐξέστη καὶ
 οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον, Ὅτι
 Βεελζεβούλ ἔχει, ἐπὶ ᾧ ἐν τῷ ἄρχοντι τῷ δαμονίων ἐμβαλ-
 λει τὰ δαμόνια. Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοῖς, ἐν τῷ βραβο-
 λαῖς ἔλεγε αὐτοῖς, Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐμβαλ-
 λειν; καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ μεμελεῖ, οὐ δύναται σαθεῖ-
 ναί ἢ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτῷ μεμελεῖ, οὐ
 δύναται σταθεῖν ἢ οἰκία ἐκείνη. Ἐὰν οὖν ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑα-
 ρὸν καὶ μεμελεῖται, οὐ δύναται σταθεῖν, ἀλλὰ τέλος ἔχει. Οὐ
 δύναται οὐδεὶς τὰ σκελετὰ τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς πλὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ προῖχῃ τὸ ἰσχυρόν δι' ἑαυτοῦ. Ὅτε πλὴν
 οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ. Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφε-
 θήσεται τὰ ἀμάρτηματα τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ βλασφη-
 μίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν· ὅς ἐστι δὲ βλασφημία εἰς τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκ ἧς ἀφεσὶν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἐν ὅσοις ὅστις
 αἰωνίου κρίσεως. ὅτι ἔλεγον, πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Ἐρ-
 χονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐσώτες, ἀπέ-
 σταν πρὸς αὐτόν φωνοῦντες αὐτόν. Ἐκεῖ ἀπῆλθον ὄχλος πρὸς
 αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω
 ζητοῦσί σε. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου,
 ἢ οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοῖς περὶ αὐ-
 τὸν καθήμενοις, λέγει, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅς γάρ
 ἂν ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅσοι ἀδελφοί μου καὶ ἀδελφὴ μου
 καὶ μήτηρ ἐστί. Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς τὰ
 θάλασσαν, καὶ σὺνῆχθη πρὸς αὐτόν ὁ ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτόν
 ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθεῖσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
 ἐκί.

6. Ἰακώβον. β

7. Κανανίτην. β

λα

8. μακίμ. γ.

λα
ε

λα
β

9. ἡ οὐδὲν
ἀνὰ τὰ. η

10. διαρπάσαι.
α. γ. ε. ζ. ι. β

λα
β

11. ἀμάρτιαι. β

λα
β

12. αἱ ἀδελφαί
σου. α. ε. ζ. ι. β

13. αἱ οἱ. α. η. θ

Ματθ. θ. Δ
ε. β. β.
Λουκ. ια. Β

Δ

Ματθ. ιβ. Γ
Λουκ. ιβ. Β
α. ιω. ε. Δ

Ματθ. ιβ. Δ
Λουκ. ιβ. Γ

στ

Ματθ. ιγ. Α
Λουκ. ιγ. Α

πρὸς πλὴν θαλάσσαν ἵππῃ τῆς γῆς ἡ. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν
 ὡραβολαῖς πολλὰ, ἔλεγε αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκίᾳ αὐτῇ, Ἀκού-
 ετε· Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ ἀπείρων ὁ ἀπείρων· ἔρχετο ἐν τῷ ἀπεί-
 ρειν, ὁ μὲν ἔπεσε πρὸς τὴν ὁδὸν, καὶ ἤλθε τὰ πετεινὰ τῆς οὐρα-
 νοῦ, καὶ κατέφαγον αὐτόν. Ἄλλο ὅτε ἔπεσεν ἵππῃ τὸ πετρώδες, ὅ-
 που ἐκ εἰχε γλῶ πολλὰ, ἔδιδεως ἐξάνειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχον
 βάθος γῆς ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκασμαπίδι, καὶ διὰ τὸ μὴ
 ἔχον ῥίζαν, ἐξηράνθη. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκαὶδας, καὶ ἀ-
 νέβησαν αἱ ἀκαὶδας, ἔκρινον αὐτόν, ἔκρινον ἐκ ἐδωκε.
 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γλῶ τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαί-
 νοντα ἔκρινον αὐτόν, ἔκρινον ἐν τελευτῇ, ἔκρινον ἐν ἐξήκοντα, καὶ
 ἐν ἑκατὸν. Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς, Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν, ἀκούετω.
 Ὅτι ὁ ἐρχόμενος καταμύνας, ἡρώτας αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν οἱ
 δώδεκα τὴν παραβολὴν. Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς, Ὑμῖν δέδοται γινώσκειν
 τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἐξώθεν πα-
 ραβολαῖς τὰ πάντα γίνεσθαι, ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴ-
 δωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ ἀνιῶσι μήποτε ἴππῃ σφύρωσι,
 καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἀμύρτηματα. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἶ-
 दाτε πλὴν ὡραβολῶν ταύτων; καὶ πῶς πάσας τὰς ὡραβόλας
 γινώσκετε; Ὁ ἀπείρων, ὁ λόγον ἀπείρει· οὗτοι δὲ εἰσιν ὁ πρὸς
 τὴν ὁδὸν, ὅπου ἀπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, διδέ-
 ως ἔρχεται ὁ σαταῖνας, ἔκρινον τὸν λόγον ἔκρινον αὐτὸν ἐν
 ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ἵππῃ τὰ πετρώδη
 ἀπείρομυροι, οἱ ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, διδέως μὲν χαρὰς
 λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ ἐκ ἐχρῶσι ῥίζαν ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς
 καμροὶ εἰσιν· εἴτα γυρομυρὸς θλίψως, ἡ διωγμὸς διὰ τὸν λό-
 γον, διδέως σκανδαλίζονται. καὶ οὗτοι εἰσιν ὁ εἰς τὰς ἀκαί-
 δας ἀπείρομυροι οὗτοι εἰσιν, οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες, καὶ αἱ μέρι-
 μαι τῆς αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τῆς πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ
 λοιπὰ ἵππῃ θυμῷ εἰς πορθόμυρα συμπνίγναι τὸν λόγον, καὶ
 ἀκαρπὸς γίνεσθαι. Καὶ οὗτοι εἰσιν ὁ ἵππῃ πλὴν γλῶ πλὴν καλῶ
 ἀπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον, καὶ ὡραβόλῃ, καὶ καρπο-
 φοροῦσιν, ἐν τελευτῇ, καὶ ἐν ἐξήκοντα, ἔκρινον ἑκατὸν. Καὶ ἔλε-
 γε αὐτοῖς, Μὴ πὸς λυχνὸς ἔρχεται, ἵνα ὑποτὸν μόδιον τεθῇ,

Ἡσυχ. Γ.
 ματθ. κγ. Β.
 λυκ. η. Β.
 ιω. ιβ. Ζ.
 πρὸς κη. Ζ.
 ρομ. ια. Β.

α. Τιμοθ. σ.
 Γ. Δ.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Γ. Δ.
 ια. Δ.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ἢ ὑποτὸ κλίνῳ; οὐχ ἵνα ἵππῃ πλὴν λυχνίαν ἵππῃ τεθῇ; Ὁ
 ὅτι ἡ κρυπλὴ, ὅταν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγγετο δότοκυφον,
 ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ. Εἴπῃς ἔχῃ ὥτα ἀκούειν, ἀκούετω. Καὶ
 ἔλεγε αὐτοῖς, Βλέπετε πᾶσι ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, με-
 τρηθήσεται ὑμῖν, καὶ πρὸς ἡδύσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. Ὅς
 γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς ἐκ ἔχῃ, ἔκρινον δόθησεται
 ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔλεγε, Οὕτως ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς
 ἐάν ἀνθρώπος βάλῃ τὸν σπόρον ἵππῃ τῆς γῆς, καὶ καθύδῃ, ἔκρινον
 ἐγγεῖρηται νύκτα ἡμέραν, ἔκρινον ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται
 ὡς ἐκ οἶδεν αὐτός. αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ πρὸς τὸν
 ἄρτον, εἴτα σάχυν, εἴτα πλήρη σίτον ἐν τῷ σάχυν ὅταν δὲ πα-
 ραδῶ ὁ καρπὸς, διδέως δότοςέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν
 ὁ θερισμὸς. Καὶ ἔλεγε, Τίνι ὁμοιωσώμεν τὴν βασιλείαν
 τοῦ Θεοῦ, ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάσωμεν αὐτήν; ὡς
 ὁ κόκκῳ σινάπεως, ὅς ὅταν σπάρῃ ἵππῃ τῆς γῆς, μικρότερον
 πάντων τῶν σπερμάτων ὅτι τῶν ἵππῃ τῆς γῆς καὶ ὅταν σπάρῃ, ἀ-
 ναβαίνει, καὶ γίνεσθαι πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλά-
 δεις μεγάλας, ὥστε διῶα δαμῇ ὑποτὸν σκίαν αὐτοῦ τὰ πετει-
 νὰ τῆς οὐρανοῦ κατασκίωσιν. Καὶ τοιαύτας ὡραβόλας
 πολλὰς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καὶ ὡς ἡδύαντο ἀκούειν· χα-
 ρεῖς δὲ ὡραβόλης ἐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μα-
 θηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
 μέρᾳ, ὅψις γυρομυρὸς, διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἀφέντες
 τὸν ὄχλον, ὡραβόλοις αὐτὸν ὡς ἡ ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ
 ἄλλα δὲ πλοία ἐλθὼν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεσθαι λαίλαψ ἀνέμου
 μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἡ-
 δῇ γεμίζεσθαι. καὶ ἡ αὐτοῦ ἵππῃ τῇ πρύμνῃ ἵππῃ τὸ πρὸς
 κεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ,
 Διδάσκαλε, ὁ μὲν σοὶ ὅτι δότολύμεθα; Καὶ διεγερθεὶς ἐπέπ-
 μησε τῷ ἀνέμῳ, ἔειπε τῇ θαλάσῃ, Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ
 ἐκόπασεν ὁ ἀνεμὸς, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. ἔκρινον αὐτοῖς,
 Τί δὲ λόγοι οὗτοι; πῶς ἐκ ἔχετε πίσιν; Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
 μέγαν, ἔκρινον πρὸς ἀλλήλους, Τίς ἄρα ὁ ὅτις ὅτις, ὅτι ὁ ἀνε-
 μὸς καὶ ἡ θαλάσσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ ἦλθον εἰς
 ε. ii.

ματθ. ι. Γ.
 λυκ. η. Γ. Δ.
 ιβ. Α.

ματθ. ι. Α.
 λυκ. σ. Ε.
 ματθ. ιβ. Β.
 γ. κε. Γ.
 λυκ. η. Γ. δ.
 ιθ. Δ.

ματθ. ιγ. Β.
 λυκ. ιγ. Δ.

ματθ. η. Γ.
 λυκ. η. Γ.

ματθ. η. Δ.
 λυκ. η. Δ.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

ματθ. ι. Β.
 λυκ. η. Β.

τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῆς Γαδαρίων καὶ ἐξή-
δοντι αὐτῶν ἐκ τῆς πλοίου, διότι αὐτὸς ἀπὸ νηπιον αὐτῶν ἐκ τῆς μνη-
μείων ἀνθρώπου ἐν πνύματι ἀκαθάρτου, ὅς πτω καὶ οἰκισιν εἰ-
χεν ἐν τοῖς μνημείοις. ἔτε αὐτοῖς οὐδεὶς ἠδυνάτο αὐτὸν
δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλὰς πέδας καὶ αὐτοῖς δεδεῶται, ἔ-
δισσας ὑπὸ αὐτῶν τὰς αὐτοῖς, καὶ τὰς πέδας ἀντιτείφεται,
ἔτι οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχε δαμάσαι· καὶ διαπαντός νυκτός ἔτι ἡμέρας
ἐν τοῖς ὅροις ἔτι ἐν τοῖς μνημασιν ἡ κρᾶζων καὶ κατὰ κόπλων ἐαυ-
τὸν λίσσας. ἰδὼν ὅτι Ἰησοῦς ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσε-
κύνησεν αὐτῶν, ἔκρᾶζας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε, Τί μοι καὶ τοῖς,
Ἰησοῦς ἡμεῖς Θεοῦ ὁ υἱός; ὁρῶ σε τὸν Θεὸν μή με βασιλεί-
σης· (ἐλεγε γὰρ αὐτῶν, ἔξελθε τὸ πνύμα τὸ ἀκαθάρτον ἐκ τῆς ἀν-
θρώπου.) καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν, Τί μοι ὄνομα; καὶ ἀπεκρίθη λέ-
γων, Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. Καὶ ὁρῶν αὐ-
τὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοῖς δοῦναι ἐξωτὴς χώρας. ἡ δὲ ἐκεῖ
πρὸς τὰ ὅρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη. ἔτι ὁρῶ-
ν καὶ αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Γέμψον ἡμᾶς
ἐς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοῖς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψεν αὐ-
τοῖς ὁ Θεός. καὶ ἐξελθόντες τὰ πνύματα τὰ ἀκαθάρ-
τα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους. καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη καὶ τῆς κρη-
μοῦς εἰς τὴν θαλάσσαν ἦσαν ὡς διαχίλιοι, καὶ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ
θαλάσσῃ. ὁ δὲ βοσκὸντες τοὺς χοίρους ἐφυγον, καὶ ἀνῆλθον
εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ὅτι τὸ
γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαι-
μονιζόμενον καὶ ἀκαθάρτον καὶ ἱματισμένον, ἔτι σωφρονουῦντα τὸ
ἐγκότα λέγοντα, ἔτι ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ
ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῶν δαίμονιζομένων, ἔτι πρὸς τῶν χοίρων, ἔτι
ἡρξάντο ὁρᾶν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. ἔτι
ἐμβάντος αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ὁρῶν αὐτὸν ὁ δαίμονις αὐτοῖς
ἵνα ἡμετέροις. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῶν,
Ἵπαγε εἰς οἶκόν σου πρὸς τοὺς τοῖς, ἔτι ἀναγγέλον αὐτοῖς ὅ-
σα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, ἔτι ἠλέησέ σε. καὶ ἀπῆλθε, ἔτι ἡρξάντο
κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς. ἔτι πάν-
τες ἐθαύμαζον. καὶ διαπερῶσαντες ὁ Ἰησοῦς ἐν τῶν πλοίων

21 Γερουσιῶν. β
Γερουσιῶν. β
3 ἔξελθόντες
αὐτῶν. γ. η. ζ. η.
δυνάτο αὐτῶν. β
4 μνημασιν. α.
* ἐκεῖ. η

5 τῶν ὁρίων. α.
6 βοσκομένη.
7 χοίρων. η.
8 παρακα-
λοῦν. γ.
9 γ. η. θ

10 αὐτοῖς. η

11 α.

12 ὁρῶν αὐτὸν.
13 γ. η.

πάλιν εἰς τὸ πέραν, σιυνήθη ὁ χλος πρὸς αὐτὸν, ἔτι ἡ πα-
ρα τὴν θαλάσσαν. καὶ ἰδὼν ἔρχεται εἰς τὴν θυγατρὸς αὐ-
τῶν, ὄνομα Πάειρος, ἔτι ἰδὼν αὐτὸν, πῆλαι πρὸς τοὺς πόδας
αὐτῶν, καὶ ὁρῶν αὐτὸν πολλὰ, λέγων, Ὅτι θυγατέρα μου
ἐχάπτω ἐχά, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σω-
θῇ. ἔτι ζῆσεται. καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν. καὶ ἡκολούθη αὐτῶν ὁ
χλος πρὸς, ἔτι ἀνέβλεπον αὐτὸν. (καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύ-
σῃ αἵματος ἔτι δώδεκα, καὶ πολλὰ παθούσα ὑπὸ πολλῶν ἰα-
τρῶν, ἔτι δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελῆ
θεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθούσα, ἀκούσασα πρὸς τοῦ
Ἰησοῦ, ἐλθούσα ἐν τῶν ὄχλῳ ὅπου αὐτὸς ἦν, ἵνα ἴματι αὐτῶν. ἔ-
λεγε γὰρ, Ὅτι καὶ τὸ ἵματι αὐτῶν ἄψωμαι, σωθήσομαι. καὶ
διότι ἐξῆραν τὴν ἡγεῖν τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῶν σω-
ματι, ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ διότι ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς
ἐν αὐτῇ πρὸς αὐτῆς δυνάμιν ἐξῆλθον, ἐπιγνοὺς ἐν τῶν
ὄχλῳ, ἔλεγε, Τίς μου ἦν ἡ ἀπὸ τῆς ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῶν οἱ
μαθηταὶ αὐτῶν, βλέπεις ὅχλον σιυνήλκοντά σε, ἔτι λέγας,
τίς μου ἦν ἡ ἀπὸ; καὶ πρὸς αὐτὸν ἰδεῖν πρὸς τοῦτο ποιήσασαν.
ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα ἔτι τρέμουσα, εἰδὼσα ὅτι γέγονεν ἐπὶ αὐτῇ,
ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῶν, ἔτι εἶπεν αὐτῶν πᾶσαν πρὸς δόξαν.
Ὅτι εἶπεν αὐτῇ, θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σε σῶκε· Ἵπαγε εἰς εἰρή-
νην, καὶ ἴσθι υἱὸς ἀπὸ τῆς μάστιγος σου. ἔτι αὐτῶν λαλοῦντος,
ἔρχονται ἀπὸ τοῦ θυγατρὸς αὐτοῦ, λέγοντες, Ὅτι ἡ θυγάτηρ
σου ἀπέθανε, ἵνα ἐπὶ σκύλλεις διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς δι-
ότι ἀκούσας τὸ λόγον λαλοῦμενον, λέγει αὐτῶν θυγατρὸς αὐτοῦ,
Μὴ φοβού, μόνον πίστευε. ἔτι ἐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῶν σιυνάκο-
λουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, ἔτι Ἰωάννην καὶ ἀδελφὸν
Ἰακώβου. καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ
θεωρῶν τὸν θόρον, κλαίοντας ἔτι ἀλαλῶντας πολλὰ, καὶ εἰσελθὼν
λέγει αὐτοῖς, τί θορυβίζετε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον ἐκ ἀπέθανεν,
ἀλλὰ καθύστε. καὶ κατέχευον αὐτῶν. ὁ δὲ ἐμβαλὼν ἀπαντας,
ὁρᾶν αὐτὸν τὸν πατέρα τῆς παιδίου ἔτι πρὸς μητέρα, καὶ τοὺς
μετ' αὐτῶν, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἡ τοῦ παιδίου ἀνακειμένη,
καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, Ταλιθα κου-

μι, ὅδε μὲν ἐρμηνεύοντες, τὸ κοράσιον (οὐ λέγω) ἐλάττω. Καὶ
διότι ἀνέστη τὸ κοράσιον, ὃ ἐπελάττω. ὡς γὰρ ἐπὶ δώδεκα.
καὶ ἐξέστη ἐκείνη μεγάλη. Καὶ διετίλειο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα
μνησθῇ τῆς καὶ εἰπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν. Καὶ
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῆς. ὃ ἀκολου-
θοῦσιν αὐτῇ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς. Καὶ γυμνῶν τοὺς πόδας αὐτῆς ἤρξα-
το ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν, καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλή-
σσοντο, λέγοντες, Πόθεν τοῦτο ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα
αὐτῇ, ὅτι ἐκ δυνάμεως τοιαύται διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς γίνονται; ἔχ-
ουτος ὅστις ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ
Ἰωσήφ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ ἐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς ὥδε
πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῇ. ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Ὅτι ἐστὶ περὶ τῆς ἀπίας, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
τῆς, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐκ ἡδυνάπο-
καὶ οὐδεμίαν δυνάμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ὅτι-
θας τὰς χεῖρας, ἐδεράπευσεν. καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπίσ-
τιαν αὐ-
τῶν. καὶ περὶ τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. Καὶ περὶ
B λείπει τὸν δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς διδοῦναι δύο δύο, καὶ
ἐδίδου αὐτοῖς ἐξοισίαν τῶν πνιμάτων τῶν ἀκαθάρτων. Καὶ
ἀπῆλθεν αὐτοῖς ἵνα μὴ μνησθῇ αἰθερὸς ἕως ὁδὸν, εἰ μὴ ῥά βδον μὴ
νον· μὴ πῆραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, ἀλλ' ὑποδε-
δεμένοις σανδαλίοις. καὶ μὴ ἐνδύσασθε δύο χιτῶνας. καὶ ἔλε-
γχε αὐτοῖς, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μῖνετε ἕως ἂν
ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκού-
σωσιν ὑμῶν, ἐκπορεύεσθε ἐκεῖθεν, ἐκλινάξατε τὸ κεφάλιν
ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μδρύεον αὐτοῖς. ἀμὲν λέ-
γω ὑμῖν, ἀνεκλιότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλὶ ἐκείνῃ. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυκον ἵνα με-
τανοήσωσι καὶ δαμνῶντα πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἠλείφον ἐλαίῳ
πολλοὺς ἀρρώστους, καὶ ἐδεράπευον. Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης* (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ). καὶ ἔλεγε, Ὅτι
Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἤγενετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργού-
σιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι Ἡλίας ὅστις ἄλλοι
γὰρ ἔλεγον, ὅτι περὶ τῆς δυνάμεως, ἢ ὡς εἰς τὴν περὶ τῶν. Ἀκού-

Ματθ. 17. Η
Λουκ. 9. Γ
Ιω. 4. Ζ

Ματθ. 8. Δ
Λουκ. 9. Β
Ματθ. 11. Α
Λουκ. 8. Α

Πρακτ. 13. Β
Λουκ. 8. Α
1. Α

Πρακτ. 17. Η
13. Β

Λουκ. 8. Α
Γαλ. 4. Δ
Ματθ. 10. Α
Λουκ. 8. Α

Ματθ. 23. Γ

5
α

1 ἀκούσαντες.
2. ε. η
* ὅτι ἡ διδα-
χή αὐτοῦ. β
2 ἵνα καὶ γ. 2
3 γινώσκται γ. 2
* πᾶσαι. ε

να
α

13
β
13
γ
β

* μαθηταὶ αὐ-
τοῦ. ε

4 ἐν δυνάμει. η

13
β
13
γ
β

* β. η

13
η

13
ε

13
γ
ε

* ἢ ἀκούω ἰσ. 5

5 βαπτιστής. η

13
η

2. α. γ. α. ε. ζ. θ

σας γὰρ ὁ Ἡρώδης εἶπεν, Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννῃ, Γ
οὗτος ὅστις αὐτὸς ἤγενετο ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, διπο-
σεύλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννῃν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ
διὰ Ἡεροδίαδα πλὴν γυναικᾶ Φιλίππου τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ,
ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ, Ὅτι ἐκ
ἐξέστι σοι ἔχον πλὴν γυναικᾶ τῆς ἀδελφῆς σου. Ἡ δὲ Ἡεροδίας
ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἠθέληεν αὐτὸν διποκτεῖναι, καὶ ἐκ ἡδυνάπο.
ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβέτο τὸν Ἰωάννῃν, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
καὶ ἅγιον, καὶ ἐνετήρην αὐτῷ, καὶ ἀκούσας αὐτῆς, πολλὰ ἐποίησεν,
καὶ ἡδέως αὐτῷ ἤκουε. Καὶ γυμνῶν ἡμέρας δικάριον, ὅτε Ἡρώδης
τοῖς ἡγετοῖς αὐτοῦ δέειπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς
χιλιάρχοις καὶ τοῖς περὶ τοὺς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς
θυρατρὸς αὐτοῦ τῆς Ἡεροδίας, καὶ ὀρχισαμένης, καὶ χοροῦ τῆς
τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς σὺν ἀνακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορα-
σίῳ, Αἰτήσον με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. καὶ ὡμοσεν αὐτῇ, ὅτι
ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσειας τῆς βασιλείας μου. Ἡ Δ
δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ, Τί αἰτήσομαι; Ἡ γὰρ εἶπε,
Τὸ κεφάλιν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ ἔσπελθουσα διέδωκεν
μὲν τοῦ κορασίως πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο δὲ τοῦ κορασίως, καὶ
μοι δὲ ὅτι αὐτοῦ ὅτι πῖνακι πλὴν κεφαλῇ Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ. Καὶ περὶ τοῦ γυμνῶντος ὁ βασιλεὺς*, διὰ τοῦτο ὅρ-
κοις καὶ τοῖς σὺν ἀνακειμένοις ἐκ ἡθέλησεν αὐτῇ ἀδεῖναι. καὶ
διέδωκεν διποσεύλας ὁ βασιλεὺς ἀπεκεφάλισεν αὐ-
τὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἠνέκε πλὴν κεφαλῇ αὐτοῦ ὅτι πῖνακι,
καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτῇ
τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ
ἦσαν τὸ πλῆμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ. Καὶ
συνάγονται οἱ διποσοτοὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπῆλθεν αὐ-
τῷ πάντες καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδασκαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
12 Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν ἕως ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε
ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐργάται καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ
φαγεῖν ἠνέκα. καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοῖῳ
κατ' ἰδίαν. καὶ εἰδὼν αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ ἐπέγνωσαν
e. iiiii.

Λουκ. 7. Δ

Λουκ. 11. Γ

Ματθ. 10. Β
Λουκ. 8. Β

6 ἀκούων. 2
7 ἡ πόλις. η

8 ἡμετέροις. β

9 αὐτοῦ. η

10 βαπτίζον-
τες. η

11 β. η

* ὡς ἤκουσε. β

12 καὶ διέδωκεν.

β

13 ἀπεῖπε ὑπά-
γοντες. β.

14 ἀναπαύω
ἐργον. β

15 ἐκ τῶν πλοίων,
ἀπῆλθον κατ'-
ἰδίαν. β

16 α.

ΕΥΑΓΓ.

Ματθ. θ. Δ

Ματθ. ιη. Β
Λουκ. θ. Β
Ιω. γ. Α

72
 " αὐτὸν πολλοί, ὅτι περὶ τῶν πάντων τῶν πόλεων ἀνέδραμον
 ἐκεί, ὅτι πωρῆσαν αὐτοῖς, καὶ σὺν ἡλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ
 ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺ ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐ-
 τοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. καὶ ἤρξατο
 διδάσκων αὐτοὺς πολλά. Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γηγομένης,
 πωροσελθόντες αὐτῷ (1) μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν, Ὅτι ἔρημός
 ἐστὶν ὁ ὅπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή, ἀπολύσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελ-
 θόντες εἰς ὁδοὺ κύκλῳ ἀγροῖς καὶ κώμας, ἀγορεύσωσιν (18) ἐαυ-
 τοῖς ἄρτοις. ἢ γὰρ φάγωσιν ἐκ ἐχέουσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
 αὐτοῖς, δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελ-
 θόντες ἀγορεύσωμεν διακοσίων δινάρων ἄρτοις, καὶ δώμεν
 αὐτοῖς (19) φαγεῖν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Πόσοι ἄρτοι ἔχετε; ὑπά-
 γετε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι, Πέντε, ἐν δύο ἰχθύας. Καὶ ἐ-
 πέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ
 Ζ τῷ χλωρῷ γῆραι. καὶ ἀνέπεσον περὶ αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ, ἀνα ἑκα-
 τὸν καὶ ἀνα πενήκοντα. Καὶ λαβὼν ὁ κύριος πέντε ἄρτοις καὶ τοῖς
 δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸ οὐρανόν, εὐλόγησε, καὶ κατέ-
 κλασε τὸν ἄρτον, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα ᾠρα-
 θῶσιν αὐτοῖς· καὶ τὸν δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι. Καὶ ἔφαγον
 πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν κλασματῶν δώδεκα κοφί-
 νοις πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φάροντες τὸν
 ἄρτον, ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες. Καὶ εὐθέως ἐλάλησε τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ ἐμβλεῖν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ πωρᾶν εἰς τὸ πέ-
 ραν πρὸς Βηθσαϊδαν, ἕως αὐτοῦ ἀπολύσει τὸν ὄχλον. ὁ δὲ ἀπο-
 παξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος πωροσεύξασθαι. Καὶ
 ὁψίας γηγομένης, ὡς τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ὁ αὐ-
 τὸς μόνος ἐπὶ τῇ γῆς, καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐ-
 λαύνειν (ὡς γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίον αὐτοῖς.) καὶ εὐεὶ τὸ ἄρτιον
 φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἐρχέσθαι πρὸς αὐτοὺς, περὶ πάντων ἐπὶ τῇ θα-
 λάσσῃ, καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περὶ πα-
 τέρων ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἐδόξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκρα-
 ξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐπαράχθησαν. ὁ δὲ εὐθέως ἤγαγεν
 μετ' αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσύνετε ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεσθε. Καὶ
 ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. ὁ δὲ λίαν

15 αὐτοῖς γ. γ
16 αὐτοῖς β

17 ἐξήματα β
18 ἐαυτοῖς β
19 φαγεῖν β

19 φαγεῖν β
20 φαγεῖν β
21 φαγεῖν β
22 φαγεῖν β

23 φαγεῖν β
24 φαγεῖν β
25 φαγεῖν β

26 φαγεῖν β
27 φαγεῖν β
28 φαγεῖν β

29 φαγεῖν β
30 φαγεῖν β

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚ.

ἐν περὶ αὐτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον. καὶ γὰρ σὺν ἡ-
 καν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις. ὡς γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρομένη.
 Καὶ διαφράσαντες ἤλθον ἐπὶ τὴν γλῶσσαν (1) Γεννησαρέτ, καὶ
 πωροσελθόντες αὐτοῖς. Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τῆς πλοῖος, εὐθέως
 ἐπὶ γνόντες αὐτόν, περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους ἐκεί-
 νους, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάτοις τοῖς κακάς ἔχοντας περὶ φέ-
 ρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ὅστις. ὁ δὲ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας,
 ἢ πόλιν, ἢ ἀγροῖς, ἐν ταῖς ἀγροῖς ἐπὶ τοῖς ἀδινουῦται, ὁ
 ἀδινουῦται αὐτὸν ἵνα καὶ ὁ κραβάτος ἐπὶ μακρὰ αὐτοῦ ἀφῇ.
 ὁ δὲ ὅπου ἂν ἦν ἡ πόλις αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν ὅτι. Καὶ σὺν αὐτοῖς πρὸς
 αὐτὸν (2) φάρισαί, καὶ ἱνέες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ
 Ἱεροσολύμων καὶ ἰδόντες ἱνέας τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερ-
 σὶ, τῶν ἐστὶν ἀνιπίοις, ἐαδόντας ἄρτοις, ἐμέμψαντο. οἱ γὰρ φα-
 ρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμὴν νίψωνται τὰς χεῖ-
 ρας, ἐκ ἐαδίοισι, κρατουῦντες τὸν ᾠραδοῦν τῶν πρεσβυτέρων.
 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, ἐκ ἐαδίοισι καὶ ἄλλα
 πολλὰ ὅτι ὁ ᾠραδοῦν κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτιέων ὁ ξε-
 στῶν καὶ χαλκίων ἐκ κλινῶν. ἐπεὶ ταῖς ἐπεροῦσιν αὐτὸν οἱ φα-
 ρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διατί οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπα-
 τοῦσι καὶ τὸν ᾠραδοῦν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνιπίοις χερσὶν ἐαδί-
 οισι τὸν ἄρτον; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι καλῶς πωρε-
 φήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται,
 " Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με πᾶσα, ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ πόρρω
 ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. μακρὰ ὁ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκα-
 λίας, ἐν τὰ λήματα ἀνθρώπων. Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ
 Θεοῦ, κρατεῖτε τὸν ᾠραδοῦν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν
 καὶ ποτιέων καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ
 ἐλεῖν αὐτοὺς, Καλῶς ἀπετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὸ πα-
 ραδοῦν ὑμῶν τηρήσῃτε. Μωσῆς γὰρ εἶπε, Τίμα τὸν πατέρα
 σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὁ ἡκολογῶν τὰς ἐντολὰς τῆς
 θανάτου τελευτᾷ τῶν ὑμῶν ὅτι λέγετε, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῶ πα-
 τέρει ἢ τῇ μητρὶ, κορβαν (ὁ ὅστις, δῶρον) ὅτι ἐὰν ἐξ ἐμοῦ, ὡφελή-
 σθης. καὶ ἐκείναι ἀφίετε αὐτὸν ὅτι ποιῶσαι τῶ πατέρει αὐτοῦ ἢ τῇ μη-
 τέρει αὐτοῦ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ ᾠραδοῦσιν ὑμῶν ἢ

29 αὐτοῖς γ. γ
30 αὐτοῖς β

31 αὐτοῖς β
32 αὐτοῖς β

33 αὐτοῖς β
34 αὐτοῖς β

35 αὐτοῖς β
36 αὐτοῖς β

37 αὐτοῖς β
38 αὐτοῖς β

39 αὐτοῖς β
40 αὐτοῖς β

Ματθ. ιη. Δ

Ματθ. ιη. Δ

Ματθ. ιη. Δ

Ματθ. ιη. Δ

Ματθ. ιη. Δ
Ματθ. ιη. Δ
Ματθ. ιη. Δ
Ματθ. ιη. Δ

Matth. κα. B

παρεδόνκατε. ὁ παρόμοιος τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε. Καὶ περὶ κα-
 λεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἐλεγεν αὐτοῖς, Ἀκούετε μου
 πάντες, καὶ ἀκούετε. οὐδὲν ὅστις ἐξώδεν τὸν ἀνθρώπου εἰσπορεύο-
 μένον εἰς αὐτόν, ὁ δυνάται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκ πορεύο-
 μένου ἀπ' αὐτοῦ, ἐκείνου ὅστις τὰ κοινοῦται τὸν ἀνθρώπον. Εἰπὺς ἐ-
 χλῶτα ἀκούειν, ἀκούετω. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον διπλοῦ τῶ
 χλου, ἐπηρεῶτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς ὁ-
 λέγας αὐτοῖς, Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσυνέτοιμοι ἐστέ; οὐ νοεῖτε ὅτι πάντα
 τὰ ἐξώδεν εἰσπορεύομενον εἰς τὸν ἀνθρώπον, οὐ δύναται αὐτὸν
 κοινῶσαι· ὅτι ἐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν
 κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρώνει ἐκπορεύεται, καὶ διαλείπον πάν-
 τα τὰ βρώματα; Ἐλεγε ὁ ὅτι ἐκ τῶ ἀνθρώπου ἐκπορεύομε-
 νον, ἐκείνου κοινοῖ τὸν ἀνθρώπον. ἐξώδεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῆς
 ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεύει, πορ-
 νεύει, φόνοι, κλοπαί, πλεονεξία, πονηραὶ, ὁδός, ἀσελγεία,
 ὀφθαλμοὶ πονηροί, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφρο-
 σύνῃ. πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἐξώδεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ
 τὸν ἀνθρώπον. Καὶ ἐκείθεν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεσό-
 εα Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲνα
 ἤθελε γινῶναι· καὶ ἐκ ἡδυνήθη λαθεῖν. Ἀκούσασα γὰρ
 γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτερον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρ-
 τον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ (ὡς ἡ γυνὴ
 ἐλλήνως, Συροφονία τῇ θυγατρὶ) καὶ ἤρξατο αὐτὸν ἵνα τὸ
 δαμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
 πεν αὐτῇ, Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα. οὐ γὰρ καλὸν
 ὅστις λαβεῖν τὸν ἄρτον τῆς τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναεῖσι.
 Δ Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, λέγας αὐτῇ, Ναὶ κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάεα ὑ-
 ποκάτω τῆς τραπέζης ἐὰν εἴδῃ τῆς ψυχῶν τῶν παιδίων. Καὶ
 εἶπεν αὐτῇ, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε. Ἐξελήλυθε τὸ δαμό-
 νιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὑ-
 ρε τὸ δαμόνιον ἐξελήλυδος, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐ-
 πὶ τῆς κλίνης. Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῆς οἰκίας Τύρου καὶ
 Σιδῶνος, ἦλθεν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀναμέ-
 νων τῶν ὁρέων Δεκαπόλειος. Καὶ φέροισιν αὐτῷ κωφὸν ἄνθρω-
 πον.

31 πάλιν. β. η

ε. η

ο. ε

4 ὑπονοεῖται.

5 ὁ καλῶς.

6 ἀσέλγεια. α

α. θ

7 βλασφη-
μίας. α

8 ὁρεα. η

10 ἡ δὲ θυγάτηρ αὐ-
τοῦ.

ο. γ

101 Συροφονί-
α. γ. η. Συ-
ροφονία. α.

α. ε. ε. ζ. θ. ιβ

11 Τύρος, καὶ
Σιδῶνος.

β. η. ι

* καὶ β

Matth. η. Γ

Matth. η. Γ

μεγαλάν, καὶ παρακαλοῖσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιβῇ αὐτῷ τὰ χεῖρα.
 καὶ ὁπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε
 τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πύσας, ἡ ψατο τῆς
 γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐξέναξε, καὶ λέγας
 αὐτῷ, Ἐφφαθα, ὅστις διανοιχθῇ. Καὶ ὁπώρας διανοιχθῆσαν
 αὐτοῦ αἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλά-
 λει ὁρθῶς. καὶ διετείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰπῶσιν ὅσον εἶ-
 πεν αὐτοῖς διετέλλετο, μᾶλλον φεισώτερον ἐκήρυξεν καὶ
 ὑπερπερὶ αὐτοῦ ἐξέπλησαν το, λέγοντες, Καλῶς πάντα πεποι-
 ηκε καὶ τοῖς κωφοῖς ποιεῖ ἀκούειν, ὁ τοῖς ἀλαλοῖς λαλεῖν.
 Εὐ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις παμπόλλου ὄχλου ὄντος, ὁ μὴ ἐ-
 λθόντων πὶ φάγῃσι, περὶ καλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς
 αὐτοῦ, λέγας αὐτοῖς, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἡδη
 ἡμέρας τρεῖς περὶ ἐμοὶ μοι, ὁ ἐκ ἐμοὶ πὶ φάγῃσι. ὁ
 εἰς ἀπολύσω αὐτοὺς νήσας εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν
 τῇ ὁδῷ. Ἰνὲς γὰρ αὐτὸν μακρόθεν ἦκασιν. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦθεν τοῖς διωθήσεται ἵνα ὡς φάγῃσι
 ἄρτων ἐπὶ ἐρημίας; Καὶ ἐπηρεῶτα αὐτοῖς, Ποσοὶς ἔχετε ἄρτους;
 Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά. Καὶ παρήγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς
 γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτά ἄρτους, ὠχρησάσας ἐκλάσε, καὶ ἐδί-
 δου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα ὠφραθῶσι. καὶ παρέθηκεν τῷ ὄ-
 χλῳ. Καὶ ἔχον ἰχθύδια ὀλίγα, ὁ ὠλορήσας, εἶπε ὠφραθῆναι
 καὶ αὐτὰ. Ἐφαγον οὖν καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν φεισώματα
 κλασμάτων ἐπτά σαρκείδας. (ἦσαν δὲ οἱ φάγοντες ὡς τετρα-
 κισχίλιοι) καὶ ἀπέλυσεν αὐτοῖς. Καὶ ὁπώρας ἐμβας εἰς τὸ πλοῖον
 μετ' ἡμῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ ἑσπέρια Δαλιμανουδά. Β
 Καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι καὶ ἡρξάντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦν-
 τες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. Καὶ
 ἀνταναστὰς τῷ πνέματι αὐτοῦ, λέγας, Τί ἡ γενεὰ αὐτῆς σημεῖον
 ζητεῖ; ἀμὲν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ ση-
 μεῖον. Καὶ ἀφίς αὐτοῖς, ἐμβας πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν
 εἰς τὸ πέραν. καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον
 ἐκ ἔχοντες ἐαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ διετέλλετο αὐτοῖς, λε-
 γων, Ὁρεῖτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῆς φαρισαίων, καὶ τῆς ζύ-

12 ὁπολαβόμενος

α. α

* μηδεν. β

ο. ε

11 πάλιν πολ-
λῶν. β. η

24 ἡμέρας. πάν-
τα πάλιν τῶ γ.

3 ἡμέρας. ε

4 ἡμέρας. γ. α.

5. 5. 5. 5. 5. 5.

* ο. α

* ὡς. ε. η. θ

1 ὡς. α. η. θ

2 ὡς. α. η. θ

3 ὡς. α. η. θ

4 ὡς. α. η. θ

5 ὡς. α. η. θ

6 ὡς. α. η. θ

7 ὡς. α. η. θ

8 ὡς. α. η. θ

9 ὡς. α. η. θ

Matth. η. Δ

Matth. ις. Α

Λουκ. ιβ. Η

Matth. ε. Α

πορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτὸν, καὶ ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτοὺς. Καὶ προσελθόντες ^α Φαρισαῖοι ἐπιρροήθησαν αὐτὸν, εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναικα ἀπολύσαι, πειράζοντες αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; Οἱ δὲ εἶπον, Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίῳ ἀποσταίου γράψαι, καὶ ἀπολύσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τί τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔρασαν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός. ^α Ἕνεκεν τούτου καταλείψα ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἓσονται ^α ὡς ἓν σὰρκα μιαν. Ὡς τε ἐκείνοι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. ^α ὁ οὖν ὁ Θεός ἀνέβλυξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρεῖτω. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἅπαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ τὰς αὐτῶν ἐπιρροήθησαν αὐτόν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὅς ἐάν τις ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλω, μοιχάζεται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐάν τις γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμήσῃ ἄλλω, μοιχάζεται. Καὶ προσέφη αὐτῶν ταῖς παιδίαις, ἵνα ἀκούσιν αὐτῶν. ^α Δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφθεροῦσιν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά. Τῷ γὰρ τοιούτῳ ὅστις ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν τις μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰς, ἔθηκεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰς, καὶ λέγει αὐτοῖς. Καὶ ἐκπορεύμενος αὐτῶν εἰς ὁδόν, ^α πρὸς δὲ αὐτῶν εἰς καὶ ἰσχυρῶς αὐτὸν ἐπιρροήθη αὐτόν, διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωῶ αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶν, Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας, Μὴ μοιχεύσης, Μὴ φονεύσης, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Μὴ ἀποστέρῃς, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῶν, Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλάξαμην ἐκ νεότητός μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῶν, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῶν, Ἐν τοῖς ὑστεροῦσιν ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δός τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολουθε μοι, ἄρας ^α θησαυρὸν. Ὁ δὲ συγκατάσας ὅτι τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε

Δουτ. κδ. ι

Γεν. α. Δ

Γεν. β. Δ
ἐφ. σ. Η

α. Κορ. γ. Δ

α. Κορ. ζ. Β

Β

Ματθ. ιθ. Β
Λουκ. ιη. Γ

Ματθ. ιθ. Β
Λουκ. ιη. Δ

Γ

Εξομ. κ. Γ

καὶ Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν

* ἐπ. α

αὐτῶν γυναικα

ρ. ι
β

ρ. γ

3 τ. αὐτῶν

κθ
ρ. β

4 ἰδοὺ πρὸς τὴν
σὺν τῷ ἀνδρὶ
μὴν, ε. γ
5 ποιήσαι, καὶ
αἰώνιον. α

ρ. β

* εἰ δὲ τις πώ-
λησιν, ε. γ. σ.

ρ. β
β

απῆλθε

ἀπῆλθε λυπούμενος· καὶ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ δευ-
τερεύων ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς δισκό-
λως ^α τὰ κτήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εἰσελεύσονται. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ὅτι τοῖς λόγοις
αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Τέκνα, πῶς
δύσκολόν ἐστι τοῖς πεποιθότας ὅτι τοῖς κτήμασιν, εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. ἀκόπως γὰρ ἐστὶ καμνην διὰ τῆς
πρυμναλίας τῆς φιλίης εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. ^α Δὲ φησὶς ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γοντες πρὸς ἑαυτοὺς, Καὶ πῶς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας
δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ
παρὰ τοῦ Θεοῦ. πάντα γὰρ δύναται ὁ Θεός. Καὶ ἤρ-
ξατο ὁ Πέτρος λέγων αὐτῶν, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ
ἠκολούθησάμεν σοι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, οὐδεὶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς,
ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀρχιερεῖς, Ἕνεκεν ἐμοῦ
καὶ τῆς διαφύλαξης, ἐάν τις μὴ λάβῃ ἑκατὸν ταπλάσιον αὐτοῦ ἐν τῷ
καμνῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας,
καὶ τέκνα, καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ-
χομένῳ ζωὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται ποθέοντες ἔλατοι, καὶ
οἱ ἐλάτοι ποθέοντες. Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦν-
το, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ φησὶς αὐτοῖς πάλιν τοῖς
δούλοισιν, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῶν συμβαίνειν,
ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματέυσιν, καὶ
κατακρινόσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔ-
θνεσιν, καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτὸν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπύ-
σουσιν αὐτὸν, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
στήσεται. Καὶ πρὸς πορεύονται αὐτῶν Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ
υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐάν αι-
τήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέτε ποιῆσαι με
ὑμῖν; ^α Δὲ εἶπον αὐτῶν, Δός ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς
ἐξ ἀριστερῶν σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
f.i.

ρ. α

εἰδοὺ γ. α

7 ἡ παρὰ τὸν
μὴν γ. α

ρ. α
β
ρ. β

εἰδοὺ τῶν ἡμε-
ρας. β. η

λ
ρ. γ

α

* εἰ δὲ τις πώ-
λησιν, ε. γ. σ.

ρ. β
β

απῆλθε

Ματθ. ιθ. Δ
Λουκ. ιη. Ε

Ματθ. ιθ. Δ

Ματθ. κ. Β
Λουκ. ιη. Ζ

Ματθ. ι. Γ

Ζ αὐτοῖς, Οὐκ οἶδατε ἢ αἰτεῖσθε. Διῶατε πρὶν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω, ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ, Διῶαμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτή-
ριον ὃ ἐγὼ πίνω πείθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε. τὸ δὲ καθεῖσθαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ εἶναι ἐν
ἐκείνῳ μου, ἐκ ἐστὶν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασαί. Καὶ ἀκούσαν-
τες ὁ δὲ καὶ ἤρξαντο ἀνακαλῆσαι τὸν Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς, Οἶδατε
ὅτι οἱ δοκῶντες ἀρχὴν εἶναι ἐν ἔθνεσιν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ
οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτω δὲ ἐ-
στὶ ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὅς ἐάν τις θέλῃ ᾗ μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται δια-
κονὸς ὑμῶν. ὁ δὲ ἀνθέλῃ ὑμῶν ᾗ μέγας, ἔσται πάν-
των δούλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε διακονηθῆναι,
Γ ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ πολλῶν.
Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερουζαλὴμ καὶ ἐκ πορτοφύρου αὐτοῦ ἀ-
πὸ Ἱερουζαλὴμ, ὃ ἐστὶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ χυλὸς ἱκανὸς, υἱὸς Τιμα-
ίου Βαρπύμου ὁ τυφλὸς ἐκάθητο πρὸς τὴν ὁδὸν προσαι-
τῶν καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐστίν, ἤρξατο κράζειν
λέγων, Ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ. ὁ δὲ πολλὰ μᾶλλον ἐκράζεν, καὶ Δαβὶδ,
ἐλέησόν με. Καὶ σὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι. καὶ φω-
νοῖσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ, Θάρσ', ἐρχεαι· φωνεῖ σε. Ὁ δὲ
ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀσπασάμενος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις ποιῆσω σοι; Ὁ δὲ τυ-
φλὸς εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββονί, ἵνα ἀναβλέψω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ, Ὑπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἀνέβλεψε καὶ
ἠκολούθη τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαζ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἑλαι-
ῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπά-
γετε εἰς τὴν κωμὴν ἔκτεν ἀντι ὑμῶν. Καὶ ἀνέως εἰσπορεύο-
μενοι εἰς αὐτήν, ἀρήσατε πῶλον δεδεμμένον, ἐφ' ᾧ οὐδεὶς
ἀνθρώπων καθεῖσθε λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε καὶ ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ, Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἰπατε, Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει καὶ
ἀνέως αὐτὸν ἀποστελεῖ ὡς δε. Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶ-

Λακ. 3. Γ

Ματθ. 23. Δ
Λακ. 11. Ζ

Ματθ. 23. Α
Λακ. 11. Ε

12

91. 1. 11

10. 1. 11

11. 1. 11

11. 1. 11

12. 1. 11

13. 1. 11

14. 1. 11

15. 1. 11

16. 1. 11

17. 1. 11

18. 1. 11

19. 1. 11

20. 1. 11

21. 1. 11

22. 1. 11

23. 1. 11

24. 1. 11

25. 1. 11

λον δεδεμμένον πρὸς τὴν θύραν ἐξῶ ἵππῃ τῇ ἀμφοδου, καὶ λυ-
οῖσιν αὐτόν. καὶ ἵνες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, Τί ποι-
εῖτε λύοντες τὸν πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς κατὰ τὸ ἐνετεῖλατο ὁ
Ἰησοῦς καὶ ἀφῆκαν αὐτοὺς. καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ-
τῷ. πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐσφύσαν εἰς τὴν ὁδὸν ἄλλοι
δὲ σοῖβάδας ἐκοπήσαν ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐσφύναν εἰς τὴν ὁ-
δόν. καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἐκραζον, λέγοντες, Β
Ὡσαννά, βύλορημῆρος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. βύλο-
ρημῆρος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου, τῆς πατρὸς ἡ-
μῶν Δαβὶδ. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερο-
σόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν καὶ περιβλεψάμενος πάν-
τα, ὁψίας ἤδη οὐσῃς τῆς ὥρας, ἔξηλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν
δωδεκά. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἔξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθα-
νίας, ἐπεΐνασε καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἔχουσιν φύλλα, ἦλ-
θεν εἰς αὐτήν καὶ εὗρεν ἐν αὐτῇ. καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὗρεν εἰ-
μὴ φύλλα. οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ τοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φέρει.
Καὶ ἠκούον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ
εἰσελθόντων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλου-
τας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυ-
βιστῶν, καὶ τὰς καδέδρας τῶν πωλούτων τὰς πρὶς τράπεζας, κατέ-
σεντε καὶ ἐκείφιν ἵνα λὺς διενέκη σκεῦος διὰ τῆς ἱεροῦ. καὶ
ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέρεσθαι, Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος
προσευχῆς κληθήσεται ὑμῖν ἐθνεσιν; Ὑμεῖς δὲ ἐποίησατ' αὐ-
τὸν σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἠκούσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέοισιν. ἐφοβούτο γὰρ αὐτόν,
ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ὑπὸ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ὁψέ
ἐγγύετο, ἔξεπορεύετο ἐξω τῆς πόλεως. ὁ δὲ πρὸς παραπορεύο-
μενοι, εἰδὼν τὴν συκὴν ἐξηραμμένον ἐκ τῶν ῥιζῶν καὶ ἀνὰ μνηστεῖς
ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ἴδε ἡ συκὴ ἡ κατηράσθη ἔξηραν-
ται. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. ἀ-
μυνὴ γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἐάν τις εἴπῃ τῷ ὄρει τοῦτ' ἄρθη, καὶ βλη-
θῇ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
f. ii.

Γα. 1. Β

Ματθ. 23. Β
Λακ. 11. Η

Ματθ. 23. Β

Ματθ. 23. Β
Λακ. 11. Η

Γα. 1. 15. Γ

Γα. 1. 15. Β

Λακ. 11. Η

Ματθ. 23. Γ

Μαθ. 2. Α
ε. κα. Β
Λουκ. 12. Β
Μαθ. 23. Β
ἐκκλησιαστικ.
καθ. κη. Α

Μαθ. 23. Α
Λουκ. 12. Α

Μαθ. 23. Α
Λουκ. 12. Β
ἰσχυρ. 1. Α
ἰσχυρ. 1. Β

84
ἀλλὰ πνεύσῃ ὅτι ἂν λέγῃ γίνεται, ἐστὶ αὐτῷ ὅ ἐάν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα δύ' ὑποσχεθῶμεν αὐτῷ, πιστεύετε ὅτι ἔλαβετε, καὶ ἐστὶ ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε ὑποσχεθῶμεν, ἀφίετε εἰς ἕνα κατὰ ἕνα, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ ὁρισθέντα ὑμῖν. εἰ ὅμως ἐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ τὰ ὁρισθέντα ὑμῖν. Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὅ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ὅτι οὕτως ἐξουσίαν ταῦτα ἐδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκριθεὶς μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ὁ βαπτισμὸς Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθεὶς μοι. Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, Ἐάν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, εἰρήνη οὐκ ἔστι πνεύσῃ αὐτῷ; ἀλλ' ἐάν εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβούμεθα τὸ λαόν. ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὡς πρὸς θεοφάνειας ἦν, καὶ ἀποκριθεὶς λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἶδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἀνθρώπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, ὅ ὥρυξεν ὑπολινῶν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς γεωργοὺς τῶ κυρίου δούλου, ἵνα ὁρᾷ τὴν γεωργίαν λαβὴν δότον τῷ κυρίῳ τῶ ἀμπελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδωκαν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν. ὅ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον, καὶ κείνους λιθοβολήσαντες ἐκὲφθαλμώσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡμιμυρόν. καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε καὶ κείνους ἀπέκτειναν, ὅ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. Ἐπ' οὗτο ἓνα ὕμνον ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔχον, λέγων, Ὅτι ἐν τῇ ἀγαπῇ σου τὸ ὕμνον μου. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς, Ὅτι οὗτος ὅστις ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ὅτι ἡμῶν ἐστὶ ἡ κληρονομία. Καὶ λαβόντες αὐτόν ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἐξω τῶ ἀμπελῶνος. Τί οὖν

Περί τῶ ἀμπελῶνος.

ποιήσῃ ὁ κύριος τῶ ἀμπελῶνος; ἐλθόντα καὶ ἀπολέσῃ τὸν γεωργόν, καὶ δώσῃ τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ πῶς γεφυρώσῃ τὸν ἀμπελῶνα; Ἀπὸ δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ὅτι ἐκλήθη ἡ κεφαλὴ γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐκλήθη αὐτῇ, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Καὶ ἐζήτει αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον. ἐγνώσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς ἦν ὁ ὁρᾶς ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν ἑπτά υἱοὺς τῶ φαρμακείων καὶ τῶν ἡεροδωτῶν, ἵνα αὐτὸν ἀνελθόντες ἀπολέσῃ. οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μὴ εἴ τις τοῦ οὐρανοῦ οὐ γὰρ βλέπεις εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπὶ ἀληθείας τὸ ὁρᾶς. ὁ Θεὸς διδάσκει. ἔξισι κήνησιν. Καὶ σαρκοφάγῃ, ἢ ἔξιδωμεν, ἢ μὴ δώμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν πῶς ὑποκρίσιν, εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δινάριον, ἵνα ἴδω. οἱ δὲ ἔδωκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὐτῇ; καὶ ἡ ἀπεικονισμένη. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Καίσαρος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τῷ Καίσαρι Καίσαρι, καὶ τῷ Θεῷ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσὴς ἐγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἔχῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς. Ἐπὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ ἦσαν, καὶ ὁ πρῶτος ἐλάβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων ἐκ ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ δεύτερος ἐλάβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, ὅ ἔδωκε αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως, ὅ ἐλάβον αὐτὴν οἱ ἑπτά, καὶ ἐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἔρχεται πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνὴ. ἐν τῇ οὖν ἀνάστασι, ὅταν ἀναστῶσι, πῶς αὐτὴ ἐστὶ γυνή; οἱ γὰρ ἑπτά ἔχον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ διατίθετο πλανᾶσθαι, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὸ δυνάμει τῶ Θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Περί τῶ νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, ἐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ὅτι τὸ βῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων, Ἐγὼ ὁ Θεός Α-

Βεθαμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαακ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Οὐκ ἐστὶν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων. ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε. Καὶ προσελθὼν εἰς τὴν γραμματικὴν, ἀκούσας αὐτῶν συζητούμετων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπιρροήσεν αὐτὸν, ποία ὅτι περὶ πασῶν ἐντολῆ; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὅτι περὶ πασῶν τῶν ἐντολῶν, Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ὅτι. καὶ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. αὕτη περὶ ἐντολῆ. καὶ δευτέρᾳ ὁμοίᾳ, αὕτη, Ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ ἐκ ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς, Καλῶς διδάσκαλε ἐπὶ ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ὅτι Θεός, καὶ ἐκ ἐστὶν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ὅλης τῆς καρδίας καὶ ὅλης τῆς σινοῦσεως καὶ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλὴν ὅτι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θισιῶν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νομιεῖτο ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ μακρὰν εἰσὶν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς ἐκέπτε ἔσθμα αὐτὸν ἐπερροῖται. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματικῆς, ὅτι ὁ Χριστός, υἱὸς ὅτι Δαβὶδ; αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, Εἶπεν ὁ Κύριός τῳ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοῖς ἐχθροῖς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ὅτι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτὸν ἡδέως. Καὶ ἐλεῖν αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκῇ αὐτοῦ, Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματικῶν, τὸ θελόντων ἐν σοταῖς περὶ πασῶν, καὶ ἀσφασιμῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ περὶ καθεδρίας ἐν ταῖς σιναγωγαῖς, καὶ περὶ τοκλίσιας ἐν τοῖς δειπνοῖς, οἱ κατεσθίνοντες τὰς οἰκίας τῶν χρητῶν, καὶ περὶ φάσιμακρὰ προσευχόμενοι. ἔτοι λήφοντα περὶ ἀσώτερον κρίμα. Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τῆς γαζοφυλακίου, ἐδεῶρε πῶς ὁ ὄχλος βαλλὲν χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. καὶ πολλοὶ πλῆθοι ἐβαλλὼν πολλὰ καὶ ἐλθούσας μίαν χίρα πῶς ἐβαλε λεπτὰ δύο, ὅτι κοδράντης. Καὶ προσκαλεσάμενος τοῖς μαθηταῖς

μὰ Περί τῆς δύο λεπτὰ βαλόντος.

Μαθ. κβ. Δ
Λου. ι. Β

Δουτ. γ. Α

Δουτ. ιθ. Δ
Μαθ. κβ. Δ
Ρωμ. ιγ. Γ
Γαλ. ε. Γ
Ιακ. β. Β

Μαθ. κβ. Β
Λου. κ. Η

Ρωμ. ιθ. Α

Μαθ. κγ. Α
Λου. ια. Ζ.
Κ. Η

Μαθ. κγ. Β
Λου. κ. Η
Λου. κα. Α

αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χίρα αὐτῆς πῶς πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. πάντες γὰρ ἐκ τῆς πρῆσειοντος αὐτοῖς ἐβαλον αὐτῇ δὲ ἐκ τῆς ὑπερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἐβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. Καὶ ἐκ πορτομυθῆς αὐτῆς ἐκ τῆς ἱεροῦ, λέγει ἡ αὐτῇ ἔς τῆς μαθητῶν αὐτῆς, Διδάσκαλε ἴδε πόσα ποὶ λίθοι, καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε τὰς μεγάλας οἰκοδομαί; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ὅτι λίθος, ὃς ἔμνη καταλυθῇ. Καὶ καθημέριον αὐτῆς εἰς τὸ ὄρος τῆς ἐλαμῶν κατέναντι τῆς ἱεροῦ, ἐπιρροῶν αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Εἰπέ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ πότε σημειῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα σινοτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν, Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλθούσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, λέγοντες, Ὅτι ἐγὼ εἰμι. καὶ πολλοὶ πλανήσουσιν. ὅταν ὁ ἀκούσῃτε πολέμοις καὶ ἀκούσας πολέμων, μὴ φοβείσθε. δεῖ γὰρ γένεσθαι. ἀλλ' οὐ πῶς τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. καὶ ἔσονται σεισμοὶ καὶ πόποις, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί. ἀρχαὶ ὁδίνων ταῦτα. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοῖς. παραδώσοις γὰρ ὑμᾶς εἰς ἀνέδρια, καὶ εἰς σιναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἐνεκὸν ἐμοῦ, εἰς μὲν τὸν αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ περὶ τὸν κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. ὅταν δὲ ἀγᾶγωσιν ὑμᾶς παραδίδοντες, μὴ μεμεμενᾶτε ἢ λαλήσητε, μηδὲ μνηστᾶτε, ἀλλ' ὅταν δοθῇ ὑμῖν ἐκείνη τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε. οὐ γὰρ ἐσεῖς ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ λόγος. Παραδώσῃ δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἕως θανάτου, καὶ πατήρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτοῖς. καὶ ἐσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσται σωθήσεται. Ὅταν ὁ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τῆς περὶ φήτου, ἔσθ' ὅπου οὐ δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω,) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς πλῶ οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθῆτω ἀρὰν εἰς τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ὁ εἰς

f.iiii.

10 περὶ σινοτελείας
αὐτοῦ. 5

7 ἰδὼν. 5. Η

8 αὐτῆ. 5. Ζ

9 περὶ σινοτελείας
αὐτοῦ. Η

5. Η

10 ἰδὼν. 5. Η

11 ἰδὼν. 5. Η

12 ἰδὼν. 5. Η

13 ἰδὼν. 5. Η

14 ἰδὼν. 5. Η

15 ἰδὼν. 5. Η

16 ἰδὼν. 5. Η

17 ἰδὼν. 5. Η

18 ἰδὼν. 5. Η

19 ἰδὼν. 5. Η

20 ἰδὼν. 5. Η

21 ἰδὼν. 5. Η

22 ἰδὼν. 5. Η

23 ἰδὼν. 5. Η

24 ἰδὼν. 5. Η

25 ἰδὼν. 5. Η

26 ἰδὼν. 5. Η

27 ἰδὼν. 5. Η

28 ἰδὼν. 5. Η

29 ἰδὼν. 5. Η

30 ἰδὼν. 5. Η

31 ἰδὼν. 5. Η

32 ἰδὼν. 5. Η

33 ἰδὼν. 5. Η

34 ἰδὼν. 5. Η

35 ἰδὼν. 5. Η

36 ἰδὼν. 5. Η

37 ἰδὼν. 5. Η

38 ἰδὼν. 5. Η

Λου. κα. Α. Β

Λου. ιθ. Ζ. Η

Μαθ. κβ. Α

Β

Μαθ. κβ. Β

Μαθ. ι. Β
Λου. ιβ. Β

Μαθ. κβ. Β
Λου. κα. Δ
Δανιὴλ θ. Η

Ἐκ τῶν ὧν, μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω, ἀραὶ τὸ ἱμά-
τιον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχρούταις καὶ ταῖς θηλα-
ζούταις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. πρὸς οὐρανὸν δεῖτε ἵνα μὴ γε-
νηται ἡ φυγὴ ὑμῶν ὡς ἡμεῖς. ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι
ὅτι οὐκ οἶσιν ὁ ἡμέρας καὶ ὥρας. ὅτι οὐκ οἶσιν ὁ ἡμέρας καὶ ὥρας
οὐδὲ ὁ Θεός, ἐως τῆς νύκτος, καὶ οὐ μὴ γνῶνται. καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐ-
κολόβωσε τὰς ἡμέρας, ἐκ ἀνθρώπου πᾶσα σὰρξ. ἀλλὰ διὰ τοῦ
ἐκλεκτοῦ οὗ ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε
ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε.
ἐκείνηται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώ-
σουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς. Ὑμεῖς δὲ βλέπετε, ἵδοὺ προεβήκα ὑμῖν πάν-
τα. Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μὴ πλὴν θλίψιν ἐκείνην
ὁ ἥλιος σκοπιδήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,
καὶ αἱ ἀστέρες τῆς οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπύοντες, καὶ αἱ διωά-
μεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ τότε ὀφθαλμοὶ τῶν υἱῶν
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνηται ἐν νεφέλαις μὴ δυνάμεως πολλῆς
καὶ δόξης. καὶ τότε ἀποσείσει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, ἵνα ἔξω-
σιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἀκροῦ γῆς
ἕως ἀκροῦ οὐρανοῦ. Ἀπὸ τῆς συκῆς μαθεύετε τὴν παραβολὴν.
ὅταν αὐτῆς ἡ δὴ ὁ κλάδος ἀπαλὸς γνῶνται, καὶ ἐκφυῖται φύλ-
λα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦ-
τα ἴδῃτε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ ἡμέρα. ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα
ταῦτα γνῶνται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι
μου οὐ μὴ ὑστερήσωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥ-
ρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ
ὁ πατήρ. βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε. ἐκ οἴδατε γὰρ
πότε ὁ καιρὸς ἐστίν. ὡς ἀνθρώπος ἀποδημὸς ἀφείκει πλὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, καὶ δίδωσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὰς ἐντολὰς, καὶ ἐκαστὸν τὸ ἐρ-
γοῦν αὐτῷ, καὶ τὰ θυροφύλακα ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή. γρηγορεῖτε
οὖν. (ἐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὅψις, ἢ
μεσονυκτίαι, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρῶτον.) μὴ ἐλθὼν ἔξαφνης,
ἀρῇ ὑμᾶς καθύπνουσας. ἀλλ' ὑμῖν λέγω, πάνσι λέγω, γρηγορεῖτε.

Ματθ. κ. β.
Λουκ. κα. β.

Ματθ. κ. γ.
Λουκ. κα. β.
Ἰω. ι. γ.

Ματθ. κ. γ.

Ματθ. κ. δ.
Ἰω. ι. γ.

ῥμ. α.
ῥμ. β.
ῥμ. γ.
ῥμ. δ.
ῥμ. ε.
ῥμ. ς.
ῥμ. ζ.
ῥμ. η.
ῥμ. θ.
ῥμ. ι.

ῥμ. α.
ῥμ. β.
ῥμ. γ.
ῥμ. δ.
ῥμ. ε.
ῥμ. ς.
ῥμ. ζ.
ῥμ. η.
ῥμ. θ.
ῥμ. ι.

ῥμ. α.
ῥμ. β.
ῥμ. γ.
ῥμ. δ.
ῥμ. ε.
ῥμ. ς.
ῥμ. ζ.
ῥμ. η.
ῥμ. θ.
ῥμ. ι.

ῥμ. α.
ῥμ. β.
ῥμ. γ.
ῥμ. δ.
ῥμ. ε.
ῥμ. ς.
ῥμ. ζ.
ῥμ. η.
ῥμ. θ.
ῥμ. ι.

ἮΝ δὲ τὸ πάχος καὶ τὰ ἀζύματα μὴ δύο ἡμέρας. ἐξήτησαν
ἱερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατή-
σαντες, ἀποκλείνωσιν. ἐλεγον δὲ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυ-
βος ἔσται τοῦ λαοῦ. Καὶ ὄντως αὐτῷ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ Σίμωνος τοῦ λεωποῦ, κατέκειτο αὐτῷ, ἦλθε γυνὴ ἐ-
χρούσα ἀλάστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς καὶ ἀν-
τερίψασα τὸ ἀλάστρον, κατέχεεν αὐτῷ καὶ τῆς κεφαλῆς. ἡ-
σαν δὲ ἱερεῖς ἀνακατακλιθεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἐλέγοντες, εἰς τί ἡ
ἀπώλεια αὐτῇ τῆς μύρου γέροντος; ἢ δύναται γὰρ τοῦτο προαί-
τειν ἐπὶ τῶν τελακοσίων δηνάρων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς;
ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφες αὐτῇ, ἵνα αὐτῇ
κόποις παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ. πάντες γὰρ
πτωχοὶ ἐχετε μὴ αὐτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς
εὐποῖσά με. ὁ δὲ πάντοτε ἔχετε. ὁ εἶχεν αὐτῇ, ἐποίησε. προέ-
λαβε μύρον μου τὸ σῶμα εἰς τὴν ταφίσιν. ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, ὅπου ἀκηρυχθῇ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο εἰς ὅλον τὸ κόσμον, καὶ
ὁ ἐποίησεν αὐτῇ λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰ-
σους ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τὸ δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν ἀρχιερέας,
ἵνα παραδώ αὐτὸν αὐτοῖς. οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγά-
ραν αὐτὸν ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζητοῦν πῶς δικάσας αὐτὸν
παράδω. Καὶ τῇ προφῆτῃ ἡμέρᾳ τῇ ἀζύμων, ὅτε τὸ πάχος
ἔσται, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες
ἐξομᾶσθαι ἵνα φάγῃς τὸ πάχος; Καὶ ἀποκρίσας αὐτοῖς τὸ μα-
θητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς πλὴν πόλιν, ἐκεῖ ἀπαν-
τήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπος κεράμιον ὕδατος βασίζων ἀκολουθήσα-
τε αὐτῷ, ἐκεῖ ὅπου ἐάν εἰσέλθῃ, εἰπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδά-
σκαλος λέγει, Ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάχος μὴ τῆς
μαθητῶν μου φάγῃ; Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει δώματον μέγα
ἐστρωμένον, ἐξομᾶσθαι ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἑαυτοὺς. Καὶ ἐξῆλθον
αὐτοὶ, καὶ ἦλθον εἰς πλὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς, καὶ ἐτοίμασαν τὸ πάχος. Καὶ ὁ ψίλας θυροφύλακας ἔρ-
χεται μὴ τῇ δώδεκα. καὶ ἀνακατακλιθεὶς αὐτῶν καὶ ἐδιδόντων,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς τὴν νύκτα παραδώσά με,
ὁ ἐδίδων μετ' ἐμοῦ. Οἱ γὰρ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγει αὐτοῖς
μὲν Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ματθ. κ. α.
Λουκ. κα. β.

Ματθ. κ. α.
Ἰω. ι. β.

Ματθ. κ. β.
Λουκ. κα. β.

Ματθ. κ. β.
Λουκ. κα. β.

Ματθ. κ. β.
Λουκ. κα. β.
Ἰω. ι. γ.

καθ' εἰς, μήτις ἐγώ; Καὶ ἄλλος, μήτις ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαλόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ πρυβλίον. ὁ μὲν ὅς τις ἀνθρώπου ὑπάγῃ, καθὼς γέγραπται, **Π**οῦ αὐτὸν οὐαὶ ὅτι πῶς ἀνθρώπου ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοι. καλὸν ἰδοὺ αὐτῷ, εἰ ἐκ ἐχθρῶν ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος. Καὶ ἐδιδόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, βύλῳ ἡσυχίας ἐκλάσας, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, ἔπειτα, Λάβετε, φάγετε. τοῦτο ὅστις τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, βύλῳ ἡσυχίας ἔδωκεν αὐτοῖς. καὶ ἔπειτα ὅτι αὐτὸς πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ὅστις τὸ σῶμά μου τὸ καὶ τῆς διαθήκης, τὸ ποῦ πολλῶν ἐκχυόμενον. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐκείνῳ μὴ πῶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνῃ καὶ ἔσται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες ἔξηλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅτι γέγραπται, **Γ**ατὰ τὸ ποιῶν, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πόδια. ἄλλα μὲν ὅτι ἐγὼ ἐγέρσω αὐτὰς μετὰ τὸ ἔσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ, Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἄλλ' ἐγὼ οὐκ ἐγώ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὲς ἄλλοτε φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. Ὁ δὲ ἐκπεριεσπῶν ἔλεγε μαλλον, Ἐάν με δέῃ ἀναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρὶον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανὴ καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Καθίσαιτε ὧδε ἕως ὁρῶμεν τὸν υἱόν μου. Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην μὴ ἑαυτῶν, ἔρχεται ἐκεῖ καὶ ἀδormοῖν. ἔπειτα λέγει αὐτοῖς, Περιλυτῶσθε τὴν ψυχὴν μου ἕως θανάτου. μείνατ' ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ὁ Πέτρος ἐπὶ τῆς γῆς, ἔπειτα προσήχετο ἵνα εἰδωλὸν ὅτι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτῶν ἡ ὥρα, καὶ ἔλεγε, Ἀββὰ ὁ πατήρ, πάντα δυνατὰ σοι παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο. ἄλλ' ἐγὼ θέλω, ἄλλα πύ. Καὶ ἔρχεται, καὶ εὐεσκει αὐτοῖς καθεύδοντας, ἔπειτα τῷ Πέτρῳ, Σίμων καθεύδεις; ἐκ ἰσχύος μίαν ὥραν γρηγορήσαι; γρηγορεῖτε καὶ προσήχετε ἵνα μὴ εἰσελθῇτε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα προθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀ-

Ματθ. κ. γ.
α. κορ. ια. β.

Ματθ. κ. β.
α. κορ. ια. β.

Ματθ. κ. γ.
ιω. ι. β.
Ζαχ. ι. γ.
Κεφ. ι. β.

Λουκ. κ. β.
ιω. ι. γ.

Ματθ. κ. β.
Λουκ. κ. β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

αὐτὸς ὁ
δὲ β.

ἀνέστη. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσεύξατο, αὐτὸν λόγον εἰπὼν. καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας. (ἦσαν γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι) καὶ ἐκ ἡύσαν ἡ αὐτῶν ἀποκριθεὶς. Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, ἔπειτα λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε καὶ οἱ λοιποὶ καὶ ἀπαυέσθε. ἀπέχεται ἡλθεν ἡ ὥρα ἰδοὺ παραδίδομαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμάρτυρων. ἐγείρεσθε, ἀναστὰς. ἰδοὺ ὁ ᾧραδίδος με ἤπικε. Καὶ ἀνέστη, ἐπὶ αὐτῶν λαλοῦντος ᾧραδίδος Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσκαριώτη δώδεκα, καὶ μετ' αὐτῶν ὁχλὸς πολλὸς μὲν μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ᾧρα τ' ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδωκεν ὁ ᾧραδίδος αὐτὸν, σύστημον αὐτοῖς, λέγων, Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ὅστις κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. Καὶ ἐλθὼν, ἀνέστη προσελθὼν αὐτῷ λέγει, Ῥαββί Ῥαββί καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Εἰς δὲ τις τῶν παρεστηκότων ἀπαστάμενος πρὸς τὸν μαχαιρῶν, ἔπαυσε ὁ δούλον τῶν δεξιῶν, καὶ ἀφείλεν αὐτὸν τὸ ὄπισθεν. ἔπειτα ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὡς ὅτι λησὴν ἔξηλατε μὲν μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καὶ ἡμέραν ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ ἐκ ἐκράτησατέ με. ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἐφυγον. Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθη αὐτῷ, φορεῖ βεβλημένον σινδὸνα ἐπὶ τῷ γυμνοῦ καὶ κρατοῦσιν αὐτόν. οἱ νεανίσκοι ὅτι καταλιπὼν τὸ σινδὸνα, γυμνὸς ἐφυγεν ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ τὸν ἀνέστησαν αὐτῷ πάντες ὁ δὲ ἀρχιεὶς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσθαι εἰς πλὴν αὐλὴν τῶν ἀρχιερέων, καὶ ἰδοὺ συγκαθήμενος μὲν τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαζόμενος πρὸς τὸ φῶς. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τὸν Ἰησοῦν μάρτυραν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν καὶ οὐχ εὐεσκον. πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουσιν κατ' αὐτῶν, καὶ ἴσασι αἱ μαρτυρίαι ἐκ ἡσυχίας. καὶ ἰδοὺ ἀναστὰς ἐψευδομαρτύρουσιν κατ' αὐτῶν, λέγοντες, Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτῶν λέγοντος, Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον καὶ τρεῖς ἡμέρας ἀλλοτρίον ἀναδομήσω. Καὶ οὐδὲ

Ε

Ματθ. κ. β.
Λουκ. κ. β.
ιω. ι. β.

Εφ. ι. β.

Ματθ. κ. β.
Λουκ. κ. β.
ιω. ι. β.

Ματθ. κ. β.

ιω. β. β.

καὶ ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

ἡ ἀρ-

σῶσον σεαυτὸν, κὶ κατὰ β' δ' τοῦ ἔργου. Ὁμοίως ὅτε οἱ δ' ε-
χειρὲς ἐμπαίζοντες, πρὸς ἀλλήλους μὲν τῶν γραμματέων ἐ-
λεγον, Ἄλλοις ἔσονται, ἐαυτὸν δ' οὐ δύναται σῶσαι. ὁ Χρῆστος ὁ
βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ β' αὐτῶν νῦν δ' τοῦ ἔργου, ἵνα ἴδω-
μεν κὶ πισύσωμεν. * Καὶ **Θ** σὺν τῶν εὐαγγελιστῶν αὐτῶν ὠνεῖδι-
ζον αὐτὸν. Γενόμενης δ' ὥρας ἑκτῆς, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ὀκταῆς. κὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ὀκταῇ ἐβόησεν ὁ Ἰη-
σοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἐλὼι Ἐλὼι, λαμμὰ σαβαχθανί;
ὅ ἐστι μεθερμηνεύοντες, Ὁ Θεὸς μου ὁ Θεὸς μου, εἰς τί με ἐ-
κατέλιπες; Καὶ ἱνὲς τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον, Ἰδοὺ
Ἡλίαν φωνεῖ. Δραμὼν δ' εἰς κὶ γεμίσας σπόγγον ὀξέος, περι-
δεῖς τε καλὰ μω, ἐπόηεν αὐτὸν, λέγων, Ἄφες, ἴδωμεν εἰ
ἐρχεται Ἡλίας κατελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ φωνῇ με-
γάλῃ, ἔξενθυσεν. **Δ** καὶ κατὰ πέτασμα τῆς ναοῦ ἐβήθη εἰς δύο
δ' ἀνῶθεν ἕως κατω. Ἰδὼν δὲ οἱ κεντυρίων οἱ παρεστηκότες ἔξ-
εναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράζας ἔξενθυσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ
ἀνθρώπος ἐστὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἦσαν δ' οἱ γυναικες δ' τοῦ μακρο-
θεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς τῷ **Δ** Μαρίᾳ ἡ Μαδδαλυνῇ, καὶ Μα-
ρίᾳ ἡ τῆς Ἰακώβ τῆς μικροῦ **Δ** Ἰωσὴφ μήτηρ, καὶ Σαλώμῃ, αἱ καὶ
ὅτε τῷ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ δικλόνουν αὐτῷ,
καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ σὺν ἀναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. * Καὶ
ἤδη ὀψίας ᾤοντο, (ἐπεὶ τῷ ἔσθλασκον, ὅ ἐστι περὶ σαββα-
τον) ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ δ' τοῦ Ἀρμαθαίας, βύχημων βουλήτης,
ὅς ἐστι αὐτὸς τῷ περὶ σαββατοῦ πλὴν βασιλείαν τῆς Θεοῦ, ὅλ-
μήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, **Δ** ἡγήσατο τὸ σῶμα **Δ** Ἰησοῦ. ὁ
δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἡδη τεθνήκει **Δ** περὶ σαββατοῦ μένος
Δ κεντυρίων, ἐπερὶ τῶν αὐτὸν εἰπάλοι ἀπέθανε. καὶ γνοὺς
δ' τοῦ κεντυρίωνος, ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. * καὶ ἀρ-
εῖσας σινδὸνα καὶ κατελὼν αὐτὸν, ἐνέλησεν τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν
αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὁ τῷ λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ πρὸς-
κύλισεν λίθον ἐπὶ τῇ θύρᾳ τῷ μνημείου. ἡ δὲ Μαρίᾳ ἡ Μαδδαλη-
νῇ καὶ Μαρίᾳ Ἰωσὴφ ἐπεώρουσιν ποδὶ ἴδε. * Καὶ διαγενο-
μένων **Δ** σαββάτου, Μαρίᾳ ἡ Μαδδαληνῇ καὶ Μαρίᾳ ἡ τῆς Ἰακώ-
β καὶ Σαλώμῃ ἡ τῆς Ὠραῆς δ' εὐώματα, ἵνα ἐλθούσαι ἀλείψωσιν

κα. Α

Λακ. η. Α

Ματθ. κζ. Η
Λακ. κζ. Η
ἰω. ιθ. Η

Λακ. κζ. Α
ἰω. κ. Α

7 κατὰ β' α

8 σὺν αὐτῷ

αὐτῷ

σ. β
σ. α

σ. β
β

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

σ. α
α

αὐτόν. **Δ** λίαν πρὸς τῆς μιᾶς σαββάτων ἐρχονται ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον, * ἀνατίλαντος τῆς ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς
δύναται ἡμῖν **Δ** λίθον ἐκ τῆς θύρας τῆς μνημείου; (καὶ ἀνα-
βλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι δύναται ὁ λίθος.) **Δ** τῷ γὰρ μέ-
γας σφόδρα. Καὶ εἰσελθούσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανί-
σκον καὶ ἀνδρὸν ἐν τοῖς δεξιόις, περιβεβλημένον στολῇ λευ-
κῇ καὶ ἔξεδραμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, Μὴ ἐκθαμβώσθε. **B**
Δ Ἰησοῦς ζῆτε **Δ** Ναζαρεῖν ὃν ἔσχευον **Δ** ἡ γέρθη, ἐκ
ἐστὶν ὧδε. ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι περὶ ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἔξελ-
θούσαι ταχὺ ἐφυγον δ' τοῦ μνημείου. εἶχε δ' αὐτάς θῆμος καὶ
ἐκπαισεις, καὶ οὐδὲν οὐδὲν εἶπον, ἐφοβούμεναι γάρ. Ἀναστὰς δὲ,
πρὸς τὸ πρῶτον σαββάτου ἐφάνη πρὸς τὸν Μαρίαν τῇ Μαγ-
δαλυνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπὶ δαίμονια. ἐκείνη πορβ-
δεῖσα ἀπήγειλε τοῖς μετ' αὐτῶν ἡγομένοις, πενθούσι καὶ κλαίονσι.
καὶ κείνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐδείκθη αὐτῷ, ἠπίστησαν. Μετὰ
δὲ ταῦτα δυὶν ἔξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφάνησαν ἐν ἑτέρᾳ μορ-
φῇ, πορβουμένοις εἰς ἀγρόν. καὶ κείνοι ἀπελθόντες ἀπήγειλαν
τοῖς λοιποῖς **Δ** ἐκείνοις ἐπείσευσαν. ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐ-
τοῖς τοῖς ἐνδεκα ἐφάνησαν, καὶ ὠνείδισεν τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ σκλη-
ροκαρδίαν, ὅτι τοῖς δεσπομένοις αὐτῶν ἐξηγερέμενον, ἐκ ἐπείσευ-
σαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορβουμέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κη-
ρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, **Δ**
σωθήσεται. ὁ δὲ ἠπίστησας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πει-
σασιν, ταῦτα ᾤρατο τοῖς ἐν τῷ ὀνόματί μου δαίμονια ἐκ-
βαλοῦσι. Γλώσσης λαλήσοις καὶ καὶ ὁ φῶς δ' οὐσί. καὶ ἡ δα-
νάσιμον πίπωσιν, καὶ μὴ αὐτοῖς βλάβη. **Δ** ἐπὶ ἀρρώστοις χεῖρας
ἐπιθήκοις, καὶ καλῶς ἔξοις. **Δ** Ὁ μὲν οὖν Κύριος, * μὲν τὸ
λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκείνοι δ' ἔξενθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, **Δ**
Κυρίως σὺν ἐργαζομένους, καὶ τὸν λόγον βεβαιούντως διὰ τῶν ἐπα-
κολουθούντων σημείων. ἀμήν.

Τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐγράφη ἐν εἰκοσι ἀφ' κεφαλαῖς σελ.

Ματθ. κη. Α

Κεφ. ιζ. Γ
Ματθ. κς. Γ

ἰω. κ. Δ

Λακ. η. Α

Λακ. κζ. Β

Λακ. κζ. Ζ
ἰω. κ. Ε

Ματθ. κη. Δ

ἰω. ιβ. Η

Πραξ. ις. Δ
Πραξ. β. Α.
ἰω. ι. Η

Πραξ. κη.
Α. Β

Πραξ. ζ. Η
Λακ. κζ. Η

λος. εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τούτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελάβεται ἐπὶ σε, καὶ διώαμις υἱοῦ Ἰησοῦ κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ ἀνέκλινη φῦα υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς. ἔστι μὲν ἔκτος ὅτιν αὐτῇ τῇ καλουμένη στείρα· ὅτι ἐκ ἀδυνατίης ᾧ ᾧ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπε ὁ Μαριὰμ, Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γίνωτό μοι καὶ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεν τὴν μὲν ἀπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰουδα, ἔεισῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐχρῆτο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ ἁσασμὸν τῆς Μαριὰς, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. ἔπλησθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνέφωνε φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, ἔδωκεν σοι καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τούτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆς Κυρίου μου πρὸς με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐχρῆτο ἡ φωνὴ τοῦ ἁσασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρεῖα ἡ πνεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ ᾧ ᾧ Κυρίῳ. Καὶ εἶπε Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ νῦν μακαρεῖός με πᾶσαι αἱ γυνεαὶ ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἔστι ἔτι αὐτῇ εἰς γυνεὰς γυνεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑψηλοφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν. κατέβη δυναστείας ἀπὸ θρόνων, ἔυψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτουῦντας ἔξαπέστειλε κενούς. ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνηστῆρας ἐλέους, (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ) εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐμείνε ὁ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μὲν τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τῆς τεκεῖν αὐτῷ, καὶ ἐχρῆτο υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περὶ οἱ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ.

Ἡσάμ. μα. Β
ψα. λβ. Β
ἡσάμ. κθ. Ε

ψα. λγ. Γ
α. βα. σ. β. Β

Ἡσάμ. μα. Β
λ. Δ. ε. ς. δ. Β
ἱερ. λα. Α. Δ
ψα. ρα. Γ
γιν. ιζ. Γ. ε
κβ. Δ

μοι. η. σ. 1

εκ. θ. α.

διηγοῦμαι. α

η. η

2. μεγαλ. α

3. γυνεαὶ καὶ γυνεαὶ. η. ιβ. αὐτῇ εἰς γυνεὰς καὶ γυνεὰς. η

4. εὐσεβ. αὐτοῦ. 1

γυνεὶς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ ἀνέχαρον αὐτῇ. Καὶ ἐχρῆτο, ἐν τῇ ὀσδῇ ἡμέρᾳ ἦλθον πρὸς μεῖν τὸ παιδίον, ἔκλεψεν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν, Ὅτι οὐδεὶς ὅστις ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένδον ὁ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ δὲ δέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πνεύματι ἰδὼν, ἔγραψε, λέγων, Ἰωάννης ὅστις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνέωχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ παραχρῆμα, ἔκλεψεν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει βυλογῶν τὸν Θεόν. ἔχρῆτο ἐπὶ πάντας φόβος τοῖς περικουῶντας αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντι τῶ ῥήματα ταῦτα. ἔδεντο πάντες ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τούτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου, ἔθερε φητεῖ, λέγων, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἰσραὴλ· ἐπὶ ἐπεσκέψατο ἔποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἔκλεψε κέρας σωτηρίας ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῆς παιδὸς αὐτοῦ. καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶ ἁγίου τῷ ἀπ' αἰῶνος περὶ τῶν αὐτοῦ, σωτηρίαν ἔχθρον ἡμῶν, καὶ ἐκ χάριτος πάντων τῶν μενομένων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἔλεος μὲν τῷ πατρί ἡμῶν, ἔκλεψε καὶ διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ· ὅρκιον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι δοῦναι ἡμῶν, ἀφόβως ἐκ χάριτος τῷ ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθέντας, λατρεῖν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ παιδίον περὶ τῆς υἱοῦ κληθήσῃ περὶ τῆς πατρὸς σου Κυρίου, ἐποιήσῃ ὁδοὺς αὐτοῦ· τῆς δοῦναι γινώσκιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφύσῃ ἀμάρτων αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἔξ ὑψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκοτεινῇ καὶ ἀσπληνίστοις, τῆς καὶ δύναμις τοῦ ποδὸς ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον νύξανε καὶ ἐκραταιῆτο πνεύματι καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἰσραὴλ. Ἐχρῆτο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκλεψε δόγμα ᾧ ᾧ Καίσαρος Αὐγούστου,

Κεφ. β. Β
ματθ. α. Γ

ψα. ερ. Γ
ε. ρα. Δ
ἱερ. ια. κγ. Α
ε. Α Β

ἱερ. μα. Ζ
γιν. κβ. Γ
ε. ρ. γ. Δ

Μεγαλ. δ. Α

Ζαχαρ. γ. Δ

ἀπογράφεται πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφή,
 ὡς ἔγνωτο ἡγεμονόντος τῆς Συρίας Κυρίω. Καὶ
 ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεται, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πό-
 λιν. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως
 Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἣς καλεῖ-
 ται Βηθλεὲμ, διὰ τὸ ὅτι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς Δαβὶδ,
 ἀπογράφεται οὖν Μαριάμ τῇ μεμνησεν μὲν αὐτὴ ἡ γυναὶκί,
 οὐσὲν ἔκω. Ἐρχέτο δὲ ἐν τῷ ἔτῳ αὐτοῖς ἐκεῖ, ἐπλήθυνον αἱ
 ἡμέραι τῆς τεκεῖν αὐτῇ· καὶ ἔτεκε Θ υἱὸν αὐτῆς τὸν ὡς ὁ
 ἄγγελος, καὶ ἑσπαργανώσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτ-
 νῃ, διότι ἐκ τῶν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποι-
 μνῆς ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀρχαυλοῦντες, καὶ φυλάσσον-
 τες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῷ ποιμνίῳ αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄγ-
 γελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν
 αὐτοὺς. ὃς ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγ-
 γελος, Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ ἀγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγά-
 λην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ,
 ὃς ὄντι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλιν Δαβὶδ. ὃς τοῦτο ὑμῖν τὸ ση-
 μεῖον· ἀρήσατε βρέφος ἑσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτ-
 νῃ. Καὶ ὁ ἄγγελος ἔγνωτο οὖν τῷ ἀγγέλῳ πληθὺς στρατῶν
 ἁγίου, αἰνοῦντων Θ Θεόν, καὶ λεγόντων, Δόξα ἐν ὑψίστοις
 Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις διδοκίαν. Καὶ ἐγένε-
 το ὡς ἀπῆλθον ἀπὸ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν Θ ἄγγελοι, καὶ οἱ
 ἄνθρωποι οἱ ποιμνῆς εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Διήτωμεν δὴ ἕως
 Βηθλεὲμ, ὅτι ἰδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐ-
 γνῶκεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον ἀπεύσαντες, καὶ ἀνέβησαν πρὸς τὴν Μα-
 ρίαν καὶ Θ Ἰωσήφ, ὃς τὸ βρέφος καί μωρον ἐν τῇ φάτνῃ. ἰ-
 δόντες δὲ διεγνώρισαν πρὶ τῆς ῥήματος τῆς λαληθέντος αὐτοῖς
 ὡς τῆς παιδίου τοῦτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν
 ὡς τῆς λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμνῶν πρὸς αὐτοὺς. Ἡ δὲ
 Μαριάμ πάντα συνέτηρε τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα
 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐπὶ σκεψάμενοι οἱ ποιμνῆς, δόξαζοντες καὶ
 αἰνοῦντες Θ Θεόν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐ-
 λαλήθη πρὸς αὐτοὺς. Καὶ ὅτε ἐπλήθυνον ἡμέραι ὀκτὼ ἔπε-

10.2.2

Λουκ. 1.2.Α

λειτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κλη-
 θέν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.
 καὶ ὅτε ἐπλήθυνον αἱ ἡμέραι τῆς καθαραιμοῦ αὐτῶν, καὶ τὸ νό-
 μον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλυμα, ὡς ἔτασσεν
 τῷ Κυρίῳ, (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου, ὅτι πᾶν ἄρσεν
 διανοῖζον μήτραν, ἄγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται) καὶ τῆς δουλεύ-
 ουσίαν, καὶ τὸ εἰρημνῶν ἐν νόμῳ Κυρίου, ζεύγος τρυφόνων,
 ἢ δύο νεοσσὺς φεισεσθῶν. Καὶ ἰδοὺ τῷ ἄνθρωπῳ ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ, ὃ ὄνομα Συμεὼν, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐστι δίκαιος καὶ δι-
 λαβής, πρὸς δεξιόμηνος ὡς ἀκλήσιν τῆς Ἰσραὴλ· καὶ πνεῦμα
 ἄγιον ἦν ἐπ' αὐτὸν, καὶ τῷ αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τῆς πνύ-
 ματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῇ τὸ Χριστὸν Κυρίου.
 ὃς ἦλθεν ἐν τῷ πνύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν αὐ-
 τὸν εἰς τὸ παιδίον Ἰησοῦ, ὃς ποιῶν αὐτοὺς καὶ τὸ εἰδομένον
 τῆς νόμου πρὸς αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας
 αὐτοῦ, ὃς ἀλόγησε Θ Θεόν, καὶ εἶπε, Νυνὶ ἀπολύεις τὸν δούλόν
 σου δεσποτα, καὶ τὸ ῥῆμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
 μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας καὶ πρὸς σωτὴν πάντων τῶν
 λαῶν· φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῶν σου Ἰσρα-
 ῆλ. Καὶ τῷ Ἰωσήφ καὶ τῇ μήτρᾳ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λα-
 λοῦμένοις πρὸς αὐτὸν. Καὶ ἀλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, ὃς εἶπε
 πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἰδοὺ ὅς ἐστι καὶ ταῖς εἰς πᾶσιν
 καὶ ἀνέστησαν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμε-
 νον (ὃς δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελύσεται ῥομφαία), ὅπως
 ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ
 τῷ Ἄννα πρὸς τῆς θυγάτηρ Φανουὴλ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, αὕτη
 ὡς ἐβόηεν ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτι μᾶλλον ἄνδρος ἐ-
 πί τῷ νόμῳ τῆς παρθενίας αὐτῆς, ὃς αὕτη χεῖρα ὡς ἐπὶ ὁδοῦ
 κωνταπασσάρον, ἢ ἐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείας καὶ δεισέ-
 σι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὕτη τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶ-
 σα, ἀνταμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτὸν πᾶσι τοῖς
 πρὸς δεξιόμηνους λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν
 ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν
 εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. τὸ δὲ παιδίον ἡύξανεν καὶ ἐκραται-
 οῦντο.

Κεφ. α. Γ
ματθ. α. Γ

Λουκ. 1.2. Β

Δ. Εξομ. 1.7. Α
δριμ. 1. Γ

Λουκ. 1.2. Γ

Ε Κεφ. α. Ζ

Ησ. 1. 1. Γ
ρομ. 8. Η
α. π. 1. β. Β

Ζ

Εξομ. Λ. Δ.
Αυτ. 15. Α

οὗτο πνύματι, πληρούμενον σοφίας καὶ χάρις Θεοῦ Ἰω ἐπ' αὐ-
τό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ
ἐορτῇ τῆς πάσχα. καὶ ὅτε ἐγγύετο ἐπὶ τὴν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸ ἔθος τῆς ἐορτῆς, ἐτελειώσαντων τὰς ἡμέ-
ρας, ἐν τῷ ὑποσέφῳ αὐτοῖς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ πᾶς ἐν Ἱερου-
σαλήμ. καὶ ἐκ¹⁰ ἐγὼ Ἰωσήφ ὁ ἐκ τῆς μητρός αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ
αὐτὸν ἐν τῇ σίνωδιᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδοῦ, καὶ ἀνέζητον αὐτὸν.
Ἡ ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς καὶ μητέροντες αὐτὸν, ὑπέσχε-
σαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγγύετο, μὴ ἡμέρας
πλείους εὗρον αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδα-
σκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτοῖς. Ἐξίσταντο
ἰ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ὅτι τῇ ἀνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐ-
τοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἔξεπλάγησαν καὶ πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
εἶπε, Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ὁ
διδάσκων ἐζητοῦμέν σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῖς, Τί ἐπιζητεῖτε
με; ἰδοὺ ἡ δόξα ὅτι ἐν τοῖς πατέρι μου δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ οὐ
ᾤκησαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ
ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ. καὶ Ἰω ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ
Ἰησοῦς πρὸς ἑαυτὸν ὁφείλει ἡλικία καὶ χάρις καὶ δό-
ξα τοῖς πατέρι. Ἐν ἐπεί ὁ πεντηκαιδέκατος τῆς ἡγεμονίας Τι-
βερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας,
καὶ περὶ τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου καὶ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦτος τῆς Ἰουδαίας καὶ Τεραχωνίδος χώ-
ρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιλλωνίδος τετραρχοῦτος, ἐπὶ δὲ τῶν
Ἰουδαίων Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ἐγγύετο ῥῆμα Θεοῦ ὅτι Ἰωάννης τῆς Ζα-
χαρίου υἱὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τῆς
Ἰουδαίας, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφεισιν ἁμαρτι-
ῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος, Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
ρίου, ὅπως ὅτι ποιῆτε τὰς περὶ αὐτοῦ λέξεις. πάντα φάραγες πλη-
ροῦνται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς καταβήσεται. καὶ ἐ-
σται ὁ σκολιὰ εἰς ὁδὸν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. καὶ
ὁ ὄψεται πάντα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐλεγε οὖν τοῖς

Ιω. 11. Β
πρὸς 1. Β

Ματθ. 3. Α
μάρ. 1. Α

Ἰωάν. 1. Α
Ιω. 1. Β

9. ἀναβάντων
των. Η

10. ἐγὼ Ἰωσήφ
τοῦ ἁγίου. Η

11. Β

12. Β

13. Β
14. Β

15. Β

Ματθ. 3. Β

ἐκπορεύομενοι ὅχλοις βαπτίζεσθαι ὑπο αὐτοῦ, ὅτι γεννήμα-
τα ἐσμέν, ὡς ὑπέσχετο ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὁρ-
γῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἁγίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ ἄρ-
ξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατήρ ἔχομεν. ὅτι ἄβυσσος λέγει
καὶ ὑμῖν ὅτι διώκεται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐκτεῖραι
τέκνα τῶν Ἀβραάμ. Ἡ δὲ καὶ ἡ ἀλγύνη πρὸς τὴν ῥίζαν
τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν κα-
λὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπερωτῶν αὐτοὺς οἱ
ὅχλοι, λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν; ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐ-
τοῖς, Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότεν τῷ μὴ ἔχοντι καὶ ὁ ἔχων
βρώματα, ὁμοίως ποιῶ. Ἡ δὲ καὶ ἐπερωτῶν τὸν βαπτιστὴν,
καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, Μηδὲν πλέον ὥστε τὸ διατεταγμένον ὑμῖν περὶ αὐτοῦ.
Ἐπιρώτων ὁ αὐτόν καὶ σφαλιδόμενοι, λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τί
ποιήσομεν; καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μηδὲν ἀδιαλείψετε μηδὲ
συκοφαντήσητε, καὶ δεῦτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. Προσδοκῶν-
τος ὁ τῶν λαῶν, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν πρὸς τὸν Ἰωάννην, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρί-
νατο ὁ Ἰωάννης ἀπασὶ λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς,
ἐρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ ἐκ ἐμοῦ ἰκανὸς λύσαι τὸν ἱμάν-
τα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ, αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνύματι
καὶ πυρὶ. οὗ τὸ πλῆθος ἐν τῇ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρεύ-
σει τὴν ἀλγύνην αὐτοῦ, καὶ σιμωῶσι τὸν εἰς τὴν ἀποθήκην αὐ-
τοῦ, τὸ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσω. Πολλὰ μὲν οὕτως
εἶπεν ὁ βαπτιστὴς ὁδηγῶν τοὺς λαοὺς. Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ
τετραρχὸς ἐλέγχοντι αὐτὸν πρὸς τὸν Ἡρώδη τῆς γυναι-
κὸς Φιλίππου τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ πρὶ πάντων ὧν ἐποίησε
πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, πρὸς τὸν αὐτόν καὶ τοῦτο ὅτι πᾶσι, καὶ κατέ-
κλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐγγύετο ὁ δὲ τῷ βαπτι-
στῇ ἀπασὶ τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ βαπτισθέντος, καὶ πρὸς τὸν
βαπτιστὴν, ὁ ὅτι οὐρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα καὶ
ἰδοὺ ὡς ὡσεὶ ὡσεὶ πρὸς αὐτόν, καὶ φωνὴ ἐξ
ἐρανοῦ γινώσκαι, λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ
ἡ δόξα. Καὶ αὐτὸς Ἰωάννης ὡσεὶ ἐπὶ τῶν τελειόντων δεῖξαι

1. ἀποκρίθης. Η

2. ἡ δὲ καὶ ἡ ἀλγύνη. Β

3. ἡ δὲ καὶ ἡ ἀλγύνη. Β

4. ἡ δὲ καὶ ἡ ἀλγύνη. Β

5. Β

6. Β
7. Β

8. Β

9. Β
10. Β

11. Β
12. Β

13. Β
14. Β
15. Β

16. Β

17. Β
18. Β

19. Β
20. Β

Ματθ. α. Β
μάρ. α. Γ

Ματθ. ζ. Δ
μάρ. α. Γ
Ματθ. α. Γ

Ζ

ὅροις, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο. Καὶ κατήλθεν εἰς Καπρναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας καὶ ἠρώδης διδάσκων αὐτοῖς ἐν τοῖς σάββασι. Ἐξέπλησαντο δὲ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἑξοισί τοις λόγοις αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ σιναγωγῇ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἔχων πνεῦμα δαμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἐὰν ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρεὺς ἡλθεὶς δοπολέσαι ἡμᾶς, οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἀγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπεμήνησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαμόνιον ἐς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ ἐχάρητο δαμόνιος ὅτι πᾶν τας, ἔτι ἀνελθόντων αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, λέγοντες, Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἑξοισί τοις λόγοις αὐτοῦ καὶ δυνάμει ὅτι τὰς ἀκαθάρτους πνεύμασι, ἐξέρχονται; Καὶ ἐξέπορεύετο ὁ ἦχος τοῦ αὐτοῦ εἰς πάντα τὸν τόπον τὸν περὶ τὸν Ἰησοῦ. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῆς σιναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς πλὴν οἰκίαν Σίμωνος. ἡ πενθερά τῆς Σίμωνος καὶ σὺν ἐχούσῃ πυρετῷ μετὰ τὴν ἡμέραν, καὶ ἠρῶντο αὐτὴν τοῦ αὐτοῦ. καὶ ὅτις ἐπὶ αὐτῇ, ἐπεμήνησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν. ὅρα τὸ ἔργον αὐτοῦ. Διῶντος δὲ τῆς ἡμέρας, πάντες ὅσοι ἔχον ἀδενουῦντας νόθους ποικίλους, ἤγαγον αὐτοῖς πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς, ἐδεσπεύσεν αὐτοῖς. Ἐξῆρχοντο δὲ δαμόνια ἀπὸ πολλῶν, κρᾶζοντα ἔλεγοντα, Ὅπου εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν ἐκείνα αὐτὰ λαλεῖν οὐκ ἠδύναντο. ὁ δὲ Χριστὸς αὐτοῖς ἐξέειπεν, ὅτι ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον. καὶ οἱ ὄχλοι ἐζητήσαν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, ἔτι κατεῖχον αὐτόν ὥστε μὴ πορθεῖν αὐτὸν. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοῖς, Ὅτι καὶ τῆς ἐτέρας πόλεως ἀπελίσσεται μετὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι. Καὶ ἠρώδης ἀκούσας ἐν ταῖς σιναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Ἐχάρητο δὲ ἐν τῷ ὄχλῳ ὅτι ἠκούσεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἠρώδης ἀπὸ τῆς λήμῃς Γεννησαρέτ. καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα πρὸς τὴν λήμῃν. ὁ δὲ ἀλιεὺς δοπολῶν ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλωεν τὰ δίκτυα. Ἐμὲας δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὁ δὲ Σίμωνος, ἠρῶντο αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπανα-

τὸ Περί τῶν ἰαγῶν ἀπὸ ποικίλων νόθων.

γαγεῖν ὀλίγον καὶ καθίσαι ἐδιδάσκειν ἐν τῷ πλοίῳ τοῖς ὄχλοις.

Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα, Ἐπαναγαγε εἰς τὸ βάρος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄβυσσον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπᾶσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν. ὅτι ὁ Ἰησοῦς τῷ ῥήματι σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλειον ἰχθύων πλήθος πολὺ. διερρήνυστο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, ἔτι κατέκλειον τοὺς μετόχους τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, ἔτι ἐλθόντας συλλαβέειν αὐτοῖς. ἔτι ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἀμφοτέρω πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέειπε τοῖς ὄντοισι τῶν Ἰησοῦ, λέγων, Ἐξῆλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἀμάρτωλός εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ ἐπέλαβον αὐτόν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ὅτι τῇ ἀρετῇ τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῶν Σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ. ἀπὸ τῆς νῦν ἀνδρόπους ἐσὶ ζωγρῶν. Καὶ κατὰ γὰρ ὄντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τῷ Ἰησοῦ, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ ἐχάρητο ἐν τῷ Ἰησοῦ αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας, καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ τοῖς πόσιν, ἐδέχθη αὐτόν, λέγων, Κύριε, ἐάν θέλῃς διώασαί με καθαρίσαι. Καὶ ἐκείνας πλὴν χεῖρας, ἤψατο αὐτοῦ, εἰπὼν, Θέλω καθαρίσαι σε. Καὶ ὁ λέπρας ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς παρήγειεν αὐτῷ μηδὲν εἰπεῖν. Ἀλλὰ ἀπελθὼν δέξον σε αὐτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσέφερε τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μάρτυρον αὐτοῖς. Διῆρχον δὲ πολλοὺς ὄχλους πρὸς αὐτόν, καὶ σὺν ἠρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ δεσπεύειν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδενειῶν αὐτῶν. αὐτὸς δὲ ἠρώδης ἀκούσας ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσερχόμενος. Καὶ ἐχάρητο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἠρώδης διδάσκων καὶ ἦσαν κατὰ μέρος Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης γῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ διώμας Κυρίου καὶ εἰς τὸ ἰαθεῖν αὐτοῖς. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνῃς ἀνδρόπουν ὃς καὶ ὀφθαλμοῦς, καὶ ἐζητήσαν αὐτόν εἰσενέγκειν καὶ θῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μὴ ὑπόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτόν, διὰ τὸ ὄχλον, δυνάμεις ἐπὶ

ιδούσκαλοι.

ιδούσκαλοι.

καὶ ἀνακρα-
γασαί. β

α. δαμόνιος.

* ἐ. ἀνδρῶν.

* πολλὰ.

καὶ ἡ

λε
β
α

καὶ γ. α. β. γ.
α. β. γ.

Ματθ. ι. Α
μάρ. α. Δ

Λούκ. ι. Α

Ματθ. β. Α
μάρ. β. Α

τὸ δῶμα, διὰ τῆς κερῶν καὶ ἡκῆσαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ
 εἰς τὸ μέσον ἐμπαροῦν τῆς Ἰησοῦ. Ἐὶδὼν πλὴν πῖν αὐτῶν, εἶ-
 πεν αὐτοῖς, Ἄνθρωπε, ἀφ' ὧν ταῖ σοι αἰ ἀμδρπαι σου. Καὶ ἤρξαν-
 το διαλογίζεσθαι ^α γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες,
 Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλᾷ βλασφημίας; πῶς δύναται ἀφ' ἑνὸς ἀ-
 μδρπας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός; Ἐπιηνοῖς ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς διαλογι-
 σμοῖς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί διαλογίζεσθε ἐν
 ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ^β πῶς ἐστὶν ἀκοπῶν ^γ εἶπεῖν, ἀφ' ὧν ταῖ σοι
 αἰ ἀμδρπαι σου· ἢ εἶπεῖν, ἔγραψα καὶ περὶ ταῖς; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅ-
 τι οὐκ ἔστι ἐν ὑμῖν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅστις τῆς γῆς ἀφ' ἑνὸς ἀμδρ-
 πας (εἶπε τῷ ᾠραλελυμῶν) Σοὶ λέγω, ἔγραψα καὶ ἄρας τὸ
 κλινιδίου σου, πορθύου εἰς ^δ οἶκόν σου. Καὶ ᾠραχῆμα ἀνα-
 σᾶς ἐνώπιον αὐτῶν, ^ε ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶ-
 κόν αὐτοῦ, δοξάζων ^ς Θεόν. Ἐκ τῶν αὐτῶν ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ
 ἐδοξάζον τὸν Θεόν, ἔπληθησαν φόβου, λέγοντες, Ὅτι εἰδομῶν
 ᾠραδοῦσα σημερον. Καὶ μὲν ταῦτα ἐξήλθε, καὶ ἐδεῖατο
 Z τελώνων ὀνόματι Λαβῆν, καὶ ἡκῆσαν ^α ὅτι τὸ τελώνιον, καὶ εἶ-
 πεν αὐτοῖς, Ἀκούετε μοι. Καὶ κατὰ λιπὼν ἅπαντα, ἀνασᾶς ἠκο-
 λούθησεν αὐτοῖς. καὶ ἐποίησε δοχλὸν μεγάλον ὁ Λαβῆς αὐτοῖς ἐν τῇ
 οἰκίᾳ αὐτοῦ. Ἐν ᾧ οὐκ ἔστιν τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων οἱ ^β μετ'
 αὐτῶν κατὰ κείμῶν. καὶ ἐρῶν οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ ^γ
 Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγοντες, Διαπὶ μὲν τελω-
 νῶν καὶ ἀμδρῶν ἐδίετες καὶ πίνετε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε
 πρὸς αὐτοὺς, Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ υἱοὶ ἀνθρώπων ἰσθῶς, ἀλλ' ^δ
 κακῶς ἔχοντες. ἐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμδρῶ-
 λους εἰς μετανόειαν. Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διαπὶ οἱ μαθη-
 ται Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ, καὶ δεήσας ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ
 τῆς Φαρισαίων. ^ε Δὲ σοὶ ἐδίδοι καὶ πίνουσιν; Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
 H αὐτοὺς, Μὴ δυνάσθε αὐτοὺς ὑμῶν τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
 μετ' αὐτῶν ἐστὶ, ποιῶν νηστεύειν; ἐλθόντων ὁ ἡμέρας καὶ ὅταν
 ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις. Ἐλεγε δὲ καὶ ᾠραβολῶν πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι οὐδεὶς ἐ-
 πίβλημα ἱματίου καμνός. Ἐπὶ βλάβῃ ὅτι ἱμάτιον παλαιόν· εἰ
 δὲ μήγε, καὶ τὸ καμνὸν χρίει, ἔτι παλαιὸν ἐσὶ συμφωνεῖ ὅτι-

Ματθ. θ. Α
μδρ. β. Β

α. Τιμ. α. Γ

πὸν γ. α.

3 πὸν γ. α.
καὶ η

4 ἄρας τὸν
νυμ. β

ισλ

α

3 χρίει. β. α. η
6 συμφωνεῖ.
β. α. η

βλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καμνός. Καὶ ἔδεις βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς πα-
 λαίους· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθή-
 σθαι, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολυνθῶνται. ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καμνοὺς
 βλητέον, καὶ ἀμφοῖς οἱ σῶντηνται. Καὶ ἔδεις πῶν παλαιόν,
 ὡς ἔως θύει νέον· λέγει γὰρ, ὁ παλαιὸς χρεῖται ὅστις.
 Εἰς ἔνδεον ὁ ἐν σαββάτῳ δυνήσκει πρὸς διαπορεύεσθαι αὐτὸν
 διὰ τὴν ἀπορέω. καὶ ἐπὶ πλὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς σαββάς, καὶ ἡ-
 διον, ψάλλοντες ταῖς χερσὶ. Τινες δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς,
 Τί ποιεῖς ὅτι ἐκ ἐξέστι ποιῆν ἐν τοῖς σαββάσι; Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
 αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὅτι ἐποίησε Δαβὶδ,
 ὅποτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε καὶ ἔφαγε,
 καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ, οἱ ἐκ ἐξέστι φαγεῖν· εἰ μὴ μόνοις
 τοῖς ἱερεῖς; καὶ ἔλεγε αὐτοῖς, Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που καὶ τοῦ σαββάτου. Εἰς ἔνδεον δὲ καὶ ἐν ἐτέρῳ σαββάτῳ
 εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν. καὶ ἰὼν ἐκεῖ ἀν-
 θρώπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἰὼν ξηρὰ. παρετήρουν δὲ αὐτὸν
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐν τῷ σαββάτῳ. διεραπύσθη, ἵνα
 ὁ ἀνθρώπος κατηρεῖαν αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ἦν καὶ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, B
 καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ ἰὼν ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἐγγραψα, καὶ σῆθι
 εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀνῆλθεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς,
 Ἐπρωτήσω ὑμᾶς, τί ἐξέστι τοῖς σαββάσι, ἀγαθοποιεῖν, ἢ κα-
 κοποιεῖν; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι; Καὶ ἀπεβλέψας ὁ Ἰησοῦς
 πάντας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκλινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ
 ἐποίησεν ὅτι ἐπείτα. καὶ ἀποκατέστη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη.
 αὐτοὶ δὲ ἐπληρώθησαν ἀπορίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν
 ποιήσαν τῷ Ἰησοῦ. Εἰς ἔνδεον δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξήλ-
 θεν εἰς τὸ ὄρος περὶ ἑξάσας, καὶ ἰὼν διανυκτερεύων ἐν τῇ περὶ
 χῇ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἐρχέτο ἡμέρας, περὶ φωνήσας τοὺς μα-
 θηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οἱ καὶ
 ἀποστόλοις ὠνόμασε, (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀν-
 δρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ
 Βαρθολομαῖον, Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἀλ-
 φαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, Ἰούδαν Ἰα-

μα
β

ισλ
μα
β

μα
β

ισλ
μα
β

Ματθ. ις. Α
μδρ. β. Δ

Λαβ. γ. Β

α. Βασ. κα. Β

Λαβ. γ. Β

Ματθ. ιβ. Α
μδρ. γ. Α

Ματθ. ι. Α
μδρ. γ. Β

Γ

κώλου, καὶ Ἰουδαὶν Ἰσκαριώτῃν, ὃς καὶ ἐχρῆτο προδοῦν. καὶ
καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθη-
τῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τῶν λαοῦ διὰ πάσης τῆς Ἰουδαίας
καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον
ἀκούσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι διὰ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὄχλου-
μοὶ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ἀκαθάρτων. καὶ ἐξερχομένων αὐτοῦ, ὁ
ὄχλος ἐζητεῖ ἀπῆλθαι αὐτόν, ὅπως αὐτὸς ἐξήρχετο,
καὶ ἰάτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε, Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρας
δοῦν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορ-
τασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακά-
ριοι ἐσεῖς ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσω-
σιν ὑμᾶς καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονη-
ρὸν, ἐνεκα τοῦ ὀνόματος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ
πάντα γὰρ ἐποίησεν τοῖς περὶ τῆς πατρὸς αὐτοῦ. Πλὴν
οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε πλῆρη ἀνάκλησιν ὑμῶν, καὶ
οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι, ὅτι πεινάσετε. καὶ ὑμῖν οἱ ἠγωνῶντες νῦν,
ὅτι πενήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὑμῖν ὅταν χαλῶσιν ὑμᾶς ἐί-
πωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ πάντα γὰρ ἐποίησεν τοῖς ψευδο-
προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν,
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιῆτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,
ὁλοκαίετε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, καὶ προσεύχετε ὑπὲρ τῶν ἐ-
πηρεάζοντων ὑμᾶς. τῷ τυφλῷ σε ἐπὶ τὴν σιγῇ, παρέχετο
πλὴν ἄλλω, καὶ διὰ τὸ ἄφρονος σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα
ἐμὴ καλύψεις παντὶ τῷ αἰτιῶντι σε διδόν, καὶ διὰ τὸ ἄφρονος τοῦ
σα μὴ ἀπαιτεῖ. Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρω-
ποι, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶ-
ντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ οἱ ἀμδρωτοὶ τοῖς ἀγα-
πῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐάν ἀγαδοποιήτε τοὺς ἀγαδο-
ποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμδρωτοὶ τὸ
αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐάν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμδρωτοὶ ἀμδρωτοῖς δανεί-
ζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν,

Ματθ. 5. Α

Ησαΐα 58. Β

Ησαΐα 58. Γ

Λευκ. 11. Α
Ματθ. 5. Α
Ησαΐα 58. Γ

Ματθ. 5. Η

Ματθ. 5. Ζ
Ματθ. 5. Ζ
α. κορ. 5. Β

Ματθ. 5. Β
τω. 6. Α. Γ
Ματθ. 5. Η

Ματθ. 5. Η
Λευκ. 11. Β

ὑμῶν, καὶ ἀγαδοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔ-
σται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἐσεσθε υἱοὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. ὅτι αὐτὸς
χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ πονηροῖς. Γίνεσθε οὖν οἱ κηρύ-
μους, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἱ κηρύμους ἐστὶ. Καὶ μὴ κρίνε-
τε, καὶ ἐμὴ κρίνῃτε, καὶ κατὰ δίκην κρίνετε, καὶ ἐμὴ κατὰ δίκην κρί-
νετε. ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε. δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. μέ-
τρον καλὸν πεπεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκκλινόμε-
νον δώσωσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν. τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ
μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἰπε δὲ ἡρῶδης αὐ-
τοῖς, Μὴ ἐμὴ δυνάμει τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; ἐγὼ ἀμφοτέροι
εἰς βόθλῳ πέσουσιν; Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς ὑπερὶ τοῦ διδά-
σκαλον αὐτοῦ, κατηρημένος ὅτι πᾶς ἐστὶ ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
Τί ὃ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου,
πλὴν δὲ δοκὸν τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου καὶ κατανοεῖς; τί πῶς δύ-
νασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφε, ἀφες ἐκβάλω τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς πλὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
σου δοκὸν ἐβλέπων; Ὁποῖον ἐκβαλεῖς τὸν πλὴν δοκὸν ἐκ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψῃς ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Οὐ γὰρ ἐστὶ δένδρον
καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, ἐπεὶ δὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν
καρπὸν καλόν; ἕκαστος γὰρ δένδρον ἐκ τῆς ἰδίας καρποῦ γινώσκε-
ται. καὶ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, καὶ ἐκ βάτου τρυγῶ-
σι σαφυλίαν. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν. καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος
ἐκ τῶν πονηρῶν θησαυρῶν τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πο-
νηρὸν. ἐκ γὰρ τοῦ πνεύματος τοῦ κακοῦ καρδίας λαλᾷ τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ. Τί δὲ με καλεῖτε, Κύριε Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ὅ ἄγω;
Πᾶς ὁ ἐργαζόμενος πρὸς μέ, καὶ ἀκούων μου τὰ λόγων, καὶ ποιῶν
αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν πῶς ἐστὶν ὁμοίος. ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώ-
πῳ οἰκοδομῶν οἰκίαν, ὃς ἐσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν, καὶ ἐθηκε θεμέ-
λιον ἐπὶ τῷ πέτρῳ, πλημμύρας δὲ ῥυομένης, προσεῖρήξεν
ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐκίσχυσε σαλευσάμεν αὐτήν. τετε-
λεσμένον γὰρ ἐπὶ τῷ πέτρῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας,
ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομῶν οἰκίαν ἐπὶ τῷ γῆλι χω-
h.i.

Ματθ. 5. Η

Ματθ. 5. Α

Ματθ. 5. Α
Ζ
μδρ. 4. Γ

Ματθ. 11. Β

Ματθ. 1. Γ
Ιω. 17. Β. 16. Γ

Ματθ. 5. Α

Ματθ. 5. Γ

Η
Ματθ. 13. Γ

Ματθ. 13. Γ

Ματθ. 5. Δ
Ρωμ. 8. Β
Ιακ. 1. Δ

Ματθ. α. Α

εἰς δευτέρου, ἢ προσέφη· ὁ ποταμός, καὶ διότι ἐπέσε, ὅς ἐρχέτο τὸ ῥήγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ ἡρώσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπρναούμ. ἑκατοντάρχου δὲ πινος δούλος κακῶς ἔχων ἡμυγε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐν πνεύματι. ἀκούσας δὲ τοῦ ποταμοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῆς Ἰουδαίας, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. Ὁ δὲ ῥαχμύμοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλει αὐτὸν σπουδαίως, λέγων· ὅτι ἀξιόσ ἐστιν ὃ παρέξει τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ ἀποδομήσεν ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἦδη δὲ αὐτὸς οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατοντάρχος φίλους, λέγων αὐτῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσελθῇς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν. ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι ὑποδύοισιαι τὰς ἀπομύρους, ἔχων ὑπὸ ἐμαυτὸν σφαπώτας, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθη, καὶ πορεύεται· ὅτι ἄλλω, ἐρχου, καὶ ἐρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσῃ τούτῳ, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας ὁ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ σφαιρῶν, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὁχλῶ εἶπε, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐν τῷ Ἰσραὴλ οὐδεὶς πάλιν εὗρον. Καὶ ὑποστρέψαντες ὁ πεμψέντες, εἰς τὸ οἶκον, εὗρον τὸ παιδίον ὡς ἔστιν. Καὶ ἐρχόμενος ἐν τῇ ἐξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναϊν, καὶ γενεπορεύοντο αὐτῷ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, ὅς ὁχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πόλει τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἔξικομίζετο τεθνήκως ὑπὸς μονογυῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴ ἦν χήρα, ὅς ὁχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπὶ αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μὴ κλαῖε. Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς ἁρῆς· οἱ δὲ βασίζοντες ἐσησαν. καὶ εἶπε, Νεανίσκε, οὐ λέγω, ἐγέρθη. Καὶ ἀνέκαθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἔλαβεν ὁ φόβος ἀπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸ Θεόν, λέγοντες, Ὅτι περὶ τῆς μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπὶ σκέψατο ὁ Θεός· ὅτι λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. Καὶ

ἡ
ἐξ
γ

ἐξ
ε
10

1 πρ. η

α. η

ἐξ
α. α. α. α. α.

Ματθ. α. Α

ἀπὸ τῆς ἰωάννου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πᾶν τὸν τούτων. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο ἰσχυροὺς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης, ἐπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον πρὸς δόκωμι; Παραχρὸς μὲν οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον, ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον πρὸς δόκωμι; Ἐν αὐτῇ ὁ τῇ ὥρᾳ ἐδεξαμένουσε πολλοὺς ἀπὸ νόστων καὶ μαστῶν ἐκ πνεύματων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχάρισατο τὸ βλέπειν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύσιντες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ ὅτι εἶδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀνὰ βλέποισι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούοισι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ διαγγιζονται, καὶ μακάριός ἐστιν ὁς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὁχλοὺς περὶ ἰωάννου, Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θαλάσσης; καὶ λαμὸν ὑποδύοισιαι σαλδόμυρον; Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἀνθρώπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ ὁ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ περὶ ἡμῶν ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσιν. Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ λέγω ὑμῖν, καὶ περὶ αὐτοῦ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. οὗτος ἐστὶν ὁ περὶ οὗ γέγραπται, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἀγγέλον μου πρὸς τὸ πρόσωπον σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν τοῦ ἐμπεραδένου σου. λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γυνήτοισι γενομένων περὶ τῆς ἰωάννου τῆς βαπτιστοῦ ἐστὶν ὁ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστὶν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας ὅτι τῶν τελῶν ἀδικαίωσαν τὸ Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα ἰωάννου· οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὸ βουλιῶν τοῦ Θεοῦ ἠδέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπὸ αὐτοῦ. εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Τίνι οὕτω ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τί ἐστὶν ὅμοιοι; ὅμοιοι εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθεζομένοις, ὅτι πρὸς φωνῶσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἡμῶν, καὶ ἐκ ὠρχήσατε ἐδιδωθήκαμεν ὑμῖν, ὅτι ἐκ ἐκλαύσατε. Ἐλήλυθεν γὰρ ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴτε ἄρτον ἐσθίων, μὴτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε, δαμόνιον ἔχει. Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε, ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμάρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ ἡ

Δ

Ματθ. γ. Α

Ε

Ματθ. α. Β

Φία δὲ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων. Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τῶν
 Ζ Φαρισαίων, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτῶν· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν
 τῶν Φαρισαίων, ἀνέκλιθι. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥ τις ἰω-
 ἀνῶν, ἡτις ἔσθιεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν Φαρισαίων,
 κομίσασα ἀλάστρον μύρου, καὶ σῶσα· ὥρα τοὺς πόδας αὐ-
 τοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἥρξατο βρέχων τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δα-
 κρυοῖς, καὶ τῆς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασε, καὶ κατεφί-
 λει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἥλειφε τὰ μύρα. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
 ὁ καλέσας αὐτὴν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων, Οὗτος εἰ ἰω-
 ἀνῆς, ἐγίνωσκεν ἀπὸ τῆς ποταπῆς ἢ γυνὸς ἥτις ἀπῆλθεν αὐτῶν, ὅτι ἀ-
 μδρτωλὸς ἐστίν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὴν, Σίμων,
 ἔχω σοὶ εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ, Διδάσκαλε, εἰπέ.· Δύο χρεωφει-
 λέται ἡσαν δανειστῇ ἑνὶ ὁ εἰς ὧφειλε δυνάμει πεντακόσια, ὁ δὲ
 ἕτερος πενήκοντα. καὶ ἔχοντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέ-
 ροις ἐχάρισται. τίς οὖν αὐτῶν, εἶπε, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσας;
 Η ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Ὑπολαμβάνω ὅτι ὁ πλεῖον ἐ-
 χάρισται. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Ὅρθως ἐκρίνας. Καὶ σε φησὶ πρὸς
 τὴν γυναικα, τῷ Σίμωνι ἐφίλει, βλέπεις ταύτην τὴν γυναικα;
 εἰσηλθὼν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου ἐκέδω-
 κας· αὐτὴ δὲ τοῖς δακρυοῖς ἐβρέξε μου τοὺς πόδας, καὶ τῆς θριξὶ
 τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε· φίλημά μοι ἐκέδωκας, αὐτὴ δὲ
 ἀφ' ἧς εἰσηλθὼν, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας·
 ἐλάτω τὴν κεφαλὴν μου ἐκ' ἡλεψας, αὐτὴ δὲ μύρῳ ἥλειψέ
 μου τοὺς πόδας. οὐ χρεὼν, λέγω σοι, ἀφένονται αἱ ἀμδρπαι αὐ-
 τῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἡγάπησε πολὺ. ὧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον
 ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ, ἀφένονται σοὶ αἱ ἀμδρπαι. Καὶ ἥρξαντο
 οἱ ἀναγκάσιμοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Τίς οὗτος ὅστις καὶ ἀμδρ-
 πας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναικα, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε,
 Η πορεύεαι εἰς εἰρήνην. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἐκείνῳ, καὶ αὐ-
 τὸς διώδενε κτλ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ διαγγέλλων ὅτι
 τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, καὶ γυναικὲς ἱγι-
 νῆς αἱ ἡσθεταὶ περὶ τῶν ἀποστόλων ποιεῖν ἐν ἀδελφείοις,
 Μαρία ἡ καλουμένη Μαβδαλῆν, ἀφ' ἧς δαυμόνια ἐπὶ αὐτῇ ἐξε-
 λήλυθεν, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χυζᾶ τοῦ τοῦ Ἡρώδου, καὶ Σαβῖνα,

Ματθ. 23. Γ

καὶ ἑταῖραι πολλαί, αἱ πνεις διηκόνου αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων
 αὐτῆς. Συνοίοντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῆς πόλεως ἐπιπορεύ-
 οντων πρὸς αὐτὴν, εἶπε διὰ παραβολῆς,· Ἐξῆλθεν ὁ ἀσείρων
 τῶν ἀσείρων τὸν ἀσείρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀσείρειν αὐτὸν, ὁ μὲν ἐπέσε
 ὡς ἂν τὸ ὄδον, καὶ κατεπατήθη, ἐπεὶ πετεινὰ τῶν ἐρανοῦ κατέφα-
 γον αὐτό. Καὶ ἕτερον ἐπέσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, ἐπεὶ φυνὲν ἐξηράνηθη,
 διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα. Καὶ ἕτερον ἐπέσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν,
 καὶ συμφύεται αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἐπέ-
 σεν ἐπὶ τὴν γλῶσσαν τῆς ἀγᾶθης, καὶ φυνὲν ἐποίησε καρπὸν ἐκατοντα-
 πλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνη, Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω.
 Ἐπιθεσθὼν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, λέγοντες πῶς εἴη ἡ παρα-
 βολὴ αὐτῆς. Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γινώσκειν τὰ μυστήρια τῆς
 βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέπον-
 τες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ σιωπῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ πα-
 ραβολή· Ὁ ἀσείρων ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν,
 εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἴτα ἐρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρε τὸν λόγον
 ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ
 ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μὴ χερὰς δέχονται τὸν λό-
 γον· καὶ οὗτοι ρίζαν ἐκ ἑρῶσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ
 ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκανθὰς πε-
 σὺν, οὗτοι εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μελεμνῶν καὶ πλού-
 του καὶ ἐδονῶν τοῦ βίου πορεύονται συμπνίζοντες, καὶ οὐ
 τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοι εἰσιν οἱ πνεις ἐν καρ-
 δια καλῇ καὶ ἀγᾷ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχει, καὶ
 καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Οὐδεὶς δὲ λυχνὸν ἀφας, καλύ-
 πει αὐτὸν σκεῦος, ἢ ὑποκάτω κλίνης ἵθῃσιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας
 ἐπιτίθει, ἵνα οἱ εἰς πορεύοντες βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γὰρ
 ἐστὶ κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γινήσεται, οὐδὲ ἀποκρυφόν, ὃ οὐ γνω-
 σθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἐλθῇ. βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε. ὅς
 ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν,
 ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεχόντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἡδυνάσαντο σὺν ταῖς αὐτῶν δια τὸ ὄχλον.
 καὶ ἀπηγγέλει αὐτῷ, λέγοντων, Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
 ἐστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐ-
 τὸν·

h.iii.

Ματθ. 23. Α
 μάρ. 12. Α

Ἡσυχ. Γ
 ματθ. 23. Β
 μάρ. 12. Β
 ἰω. 13. Ζ
 ματθ. 23. Ζ
 μάρ. 12. Β

Κεφ. 12. Α
 ματθ. 23. Β
 μάρ. 12. Γ

Κεφ. 13. Α
 ματθ. 23. Γ
 μάρ. 12. Γ
 Ματθ. 23. Β
 ἰω. 12. Γ
 μάρ. 12. Γ

Ματθ. 13. Δ
 μάρ. 12. Δ

2. αὐτοῖς. 2. 3.
 1. 13. 1. 1.

* ὀπίσω. 5. 11

5. 11

* ὅτι εἶπεν. 8

5. εἰσηλθὼν. 5. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

* ἀποστόλοι. 5

* ἀπὸ τῶν ἀποστόλων. 5. 5

3. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

Ματθ. κ. Γ.
μάρ. α. Δ.

τοῖς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
ἀκούοντες, καὶ ποιῶντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, κγ
καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὧς εἶπε πρὸς
αὐτοῖς, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνῆλθον.
πλεόντων δ' αὐτῶν ἀφύπνωσε, καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνέμου εἰς
πλεῖν λίμνης, καὶ σινεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνουν. Περσελθόν-
τες δ' ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, λέγοντες, Ἐπιστάτα, ὅπου ἡμεῖς ἐσθι-
οῦμεν; Ὁ δ' ἐπετίμησε τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων τῶν ὑδάτων·
καὶ ἠσυχώθησαν, καὶ ἐγένετο γαλήνη. εἶπε δ' αὐτοῖς, Ποῦ ὄστιν ἡ
πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δ' ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλή-
λους, Τίς ἄρα οὗτος ὅστις, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῶν
ὑδάτων, ὧς ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ κατέπλυσεν εἰς πλεῖν χώ-
ραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἧς ὄστιν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.
Ἐξελθὼν δ' αὐτῶν ἐπὶ τῷ γλεῦ, ὑπὸντισεν αὐτῷ ἀνὴρ πρὸς ἑνὶ τῷ
λέως, ὃς εἶχε δαμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, ὧς ἱμάτιον ἐκ ἐν-
δοῦσκετο, ὧς ἐν οἰκίᾳ ἐκ ἐμδρυν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δ'
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀνακράξας, προσέειπεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ με-
γάλῃ εἶπε, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ τῶ Θεοῦ τῷ υἱίσου; δέομαι
σου, μή με βασανίσῃς. Παρήγγελλε γὰρ τῶ πνεύματι τῶ ἀκα-
θάρτῳ, ἵνα ἐλθῇν ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος. πολλοὶ γὰρ χρόνοι σινηρ-
πάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσπόζω ἀλύσει καὶ πένθει. Φυλασσόμενος,
καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἢ λαύνετο ὑπὸ τῶ δαίμονος εἰς τὰς
ἐρήμους. Ἐπηρεώτισε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι ὄστιν ὄνο-
μα; Ὁ δ' εἶπε, Λεγεών· ὅτι δαμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.
Ε Καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς πλεῖν ἄβυσσον
ἀπελθεῖν. ὡς δ' ἐκεῖ ἀνέβη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν
τῷ ὄρει· καὶ ᾤρεσεν αὐτόν ἵνα ἐπιβῇ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους
εἰσελθεῖν, καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαμόνια ἀπὸ
τῶ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους, ὧς ὥρμησεν ἡ ἀνέλη καὶ
τῶ κρηνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες δὲ οἱ βοσκόντες
τὸν κρηνοῦ, ἐφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγελλον εἰς πλεῖν
πόλιν, ὧς εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸν κρηνοῦ, καὶ ἦλθον
πρὸς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εὗρον κατήμενον τὸν ἀνθρώπον ἀφ' οὗ
τὰ δαμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, ὡς ἂν

4 ἐπετίμησε
μαγνῶν γ.
α. γ.

5 Γερριζων. κ
Γερριζων. β

6 εἰσελθόν. κ
7 βοσκομένων.
β. γ. α.

Ματθ. κ. Δ.
μάρ. ε. Α.

τοῖς πόδας τῆς Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγελλον δὲ αὐτοῖς καὶ
ὅτι ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαίμονιαις. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἀ-
παντᾶν τὸ πλῆθος τῆς περικύρου τῆς Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπὸ
αὐτοῦ, ὅτι φόβος μεγάλος σινεῖχοντο. αὐτὸς δ' ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖ-
ον, ὑπέστρεψεν. ἰδέτο δὲ αὐτῶν ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὸ δαι-
μόνιον, ὧς σὺν αὐτῷ. ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὑπο-
στρέφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγεῖτο ὅσα ἐποίησεν σοὶ ὁ Θεός. Καὶ
ἀπῆλθε, καὶ ὅλιν πλεῖν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς. Ἐγένετο δ' ἐν τῷ ὑποστρέψαι τῷ Ἰησοῦ, ἀπεδέξατο αὐ-
τὸν ὁ ὄχλος. ἦσαν γὰρ πάντες περὶδοκῶντες αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ
ἦλθεν ἀνὴρ ὃν ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἀρχὸν τῆς συναγω-
γῆς ὑπῆρχε, καὶ πεσὼν ᾤρεσεν τὸν πόδα τῆς Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐ-
τὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτοῦ
ὡς ἑπτὰ δώδεκα, ὧς αὐτῇ ἀπέθνησκεν. (Ἐν δ' τῷ ὑπάγειν αὐτόν,
οἱ ὄχλοι σινεῖχον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσῃ αἵματος
ἀπὸ ἑπτὰ δώδεκα, ἧς ἑὸς ἰατροῦς περὶ αὐτῆς ἔλεγον ὅτι
βίον, ἐκ ἰατρῶν ὑπὸ οὐδενὸς θεραπευθῆναι, περσελδοῦσα ὅ-
παιθεν, ἢ ἴατο τῆς κραστίδου τῆς ἱματίου αὐτῆς, καὶ παραχρῆμα
ἔση ἡ ῥύσις τῆς αἵματος αὐτῆς· καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ ἀφάμε-
νός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,
Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι σινεῖχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν, καὶ λέγας, τίς
ὁ ἀφάμενός σου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἥ ἴατο μου τίς· ἐγὼ γὰρ
ἐγνων δυνάμειν ἐξελδοῦσαν ἀπὸ ἐμοῦ. ἰδοῦσα δ' ἡ γυνὴ ὅτι ἐκ
ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσούσα αὐτῷ, διὰ τὴν αἵψαν ἡ-
ἴατο αὐτῷ ἀπήγγελλον αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη
ᾤρεσεν αὐτῷ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσος θυγάτηρ ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐπ' αὐτῷ λαλοῦντος, ἔρχεται ἡς πα-
ρὰ τοῦ θυγατρὸς ἀνθρώπου, λέγων αὐτῷ, Ὁπ' ἐθνήκεν ἡ θυγάτηρ
σου· μὴ σκύλλῃς τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀπεκρίθη
αὐτῷ, λέγων, Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Εἰσελθὼν
δὲ εἰς πλεῖν οἰκίαν, ἐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδέναν· εἰ μὴ Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ὧς τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ πλεῖν
μητέρα. ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόπιοντο αὐτῷ. Ὁ δ' εἶπε, Μὴ
κλαίετε· ἐκ' ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ,
h.iiii.

8 Γερριζων. κ

κε
πε
β

9 συνέχοντες. κ
10 ἰατροῖς. α.

11 αὐτῷ. κ

12 ὡς ἰα-
θαι. β

13 γὰρ. κ

Ματθ. θ. Γ.
μάρ. ε. Γ.

ειδότες οπ' απεθανεν. αυτος δ' εκβαλων εξω παντας, κη κρα-
τησας της χιρος αυτης, εφωνησε, λεγων, Η παῖς εγειρου. Και
επεσρεψε το πνευμα αυτης, και ανεση δραχρημα. ε διετα-
ξεν αυτη δοθηναι φαγειν. Και εξεσησαν α γονεις αυτης. ο δ'
παρηγγελεν αυτοις μηδενι ειπειν τ' γερονος.

θ Συγκαλεσαμηνος δ' ου δωδεκα μαθηταις αυτη, εδωκεν
αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαμνια, και
νοσοις θεραπευνειν, και απεστλεν αυτοις κηρυσσειν την βασιλειαν
του Θεου, και ιασαι τοις αδενουωτας. και ειπε προς αυτοις,
Μηδεν αρετε εις την οδον, μητε ραβδου, μητε πηραν, μητε
αρτον, μητε δρυλεον, μητε ανα δυο χιτωνας εχεν. και εις
τω αν οικιαν εισελθετε, εκει μωρετε, κη εκειθεν εξερχεσθε. και
οσοι αν μη δεξων υμας, εξερχομενοι απο της πολεως εκει-
νης, και φυγονορτον απο τ' ποδων υμων αποπνιξατε εις μω-
ρυλεον επι αυτοις. Εξερχόμενοι δ' διήρχοντο κη τας κωμας,
διαφελιζόμενοι ε θεραπευοντες πανταχοδ. Ηκουσε δ' Ηρω-
δης ο τετραρχης τα γινόμενα ταυτα αυτη παντα, ε διηπόρσ, δια-
πο λέγεσθαι ταυτων, οπ' Ιωαννης εγηγερεται εκ νεκρων. ταυ-
των δ', οπ' Ηλίας εφανη άλλων δε, ολι προφητης εις τ' δε-
χαίων ανεση. ε ειπεν ο Ηρωδης, Ιωαννιω ενω απεκεφαλι-
σα, ις δε εστιν ουτ, πελ ε ενω ακουω ταιαυτα; Και εζητει ιδειν
αυτον. Και ταυσερεφαντες οι αποστολοι διηγήσαντο αυτω οσα
εποίησ. και παραλαβων αυτοις, υπεχώρησε κατ' ιδίαν εις το-
πον ερημον πολεως καλουμένης Βηθσαιδα. οι δ' οχλοι γνόντες,
ηκολουθησαν αυτω. και δεξαμηνος αυτοις, ελάλη αυτοις πε-
ρι της βασιλειας του Θεου, και ου χρεϊαν εχοντας θεραπείας
ιατο. Η δ' ημέρα ηρξατο κλινειν. προσελθόντες δ' οι δω-
δεκα ειπον αυτω, Απολυσον οχλον, ινα απελθόντες εις τας
κωκλω κωμας ε τοις αγροις, καταλύσωσι, κη ευρεσιν επισιπ-
σιμόν. οπ' ουδε εν ερήμω τόπω εσμέν. Ειπε δ' προς αυτοις, Δο-
τε αυτοις υμεις φαγειν. Οι δ' ειπον, Ουκ εισιν ημιν πλείον η πέν-
τε αρτοι ε δυο ιχθυες, ει μηπι πορθεντες λιμεις αγρασσωμεν
εις παντα τ' λαόν τουτον βρώματα ησαν γδ ωσει ανδρες πεν-
τακισχλιοι. ειπε δε προς τοις μαθηταις αυτου, Κατακλίνατε
αυτοις κλισιας δυα πενήκοντα. Και εποίησαν ουτω, και ανε-

Ματθ. ι. Α
μω. γ. Β

Ματθ. ι. Α
μω. γ. Α. Β

Κεφ. ι. Α
μω. γ. Β

Γραμ. ιγ. Η
ε ιθ. Β
Ματθ. γ. Β

Ματθ. ιθ. Α
μω. γ. Β

Ματθ. ιθ. Β
μω. γ. Δ

Ιω. γ. Α

κς ιη αποστολ.

κς
β

κς β
αφ' εδον.

* μω. θ

κη
β

κς
β

κς
β

κς
β

κς
β

κς
β

κς ιη αποστολ.

κς
β

κς
β

κλιναν απαντας. Λαβων δε ου πεντε αρτοις, κη τοις δυο ιχθυ-
ας, διαβλεψας εις τον ουρανόν, εβλορησεν αυτοις, κη κατε-
κλασε, κη εδιδου τοις μαθηταις δραπνεναι τω οχλω. ε εφα-
ρον και εχορταθησαν παντες. κη ηρθη τ' ωρεωσεν αυτοις
κλασματων, κοφίνοι δωδεκα. Και ερνετο εν τω εη αυτον
προσευχόμενον καταμόνας, σινησ αυτω οι μαθηται, και ε-
πιεσθησεν αυτοις, λεγων, Τίνα με λεγουσιν οι οχλοι εη; Οι δ'
αποκριθέντες ειπον, Ιωαννιω τον βαπτιστην άλλοι δ' Ηλϊαν, άλλ-
λοι δε οπ' προφητης ις τ' δεχαίων ανεση. Ειπε δ' αυτοις, Υ-
μεις δ' τίνα με λεγετ' εη; Αποκριθεις δ' ο Πετρος ειπε, Τον Χρι-
στον του Θεου. Ο δ' επιτιμήσας αυτοις, παρηγγειλε μηδενι ειπειν
τουτο, ειπων, Οπ' δει τον υόν του ανθρωπου πολλα παθειν, και
αποδοκιμασθηναι απο τ' πρεσβυτερων κη δεχηρέων ε ραμ-
ματέων, ε αποκτανθηναι, κη τη τρίτη ημέρα εγερθηναι. Ελε-
γε δε προς παντας, Ει ις θελει οπισω μου ελθειν, απαρη-
σάσθω εαυτον, κη δεστω σταυρόν αυτου καθ' ημέραν, κη
ακολουθήτω μοι. Ος γδ αν θέλη την ψυχην αυτου σωσαι, α-
πολέσθ' αυτην. ος δ' αν απολέσθ' την ψυχην αυτου ενεκεν ε-
μοδ, σωσθ' αυτην. ις γδ ωφελείται ανθρωπος κερδήσας τ'
κόσμον όλον, εαυτον δε απολέσας, η ζημιωθείς; ος γδ αν επα-
χυνθ' ημε κη ου εμοις λόγοις, ις τον ο υός ε ανθρωπου επα-
χυνθήσεται, όταν ελθ' εν τη δοξη αυτου κη τ' πατρ' ε τ' α-
γίων αγέλων. Λέγω δε υμιν αληθώς, εισι ινες τ' ωδε εση-
κότων, οι ου μη γεύσονται θανάτου, έως αν ιδωσι τ' βασιλειαν
του Θεου. Ερνετο δ' μτ' ου λόγους τουτοις ωσει ημέρα ο-
κτω, κη παραλαβων τ' Πετρον ε Ιωαννιω κη Ιάκωβον, ανεβη
εις τ' ορος προσεύξασθ. ε ερνετο εν τω προσευχεσθ αυτ',
τ' ειδος τ' ανωρου αυτ' ετερον, ε ο ιματισμός αυτ' λευκός
εξαστραπών. Και ιδου ανδρες δυο ανελαλουν αυτω, οίπνες ησ
Μωσής κη Ηλϊας, οι οφθέντες εν δοξη, ελεγον τ' εξοδον αυτ',
ις εμελλε πληρωειν ιερσαλημ. Ο δ' Πετρος ε οι σινη αυτω
ησ βεβαρημενοι υπνω. διαρηγορήσαντες δ' ειδον τ' δόξαν αυ-
τ', κη ις δυο ανδρας ις ανεστας αυτω. ε ερνετο εν τω διαχω-
ρίζεσθ αυτοις απ' αυτ', ειπεν ο Πετρος προς τ' Ιησου, Επιστάτα,

κς ιη αποστολ.

κς ιη αποστολ.

κθ
β

κθ
β

κς
β

κς
β

κς
β

κς
β

κς
β

κς
β

κς
β

κς
β

Ματθ. ιθ. Β
μω. γ. Γ

Ματθ. ιθ. Δ
μω. γ. Ε

Κεφ. ιθ. Ζ.
ε ιθ. Η
Ματθ. ι. Δ.
κς ιθ. Δ.
μω. γ. Δ.
Ιω. ιθ. Δ.

Δ Κεφ. ιθ. Β
Ματθ. ι. Δ
μω. γ. Δ
β. γ. μ. β. Β

Ματθ. ιθ. Δ
μω. γ. Α

Ματθ. ιθ. Α
μω. γ. Α

Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐάν μὴ ἦ ἐκεῖ υἱὸς ἑβραίου, ἐπαναπαύ-
σθ' ἐπ' αὐτὸν. ἢ εἰρήνη ὑμῖν· εἰ ὅ μὴ, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψι.

B Ἐν αὐτῇ ὅ τῃ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν·
ἀξίος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστί. Μὴ μεταβάλλετε τὴν
οἰκίαν εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς ἡν δὲ πόλιν εἰσέρχησθε, ἐδέχωνται
ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ ᾧρα πιδέμενα ὑμῖν, καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν
αὐτῇ ἀδυνεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς, Ἡγίκεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἡν δὲ πόλιν εἰσέρχησθε, ἐμὴ δέχωνται ὑμᾶς,
ἐξερχόμενοι εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἰπατε, Καὶ ὁ κωνιορτὸν
τὸν κολληθέντα τῷ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ὁπομασώμεθα ὑ-
μῖν. Πάλιν τούτῳ γινώσκετε, ὅτι ἡγίκεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ. λέγω ὑμῖν, ὅτι Σοδὸμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτό-
τη· ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαὶ σοὶ Χωρὲζιν, οὐαὶ σοὶ Βηθ-
σαῖδα, ὅτι ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐχθρόντο αἱ διωγμέναι αἱ γε-
νόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι με-
τενόησαν. Πάλιν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει,
ἢ ὑμῖν. καὶ σὺ Καπρναοὺμ ἢ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἀ-
βου καταβιβασθήσῃ. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἑμοὶ ἀκούει· ἐδ' ἀδελφῶν
ὑμᾶς, ἐμὲ ἀδελφεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀδελφῶν, ἀδελφεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.
Υπέσχεσαν ὅτι οἱ ἐβδόμηκοντα ἑπτὰ ἡμέρας, λέγοντες, Κύριε, καὶ
τὰ δαμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε ὁ αὐ-
τοῖς, Ἐδεώρου ἡ σατανᾶν ὡς ἀσραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόν-
τα· ἰδοὺ· δίδωμι ὑμῖν πλὴν ἐξουσίαν ἢ πατεῖν ἐπ' αὐτῶν ὀφείων καὶ
σκορπίων, ἐπὶ πᾶσαν ὃ δυνάμειν ἔχθροδ, ἐ οὐδὲν ὑμᾶς ἔ-
μὴ ἀδικήσῃ. Πάλιν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῶν
ὑποτάσσονται· χαίρετε ὅτι μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγραφή
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡ γαλιλαία το τῷ πνεύματι ὁ
Ἰησοῦς, ἐ εἶπεν, Ἐξομολογούμεθα σοὶ πατὴρ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τοῦ γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ σιυνετῶν, καὶ ἀ-
πέκαλύψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ πατὴρ· ὅτι οὕτως ἐχθρότο διδο-
κία ἐμ' ἐπεσθῆναι σου. Καὶ γραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶπε,
Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς
ἐστὶν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατὴρ· καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατὴρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ
ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ γραφεὶς πρὸς τοὺς

α. Τμ. α. Γ
Κεφ. θ. Α
μάρ. γ. Β

Πραξ. ιγ. Η
ε. m. B

Ματθ. ια. Γ

Ματθ. ι. Δ
ιω. ιγ. Γ

Ματθ. ια. Δ

λα Περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου νομικοῦ. λα Περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου νομικοῦ.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑ.

μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε, Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέ-
ποντες ἀ βλέπετε· λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ θεωροῦσι καὶ βα-
σιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν αὐτοὺς καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι
αὐτοὺς καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη, ἐκπαι-
εζών αὐτὸν, καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;
πῶς ἀγαπῶν σε; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀγαπήσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Εἶπε ὁ αὐτῷ, Ὅρθως ἀπεκρίθης.
Τούτῳ ποίει, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιώσαι ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,
Ἄνθρωπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱερριχὸν, καὶ λη-
στὰς παρέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀ-
πῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυχεύοντα. Κατὰ συνήθειαν ὁ ἱερεὺς
τίς κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀπὸ παρῆλθεν. Ὁ-
μοίως ὁ δὲ λυβίτης γυμνὸς καὶ τὸν ὅλον, ἐλθὼν ἐπὶ αὐτὸν ἀπὸ
παρῆλθεν. Σαμάρειτης δὲ τις ὁδύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰ-
δὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέβησε τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, ἐπιχέων ἐλαίον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐ-
πὶ τὸ ἴδιον κτῆν, ἤγαγον αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη
αὐτοῦ· καὶ ἔτι πλὴν αὐτοῦ ἐξελθὼν, ἐμβαλὼν δύο δινάρια
ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι
ἂν πρὸς δαπάνης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με, ἀποδώσω σοι.

Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγενῆσθαι τοῦ ἐμ-
πεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς; Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐ-
τοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. Ἐγέ-
νετο ὁ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς ἐσθλὸς ἐς καμίνω λινά.
ζωὴ δὲ τίς ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον αὐ-
τοῦ· καὶ τῇδε ἡ ἀδελφὴ καλουμένη Μάρθα, ἡ καὶ ᾧρα καθί-
σασα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὰ λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρ-
θα παρεσπᾶτο πρὸς πολλὴν διακονίαν. Ἐπιστᾶσα ὁ εἶπε, Κύ-
ριε, ἔμνησόν μοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνω με κατέλιπε διακονεῖν;
εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι σὺν ἀνταλλάξῃται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν

Ματθ. ιγ. Β

Ματθ. κς. Δ
μάρ. ις. Γ

Δουτ. α. Α

Ζ

Η

λα Περὶ Μάρθας καὶ Μαρίας.

Ματθ. ε. β

ια

αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ πολὺ
πολλὰ· ἐνὸς δὲ ὅστις χρειᾷ. Μαρία ὅτι ἀγαθῶς μερίδα ἔξε-
λέξατο, ἥτις ἐκ ἀφαιρέθησθαι ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐχρῆστο
ἐν τῷ ἔῳ αὐτὸν ἐν τόπῳ ἡνι περυσυχόμενον, ὡς ἐπαύσατο,
εἶπε πρὸς τῇ μαθητῶν αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, Κύριε, διδάξον ἡμᾶς
περυσυχεῖν, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς αὐτῆς.
Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὅταν περυσυχεῖτε, λέγετε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, ἀγαθὴ τὸ ὄνομά σου· ἢ τίς τῇ βασιλείᾳ σου
χρησθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἡμεῖς οἰοῦμεν δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. καὶ ἀ-
φες ἡμῖν τὰς ἀμάρτιαν ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὁφεί-
λοντι ἡμῖν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τίς ἔξ ὑμῶν ἐ-
ξεί φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἰπὴ
αὐτῷ, Φίλε χρηστὸν μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπεὶ δὴ φίλος μου ὡρεγέ-
νετο ἔξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ ἐκ ἔχω ὁ παραθήσω αὐτῷ· καὶ κείνος
ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη, Μὴ μοι κόποις παρέχε· ἥδη ἡ θυρὰ κέ-
κλειται, καὶ τὰ παῖδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύ-
ναμαι ἀναστὰς δοῦναι σοι. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσῃ αὐτῷ ἀνα-
στὰς, διὰ τὸ ἔῳ αὐτῷ φίλον, διαγέ· τὸ ἀναιδέαν αὐτῷ ἐγερθεὶς δώ-
σῃ αὐτῷ ὅσων χρειᾷ. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρετε· κρούετε, καὶ ἀνοίγῃσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοι-
γῃσεται. Τίνα δὲ ὑμῶν ὁ πατέρων αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λί-
θον ἡμιδύωσθαι αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθυῶν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὀφιν ἡμιδύωσθαι
αὐτῷ; ἢ ἔαν αἰτήσῃ ὡόν, μὴ ἡμιδύωσθαι αὐτῷ σκορπίον; Εἰ οὖν
ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δοῦναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσω μάλλον ὁ πατήρ ὁ ἔξ οὐρανοῦ δώσῃ πνεύ-
μα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. Καὶ ἰὼ ἐκβάλλων δαμονίον,
καὶ αὐτὸ ἰὼ καφόν. ἐγένετο δὲ τῶ δαμονίῳ ἔξελθόντος, ἐλα-
λησεν ὁ καφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. πνὲς δὲ ἔξ αὐτῶν
εἶπον, Ἐν Βεελζεβούλ ἀρχοῦν τῶ δαμονίων ἐκβάλλει τὰ δα-
μόνια. Ἐπὶ δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτῶν ἐζήτει· ἔξ-
ραν· αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς, Πα-

Ματθ. ζ. Α.
ε. κα. Β.
μδρ. ια. Γ.
ιω. ια. Β.
ε. ις. Γ.
ιακ. α. Α.
Ματθ. ζ. Β.

Ματθ. θ. Δ

Ματθ. θ. Δ
ε. ιβ. Β.
μδρ. γ. Γ.

Γ

5 δουλεύει.

λη

ρκγ

ρκπ

1 ε. β. γ. α. δ.

ρκε

2 ὅσον. α.

3 ἀνοίγεται. β

λθ

ρκς 4 ἀγαθόν. ε.

ρκζ

β

ρκη

* ε. ἀποκριθεὶς
εἶπε, πῶς δύνα-
ται ὁ πατήρ ἐκ-
βάλλει ἐκβάλ-
λῃ; β. γ. δ. ε.

Ματθ. ιβ. β
μδρ. γ. Γ.

Ματθ. ιβ. Γ

Ματθ. ιβ. Δ

β. Γ. δ. ε. Δ
ε. ρ. ε. Δ

Ματθ. ιβ. Γ

Ιωάν. β. Α

γ. Βασ. ι. Α
β. παρ. θ. Α

Ιωάν. γ. Β

Κεφ. η. Γ.
ματθ. ε. β
μδρ. γ. Γ.

σα βασιλεία ἐφ' ἑαυτῷ διαμεριθεῖσα ἐρημῶται, καὶ οἶκος
ἐπὶ οἶκον πῆλαι. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμεριθεῖται,
πῶς σαθήσεται ἡ βασιλεία αὐτῶν; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβούλ
ἐκβάλλει μετὰ δαμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλ-
λω τὰ δαμόνια, ὅτι υἱὸς υἱῶν ἐν πνί· ἐκβάλλοις; διὰ τοῦτο
κριτὰ ὑμῶν αὐτοὶ ἐσονται. εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω
τὰ δαμόνια, ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τῆς Θεοῦ.
Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κατωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτῶν αὐτῶν,
ἐν εἰρήνῃ ὅτι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν· ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτῶν ἐ-
πελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὸ πανοπλίαν αὐτῶν ἀφ' ἑφ' ἡ ἐπεποίηται, καὶ
τὰ σκῆλα αὐτῶν διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ
ὅτι καὶ ὁ μὴ σὺνάζων μετ' ἐμοῦ, σκορπίσει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἔξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνθρώπων τόπων,
ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ μὴ εὕρεισκει, λέγει, Ὑποστρέψω εἰς τὸ οἶκόν
με, ὅθεν ἔξῃλθον. Καὶ ἢ δὲν εὕρεισκει σεσαρωμένον ἐκ κεκοσμη-
μένον. τότε πορεύεται καὶ ὅρα λαμβάνει ἐπὶ ἅ ἑτέρα πνύματα
πονηροῦτα ἐαυτῶν, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ. καὶ γίνονται ἐξα-
τα τῶ ἀνθρώπου ἐκεῖνου χεῖρονα τῇ πρὸς αὐτῶν. Ἐχρῆστο ὅτι ἐν
τῷ λέγειν αὐτῷ ταῦτα, ἐπαράσα πρὸς γυνὴ φωνῆς ἐκ τῶ ὄχλου,
εἶπεν αὐτῷ, Μακάρι ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ
οὗς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε, Μενούμεν μακάριοι οἱ ἀκούον-
τες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. Τῶν δὲ ὄχλων
ἐπαθροισμένων ἤρξατο λέγειν, Ἡ γυνὴ αὐτῇ πονηρὰ ὅτι ση-
μεῖον ἡμῶν ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ σημείον ἐδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημείον
Ἰωάν. ὁ πρὸς φήτου· καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωάν. σημείον τοῖς Νι-
νυταῖς, ὅπως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γυνεὶ ταύτῃ. Βασί-
λισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μὲτ' ἀνδρῶν τῆς γυνεὶς ταύ-
της, καὶ κατακρινεῖ αὐτοὺς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς περὶ τῆς γῆς ἀκούσαι
τὸ σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὡδε. ἄν-
δρες Νινυταῖς ἀναστήσαντες ἐν τῇ κρίσει μὲτ' ἀνδρῶν ταύτης, καὶ κα-
τακρινοῦσιν αὐτῶν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωάν. καὶ ἰδοὺ
πλεῖον Ἰωάν. ὡδε. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, εἰς κρυπλὸν ἵδῃ-
σιν, οὐδὲ ἱστὸν ὅτι μύδιον, ἀλλ' ἐπὶ πλὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπο-
ρευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν. Ὁ λύχνος τῆς σώματος ὅστις

ἐκβαλοῦσι.

ε. α. β. γ.

μα

ρλβ

μδρ. ε. η

7 ἡμῶν. ε. η

ε. α. β. γ.

ρλγ

ρλδ

Εκκλησιασ-
τικ. 1. Γ

Γ δὲ ὁ Ἰσραὴλ ὡς αὐτοῖς, λέγων, Ἀνθρώπου πνός πλου-
σίου ἀφώρησεν ἡ χώρα, καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων, Τί
ποιήσω; ὅτι ἐκ ἔχω ποδὸς οὐκ ἀξίω τοῖς καρποῖς μου. Καὶ εἶπε,
Τούτο ποιήσω, κατελάμ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδο-
μήσω, καὶ ἀνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γηνήματα μου, καὶ ἀγα-
θά μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχὴ, ἔχες πολλὰ ἀγαθὰ καί-
μυρα εἰς ἔτη πολλὰ, ἀναπαύου, φάγε, πίε, ἀφραίνου. Εἶπε ὁ
αὐτοῦ ὁ Θεός, Ἀφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ πλὴν ψυχῆ σου ἀπαγού-
σιν ἀπὸ σοῦ· ἀδὲ ἡτοίμασας, ἵνι ἔσται; Οὕτως ὁ ὀπταυρίζων
ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Εἶπε ὁ πρὸς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μελεμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ἵνα
φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, ἵνα ἐνδύσασθε. ἡ ψυχὴ πλείον ὁρᾷ τὸ
ἔσθης, καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐνδύματος. Κατανοήσατε τοῖς κόραις,
ὅτι οὐ στείροισιν, οὐδὲ θείζουσιν· οἷς ἐκ ἐστὶ ἀμείων οὐδὲ ἀπο-
θήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτοῖς· πόσω μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε
Δ τῷ πετεινῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μελεμνῶν, διώσκει τοιοῦτον
ἵνα πλὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, καὶ ἕνα; εἰ οὐκ οὐτε ἐλάττω δύνά-
σκει, ἵνα πλὴν τοῦ μελεμνᾶτε; Κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς
αὐξάνει, οὐ κοπιά, οὐδὲ νήθει· λέγω ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν
πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἀλέτο· ὡς ἐν τούτων· εἰ ὁ τὸν χορπὸν
ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλό-
μενον ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιένει, πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγό-
πιστοι; Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε ἵνα φάγητε, ἢ ἵνα πίητε, καὶ μὴ μετεω-
ρίξετε· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τῆς κόσμου ἐπιζητεῖ. ὑμῶν
ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι ζητεῖτε τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Μὴ φοβοῦ,
τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι ἀδούκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν
βασιλείαν. Γωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δοτε ἐλεημοσύ-
ναι. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαυμάτια, ὀπταυρὸν
ἀντικλινῶν ἐν τοῖς οὐρανῶν, ὅπου κλέπτης ἐκ ἐρίζει, οὐδὲ σῆς
διαφθείρει· ὅπου γὰρ ὅστις ὁ ὀπταυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά
ὑμῶν ἐστίν. Ἔσταν ὑμῶν αἰσφοῦς, ὡς ἐκείνοι, καὶ ὡς
λύχνοι καὶ ὀμῶν, καὶ ὑμεῖς ὁμοιοὶ ἀνθρώποις, ὡς ἐκείνοι, ὡς
τοῖς κύνεσσιν ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσονται ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἵδον-
τος καὶ κρούσαντος, ἀδέως ἀνείξωσιν αὐτοῦ. Μακάριοι οἱ δοῦ-

Ματθ. 5. Γ
α. π. β. ε. β
ψα. λ. η. δ

Ματθ. 5. Γ

3 πᾶντι πν. α.
τὸν μου. η

4 ἑαυτοῦ. β

5 ὡς πρὸς λέγει
ἐρῶν, ὅτι ἐχὼ
ὅσα ἀκούει, ἀ-
κούει. γ. δ. ε.
ζ. θ.
6 οὐκ ἐστὶ ἐστ
ὁ ἑρῶν ματθ.

7 α. β. γ.

8 α. β. γ.

9 α. β. γ.

10 α. β. γ.

11 α. β. γ.

λοι ἐκεῖνοι, οἱ ἐλθόντες ὁ κύριος εὐρήσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ὡς ἐκείνοι, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοῖς, καὶ παρελ-
θὼν διακονήσεται αὐτοῖς. καὶ ἐὰν ἐλθῇ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ
ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔσθῃ, καὶ εὐρήσεται αὐτοῦ, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦ-
λοι ἐκεῖνοι. Τούτο ὁ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἡδεῖ ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα
ὡς ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐρηγόρησεν αὐτῷ, καὶ ἐκ αὐτοῦ ἀφῆκε διου-
ρῶναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς οὐκ γίνεσθε ἔτοιμοι· ὅτι ἡ ὥρα
οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Εἶπε ὁ αὐτοῦ ὁ Πέτρος,
Κύριε, πρὸς ἡμᾶς πλὴν ὡς Ἰσραὴλ ταύτῃ λέγεις, ἢ καὶ πρὸς
πάντας; Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Τίς ἀρα ὁρᾷ ὁ πρὸς οἰκονόμος καὶ
φρόνιμος, ὃν καταστήσῃ ὁ κύριος ἐπὶ τῆς διακονίας αὐτοῦ, τῷ
διδόναι ἐν καρπῷ τὸ σιτομέτερον; μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος,
ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσεται ποιῶντα οὕτως. ἀληθῶς λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπαρχοῦσιν αὐτῷ καταστήσῃ αὐτόν. Ἐὰν
ὁ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζεις ὁ κύριός
μου ἔρχεσθαι, καὶ ἀρξήται τυπτεῖν τοῖς παῖδας καὶ τοῖς παιδίσκας,
ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος τὸν δοῦλον ἐκεῖνον
ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει καὶ διχοτο-
μήσῃ αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μὴ τῷ ἀπίστῳ δόσῃ. Ἐκεῖνος δὲ
ὁ δοῦλος ὁ νοῖς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμά-
σας μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλὰς· ὁ
ὃ μὴ νοῖς, ποιήσας ὁ ἀξία πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ
ὃ ὡς ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ὃ παρέθεν-
το πολὺ, ὡς ἐλαττότερον αἰτήσονται αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν
εἰς τὴν γῆν, καὶ ἵνα δέλω εἰ ἡδὴ ἀνήφθη; βάπτισμα ὃ ἔχω βα-
πτισθῆναι, καὶ πῶς σινησόμεναί εἰς οὐρανὸν; Δοκεῖτε ὅτι εἰ-
ρήνῃ παρερχομῆν δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ
διαμερισιμὸν. ἔρχεται γὰρ ἀπὸ τῆς νύκτος πέντε ἐν οἴκῳ ἐν διαμε-
μερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δύο, καὶ δύο ἐπὶ τρεῖς. Διαμεριση-
σεται πατὴρ ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ,
καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ· πενθερὰ ἐπὶ πλὴν νύμφῃ αὐτῆς,
καὶ νύμφη ἐπὶ πλὴν πενθερᾷ αὐτῆς. Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις,
Ὅταν ἴδῃτε πλὴν νεφέλῃν ἀνατέλλουσιν ἀπὸ διςμῶν, ἀ-
δέως λέγετε, Ὁμβρὸς ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτως. καὶ ὅταν
i.ii.

Ματθ. 24. Δ
Στοκ. 15. Γ

Ματθ. 11. Δ

Ματθ. 15. Α
Ματθ. 15. Β

Ματθ. κγ. Β

Κεφ. κα. Ε. Ζ

λαίμα. πάλιν δὲ με σήμερον καὶ αὐριον καὶ τῇ ἐχομένη πορεύε-
σθ, ὅτι ἐκ ἐνδεχῶν ποροφήτω δόπολεα ἐξω Ἰερουσαλήμ. Ἰε-
ρουσαλήμ Ἰερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς ποροφῆτας, καὶ λιθο-
βολοῦσα τοὺς ἀπέσταλμένους πρὸς αὐτὴν, πόσακις ἠθέλησα σῶ-
σινά σε, καὶ τέκνα σου, ὃν ἔχον ὄρνις τὴν αὐτῆς νοστίαν ὑπὸ τὰς
πτέρυγας, ἵνα ἠθέλησας, ἰδοὺ ἀφ' ἐμοῦ ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
ἀμὲν ὁ λέγων ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ με ἴδῃτε ἕως αὐτοῦ ἡμέρας ὅτε εἴπητε.

134. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Καὶ

ἐρχέτο ἐν τῷ ἡμέρῳ αὐτῷ εἰς οἶκόν Ἰνους τὸν δούλον τῶν φαρισαίων
σαββάτω φαρίν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν ὡραῖοι ἄνθρωποι αὐτοῦ. Καὶ
ἰδοὺ ἄνθρωπος τις τῶν ὕδρωπικῶν ἐμπαροδῶν αὐτὸν. καὶ δόπορι-
δεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαίους, λέγων, Εἰ
ἐξεστὶ τῷ σαββάτῳ δεσφύειν; Οἱ δὲ ἠούχασαν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε, Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ ἐκ
ἐκείνου ἀνασπάσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῷ σαββάτῳ; Καὶ ἐκ ἰσχύος

Β αὐτοῦ ἀποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. Ἐλεγε ὁ πρὸς τοὺς κε-
κλημένους ὡραῖοι, ἐπείχων πῶς τὰς ποροκλισίας ἐξελέ-
γητο, λέγων πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν κληθῇς ὑπὸ Ἰνους εἰς γάμους,
μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν ποροκλισίαν, μήποτε ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ
κεκλημένος ὑπὸ αὐτοῦ ἐλθὼν ὁ σὺ καὶ αὐτὸν καλέσας, εἰρήνη
δοῦναι τῷ ὅπῳ καὶ ὅτε ἀρξῇ μετ' αὐτοῦ τὴν ἑσπέραν τὸν ὅπον κα-
τέχει. ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορεύεαι ἀναπαύσας εἰς τὴν ἑσπέραν τὸν ὅπον,
ἵνα ὅταν ἐλθῇ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ σοι, Φίλε, ποροσυναβῇ δι' αὐτὸν

Γ τὸν ὅπον ἐστὶν σοὶ δὲ ἐκ ἐνὸς ὅπου ἀνακλιθῶν σοι. ὅτι πᾶς
ὁ ὑψὺν ἑαυτὸν ὑπερβαίνει, καὶ ὁ ὑπερβαίνων ἑαυτὸν ὑψώσει. Ἐλεγε ὁ
πρὸς τοὺς κεκληκὼς αὐτὸν, Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δειπνον, μὴ
φώνῃς τὸν φίλον σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφοὺς σου, μηδὲ τοὺς συγγε-
νῆς σου, μηδὲ γείτονάς σου, μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέ-
σωσι, καὶ ἡ ἑσπέρα σου ἀνταποδοθήσεται ἀλλ' ὅταν ποιῇς δόξαν, καλὴ
ἡσυχία, ἀναπήροις, χωλοῖς, τυφλοῖς, καὶ μακάριος ἐσθι, ὅτι ἐκ
ἐκείνων ἀνταποδοθήσεται σοὶ ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοὶ ἐν τῇ ἀνα-
στάσει τῶν νεκρῶν. Ακούσας δὲ τῶν οὐρανῶν ἀνακλιθῶν ταῦτα,
εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος ὁ σφραγιστὴς ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ σου

Γαρ. κς. Α

Κεφ. ιη. Γ.
ματθ. κγ. Β

Γω. κ. Β
παρ. γ. Β

νδ
ρπα

Θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπος τις ἐποίησε δειπνον μέγα, καὶ
ἐκάλεσε πολλοὺς καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δει-
πνῆ εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, Ἐρχεσθε, ὅτι ἡ δὴ ἐτοιμία ἐστὶ πάντων.
Καὶ ἦρξαν το δόπομις ὡραῖοι πάντες. ὁ ποροφῆτης εἶπεν
αὐτῷ, Ἀγρόν ἡγρόρασθαι, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελεῖν καὶ ἰδεῖν αὐ-
τὸν, ἐροῦναι, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε, Ζώην βοῶν
ἡγρόρασθαι πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτὰ, ἐροῦναι, ἔχε
με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε, Γυναικα ἐγκύμα, καὶ διὰ τοῦτο
οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ ὡραῖοι ἄνθρωποι ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀ-
πήγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὁργισθεὶς ὁ οἰκοδομῶν
εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ, Ἐξελε τὰς ἐξω εἰς τὰς πλατείας
καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς
καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος, Κύριε, γέγο-
νεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἐπὶ τόπος ἐστὶ. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν
δούλον, Ἐξέρχου εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀναγκάσον εἰσελ-
θεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. λέγων γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἁν-
δρῶν ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων γεμισθῇ μου τὸ δειπνον. Συνε-
πορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ ὡραῖοι εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς, Εἰπὲς ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ
καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελφάς, ἐλθὼν καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναται
μου μαθητὴς εἶναι. Καὶ ὅστις ἐβαπτίσθῃ τὸν σαρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρ-
χεσθαι ὀπίσω μου, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς. Τίς γὰρ ἐξ
ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, ἐκὼς ποροφῆτον καλίστας ψη-
φίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰς ἀπαρτισμὸν, ἵνα μήποτε
δεντὸς αὐτοῦ θεμελίον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεω-
ροῦντες ἀρξάντων ἐμπαύσαν αὐτὸν λέγοντες, Οὐκοῦν ὁ ἄνθρω-
πος ἡρξάτο οἰκοδομεῖν, καὶ ἐκ ἰσχύος ἐκτελέσαι. Ἡ δὲ βασιλεὺς
πορεύομενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ κα-
θίστας ποροφῆτον βουλεύεται εἰ δύνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν
ἀπαντῆσαι τὴν μῆνιν ἐκείνου ἐρχομένου ἐπ' αὐτόν; καὶ ἡ μῆ-
νη, ἐλὼν αὐτὸν πόρρω ὄντος, πρεσβεῖαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὸν ποροφῆ-
την εἰρήνῃ. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὅς ἐκ δόποτασεται πᾶσι τοῖς
ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς. Καλὸν τὸ

Ματθ. κς. Α
ἀποκ. ιθ. Β

Ματθ. ι. Δ

Κεφ. θ. Γ
ματθ. ι. Δ
ἡ. ις. Δ
μάρ. ι. Δ

Ματθ. ι. Β
μάρ. θ. Η

ἀλας· ἐὰν δὲ τὸ ἀλας μωρανθῇ, ἐν πνί δρυθήσεται; οὔτε εἰς
γλῶ, ἔτε εἰς κοπρίαν εὐθετὸν ὅστιν ἐξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων
15 ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω. Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες
οἱ τελώναι καὶ οἱ ἀμδρωτοὶ, ἀκούειν αὐτῶν. Ἐ διεξήρουν
Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες, Ὅτι οὗτος ἀμδρωτοὺς
προσδέχεται, καὶ σὺν ἐσθίει αὐτοῖς. Εἶπε ὁ πρὸς αὐτοὺς ὁ πα-
20 ραβολῶν ταῦτα λέγων, Τίς ἀνθρώπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἐκα-
τὸν πρὸβατα, καὶ ἀπολέσας ἐν ἑξ αὐτῶν, καὶ καταλείπει τὰ ἐν-
νενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔκ πορεύεται ὅτι τὸ ἀπολωλός, ἐ-
ως εὕρῃ αὐτό καὶ εὕρῃ ὅτι πῶς ὅτι τὸν ὅμιον αὐτοῦ χαί-
30 ρον, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γεί-
τονας, λέγων αὐτοῖς, Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρὸβατόν
μου τὸ ἀπολωλός. Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρα-
νῷ ὅτι ἐνὶ ἀμδρωτῶν μετανουῶν, ἢ ὅτι ἐννενηκονταεννέα
δικαίους, οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανόας. Ἡ γὰρ γυνὴ δρα-
40 χμας ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἀπεί-
λυνον, ἔκ σαροὶ πλὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ὅτι μὴ γένηται, ἐως ὅτου εὗ-
ρη καὶ εὐρούσῃ συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγου-
50 σα, Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. Οὕ-
τω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ ὅτι
ἐνὶ ἀμδρωτῶν μετανουῶν. Εἶπε δὲ, Ἀνθρώπος τις εἶχε δύο
15 υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ, Πάτερ, δός μοι τὸ
ὅτι βάλλον μέρος τῆς ἐσίας. Καὶ διείλεν αὐτοῖς ὁ βίον. καὶ
μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας σὺναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός,
ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν ἐσίαν
20 αὐτοῦ, ζῶν ἀσωτῶς. Δαπανήσας δὲ αὐτὸς πάντα, ἐγγύετο λι-
μὸς ἰσχυρὸς καὶ πλὴν χώραν ἐκείνῃ, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖ-
σθαι. Ἐκ πορεύετο ἐκκολληθὲν ἐν τῇ πόλει τῆς χώρας ἐκείνης·
ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βοσκεῖν χοίρους· καὶ ἐ-
30 πεθύμει γεμίσαι πλὴν κοιτίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κεραπίων ὧν ἡ-
δίων ὁ χοῖρος ἔκ οὐδὲ ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶ-
πε, Πόσοι μᾶθιοι τοῦ πατρὸς μου περιεσπύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ
λιμῶ ἀπολλύμαι. ἀύσας πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου,
καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἡμδρὸν εἰς τὸν οὐρανόν, ἔκ ἐνώπιόν σου,

Ματθ. ιη. β

καὶ ἐκεῖ εἰμι ἀξίος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν
μαθίων σου. Καὶ ἀύσας ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ
15 αὐτῷ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἔσπλαγ-
χνίσθη καὶ δραμὴν ἐπέπεσεν ὅτι τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφί-
λησεν αὐτόν. Εἶπε ὁ αὐτῷ ὁ υἱός, Πάτερ, ἡμδρὸν εἰς τὸν οὐρανόν,
καὶ ἐνώπιόν σου, ἔκ ἐκεῖ εἰμι ἀξίος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ
20 ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε τὸν σὺν τῷ πλὴν
πρὸς τῷ, ἔκ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον ἐς τὸ χεῖρα αὐ-
τοῦ, ἔκ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· ἔκ ἐνέγκαντες τὸν μόρον τὸν
30 σιτευτὸν δύσατε, ἔκ φαργόντες διφρανθῶμεν. Ὅτι οὗτος υἱός μου
νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· ἔκ ἀπολωλὸς ἦν, καὶ εὗρέθη. Καὶ ἤρξαντο
διφραγεῖσθαι. Ἦν ὁ υἱός αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρ-
χόμενος ἤγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκασε συμφωνίας ἔκ χορῶν καὶ πρὸς
καλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν αὐτοῦ, ἐπαύτατο ἡ εἰς ταῦτα.
40 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἐθύσεν ὁ πατήρ σου τὸν
μόρον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁ γὰρ δὲ,
καὶ ἐκ ἡδελῶν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν ἔκρεκτο
50 αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί, Ἰδοὺ τὰ πάντα ἔπι δου-
λώ σοι, ἔκ οὐδέποτε ἐντολή σου ἀρνήσασθαι, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε
ἔδωκας ἐλεῖν, ἵνα μὴ τῷ φίλῳ μου διφρανθῶ. ὅτι ὁ υἱός
σου οὗτος, ὁ κατὰ φαργὸν σου βίον μὴ πορνῶν, ἦλθεν, ἐθύσας
αὐτὸν τὸν μόρον τὸν σιτευτὸν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τέκνον, σὺ πάντοτε
μετ' ἐμοῦ εἶ, ἔκ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ὅτιν· διφρανθῶ δὲ καὶ
χαρῶμαι ἐδὲ, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, ἔκ ἀνέζησε καὶ
60 ἀπολωλὸς ἦν, ἔκ εὗρέθη. Ἐλεγε ὁ καὶ πρὸς τοὺς μαθη-
τάς αὐτοῦ, Ἀνθρώπος τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον, ἔκ οὗτος
διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ φω-
νήσας αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπὸ δὲ
70 λόγον τῆς οἰκονομίας σου οὐ γὰρ διωκὴς ἐπὶ οἰκονομίᾳ. Εἶπε δὲ
ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται
πλὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκᾶπτεν ἐκ ἰσχύος, ἐπαυτὴν ἀγαθό-
μα. ἐγὼν τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μεταστῶ τῆς οἰκονομίας, δέ-
80 ξωνταί με εἰς τοὺς οἰκίας αὐτῶν. Καὶ περιεσπύσας τὸν
ἑκάστον τῶν χειρῶν φελετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἔλεγε τῷ πρὸς τῷ,

γ. ε. σ. η.

β. β.

γ. β. β. η.

γ. β. β. η.

γ. β. β. η.

γ. β. β. η.

γ. β. β. η.

Γ υμεις, οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν, λεγετε, Οχι
δουλοι αχρειοι εσμεν· οτι ο ωφειλομεν ποιησαι, πεποιηκαμεν.
Και ερχετο εν τω πορθεσθαι αυτον εις Ιερουσαλημ, και αυτος
δηρχετο δια μεσου Σαμαρειας και Γαλιλαας. και εισερχομε-
νου αυτου εις πνα κωμην, απηνησαν αυτω δεκα λεωεραι αν-
δρες, οι εσησαν πορρωθεν και αυτοι ησαν φωνην, λεγοντες, Ιη-
σοφ Ιησους τα, ελεησον ημας. Και ιδων ειπεν αυτοις, Πορρωθεν-
τες Ιησους ατε εαυτοις τοις ιερουσι. Και ερχετο εν τω υπαρχαν
Δ αυτοις, εκαταλειπας. Εις ο ελθων ιδων οπι ιαση, υπεσχεψε,
μυ φωνης μεγαλης δοξαζων τ θεον· ε επεσεν Ιησους πορω-
πον. Ψαα ουν ποδας αυτου, διαχαιρων αυτω και αυτος λιω Σα-
μαρειτης. Αποκριθεις ο Ιησους ειπεν, Ουχι οι δεκα εκαταλει-
πασαν; οι ο εννεα που; ουχ ευρεθησαν ιωσρεψαντες δουουαι
δοξαν τω Θεω, ε μη ο αλλοτριος ετος. Και ειπεν αυτω, Ανασας
πορθου η πιστις σου σε σωκε σε. Επεσθηθεις ο ιωσρεψας
Ε ρουσιν, Ιδου ωδε, η, ιδου εκει· ιδου γρ η βασιλεια τ Θεου εν τος
υμιν· οστιν. Ειπε ο πορος ουν μαθηται, Ελευσονται ημεραι οτε
Ιησους ημετε μεταν τω ημερον τ υος ε ανθρωπου ιδειν, και εκ
οψεαδε. Και ερουσιν υμιν, ιδου ωδε, η, ιδου εκει· μη απελθης
μηδε διωξητε. ως πρ γρ η ασραπη η ασραπλουσα εκ της ιω-
ουρανων εις τω ιω ουρανων λαμπει, ουτως εστι και ο υος τς
ανθρωπου εν τη ημερα αυτου. πορωτον ο δε αυτον πολλα πα-
θειν, και δοποδοκιμασθαι απο της γηρας ταυτης. Και κα-
θως ερχετο εν ταυς ημεραις τ Νωε, ετως εστι και εν ταυς ημε-
Z ραις ε υος τ ανθρωπου. η διον, επνον, εραμου, εξεραμιζον-
το, αχρει ης ημερας εισηλθε Νωε εις τ κιβωτ, ε ηλθεν ο κατα-
κλυσμος, και απωλεσεν παντας. ομοιως και ως ερχετο εν ταυς
ημεραις Λωτ· η διον, επνον, η γοραζον, επωλου, εφυτευον, ωκο-
δομουη· δε ημερα ελθη Λωτ απο Σοδομων, εβρεξε πυρ
και θεον απ εραν, και απωλεσεν παντας· και ταυτα εστι η ημε-
ρα ο υος ε ανθρωπου δοποκαλυπτε. Εν εκεινη τη ημερα, ος εστι
Η Ιησους δαματος, και τα σκεδη αυτου εν τη οικια, μη καταβατω

Λουκ. ι. α.

Ματθ. κ. β.
Ματθ. ιγ. γ.

Ματθ. κ. α.
Ματθ. ζ. β.

Γεν. ι. β.

αυτα και ο εν τω αρχε, ομοιως μη Ιησους· αω εις τα ο-
πισω. Μνημονευετ τ γεωαγκος Λωτ. Ος εαν ζητησθ τ ψυχην
αυτου σωσαι, απολεσθ αυτην· ε ος εαν απολεσθ αυτη, ζωορνη-
σθ αυτην. Λεγω υμιν, Ταυτη τη νυκτι εσονται δυο Ιησους κληνης
μιας· ο εις παραληφθησεται, ε ο ετρω αφεθησεται. δυο ε-
ονται αλληλουσαι Ιησους αω το· μια αραληφθησεται, και λι επε-
ρα αφεθησεται. * Και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω, Πορ Κυ-
εει; Ο ο ειπεν αυτοις, Οπου το σωμα, εκει αναχθησονται ο
αιτοι. Ελεγε ο ε αραβολω αυτοις πορος το δειν
παντοτε πορωχεαθ, ε μη εκκακην, λεγων, Κεατης πς λιω εν
πνι πολη τ θεον μη φοβουμην, ε ανθρωπον μη εντροπο-
μυρος. χηρα ο λιω εν τη πολη εκεινη, και ηρχετο πορος αυτη, λε-
γουσα, Εκδικησον με απο τ ανδικου μου. Και εκ ηδελησεν
Ιησους χρονον. μυ ο ταυτα ειπεν εν εαυτω, Ει και τ θεον ε φοβω-
μαι, και ανθρωπον εκ εντροπομαι, δια γε τ αρεχαν μοι κοπον
τ χηραν ταυτην, εκδικησω αυτη, ινα μη εις τελος ερρομνη υ-
πωπαζη με. Ειπε ο Κυελος, Ακουσατε τι ο κριτης τ ἀδικίας
λεγα. ο ο Θεος ου μη ποιησθ τ εκδικησιν τ εκ λεκτων αυτου τω B
βοωντων πορος αυτη ημερας και νυκτος, και μακροθυμων επ αυ-
τοις; λεγω υμιν· οπι ποιησθ τ εκδικησιν αυτων εν ταυτα. πλιω
ο υος ε ανθρωπου ηδων αρα διρησθ τ πιστιν Ιησους τ γης; Ειπε
Ξβ δε και πορος ινας τοις πεποιστας εφ εαυτοις οπι εισι δικαιοι,
και εξουδενουωτας τοις λοιποις, τω αραβολω ταυτην. Αν-
θρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον πορωεξαδα, ο εις Φαρι-
σαιος και ο ετρω Ιελωνης. ο Φαρισαιος σαθς πορος εαυτη ταυτα
πορωχετο, Ο Θεος διαχαρισω τοι, οπι εκ ειμι ως πρ οι λοιποι
τ ανθρωπων αρπαγες, αδικοι, μοιχοι, η ε ως οδω ο τελωνης.
νησευω δις τ σαββαρυ, δοποδεκατω παντα οσα κτωμαι. Και Γ
ο τελωνης μακροθεν εσως εκ ηδελεν ουδε τοις οφθαλμοις εις τ
ουρανον επαρα, αλλ· ετυπην εις το σπτος αυτου, λεγων, Ο Θεος
ιλασθη μοι τω αμδρωλω. Λεγω υμιν, κατεβη οδω δεδι-
καλωμυρος εις (ω) οικον αυτου, η εκεινος· οπι πας ο υψων ε-
αυτον ταπεινωθησεται· ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται.
Προσεφeron ο αυτω και τα βρεφη, ινα αυτων απηται ιδον-

Κεφ. θ. γ.
ματθ. ι. α.
ματθ. ι. β.
ματθ. κ. β.
α. ης. α. δ.

Ματθ. κ. γ.

Εκκαμπα-
σκησιν. γ.
α. ης. ε. δ.

Κεφ. ι. β.
ματθ. κ. γ. β.

Ματθ. ι. β.
ματθ. ι. β.

θεῖν αὐτὸν λαβόντα πλὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐ-
τῷ τοῖς δούλοις τούτοις, οἷς ἔδωκε τὸ δρυῖον, ἵνα γνῶντες πῶς
διεπραγματεύσασατο. Παρεγγύετο δὲ ὁ παῖς, λέγων, Κύ-
ριε, ἡ μνά σου περὶ τὴν δέκα μνάς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Εὐχαρίστησον τῷ κυρίῳ· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγγύου, ἵατι ὅσοις ἂν
ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. Καὶ ἤλθεν ὁ δεύτερος, λέγων, Κύ-
ριε, ἡ μνά σου ἐποίησέν πεντε μνάς. Εἶπε ὁ κύριος, καὶ σὺ γί-
νου ἐπάνω πέντε πόλεων. Καὶ ἔτι ἄλλος, λέγων, Κύριε, ἰδοὺ
ἡ μνά σου, ἣν εἶχον διδοὺς ἐν τῷ οὐδαίῳ· ἐφοβούμην
γὰρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· ἀφραῖς ὁ ἐκ ἐθίμης, καὶ διε-
λθὼν ὁ ἐκ ἐσπερας. * Λέγει ὁ κύριος, Ἐκ τῶ σωματός σου κρινῶ σε,
πονηρὲ δούλε. ἦδὲς ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, ἀφρων ὁ ἐκ
ἐθίμης, καὶ διελθὼν ὁ ἐκ ἐσπερας. * καὶ διατί ἐκ ἐδωκας τὸ
δρυῖόν μου ὅτι πλὴν πρᾶπέζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τῷ κυρίῳ
αὐτῷ ἐπὶ τὴν αὐτὴν; Καὶ τοῖς παρέστωσιν εἶπεν, Ἀρατε ἀπ' αὐτῶν
τῶν μνῶν, καὶ δότε τῷ πάλῳ δέκα μνάς ἔχοντι. Καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύ-
ριε, ἔχοντες δέκα μνάς. Λέγει γὰρ ὁ κύριος, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθή-
σεται. * ἀπὸ τῶν μνῶν ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχων δρυῖον ἀπ' αὐτῶν. Πλὴν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐκείνοις, τοῖς μὴ δελήσαντάς με βασιλεύσας
ἐπ' αὐτοῖς, ἀράγετε ὧδε, καὶ κατασφάζατέ με περὶ τὸν κύριόν μου.
Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἐμπερὶ τὸν κύριον ἀναβαίνων εἰς Ἱερο-
σόλυμα. Καὶ ἐγγύετο ὡς ἤγισεν εἰς Βηθφαζὴν καὶ Βηθανίαν,
πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπὸ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ἧ, εἰς-
πορεύοντες εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν ἔδεξαι πῶποτε
ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσαντες αὐτὸν ἀράγετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς
ἐροῖα διαπύετε, ὥπως ἐρεῖτε αὐτῷ, ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν
ἔχει. Ἀπελθόντες ὁ οὖν ἀπεσταλμένος, ἄρον κατὰ τὸν εἶπεν αὐτοῖς.
λυόντων ὁ αὐτῶν πῶλον, εἶπον, Κύριε, αὐτῶν πρὸς αὐ-
τοῖς, τί λυέτε τὸ πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει.
Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον, καὶ ὁ κύριος ἔειπεν αὐτοῖς
ταῖς ῥήμασι τῶν πῶλων, ἐπετίβασαν τὸν κύριον. Πορεύοντες
ὁ αὐτῶν ὑπερῶννον ταῖς ῥήμασι αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ἐπὶ τῶν ὁδῶν
αὐτῶν ἦδη πρὸς τὴν κατέναντι τῶν ὁρίων τῶν ἐλαιῶν, ἤρξαντο
ἀπαν

Κεφ. η. Γ
ματθ. ιγ. Β
ε. κε. Γ
μάρ. ιγ. Γ

Ματθ. κα. Α
μάρ. ια. Α

Γα. ιβ. Β

* ὁ αὐτὸς ὁ
κύριος ἐκ
ἐθίμης.

* καὶ ἐκ
ἐθίμης
ἐκ ἐθίμης.

* ὁ αὐτὸς ὁ
κύριος ἐκ
ἐθίμης.

* ἐκ τῶν
ἐλαιῶν.

* ὁ αὐτὸς ὁ
κύριος ἐκ
ἐθίμης.

ἀπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες, αἰνεῖν τὸν Θεὸν φω-
τῇ μεγάλῃ τοῦ πατρὸς ὧν εἶδον διωάμεων, λέγοντες, Εὐλογη-
μένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐδῶ ἐν υἱοῖς. Καὶ ἴδοντες τῶν φαρισαίων ἀπὸ τῶ
ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, ἐπιτήμησον τοῖς μαθη-
ταῖς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐάν οὗτοι
σιωπήσωσιν, ὁ λίθος κεκράξεται. Καὶ ὡς ἤγισεν, ἰδὼν πλὴν
πόλιν, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων, Ὅτι εἰ ἐγὼ καὶ σὺ, καὶ γὰρ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνῃ σου νῦν ἐκρύβη ἀπὸ ὁ-
φθαλμῶν σου· ὅτι ἤξοισιν ἡμέραν ἐπὶ σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ
ἐχθροί σου χάρακά σου, καὶ περικυλώσουσί σε, καὶ ἀνέξουσίν σε
πάντοθεν, καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν τῇ καὶ ἐκ ἀφῆ-
σουσιν ἐν τῇ λίθῳ ἐπὶ λίθῳ· ἀπὸ τῶν ἐκ ἐγῶν. * καὶ αἶμα
ἐπὶ τῇ σκηνῇ σου. * Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλ-
ειν τὰς πωλουῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς,
Γέρεσθαι, ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ὅστις· ὑμεῖς δὲ αὐ-
τὸν ἐποίησατε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἡ διδασκὼν τὸ κατὰ ἡμέ-
ραν ἐν τῷ ἱερῷ. * ὁ δὲ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν
αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ παῖδες τῶ λαοῦ, καὶ οὐκ ἔβρισκον τὸ
πῶς ποιήσωσιν· ὁ λαὸς δὲ ἤκουσεν αὐτοῦ ἀκούων.
Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων διδασκόντος αὐτοῦ τὸν
λαόν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ διαφελιζομένου, ἐπέστη οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέ-
γοντες, Εἰπέ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ὁ δόξιν ὁ
δοῖς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτοῖς,
Ἐροτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓν λόγον, καὶ εἰπάτε μοι· τὸ βάπτισμα
Ἰωάννου, ἦ ἐστι ἀνθρώπων; Οἱ δὲ ἀνελόμισαντο πρὸς
ἐαυτοὺς, λέγοντες, Ὅτι ἐάν εἰπωμεν, ὅτι οὐρανοῦ, ἐρεῖ, διαπύ-
ου ἐκ τῆς οὐρανοῦ αὐτῷ; ἐάν εἰπωμεν, ὅτι ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λα-
ὸς καταλιθασθήμας· πεπεισμένος γὰρ ὅτι Ἰωάννης πρὸς
φῆτιν. Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποίω.
Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαόν λέγειν πλὴν τὴν ὑπερβολὴν ταύτην.
Ἀνθρώπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωρ-
γῶν. * Περί τῶ ἀμπελῶνος ὑπερβολῇ. k.i.

Κεφ. κα. Β
ματθ. κα. Α
μάρ. ιγ. Α

Ματθ. κα. Β
μάρ. ια. Β

Ἰωάν. ιγ. Γ
Γερεμ. β. Β

Ματθ. ια. Γ

Ματθ. κα. Γ
μάρ. ια. Δ

Β

Ματθ. κα. Δ
μάρ. ιβ. Α
Ἰωάν. ι. Α
Γερεμ. β. Δ

ροῖς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνοις ἰκανοῖς· καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστλε-
περὸς τοὺς γεωργοὺς δούλον, ἵνα δοτὸ τῆς καρποῦ τοῦ ἀμπελῶ-
νος δώσιν αὐτῷ. **Θ** δὲ γεωργοὶ δαίραντες αὐτόν, ἔξαπέστλαν
κενόν. Καὶ προσέειπε πέμψαι ἕτερον δούλον. **Θ** δὲ καὶ κείνον
δαίραντες καὶ ἀπμάσαντες, ἔξαπέστλαν κενόν. Καὶ προσέει-
πε πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τούτον τραυματίσαντες ἔξεβαλον.

Γ. Εἶπε δὲ ὁ κύριος τῶ ἀμπελῶνος, Τί ποιήσω; πέμψω **Θ** υἱόν
μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τούτον ἰδόντες ἐντραπήσονται. Ἰδόντες
δὲ αὐτόν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, Οὗ-
τός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δευτεροκλείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμεῖς γέ-
νηται ἡ κληρονομία. Καὶ ἐκβαλόντες αὐτόν ἔξω τῷ ἀμπελῶνος,
ἀπέκλειναν. Τί οὖν ποιήσῃ αὐτοῖς ὁ κύριος τῶ ἀμπελῶνος; ἐ-
λάσεται καὶ ἀπολέσῃ τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσῃ τὸ ἀμ-
πελῶνα ἄλλοις. Ακούσαντες δὲ εἶπον, Μὴ γένοιτο. **Ο** δὲ ἐμβλέ-
ψας αὐτοῖς εἶπε, Τί οὖν ὅτι τὸ γεγραμμένον τούτῳ, Λίθον ὃν ἀ-
πεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ὅστις ἐγκλήθη εἰς κεφαλὴν γω-
νίας, πᾶς ὁ πέσων ἐπ' ἐκεῖνον **Ω** λίθον, σπυθλαθήσεται, ἐφ' ὃν
Δ εἰ ἂν πέσῃ, λικμήσῃ αὐτόν. Καὶ ἐζήτησαν **Θ** δὲ χειρεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς ὁπβάλειν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥ-
ρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸ λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς πλὴν
παραβολῶν ταύτης εἶπε. Καὶ ὁρατήσαντες ἀπέστειλαν ἑξ-
καθέτοις ὑποκρινομένοις ἑαυτοὺς δικαίοις **Ε**ἰ, ἵνα ὁππλάβων
ταῖς αὐτῶν λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτῇ τῇ δεξιῇ καὶ τῇ ἑξοσίᾳ
τῆς ἡγεμονίας. Καὶ ἐπηρεάσθησαν αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε,
οἶδαμεν ὅτι ὁρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις
πρὸς ὁσὼπον, ἀλλ' ἐπὶ ἀληθείᾳ πλὴν ὁδὸν τῷ Θεῷ διδάσκεις· ἔξε-
στὴν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὐ; Κατανοήσας δὲ αὐτῶν
τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί με πειράζετε; ὁππδείξατέ
μοι δυνάμεον, πῶς ἐχρὶ εἰκόνα **Ε** ὁππγεαφίω; Αποκριθέντες
δὲ εἶπον, Καίσαρ **Θ**. **Ο** δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀποδοτε τοίνυν τὰ Καί-
σαρος Καίσαρι, **Ε** τὰ τῷ Θεῷ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐκ ἰσχυρῆς ὁππλα-
βέας αὐτῶν ῥήματος ἐναντίον τῷ λαῷ. **Ε** θαυμάσαντες ὁππ τῇ
δοποκρίσει αὐτῶν, ἐσέστησαν. Προσελθόντες δὲ πνὺς τῷ Σαδδου-
καίων, **Θ** αὐτοὺς λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶ, ἐπηρεάσθησαν αὐτόν,

ψδ. ρβ. Δ
πραβ. ς. Β

ματθ. κς. Β
μδρ. ιβ. Β

ρομ. ιγ. Β

ματθ. κς. Γ
μδρ. ις. Β
δουτ. κλ. Α

οα 2. ἔχοντες β.

σμβ α. ε

α. σ. ζ. θ. ιβ. ιδ.

σμγ β

3. τὸ λόγον. β.

4. οὐδένος β.

* οὐδ' ἐδίδαν.
3. εἶπεν. γ. ς. ι. ιβ.

οβ

λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς ἐγραψεν ἡμῖν, ἵνα ἕνα ἀδελ-
φός ἀποθάνῃ ἔχων γυναικα, καὶ ὅστις ἀτεκνός ἀποθάνῃ, ἵνα λά-
βῃ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ πλὴν γυναικα, καὶ ἔξαναστήσῃ σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἐπὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ ἦσαν, καὶ ὁ πρῶτος λα-
βὼν γυναικα, ἀπέθανεν ἀτεκνός· **Ε** ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναι-
κα, καὶ ὅστις ἀπέθανεν ἀτεκνός· καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτῷ
ὡσαύτως· καὶ οἱ ἐπὶ αὐτῷ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον ὑστερον. **Ζ**

δὲ πάντων ἀπέθανε **Ε** ἡ γυνὴ. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ἕνας αὐτῶν
γίνεται γυνή; οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ αὐτῇ ἔχον αὐτῇ γυναικα. Καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, **Θ** υἱοὶ τῆς αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγα-
μίσκονται· οἱ δὲ κατὰ τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνος ἐκείνου πυχεῖν **Ε** τῆς
ἀναστάσεως τῶ ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται·
οὔτε γὰρ ἀποθάνειν ἐπιδιώκονται· ἰσαγγελοὶ γὰρ εἰσι καὶ υἱοὶ εἰσι
τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. **Ο**πὶ δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί,
Ε Μωσῆς ἐμύλωνεν ὁππ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τῷ Θε-
ῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ. Θεὸς δὲ ἐκ
ἐστὶ νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. Αποκριθέντες
δὲ ἕνας τῶν γραμματέων εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. **Η**

Οὐκ ἐπὶ τῷ ἐτόλμων ἐπεροτᾶν αὐτὸν οὐδέν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τοὺς, Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ **Ε**ἰ, καὶ αὐτὸς Δα-
βὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου,
καθίσου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου; Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, **Ε** πῶς
ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὅστις; Ακούοντες δὲ πάντος τῆς λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν πελόντων πε-
ρεπατεῖν ἐν σοταῖς, καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, καὶ πρὸς τοὺς καθεδρίας ἐν ταῖς σιναγωγαῖς, καὶ πρὸς το-
κλίσιας ἐν τοῖς δειπνοῖς· οἱ κατεαδίοισι τὰς οἰκίας τῶν χερσὶν, καὶ
πρὸς φάσιν μακρὰ πρὸς οὐχόντα· οὔτοι λήφονται πρὸς αὐτοὺς
κρίμα. **Α**ναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ κα

σμδ ε

ογ

σμε β

σμς β

σμζ η

οδ

Εξομ. γ. Β

ματθ. κς. Δ
μδρ. ιβ. Δ

ψδ. ρβ. Δ

Κεφ. ια. Ζ
ματθ. κγ. Α
μδρ. ιβ. Δ

μαρ. ιβ. Δ

Ματθ. κ. α.
Μαρκ. ιγ. Α.
Κεφ. θ. Η.

αὐτῇ ὅτι ἐκ τῆς ὑπερήματος αὐτῆς ἀπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβα-
λε. Καὶ ἰνὼν λεγόντων· **ὡς ἔειπεν**, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀνα-
θήμασι κακοῖς, εἶπε, Ταῦτα ἀθεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι
B ἐν αἷς ἐκ ἀφ' ἐθνεσίων λίθοις ὅτι λίθω ὃς οὐ καταλυθήσεται.
Ἐπηρεύθησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα
ἔσται; καὶ ἡ τοῦ σημείου ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπε, Βλέ-
πετε μὴ πλανηθῆτε πολλοὶ γὰρ ἐλθόντες ὅτι τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν, αὐτοὺς πορεύσιντες ὅ-
πως αὐτῶν. Ὅταν ὁ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ
πλησθῆτε δειλῆς, γὰρ ταῦτα γινέσθαι πρῶτον, ἀλλ' ἐκ βύθους τὸ τέ-
λος. Τότε ἐλεγχῶ αὐτοὺς, Ἐγερθήσεται ἔθνος ὅτι ἔθνος, ἐ βασι-
Γ λεία ὅτι βασιλείαν σφισμοί τε μεγάλοι καὶ πόποις καὶ λιμοὶ ἐ-
λοιμοὶ ἔσονται φόβησθαι τε καὶ σημεῖα ἀπὸ οὐρανοῦ μεγάλα ἔ-
σονται. Πρὸ ὅτι τούτων ἀπάντων ὅτι βαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χει-
ρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, ὡς ἀδιδόντες εἰς σὺναγωγὰς ἐ φυ-
λακὰς, ἀγρομέτους ὅτι βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἐνεκεν τῆς ὀνό-
ματός μου. ἀποβήσεται ὁ ὑμῶν εἰς μδρπύλον. Δεῖτε οὖν εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν μὴ περιμενεῖν ἀπολογισθῆναι ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν σῶμα καὶ θφίαν, ἡ οὐ δυνήσονται ἀντιπεῖν οὐδὲ ἀνισῆ-
ναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Γαρεδοθήσεται ὁ καὶ ὑπογ-
Δ νέων ἐ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ὅς
ὑμῶν καὶ ἔσονται μισοῦντες ὑμῶν πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου καὶ
θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀποληται. ἐν τῇ ὑπομονῇ
ὑμῶν κησάτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν ὁ ἴδῃτε κυκλουμε-
νὴν ὑποστράπτειν πᾶσι Ἰερουσαλὴμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ
ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φεύγετωσαν εἰς τὰ ὄρη
καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρεῖτωσαν. ἐ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ
εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτὴν ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐτῆς εἰσι, ὅτι
E πληροθῶναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐ-
χούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔσται γὰρ
ἀνάκλησις μεγάλη ὅτι τῆς γῆς, καὶ ὄργη ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. ἐ πε-
σοῦνται σῶματι μαχαίρας, ἐ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα
τὰ ἔθνη καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατομένη ὑπο ἔθνων, ἀρεὶ πλη-
ροθῶσι καιροὶ ἐθνῶν. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ

Ματθ. κ. α.
Μαρκ. ιγ. Β.

Ματθ. κ. β.
Μαρκ. ιγ. Β.
Λουκ. θ. Η.

Ματθ. κ. γ.
Μαρκ. ιγ. Γ.
Λουκ. θ. Η.
Ἰωάν. β. Η.
Ἰωάν. β. Γ.

* ταῦτα λέγου,
ἐφ' ὧν, ὅτι ἔχει
ὅσα ἀκούει,
ἀκούει τὸν θ. ἡ.

σ. μ.
σ.
σ. ε.

σ. α.

σ. α.
σ. ε.

σ. β.
σ. γ.
σ. ε.

σ. α.
σ. β.
σ. γ.
σ. δ.
σ. ε.

σ. ζ.
σ. η.

ἐ ἄστροις, καὶ ὅτι τῆς γῆς σύσχυσις ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἡκούσης
θαλάσσης καὶ θαλάσσης, ἀποφθάνων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ
παραδοκίας τῆς ἐπερχομένης τῇ οἰκουμένη. αἱ γὰρ δυνάμεις
τῆς οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὁφθόνται ὁ ὅν τῆς ἀν-
θρώπου ἐρχομένου ἐν νεφέλῃ μετ' δυνάμεως ἐ δόξης πολλῆς.
Στερομένων δὲ τούτων γινέσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἑσπεύετε τὰς
κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐπίκειται ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε
ἡραβόλλω αὐτοῖς. Ἰδετε πᾶσι συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα ὅ-
ταν περιβάλλωσιν ἡδὴ, βλέποντες ἀφ' ἐαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἡ-
δη ἐφίς τὸ θερὸς ὅστις. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμε-
να, γινώσκετε ὅτι ἐφίς ὅστις ἡ βασιλεία τῆς Θεοῦ. Ἀμὲν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἀν' πάντα γῆν. ὁ οὐ-
ρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελθόνται, ὁ δὲ λόγος μου οὐ μὴ παρέλ-
θῃ. Προσέχετε ὅτι ἐαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρ-
H διαί, ἐν κραπάλῃ ἐ μέθῃ καὶ μερέμναις βιωπκαῖς, ἐ αἰφνί-
δους ἐφ' ὑμᾶς ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὡς παρὶς γὰρ ἐπελεύσε-
ται ὅτι πάντας τῶν κατημένων ὅτι περιώπων πάσης τῆς
γῆς. Ἀρρυνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιώ-
θῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γινέσθαι, καὶ σταθῇ-
ναι ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἦν ὁ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ
ἱερῷ διδασκῶν, τὰς ὅτι νύκτας ἔρχομενος ἡνυλίζετο εἰς τὸ ὄρος
τὸ καλὸν μῦθον ἐλαῶν. ἐ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθεῖς περὶ αὐτὸν ἐν
τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἑορτὴ τῆς ἀζύ-
κ. μων, ἡ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζήτουσαν ὁ δὲ χερεῖς ἐ οἱ γερα-
ματεῖς τὸ, πῶς ἀνέλων αὐτὸν ἐφ' οὐρανὸν γὰρ τὸ λαόν. Εἰς-
ἦλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰουδαίαν τὸν ὅτι καλούμενον Ἰσκαριώ-
την, ὃντα ἐκ τῆς δειθμοῦ τῆς δώδεκα. καὶ ἀπελθὼν ἀνελάλη-
σε τοῖς δὲ χερεῖς ἐ τοῖς γεραμοῖς τὸ, πῶς αὐτὸν ὡς ἀδῶ αὐ-
τοῖς. καὶ ἐχάρησαν, καὶ σὺν ἔδωκεν αὐτῷ δὲ γέροντος δώδωκεν καὶ
ἔδωκεν μοι, καὶ ἐζήτησε δι' αὐτοῦ τὸ ὡς ἀδῶ αὐτὸν αὐ-
τοῖς ἀπὸ ὅχλου. Ἦλθε ὁ δὲ ἡμέρα τῆς ἀζύμων, ἐν ἡ ἔδωκεν
αὐτὸν τὸ πάσχα καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν, Πορεύθεν-
τες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ,
Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ εἰσελθόντων
k. iii.

Γαμ. η. Δ.

Γαμ. ιγ. Δ.
παρ. ιγ. Γ.

Ματθ. κ. α.
Μαρκ. ιγ. Α.

Ματθ. κ. β.
Μαρκ. ιγ. Β.

Ματθ. κ. β.
Μαρκ. ιγ. Β.

υμῶν εἰς τὴν πόλιν. Οὐκ ἀποδοτέον ὑμῖν ἀνθρώπος κερσάμιον ὕδα-
τος βασιλείαν ἀκαταβήσασθαι αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν οὐ εἰς πορβεί-
ται· καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκονομῶντι τῆς οἰκίας, λέγει ὁ διδάσκα-
λος, Ὅτι οὕτως κατὰ λυμὰς, ὅπου τὸ πάχος μὲν ἦ μαθητῶν μου
Φαρισαῖοι· Καὶ κύνες ὑμῶν διζέει ἀνθρώπον μέγα ἐσθωμύρον· ἐκεῖ
ἐπιμελῶνται. Ἀπελθόντες ὁ ἄνθρωπος καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, ἔπει-
μας τὸ πάχος. Καὶ ὅτε ἐγγύετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδε-
κα ἀποστόλοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐπιθυμία ἐπέθυ-
μισα τοῦτο τὸ πάχος φαγεῖν μετ' ὑμῶν, πρὸς τῷ με παθεῖν· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐκείνους οὐ μὴ φαγῶ ἕως αὐτῶν ἕως ὅτου πληρω-
θῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξιόμενος ποτήριον, διχα-
ρήσας εἶπε, Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῶ δόξω ἡ γυνήματός τῆς ἀμπέλους, ἕως ὅτου ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, διχαρήσας ἐ-
κλασε, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τοῦτο ὅτι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑ-
πὲρ ὑμῶν διδομύρον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μὲν τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Τῆτο τὸ ποτή-
ριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυρό-
μενον. Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ ᾧραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ
τῆς τραπέζης· καὶ ὁ μὲν ὅς ἐστι ἀνθρώπου πορβείται· καὶ τὸ ὡ-
ρεισμένον, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ᾧραδίδεται.
Καὶ αὐτοὶ ἠρξάντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ, τίς ἄρα εἶπεν ἕξ
αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλον πρᾶσσειν. Ἐγγύετο ὁ καὶ φιλονεικία
ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὁ
βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἑξουσιάζοντες
αὐτῶν, ἀνεργάται καλουῦνται· ὑμεῖς ὅμως οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων
ἐν ὑμῖν, γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγευμῆνος, ὡς ὁ διακόνων.
Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακόνων; οὐχὶ ὁ ἀνακείμε-
νος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακόνων· ὑμεῖς δὲ ἐσεσθε οἱ
διαμεμνημένοι μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· καὶ γὰρ δια-
πείθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέδετο μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα
ἐσθῇ καὶ πίνῃ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, ἔκκα-
σινα δὲ ἐπὶ τῶν ἁγίων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

Δ Εἶπε ὁ Κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσα-
σέν σε· ὁτι ἐξαιτήσῃς τὸν θρόνον σου, καὶ δέξῃς σε Πέτρον.

Ματθ. κς. Β
μδρ. ιθ. Β

Ματθ. κς. Β
μδρ. ιθ. Β
α. κορ. ια. Ε

Ματθ. κς. Β
μδρ. ιθ. Β
ιω. ιγ. Γ
Ψαλμ. Γ
ιω. ιγ. Β

Ματθ. κ. Δ
μδρ. ι. Ζ

εζλ

εζε
ε

εζς
α

εζδ
ε

εζε
β

εζθ
α

εζς
α

εζδ
β

εζα

εζβ

εζγ

α. ζ. θ. ιβ. ια
2 καὶ ἡσέσθη
* δώδεκα. ις

τοῦμας, τὴν σινιάσαι ὡς ὁ σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδέηθην πρὸς ὁδὸν, ἵνα
μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, σπείξῃς τὸν ἀ-
δελφόν σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, μετὰ ὁδοιπορίας εἰμι καὶ
εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορβείαται. Ὁ δὲ εἶπε, Λέγω σοι
Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσῃς σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρ-
νήσῃ μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἀ-
πὸ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ ληνος ὑστερήσατε;
Οἱ δὲ εἶπον, Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς, Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βα-
λαντιον, ἄρα τῷ, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγοράσάτω μαχαίραν. λέγω γὰρ ὑμῖν,
ὅτι ἐπὶ τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ, Καὶ μὲν
ἀνόμων ἐλογίσθη καὶ γὰρ τὰ πρὸς ἐμοῦ τέλος ἔχῃ. Οἱ δὲ εἶπον,
Κύριε, ἰδοὺ μαχαίρα ὡς δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰκανόν ὅστις.
Καὶ ἕλθων ἐπορεύθη καὶ τὸ ἔδος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ὡς
κολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Γενόμενος ὁ δὲ ἐπὶ
τοῦ τοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.
Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡς εἰ λίθου βολῶν, καὶ θείς
τὰ γόνατα προσεκύχεν, λέγων, Πατήρ, εἰ βούλῃ, ᾧρανεῖ καὶ
τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημα μου, ἀλλὰ τὸ
σὸν γινέσθω. Ὡφθη ὁ αὐτῷ ἀγγελὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἐνιχνύων αὐτόν.
καὶ γινόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσεκύχεν· ἐγγύετο
δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὡς θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν
γῆν. Καὶ ἀναστὰς δὲ πρὸς τὸ προσευχεῖσθαι, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθη-
τάς, βύρην αὐτοῖς κοιμωμύροις δὲ τῆς λύπης, καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῇτε εἰς
πειρασμόν. Ἐπὶ ὧν λαλουῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα προσήρχετο αὐτῶν, καὶ ἠπίσσε τῷ Ἰησοῦ
φιλήσας αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήματι τὸ ὅν
τῶν ἀνθρώπων ᾧραδίδως; Ἰδόντες ὁ οὖν πρὸς αὐτόν τὸ ἐσθίμε-
νον, εἶπον αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; Καὶ ἐπα-
τάξεν εἰς πῖς ἕξ αὐτῶν τὸ δοῦλον τῶν δρεχιδέως, καὶ ἀφείλεν αὐ-
τὸν τὸ οὖν τὸ δεξιόν. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐὰν ἐως τοῦ-
του. Καὶ ἁψάμενος ὡς αὐτῶν, ἵστατο αὐτόν. Εἶπε ὁ Ἰησοῦς
πρὸς τοὺς ᾧρα γινόμενοις ἐπ' αὐτόν δρεχεῖς καὶ στρατηγεῖς
k.iiii.

Ματθ. κς. Γ
μδρ. ιθ. Γ
ιω. ιγ. Δ

Ματθ. ι. Β

Ησαΐα ιγ. Δ
μδρ. ιθ. Γ

Ματθ. κς. Γ
μδρ. ιθ. Γ
ιω. ιη. Α
Ματθ. κς. Δ
μδρ. ιθ. Δ

Ματθ. κς. Β
μδρ. ιθ. Β
ιω. ιη. Α

τοῖς ἱεροῖς καὶ πρεσβυτέροις, ὡς ὅτι ληστὴν ἐξεληλύθατε μὴ μα-
χαίρων καὶ ξύλων; καὶ ἡμέραν ὅστος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ
ἱερῷ, ἐκ ἐξέπιναν τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὐτὴ ὑμῶν ὅστις ἡ
ώρα, καὶ ἡ ἐξοισία τοῦ σκότους. Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγα-
γον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον τοῦ δαρχιερέως. Ὁ δὲ Πέ-
τρος ἠκολούθη μακρόθεν. Ἀφαντῶν δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐ-
λῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθιστο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν. ἰδοῦσα ὃ αὐτὸν παιδίσκη πρὸς καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ
ἀντίσας αὐτῷ, εἶπε, Καὶ σὺ σὺ αὐτῷ αὐτῷ. Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐ-
τὸν, λέγων, Γυναι, ἐκ οἶδα αὐτόν. Καὶ μὴ βραχυῖτερος ἰδὼν
αὐτόν, ἔφη, Καὶ σὺ ὅς αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἄνθρωπε, ἐκ
εἰμὶ. Καὶ διασάσης ὡς ὅτι ὥρας μίας, ἄλλος ἵς διήχρηται, λέ-
γων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ ὅτι μετ' αὐτῷ. Ἐπὶ Γαλιλαῖος ὅστις.

Η Εἶπε ὁ Πέτρος, Ἄνθρωπε, ἐκ οἶδα ὁ λέγεις. Καὶ ὁ τραπεζῆμα, ἐπ
λαλουῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ καὶ σφαιρεῖς ὁ Κυρε-
ος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τῆς λόγου τῆς
Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρ-
νήσει με τρίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαυσε πικρῶς. Καὶ
οἱ ἄνδρες δι' αὐτὸν ἔχοντες τὸ Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες·
καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἐτυπλιν αὐτῷ τὸ πρῶτον, καὶ ἐ-
πηρώτων αὐτῷ, λέγοντες, Προφήτευσον, ἵς ὅστις ὁ παῖσας σε; Καὶ
ἔτερα πολλά βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ ὡς ἐ-
χρῆτο ἡμέρα, σὺνήχθη τὸ πρεσβυτερεῖον τῷ λαῷ, δαρχεῖς τε
καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτόν εἰς τὸ σινοδριον αὐτῶν,
λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἶπε ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐάν
ὑμῖν εἶπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· ἐάν ὃ καὶ ἐροῦμαι, οὐ μὴ ἀποκρι-
θῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. Ἀπὸ τῆς νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθί-
μενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες,
Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Ὑμεῖς λέ-
γετε ὅτι ἐγώ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον, Τί ἐπ' ἡμεῖς ἐχόμεν μάρτυρι-
ας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τῆς σωματικῆς αὐτοῦ.

Καὶ ἀναστὰς ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτόν ὅτι
Πιλάτον. ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτῷ, λέγοντες, Τούτον
εὐνομεῖ διασείφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φό-

Matth. κς. Ζ
μάρ. ιη. Ζ
ιω. ιη. Γ

Matth. κς. Η
μάρ. ιη. Η
ιω. ιη. Γ

Matth. κς. Γ
ιω. ιη. Δ
Matth. κς. Η
μάρ. ιη. Η

Matth. κς. Α
μάρ. ιη. Α
ιω. ιη. Ε

Matth. κς. Α
μάρ. ιη. Α
ιω. ιη. Ε
Matth. κς. Β
μάρ. ιβ. Β

κγ

ροῖς διδόναι, λέγοντα αὐτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ Πι-
λάτος ἐπερώτησεν αὐτόν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰου-
δαίας; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις. Ὁ δὲ Πιλά-
τος εἶπε πρὸς τοὺς δαρχεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὐρί-
σκω αἰτιᾶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ὁπλῆγον, λέγοντες, Ὅτι
ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων κατὰ ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. Πιλάτος ὁ ἀκούσας Γαλι-
λαίαν, ἐπερώτησεν εἰ ὁ ἀνθρώπος Γαλιλαῖος ὅστις, καὶ ὁπλῆγον
ὅτι ἐκ τῆς ἐξοισίας Ἡρώδου ὅστις, ἀνέπεμψεν αὐτόν πρὸς Ἡ-
ρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν ταῖς ταῖς ἡμέραις.
Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸ Ἰησοῦν ἐχαρήλιν. Ἰὼ γὰρ θέλων ἐξ ἱερῶ
νοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπίζετο ση-
μεῖον ἰδεῖν ἐκ αὐτοῦ γινόμενον. ἐπερώτησεν ὃ αὐτόν ἐν λόγοις
ἱκανοῖς· αὐτὸς ὃ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἰσηκίσαντο ὃι δαρχε-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἀτόνως κατηγοροῦντες αὐτῷ. Ἐξου-
θενήσας ὃ αὐτόν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμ-
παίξας, περικαλῶν αὐτόν ἐδίωκε λαμπαράν, ἀνέπεμψεν αὐ-
τόν τῷ Πιλάτῳ. ἐγένοντο ὃ φίλοι, ὅτε Πιλάτος ὁ ὁ Ἡρώδης
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων περὶ πῆλρον γὰρ ἐν ἐχθρᾷ
όντες πρὸς αὐτοὺς. Πιλάτος ὁ συγκαλεσάμενος τοὺς δαρχε-
ρεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν λαῶν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Προση-
νέκατέ μοι τὸν ἀνθρώπον τούτον ὡς ἀποσεύφοντα τὸν λαόν, καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὖρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ αἰτιᾶν, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτῷ· ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέ-
πεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου
ὅστις περὶ αὐτοῦ αὐτῷ παιδεύσας οὐδὲ αὐτόν ἀπολύσω. Ἀνα-
κινῶ ὃ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοὺς κατ' ἐορτὴν ἑνᾶ. ἀνέκραξαν ὃ παμ-
πληθεῖ λέγοντες, Αἶρε τούτον, ἀπολύσον ὃ ἡμῖν Βαραββᾶν.
ὁ ὅστις ἰὼ διασείσιν πᾶν γένος ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον, βε-
βλημένος εἰς φυλακὴν. Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς ἐφώνη-
σε θέλων ἀπολύσαι τὸ Ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες, Σταύ-
ροσον, σταύροσον αὐτόν. Ὁ δὲ τῶν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί γὰρ
κακὸν ἐποίησεν ὁ ὅστις; οὐδὲν αἰτιᾶν θανάτου εὖρον ἐν αὐτῷ. παι-
δεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Οἱ δὲ ἐπέκριντο φωνῶντας μεγαλᾶς,

Matth. κς. Β
μάρ. ιη. Α
ιω. ιη. Ζ

Matth. κς. Γ
μάρ. ιη. Β
ιω. ιη. Η
ε. ιη. Γ

σημαίνει γ. κ. α

7 αὐτὸν π
πρὸς αὐτόν, ἐ-
πρωτῶν γ

8 Χριστός, ἐπὶ
γ. ις

ἡμῶν γ. κ. α

1 αὐτὸν π
αὐτὸν πρὸς ἡ-
μᾶς γ. κ. ιη

αὐτοῖς β. η

ὁ ὅστις γ. η

αἱ τοὺς μύητοι αὐτὸν σωφροδύναι, καὶ καίανον αἱ φωναὶ αὐτῶν
καὶ τῷ ὁρμήσαντι. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γινώσκειν τὸ αἴτη-
μα αὐτῶν ἀπέλυσεν ὃ αὐτοῖς τὸν διασάσιν καὶ φόνον βεβλημέ-
νον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἠτοῦστο· τὸ ὅτι Ἰησοῦ παρέδωκε τῷ δι-
λήματι αὐτῷ. Καὶ ὡς ἀπῆλθον αὐτῷ, ὁ Πιλάτος ὁρμήσαντι Σίμων-
νος υἱοῦ Κυρηνάου τὸν ἔρχομενον ἀπ' ἀρχῆς, ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸ
σκαρὸν φέρειν ὅπαιεν τῷ Ἰησοῦ. Ἠκολούθη ὁ αὐτῷ πολὺ πλη-
θος τῶ λαοῦ, καὶ γυναικῶν, αἱ καὶ ἐκόπιοντο ἐν ἐρρωμένῳ αὐτόν.
Στραφίς ὁ παρὰ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Οὐχαίρες Ἱερουσαλήμ,
μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ὅτι τὰ τέκνα
υμῶν ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέρας ἐν αἷς ἐροῦσι, Μακάριαι αἱ σεί-
ραι, ἐκ κοιλίας αἱ ἐκ ἐχθρήσαν, καὶ μαρτοὶ οἱ ἐκ ἐδήλασαν. Τότε
ἀρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, Γέεστε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς,
Καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι εἰ ἐν τῷ ὕδατι ξύλω ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν
τῷ ξηρῷ ἡ γῆ περὶ ἡμᾶς. Ἦροντο ὁ καὶ ἑτεροὶ δύο κακούργοι σὺν αὐτῷ
ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ὅτι τὸν πόνον τὸν καλούμε-
νον κρανίον, ἐκεῖ ἐσώρεσαν αὐτόν, καὶ οὗ κακούργοι, ὃν μὴ
ἐκ δεξιῶν, ὃν ὁ ὁρμήσαντι. Ὁ ὅτι Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες
αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμερίζομενοι δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν, ἔβαλον κλῆρον. καὶ εἰσῆκει ὁ λαὸς θεωρεῖν. Ἐξερμυκ-
τῆρον ὁ καὶ οἱ ἀρχόντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες, Ἄλλοις ἔσωσε, σὺ
σάτω ἑαυτῷ, εἰ ὅτι ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐκλεκτός. Ἐνέπα-
ζον ὁ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται περὶ τὸν ὁρμήσαντι, ἐξ ὅσων περὶ φέ-
ροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶ-
σον σεαυτὸν. Ἦν ὁ καὶ ὁ Πιλάτος γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γεράμ-
μασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς, Οὗτος ἔ-
στιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Εἰς ὃ τῷ κρεμασθέντι κακούργῳ ἐβλάσφημοι αὐτόν, λέ-
γον, Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς ὁ
ὁ ἑτερος ἐπέημα αὐτῷ, λέγων, Οὐδε φοβῆσθαι. ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν
τῷ αὐτῷ κρίματι εἰς καὶ ἡμεῖς μὴ δικαίως ἀξία γὰρ ὡς ἐπε-
ξαμεν δοξαζομενομεν. ὁ δὲ οὐδὲν ἀποπὸν ἐπεσάξε. καὶ
ἤγερε τῷ Ἰησοῦ, Μνήσθη μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασι-
λείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν λέγω σοι, σήμερον μετ'

Ματθ. κζ. Δ
μδ. ιβ. Β

Ἡσαΐ. β. Δ
ωσ. ι. Β
ἀποκ. θ. Β
α. Πι. β. Δ. Δ

Ματθ. κζ. Δ
μδ. ιβ. Β
ιω. ιθ. Δ

τιλ

α

τιε

α

π

τις

τιζ

α

τιη

α

τιθ

α

τκ

α

τκβ

α

τκγ

α

τκδ

α

τκε

α

πα

τκς

3 πονηροί. β

ἐμοῦ ἔσθ' ἐν τῷ ὁρμήσαντι. Ἦν ὁ ὡς ὅτι ὡς ἔκτη, καὶ σκοπὸς ἐ-
γινέτο ἐφ' ὅλιον πλὴν γινώσκων, ὡς ὡς ἐκ ἐκ τῆς καὶ ἐσκοπῆται ὁ ἡ-
λίος, καὶ ἐλάθη τὸ καταπίπτασμα τῆς ναοῦ μέσον. Καὶ φωνήσας
φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Πάτερ, εἰς χεῖρας σου ὁρμή-
σασθαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁρμήσαντι. Ἰδὼν ὁ
ὁ ἑκατόνταρχος τὸν ὁρμήσαντι, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων, Ὅντως
ὁ ἀνθρώπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγινόμε-
νοι ὅχλοι ὅτι πλὴν θεωρεῖαν ταῦτα, θεωροῦντες τὰ ὁρμήσαντι,
τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέσχερον. Εἰσῆκεισαν ὁ πάντες οἱ
γινώσκοντες αὐτῷ μακρόθεν, ἐκ γυναικῶν αἱ σὺν ἀκολουθήσασθαι αὐ-
τῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρμήσαντι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὁνό-
ματι Ἰωσήφ, βουλατῆς ὑπαρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
ὁ δὲ ἐκ τοῦ οὐκ ἀκατακτάμενος τῇ βουλῇ καὶ τῇ περὶ αὐτῶν,
ἀπὸ Ἀρριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς καὶ περὶ σεδέχετο
καὶ αὐτὸς πλὴν βασιλείαν τῶν Θεοῦ. ὁ δὲ περὶ σελέων τῷ Πιλά-
τῳ, ἠτήσαντο τὸ σῶμα τῶν Ἰησοῦ καὶ κατελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν
αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἐθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξιδιῷ, οὗ ἐκ τοῦ
ἐδὲ πᾶσι ἐκείνους καὶ μύητος. Καὶ ἡμέρα ἡ ὁρμήσαντι, ἐκ τοῦ
τοῦ ἐπέφωσκε. Κατακολουθήσασθαι ὁ καὶ γυναικῶν αἱ πνὲς ἡ
σὺν ἐληλυθῆαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐδεάσαντο τὸ μνημεῖον,
καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῷ. ὑποσέφεσθαι ὁ ἡτοίμας ἀεφμα-
τα ἐμύρα. καὶ τὸ μὴ σάββατον ἡσυχάσαν καὶ τὸ ἐν τοῦ
τῇ δὲ μιᾷ τῇ σαββάτων ὁρμήσαντι βαθείος ἦλθον ὅτι τὸ
μνήμα, φέρουσαι ὁ ἡτοίμασαν δρώματα, καὶ ἴνες σὺν αὐ-
ταῖς. εὔρον ὁ τὸν λῆθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τῶν μνημείων, καὶ
εἰσελθούσας οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τῶν Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγινέτο
ἐν τῷ διαπορεύεσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέ-
σησαν αὐταῖς ἐν ἐδήσαντι ἀσραφιστάς. ἐμφοβῶν δὲ γινόμε-
νων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ περὶ σωπον εἰς τὸ γινώσκων, εἶπον περὶ
αὐτὰς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα καὶ τῶν νεκρῶν; ἐκ ἐστὶν ὡς, ἀλλ'
ἠγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐπὶ ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
λέγων, Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁρμήσαντι εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων ἀμδρωλῶν, καὶ σωφροδύναι, καὶ τῇ τῇ ἡμέρᾳ
ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσαντι τῇ ῥημάτων αὐτῶν. καὶ ὑποσέφε-
σαν

4 γ. λ. λ

Η

Ματθ. κζ. Η
μδ. ιε. Δ
ιω. ιθ. Η

κδ Ματθ. ις. Α
ιω. κ. Α

Κεφ. θ. Β
ματθ. ιζ. Δ
μδ. θ. Β

Β

τκζ

α

τκη

α

τκθ

α

τλ

α

τλα

α

τιβ

α

τλβ

α

τλγ

α

τλδ

α

τλε

α

τλς

α

τλζ

α

τλν

α

σαι δὲ τὸ μνημεῖον, ἀπὸ τῶν παύτων πάντων τοῖς ἐνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἡ δὲ ἡ Μαλδαλιῆ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἐλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα καὶ ἐφώνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς ἡ ἑλὼς τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίκουον αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀνέσας ἐδράμην ἵππῃ τὸ μνημεῖον, καὶ ᾤδυνεν τὰς ὁδοὺς καὶ κείματα μόνα· καὶ ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδὼν δύο ἐξ αὐτῶν ἡρώδης πορνομήτορι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σαδίοις ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὄνομα Ἐμμαοῖς· ἐκεῖ αὐτοὶ ὡμίλου πρὸς ἀλλήλους πρὸ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοῖς καὶ συζητεῖν, ἐκεῖ αὐτοὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπίστας σὺν ἐπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκράτουτο ἵνα μὴ ἐπιγινώσκουσιν αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Τίνες ὁ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους πειπαυμένους, καὶ ἐστὶ σκυθρωποὶ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐγνώσκεις τὰ ἔργα καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ πορφύτης, διωκτὴς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκεν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, ἐκασθενῶς αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίσαμεν ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ μέλλων λυτῶσθαι τὸ Ἰσραὴλ, ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τελὶ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἀγὰρ σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ ἐκινῶμεν ἡμεῖς ἕως ἡμῶν ἐξέστης ἡμεῖς, γενόμεθα ὀρθρία ἐπὶ τῷ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐρεῖσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἠλθον, λέγουσαι καὶ ὁπλισάμενοι ἀφ' ἡμῶν ἐωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον ἡμεῖς σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἐκεῖ οὐκ εὗρον οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν ὅτι ἐκείδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὡς ἀκούετε καὶ βεβαθεῖς τῇ καρδίᾳ ἵνα πιστεύετε ὅτι πᾶσιν οἷς ἐλάλησεν οἱ πορφύται· οὐχὶ ταῦτα ἐδὲ παθεῖν τὸ Χρῆστον, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δοξαῖν αὐτόν; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πορφητῶν, διηγερέμεθα αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς ταῖς περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἠνέκα εἰς πᾶν κώμην οὐ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς πρὸς τοὺς ἐπορεύετο

Ματ. 15. Γ

Γ

Δ

1. πρὸς σπινθὲς π. β. 11

πορρωτέρως πορεύεσθαι. Καὶ παρέβιασαν το αὐτόν, λέγοντες, Μείνον μὴ ἡμῶν· ὅτι πρὸς ἐσπέραν ὅτι, ἐκκλινεῖ ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε ἵνα μείναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθεῖν αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸ ἄρτον ἀλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διλωοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφανὸς ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν κακομήνη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διλωοίχθη ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀνέστησαν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐρον σὺν ἑταίροις ἐκεῖ ἐνδεκα καὶ σὺν αὐτοῖς, λέγοντας, ὅτι ἡγέρθη ὁ Κύριος ὁντως, καὶ ὡφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγουῦτο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλουμένων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοχθέντες δὲ ἐκ φόβου ἡρώδης ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί τέταρτοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβάνοισιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἰδετε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψαλάφουσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὅσα ἐκ ἐμοῦ, καὶ ὡς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδραξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐπὶ δὲ ἀπιστουμένων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμάζοντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἐχετε τι βρώσιμον ἐν ταῖς; ὁ δὲ ἐπέδραξεν αὐτῷ ἰχθύος ὅστις μέρος, καὶ ἀπὸ ἰχθίου κρεῖον. καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληροθύναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ ὀνόματι Μωσέως καὶ πορφηταῖς καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διλωοίξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, ἵνα συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ἔγωγε γέγραπται, καὶ οὕτως ἐδὲ παθεῖν τὸν Χρῆστον, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ὑπὸ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐν παντί, καὶ ἀφ' ἑσθ' ἀμφοτέρων εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. ὑμεῖς δὲ ἐστέ μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδὼν ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ πατρίαν καὶ πόλιν μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐκδόσῃτε δυνάμιν ἐξ ὑψοῦς. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἐξ ὧν εἰς Βηθανίαν καὶ ἐπαύρας

1. κατακλιθεῖν π. β. 11

π. β. 11

π. β. 11

π. β. 11

Ματ. 15. Γ
Ιω. 8. Ε

Πραξ. 7. Γ

Ψαλ. 118. Β

Πραξ. 1. Α
Ιω. 1. Δ

Πραξ. α. α.
μ. ρ. ι. ε. Δ.

ταῖς χεῖρας αὐτοῦ, διλόγησεν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διλογεῖν αὐτὸν αὐτοῖς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, ἔτι ἀνέφερετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ περισκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μὲν χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, ἀννουῶντες ἔτι διλογουῦντες τὸν Θεόν. ἀμιῶν.

Τὸ χτ' Λουκᾶν διαφελίον ἐγράφη ἐν εἰχοῖς, βχοῖς, κεφαλαίοις τμ. β.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁν Ἰησοῦς παῖς ἠγάπησεν, υἱὸς Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς Ἰακώβου τῷ υἱῷ Ἡρώδου, μὲν τὸ πάθος ἔτι Κυρίου ἀποκεφαλίου, ἔγραπτος παύτων ἐγράφη διὰ φελίον, ὡς ἀκλήτως ὡς τ' Ἄσας ὅτι οὐκ ἔστιν, ἔτι Κηρίου καὶ ἀλλὰ ἀρετικῶν, καὶ μέγιστα τῆς αὐτῆς Εὐαγγελιστῶν δόγματος ἀνακλύσαντες, τῷ φασκόντων ὅτι Χεῖρον πρὸς Μαρίαν μὴ γένηται. ὅθεν ἠναγκάσθη τὸν ἵδιον ἡγήσασθαι αὐτὸν εἰπεῖν. καὶ ἀλλὰ δὲ αἰτίαν τοῦτου τῆς συζυγαίας φέρεται. ἀγαθὸς γὰρ Ματθαίου, Μάρκου καὶ Λουκᾶ τὰ τεύχη, ἐδοκίμασε μὲν ὅτι οὐκ ἔστιν ἰσορροπία, καὶ ἀλλὰ αὐτοῖς εἰρηκέναι ἐβεβαίωσεν, ἐνὸς δὲ ἐνιαυτοῦ μόνον, ἐν ᾧ καὶ ἔπαυσε, μὲν τὴν φυλακὴν Ἰωάννου, τὴν ἰσορροπία στυγᾶται. ἐάσας ποίνην ὅτι ἐνιαυτοῦ οὐκ ἔπαυσε, ὡς τῷ τριῶν ἐξετέθη, τῷ ἀνωτέρῳ χρόνῳ, τῶν ἡ ὅτι Ἰωάννης ἐμβληθῆναι εἰς τὴν εἰρηκέναι, ὡς πρὸς ἐξέτερον, καὶ τὰ φημιανθῆναι δαυνοῦ (τοῖς ὅτι μὲν τῶν τῆς ἀρετῆς ἐν τῷ χρόνῳ. ὅτι καὶ τὸ διαφωτίζει τὸ δοκῶσθαι ἔτι) Ἰωάννου μὲν τὸ λοιπὸν εἰρήνη. ἐγράφη ὅτι μίαν ὅτι οὐκ ἔστιν, ὅτι ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἡ πῆς ὡς παύτων τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ πεπαυμένων ἀνδρῶν ἐκρίνε. αἱ τὸ λοιπὰ δύο, ὡν ἡ ἀρχὴ ἐστὶ, πρὸς τῶν μὲν, ὅτι πρὸς τῶν δευτέρων δὲ, ὅτι πρὸς τῶν Γαίῳ τὰ ἀγαπητὰ, Ἰωάννου πρὸς τῶν λέγονται, οὐ ἔτι καὶ νῦν ἔτερον μῆμα ἐν τῇ Εφῆσῳ τυλχάμ. καὶ ἵνες νομίζοις, τὰ δύο μῆμα Ἰωάννου ἔτι) τῷ διαφελίον, ὡς οὐ, ἡνίκα χτ' ἔστιν εἰς Πατίαν τὸν τῶν ἀκροατῶν ἔλθω μὲν, ἐξηγησάμεθα. τριῶν πρὸς πρὸς ἀνδρῶν ἔπει, δευτέρῳ μὲν Νέρωνα διωγμὸν κινουῦντος Δομετιανῶς, εἰς Πάτμον ἡσόντι ἀειοεισθεῖς, στυγᾶται ἀποκάλυψιν, μὲν μετέφεραν Ἰουστίνος μάρτυρος καὶ Εἰρήναιος. σφραγῆς δὲ Δομετιανῶς, καὶ τῷ πρὸς τῶν αὐτῶν ἀλλὰ τὴν πολλὴν ὡμότητα ὡς οὐκ ἔστιν ἀκρωτιστῶν, ὅτι Νέρων εἰς Εφῆσον ἀναβάντας, ὡς Τριῶν ἔτι βασιλέως ἐκείσε διατελέσας, πᾶσας τὰς τῆς Ἀσίας ἐκκλησίας καὶ ἀκρόαταις ἐκκλησίας, καὶ λίαν γηράσας, ἐξηκαστῶν ὅτι ἐν αὐτῷ μὲν τὸ πάθος Κυρίου τελευτήσας, πληστοὶ τῆς πρὸς φημῶν πόλεως ἡξίωσεν τῆς κλημῆσεως.

ΒΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ἐκ τῆς τῆς Δωροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων ὁπισκοποῦ στυγᾶται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, ὁ καὶ διαφελίς τῆς Κυρίου ἡρώδης, ὁν καὶ ἡγάπα ὁ Κύριος, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ἐκέρυξε ὁ διαφελίον τῆς Χεῖρον, ὡς δὲ Τριῶν

βασιλέως ἐξωρίσθη ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Πάτμῳ δὲ ὅτι λόγον τοῦ Κυρίου. ἐκεί δὲ ὡν καὶ τὸ ἀγιον διαφελίον ἐγράφη, καὶ ἐν τῇ Εφῆσῳ, ὡς Γαίῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ διακόνου, ὡς καὶ Παῦλος ὁ ἀποστόλος μάρτυρ ἔχει. Ρωμαίοις, Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γαίῳ ὁ ἐξένος μου καὶ ὁ λῆς τῆς ἐκκλησίας. Μετὰ δὲ τῆς Τριῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς νήσου ὁ μακάριος Ἰωάννης, καὶ ὡς ἀλλοῦ ἐν Εφῆσῳ, καὶ ἔστιν ἔτι ρι'. καὶ μὲν τῶν τῶν αὐτῶν ἐκεί ἐστὶν Θεοῦ βεβλήσθαι. Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, μὴ ὅτι Τριῶν ἀλλὰ ἐξωρίσθη ἐν Πάτμῳ, ἀλλὰ ὅτι Δομετιανῶς, ὅτι Οὐεσσασανός.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΟΥΛ γράφας ἀποφθεῖς εἰς ὁ χτ' Ἰωάννην διαφελίον.

Τὸ ἀγιον πνεῦματος διδάμεις ἐν ἀσθενείᾳ τελευτοῦται, καὶ καὶ γέγραπται, καὶ πιστεύομεν. ἐν ἀσθενείᾳ δὲ οὐ σώματος μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγου, καὶ φησὶς ἐν γλώτῃ χειμῶν. καὶ τοῦτο δὴλον ἐκ πολλῶν μὲν καὶ ἀλλῶν, μέγιστα δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς μέγαν θεολόγον καὶ ἀδελφόν τοῦ Χεῖρον ἐν χερσὶ ὁρωμῶν. ἔτι γὰρ ἀλλοῦ μὲν παρὲς τῶν, ὅτι αὐτῶν δὲ τέχνῳ τὰ πατεῖ μεταφραστὴς, οὐ μόνον ἀμαθῆς ὡς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἰουδαϊκῆς παιδείσεως, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἀρετῶν, καὶ δὴ καὶ ὁ θεοφύλακτος Λουκᾶς ἐν ταῖς πρὸς ἐξοισὶς πρὸς αὐτὸν. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡ πατεῖς αὐτῶν ἐτελεσάτη καὶ ἀσπῆμος, ὡς χωρίον. ἔτι οὐ λογικῆς, ἀλλὰ ἀλλοῦ τῆς τέχνης. Βηθσαιδᾶ γὰρ τοῦτον ἐξήνεγκεν. ἀλλ' ὁ μὲν ὁ τοῦ οὐτος ὁ ἀρετῶν, ὁ ἀσπῆμος, ὁ μὲν ἔχων ἀλλοῦ, ἴδε ποίου τετύχηκε πνεύματος, ὡς τῶν μὲν ἀλλοῦ διαφελιστῶν ἡμᾶς ἐδίδαξαν, αὐτῶν τῶν τῶν ἐπὶ τῆς γὰρ ἐκείνων κατὰ φημιαν πρὸς τῶν Χεῖρον, μὲν δὲ πρὸς τῆς πρὸς αἰώνων αὐτῶν ὁ πρὸς τῶν πρὸς τῶν ἀρετῶν, δὲ οὐ μὴ ποτε τίνας χαμηλοτεῖς καὶ μὲν ὁ πρὸς τῶν διδάμεις, νομίσωσι ὅτι Χεῖρον τότε πρὸς εἰς ὑπαρξιν ἐλθεῖν, ὅτι ἀπὸ Μαρίας ἐγενήθη, καὶ οὐκ ἔτι αἰώνων ἐκ τῆς πρὸς γεννηθῆναι (ὁ πρὸς τῶν Πάτμῳ ὁ Σαμουαίος) τοῦτον ἐνεκεν ὁ μέγας Ἰωάννης πρὸς τῶν γηνήσεως διαφελιστῶν. καὶ τῶν πρὸς τῶν λόγου ἀμνημονύοντων κατὰ λείψας. φησὶ γὰρ, Καὶ ὁ λόγος φησὶ ἐγγεῖν. ὡς δὲ πῆς φασὶ, καὶ ἡξίωσθαι αὐτὸν οἱ ὁρθόδοξοι συζεῖσθαι πρὸς τῶν ἀνω γενήσεως, οἷα ἀναφανέντων ἡνδὴ ἀρετῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, τῷ δογματίζοντων ἀνδρῶν πρὸς τῶν ὅτι Ἰησοῦ. ὅτι δὴ λέγεται ὁ ἀγιος τῶν ἀλλοῦ διαφελιστῶν ἀναγνοῖς, τῶν μὲν μὲν ἐκείνοις τῆς πρὸς τῶν ἀληθῶς ἀφηγήσεως, ὅτι κριναι δὲ, ὡς ὡς ἐχόντα, καὶ μὲν πρὸς χερσὶν εἰπόντας τῶν ἀποστόλων. ἀλλοῦ οὐ φησὶς εἰπον ἐκείνοι, ἡ τελευτῶς πρὸς τῶν αὐτῶν ἐξαπλώσας καὶ τρανᾶσαι, καὶ πρὸς τῶν τῶν τῶν διαφελιστῶν, ὅτι στυγᾶται ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἐξέοικτος διατελῶν, μὲν τῶν τῶν Χεῖρον ἀναλήψας. Ἠγαπᾶτο ὁ πρὸς τῶν μέγιστα μαθητῶν Ἰωάννης τὰς Κυρίαν, ὡς ἀπλοῖς τε, καὶ πρὸς τῶν, καὶ ὡς κατὰ τῶν καρδίας ἡρώου πρὸς τῶν. ἔτι οὐ δὴ γηλῶματος καὶ τῶν θεολόγων ὅτι πρὸς τῶν, τῶν ἀλλοῦ τῶν πολλοῖς μνησίων κατὰ πρὸς τῶν. Μακάριοι γὰρ, φησὶν, οἱ κατὰ τῶν τῶν, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁφείλουται. ὡς δὲ ἀρα καὶ στυγῆς τῶν Κυρίου, καὶ πῶς, ἀκρυσσόν. Ἰωσήφ ὁ τῆς πρὸς τῶν θεοφύλακτος μνηστὴρ ἔχεν ἐκ πρὸς τῶν γυναικὸς παιδᾶς ἐπὶ, τέσσαρας ἀρρενας, καὶ τῶν γηλῶς, τῶν Μάρταν, τῶν Εὐθῆρ, τῶν Σαλώμην, ἡς λέγεται δὴ τῆς Σαλώμης υἱὸς ὡς ἔτι ὁ Ἰωάννης. ἀλλοῦ τῶν τῶν ὁ Κύριος ἡγιος αὐτῶν ὡν ἐπὶ γὰρ πατὴρ ὁ Κυρίου ὁ Ἰωσήφ, τοῦτου

β. Κορ. ιβ. γ.

Πραξ. ι. γ.

Ματθ. ε. α.

δι τῆς Ἰωσήφ θυγάτηρ ἡ Σαλώμη, ἀδελφὴ θῖρα τῆς Κυρίου ἡ Σαλώμη λογίζεται· ὥστε
καὶ ὁ ταύτης υἱὸς Ἰωάννης, ἀδελφὸς τῆς Κυρίου. ὅτε ἀποποιῇ ἴσως ἐ τῶν ὀνόματι τῆς μητρὸς
αὐτῆς, καὶ αὐτὴν ὁ διαφελιστὸς ἀναστύξαι· ἡ δὲ καὶ μήτηρ Σαλώμη καλουμένη, ἐρμηνεύει
εἰρήνη· ὁ δὲ Ἰωάννης, χάρις. γὰρ σκέπτομαι πάντες ψυχῇ, ὡς ἡ εἰρήνη ἡ παρὰ τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἐ καὶ ψυχῇ ἀπὸ τῆς πατρὸς, μήτηρ γίνεται τῆς χάριτος, καὶ ἡμεῖς ταύτην ἐν
ἡμῖν· πλὴν γὰρ ἡμεῖς πορεύμεθα ψυχῇ, καὶ ἐπὶ μέγας ἐχουσαν παρὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώ-
πους καὶ παρὰ ἑαυτῇ, ὅτε εἶχεν τῆς χάριτος ἀξιοῦναι χάριτος. ἐπεσκεψάμεθα δὲ καὶ ἡ
θαυμασιώτερον συμβαίνει τοῦτον δὲ τὸν διαφελιστὴν Ἰωάννην· μένος γὰρ ὅτε πρὸς μη-
τέρα ἀναφάνεται ἔχον, πλὴν φισκὴν τῆς Σαλώμην, πλὴν βρογνίω (ὧς γὰρ βρογνίης ἀφ' ἧς
πλὴν ὁ διαφελιστὴς μεγαλοφώνως) καὶ πλὴν θεοτόκον. ἰδοὺ γὰρ φησιν, ἡ μήτηρ σου. ἀλλ' ἐπεὶ
ταῦτα ἡμῖν παρὰ τὸ ἐξηγήσεως εἴρηται, θάρσυνον ἡδὴ καὶ τὸ ἔρητον ἀναστύξεως.

Ιω. θ. Ε

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

α	πρὸς τὸν Κανὰ γάμου.	η	πρὸς τὸν πᾶντι δόξαν καὶ τῆς δόξης	ιε	πρὸς τὸν περὶ σιλοῦτον ἡλλείων,
β	πρὸς τὸν ἐκκληνίαν τῶν ἱεροδ.	θ	ἐξουσίαν.	ις	ἐρωτῶντων τὸν Φιλιππον.
γ	πρὸς τὸν Νικαδημου ἐ τῆς ἑσπ.	ι	πρὸς τὸν ἐκ βασιλείας περὶ παύ.	ις	πρὸς τὸν νικητήριον.
δ	πρὸς τὸν κατὰ τὸν ἐκκληνίαν.	ι	πρὸς τὸν ἐκ βασιλείας περὶ παύ.	ις	πρὸς τὸν ἀποκλήτου.
ε	πρὸς τὸν Σαμάριτιδος.	ια	πρὸς τὸν ἐκ βασιλείας περὶ παύ.	ιη	πρὸς τὸν αἰτήσαντος τοῦ Κυρίου καὶ
ς	πρὸς τὸν υἱὸς ἐ βασιλείας.	ιβ	πρὸς τὸν ἀλλήλων τῶν Κυρίων μύρων.		συνμαρτυρίας.
ζ	πρὸς τὸν περὶ τῶν καὶ ὅτι ἐπὶ	ιγ	πρὸς τὸν ἐκ βασιλείας περὶ παύ.		
	ἐχόντων ἐν τῇ ἀδελφείᾳ.	ιδ	πρὸς τὸν οὐνοῦ.		

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ν ἄρχῃ ἡμεῖς ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἡμεῖς
παρὰ τὸν Θεόν, ἐ Θεὸς ἡμεῖς ὁ λόγος. ὅτε
ἡμεῖς ἐν ἄρχῃ παρὰ τὸν Θεόν. Πάντα δι
αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐ-
δὲ ἓν, ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἡμεῖς, καὶ
ἡ ζωὴ ἡμεῖς τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, ἐ τὸ
φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, ἐ ἡ σκοτία αὐ-
τὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἀνθρώπος ἀπεσταλμένος παρὰ
Θεοῦ, ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης· ὅτε ἦεν εἰς μωσαϊκὴν, ἵνα μὲν
τυρήσῃ παρὰ τῆς φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. ἐκ ἡμε-
ρῶν τῶν φῶς, ἀλλ' ἵνα μωσαϊκήσῃ παρὰ τῆς φωτὸς. Ἦν τὸ
φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸ
κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἡμεῖς, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κό-
σμος αὐτὸν ἐκ ἐγνώ. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέ-
λαβον. ὅσοι ὅτι ἐλάβον αὐτόν, ἐδωκεν αὐτοῖς ἰσχύοντες τέκνα
Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἱ ἐκ τῆς αἱμά-
των, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός,
ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγενήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκή-
νωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα πλὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς
μονογενεὶς παρὰ πατρός,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰω-
άννης μωσαϊκὴ παρὰ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων, Οὗτος ἡμεῖς ὃν εἶπον,
ὃ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἐμωσαϊκὸν μου γέγονεν· ὃ παρὰ τοῦ
μου ἡμεῖς. ἐ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν,
καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὃ ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χά-
ρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Θεὸν ἔδεξεν ἡμεῖς
καὶ πῶποτε ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὃ ὢν εἰς τὸν κόλπον τῆς πατρὸς, ἐκεῖ-
ν· ἐξηγήσατο. Καὶ αὐτὴ ὅτι ἡ μωσαϊκὴ τῆς Ἰωάννου, ὅτε
l.i.

Κολοσ. α. Γ

Ματθ. γ. Α

Ματθ. α. Α

Λουκ. γ. Α

Κεφ. θ. Α

Εβρ. ια. Α

Ματθ. α. Γ

Λουκ. β. Δ

Ματθ. ιζ. Α

β. πρ. α. Δ

Κολοσ. α. Γ

Εβρ. Β

Κεφ. γ. Ε

α. ιω. δ. Γ

α. ἡμ. ε. Δ

Ματθ. γ. Α

Ματθ. α. Α

Λουκ. γ. Δ

διακονοι ἦσαν· οἱ λυπηρότεροι τὸ ὕδωρ· φωνεῖ τὸ νυμφίον· ὁ δὲ
χιτεῖλκινος, ἔλεγε αὐτῷ, Πᾶς ἄνθρωπος ποθεῖ τὸ καλὸν
οἶνον πίνει, ἔστιν ὅταν μεθυῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ πετήρηκας
τὸ καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταῦτῳ ἐποίησε πλὴν δὲ τῆς
σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερον ἔ
δοξαν αὐτῷ· καὶ ἔπιστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Με
τὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπρναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ἔκει ἔμειναν οὐ πολλὰς
ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱε
ροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας
βόας καὶ πρόβατα καὶ πελεκῆρας, καὶ τοὺς κερματίζας καθ
μύροις. καὶ ποιήσας· φραγέλλιον ἐκ χοινῶν, πάντα ἔξεβα
λεν ἐκ τῆς ἱερᾶς, ἔπειτα πρόβατα καὶ τοὺς βόας· ἔπειτα κολλυβιστῶν
ἔξεχε τὸ κέρμα, ἔπειτα τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ τοὺς τὰς πε
λεκῆρας πωλοῦσιν εἶπεν, Ἀραγε ταῦτα ἐντεῦθεν μὴ ποιεῖτε τὸν οἶ
κον τῆς πατρὸς μου, οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ὅστιν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ
με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί σημεῖον
δείκνυεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ἔπειτα αὐ
τοῖς, Λύσατε τὸ ναὸν τοῦτον, ἔστιν ἐν τελεσὶν ἡμέρας ἐγερῶ αὐτόν.
Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα καὶ ἕξι ἔτεσιν ἀνοδοδομήθη ὁ
ναὸς οὗτος, ἔστιν ἐν τελεσὶν ἡμέρας ἐγερῆς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἐ
λεγε περὶ τοῦ ναοῦ τὸ σώματος αὐτοῦ. ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν,
ἐμνήσθη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιστευ
σαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ὡς ὅτε ἦν ἐν Ἱερο
σολύμοις ἐν τῷ πάρεσσι ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἔπιστυνα· εἰς τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτὸν ὅτι σημεῖα ἔποιε. αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκ ἔπιστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, καὶ
ὅτι ἔχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ
ἐγίνωσκε ὅτι ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ἡ Νύξ ἄνθρωπος ἐκ
τῆς Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτοῦ, ἀρχὸν τῆς Ἰουδαίας
ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἶδα
μὲν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα ἔ
στιν ἔκτος τοῦ Θεοῦ ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

ⲓⲃ
ⲓⲃ

ⲓⲃ
ⲓⲃ

ⲓⲃ
ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀμὲν λέγω σοι, ἐὰν
μὴ τις γνησθῇ ἀνωθεν, οὐ δύναται εἶδέν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γνη
σθῆναι γέρον ὡς ἐν τῷ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς αὐ
τοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γνησθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν
λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γνησθῇ ἔξ ὕδατος καὶ πνεύματος,
οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. τὸ γε γνησθῆναι
ἐκ τοῦ σαρκὸς, σὰρξ ὅστις ἐκ τοῦ γε γνησθῆναι ἐκ τοῦ πνεύματος,
πνεῦμα ὅστις. μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γνησθῆναι
ἀνωθεν· τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὸ φωνεῖ αὐτὸ ἀκούεις,
ἀλλ' ἐκ οὐδὲς πόθεν ἔρχεται, καὶ ποὺ ὑπάγει· οὕτως ὅστις ὁ
γε γνησθῆναι ἐκ τοῦ πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος ἔπειτα
αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γινέσθαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ
πεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τῆς Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώ
σκεις; ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι οὐδὲν ἔγνωκα, καὶ ὁ
ἐγὼ ἐκασμὸν μαθητοῦ μου, καὶ τίς μάρτυρ ἐστιν ἡμῶν οὐ λαμ
βάνετε. εἰ ὅτι ἔπαινον εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶ
πω ὑμῖν ὅτι ἐπουράνια, πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀπαβέβηκεν εἰς τὸ
οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ
ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὑψώσε τὸν υἱόν ἐν τῇ
ἐρήμῳ, οὕτως ὑψώσεται δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω
γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱόν αὐτοῦ τὸν μονογε
νὴν ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱόν αὐτοῦ εἰς τὸν
κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.
Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκρι
ται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ. Αὕτη δὲ ὅστις ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον,
καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μάλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ὡς γὰρ
πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φῶς ἀγαπᾷ, μισεῖ τὸ
φῶς, καὶ ἐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φα
νερῶσθῃ αὐτοῦ τὰ ἔργα· ὅτι ἐν Θεῷ ὅστις εἰργασμένα. Μετὰ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

Κεφ. η. Α

ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς πλὴν Ἰερουσαλὴμ,
καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβαπτίζεν. ἡ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων
βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐφίς τῷ Σαλείμ, ὅπου ὕδατα πολλὰ ἡ ἐκεῖ,
καὶ παρεγίνοντο ἐβαπτίζοντο οὐκ ὡς ἡμεῖς βεβλημένοι εἰς
πλὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐρχέτο οὖν Ζήτησις ἐκ τῶν μαθη-
τῶν Ἰωάννου μὲν Ἰουδαίων πει κα θαλειμοδ. καὶ ἦλθον πρὸς
τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ, Ῥαββί, ὅς ἡμεῖς σοὶ πέραν τῆς
Ἰορδάνου, ὡς σὺ μεμδρτύρηκας, ἴδε οὖν βαπτίζει, καὶ πάντες
ἐρχονται πρὸς αὐτόν. Απεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται
ἀνθρώπος λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ
οὐρανοῦ. αὐτοὶ οὖν μοι μδρτυρεῖτε ὅτι εἶπον, Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ
Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπέσταλμένος εἰμὶ ἐμὲ πρὸς αὐτοῦ. ὁ ἔχων
πλὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τῆς νυμφίου ὁ ἐστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτῆς, χαρὰ χαίρει διὰ τῆς φωνῆς τῆς νυμφίου. αὐτῇ
οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπληροῦται. ἐκεῖνον δὲ αὐξάνει, ἐμὲ δὲ ἡ ἀπὸ
αὐτοῦ. ὁ δὲ ὡς ἐρχόμενος, ἐπ' αὐτῶν πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς,
ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τῆς οὐρανοῦ ἐρχόμενος,
ἐπ' αὐτῶν πάντων ἐστίν, καὶ ὁ ἐώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μδρτυρεῖ, ἐκ
πλὴν μδρτυρεῖται αὐτῷ ὅτι λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτῷ τὸ μδρτυρεῖ
αὐτῷ, ὅτι φησὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν· ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός,
τὰ ῥήματα τῶν Θεῶν λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέθου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ
πνεῦμα. Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ. ὁ πιστεύων ἐν τῷ υἱῷ, ἐκ τῆς ζωῆς αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ
υἱῷ, ἐκ τῆς οὐρας ζωῆς, ἀλλ' ἡ ὁρμή τῆς Θεοῦ μὲν ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. α. Δ. Β

Δ

Κεφ. α. Γ

α. Γ. α. Γ

Ρωμ. γ. Α

Ματθ. ια. Δ

α. Γ. α. Γ

Κεφ. γ. Γ

Γεν. λγ. Δ
ἰω. κη. Η

Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς
πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης (καὶ ποιεῖ Ἰησοῦς
αὐτὸς ἐκ ἐβαπτίζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ) ἀφῆκε τὸν Ἰερουσαλὴμ,
καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς πλὴν Γαλιλαίαν. ἔδωκεν αὐτὸν διέρχεσθαι
διὰ τῆς Σαμδρείας. Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμδρείας λε-
γομένην Συχαρ, πλησίον τῆς χωρῆς ὅς ἐδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἡ δὲ ἐκεῖ πηγὴ τῆς Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπα-
κὼς ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκαστὸς οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὡς ἡ
ὡσεὶ ἐκτὴν· ἐρχετο γυνὴ ἐκ τῆς Σαμδρείας ἀντλήσασθαι ὕδωρ. λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πίνειν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν

Ἰουδαίῳ π.
πλὴν τοῦ α.

Ἰησοῦς α.

λβ
λγ
ιβ

Ἰουδαίῳ α. α

Ἰουδαίῳ α. α

εἰς τὴν πόλιν, ἵνα ἔσθῃς ἀπορρώσῃς. λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ
Σαμδρείτις, Πῶς σὺ Ἰουδαίος ὢν παρ' ἐμοῦ πίνειν αἰτεῖς οὕτως; ὅτι
γινώσκω Σαμδρείπιδος; οὐ γὰρ συζητῶνται Ἰουδαῖοι Σαμδρεί-
ταις. Απεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰ ᾔδεις πλὴν δωρεάν ποτὶ
Θεοῦ, καὶ πῶς ἐστίν ὁ λέγων σοι, δός μοι πίνειν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν,
καὶ ἐδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ, Κύριε, οὐτε ἀν-
τλημα ἔχεις, ἐκ τῆς φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τῆς πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὅς ἐδωκεν ἡμῖν
τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, ἐκ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ; Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ
ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὁ δὲ δὴ δὴ πῖν ἐκ τῆς ὕδατος οὗ ἐ-
γὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ
δώσω αὐτῷ, γινώσκειται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομήνου εἰς
ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὴν ἡ γυνὴ, Κύριε, δός μοι τού-
το τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἐρχομαι ἐνθάδε ἀντλήν. λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθέ ἐνθά-
δε. Απεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα ἐκ ἐγὼ· πέντε γὰρ ἄνδρας
ἔχεις, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, ἐκ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ. τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέ-
γει αὐτῇ ἡ γυνὴ, Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. οἱ πατέρες
ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσκυνοῦσαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐστίν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνοῦν. λέγει αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς, Γινώσκω, πιστεύσθαι μοι, ὅτι ἐρχεται ὥρα ὅτε οὐτε ἐν τῷ ὄρει
τούτῳ, οὐτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνησέτε τῷ πατρί. Ὑμεῖς
προσκυνοῦτε ὃ ἐκ οἶδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οὐκ οἶδαμεν· ὅτι
ἡ σωτηρία ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἐστίν. ἀλλ' ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν
ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῶνται προσκυνοῦσι τῷ πατρί
ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτοις ζητεῖ τοὺς
προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦν-
τας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνοῦν. λέγει αὐ-
τῇ ἡ γυνὴ, Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἐρχετο· ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν
ἐλθῇ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ
εἰμὶ, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ ἐταμίευσαν· ὅτι μὲν γινώσκω ἐλάλει· ὅτις μὲν τοι εἶπε, Τί

B

Γ

Δδ. ιβ. Α

Δ β. Κορ. γ. Δ

ζητῶν· ἢ ἡ λαλῶν μετ' αὐτῆς· Ἀφῆκεν οὖν πλὴν ὑδρίαν αὐτῆς
 ἢ γυνῆ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, Δεῦτε,
 ἰδετέ· ἀνθρώπον ὃς εἶπε μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μή τι ἕτος ὅστις ὁ
 Χριστός· Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν.
 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταί, λέγοντες, Ραββί,
 φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, λέγει ὑμεῖς
 E ἐκ οἴδατ'. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταί πρὸς ἀλλήλους, Μή τις λιμῶ-
 κεν αὐτὴν φαγεῖν· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐμὸν βρωμά ὅστις,
 ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, καὶ τελειώσω αὐτὸν τὸ ἔρ-
 γον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐλὶ τετραμύλιον ὅστις, καὶ ὁ δε-
 σμός ἐρχεῖται· ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, Ἐπαράτε τὸν ὀφθαλμὸν ὑμῶν,
 καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λυχαί εἰσι πρὸς δεσμοὺς ἡδῆ.
 καὶ ὁ θερίζων μαθὼν λαμβάνει, καὶ ἀνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν
 αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν τῷ τού-
 τῳ ὁ λόγος ὅστις ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ὅστις ὁ σπείρων, καὶ ἄλ-
 λος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὅτι ὑμεῖς κεκο-
 πᾶκατε· ἄλλοι κεκοπᾶκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσελη-
 λυσάτε. Ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ὤπισθεν εἰς αὐτὸν
 τῷ Σαμάρειτων, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μηδρυούσης,
 Z ὅτι εἶπε μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ
 Σαμάρειται, ἡρώτων αὐτὴν μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ δύο
 ἡμέρας. Καὶ πολλὰ πλείους ὤπισθεν εἰς αὐτὸν, τῇ τε
 γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι ἐκ ἐπὶ διὰ πλὴν σὴν λαλίαν πνεύματος· αὐ-
 τοὶ τῷ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ὅστις ἀληθῶς ὁ σωτὴρ
 τοῦ κόσμου ὁ Χριστός. Μετὰ τὴν τῶν δύο ἡμέρας ἔξῆλθεν ἐκεῖθεν,
 καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· αὐτὸς τῷ Ἰησοῦ ἐμδρτύρησεν,
 ὅτι πρὸς τῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι ἡμῶν ἐκ ἔχθ. Ὅτε οὖν ἦλ-
 θεν εἰς πλὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα
 ἐωρακότες ὅσα ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ τῷ
 ἦλθον εἰς πλὴν ἑορτήν. Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς πλὴν
 Καπὼ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον· καὶ ἡ τοῦ βα-
 Η σιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἡδίνει ἐν Καπὼναούμ· ὅστις ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς
 ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν,
 καὶ ἡρώτων αὐτὸν ἵνα καταβῇ ἐκ τῆς Ἰουδαίας αὐτὸν· ὁ υἱὸς ἡμῶν

Ματθ. θ. Δ
 Λυκ. ι. Α

Ματθ. γ. Η
 Μάρκ. γ. Α
 Λυκ. ι. Δ

Καθ. β. Α. Β

α. β. γ. δ. ε.
 4 πρὸς αὐτὸν.
 α.

α.
 β.
 γ.
 δ.
 ε.

α.
 β.
 γ.
 δ.
 ε.

καρὸν ἀποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, Ἐάν μὴ ση-
 μεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐκ ἔχετε πίστιν. λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βα-
 σιλικός, Κύριε, καταβῇ πρὸν ἀποθανεῖν τὸ παιδί μου. λέγει
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου· ὁ υἱὸς σου ζῇ. Καὶ ὤπισθεν εἰς αὐτὸν
 πρὸς τὸν λόγον αὐτοῦ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. Ἦδη δὲ αὐτὸς
 καταβαίνοντος, ὁ δούλος αὐτοῦ ἀπῆλθεν αὐτὸν, καὶ ἀπήγειλαν
 λέγοντες, Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν πλὴν ὥραν
 ἐν ἣ κομψότερον ἔχει· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι χθὲς ὥραν ἐβδόμην
 ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. Ἐγὼ οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
 ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῇ· καὶ ὤπισθεν εἰς αὐτόν καὶ
 ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
 ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Μετὰ ταῦ-
 τα ἡ ἑορτὴ τῷ Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
 Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν βασιλικὴν κολυμβήθρα ἡ
 ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδα, πέντε σταδίων ἔχουσα ἐν ταῖς
 κατέκειτο πληθὺς πολλὴ τῶν ἀδενουμένων, τυφλῶν, χωλῶν, ξη-
 ρῶν, καὶ ἄλλων· ὅτι τῆς ὕδατος κίνησιν· ἀγγέλους γὰρ καὶ και-
 ρὸν κατέβαινον ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐπείρασε τὸ ὕδωρ· ὁ
 οὖν πρὸς ἐμβὰς ἐν τῇ πλὴν τῶν σταδίων τῆς ὕδατος, ὕψους ἐγένετο,
 καὶ ὅποτε κατείχετο νοσήματα. Ἦν δὲ τις ἀνθρώπος ἐκεῖ τελα-
 κονταοκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀδενείᾳ· τούτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατα-
 κείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺ ἦδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις
 ὕψους γινέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀδενῶν, Κύριε, ἀνθρώπον ἐκ
 ἔχω, ἵνα ὅταν περὶ τῆς ὕδατος, βάλλῃ με εἰς πλὴν κολυμβή-
 θραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸς ἐμοῦ καταβαίνει.
 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ γὰρ, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ πε-
 πάται. Καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ὕψους ὁ ἀνθρώπος, καὶ ἦρε τὸν κράβ-
 βατόν αὐτοῦ, καὶ πεπάται. ἡ δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ. ἔλεγον οὖν ἱουδαῖοι τῷ πεπεραυμένῳ, Σάββατόν ἐ-
 στί· ἐκ ἐξέστι σοι ἄρα τὸ κράββατόν σου. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιη-
 σάς με ὕψους, ἐκείνός μοι εἶπεν, Ἀρον τὸν κράββατόν σου, καὶ πε-
 πάται. Ἠρώτησεν οὖν αὐτόν, Τίς ὅστις ὁ ἀνθρώπος ὁ εἰπὼν σοι,
 Ἀρον τὸν κράββατόν σου καὶ πεπάται; Ὁ δὲ ἰαθεὶς ἐκ τῆς
 ὕψους ὅστις ὁ γὰρ Ἰησοῦς ὤψεν αὐτὸν ὅχι οὐκ ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ

Λυκ. ι. Α
 Δευτ. ι. Α

Β

Γερμ. ι. Γ

Γ

ταῦτα εὐέλκῃ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε
 ὑγιὲς γάρ σεις· μηκέτι ἀμδρύνετε, ἵνα μὴ χεῖρόν ᾖ σοι γήνη-
 ται. Ἀπῆλθεν ὁ ἀνθρώπος, καὶ ἀνῆγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς
 ὅστις ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιή. καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον ^(B) Ἰησοῦ οἱ
 Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίησεν
 σαββάτω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Ὁ πατήρ μου ἕως
 ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὐ μάλλον ἐζή-
 τουν αὐτὸν ^(C) Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σαβ-
 βάτον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίον ἔλεγε τὸ Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν
 τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίματό οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιῆν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ π
 Δ βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ ὁ ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ
 ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιῇ· ὃ γὰρ πατήρ φιλεῖ ^(D) ὃν, καὶ πάντα δείκνυ-
 σιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιῇ, καὶ μείζονα τούτων δείξῃ αὐτῷ ἔργα, ἵνα
 ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥς περ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρετ' ἐκ νεκρῶν, καὶ
 ζωοποιῇ, οὕτως ὁ υἱὸς οἷς θέλῃ ζωοποιῇ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει
 οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες ἡ-
 μῶσι ^(E) ὃν καθὼς πμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ πμῶν τὸν υἱόν,
 οὐ πμᾶ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω
 ὑμῖν, ὅτι ὁ ^(F) λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με,
 ἔσθ' ζωὴ αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν ἐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν
 ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐρ-
 Ε χεται ὥρα, ὅτι νῦν ὅστις, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ
 υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ^(G) ἀκούσαντες ζήσονται. ὥς περ γὰρ ὁ πατήρ ἔσθ'
 ζωὴ ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἐξ ἑαυτοῦ,
 καὶ ὅσοις αὐτὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιῆν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου
 ὅστις. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἐρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες ^(H) ἐν
 τοῖς μνημείοις, ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται οἱ
 τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πο-
 ξάντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἑ-
 μαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία
 ὅστις· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
 ψαντός με πατρὸς. Ἐὰν ἐγὼ μδρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μδρ-
 τυρεῖά μου ἐκ ἐστὶν ἀληθείας· ἄλλος ὅστις ὁ μδρτυρῶν περὶ ἑμοῦ,

Ματθ. x. Δ

Κεφ. α. Β

Ματθ. γ. Δ

ὅστις οἶδα ὅτι ἀληθείας ὅστις ἡ μδρτυρεῖα· ἡ μδρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ. Ζ
 Ὑμεῖς ἀπεσάλατε περὶ Ἰωάννου, ὅτι μεμδρτύρηκε τῇ ἀλη-
 θεῖᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ γὰρ ἀνθρώπου· τὴν μδρτυρεῖαν λαμβάνω, ἀλλὰ
 ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σιγήτῃ. ἐκεῖνος ἡμῶν ὁ λύχνος ὁ καὶ ὁ μδρ-
 τυρὸς καὶ φάινων, ὑμεῖς δὲ ἠδελύσατε ἀγαλλιασθῆναι περὶ ὧραν
 ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μδρτυρεῖαν μείζω τῆς Ἰωάν-
 νου. ὅτι γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκε μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ
 τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μδρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέ-
 σαλκε· ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μεμδρτύρηκε περὶ ἑμοῦ.
 οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑώρακα-
 τε· καὶ ^(I) τὸν λόγον αὐτοῦ ἐκ ἔχετε μδρνοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν
 ἐκεῖνος, τοῦτο ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. Ἐρθύνετε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς
 δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖνα εἰσιν αἱ μδρ-
 τυροῦσαι περὶ ἑμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔ-
 χητε. Δόξαν γὰρ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὑ-
 μάς, ὅτι τὴν ἀγάπην τῆς Θεοῦ ἐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυ-
 θα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλ-
 λος ἐλθῇ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, ἐκεῖνος ^(J) λήψεται. πῶς δύνα-
 δεῖ ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν γὰρ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ
 τὴν δόξαν τὴν ἀπὸ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε; μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ
 κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἐστὶν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μω-
 σῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπικατε. εἰ γὰρ ὁπιστεύετε Μωσῇ, ὁπιστεύετε
 καὶ ἐμοί· περὶ γὰρ ἑμοῦ ἐκεῖνος ἐρεῖ· ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γραμ-
 μασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

Κεφ. α. Γ

Ματθ. γ. Δ.
ἐ. β. Α
Δαλ. α. β. Γ

Κεφ. β. Ζ

Γενεσ. γ. Γ.
κε. Δ. μδ. Β
δυν. ι. ΓΜατθ. ι. β. Β
μδρ. ε. Ε
λεκ. θ. ΒΛουκ. κ. γ. Α
δυν. ι. Α

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλι-
 λάας τὴν Τιβεριάδος· καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὄχλος πολλὸς, ὅτι ἐώρων
 αὐτὸν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀδενουώτων. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ
 ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἡμῶν δὲ εἰς τὸ
 πάρος ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τὸν ὁ-
 φθαλμοῖς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολλὸς ὄχλος ἔρχετο πρὸς αὐτὸν, λέ-
 γει πρὸς τὸν Φίλιππον, Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγω-
 σιν οἱ τοῖς; (Τοῦτο γὰρ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἠδὲ ἡ ἐμὴ
 ποτεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος, Διακοσίων δυνάμεων ἄρ-
 τοι ἐκ ἀγορεύουσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῷ βραχὺ τι λάβῃ. Λέγει

αὐτ. Γ

β. η

3 ποιησ. β

ἐκείνου
γ. α. εἐκείνου
γ. α. ε

μ

μ

μδ

μγ

β. γ. η

διδάσκῃς, πότερον ἐκ τῆς Θεοῦ ὄντι, ἢ ἐξ αὐτοῦ ἐμαυτοῦ λαλῶ.
Ὁ αὖτε ἐαυτοῦ λαλῶν, πλὴν δόξαν πλὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν
πλὴν δόξαν τὸ πέμψαντος αὐτὸν, ὅτι δληθῆς ὄντι, καὶ ἀδικία
ἐν αὐτῷ ἐκ ἐστίν. Οὐ Μωσῆς δὲ δῶκεν ὑμῖν νόμον, καὶ οὐ-
δεὶς ἔξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; ἢ με ζητεῖτε δοκλεῖναι; Ἀπεκρί-
θη ὁ ὄχλος ἔειπε, Δαμόνιον ἔχας· τίς σε ζητεῖ δοκλεῖναι; Ἀ-
πεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάν-
τες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο Μωσῆς δὲ δῶκεν ὑμῖν πλὴν χειτομῆν,
(οὐχ ὅτι ἐκ τῆς Μωσέως ὄντι, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων,) καὶ ἐν σαβ-
βάτῳ δουλεύετε ἀνθρώπον. εἰ* δουλομῆν λαμβάνει ἀνθρώ-
πος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως*, ἐμοὶ ῥαλατε
ὅτι ὅλον ἀνθρώπον ὑμῖν ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; Μὴ κρίνετε κατ'
ὄψιν, ἀλλὰ πλὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἐλεγον οὖν πῶς ἐκ
τῆς Ἱεροσολυμιτῶν, Οὐχ οὕτως ὄντι ὃν ζητοῦσιν δοκτεῖναι; καὶ
ἰδε παρρησία λαλῶ, ἔτι οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε δληθῶς ἐ-
γνωσαν ὅτι ἀρχόντες ὅτι οὕτως ὄντι δληθῶς ὁ Χριστός; ἀλλὰ
τοῦτον οἶδα μὲν πότεν ὄντι· ὁ δὲ Χριστός ὅταν ἔρχεται, ἔδειξ γι-
νώσκει πότεν ὄντι. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς
καὶ λέγων, Καὶ με οἶδατε, ἔτι οἶδατε πότεν εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
ἐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστὶν δληθινός ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶ-
δατε· ἐγὼ ὅτι οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, καὶ κείνός με ἀπέστ-
λεν. Ἐζητοῦν οὖν αὐτὸν πᾶσαι καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
χειρὰ, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν ὄχλων
ᾤπισαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον, Ὅτι ὁ Χριστός ὅταν ἔλθῃ, μή-
τι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὡς ὅτι ἐποίησεν; Ἦκουσαν
ὁ Φαρισαῖοι τῶν ὄχλων ῥηθῆντος τοῦ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ ἀπέ-
στλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὁ Σαδδουκαῖος ἱερεῖς, ἵνα πιάσωσιν
αὐτὸν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐπὶ μικρὸν χρόνον μὲν ὑμῶν
εἰμι, ἔτι ὑπάρχω πρὸς τὸ πέμψαντά με. Ζητήσατέ με, καὶ ἔχ-
ωρήσετέ με ὅπου εἰμι ἐγὼ, ὑμεῖς δὲ δυνάστε ἐλθεῖν. Εἶπον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτοῦς, Γοδ ὅτι μὴ γὰρ πορβέδαται, ὅτι ἡμεῖς
οὐχ ὠρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασποράν τῆς Ἑλλήνων μὴ γὰρ
πορβέδαται, καὶ διδάσκειν τοῦ Ἑλλήνων; τίς ὄντι ὁ λόγος
ὃν εἶπε, Ζητήσατέ με, καὶ οὐχ ὠρήσατέ με; ὅπου εἰμι ἐγὼ, ὑμεῖς
οὐ δυνάστε

Εξομ. κ. δ. Α

Κεφ. γ. Γ

Γεν. β. Β
Δουτ. β. Α

Δουτ. α. Γ

Κεφ. η. Γ

Κεφ. ιγ. Δ

οὐ δυνάστε ἐλθεῖν; Ἐν τῇ ἑξῆς τῇ μέρα τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορ-
τῆς εἰσῆκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω
πρὸς με, καὶ πνέτω. ὁ πιστῶν εἰς ἐμέ, καὶ πνέτω ὡς εἶπεν ἡ γραφή,
ὅτι ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεῦσιν ὕδατος ζῶντος. (Τοῦτο
δὲ εἶπε περὶ τῆς πνύματος, οὗ ἐμῆλον λαμβάνειν) ὁ πιστῶν-
τες εἰς αὐτόν, οὐπω ῥῆ ἡ πνύμα ἄγον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω
ἐδόξασθαι. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ὄχλων ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐ-
λεγον, Οὗτός ὄντι δληθῶς ὁ πρὸς τῆς ἁγίας· ἄλλοι ἔλεγον, Οὗτός
ὄντι ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ
Χριστός ἔρχεται; οὐχί ἡ γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀσέριματος
Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἡ Δαβὶδ, ὁ Χρι-
στός ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. πῶς δὲ
ἦδελον ἔξ αὐτῶν πᾶσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν
τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν ἡ ἱστανεῖται πρὸς τοῦ Σαδδουκαῖου καὶ
Φαρισαίου· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι, Διατί ἐκ ἡγάγετε αὐτόν;
Ἀπεκρίθη οἱ ὑπηρετῶν, Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἀνθρώπος,
ὡς ὅτι ὁ ἀνθρώπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς ὁ Φαρισαῖοι,
Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν Σαδδουκῶν ᾤπισεν
εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος ὅτι οὐκ οἶ-
σκων τὸν νόμον, ᾤπισατο εἰς αὐτόν. Λέγει Νικόδημος πρὸς
αὐτοῦς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὃν ἔξ αὐτῶν, Μὴ ὁ
νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἀνθρώπον, ἐάν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρὸς
τέρον, καὶ γὰρ ἡ ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτοῖς, Μὴ καὶ σὺ
ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρῶν ἡσπον καὶ ἰδε* ὅτι πρὸς τῆς ἐκ τῆς
Γαλιλαίας ἐκ ἐλήγερται. Καὶ ἐπορβῆθη ἕκαστος εἰς τὸ οἶκόν
αὐτοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἐπορβῆθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαίων ὁρθευ-
σας πάλιν* παρεγγύετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦρχετο πρὸς
αὐτόν, ἔτι καθίσας ἐδίδασκεν αὐτοῖς. Ἄγριοι ὅτι ῥαμμαλῆς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν γυνῆκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημ-
μένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγουσιν αὐτῷ, Διδα-
σκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη·
ἐν τῷ νόμῳ* Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθο-
βολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις; Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν,
ἵνα ἐλθῶσι κατηγορεῖν αὐτόν. ὁ ὅτι Ἰησοῦς κατὰ κύψας, τῷ δα-
μῶνι

πιστῶντες.

ἡ αὐτοῦ β.

ἡ λόγον
ἡ τῶν γ. η

* οὐ. β

* πῶς. β

* α. β. γ. η

ἡ γραφῆς.

ἡ ἱστανεῖται. β

ἡ ἁγίας. η. θ

ἡ ἡ.

ἡ πειράζοντες. α

ἡ τῷ εὐρο-

ἡ ἡ τῷ εὐρο-

ἡ ἡ τῷ εὐρο-

ἡ ἡ τῷ εὐρο-

ἡ ἡ τῷ εὐρο-

ἡ ἡ τῷ εὐρο-

Δουτ. κγ. Ζ

Δουτ. κ. Γ. Δ
Γουτ. β. Η
Γουτ. β. Γ

Μιχ. α. Α
ματθ. β. Α

Κεφ. β. Ζ

Κεφ. γ. Α

Δουτ. β. Β
ἡ β. Δ

Δουτ. κ. Β

m. i.

ἐσηκαν· ὅτι ἐκ ἐστὶν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήσῃ τὸ ψεύδους, ἐκ
 τῶ ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, ὃς ὁ πατήρ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὅτι τὸ ἀ-
 λήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. ἵνα δὲ ὑμῖν ἐλέγχει με τοῦ ἀ-
 μαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; Ὁ ὢν
 ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τῶ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς ἐκ ἀ-
 κούετε, ὅτι ἐκ τῶ Θεοῦ ἐκ ἐστὶ. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
 εἶπον αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγεις ἡμεῖς, ὅτι Σαμάρειτης εἰ σὺ, καὶ
 δαίμονιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαίμονιον ἐκ ἔχω, ἀλλὰ
 ἡμῶν τοῦ πατρός μου, καὶ ὑμεῖς ἀπμαρτίζετε με· ἐγὼ δὲ οὐ ζη-
 τῶ τί με δόξαν μου ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω
 ὑμῖν, ἴαν τις τὸ λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ
 ἡ εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Νυνὶ ἐγνώκαμεν ὅτι
 δαίμονι ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπέθανεν, καὶ σὺ
 λέγεις, Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ἔμενε θανάτου εἰς
 τὸν αἰῶνα; μὴ σὺ μειζῶν εἶ τῶ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀ-
 πέθανε; καὶ οἱ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπέθανον. ἵνα σε αὐτὸν σὺ ποιεῖς; Ἀ-
 πεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐάν ἐγὼ δόξάζω ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδὲν
 ἐστὶν· ἐστὶν ὁ πατήρ μου ὁ δόξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς
 ὑμῶν ἐστὶ, ὃς ἐκ ἐγνώκατε αὐτὸν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν· ὃς ἐάν εἴπω
 ὅτι ἐκ οἶδα αὐτὸν, ἐσσομαι ὅμοιος ὑμῖν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐ-
 τὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἡγαλλία-
 σατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν· καὶ εἶδε, ὃς ἐχάρη. Εἶπον
 οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν, Πεντήκοντα ἐτη οὐπω ἔχεις, καὶ Ἀ-
 βραάμ ἐώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω
 ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. Ἦσαν οὖν λίθοι ἵνα
 βάλῃσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἔξῃ λθεν ἐκ τῆς ἱερῆς, δι-
 ὅτι ἡθῶν διὰ μέσου αὐτοῦ, καὶ παρήγγειλεν. Καὶ ὅραζον
 εἶδεν ἀνθρώπον τυφλὸν ἐκ χειρὸς· ὃς ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ραββί, τίς ἡμῶν, ὃς οἱ γονεῖς αὐ-
 τῶ, ἵνα τυφλὸς γενήσῃ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὔτε οὗτος ἡμῶν
 οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐ-
 τῷ. ἐμε δὲ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας
 ἐστὶν· ἐρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ
 κόσμῳ ᾤ, φῶς εἰμι τῷ κόσμῳ. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπίστευσε χαμαί,

α. Γ. α. γ. δ.

9 ἡμῶν.

10 εἰς αὐτὸν.

γ. α. γ.

Κεφ. Ζ.

Κεφ. α. Α. Β.
 ε. β. γ. δ.
 ε. η.

καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πύσματος, ὃς ἐπέχεισε τὸν πηλὸν ἐπὶ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ τυφλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὸ
 κολυμβήθραν τῆς Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀ-
 πηλθεν οὖν καὶ νίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Ὁ οὖν γείτονες ὃ
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον, Οὐχ
 οὗτός ἐστιν ὁ καὶ δαίμονιος καὶ πνευματικὸς; Ἄλλοι ἔλεγον, Ὅτι οὐ-
 τὸς ἐστὶν· Ἄλλοι δὲ, Ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστὶν· Ἐκεῖνος ἔλεγε, Ὅτι
 ἐγὼ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Πῶς ἀνέωχθησαν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ὃς εἶπεν, Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πη-
 λὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχεισε μου τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὃς εἶπε μοι, Ὑ-
 παγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν
 δὲ καὶ νίψαμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖ-
 νος; Λέγει, Οὐκ οἶδα. Ἄρτοιςιν αὐτὸν πρὸς τοῦ φαρισά-
 οισ τὸν ποτε τυφλόν. ἰὼν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰη-
 σοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς. Πάλιν οὖν ἠερότων
 αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πη-
 λὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ μου, καὶ νίψαμεν, καὶ βλέ-
 πω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶ φαρισαίων ἱνές, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐκ
 ἐστὶ ὅρα τῶ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον ἔτι τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον, Πῶς
 δύναται ἄνθρωπος ἀμάρτωλὸς ποιᾶν ταῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ
 ῥῆμα ἰὼν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν, Σὺ τί λέγεις
 τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἰωοῖξ ἐστὶς τοῖς ὀφθαλμοῖς; Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι πνε-
 φήτης ἐστὶν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τυ-
 φλὸς ἦν, ὃς ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοῦ γονεῖς αὐτοῦ
 τῶ ἀναβλέψαντος, ὃς ἠερότησαν αὐτοῖς, λέγοντες, Οὗτός ἐστιν
 ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη; πῶς οὖν ἄρτι
 βλέπει; Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὃς εἶπον, Οἶδαμεν
 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη· πῶς δὲ νυνὶ
 βλέπει; ἐκ οἶδαμεν, ἡ πῶς ἰωοῖξεν αὐτὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡμεῖς
 ἐκ οἶδαμεν. αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς τοῦ
 αὐτοῦ λαλήσῃ. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβούτο τοῖς
 Ἰουδαίοις· ἡ δὲ ῥῶ σιωπῶντες θύοντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἴαν τις αὐτὸν ὁ-
 μολογήσῃ Χριστὸν, ὃς ποιεῖ ταῦτα σημεῖα· καὶ τὸν οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ εἶπον, Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν

1 οὐκ οἶδα.

1 οὐκ οἶδα.
 2 οὐκ οἶδα.
 3 οὐκ οἶδα.

* καὶ ἡμῶν.

Κεφ. β. γ. δ.

m. iii.

ἐκ δευτέρου ὁ ἀνθρώπος ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ, Δὸς
 δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδα μὲν ὅτι ὁ ἀνθρώπος ὁτοῦτο ἀμδρτωλός
 ὅστις. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Εἰ ἀμδρτωλός ὅστις, ἐκ οἶ-
 दा ἐν οἶδα, ὅτι τυφλός ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν,
 Τί ἐποίησέν σοι; πῶς ἡτοίχευόν σου οὗτοι ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη αὐ-
 τοῖς, Εἶπον ὑμῖν ἡδὴ, ὅτι ἐκ ἡκούσατε· ἡ πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ
 καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτῷ μαθηταὶ γινέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐ-
 τὸν, καὶ εἶπον, Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκεῖνου, ἡμεῖς δὲ ὅτι Μωσέως ἐσ-
 μὲν μαθηταί· ἡμεῖς οἶδα μὲν ὅτι Μωσὴ λελάληκεν ὁ Θεός, ἰσ-
 τον ὅτι ἐκ οἶδα μὲν πόθεν ὅστις. Ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρώπος καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς, Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ὅστις, ὅτι ὑμεῖς ἐκ οἶδατε πόθεν ὅστις,
 καὶ ἀνέωξέ μου οὗτοι ὀφθαλμοί· οἶδα μὲν ὅτι ἀμδρτωλὸν
 ὁ Θεός ἐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇ ἢ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ
 ποιῇ, τούτου ἀκούει. ἐκ τῆς αἰῶνος ἐκ ἡκούσθη ὅτι ἡτοίχευόν σου
 ὀφθαλμοί τυφλοῦ γενηνὴ μὲν. εἰ μὴ ἡτοίχευόν σου Θεός, ἐκ
 ἡδὴ ἀποποιεῖν ἔδεν. Ἀπεκρίθησαν δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν ἀμδρτίαις
 σὺ ἐγενήθης ὅλος, ὅτι σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἔξέβαλον αὐτὸν
 ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἔξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐ-
 τὸν, εἶπεν αὐτῷ, Σὺ πσεύεις εἰς τὸν ὅτι Θεός; Ἀπεκρίθη ἐκεῖ-
 νος καὶ εἶπε, * Τίς ὅστις Κύριε, ἵνα πσεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε ὁ αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός
 ὅστις. Ὁ δὲ ἔφη, Πιστεύω Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. Καὶ εἶ-
 πεν ὁ Ἰησοῦς, Εἰς κρῖμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τούτον ἦλθον, ἵνα ὁ
 μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γινώσκωνται. Καὶ
 ἡκούσαν ἐκ τῆς φασματικῆς ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶ-
 πον αὐτῷ, Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ
 τυφλοὶ ἦτε, ἐκ ἂν εἶχετ' ἀμδρτίαν· νῦν ὅτι λέγετε, Ὅτι βλέπομεν
 ἢ οὐκ ἀμδρτία ὑμῶν μὲν. Ἀμὲν· ἀμὲν· λέγω ὑμῖν,
 Ὅτι εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων,
 ἀλλὰ ἀναβάντων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ὅστις ἐλθὼν· ὁ δὲ
 εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ὅστις τῶν προβάτων· τούτῳ
 ὁ θυροφύλαξ ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει,
 καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἔξω αὐτὰ καὶ
 ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἐμπαροῦσιν αὐτῶν πορεύεσθαι,

Κεφ. γ. Γ.
 21. Η

3 αὐτῶν ἀμδρ-
 τία ὑμῶν μὲν
 σιν. β

* Καὶ. α

καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλ-
 λοτεῖα ὅτι οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φάξονται ἀπ' αὐτοῦ,
 ὅτι ἐκ οἶδασι τὴν ἀλλοτεῖαν τῆς φωνῆς. Ταῦτα τῶν προ-
 βῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ ἐκ ἐγνωσαν πῶς ἡτοίχευόν σου
 αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν· ἀμὲν· λέ-
 γω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι πα-
 ροῦς ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' ἐκ ἡκούσαν αὐτῶν
 τὰ πρόβατα· ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθή-
 σεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομὴν ἀθήσεται. Ὁ
 κλέπτης ἐκ ἐρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ ἐγὼ
 ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ ζωὴν ἔχουσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν
 ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλός τῶν ψυχῶν αὐτοῦ ἡτοίχευόν σου ἵνα
 τῶν προβάτων ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ ἐκ ὧν ποιμὴν, οὐκ εἰσὶ τὰ
 πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησιν τὰ
 πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει
 τὰ πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ὅστις, καὶ οὐ
 μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός,
 καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῆς ἐμῆς· καὶ ὡς γι-
 νώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τῶν ψυχῶν
 μου ἡτοίχευόν σου ὑπὸ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω
 ἃ ἐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ ἐκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς
 φωνῆς μου ἀκούσοισι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.
 Διὰ τούτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ ἡτοίχευόν σου τῶν ψυχῶν μου,
 ἵνα πάλιν λάβω αὐτὰ. οὐδεὶς αἶρει αὐτὰ ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ'
 ἐγὼ ἡτοίχευόν σου αὐτὰ ἀπ' ἐμαυτοῦ· ὅσοις ἔχω δεῖνα αὐτὰ,
 καὶ ὅσοις ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτὰ. ταῦτα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ
 ἔλαβον ὅρα τῆς πατρὸς μου. Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν
 τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοῖς λόγοις τούτοις· ἔλεγον δὲ πολλοὶ ὅτι αὐ-
 τῶν, Δαμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· πᾶσι αὐτοῖς ἀκούετε; Ἄλλοι ἔλε-
 γον, Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκ ἐστὶ δαμονιζομένου· μὴ δαμόνιον
 διώσκει τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγει; Ἐγένετο δὲ πάλιν ἑ-
 κῆνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ὅτι χιμῶν ἦν, καὶ παρεπείθει ὁ Ἰησοῦς
 ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ σφῆτι τῶν Σολομώντος· ἐκκλῶσεν οὖν αὐτὸς οἱ Ἰε-
 ρεῖς, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, Ἐως ποτε τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἶρεις; εἰ

Ἡσυχ. μ. Γ.
 ἔκ. λ. Ζ.
 καὶ λ. Ζ

Ἡσυχ. γ. Β

Πραξ. β. Δ

Ματθ. α. Ζ. Η

οὐ εἶ οὐ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε. Ταῖς ἔργα αὐτῶν ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ ὅτι ἐμοὶ ἄλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γὰρ ἐστὶ ἐν τῷ περὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν, καὶ οὐκ εἶπον ὑμῖν. Ταῖς ἐπεὶ ταῖς ἐμαῖς τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ οὐ μὴ ἀπολῶνται εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι οὐκ ἀρπάσκει αὐτὰ ἐκ τῆς χάρος μου. ὁ πατὴρ μου ὃς δίδωκε μοι, μεῖζων πάντων ὅσων, καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χάρος τοῦ πατρὸς μου.

Κεφ. η. Η

Ζ ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμέν. Ἐβαστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλὰ ἔργα ἐδίδαξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἡλιθάτε με; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ ὁ Ἰουδαῖος λέγοντες, Περὶ καλοῦ ἔργου ἡλιθάσομεν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, ὅτι σὺ ἀνθρώπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ

Κεφ. η. Β

Ἰησοῦς, Οὐκ ἐστὶ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, ὅτι ἔγω εἶπα, Θεοὶ ἐστε; Εἰ ἐκείνοις εἶπε Θεοὶ, περὶ οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατὴρ ἡγάσεν καὶ ἀπέ-

Η στέλλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον, ὅτι υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ ταῖς ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι· εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Ἐζήτησαν οὖν πάλιν αὐτὸν πᾶσαι· ὅτι ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χάρος αὐτοῦ. καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, ὅτι ἐμείνεν ἐκεῖ· καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον, Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημείον ἐποίησεν ὅτι ἐν ἐμῷ, πάντες ὅσοι εἶπεν Ἰωάννης περὶ ἐμοῦ, ἀληθὴ λέγει. καὶ ἤπιστευον πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. β. Α
ματθ. κς. Α

Ἡν δὲ τις ἀδελφῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ὃν τὴν καὶ Μαρίαν καὶ Μάρθαν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. (ὡς καὶ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, ὅτι ἐκμάξατο τὸν πόδα αὐτοῦ παῖς θριξίν αὐτοῦ, ὃς ὁ ἀδελφὸς Λαζάρου ἡ ἀδελφή.) Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι, Κύριε, ἰδοὺ ὁν φίλος ἀδελφῶν. Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὐτὴ ἡ ἀδελφή ἐκ ἐστὶ πρὸς θάνατον, ἀλλ' ἰδοὺ τὸ δόξης τοῦ Θε-

4 ἐμῶν καὶ εἶπον ὑμῖν, ὅτι γ. α

5 ἔργον. α. β

6 ὅτι. η. θ. ια

6 δὲ ληπ- σιύειν. β

ια ιβ

οῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοῦ. Ἡ γὰρ πάλιν ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὸν Λάζαρον· ὡς οὖν ἡκούσεν ὅτι ἀδελφεῖ, τότε μὲν ἐμείνεν ἐν ᾧ ἦν τόπω δύο ἡμέρας, ἐπειτα μετ' αὐτοῦ λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἀγνοεῖτε εἰς τί τὸν Ἰουδαῖον πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ραββί, νῦν ἐζητοῦν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐ· ἀλλ' ὅτι εἰς τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας· ἐάν τις περὶ πατρὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ περὶ σκότειν, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου βλέπει· ἐάν τις περὶ πατρὸς ἐν τῇ νυκτὶ, περὶ σκότειν, ὅτι τὸ φῶς ἐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετ' αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταί αὐτῷ, Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκαί δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τῆς θανάτου αὐτοῦ, ἐκείνοις ὅτι ἐδοξάν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὑπνου λέγει· τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ, Λάζαρος ἀπέθανεν, καὶ χαίρετε δι' ὑμᾶς, (ἵνα πιστεύσητε,) ὅτι ἐκ ἡμῶν ἐκεῖ· ἀλλ' ἀγνοεῖτε περὶ αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν ὁ Θεὸς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς, Ἀγνοεῖτε καὶ ὑμεῖς, ἵνα ἀποθάνω μετ' αὐτοῦ. Ἐλθάν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. (ἦν ὁ Βηθανία ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σαδίων δεκαπέντε) καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλυθότες πρὸς ταῖς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἡκούσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία ὁ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, εἰ ἦς ὡς νῦν, ὁ ἀδελφός μου ἐκ ἂν ἐπεθνήκει· ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἀνέστης τὸν Θεόν, δώσῃ σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήσει ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῇ Μάρθα, Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, ἔγω εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν, καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις τούτο; Λέγει αὐτῇ, Ναί, Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰπούσα ἀπῆλθεν, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ λέγουσα, Ὁ διδάσκα-

Β

Γ

Κεφ. ε. Β

Κεφ. ε. Δ

Δ

λος παρέσι καὶ φωνεῖ σε. Εκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχύ, ἔρχεται πρὸς αὐτόν. οὐκ ᾔδει ὅτι ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ὡς ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντισεν αὐτῷ ἐν Μάρθα. ④ οὐκ ἴσθαι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ᾠραμυδούμηναι αὐτῷ, ἰδόντες τὴν Μαρτίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη ἔξῃ λαθὼν, ἡκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες, Ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἤλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ἐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίονσαν, ἔειπεν, ὦ Μαρτίαν, ἡ ἀδελφὴ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου κλαίοντες, ἐνέβριμῃσαι τὸ πνῦμα, καὶ ἐπαύειν αὐτὴν, καὶ εἶπε, Ποδὲ δείξατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυ-
Ε σεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. Τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν εἶπον, Οὐκ ἡδυνάτω ὁ αὐτοῦ ἀνδρὶς, ὅτι ὁφθαλμοῖς τοῦ τυφλοῦ ποιῶν ἵνα ἔσται μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβρεμώμενος ἐν αὐτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. ὡς δὲ ἀπῆλθεν, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ λέγει ὁ Ἰησοῦς, Ἀνάστα, λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τῆς τεθνηκότος Μάρθα, Κύριε, ἡδὴ ὅζει τεταρτάτος γὰρ ὅστις. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπὼν σοι ὅτι ἐάν πισύσης, ὅτι πλὴν δόξαν τῆς Θεοῦ; Ἡρᾶν οὖν τὸν λίθον, οὐκ ὡς ὁ τεθνηκὼς κείμενος. ⑤ ὁ Ἰησοῦς ἤρε ὁφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ εἶπε, Πάτερ, δὴ χάρισται σοι, ὅτι ἤκουσάς μου· ἐγὼ δὲ ἤδην ὅτι πάντοτε μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περὶ σὺνταφίσαντες εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστλεις. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ με-
Ζ γάλῃ ἐκραύγασε, Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ὁ τεθνηκὼς ὡς δὲ δέδεμένος τοὺς πόδας ἐπὶ τὰς χεῖρας κειμένης, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὡραίου ὡς δὲ δέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτόν, καὶ ἀφerte ὑπάραν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρτίαν, καὶ δεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ὁπίστευσαν εἰς αὐτόν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. Συμῆγαγον οὖν ⑥ δεσποῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, Τί ποιούμεν; ὅτι ὁ αὐτοῦ πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. ἐάν ἀφώμεν αὐτόν οὕτω, πάν-
 τες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλάβοντα ⑦ ῥώμας, ἔδρουσιν

Κεφ. θ. Α

2 γδ. β

3 δδ. α. β. γ.

4 εε. α. β. γ.

5 εε. α. β. γ.

6 εε. α. β. γ.

7 εε. α. β. γ.

8 εε. α. β. γ.

9 εε. α. β. γ.

10 εε. α. β. γ.

ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. Εἰς δὲ πρὸς αὐτῶν Καϊάφας, δεσποῖς ὡς τῆς ἐν αὐτοῖς ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οὐκ οἰδατε οὐδὲν, οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀποληται. Τοῦτο δ' ἀφ' ἐαυτοῦ ἐκ εἶπεν, ἀλλὰ δεσποῖς ὡς τῆς ἐν αὐτοῖς ἐκείνου, πρὸς φητέουσιν ὅτι ἐμύλην ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκον ὑπὲρ τῶν ἔθνους, **Η** ἔχ' ὑπὲρ τῶν ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τῆς Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας ἐνέβριμῃ-
 σαντο ἵνα ἀποκλείωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν ἐκ ἐπὶ παρρησίᾳ πρὸς πάντας ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν, ἐπὶ τῇ ἐρήμῳ, εἰς Ἐφραίμ λέγουμένῳ πόλιν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' ἑβραίων αὐτῶν. Ἦν δ' ἐπὶ τὸ πάχος τῆς Ἰουδαίας. Ἐνέ-
 βρισαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸς τὴν πόλιν, ἵνα ἀγνώσωσιν αὐτοῖς. ἐζήτειν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐρηκότες, Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι ἐμὴ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν; Δεδώκεσαν δ' καὶ οἱ δεσποῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐν πολλῷ, ἵνα ἐάν τις γὰρ ποδὲς βῇ, μὴ λυθῇ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸς ἐξ ἡμερῶν ποδὲς πόλιν ἦλθεν εἰς Βηθα-
 νίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκὼς, ὃν ἠγάρεν ἐκ νεκρῶν. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μαρία δὲσποῖς. ὁ δ' Λά-
 ζαρος εἰς ὃν τῶν σὺν ἀνακειμένων αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία λα-
 βούσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἥλειψε τοὺς πόδας τῷ Ἰησοῦ, καὶ ὀσμάνε τὰς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐ-
 τοῦ. ἐν δὲ οἰκίᾳ ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μὴ τῶν αὐτῶν ᾠραδιδόναι, Διατί τοῦτο τὸ μύρον ἐκ ἐπὶ τῶν περὶ αὐτοῦ δυνάμεων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο ἔχ' ὅτι πρὸς τῶν πτωχῶν ἐμύλην αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ ἱλαστόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἀφες αὐτῷ. εἰς πλὴν ἡμέραν ποδὲς ἐν ταφί-
 σμοδμου τετήρηκεν αὐτό. ὁ πτωχὸς γὰρ πάντοτε ἔχετε μετ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δ' οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἐγὼ οὖν ὁχλος πολλὸς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ὅστις καὶ ἦλθον οὐ διὰ τοῦ Ἰησοῦ μόνον, ἀλλ' ἵ-
 να καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἠγάρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλόσαντο

13 Ματθ. κς. Α
μάρ. ιζ. Α

Κεφ. ιζ. Γ

Β

Μαθ. κα. Α
μάρ. ιθ. Α
Λουκ. ιθ. Ζ

δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήκουον τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἠπίστευον εἰς τὸ Ἰησοῦν. Τῇ ἑπαύρειον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βάνα τῶν Φοινίκων, καὶ ὤξηναν εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, Ὡσαννά, Ὡλοζαμὴν, ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσραήλ. Εὐφρόν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὁνόμενον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, καὶ οὕτως ὅτι

Ζαχαρ. θ. Β

Γ· γεγραμμένον, Μὴ φοβοῦ θυγατὴρ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καὶ ἡ πόλις σου. Ταῦτα ἵνα ἐκ ἐγνωσαν ὁ μαθητὰς αὐτοῦ τὸν παῖδα, ἀλλ' ὅτε ἐδόξασθαι ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμδρύνει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε ὁ Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἠγάγεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήκουον αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἠκούσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Θεωρεῖτε ὅτι ἐκ ὧν φελάτε ἔσθιν; ἰδοὺ ὁ κόσμος ὁπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

Ἦσαν δὲ ἱερεῖς Ἕλληες ἐκ τῶν ἀναβασιμάτων, ἵνα περὶ σκηνώσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν παροῦσαν Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδά τῇ Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε θέλωμεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἐρχεῖ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· Ἐπά-

Δ λιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων, Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἔαν μὴ ὁ κόκκος τῆς σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μὴ εἶναι ὁ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσκει αὐτήν· ὁ μισθὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἔαν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. καὶ ἔαν τις ἐμοὶ διακονῇ, πηθήσκει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχὴ μου τεταράσσεται. καὶ τί εἶπω; Πατήρ σῶσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πατήρ δοξάσον σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τῆς οὐρανοῦ, Καὶ ἐδόξασα καὶ

Ε πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὸς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντῇ γέροντας. Ἄλλοι ἔλεγον, Ἄγγελος αὐτοῦ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη

Μαθ. ι. Δ
καὶ ιθ. Δ
μάρ. η. Δ
Λουκ. θ. Γ.
ἐ ιθ. Η

Κεφ. ια. Δ

μα

ιθ

2 οπ. β. η

3 οὐδὲν. α
ὅλος. γ. η

ιθ

ρβ

ρβ

ρβ

ρβ

ρβ

ρβ

ρβ

ρβ

ρβ

ρβ

189

189

189

189

189

189

189

189

189

189

189

189

189

189

189

189

189

ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Οὐδὲ ἐμὲ αὐτὴ ἡ φωνὴ ἤκουσεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶ τῆς κοίτης· νῦν ὁ ἀρχὸν τῆς κοίτης τούτου ἐκβλήθησθαι ἐξω· καὶ ἔαν ὁ ὑψωθῇ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. (τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποῖον θανάτου ἠμῶν ἀποθνήσκειν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μὴ εἰς αἰῶνα· ὅπως σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐπὶ μικρὸν χρόνον ὅπως μὴ ὑμῶν ὅτι. περὶ ταῦτα ἕως ὅπως ἔχετε, ἵνα μὴ σκοπῶ ὑμᾶς καταλάβῃ, καὶ ὁ περὶ ταῦτα ἐν τῇ σκοπῇ, ἐκ οὗδε ποδὸς ὑπάγῃ. ἕως ὅπως ἔχετε, πνεύματι εἰς ὅπως ἔχετε, ἵνα υἱὸς φωτὸς γίνησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτῷ σημεῖα πεποιηκότος ἐμπεραθεν αὐτῶν, ἐκ τῆς ἠπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε, Κύριε, τίς ἠπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς Κυρίου ἵνα ἀπεκαλύφθῃ; Διὰ τοῦτο ἐκ ἡδυνάτο πνεύματι, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας, Τετύφλωκεν αὐτῶν τὸ ὄφθαλμοῦς, ὥστε πεπώροκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τὴν καρδίαν, καὶ ἠπισθῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτοὺς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδε τὸ δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς. ὁμοίως μὲντοι ὅτι ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἠπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοῖς Φαρισαίοις, οὐχ ὡμολόγησαν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγαι γίνωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὸ δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον ἢ τὸ δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε, καὶ εἶπεν, Ὁ πνεύματι εἰς ἐμὲ, οὐ πνεύματι εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πνεύματι εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοπῇ μὴ μείνῃ· ὅτι ἐάν τις μου ἀκούσῃ τὰ ῥήματα, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σῶσω τὸν κόσμον. ὁ ἀδικῶν ἐμὲ, καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματα μου, ἐγὼ τὸν κρίνω αὐτόν. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκείνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἔξ ἑμαυτοῦ ἐκῆλυσα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μοι ἐντολὴν ἔδωκε, πᾶν ὅτι εἶπω καὶ πᾶν λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος

Κεφ. γ. Β

Κεφ. γ. Β.
Κεφ. γ. Α.
Κεφ. γ. Α.
Κεφ. γ. Α.

Κεφ. γ. Α.
Κεφ. γ. Β.

Κεφ. γ. Α.
Κεφ. γ. Α.

Κεφ. γ. Α.
Κεφ. γ. Β.
Κεφ. γ. Β.
Κεφ. γ. Β.
Κεφ. γ. Β.

Κεφ. γ. Η

Κεφ. γ. Δ.
Κεφ. γ. Η

Κεφ. γ. Η

Κεφ. γ. Α.
Κεφ. γ. Β.

Κεφ. γ. Γ.
Κεφ. γ. Η.
Κεφ. γ. Δ.

ὅστιν. αὐτὸν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἰρήκῃ μοι ὁ πατήρ, ἔγω λαλῶ.
 157 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τῆς πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤγγιζεν αὐτῷ
 ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀ-
 γαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐ-
 τοὺς. Καὶ δέειπεν ἡγομῆναι, (τὸ διαβόλου ἡδὴ βεβληκότος εἰς
 πλὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν πῶρα δῶ)
 εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας,
 καὶ ὅτι ὅποιο Θεὸς ὅτι ἤλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ
 τοῦ δειπνίου, καὶ πῶσι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντον, διέζωσεν ἑαυ-
 τὸν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπναι τοὺς
 πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τὸν λέντον ὡς ὡς διέζωσμέ-
 νος. Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος,
 Κύριε, σὺ μου νίπναις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ, Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ ἐκ οἶδας ἄρτι, γινώσκῃς ὅτι μὲν ταῦτα. Λέγει
 αὐτῷ Πέτρος, Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπε-
 κρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐάν μὴ νίψῃς, ἐκ ἔχας μέρος μετ' ἐμοῦ.
 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον,
 B ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ
 λελουμένος οὐ χρειάζεται ἔτι νίψασθαι, ἀλλ' ἐστὶ καθα-
 ρὸς ὅλος. Ὡς οὖν καὶ καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' ἔτι πάντες. Ἦδη γὰρ τὸν πα-
 ραδιδόντα αὐτὸν, διὰ τοῦτο εἶπεν, Οὐκ ἔτι πάντες καθαροὶ ἐστέ. ὅτε
 οὖν ἐνίψῃ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἀναπε-
 σάντων πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε ὅτι πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φω-
 ριστέ με, ὁ διδάσκαλος, ὁ κύριος. Ὡς οὖν λέγετε εἰμὶ γὰρ.
 εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψῃ ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος,
 καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπναι τοὺς πόδας, ὡς ὡς ποῦμα γὰρ
 ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.
 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐκ ἔτι δοῦλος μείζων τῶν κυρίων αὐτῶν,
 οὐδὲ δούλος μείζων τῶν πέμψαντος αὐτὸν. εἰ ταῦτα οἴδατε,
 μακάριοι ἐστέ, ἐάν ποιῆτε αὐτά. Οὐδεὶς πάντων ὑμῶν λέγων ἐ-
 γὼ οἶδα οὐκ ἔξελεξάμην, ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ, Ὁ βί-
 ρων μετ' ἐμοῦ τὸ ἄρτον, ἐπὶ ἡμῖν ἐπὶ ἐμὲ πλὴν πέρναν αὐτοῦ. Ἀπ' ἄρτι
 Γ ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸς τὸν ἡμέτερον, ἵνα ὅταν ἡμῶνται, πνεύματι ὅτι
 ἐγὼ εἰμι. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, Ὁ λαμβάνων ἑάντινα

Κεφ. ι. Α

Κεφ. ι. Γ
ματθ. ι. Γ
λουκ. γ. Ζ

τ. μ. Γ

πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει ὁ ὅς ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸ πέμ-
 ψαντά με. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἔταραχθη τῷ πνεύματι,
 καὶ ἐμδρτύρησε ὡς εἶπεν, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ὃς ὑμῶν
 πῶρα δώσω με. Ἐβλεπον οὖν οἱ ἀλλήλοις οἱ μαθηταί, δπορ-
 μῆροι πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες. Ἦν ὁ ἀνακείμενος εἰς τὸν μαθητῶν αὐ-
 τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· νῦν οὖν αὐτῷ
 Σίμων Πέτρος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, ὅτι εἰς ὃς οὐ λέγει. Ὁ πνεύματι δὲ ἐ-
 κεῖνος ὅτι τὸ σῆδος τῶν Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ, Κύριε, τίς ὅστις; Ἀποκρί-
 νεται ὁ Ἰησοῦς, Ἐκεῖνος ὅστις ὡς ἐγὼ βάψας τὸν ψωμίον ὁ πνεύματι
 ρατῶ. Καὶ ἐμβάψας τὸν ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκα-
 ριώτῃ· καὶ μὲν τὸν ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατα-
 νᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ ποιεῖς ποιήσων τὰς πράξεις. Τοῦτο δὲ
 εἰδὼς ἐγὼ τὸ ἀνακείμενον πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ πνέες γὰρ ἐδοκίμουν,
 ἐπεὶ τὸ Γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀγ-
 ρασον ὧν χρειάζομαι ἔρχομαι εἰς τὴν ἑορτήν· ἡ τοῖς πτωχοῖς ἵνα πῶ δῶ. Δ
 Λαβὼν οὖν τὸν ψωμίον ἐκεῖνος, διέδωκεν ὡς εἶπεν αὐτῷ πνέες γὰρ ἐδοκίμουν,
 ὡς εἶπεν αὐτῷ πνέες γὰρ ἐδοκίμουν. Λέγει ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξάσθην ὁ υἱὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ
 Θεὸς ἐδοξάσθην ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθην ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς
 δοξάσθῃ αὐτῷ ἐν αὐτῷ, ὡς εἶπεν αὐτῷ πνέες γὰρ ἐδοκίμουν. Τεκνία, ἐπὶ μικρὸν
 μὲν ὑμῶν εἰμι. Ζητήσατέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις, Ὅτι
 ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς ἐδωκάτε ἐλθῆναι, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.
 Ἐν πολλῷ χαρὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους· καθὼς
 ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπάτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γινώ-
 σον ὅτι πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστέ, ἐάν ἀγάπην ἔχητ' ἐν ἀλλήλοις.
 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς, Ὅπου ὑπάγω, ἐδωκάσθαι μοι νῦν ἀκολουθήσαι, ὑπερον
 ὅτι ἀκολουθήσας μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, διατί ἐδωκά-
 σθαι μοι ἀκολουθήσαι ἄρτι; τὸ ψυχλὸν μου ὑπὲρ τοῦ θανάτου. Ἀπε-
 κρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τὸ ψυχλὸν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θανάτου; Ἀμὲν
 ἀμὲν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με
 ρατῶ. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. πνεύματι εἰς τὸν
 Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πνεύματι. ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν πατέρων μου μοναχὰ πολ-
 λαί εἰσιν. εἰ ὅτι μὴ, εἶπον αὐτῷ ὑμῖν, πορεύομαι ἐτοιμάσθαι τὸν ὁ-
 μῖν. καὶ ἐάν πορεύω ὡς ἐτοιμάσω ὑμῖν τὸν ὁμον, πάλιν ἔρχομαι,

Ματθ. ι. Δ
λουκ. ι. Γ

Ματθ. κς. Β
ματθ. ι. Β
λουκ. κς. Γ

Κεφ. ι. Β. Α

Κεφ. ι. Β

Κεφ. ι. Β.
λουκ. ι. Β. Δ
ματθ. κς. Δ

Ματθ. κς. Δ
ματθ. ι. Γ
λουκ. κς. Γ

ὡς λέγει αὐτῷ
ὁ πνεύματι πνέες γὰρ ἐδοκίμουν.

ὡς λέγει αὐτῷ
ὁ πνεύματι πνέες γὰρ ἐδοκίμουν.

ὡς λέγει αὐτῷ
ὁ πνεύματι πνέες γὰρ ἐδοκίμουν.

ὡς λέγει αὐτῷ
ὁ πνεύματι πνέες γὰρ ἐδοκίμουν.

ὡς λέγει αὐτῷ
ὁ πνεύματι πνέες γὰρ ἐδοκίμουν.

καὶ ὁραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτὸν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἰδατε, καὶ πλὴν ὁδὸν οἰδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, ἐκ οἷδα μὲν ποδὺν ὑπάγας, καὶ πῶς διωάμθα πλὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰσκαριώτης, Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ. ὁ δὲ εἰς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε δὲ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ γινώσκετε αὐτὸν, ὅτι ἐώρακατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ὁρκισθήσονται ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰσκαριώτης, Τοσοῦτον χρόνον μετ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἐκ ἐγνοκάς με Φίλιππε, καὶ οὐκ ἐώρακα τὸν πατέρα; καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πσεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ὅτι; Ταῦτα ῥήματα ἀκούων λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. πσεύεσθε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πσεύεσθε μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πσεύων ἐς ἐμέ, τὰ ἔργα ἀκούων ποιεῖ, καὶ ἐκείνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὁ, πᾶν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τούτο ποιήσω, ἵνα δοξάσθῃ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. ἔαν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ἔαν ἀγαπάτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον ὑμῶν δώσω ὑμῖν, ἵνα μὴ μὲν ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς ὅτι γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. ἐκ ἀφ' ἧς ὑμᾶς ὁρφανοὺς ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με ἐκ ἐπὶ θεωρεῖ, ὑμεῖς ὅτι θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὅτι ἔχον τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκείνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπήσεται καὶ ὑποτάσσεται τῷ πατρὶ μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, ἔχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, πῶς γινώσκον ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζεσθαι αὐτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰσκαριώτης καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἔαν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσῃ, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσῃ αὐτόν.

Κεφ. ις. Ε. Ζ.
ματθ. ι. Α.
μάρκ. ια. Γ.

κεφ. ις. Ε. Ζ.
ματθ. ι. Α.
μάρκ. ια. Γ.

κεφ. ις. Ε. Ζ.
ματθ. ι. Α.
μάρκ. ια. Γ.

κεφ. ις. Ε. Ζ.
ματθ. ι. Α.
μάρκ. ια. Γ.

κεφ. ις. Ε. Ζ.
ματθ. ι. Α.
μάρκ. ια. Γ.

σὺ αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλθούμθα, καὶ μόνῳ παρ' αὐτοῦ ποιήσομαι. ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τὸν λόγον μου οὐ τηρεῖ. ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, ἐκ ἐστὶν ἐμὸς, ἀλλὰ τὸ πέμψαντός με πατὴρ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. ὁ δὲ ὑμῶν κλητὸς τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἀλήθεια, ὃ πέμψῃ ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκείνος ὑμᾶς διδάξῃ πάντα, καὶ ὑπομνήσῃ ὑμᾶς πάντα ὃ εἶπον ὑμῖν. εἰρήνην ἂν ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην πλὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ θλιβάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἡγαπάτε με, ἐχάρητε δὲ, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. ὅτι ὁ πατήρ μου μέζων μου ὅτι. καὶ νῦν εἰρήνη καὶ χάρις πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἵνα ὅταν γενήται, πσεύσθητε. ἐκ ἐπὶ πολλὰ λαλήσω μετ' ὑμῶν ἔρχομαι, καὶ ὁ κόσμος πύχυνται ἀρχῶν, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐκ ἐχθρῶν οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, ἔγω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἀγῶμεν ἐντεύθεν. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ὅτι. πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό. καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἡ δὲ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μένετε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλήμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπελῶ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. ὅτι φέρει καρπὸν πολὺ. ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἔαν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα, καὶ ὀξυρανθή, καὶ σπυράγοισιν αὐτὸ, καὶ εἰς πῦρ βάλλοιτο, καὶ καίεται. ἔαν μένητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένῃ, ὅταν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ ἰσχυρήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολλὸν φέρητε, καὶ ἰσχυρήσεται ὑμῶν μαθηταί. Καθὼς ἡγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ἡγάπησα ὑμᾶς μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἔαν τὰς ἐντολὰς μου τηρήσῃτε, μὴ στερηθήτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρὸς μου τηρήκα, καὶ μένω αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χάρις ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μένῃ, καὶ ἡ χάρις ἡ ἐμὴ.

Κεφ. ιθ. Α.

Κεφ. ιθ. Β.

Κεφ. ιθ. Β.

Κεφ. ιθ. Β.

Κεφ. ιθ. Β.

π. ι.

Κεφ. ιγ. Δ
Επισ. ι. Α
α. Παρ. η. Β
α. Ιω. η. Δ

ἡμεῖς πληροῦσθ· αὐτὴ ἐστὶν ἐντολὴ ἐκ ἐμῆ, ἵνα ἀγαπᾶτε
 ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· μέγιστα πάντης ἀγάπης
 οὗτοι ἐσὶν, ἵνα τοὺς σὺν ἑαυτοῦ αὐτοῦ δὴ ἐσὶν τῶν φίλων
 αὐτοῦ. Ἰσοῦς ἐφίλω μου ἐστὶ, ἵνα ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
 ὑμῖν· ἀγαπᾶτε ὑμᾶς ἀλλήλους, ὅτι ὁ δοῦλος ἐκ οὐδὲ πῶς ποιεῖ
 αὐτῷ ὁ κύριος· ὑμᾶς ὅμως εἰρήνη φίλοις, ὅτι πάντα ἀκούετε πα-
 τέρ· πατὴρ μου, ἐγὼ εἶπα ὑμῖν· οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξατε,
 ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμαι ὑμᾶς, καὶ ἔδωκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπα-
 γητε, καὶ καρπὸν φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη· ἵνα ὁ, ὃς ἐν
 ἀλήθειαν τὸν πατέρα ἐν τῷ ὄνόματί μου, δῶ ὑμῖν· ταῦτα ἐν-
 τέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μί-
 σοῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ ὡς τὸν ὑμῶν μεμισήκεν· εἰ ἐκ τοῦ κό-
 σμου ἦτε, ὁ κόσμος ἀντὶ τοῦ ἰδίου ἐφίλη· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ
 ἐστὶ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμαι ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισοῖ
 ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ
 ἐστὶ δοῦλος μέγιστος τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, ὅτι ὑμᾶς
 διώξουσιν· εἰ (ὁ) λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμῶν τηρήσου-
 σιν· ἀλλὰ πάντα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομα μου, ὅτι
 ἐκ οὐδὲ πῶς τὸν πατέρα με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἔλαλθα αὐτοῖς,
 ἀμάρταν ἐκ εἶχον· νῦν δὲ ὡς φασὶν ἐκ ἐμοῦ ὡς τῆς ἀμάρ-
 τίας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισοῖ· εἰ τὰ ἔργα μὴ
 ἐποιήσατε ἐν αὐτοῖς, ἀκούετε ἀλλ' ὅτι πεποιήκεν, ἀμάρταν οὐκ
 εἶχον νῦν ὅτι καὶ ἐώρακασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ ὅτι τὸν πατέ-
 ρα μου· ἀλλ' ἵνα πληροῦσθ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νό-
 μῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησαν με δωρεάν· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ ᾧ ᾠ-
 κλητός, ὅτι ἐγὼ πέμψω ὑμῖν ᾧ ᾠκλήτος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀ-
 ληθείας, ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσας ὡς
 ἐμὸς ὅτι ὑμεῖς ὁ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.
 Ταῦτα λέλαλθα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυνα-
 γάγου ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀπατείνων
 ὑμᾶς, ἀδελφοί, λατρεύῃ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ· καὶ ταῦτα ποιή-
 σουσιν ὑμῖν ὅτι ἐκ ἐμῶν (ὁ) πατέρα αὐτοῦ εἶπεν· ἀλλὰ πάντα
 λελάλθα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, μνημονεύετε αὐτῶν,
 ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐμὲ ἐκ εἶπον, ὅτι ἐγὼ

Κεφ. ιζ. Β
ματθ. ι. Β
Ματθ. κη. Α

• Ksp.15.A

Ψα.Αλ.Γ
 Κεφ.Ιη.Δ
 λυκ.κλ.Η

Κεφ. 11. Δ

ὁ ἡμῶν ἡμῶν· νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς
 ἔξ ὑμῶν ἐροῦντά με, ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑ-
 μῖν, ἡ λύπη πεπλήρωσεν ὑμῶν πλὴν καρδίας. Ἀλλ' ἐγὼ τ' ἀλή-
 θαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ
 ἀπέλθω, ὁ παρὰ κλητος ἐκ ἐλθούσεταί πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν ὅτι πορευ-
 θῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει (V)
 κόσμον πρὸς ἀμδρπίας καὶ πρὸς δικαιοσύνης καὶ πρὸς κρίσεως.
 πρὸς ἀμδρπίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· πρὸς δικαιοσύ-
 νης ὅτι, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ ἐκ' ἐπιδεωρεῖτέ με· B
 πρὸς δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τῆς κόσμου τούτου κέκριται. Ἐπὶ
 πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύναμαι βασιλεῖν ἄρτι· ὅταν δὲ
 ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσας ὑμᾶς εἰς πάντα
 πλὴν ἀλήθειας· οὐ γὰρ λαλήσας ἀφ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσῃ
 λαλήσας, καὶ τὰ ἐργάματα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμέ δόξασας,
 ὅτι ἐκ τῆς ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν, Πάντα ὅσα ἔχει ὁ
 πατήρ, ἐμάδω· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ' ἐμοῦ λήψεται, ἵνα ἀναγ-
 γελεῖ ὑμῖν· Μικρὸν καὶ οὐ δεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
 ὄψεσθε με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς (V) πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῆς
 μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, Τί δὲ τοῦτο ὁ λέγει ἡμῖν, Μι-
 κρὸν καὶ οὐ δεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθε με; Ἐ-
 γὼ ἔγω ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἐλεγον οὖν, Τοῦτο ἵδμεν
 ὁ λέγει, τὸ μικρὸν; ἐκ οὐδαμῶς ἴσα λαλῶ. Ἐγὼ ἔγω ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἡδε-
 λον αὐτὸν ἐροῦντα, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλ-
 λήλων, ὅτι εἶπον, Μικρὸν καὶ οὐ δεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν ἵ-
 ὄψεσθε με; Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε
 ὑμεῖς· ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται ὑμεῖς ὅτι λύπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη
 ὑμῶν εἰς χαρὰν γινήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν λικτῇ λύπην ἔχει, ὅτι ἡλ-
 θεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν ὅτι γυνήσῃ τὸ παιδίον, ἐκ ἐπιμνημονύει
 τῆς θλίψεως· διὰ πλὴν χαρὰν, ὅτι ἐγυνήθη ἀπ' ἀποπορευομένης εἰς τὸν
 κόσμον (V)· καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε, πάλιν δὲ ὁ ὄψο-
 μαί ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ πλὴν χαρὰν ὑμῶν
 οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμεῖς ἐκ ἐρωτή-
 σετε οὐδέν· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἀκούσῃτε (V)
 πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσας ὑμῖν· ἕως ἄρτι ἐκ ἡγήσα-

[illegible]

3 ἡμέρας. β
4 λύπης. β

Κεφ. ιθ. Β
ματθ. ζ. Α.
~~Α κα. Γ~~
μδρ. ια. Γ
Λκν. νια. Β
ιακ. α. Α

τε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ
 Δὲ ὑμῶν ᾗ πληρομένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λαλήθηκα ὑ-
 μῖν· ἀλλ' ἐρχεται ὥρα ὅτε ἐκ ἐπὶ ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
 ἀλλὰ παρρησία πρὸς πάντας ἀναγγελάω ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσατε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν
 ὅτι ἐγὼ ἐροήσω τῷ πατρί· ἀλλὰ ὅτι ὁ πα-
 τὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι
 ἐγὼ τὰ τοῦ Θεοῦ λέγω. Ὁ δὲ λέγων τὰς παροιμίας, ἔ-
 ληλυθεῖς εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι
 πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ μαθηταὶ αὐτῆς, Ἰδὲ νῦν
 παρρησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἶδα-
 μὲν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τις σε ἐρωτᾷ· ἐν τού-
 τῳ πνεύματι ὅτι διὰ τοῦ Θεοῦ λέγεις. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 Ἀρ πεστεύετε; ἰδοὺ ἐρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπ-
 δίτε ἐκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφίητε, ἔτι εἰμι μό-
 νος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ὅτι. Ταῦτα λαλήθηκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐ-
 μοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσύνετε·
 ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔ-
 βηκε δὲ τὸν ὄφθαλμοῦς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Πάτερ,
 ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δόξά-
 σῃ σε· καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ
 δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ὅστις ἡ αἰ-
 ώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινόν Θεόν, καὶ ὃν
 ἀπέστλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδόξασα ὅτι τῆς γῆς· τὸ ἔρ-
 γον ἐτελείωσα ὃ δέδωκας μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με
 σὺ πάτερ, ὡς αὐτῷ, τῇ δόξῃ ἣν εἶχον πρὸς τὸν κόσμον ὅτι
 ὡς οἱ. Ἐφάνευσεν οὖν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου οὗ οὗ δέδω-
 κας μοι ἐκ τοῦ κόσμου. (οἱ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοῖς δέδωκας,) καὶ
 τὸν λόγον σου τετήρηκα. νῦν ἐγνώκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκας
 μοι, ὡς οὗ δὲ ὅτι ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκας μοι, δέδωκα αὐ-
 τοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἐγνώσαν ἀληθῶς ὅτι ὡς οὗ δὲ ὅτι
 δον, καὶ ὅτι πιστεύουσιν ὅτι σὺ με ἀπέστλας. ἐγὼ πρὸς αὐτῶν ἐρο-
 τῶ· οὐ πρὸς τὸν κόσμον ἐροτῶ, ἀλλὰ πρὸς ὃν δέδωκας μοι, ὅτι
 οἱ εἰσὶ καὶ ἐγὼ πάντα σὰ βίη, καὶ τὰ σὰ ἐμα, καὶ δέδοξασμαι

Κεφ. ιζ. Β

Ματθ. κε. Ε.
 μάρ. ιζ. Γ

Ματθ. κε. Δ

Κεφ. ις. Δ

ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐκ ἐπὶ εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ
 εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἔρχομαι. πᾶτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν
 τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκας μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς. ὅτε
 ἡμεῖς μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνό-
 ματί σου· οὓς δέδωκας μοι ἐφύλαξαι, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀ-
 πόλετο, εἰ μὴ ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν
 ὃ πρὸς σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι
 πλὴν χαρὰν πλὴν ἐμὴν πληρομένην ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ δέδω-
 κα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, ὃ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι ἐκ εἰ-
 σὶν ἐκ τῆς κόσμου, καθὼς ἐγὼ ἐκ εἰμι ἐκ τῆς κόσμου. ἐκ ἐρο-
 τῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ
 τῆς πονηροῦ. ἐκ τῆς κόσμου ἐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ
 εἰμι. Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθὴς
 ὅτι. καθὼς ἐμὲ ἀπέστλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστλα αὐ-
 τοὺς εἰς τὸν κόσμον, ὃ ὑπὲρ πάντων ἐγὼ ἀγαπῶ ἐμαυτὸν, ἵνα
 ὃ αὐτοὶ ὥσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ πρὸς τούτων ὃ ἐρωτῶ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν πνευμένων διὰ τῆς λόγου αὐτῶν εἰς ἐ-
 μέ· ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, καὶ γὰρ ἐν σοί,
 ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πνεύσῃ ὅτι σὺ με ἀ-
 πέστλας. Καὶ ἐγὼ πλὴν δόξαν ἡ δέδωκας μοι, δέδωκα αὐ-
 τοῖς, ἵνα ὥσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν. ἐγὼ ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ σὺ
 ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὥσι τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος
 ὅτι σὺ με ἀπέστλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας.
 Πάτερ, οὓς δέδωκας μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ, καὶ αἱ οἱ ὥσι
 μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωροῦσι πλὴν δόξαν πλὴν ἐμὴν ἡ δέδωκας μοι,
 ὅτι ἡγάπησας με πρὸς καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ
 ὁ κόσμος σε ἐκ ἐγνώ, ἐγὼ δὲ σε ἐγνων. ὃ ἔποι ἐγνώσῃ ὅτι σὺ με
 ἀπέστλας καὶ ἐγνώσῃ αὐτοῖς τὸ ὄνομα σου, ὃ γνωρίσω, ἵνα ἡ
 ἀγάπη ἡ ἡγάπησας με, ἐν αὐτοῖς ἡ καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ὅτι λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρὸς
 ῥαν ὃ χιμάρρου τὸ κέντρον, ὅτι ἐν τῷ κήπῳ, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐ-
 τὸς ὃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν ὃ καὶ Ἰουδας ὁ τὸν διδόντος αὐτῷ τὸ
 πον, ὅτι πολλάκις σινηχθῇ ὁ Ἰησοῦς ἐκείνῳ τῷ μαθητῶν αὐτοῦ.
 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν ἀπείραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων
 n.iii.

1. π.

1. σου, ὃ δέδω-
 κας μοι καὶ ἐ-
 φύλαξαι. n

1. πνευμένων. π

1. αὐτοῦ. θ

2. ἐγνώσας. 5

2. π.

Γ

2. π. n

Δ

1. n

Ματθ. κε. Γ
 μάρ. ιζ. Γ
 λουκ. κε. Δ
 β. Βασ. ιη. Ε

Ματθ. κε. Ε
 μάρ. ιζ. Ε
 λουκ. κε. Ε

ὑπηρετεῖς, ἐρχέσθαι μὲν φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὀπλῶν. Ἰησοῦς
οὐκ εἰδὼς πάντα τὰ ἐργάματα ἐπ' αὐτὸν, ἔλεγε αὐτοῖς,
Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦ Ναζωραῖον. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι. Εἰσηκεῖ ἡ καὶ Ἰούδας ὁ φραδισδου
B αὐτῶν, μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον
εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεισον χαίρειν. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐπηρώτησε,
Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦ τὸ Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
σοῦς, Εἰπὼν ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι. εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους
ὑπάγειν. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, Ὅτι οἱ δέδοκας μοι,
ἐκ ἀπολέσας ἔξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μα-
χαίραν, εἰλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαυσε τὸν τῆς δεξιερῆς δούλον,
καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. ὡς δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ
Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Βάλε τὴν μαχαίραν
σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἐγὼ μὴ πῖω
αὐτό; Ἡ οὐκ ἀπέβρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ ὁ ὑπηρέτης τῷ Ἰου-
δαίων σὺν ἑλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτὸν, ἵνα ἀπήγαγον
αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρεσβύτερον. ὡς γὰρ πενθερός τῆς Καϊάφας, ὃς
ἦν δεξιερὴς τῆς ἐκκλησίας ἐκείνου· ὡς δὲ Καϊάφας ὁ συμβου-
λεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον θοπολέεσθαι
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθη δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ
ἄλλος μαθητὴς ὃς ὁ μαθητὴς ἐκείνος ὡς γνωστὸς τῷ δεξιερῇ, καὶ
ἀνέστηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τῆς δεξιερῆς. Ὁ δὲ Πέτρος
εἰσηκεῖ πρὸς τὴν θύραν ἔξω. ἔλεγε οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς
ὡς γνωστὸς τῷ δεξιερῇ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῇ, καὶ εἰσηγάγε τὸν
Πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, Μὴ καὶ σὺ
ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ; ὁ ἄνθρωπος τούτου; Λέγει ἐκείνος, Οὐκ εἰμι.
Δ Εἰσηκαίσαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνδρακίαν πεποικί-
τες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐδερμαίνοντο. ὡς δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέ-
τρος ἔσως καὶ δερμαγνόμηνος. Ὁ οὖν δεξιερὴς ἠρώτησε τὸν Ἰη-
σοῦν πρὸς τὴν μαθητῶν αὐτῶν, καὶ πρὸς τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ. Ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα τῷ κόσμῳ·
ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ σιναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου
πάντοτε Ἰουδαῖοι σὺν ἡρώτησιν, καὶ ἐν κρυψῇ ἐλάλησα οὐ-
δὲν ἵνα με ἐπρωτῇ; ἐπρωτήσαντες δὲ ἀκηκόεσθε; καὶ ἐλάλησα

Κεφ. ιβ. Γ

Λκ. γ. Α

Κεφ. ια. Ζ

Ματθ. κς. Ζ
μδρ. ιη. Ζ
Λκ. κβ. Ζ

αὐτοῖς· ἴδε ἔτσι οἰδαὶν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτῷ εἰπόντος, εἰς
τὸν ὑπηρετὴν παρεστηκὼς ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν, Οὕτως
δοποκρίνη τῷ δεξιερῇ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ κακῶς ἐλά-
λησα, μάρτυρήσον πρὸς ἐμοὶ· εἰ δὲ καλῶς, ἵνα με δέξῃς; (Ἀ-
πέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἀννας δεδερμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν δεξι-
ερά). Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἔσως καὶ δερμαγνόμηνος· εἶπεν οὖν
αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρώτησε το ἐκείνος, καὶ
εἶπεν, Οὐκ εἰμι. Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τῆς δεξιερῆς, συγγε-
νὴς ὢν οὐκ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον, Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κή-
πῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρώτησε ὁ Πέτρος, ἵνα με δέξῃς ἀλέ-
κτωρ ἐφώνησεν. Ἄρτοι οὖν Ἰησοῦ δόπο ὁ Καϊάφας εἰς
τὸ πραιτώριον· ὡς δὲ πρεσβύτερος καὶ αὐτοὶ ἐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ
πραιτώριον, ἵνα μὴ μισανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πᾶχος.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοῖς, καὶ εἶπε, Τίνα κατηγο-
ρεῖτε ἐμὲ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ, Εἰ μὴ ὡς κακοποιός, ἐκ ἂν τοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Ζ
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κτὶ τὸν νό-
μον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ Ἰουδαῖοι, Ἡμῖν ἐκ
ἔστιν ἀποκριθῆναι οὐδένα. ἵνα ὁ λόγος τῷ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶ-
πε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσηλθὼν οὖν
εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τῷ Ἰησοῦ, ἵνα
εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς, Ἀφ' ἐαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι τοι εἶπον πρὸς ἐμὸν;
Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μὴ ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν
καὶ ὁ δεξιερὴς παρέδωκεν ἄνθρωπον ἐμῷ. ἵνα ἐποίησας; Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐστὶν ἐκ τῶν κόσμων τούτου· εἰ ἐκ
τῶν κόσμων τούτου ὡς ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ ἐμὸς
ἡ ἐμὴ ἐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βα-
σιλεὺς εἶ σὺ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐ-
γώ· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεννηθῆμαι καὶ εἰς τοῦτο ἐληλυθα εἰς τὸν κό-
σμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀ-
κούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τί ὁστὶν ἀλήθεια;
Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἔλεγε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει

Ματθ. κς. Ζ
μδρ. ιη. Ζ
Λκ. κβ. ΖΜατθ. κς. Η
μδρ. ιη. Η
Λκ. κβ. Ζ. ΗΜατθ. κς. Α
μδρ. ιη. Α
Λκ. κγ. ΑΠραξ. ι. Δ.
καὶ ια. Α. Β

Ματθ. κ. Γ

Ματθ. κς. Β
μδρ. ιη. Α
Λκ. κγ. Α

Η

Ματθ. κζ. Δ
μδρ. ιθ. Β
Λουκ. κγ. Β

Ματθ. κζ. Δ
μδρ. ιθ. Β

αὐτοῖς, Ἐγὼ οὐδεμίαν αἴτιαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. ἐστὶ ὃ σιγήσῃα
ὑμῖν ἵνα ἐὰν ὑμῖν δοπολύσω ἐν τῷ πάρε. οὐ λέγει οὐδὲ ὑμῖν ἀ-
πολύσω τὴ βασιλεία τῆς Ἰουδαίας· Ἐκράυξα δὲ οὐδὲ πάλιν πάντες,
λέγοντες, Μὴ ἴδον, ἀλλὰ τὴ Βαραββαν· ὅς ὁ Βαραββας λη-
στής. Τότε οὐδὲ ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὴν Ἰησοῦν, ἀλλὰ ἐμαστ-
γώσε. καὶ οἱ στραῖτες πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν
αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, * ἀέ-
λεγον, Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπ-
σμάτα. Ἐξῆλθεν οὐδὲ πάλιν ἐξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε
ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἐξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἴτιαν εὐ-
ρίσκω. Ἐξῆλθεν οὐδὲ Ἰησοῦς ἐξω, φορῶν τὸν ἀκανθίνον στέφα-
νον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε ὁ ἀνδρα-
ποδ. Ὅτε οὐκ εἶδον αὐτὸν οἱ δεξιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρεταί, ἐκράυξα-
σαν, λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον. * Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, ἀλλὰ σταύρωσαι· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω
B ἐν αὐτῷ αἴτιαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔ-
χομεν, ὅτι ἐκ τῶν νόμων ἡμῶν ὁ φεῖται δοποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν υἱὸν
Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὐκ ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τούτων * ὅλον, καὶ
μᾶλλον ἐφοβήθη. ἀλλὰ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει
τῷ Ἰησοῦ, Πόθεν εἶ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίσιν ἐκ ἑδωκεν αὐτῷ.
Λέγει οὐκ αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; ἐκ οἵδας ὅτι ἔξου-
σίαν ἔχω σταύρωσαι σε καὶ ἔξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; Ἀπεκρί-
θη ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμὸν, εἰ μὴ ἵνα
δοι δέδωκεν ἡ ἀντιφάσις. διὰ τούτου ὁ Ἰησοῦς μετὰ μείζονα
ἀμάρταν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ
Ἰουδαῖοι ἐκράζον, λέγοντες, Ἐὰν τούτον ἀπολύσῃς, ἐκ εἰ φίλος
τῆς Καισαρίας· πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καί-
σαρι. Ὁ οὐκ Πιλάτος ἀκούσας τούτων * ὅλον, ἤγαγον ἐξω
τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς βήματος εἰς τὸν πόντον λεγόμενον
Λιδόστρωτον, Ἑβραϊστὶ ὁ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
ῥα δὲ ὡσεὶ ἑκτὴ καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑ-
μῶν. * ἀλλὰ ἐκράυξαν, Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σταύρωσω; Ἀπεκρί-
θησαν * δεξιερεῖς, Οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς εἰ μὴ Καισαρᾶ.

* καὶ ἡρχηται
σφραγίσαι αὐτὸν
γ. κ. θ.

* αὐτὸν β. γ.
α. ε. θ. ια.

τὸν οὐκ ἔχον
α. γ. ε. κ.
ιβ

ἡμέρας α. ε.
ιβ
ἡμέρας α. ε. ζ.
ιβ
ἡμέρας α. ε. ζ.
ιβ

Ματθ. κζ. Δ
μδρ. ιθ. Β
Λουκ. κγ. Ε

Ματθ. κζ. Δ
μδρ. ιθ. Β
Λουκ. κγ. Γ

τ. κ. α. Δ

τ. κ. ε. Ε

Τότε οὐδὲ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. * Παρέλα-
βον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον. καὶ βασίζων τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὅς ἐστι λέγεται Ἑ-
βραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτῶν ἄλλοις
δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψεν δὲ καὶ
πύλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἐθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. ἡ γὰρ γεγραμ-
μὴν * ΙΗΣΟΥΣ ΟΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τούτων
οὐκ ἔπλεον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγγὺς τῆς
πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταύρωθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡ γὰρ γεγραμμένη
Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ. ἔλεγον οὐκ αὐτῷ Πιλάτῳ * δε-
ξιερεῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ, Ὁ βασιλεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ
ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ. Ἀπεκρίθη ὁ Πι-
λάτος, Ὁ γὰρ γεγραμμένος, γεγραμμένος. * Οἱ οὐκ ἔγραψαν, ὅτι ἐσταύ-
ρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ (καὶ ἐποίησαν τέσσα-
ρα μέρη, ἐκάστῳ στρατῷ τὸ μέρος,) καὶ τὴν χιτῶνα. ἡ γὰρ ὁ χι-
τῶν ἀρραφος, ἐκ τῆς ἀνωθεν ὑφαντός δι' ὅλου· εἶπον οὐκ ὡς
ἀλλήλοις, Μὴ γράσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν τὸν αὐτόν, πῶ-
νος ἔσται. ἵνα ἡ γὰρ πληρωθῇ ἡ λέγουσα, Διμερίσαντο τὰ
ἱμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. * Ε-
Οἱ μὲν οὐκ ἔγραψαν ταῦτα ἐποίησαν. Εἰσηκίσαν δὲ τῷ Ἰησοῦ τῷ
σταυρῷ τὸν Ἰησοῦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαδδαλυνή· Ἰησοῦς οὐκ
ιδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μαθητὴν ἡ ἀδελφὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, λέγει
τῇ μητρὶ αὐτοῦ, Γυναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ,
Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ
μαθητὴς * εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τούτου εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα
ἤδη τετέλεται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γὰρ γεγραμμένη, λέγει, Διψῶ. Σκευὸς
οὐκ ἔκειτο ὅξος μεσόν· οἱ δὲ πλησάντες ἀπόστολοι ὅξος καὶ ὑσ-
σώπω περιέντες, περιένεγκαν αὐτῷ τὸν σῶμα. ὅτε οὐκ ἔλα-
βε τὸ ὅξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεται καὶ κλῖνας τὴν κεφαλὴν,
παρέδωκε τὸ πνεῦμα. * Οἱ οὐκ Ἰουδαῖοι, (ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τῆς Ζ
σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σταβρῷ ἐπεὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σταβροῦ) ἡρώτησαν τὸν Πιλά-

τον ἵνα καταγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, ἃ δὲ δῶσιν. Ἡλθον οὖν οἱ
 στραῶται, καὶ τῆ μὲν περὶ τοῦ κατέαξαν τὰ σκέλη ἃ ἄλλου
 τῆ συσσευθέντος αὐτῶν, ὅτι δὲ τὸν Ἰησοῦ ἐλθόντες, ὡς εἶδον
 αὐτὸν ἥδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτῶν τὰ σκέλη· ἀλλ' εἰς τῆς
 στραῶτων λόγχῃ αὐτῶν πλῆραν ἐνύξεν, καὶ διῆλθεν
 αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμδρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτῶν
 ὅστις ἡ μεμδρτυρία· καὶ κείνος οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πι-
 στεύσητε. ἐρχέτο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, ὅτι οὐ
 ἡ ἀντειβήσεται αὐτῶν. Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει, ὅτι οὐ
 ταίς εἰς ὃν ὁξεκάνθησαν. Μετὰ τὸ ταῦτα ἠρώτησε ^ⲙ Πιλά-
 τον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τῆς Ἰησοῦ, κε-
 κρυμμένον ὅτι διὰ τὸν φόβον τῆς Ἰουδαίων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα
 τῆς Ἰησοῦ. καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἡλθεν οὖν ἡρε τὸ σῶμα
 τῆς Ἰησοῦ. Ἡλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὴν Ἰησοῦ νυκτὸς
 τὸ πρῶτον, φέρων μύγμα σμύρνης καὶ ἀλόνος ὡσεὶ λίπρας ἐ-
 κατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τῆς Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτῶν ὁδονίοις
 μὲν τῆς δὲ δῶματων, καὶ δὲ ἑδωκεν ὅτι τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιά-
 ζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσσευόθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κή-
 πῳ μνημεῖον καμνόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐπέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν
 παρὰ σκελὴν τῆς Ἰουδαίων, ὅτι ἐπὶ τῷ τῷ μνημεῖον, ἔθηκαν τὴν
 Ἰησοῦ. Τῇ δὲ μετὰ τὴν σαββάτων Μαρία ἡ Μαβδαλῶν
 ἐρχέτο πρὸς σκοπῆς ἐπὶ οὐσῃς, εἰς τὸ μνημεῖον, ἃ βλέπει τὸν λί-
 θον ἡρμῶνον ἐκ τοῦ μνημεῖου. τρέχει οὖν καὶ ἐρχεται πρὸς Σί-
 μωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς,
 ἃ λέγει αὐτοῖς, Ἦσαν ^ⲙ Κύριον ἐκ τῆς μνημεῖου, καὶ ἐκ οἶδα-
 μὲν ποδὲς ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μα-
 θητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, ἃ ὁ
 ἄλλος μαθητὴς πρὸς δὲ δῶμα τῶν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶ-
 τος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ ὁρακύντας βλέπει καίμην τῶν ὁδονίων,
 οὐ μὲντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐ-
 τῷ, ἃ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὁδονία καίμην, καὶ
 τὸν θυμῶν, ὃν ὡς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, οὐ μὲν τῆς ὁδονίων
 καίμην, ἀλλὰ χερεῖς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν
 εἰσῆλθε ἃ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,

ⲉⲃⲟⲗ. ⲓⲥ. ⲛ
 ⲁⲣⲓⲑⲙ. ⲑ. ⲃ
 ⲗⲁⲗⲁⲣ. ⲓⲃ. Ⲓ
 ⲙⲁⲧⲑ. ⲕⲥ. ⲛ
 ⲙⲁⲣ. ⲓⲃ. ⲁ
 ⲗⲏⲕ. ⲕⲥ. ⲛ

ⲕⲓⲡ. ⲓ. ⲁ

ⲙⲁⲣ. ⲓⲃ. ⲁ
 ⲗⲏⲕ. ⲕⲥ. ⲛ

ⲃ

καὶ εἶδε, καὶ ὁπίστευσεν. οὐδέπω γὰρ ἤδυσαν πλῆν γραφῶν, ὅτι
 δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς αὐ-
 τοῖς οἱ μαθηταί. Μαρία δὲ εἰσῆκει πρὸς τὸ μνημεῖον, καὶ
 οὐσα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαμε, παρέκλυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρῶ
 δύο ἀγγέλους ἐν λαδοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ
 ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τῆς Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν
 αὐτῇ ἐκεῖνοι, Γύναι, ἢ κλαῖεις; λέγει αὐτοῖς, Ὅτι ἦσαν τὸν Κύρι-
 ὄν μου, καὶ ἐκ οἶδα ποδὲς ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπούσα ἐστρά-
 φη εἰς τὰ ὀπίσω, ἃ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ ἐκ ἡδὲ ὅτι ὁ Ἰη-
 σοῦς ὅστις. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, ἢ κλαῖεις; ἵνα ζητεῖς; ἐκεῖ-
 νη δοκούσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ὅστις, λέγει αὐτῇ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστα-
 σας αὐτόν, εἰπέ μοι ποδὲς αὐτόν ἔθηκαν, καὶ γὰρ αὐτόν δῶ. λέ-
 γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαρία. Στραφεῖσα ἐκαίνη λέγει αὐτῇ, Ῥαβ-
 βουὶ, ὃ λέγεται διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μὴ μου ἀ-
 πηου· (οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου)· πορεύου
 δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μου, ἃ εἰπέ αὐτοῖς, ἀναβάνω πρὸς τὸν
 πατέρα μου ἃ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρ-
 χεται Μαρία ἡ Μαβδαλῶν ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι
 ἐώρακε τὸν Κύριον, ἃ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. Οὐσῃς οὖν ὁπίσ-
 τῃ ἡμέρᾳ ἐκαίνῃ τῇ μετὰ τῆς σαββάτων, καὶ τῆς θυρῶν κεκλει-
 σμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταί· σίτησι μὲντοι διὰ τὴν φόβον τῆς Ἰου-
 δαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρή-
 νη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδωκεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἃ τὴν πλῆ-
 ραν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν ^ⲙ μαθηταί· ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶ-
 πεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν. καὶ ὡς ἀπέσταλκέ
 με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπετω ὑμᾶς. ἃ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησεν,
 καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἄβετε, πνεῦμα ἅγιον. αὐτῶν πνῶν ἀφῆτε τὰς
 ἀμδρῖας, ἀφίενται αὐτοῖς· αὐτῶν πνῶν κρατῆτε, καὶ κράτεται.
 Θωμάς δὲ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἐκ τῶν
 μετὰ αὐτῶν ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς· ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθη-
 ταί, Ἐώρακα μὲν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ ἰδῶ
 ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν τὸν τύπον τῆς ἡλῶν, καὶ βάλω τὸν δακτυ-
 λόν μου εἰς τὸν τύπον τῆς ἡλῶν, καὶ βάλω πλῆν χεῖρά μου εἰς τὴν
 πλῆραν αὐτῶν, οὐ μὴ πισεύσω. Καὶ μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν

ⲓⲛ ⲙⲉⲗⲁⲕⲟⲥ
 ⲓⲛ ⲓⲃ

ⲓⲃ
 ⲁ

ⲓⲃ
 ⲁ

ⲁⲩⲱⲥ

ⲓⲛ

ⲓⲃ

ⲁ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲁ

ⲁⲩⲱⲥ
 ⲓⲃ
 ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲓⲃ

ⲙⲁⲣ. ⲓⲃ. ⲁ

ⲙⲁⲣ. ⲓⲃ. ⲁ
 ⲗⲏⲕ. ⲕⲥ. ⲛ
 ⲕⲟⲣ. ⲓⲃ. ⲁ

Ⲓⲉⲛ. ⲃ. ⲃ

ⲙⲁⲧⲑ. ⲓⲃ. ⲁ
 ⲕⲓⲡ. ⲓ. ⲁ

ⲗ

ὅτι ἐν ἱερὺς Ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. καὶ ὅτε εἰσῆλθον, αὐτίκα εἰσὶν εἰς τὸ ὑπερώϊον, ἔπαιον καταμύροντες ὅ,τι Γέζος ἐ
Γ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου· οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρ-
τερουῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξί, καὶ Μαρία τῇ μητρὶ τῷ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀνέστα Γέζος ἐν μέσῳ τῶν μαθη-
τῶν εἰπὼν (ὡς περὶ ὅχλος ὀνομαζόντων ἔπιτο αὐτὸν ὡς ἑκατὸν εἰκο-
σιν) Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐδὲ πληροθυμῶμαι πλὴν γραφῶν ταύτων, ὡς
Ἰούδας τῷ υἱοῦ ἀδελφοῦ ὁδηγῶν τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι
κατελευτημένος ὡς σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς δια-
κονίας ταύτης. ὅτι μὲν οὖν ἐκλήσατο χωρεῖον ἐκ τῶν μαθη-
τῶν τῆς ἀδικίας, καὶ περὶ τῆς ὑπομνήσεως ἐλάλησε μέσος, καὶ ἔξε-
χθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ, καὶ γινώσκοντες πάντες κατι-
κούσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρεῖον ἐκείνο τῇ ἰδίᾳ
Δ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμα. τοῦτο γὰρ χωρεῖον αἵματος. γέγρα-
πται γάρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Γεννηθήτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτοῦ ἐρη-
μῶς, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ. Καὶ πλὴν ἔπι σκοπὴν αὐ-
τῶν τῶν λαβόντων ἑτέρος. Δεῖ οὖν τῶν σὺνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν
παντὴ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἔξηλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰη-
σοῦς, ὁρξάμενος διὰ τῆς βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μὲν τυχεῖς τῆς ἀνάστασεως αὐτοῦ
ἡμεῖς οὖν ἡμῖν ἕνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλού-
μενον Βαρσαβὰν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούδας, καὶ Μαθθίαν. Καὶ προσευ-
ξάμενοι εἶπον, Σὺ Κύριε καρδιογνώστη πάντων, ἀναδείξον
ἐκ τούτων τὸν ἑνὸς, ὃν ἔξελεξω λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς δια-
κονίας ταύτης ἐκ τῶν ἀποστόλων, ὅς ἡς παρέβη Ἰούδας πορνεύσας
εἰς τὸν τόπον τὸν ἰδίον. καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ
κλήρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθησαν ὅτι ἑνδεκά ἀπο-
στόλων. Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τὴν πεντη-
κοστῆς, ἦσαν πάντες ὁμοθυμαδὸν ἔπιτο αὐτὸν, καὶ ἐγινέτο
ἀφ' οὗ ἐκ τῶν οὐρανῶν ἦχος ὡς περὶ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ

ψαλμ. γ. β
ιω. γ. β
ιω. γ. α

ματθ. β. α

ψαλμ. γ. β
ψαλμ. γ. β

3 ἀδελφῶν. ια.

4 λαβόντων. β. ια.

5 Ἰωσήφ. α.

6 πν. β.

7 αὐτοῖς. ι.

κεφ. α. α
κεφ. α. α
ια. β. γ. α
ματθ. γ. γ
ματθ. α. β
λ. κ. γ. γ

ἐπλήθυνον ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καὶ οἱ υἱοὶ, καὶ ὡφθησαν ἀδ-
ποῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡς πυρὸς, ἑκάστη ἐφ' ἑνα
ἑκάστον αὐτῶν. καὶ ἐπλήθυνον ἅπαντες πνύματος αἰγίου, καὶ ἤρ-
ξαντο λαλεῖν ἑαυτοῖς γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐ-
τοῖς ὑποφθέγγεσθαι. Ἡ δὲ ἐν Ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες Ἰου-
δαῖοι ἄνδρες δι' ἁβραῖς διὰ πάντας ἔθνοις τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
ἡμεῖς οὖν τῆς φωνῆς ταύτης, σὺν ἡλθε τὸ πλῆθος, καὶ σὺν-
ῆλθεν, ὅτι ἤκουον εἰς ἑκάστον τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων αὐ-
τῶν. ἔξισταντο ὅ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλή-
λους, Οὐκ ἴδου πάντες οὗτοι εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ
B πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἑκάστον τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἡ ἐξουσίᾳ
θημῶν; Γάρδοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ ὁ κατοικοῦντες τὴν
Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν
Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Γαμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς
Λιβύης τῆς ἐκ τῆς Κυρήνης, καὶ ὁ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰου-
δαῖοι τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβῆς ἀκούομεν λαλοῦ-
ντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Ἐξί-
σαντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἅλλοι πρὸς ἄλλον λέγοντες,
Τί ἂν θέλοι ἔτι; ἔπειτα ὁ γὰρ λαλῶντες ἔλεγον, ὅτι γλῶσσαις
μεμεσῶμεν εἰσὶ. Σταθεῖς ὁ Γέζος σὺν τοῖς ἑνδεκά, ἐπῆρε τὴν
φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς, Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γινώσκοντες ἔστω, καὶ
ἐννοήσατε τὰ ῥήματα μου· οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε
Γ οὗτοι μεθύουσιν· ἐστὶ γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτο
ὅτι τὸ εἰρημὸν διὰ τῆς προσφῆτου Ἰωήλ, Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἑξά-
ταῖς ἡμέραις (λέγει ὁ Θεός), ἐκχεῖ δὴ τὸ πνύματος μου ἐπὶ
πάντας σάρκα· καὶ προσφθήσονται οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑ-
μῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσας ὄψον, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν
ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται. καὶ γε ἐπὶ τοῖς δούλοις μου καὶ ἐπὶ ταῖς
δούλαις μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῖ δὴ τὸ πνύματος
μου, καὶ προσφθήσονται· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω,
καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κατω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ὁ
ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκοπὸς, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν
ἢ ἔλθῃ τὴν ἡμέραν Κυρίου πλὴν μεγάλῃ καὶ ἐπιφανῇ. Καὶ
ο. ii.

B

Γ

ιωηλ β. ζ

1 οὐρανῶν. α.
1. α.

Ρωμ. ι. Γ

ἔστι, Γὰς ὃς ἀν' Ἰσραὴλ ἐστὶν τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.
 Δ Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦς ὁ
 Ναζωραῖος, ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δοξασθεὶς ἐν ὑμῶν δι-
 νάμεσι καὶ τέρασιν καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέ-
 σω ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτὸς οἶδατε, τούτων τῇ ὀρεσμένη βουλῇ
 καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἐκδοτὸν λαβόντες διὰ χειρὸς ἀνόμων,
 πρεσβύτητες ἀκείλετε· ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστη, λύσας τὰς ὁδοὺς
 τοῦ θανάτου, καὶ ὅτι ἐκ νεκρῶν κρατῆσαι αὐτὸν ὑπὸ αὐ-
 τῷ. Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτὸν, Προωφύλω ¹ Κύριον ἐνώ-
 πιον μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ὅστις, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
 Διὰ τοῦτο δι' ἄφρασην ἡ καρδία μου, καὶ ἡ γαλλίασται ἡ γλῶσσαι
 μου· ἐπὶ ᾧ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσῃ ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι ἐκ ἐκα-
 ταλείφας πλὴν ψυχῆς μου εἰς ἄδου, οὐδὲ δώσης ² ὅσion σου
 ἰδεῖν διαφθοράν. Εἰ γὰρ ἐλπίσας μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληθύνεις με-
 δι' ἄφροσύνης μου ³ καὶ προσώπου σου. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔξον εἰπεῖν
 μου παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατεράρχου Δαβὶδ, ὅτι
 καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μῆμα αὐτοῦ ὅτι ἐν ἡμῖν ἔχει
 τῆς ἡμέρας ταύτης. Πρὸ φήτης οὖν ὑπαρχόν, καὶ εἰδὼς ὅτι ὁρ-
 κω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐκ καρπῶν τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ
 σάρκα ἀναστήσῃ τὸ Χρῆστον, καθίσταται ⁴ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς αὐτοῦ, πρεσ-
 βύτης ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐ κατε-
 λείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθο-
 ράν. Τούτων τὸν Ἰησοῦς ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν
 μάρτυρες. Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, πλὴν τε ἐπαγγελίαν
 ἁγίου πνεύματος λαβὼν ὡς πατὴρ, ἔλαβε τοῦτο ὅτι
 ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε· οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
 λέγει ὁ αὐτός, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δε-
 ξιῶν μου, ἕως ἃν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
 σου. Ασφαλῶς οὐκ ἠγνοήκατε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ Κύριον
 καὶ Χρῆστον αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τούτων ⁵ Ἰησοῦς ὃν ὑμεῖς ἐ-
 σαύρατε. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόντες
 πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, Τί ποιήσομεν ἄν-
 δρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτοὺς, Μετανοήσατε, καὶ
 βαπτισθεὶς ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς

Ψαλ. ια. Γ

7. Βατ. β. Β

Ψαλ. ια. Γ

Κεφ. ιγ. β
 Ψαλ. ια. β

Ψαλ. ια. Α

Ζ

1. ἔξον. β.

* ὁ Ἰησοῦς
 λημ. φέρει π
 λὴν μὲν ὅτι
 πάντας αὐτοὺς
 1α.
 2. πιστεύοντες.

3. ἐκκλησία ὅτι
 π. αὐτοῦ. Πέτρος
 δὲ καὶ β. β.

4. Ἰησοῦς
 5. Ἰησοῦς

ἀφίστην ἐμάρτυρον, καὶ ληψάμενοι τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου πνεύματος·
 ὑμῖν γὰρ ὅστις ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς
 εἰς μακράν, ὅσοις ἀν' Ἰσραὴλ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐπὶ
 τοῖς τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρητο καὶ ἠρεκάλει, λέγων, Σώ-
 ζητε δὸς τῆς χάριτος τῆς σκολιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως
 ἀποδέξαμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετίθη-
 σαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκατὴν ψυχὰς ὡς περὶ τετρακλῆσαι. ἦσαν δὲ προσκαρ-
 τρωμένους τῇ διδαχῇ τοῦ ἀποστόλου καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει
 τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο ὅτι πάση ψυχῇ φόβος·
 πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα δια τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. Πάντες
 δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν Ἰησοῦς αὐτόν, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, καὶ
 κτήματα καὶ τὰς ὑπαρξίας Ἰησοῦς αὐτοῦ, καὶ διμερίζον αὐτὰ
 πᾶσι, καθὼς ἂν τις χρείαν εἶχε. Καὶ ἡμέραν τε προσκαρτε-
 ροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον,
 μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,
 αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ
 Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ. Ἐπιπαύσας ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱε-
 ρόν, ἵνα τὴν ὥραν τὴν προσευχῆς πλὴν ἐννάτῃ καὶ ἑστῇ ἀνὴρ
 χυλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπαρχὼν ἐβασίλευε, ὃν ἐπύθου
 καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ πλὴν λεγομένην Ὠραί-
 αν, ποδ' αἰτεῖν ἐλεημοσύνην ὡς τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ
 ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερόν,
 ἦρξατο ἐλεημοσύνην λαβεῖν. Ἀπένισας ὁ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν
 τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε, Βλέπον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, πρὸς-
 δοκῶν τε παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπε ὁ Πέτρος, Ἀργύριον ἐχρυσ-
 σίον οὐκ ὑπαρχάμοι· ὃ δὲ ἔχω, τούτῳ σοὶ δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἐγράμην καὶ πεπαύει. Καὶ πᾶσας
 αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χάριτος ἤγαγε. Ὠραχῆμα ὅτι ἐστρεώθησαν αὐ-
 τῷ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρὰ. Καὶ ἑξαλλόμενος ἔστη, καὶ πεπαύ-
 ει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν πεπαυμένων καὶ ἀλλόμο-
 ρος καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεόν. Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς πεπαυμένων
 καὶ αἰνοῦντων τὸν Θεόν· ἐπεγίνωσκον τε αὐτὸν ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
 ἐλεημοσύνην καὶ ἄλλοις Ἰησοῦ τῇ Ὠραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐ-
 ο. iii.

Κεφ. ιγ. β

ΕΒ

πληθύνει τῶν μαθητῶν καὶ ἐκτεταταί· ὅτι τῷ συμβεβηκότι αὐτοῖς.
κραταιώτερος δὲ τῷ ἰαδίνῃ χαλῶν· ὅτι Γέζον καὶ Ἰωάννην, σὺν
δραμῇ πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ὅτι τῇ σοφίᾳ τῇ καλουμένῃ Σο-
λομώντος, ἐκδικεῖται. Ἰδὼν ὃ Γέζος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν,
Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἡ δαυμάζειν ὅτι τούτου, ἡ ἡμῶν ἡ ἀπὸ-
νίζουσι ἰδοὺ δαυμάζειν ἡ ἀποκρίναται πρὸς αὐτοὺς πατὴρ
αὐτῶν· ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πα-
τέρων ἡμῶν ἰδοὺ αὐτὸν πᾶσι τῶν Ἰσραηλῶν, ὃν ὑμεῖς παριδόν-
κατε, καὶ ἡρνήσατε αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν Πιλάτου, κρίναντος
ἐκείνου δόξασεν· ὑμεῖς ὃν τὸν ἄλλον καὶ δίκαιον ἡρνήσατε, καὶ
ἡτήσατε ἄνδρα φονεῖα χαριζέσθαι ὑμῖν, τὸν ὃν δέχοντες τῆς
ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ Θεὸς ἡγάρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυ-
ρες ἐσμεν· καὶ ὅτι τῇ πίστι τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, τούτου ὃν θεωρεῖτε
καὶ οἶδατε, ἐστρέψετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δὲ αὐτῷ ἔδωκεν
αὐτῷ πλὴν ὁλοκληρεῖται ταύτῃ ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. Καὶ νῦν
ἀδελφοί, οἶδα ὅτι καὶ ἄγνοιαν ἐπεσέξατε, ὡς καὶ οἱ ἄρχον-
τες ὑμῶν· ὃ ὁ Θεὸς ἀπεκατέγειλε διὰ σώματος πάντων τῶν
προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτω. Με-
τανοήσατε οὖν καὶ ὁπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν
τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἀνὴρ ἡ ζωὴ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀναψύξεως ἀπὸ
προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ δόξασιν τὸν προσηλυτισμένον ὑμῖν Ἰη-
σοῦν Χριστόν, ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεῖξαι ἀλλήλων δόξα-
καταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ σώματος πάντων
ἀγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπὸ ἀγῶνος. Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς
τὸν πατέρα εἶπεν, Ὅτι προφήτῃς ὑμῖν ἀναστήσεται Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ, αὐτῷ ἀκούσατε καὶ
πάντα ὅσα ἐν ἀπαγγελίᾳ πρὸς ὑμᾶς· ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ ἥ τις
ἀν μὴ ἀκούσῃ τῆς προφητείας ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ
λαοῦ. Καὶ πάντες δὲ ὁ προφήτης ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν κα-
τεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκατέγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύ-
τας ὑμεῖς ἐστέ υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέδετο
ὁ Θεὸς πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ
τῷ ἀγγεῖματι σου ἐν ἀλογισμῶνται πᾶσαι αἱ πατρίαι τῆς γῆς.
Ἰμὲν πρὸς τὸν ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέ-

Κρι.α.Ζ

Γ

Μαθ.α.Ζ.Γ
Μαθ.α.Β
Λουκ.α.Γ
ἰω.α.Η

Λουκ.α.Ζ

Δ

Δαυτ.α.Γ

α

Γιν.α.Γ

α

Μαθ.α.Ζ.Γ

ἰ.προφητῶν
αὐτοῦ.

στῆλιν αὐτὸν ἀλογισμῶνται ὑμᾶς ἐν τῷ δόξασθαι· ἵνα αὐτοὶ ἀπὸ
τῆς πονηρίας ὑμῶν· Λαλοῦντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν,
ἐπέστησαν αὐτοῖς Φίλεις καὶ ὁ γραμματεὺς τῶν ἱερῶν καὶ οἱ
Σαδδουκαῖοι διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν,
καὶ καταγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ πλὴν ἀνάστασιν πλὴν ἐκ νεκρῶν· ὃ
ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς πλὴν αὐ-
ρεον· ἡ γὰρ ἱστορία ἦδη. Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λό-
γον, ὁπίστυσαν, καὶ ἐξηγήθη ὁ ὄρεθμος τῶν ἀνδρῶν ὡς ἐκ χιλιά-
δης πέντε. Ἐξήμετο δὲ ὅτι πλὴν αὐρεον σὺν αὐτοῖς αὐτῶν
τῶν ἀρχόντων καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσα-
λήμ, καὶ Ἄνναν τὸν δέσποτα καὶ Καϊάφαι καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀ-
λέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ τῶν ἱερέων δέσποτα καὶ ἱερεῖς καὶ
αὐτοῖς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπιωθάνοντο, Ἐν ποίᾳ διωάμει ἡ ἐν ποίᾳ
ὀνόματι ἐποιήσατε τούτο ὑμεῖς; Τότε Πέτρος πληθεύει πνύμα-
τος ἀγίου εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἄρχοντες ἔλαο, καὶ πρεσβύτεροι ἔ-
λαο, εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ὅτι διεργασίαν ἀνθρώ-
που ἀδενούμεν, ἐν ᾧ ἡμεῖς σέσωσται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παν-
τὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Να-
ζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἡγάρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν
τούτῳ ὅτι παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής· οὗτος ὅστις ὁ λόγος ὁ
ἐξουθενήθη ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομουμένων, ὁ ἡρόδοτος εἰς
κεφαλὴν γωνίας καὶ ἐκ ἐστὶν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε
γὰρ ὀνομαζόμενος ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ δεδομένον ἐν ἀν-
θρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεωροῦντες δὲ τὸ τῆς Πέτρου
παρρησίας καὶ Ἰωάννου, ὃ καταλαβόμενοι ὅτι ἀνθρώποι ἀ-
γράμματοι εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκον τε αὐτοὺς
ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν· τὸν ὃν ἀνθρώπον βλέποντες· σὺν αὐτοῖς
ἔστωτα τὸν τε δεσποτὴν μόνον, οὐδὲν εἶχον ἀντιπεῖν. Κελεύσαντες
ὃ αὐτοῖς ἐξω τῆς σίνεδρίου ἀπελθεῖν, σὺν ἑβραίων πρὸς ἀλλή-
λοις, λέγοντες, Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὴ γὰρ
γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσα-
λήμ φανερόν, καὶ οὐ διωάμει δέσποτα καὶ ἱερεῖς· ἀλλ' ἵνα μὴ ὅτι
πλείον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς
μηκέτι λαλεῖν ὅτι τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων· Καὶ

Δ

Β

Γ

Δ

Ψα.ρι.Δ
μαθ.α.Δ
μαθ.α.Α
Λουκ.α.Γ
ἰω.α.Η

Μαθ.α.Δ

καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθεύδου μὴ φθί-
γεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἑπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος
καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον, Ἐἰ δίκαιόν ἐστιν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε· οὐ
δυναμὴ γὰρ ἡμεῖς ἀείδομεν ἢ ἀκούομεν, μὴ λαλεῖν. Οἱ
δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀπελυσαν αὐτοὺς, μηδὲν εὐέλκοντες
τὸ, πῶς κολάσονται αὐτοὺς, διὰ τὸ λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον
τὸν Θεόν ἑπὶ τῷ γερονόπῃ· ἐπὶ γὰρ ἡ πλειόνων πειρασάκον-
τα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγερονεῖ τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰατρικῆς. Δπο-
λυθέντες ὃ ἦλθον πρὸς τοῦ ἰδίου, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς
αὐτοὺς οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. Ὁ δὲ ἀκούσαντες,
ὁμοθυμαδὸν ἦσαν φωνῶν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπον, Δέσποτα,
οὐ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἢ τὴν θάλασ-
σαν ἢ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ δια τῶματος Δαβὶδ τοῦ παιδὸς
σου ἐπὶ τὴν Ἰσραὴλ ἐβίβησεν, καὶ λαοὶ ἐμύνηθησαν κενὰ· πα-
ρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἀρχόντες σιῶν ἠχθησαν ἑπὶ τὸ
αὐτὸ κατὰ τὸν Κυρίου καὶ κατὰ τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. Συμῆχθησαν
γὰρ ἐπὶ ἀληθείας ἑπὶ τὸν ἄγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἐχεισας,
Ζ Ἡρώδης τε καὶ Πόνπιος Γιλιάτος, σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,
ποιήσαντες ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου παρώρισε γινέσθαι.
Καὶ νῦν Κύριε ἐπίδε ἑπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς
δούλοις σου, κατὰ τὴν παρρησίαν πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῷ
πνεύματι σου ἐκτείνων σε εἰς ἰσχύον, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γί-
νεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ. Καὶ δεηθέν-
των αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ ὄμιλος ἐν ᾧ ἦσαν σιῶν ἠγμένοι, καὶ ἐπλή-
θησαν πάντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ κατὰ τὴν παρρησίαν. Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πειρασάντων ἡ
καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑπαρχόντων αὐτῶν,
ἐλεγχὼ ἰδίον ἔστι, ἀλλ' ἡμῶν αὐτῶν πάντα κοινά. Καὶ μεγάλη δυ-
Η νάμει ἀπεδίδου τὸ μυστήριον ὅτι ἀποστόλοι τῆς ἀναστάσεως
Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη καὶ ἑπὶ πάντας αὐτοὺς. Οὐ-
δε γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων
ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἐφθον τὰς ἑμαῖς τῶν πηρασκομέ-
νων, ἢ ἐπιδούκον παρα τοῖς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδίδοντο δὲ ἐκά-

Κεφ. 12

Κεφ. 12

ὁ πνεύματι
τῶν β. 12. 1. 1. 1. 1.

Χριστὸς. 12.
12.

τω καθεύει ἂν πρὸς χρεῖαν εἶχαν. Ἰωσὴς ὁ ἐπικληθεὶς Βαρναβᾶς
ἐπὶ τῶν ἀποστόλων, (ὃ ὅτι μεθερμηνεύεται, υἱὸς παρακλήσεως,)
λαλῆτης, Κύπριος τῷ γένει, ὑπαρχόντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας
τὸ χωρίον, καὶ ἔθηκε πρὸς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.
Ἀνὴρ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ
αὐτοῦ ἐπώλησε κτήμα, καὶ ἐνοσφίσατο τὸ μέρος τῆς τιμῆς, σιωπῶν
καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέκας μέρος πρὸς τοὺς πόδας τῶν
ἀποστόλων ἔθηκεν. Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ
Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καὶ νοσφίσασθαί σου τὴν τιμὴν τῆς κληρονομίας σου, οὐκ ἔμε-
νε, καὶ περὶ τὴν σὴν ἐξουσίαν ὑπῆρχε; ἢ ὅτι ἐδού ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου τὸ πνεῦμα τῶν ἀποστόλων, ἐκ ἐφύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ Ἰωὴ Θεῷ.
Ἀκούων ὁ Ἀνανίας τοῦ λόγου τούτου, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο
φόβος μέγας ἑπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. Ἀναστάν-
τες δὲ οἱ νεώτεροι σὺν ἐστῆσαν αὐτὸν καὶ ἐξενέκσαντες ἔθαψαν.
Ἐγένετο ὅμως ὥραν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδὴ
τὸ γερονός, εἰσῆλθεν. ἀπεκρίθη ὁ αὐτῇ ὁ Πέτρος, Εἰπέ μοι εἰ το-
σοῦτου τὸ χωρίον ἀπέδωδες. Ἡ δὲ εἶπε, Ναί, τοσοῦτου. Ὁ δὲ Πέ-
τρος εἶπε πρὸς αὐτὴν, Τί ὅτι σιωπῶν ἦν ὑμῖν πειράσαι τὸ
πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θανατῶν τῶν ἀνδρῶν σου,
ἑπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσεις σε. Ἐπεσε ὁ πνεύματι τῶν ἀποστόλων
πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξε. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι ἔβρον
αὐτῇ νεκρῇ, καὶ ἐξενέκσαντες ἔθαψαν πρὸς τὴν ἀνδρᾶ αὐ-
τῆς. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑπὶ
πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. Διὰ τὸ τῶν χωρίων τῶν ἀποστόλων
ἐγένετο σημεῖα ἢ τέρατα ἐν Ἰερουσαλὴμ. καὶ ἦσαν ὁμοθυ-
μαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ σοφίᾳ Σολομῶντος. τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐ-
τόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγαλυνεν αὐτοῖς ὁ λαός. μᾶλ-
λον ὁ πρὸς αὐτοὺς πεισύνοντες Ἰωὴ Κυρίου, πλήθη ἀνδρῶν τῶν καὶ
γυναικῶν ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀδενεῖς, καὶ ἡ-
δέναι ἑπὶ κλινῶν καὶ κραβάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ
σκιά ἐπισκιάσῃ ἐν αὐτοῖς. Ἀνῆρχετο ὁ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέ-
ρι πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀδενεῖς καὶ ὀχλουμέ-
νοισι ἐπὶ πνεύματι ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐδεραπεύοντο ἀπαν-

12. 1. 1. 1. 1.

12. 1. 1. 1. 1.

ὁ πνεύματι
τῶν β. 12. 1. 1. 1. 1.

12. 1. 1. 1. 1.

12. 1. 1. 1. 1.

12. 1. 1. 1. 1.

12. 1. 1. 1. 1.

12. 1. 1. 1. 1.

τες. Αναστάς ὁ δὲ χειρεῖς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἢ οὐσα ἀ-
 ρεῖς τῷ Σαδδουκαίων, ἐπληθύνοντο ζήλου, καὶ ἐπέβαλον τὰς
 χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις, καὶ ἐδένοντο αὐτοῖς ἐν τήρησιν δι-
 Δ μοσίᾳ. Ἀφελὸς ὁ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἠνοιξε τὰς θύρας τῆς
 φυλακῆς, ἐξαγαγόν τε αὐτοὺς, εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες
 λαλεῖτε ἐν ἰαῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύ-
 τῆς. Ακούσαντες δὲ εἰσῆλθον ἐκ τοῦ ὄρθρου εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐ-
 δίδασκον. ᾤραρχὸς μὲν ὁ δὲ χειρὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σιυνε-
 κάλεσαν τὸ σὺνεδρίον καὶ πᾶς πλὴν γεροῖσαν τῶν Ἰσραήλ,
 ἔπεισαν εἰς τὸ δεσμωθῆαι αὐτοὺς. ὁ δὲ ὑπὸ
 ῥέται ᾤραρχοι μὲν ἔχοντες αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ. Ἀνὰ σφί-
 λαντες δὲ ἀπήγειλαν, λέγοντες, Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς δεσμωθῆαι αὐ-
 ρομὴν κεκλιμένην ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τὸν φύλακα ἐ-
 ξὼ ἐσώτας πρὸς τὴν θύραν ἀνίσταντες, ἔστω ἕδνα ἄρομυ. Ὡς
 ὁ ἡκούσαν τοῖς λόγοις τούτοις, ὁ δὲ ἱερὸς καὶ ὁ στρατηγὸς τῶν ἱερῶν
 E ὁ δὲ χειρεῖς, διηπόρουσαν πρὸς αὐτῶν, πᾶσι γὰρ οἱ τοῦτο. ᾤρα-
 ρχοι μὲν δὲ ἵς ἀπήγειλαν αὐτοὺς λέγων, Οὐκ ἴδου οἱ ἄνδρες
 οὐκ ἔδεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν ἰαῷ ἱερῷ ἐσώτας καὶ διδάσκον-
 τες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς,
 ἤγαγον αὐτοὺς οὐ μὴ βίας ἐφοβουῦτο πρὸς τὸν λαόν ἵνα μὴ λι-
 θαδῶσιν. Ἀγαθόν τις δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν ἰαῷ σὺνεδρίῳ καὶ ἐπὶ
 ῥώτισεν αὐτοὺς ὁ δὲ χειρὸς, λέγων, Οὐκ ᾤραρχία παρηγεί-
 λα μὲν ὑμῖν μὴ διδάσκον. Ἐπὶ ἰαῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἴδου πε-
 πληρώκατε πλὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδασκῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε
 ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων τούτου. Ἀποκριθεὶς
 ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, Πάτερarchὸν δὲ Θεῷ μᾶλλον ἢ
 ἀνθρώποις. ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἠγάρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς
 Z διεχρίσατε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τούτῳ ὁ Θεὸς δὲ χειρὸν
 καὶ σωτήρα ὑψώσας τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν ἰαῷ Ἰσ-
 ραήλ, καὶ ἀφεσὶν ἀμάρτιων. καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτῷ μάρτυρες τῆς
 ῥημάτων τούτων, ὅτι τὸ πνῆμα δὲ τὸ ἅγιον ὃ ἐδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς
 πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. ὁ δὲ ἀκούσαντες διεπίοντο, καὶ ἐβουλόνον-
 το ἀρῆναι αὐτοὺς. Ἀναστάς δὲ ἵς ἐν ἰαῷ σὺνεδρίῳ Φαρισαῖος,
 ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος ἥμιος παντὶ τῷ λαῷ,

Κεφ. 1. B

* καὶ ἀνίσταν-
 τες πλὴν φυλα-
 κῆν. β.
 4 ἔστω. β.
 5 π.

4 ἀκούσαντες-
 θ. γ.

ἐκέλευσεν ἔξω βεβαλῆναι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι εἰπεῖν πρὸς
 αὐτοὺς, Ἄνδρες Ἰσραηλιταί, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀν-
 ῥήμασι τούτοις, ἵνα μὴ ἔτε πρὸς αὐτοὺς. πρὸς γὰρ τούτων τῶν ἡ-
 μῶν ἀνέστη Θάδδαι, λέγων εἶναι ἵνα ἑαυτὸν, ὃς πρὸς αὐ-
 τοὺς ἀνέστη δεινὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων ὅς ἀνῆλθεν, καὶ
 πάντες ὅσοι ἐπέιδοντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ ἐκλύοντο εἰς οὐδέν. H
 Μετὰ τούτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
 ἀποστασίας, καὶ ἀπέστη λαὸν ἱκανὸν ὅπως αὐτῷ κακῆντος ἀ-
 πώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιδοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν. καὶ τὰ
 νῦν λέγω ὑμῖν, ἀποστήτε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἑασατέ
 αὐτοὺς, ὅτι ἐάν τις ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὐτῇ ἢ τὸ ἔργον τούτο,
 καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ᾖ, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐ-
 τὸ, μήποτε καὶ θεομαχίᾳ ὑρεθῆτε. Ἐπειδή τις δὲ αὐτῶν, ὃς πρὸς αὐ-
 τοὺς ἀνέστη δεινὸς ἀνδρῶν, διεκρίθησαν μὴ λαλεῖν
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτοὺς. ὁ μὲν οὖν ἐ-
 πορεύοντο χαίροντες ἀπὸ πρὸς αὐτοῦ τοῦ σὺνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τῆς
 ὀνόματος αὐτοῦ κατήξιον ἦσαν ἀντιμαρτυρεῖσθαι· πᾶσιν δὲ ἡμέραν
 ἐν ἰαῷ καὶ κατ' οἶκον ἐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ διαγελ-
 οῦντο Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. E ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις πλη-
 θύνοντων τῶν μαθητῶν, ἐκλύετο χορὸς τῶν ἑλλειψῶν πρὸς
 τοὺς Ἑβραίους, ὅτι πρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερι-
 νῇ αἱ χεῖρες αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν
 μαθητῶν, εἶπον, Οὐκ ἔρεσόν ὅτιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν
 λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζης. Ἐπισκέψατε οὖν, ἀδελ-
 φοί, ἀνδρας ἐξ ὑμῶν μάρτυρας μὲν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡ-
 μεῖς δὲ τῇ πρὸς αὐτοὺς καὶ τῇ διακονίᾳ τῶν λόγων πρὸς αὐτοὺς
 σιμῶμεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους. καὶ ἐξε-
 B λέξαντο Στεφάνον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνῆματος ἁγίου,
 καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχρον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρ-
 μῆναν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιόχεια, οὓς ἔστη ἐνώπιον τῶν
 ἀποστόλων. καὶ προσεζάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ
 ὁ λόγος ἔκτε Θεοῦ ἠύξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ δεινὸς τῶν μαθητῶν ἐν
 Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολλοὶ δὲ ὁ χλος τῶν ἱερέων ἐπίκτανον τῇ πίστι.

1 καταστήσωμεν.
 2. 12.
 2 πρὸς αὐτοὺς
 3. 12. 13.

Γ Σπύφανος ὁ πλήρης ἡσέως καὶ δυνάμεως ἐποίησεν
καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. * αὐέσπουν δὲ ἱνέες τῆς ἐκ τῆς
συνάγωγης τῆς λεγομένης Λιβερίων, καὶ Κυρίων, καὶ
Αλεξανδρίων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ
Σπύφανι καὶ ἐκ ἱσχυρὸν ἀντιστάναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι αὐ-
τοῦ. * τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐ-
τοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσὴν καὶ τὸ Θεόν. Συμ-
Δ κίνησαν τε τὸν λαόν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμμα-
τεῖς, καὶ ἐπιστάντες σιῶν ῥησάντων αὐτὸν, ἐπὶ ἡγάρον εἰς τὸ σιῶ-
ν δριον, ἐποίησαν τὴν μάρτυρας ψευδῆς λέγοντας, Ὅτι ἀνδρὸς οὗτος
οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀ-
γίου ἑσθίου καὶ τοῦ νόμου ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσιν τὸν τόπον τούτον, καὶ ἀλλὰ εἰ-
σεῖται ἐκεῖ καὶ ῥέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀπενίσταντες εἰς αὐτὸν
ἅπαντες οἱ κατεζώοντες ἐν τῷ σιῶνδρίῳ, εἶδον τὸ πρῶτον
αὐτοῦ ὡς εἰς πρῶτον ἀγγέλου.
Ζ Εἶπε ὁ ἀρχιερεὺς, * Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχουσιν; Ὁ δὲ ἔφη,
Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὡ-
φθιτῶν πατέρων ἡμῶν Ἀβραάμ ὅντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν
ἢ καταποικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐξελθε
ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἡμεῶν
καὶ οὐκ εἶπεν. Τότε ἔξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατήκτισεν ἐν
Χαρρὰν. Καὶ κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ δοθῆναι αὐτῷ πατέρας αὐτοῦ, μετῴ-
κισεν αὐτὸν εἰς πλὴν γῆν ταύτην εἰς γῆν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, καὶ
ἐκεῖ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός. καὶ
ἐπιτελείατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάχρυσιν αὐτῇ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ μετὰ αὐτὸν, ἐκ ὅντος αὐτοῦ τέκνα. ἐλάλησε ὁ Θεός, ὅτι
ὅτι ἐστὶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ παροικῶν ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δου-
λωσάντων αὐτὸν καὶ κακώσαντων ἐπὶ τῇ γῇ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐάν
δουλεύωσι, κρινῶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ Θεός. καὶ μετὰ ταῦτα ἔξελθόντων
καὶ λατρεύοντων μοι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς διαθήκην
πρὸς τὴν ἡμέραν τὴν οὐρανὸν καὶ τὸν Ἰσαάκ, καὶ ὁ Ἰσαάκ εὖ
δίδωκεν αὐτοῖς πατεράρχαι. Καὶ οἱ πατεράρχαι ζήλωσαντες

ἢ ἡ χάρις. β.
α. 1. 1. α.
* διὰ τὸ ὄνομα-
τος τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
β. α.
* τὴν οὐσίαν αὐ-
τοῦ. β.
* τὸν ἄλφ. β.
* διὰ τὸ ἐλπί-
σασθαι αὐτοῦ
ἐπὶ αὐτῇ μὲν
πείσας παρρησί-
ας. μετὰ δυνά-
μει οὐκ αὐτοῦ
φθαλμῶν τῇ
ἀληθείᾳ. β.

* ὅτι Σπύφανος. β.

1 αὐτοῦ. α.

2 αὐτοῦ. β.

3 οὕτως. γ.

Γεν. 12. Α

Γεν. 14. Γ. Δ

Γεν. 15. Β

Γεν. 16. Α

Γεν. 17. Γ

Γεν. 18. Ζ. Η

Α. Α. Α. Γ

Γεν. 19. Ζ

Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον καὶ ἡμεῖς ὁ Θεὸς μετὰ αὐτοῦ, καὶ
ἔξαιρετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κα-
τέστησεν αὐτὸν ἐν γούρμῳ ἐπὶ Αἰγύπτου καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.
ἦλθε ὁ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλί-
ψις μεγάλη, καὶ οὐκ εὗρεσκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμεῖς.
Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὅντα οἱ υἱοὶ ἐν Αἰγύπτῳ, ἔξαπέστειλε τοὺς
πατέρας ἡμεῖς πρὸς τὸν, καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρέθη Ἰω-
σήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ
ἔργον τοῦ Ἰωσήφ. Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πάντας τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς
ἐβδμηκόντα πέντε. κατέβη ὁ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύ-
τησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμεῖς. Καὶ μετετέθησαν εἰς Συ-
χέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραάμ ἡμῶν
δουλοῦ. ὅρα τῇ ἡμέρᾳ ἔμμορ τῆς Συχέμ. Καθὼς ὁ ἡ-
γίεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὡμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ,
ἠύξηνεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἀρχεὺς δὲ ἀνέστη βα-
σιλεὺς ἑστῶς, ὃς ἐκ ἡδὴ τὸν Ἰωσήφ. οὗτος κατασοφισάμενος τὸ
ἔργον ἡμεῖς, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμεῖς, τῶν ποιῶν ἐκδετα τὰ
βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγενήθη
Μωϋσῆς, καὶ ἡμεῖς αἰσίοις τῷ Θεῷ, ὃς ἀνεστράφη ἡμῶν ἡμεῖς ἐν τῷ
οἴκῳ καὶ πατρὸς αὐτοῦ. ἐκτεθέντα ὁ αὐτὸν ἀνείλετο αὐτὸν ἐν
γάτρῳ Φαραὼ, καὶ ἀνέθρεψε αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς υἱόν. καὶ ἐπα-
δεύθη Μωϋσῆς παση σοφίᾳ Αἰγυπτίων. ἡμεῖς δὲ δυνάμεις ἐν λό-
γοις καὶ ἐν ἔργοις. ὡς ὁ ἐπληροῦτο αὐτῷ πνεύματι καὶ ἐκτε-
νος, ἀνέβη ἐπὶ πλὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σκέψατο τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἰδὼν ἵνα ἀδικούμενον, ἡ-
μῶν αὐτοῦ, ἐποίησεν ἐκ δίκησιν τῶν καταπονουμένων, πατάξας
τὸν Αἰγύπτιον. ἐνόμιζε ὁ σιῶν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι ὁ
Θεὸς διὰ χάριτος αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν. οἱ ὅτι ἐγενήσαν.
Τῇ τε ἡμέρᾳ ἡμέρα ὡφθῇ αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ σιῶν-
λασεν αὐτοῖς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν, Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστὲ ὑμεῖς
ἵνα ἀδικεῖτε ἀλλήλοις; Ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ πλῆσιον, ἀπώσα-
το αὐτὸν, εἰπὼν, Τίς σε κατέστησεν ἀρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν;

Γεν. 41. Γ

Γεν. 42. Α

Γεν. 43. Α

Γεν. 45. Α

Γεν. 46. Α

Γεν. 47. Β

Γεν. 48. Δ

Γεν. 49. Δ

Εξομ. α. Α

Εξομ. β. Α

Εξομ. β. Β

Εξομ. β. Γ

4 σιῶν. α. 1. α.

5 Εμμορ. γ.

* ἐν Αἰγύπτῳ.
1. α.

6 οὐκ ἐκτεθέντα ὁ
αὐτοῦ. β. 1. α.
* πρὸς τὸν πο-
ταμόν. β.

* ἐκ τῶν γένων. β.

* καὶ ἐκρυψεν
αὐτὸν ἐν τῇ ἀμ-
μῇ. β.

ἡμας; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν ἔσπον ἀνεῖλες χθές. Αἰ-
γύπτιον; Εὐφυεὶς ὁ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐρχέτο παροι-
κος ἐν τῇ Μαδιαμ, οὗ ἐρχύνησεν υἱοὺς δύο. Καὶ πληρωθέντων ἐπὶ
πένταρχοντα, ὡφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰ ὅροις Σινᾶ ἀγγελος
Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἑδραύμα-
σε τὸ ὄραμα. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανόησαι, ἐρχέτο φω-
νὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεός
Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐν ἔσχατος δὲ γε-
νόμην ὁ Μωσῆς ἐκ ἐπόλμα κατανόησαι. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κυ-
ριος, Λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας,
γῆ ἁγία ὄντιν. ἰδὼν εἰδὼν πλὴν κακάσιν τὰ λαὸν μου τὸ ἐν Αἰγύ-
πτῳ, καὶ τὸ σκλαβιὸν αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξ Ἠγιάται αὐ-
τοῦ. καὶ νῦν δεῦρο, δότω σε εἰς Αἰγύπτιον. Τὸν δὲ Μωϋ-
σῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικα-
στην; Τὸν δὲ ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χι-
τῶνι ἀγγέλου τῆς ὀφείτης αὐτοῦ ἐν τῇ βάτῳ ὅσα ἐξήγαγον αὐ-
τοῦ, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ πένταρχοντα ἔτος ὄντιν ὁ Μωϋ-
σῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προφήτευστέ μοι ἀντιστήσας Κυ-
ριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμὲ, αὐτὸς ἀκού-
σας. Οὗτος ὄντιν ὁ γνόμηνος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
μὲν τὰ ἀγγέλου τὸ λαλοῦντος αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πα-
τέρων ὑμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν, ὃς ἐκ ἡδέλη-
σαν ὑπὸ τοῖς χυδαῖς οἱ πατέρες ὑμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐστρά-
φησαν τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς Αἰγύπτιον, εἰπόντες ἰδοὺ Ααρὼν,
Ποίησον ἡμῖν Θεοὺς οἱ πορευόμενοι ἐν ἡμῖν. ὁ δὲ Μωσῆς οὐ-
τος ὃς ἐξήγαγον ἡμας ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν γέροντες
αὐτοῦ. Καὶ ἐμοχθοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγα-
γον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ βύφραντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χι-
ρῶν αὐτῶν. Ἐστρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς λαβὴν
τῇ στρατιᾷ τῆς οὐρανῆς, καὶ τὸν γέροντα ἐν βίβλῳ τῶν περ-
σῶν, Μήσφαια καὶ θυσίας προσνήκατέ μοι ἐπὶ πέντα-
ρχοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος Ἰσραὴλ; καὶ ἀνελάβετε πλὴν σκη-
νὴν ἑμὴν καὶ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τὸ Θεὸς ὑμῶν Ἰεμφάν, τοῖς τύποις

Εξομ. γ. Α

Εξομ. γ. θ. Α

Εξομ. γ. Α

Διδ. γ. Γ

Εξομ. γ. Α

Εξομ. γ. Α

Διδ. γ. Η

6 πνεύμα φλογός. 1
7 ἡ δαμάσκη. 1

* ἐφ' ἡμᾶς. 1.
8 σὺν χιτῶνι. 1.
9 Αἰγύπτῳ. 1.
10. ε. θ.

οἷς ἐποίησατε προσκυνοῦν αὐτοῖς. Καὶ μετοικίω ὑμᾶς ἐπέκεινα
Βαβυλῶνος. Ἡ σκηνὴ τῆς μερτυρίου ἡ ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν
τῇ ἐρήμῳ, καὶ τὸς διετάξατο ὁ λαλῶν ἰδοὺ Μωσῆ, ποιῆσαι αὐ-
τὸν καὶ τὸν τύπον ὃν ἐώρακαί, ἡ καὶ εἰσήγαγον διαδέξαμενοι ἐν
οἱ πατέρες ἡμῶν μὲν Ἰησοῦ ἐν τῇ καταστάσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξώσεν
ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῆς ἡμερῶν Δα-
βίδ, ὃς ὄρε χεῖρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐποίησατο ἄρῃν σκηνώμα
τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Σολομὼν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' ἔχ
ὁ ὕψιστος ἐν χροποποίησι ναοῖς κατοικεῖ, καὶ τὸς ἀποφθήσ
λέγει, Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου.
ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; λέγει Κύριος· ἡ τίς τόπος τῆς κα-
ταπαύσεώς μου; ἔχῃ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκλη-
ροτράχηλοι, καὶ ἀπειθήνιοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς
αἰετῶν πνύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπλήτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ
ὑμεῖς. ἵνα τῶν περσῶν ἐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἡ
ἀπέκτειναν τοῖς περσῶν ἀφείλαντας τῆς ἡθύσεως τῆς δι-
κάμου ἔτι νῦν ὑμεῖς περδοταί ἐφονῆς γεγνήκατε, οἱ πνύες ἡ-
βετε ὁ νόμον εἰς διατάξας ἀφείλων, ἐκ ἐφυλάξατε. Ἀκού-
οντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐβρυχον τοῖς
ὀδόντας ἐπὶ αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνύματος ἁγίου, ἀπε-
νίστας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ ἐστῶτα ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ θεωρῶ τοῖς οὐρανοῖς ἀνεωγμένους,
καὶ τὸν υἱόν τῆς δεξιῆς τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τῶν Θεοῦ. Κράξαντες
δὲ φωνῇ μεγάλῃ, σπύλλοντα ὅσα ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυ-
μαδὸν ἐπὶ αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἐξω τῆς πόλεως, ἡμιδοβόλου.
ἐοικότες δὲ οἱ μερτυρεῖς ἀπέδεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ὥρα τοῖς πόδας νεα-
νίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἡμιδοβόλου τὸ Στέφανον, ὁππκα-
λὲρμον ἐλθόντα, Κύριε Ἰησοῦ, δεῖξαι τὸ πνύμα μου. Θεὸς δὲ
τὰ γόνατα, ἐκράξε φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε, μὴ σῆσης αὐτοῖς τὸ
ἀμάρταν ἰαυτῶν. Καὶ τὸν εἰπὼν ἐκοιμήθη.
Σαῦλος δὲ ἡ σπύλλοντα τῇ ἀντιπλήσει αὐτοῦ. ἐρχέτο δὲ ἐν ἡ-
καὶ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ πλὴν ἐκκλησίαν πλὴν ἐν ἱε-
ροσολύμοις, πάντες τὸς διεσπάρησαν καὶ τὰς χώρας τῆς Ἰου-
δαίας καὶ Σαμαρείας, καὶ τὰς ἡμερῶν. Συνεκομίσαν

Εξομ. γ. Α
ἰδ. γ. Β
Ἰησοῦ γ. Γ.

α. Βασ. γ. Γ
β. Βασ. γ. Α
α. πρ. γ. Α
α. λ. γ. Α
γ. Γασ. γ. Α
Κεφ. γ. Ζ.
ἡσάου γ. Α

Γερεμ. θ. Η
ἡσάου γ. Β
Γερεμ. γ. Γ

Εξομ. γ. Α

Κεφ. γ. Β

Κεφ. γ. Β

10 τὸν καρδίας
ὑμῶν. 1.

* τῶν περσῶν.

* πνύματος ἁγίου.

11 καὶ τὸν υἱόν.

* αὐτόν. 1.

1 δ. θ. 1. α. 17

224
 δὲ **Θ** Σπύφανον ἄνδρες διλαβεῖς, καὶ ἐποίησαντο κοπετόν μέ-
 γαν ἐπ' αὐτῶν. Σαῦλος δ' ἐλυμαίνετο πλεονεκτοῦσαν, καὶ τοῖς
 οἰκοῖς εἰς πορνείον, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας ᾧ ῥέδι-
 δου εἰς φυλακὴν οἱ μὲν οὖν διασπαρύντες διηλθον διαφελίζο-
 μνοι τὸ λόγον. Φίλιππος δ' ἐκατελθὼν εἰς πόλιν τὴν Σαμάρειαν,
 ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸ Χρῆστον. ² προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγο-
 μένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ
 B ἐλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκα-
 θάρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ, ὅτι ἤρχετο πολλοὶ δ' ὁρραλελυ-
 μένοι καὶ χυλοὶ ἐπετραπένθησαν. καὶ ἐχρῆτο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ
 πόλει ἐκείνῃ. Ἄνθρωπος δὲ τις ὀνόματι Σίμων προσηγορεύετο ἐν τῇ
 πόλει μαγέων καὶ ὁξιστῶν τὸ ἔθνος τὴν Σαμάρειαν, λέγων εἶναι
 πῖνα ἐαυτὸν μέγαν, ὃν προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγά-
 λου, λέγοντες, Οὗτος ἐστὶν ἡ δυνάμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη. Προσε-
 χόν δ' αὐτῷ, διὰ τὸ ἰκανῶς ἰδεῖν αὐτὸς τὴν μαγείαν ὁξιστῶν αὐ-
 τοῖς. Ὅτε δ' ἤπισθεν τῷ Φιλίππῳ διαφελίζομεν τὰ περὶ τὴν
 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβάπτιζοντο
 Γ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἤπισθεν, ἐβάπτι-
 σθεις, ὡς προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε σημεῖα καὶ
 δυνάμεις μεγάλας γινόμενας, ὁξιστοῦ. Ἀκούσαντες δ' οἱ ἐν Ἱε-
 ρουσαλὺμοις ἀποστόλοι, ὅτι διέκχθη ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, οἵτινες κατα-
 βάντες προσεῖχον αὐτοὺς, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.
 οὐκ ἔστι γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιτεθειμένος, μόνον δ' ἐβα-
 πτισμένοι ὑπάρχοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. τότε ἐπέ-
 θεν αὐτοῖς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάβαν πνεῦμα ἅγιον.
 Θεασάμενοι δ' ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χεῖρας
 τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεκον αὐ-
 τοῖς χεῖματι, λέγων, Δότε καὶ μοι τὸ πνεῦμα ὅτι ἐποίησα ταῦτα.
 Δ ἵνα ὡς ἐπὶ τῶν χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. Πέτρος δ' εἶ-
 πε πρὸς αὐτόν, Τὸ δέξιόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν,
 ὅτι ἡ δυνάμις τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ διαχρημάτισται κατὰ τὸ ἐκ σοὶ
 μίσην οὐκ ἀγαθὴν ἐν τῷ λόγῳ σου. ἡ γὰρ καρδία σου ἐκ ἐστὶν
 ἀδύνατος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. μετάνεισεν γὰρ ἀπὸ τῆς κακίας σου
 ταύτης,

2 προσεῖχόν δὲ
 β. i. i. α.

καλουμένη
 β. i. i. α.

ia

2 προσεῖχόν
 καὶ β.

ταύτης, καὶ δειδήσει τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφελήσεται σοὶ ἡ ἐπι-
 νοία τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χολὴν πικρίας ἐστὶν δέσμιον ἀδι-
 κίας ὁρῶ σε ὄντα. Ἀποκριθεὶς δ' ὁ Σίμων εἶπε, Δειδήσετε ὑμεῖς
 ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὡς
 εἰρήκατε. ³ Οἱ μὲν οὖν διαμνησθέντες καὶ λαλήσαντες **Ε**
 λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε
 κώμας τῆς Σαμάρειας διηγεύσαντο. Ἀγγελος δὲ Κυρίου
 ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων, Ἀνάστη καὶ πορεύου καὶ
 μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν πρὸς καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερο-
 σαλὴμ εἰς Γάζαν· αὐτὴ ἐστὶν ἔρημος. Καὶ ἀνάσας ἐπορεύθη· ἐ-
 ἰδὺς ἀνὴρ Αἰθίοψ ἐθνάρχης, δυνάστης Κανδακῆς τῆς βασιλείας
 Αἰθιοπῶν, ὃς ὡς ἤτις πάσης τῆς γῆς αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει
 προσκυνητὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὡς τε ὑποστρέφων, ἐκαθή-
 μενος ἐπὶ τῷ ἅρματι αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην
 Ἠσαΐαν. εἶπε δ' ὁ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, Πρόσελθε καὶ κολλή-
 θη τῷ ἅρματι τούτῳ. Προσδραμὼν δ' ὁ Φίλιππος ἤκουσεν **Ζ**
 αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἠσαΐαν, καὶ εἶπεν, Ἀνα-
 γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ εἶπε, Πῶς γὰρ ἂν δυνα-
 μίμην, ἔάν μὴ πρὸς ὁδηγήσῃ με; Γαρεκαλέσθαι τε τὸν Φίλιππον,
 ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ φιλοχία τῆς γραφῆς ὡς ἀνε-
 γίνωσκεν, ὡς αὐτὴ, ὡς πρὸς βασιλὸν ἐπὶ σφαγῇ ἤχθη, καὶ ὡς
 ἁμὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἀφώνος, οὕτως ἐκ ἀνοίγῃ
 τὸ στόμα αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη· πλεονέ-
 χθη αὐτῷ πρὸς διηγήσεται; ὅτι ἀρεταὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
 Ἀποκριθεὶς δ' ὁ ἐθνάρχης τῷ Φιλίππῳ, εἶπε, Δέχομαι σου, περὶ
 ἡνὸς ὁ προφήτης λέγει τούτου· περὶ ἐαυτοῦ, ἡ περὶ ἱεροῦ ἡνὸς.
 Ἀνοίξας δ' ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδεξάμενος ἀπὸ τῆς **Η**
 γραφῆς ταύτης, διηγεύετο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. ὡς δ' ἐπορεύον-
 το καὶ τὴν ὁδὸν, ἤλθον ἐπὶ ὕδατος καὶ φησὶν ὁ ἐθνάρχης, Ἰδὺ ὕ-
 δωρ· ἡ καλὴ με βαπτισθήτω. Εἶπε δ' ὁ Φίλιππος, Εἰ πιστεύεις
 ὅτι ὁ λόγος τῆς καρδίας, ἔστιν. Ἀποκριθεὶς δ' εἶπε, Πιστεύω τὸ ὅτι
 Θεοῦ ἐστὶν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐκέλευσε σῆναι τὸ ἅρμα, καὶ
 κατέβησαν ἅμφω εἰς τὸ ὕδωρ, ὃν Φίλιππος καὶ ὁ ἐθνάρχης, ἐ-
 βάπτισεν αὐτόν. Ὅτε δ' ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πρὸς τὸν Κύριον
 p.i.

3 ὅς πολλὰ καὶ
 αὐτὸν οὐ διηγε-
 μαι. β.
 3 ὑποστρέφον. β.
 4 διηγεύσαν-
 το. β.

α. i.

Ἠσαΐαν γ. Γ

α. i. α. β. γ.

Γα. α. γ.

θ

Κε. κ. β. Β.
κ. γ. γ. Γ.
ρ. α. θ. Α.
α. κ. ο. ρ. β. Β.
β. κ. ο. ρ. β. Α.

Β

Γ

ἤρπασε τὸ Φίλιππον, καὶ ἐκ εἶδεν αὐτὸν ἐκέλευε ὁ ἀνούχος. Ἐπο-
ρεύετο γὰρ τὸ ὄδον αὐτοῦ χαίρων. Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζω-
τον. ὁ δὲ ἀκροβόλος ἀντιέλιζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως ἔλθειν
αὐτὸν εἰς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Σαῦλος ἐπὶ ἐμπνέων
ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν
τῷ Δερχιδῇ, ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἑπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς
τὰς σιναγωγὰς, ὅπως ἐάν τις εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας
τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀράγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν δὲ
ταῖς πορεύσεσιν, ἐγένετο αὐτὸν ἐφίξεν τῇ Δαμασκῷ, καὶ ἔξαί-
φνης πρὸς αὐτὸν φῶς ἀπὸ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ
τῷ γῆραι, πᾶσι φωνῶν λέγουσαν αὐτῷ, Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με
διώκεις; Εἶπε δὲ, Τίς εἰ Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰη-
σοῦς ὃν σὺ διώκεις. σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακπύζῃ. Τρέ-
μων πρὸς αὐτὸν ἔειπεν, Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύ-
ριος πρὸς αὐτὸν, Ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, ὅτι λαλή-
θη σοι περὶ τοῦ ποιεῖν. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ σινοδευόντες αὐτῷ
εἰσηλόντες ἐντοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδὲνα δὲ θεωροῦν-
τες. Ἡμερῶν δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀπεσπόμενος ὅτι ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ, οὐδὲνα ἔβλεπε. χεῖρας γὰρ αὐτοῦ εἰσήγα-
γον εἰς Δαμασκόν. καὶ δύο ἡμέρας ἔεις μὴ βλέπων, καὶ ἐκ ἔφα-
γῃ οὐδὲ ἔπινεν. Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνα-
νίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ
εἶπεν, Ἰδού ἐγώ Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν, Ἀνάστα, πορεύ-
θητι ἐπὶ τὸ ῥομβαίον καλουμένον Εὐδαΐαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσοῦ. ἰδοὺ γὰρ πρὸς σὺν ἐστίν. (Καὶ εἶδεν
αὐτὸν ὁ ἀνθρώπος ὀνόματι Ἀνανίας εἰσελθόντα καὶ ἐπιθύντα
αὐτοῦ χεῖρας, ὅπως ἀναβλέψῃ.) Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας, Κύριε,
ἀκήκοα πολλῶν περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅσα κακὰ ἐπάσκει τοῖς
ἀγίοις ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ὡς ἐπὶ ἔχουσιν πρὸς αὐτὸν Δερχι-
δαίον, ὅστις παῖς τοῦ ἐπικαλουμένου τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος, Ταρσοῦ, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ὅστις
ἐστίν, πρὸς βασιλεῖς τοῦ ὀνόματός μου ἐν ὅσιν ἐθνῶν καὶ βασιλείων,
ὧν καὶ Ἰουδαίαν. ἔγω γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑ-
περ τοῦ ὀνόματός μου ποιῆσαι. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσήλ-

ὁ Ναζω-
ραίος. ια.
1 διώκεις, δηλ.
ἀνέστη. ια.
2 καὶ κ. β. γ. ε.

α. β. γ.

α. β. γ.

τῷ λόγῳ. ια.

α. β. γ. ι. γ.
2 εἰς. α. β. γ.

νυκτός. ια.

3 ἢ μὲν οὐκ ἐκ-
κλησία. α.
4 ἔχον εἰρήνην,
εὐκοδομουμένην καὶ
πορευομένην. β.
5 ἐπὶ πνεύματι. β.
ιγ.

θεν εἰς πλὴν οἰκίαν, καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε,
Σαοὺλ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με ἰησοῦς ὁ ὀφθαλμοῦς
τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ ἡ ἡραυ, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πληθύνῃς πνεύμα-
τος ἀγίου. Καὶ ὡς εἶπεν ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡ-
σεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψεν τε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀναστὰς ἔβαπτι-
σθη, καὶ λαβὼν ὄφρυν ἐνέχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετ' αὐτοῦ
ἐν Δαμασκῷ μαθητὴν ἡμέρας ἑπτά. καὶ εὐθέως ἐν ταῖς σινα-
γωγαῖς ἐκήρυκε. Ὁ δὲ Χριστὸς, ὅτι οὕτως ὅστις ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξί-
σαντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὕτως ὅστις ὁ πορ-
θήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐπικαλουμένου τοῦ ὀνόματος τοῦτο, ὅτι
ὡς εἰς τὸν ἡμερῶν ἵνα δεδεμένους αὐτοῖς ἀράγῃ ἐπὶ τοῖς Δε-
ρχιδῆσι; Σαῦλος δὲ μάλλον ἐνεδύαμοτο, καὶ σινοδευε τοῖς
Ἰουδαίοις τοῦ κατὰ κοινῶν ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι
ἐπὶ τοῦ ὅστις ὁ Χριστός. Ὡς δὲ ἐπληρώθη ἡμερὰ ἰκανὰ, σινοδε-
λεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελθόντες αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως Σαῦλον ἢ ἐπι-
βελή αὐτῶν. παρετήρουν τε ταῖς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός,
ὅπως αὐτὸν ἀνῆλθωσι. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτός, κα-
τήσαν διὰ τῶν τειχῶν, χαλάσαντες ἐν σινεῖδι. Παραχρῆμα
ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολληθῆναι τοῖς μα-
θηταῖς. καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πεισύνοντες ὅτι ὅστις μα-
θητὴς. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τοὺς
ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὅτι ἤγαγεν αὐτὸν, ὅτι πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησια-
σατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ὡς μετ' αὐτῶν εἰς πορθεύμε-
νος καὶ ἐκ πορθεύμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρρησιαζόμε-
νος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἤγαγε τε καὶ σινοδύζει
πρὸς τοὺς Ἑλλήνιστας. Ὁ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελθόντες ἐπιγινόν-
τες ὅτι οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, ὅτι ἔξαπέ-
στηλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καὶ ὅλης τῆς
Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας ὁ Σαμάρθας ἔχον ἡσυχίαν, οἰκοδο-
μοῦνται καὶ πορθεύονται. Ἰὼ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ πρὸς
κλησὶν τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. Ἐγένετο δὲ Πέτρος
διερχόμενος διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς
κατὰ κοινῶν Λύδαν. εὗρε δὲ ἐκεῖ ἀνδρὸν ἵνα Αἰνείαν ὀνό-

β Κορ. ια. Η

Ζ

πῶς εἶδε τὸν ἀγγέλον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σιθύντα ἔειπόντα αὐτῷ, Ἀπόστολον εἰς Ἰοππλίω ἀνδρας, ἔμετα πέμψαι Σίμωνα τὸν ὀππικαλὸν μὲν Γέζον, ὃς λαλήσας ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ ἔπειτα ὁ οἶκός σου. Ἐν τῷ ἄρξασθαι με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοῖς, ὥς ἡ καὶ ἐφ' ἱμαῖς ἐν ὄρει. Ἐμνήσθην ὅτι ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγον, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς ὅμως βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Εἰ οὖν τίς ἴσιν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεός, ὡς ἔημιν πσεύσασιν ὅτι τὸ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ πρὸς ἡμῖν διωαπὸς κωλύσαι τὸν Θεόν; Ἀκούσαντες ὅτι αὐτὰ, ἠσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες, Ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεός τίς μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν. Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γνησίου ἐπὶ Στεφάνῳ, διήλθον ἕως Φοινίκης ἔς Κύπρον καὶ Ἀνποχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. ἦσαν δὲ ἄλλοι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Κύπριοι καὶ Κυρηνάιοι, οἵ πινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλλήνιστας, διαφελίζοντες τὸν Κύριον Ἰησοῦν. καὶ ἡ χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν. Πολλοὶ τε ἀριθμὸς πσεύσας ἐπέσρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις πρὸς αὐτῶν, καὶ ἔξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀνποχείας. ὃς ὡς ἔρχομαι ἐπὶ καὶ ἰδὼν τὸ χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ὡρεκάλει πάντας τῇ πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ ἀγάπη αὐτοῦ, καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. Ἐπρὸς τὴν ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε ὁ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρον αὐτὸν ἡγάγην αὐτὸν εἰς Ἀνποχείαν. ἐγένετο ὅτι αὐτοῖς ἐνιαυτὸν ὅλον σὺναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζοντες πρὸς τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοῖς μαθηταῖς Χριστιανοῖς. ἐν ταύταις ὅτις ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων πρὸς τὴν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς ὁ εἰς ὅτι αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαθὸς ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύματος, λιμὸν μέγαν μὲν ἐστὶν ἐφ' ὅλῳ τῷ οἴκῳ μὲν, ὅς τις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. τῷ ὅμως μαθητῶν κατὰ τὴν ὑπορεῖτό τις, ὡρεσάν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κα-

Κεφ. α. Α.

Κεφ. α. Α.
καὶ β. Α.
ματ. γ. Γ.
μάρ. α. Β.
Λουκ. γ. Γ.
ἰω. α. Δ.

Γ

Δ

* τὸ μὴ δοῦναι
αὐτοῖς πνεῦμα
ἅγιον. β. α.

* τὸ ἰσχυρῶς
αὐτοῖς. α. α.

ποικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποσείλαντες πρὸς τοῖς πρεσβυτέροις διὰ χάριτος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον. Κατ' ἐκείνον ὅτι τὸν καὶ ἔπειτα ἔβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τῆς χεῖρας κακῶσαι ἵνα τὸν ἀποκτείνῃ· ἀνείλε ὁ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόν Ἰωάννου μαχαίρα, καὶ ἰδὼν ὅτι ὄρεον ὅτι τοῖς Ἰουδαίοις, πρὸς τὸ συλλαβεῖν καὶ Γέζον (ἦσαν ὅτι ἡμέραι τῆς ἀγίας) ὃν καὶ πᾶσας ἔδωκε εἰς φυλακὴν, ὡς αὐτοῖς τέσσαροι τεσσαρίοι στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμηνος μὲν τὸ πᾶσα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐπὶ τῇ φυλακῇ πρὸς τὴν ἑλπίδα ὅτι ἔμελλεν ἔξωγεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεόν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε ὁ ἐμνήσθη αὐτόν, πρὸς τὸν Ἡρώδη, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἡ ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δυοῖ, φύλακές τε πρὸς τῆς θύρας ἐτήρου τῷ φυλακῇ. Ἐκείνου ἀγγέλος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἐλάμψεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. πατάξας δὲ τὸν πλῆραν τῶν Γέζου, ἤγαγεν αὐτόν, λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχ. Καὶ ἔξέπεσον αὐτῶν αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χερῶν· εἶπε τε ὁ ἀγγέλος πρὸς αὐτόν, Περὶ ζῶσαι, καὶ ὑποδοῦναι τὰς ἀντιόχειας σου. Ἐποίησε ὁ οὕτω καὶ λέγει αὐτῷ, Περὶ βαλεῖς τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολουθή μοι. Καὶ ἔξελθὼν ἠκολούθη αὐτῷ, καὶ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἀληθῆς ὅτι τὸ γνησιόμηνον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἔδωκε ὁ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες ὁ πρὸς τῷ φυλακῇ καὶ δευτέρῳ, ἦλθον ἐπὶ τῷ πύλῳ τῆς σιδηρᾶν, τῷ φέρουσιν αὐτὸν τὸν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς. καὶ ἔξελθόντες πρὸς τὸν ῥύμιον μίαν, ἔδωκεν ἀπέστη ὁ ἀγγέλος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γνησιόμηνος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε, Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἔξαπέστειλε Κύριος τὸν ἀγγέλον αὐτοῦ, καὶ ἔξελετό με ἐκ χερῶν Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς πρὸς δοκίας ἔλαβε τὸν Ἰουδαίων. Συναθροὺν τε ἦλθεν ἐπὶ τῷ οἴκῳ Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ὀππικαλοῦ μὲν Μάρκου, οὗ ἡ ἀντιόχειας ἀντιπροσώπων καὶ πρὸς τὸν Πέτρον τὸν θύραν τῶν πυλῶνος, πρὸς τὴν παιδίσκην ὑπακούσαι, ὀνόματι Ρόδη, καὶ ὀππικαλῶσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς ἐκ ἠνοίξε τὸν πυλῶνα, εἰσεδραμοῦσα ὅτι ἀπὸ τῆς εἰσελθούσης τὸν Πέτρον πρὸς τὸν πυλῶνα· οἱ ὅμως πρὸς αὐτῷ εἶπον, Μαίνη. Ἡ δὲ

πρὸς τὸν Ἡρώδη.

* κατὰ τὴν ἑλπίδα
ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ,
καὶ β.

* ἀδελφοί. α.

* μαίνη. α. α.

Β

Γ

δι' αὐτοῦ οὕτως ἔχον. **Θ** δὲ ἔλεγον, Ὁ ἀγγελος αὐτῶν ὅτιν. Ὁ
ὅς γ' ἐπὶ μέγεθος κρούων. ἀνυψάντες δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ὤκνη-
σαν. Κατασείσας ὁ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγῆσαι αὐτοῖς πῶς
ὁ Κύριος αὐτὸν ὤκνησεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δὲ, Ἀπαγγέ-
λατε ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ὤκνησεν ἐπὶ ῥάβδῳ
εἰς ἔσπον πόπον. Γενομένης ὅ τ' ἡμέρας, ἡμεῖς ἔρχομεν ἐκ οὐλίου
Δ ἐν τοῖς σραβωταῖς, ἡ ἀρα ὁ Πέτρος ἐρχέτο. Ἡρώδης δὲ ὁ ὀπί-
στησας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρεθὲν, ἀνακρίνας τὸν Φύλακα, ἐκέ-
λευσεν ἀπαχθῆναι. καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Κα-
σαρείαν διέτριβεν. Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ
Σιδωνίοις· ὁ μὲν μακάριος δὲ παρήσαντες αὐτὸν, καὶ πείσαντες
Βλάσων τὸν ὀπί τοῦ κοιτῶνος τῆ βασιλείας, ἡτοιμάτο εἰρῶναι,
διὰ τὸ πρέφεισθαι αὐτῶν πλὴν χώραν ἀπὸ τῆ βασιλικῆς. Τακτῇ
ὅ τ' ἡμέρα ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐδίδετο βασιλικὴν, καὶ κα-
θίσας ὀπί τοῦ βήματος, ἐδήμησεν αὐτοῖς. ὁ δὲ ὄμιλος
ἐπεφώνη, Θεοδωρὴ καὶ ἐκ ἀνδρόπου. Παραχρῆμα ὅ τ' ἐπα-
ταξεν αὐτὸν ἀγγελος Κυρίου, καὶ ὡς ἐκ ἑδωκε πλὴν δόξαν τῶν
Θεῶν· καὶ ἡρόμην· ὁ σκωληκόβροτος, ὤκνησεν. Ὁ δὲ λόγος
τοῦ Θεοῦ πῶς ἐπληθύνετο. Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέ-
στρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ· πληροφόαντες πλὴν διακονίαν, συμ-
πορεύσασθαι εἰς Ἰωάννην καὶ ὁπλκιδέντα Μάρκον.
Ι Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιόχειᾳ καὶ πλὴν οὐσαν ἐκκλησίαν προ-
φήται καὶ διδάσκαλοι, ὅ, τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλού-
μενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηνάιος, Μανὰσς τε Ἡρώ-
δου τοῦ πέρσωνος σὺν ὄψος, καὶ Σαῦλος. Λειτουργούν-
των δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστεύοντων, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἁ-
γίον, Ἀφορίσασθε δὴ μοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ **Σ**αῦλον εἰς
τὸ ἔργον ὁ προσκεκλημαὶ αὐτοῖς. Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευ-
ξάμενοι, καὶ ὀπλιδέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. Οὗτοι
μὲν οὖν ἐκπεμψθέντες ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατήλθον
εἰς πλὴν Σαλαμίαν, ἐκείθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς πλὴν Κύπρον.
καὶ ἡρόμην ἐν Σαλαμῖνι, κατήγελλον **Κ**αὶ τὸν ποτὶ Θεοῦ
ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων. Εἶπον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑ-
πὸ τῷ πλὴν. Διηγόντες δὲ τὸ ἔργον ἄλλοι Γάβρι, εὐρόν· ἵνα μάρτυ-

Κρι. 12. Δ

ἰς Ἀντι-
όχειαν. α. 1

1 Ματθ. 23.

* ὁ δὲ πλὴν. α. 1. α. 2.
* καὶ αὐτοῖς.
α. 1. α. 2.

2 Βαρ. ἰησοῦ. α.
Βαρ. ἰησοῦ. α.
17.

ψευδοπροφήτῳ Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαρῖσις, ὃς ἡ σὺν
τῷ ἀνδρὶ τῷ Σέργῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ σὺν ἐπὶ τῷ προσκα-
λεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπέστησεν ἀκούσαι τὸ λόγον
τοῦ Θεοῦ. ἀντίστατο ὁ αὐτοῖς Ἐλύμας (ὁ μάρτυς οὕτω γ' μετ' ἐ-
μὴν λέγεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέψαι τὸ ἀνδρῶν ἀ-
πὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δὲ, ὁ καὶ Παῦλος, πληθεὶς πνεύματος
ἀγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, εἶπεν, Ὁ πλήρης παντὸς δόλου καὶ
πάσης ῥαδιουργίας, καὶ διαβόλου, ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης, οὐ
παύσῃ διαστρέφοντες τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς ἀδικίας; Ἐ νῦν ἰδοὺ
χειρὶς τοῦ Κυρίου ἐπὶ σε, καὶ ἔσῃ τυφλὸς, μὴ βλέπων **Θ** ἥλιον
ἄχρι καίρου. Παραχρῆμα ὅ τ' ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκό-
τος, καὶ περιέλαυνεν ἐξήκει χρονοῦς. Τότε ἰδὼν ὁ ἀνδρῶν
τοῦ τὸν γερνός, ὀπίσσευσεν, ἐκπλησθεὶς ὀπί τῇ διδαχῇ τοῦ
Κυρίου. Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Γάφου οἱ ποτὶ τὸν Παῦλον,
ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας
ἀπὸ αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες
ἀπὸ τῆς Πέργης, παρερχόμενοι εἰς Ἀντιόχειαν τὸν Πισιδίαν, καὶ
εἰσελθόντες εἰς πλὴν σὺναγωγῇ τῇ ἡμέρᾳ τὴν σαββάτων, ἐκα-
θίσαν. καὶ ὁ πλὴν ἀνέγνωσεν τὸν νόμον καὶ τὴν προφήτην, ἀ-
πέστειλαν οἱ ὑποτάσσοντες αὐτοῖς, λέγοντες, Ἄνδρες
ἀδελφοί, εἰ ἐστὶ λόγος ἐν ὑμῖν· ὁφθαλμοῦς ποτὶ τὸν λαόν,
λέγετε. Ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶ-
πεν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι **Θ** Θεόν, ἀκού-
σατε. ὁ Θεὸς τῶν λαῶν τοῦτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας
ἡμῶν, ὃ τὸν λαόν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· καὶ
καὶ βραχίονος ὑψώσεν ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς· καὶ ὡς
πεσσεύοντα ἐπὶ χροῖον ἐξοποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ἐ κατελθὼν ἐπὶ τὴν γῆν Χαναάν, κατεκληροδοτήσεν αὐ-
τοῖς πλὴν γῆν αὐτῶν· καὶ καὶ ταῦτα ὡς ἐπεὶ περὶ αὐτοῖς ἐπεν-
τήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Καὶ ἐκείθεν
ἡγήσαντο βασιλεῖα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαουλ υἱὸν
Κίς, ἀνδρᾶ ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἐπὶ πεσσεύοντα· καὶ με-
τὰ τὴν αὐτὸν, ἡγάγον αὐτοὺς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλεῖα, ὃς εἶπε
μάρτυρῶντας, Εὐρον Δαβὶδ **Κ**αὶ τὸν Ἰεσσαὶ, ἀνδρᾶ καὶ τὸν καρδίαν

B

Γ

Εξο. α. Α

Εξο. 17. Δ

Εξο. 15. Α

Ἰου. 1. Α

Κριτῶν 3. Β

α. Βα. 1. Α

α. Βα. 1. Γ.

καὶ 1. Α

α. Βα. 1. Γ

τῶν 1. Β

α. Βα. 1. Γ

Δ

Ησαΐα. α. Α

Ματθ. γ. Α
Μάρκ. α. Α
Λουκ. γ. Α
Ιω. α. Γ
Μάρκ. α. Α

Ματθ. γ. Β
Ιω. η. Γ

Ματθ. κ. Ε
Μάρκ. ιβ. Β
Λουκ. κγ. Γ
Ιω. ιθ. Ε. Ζ

Ματθ. κη.
Μάρκ. ις.
Λουκ. κη.
Ιω. κ.

Ψαλ. β. Β
Ψαλ. α. Β

Ησαΐα. ν. Β
Κερ. β. Β
Ψαλ. ιε. Δ

γ. Βασ. β. Β

Αμ. α. α. Γ

μου, ὅς ποιήσῃ πάντα τὰ θελήματα μου. Τύτου ὁ Θεὸς διὰ τῆς ἀπειρίας καὶ ἐπαγγελίας ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτήρα Ἰησοῦν, ὡς κηρύξαι τὸν Ἰωάννου πατρὸς σου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βαπτίσμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ὡς δὲ ἐπλήρης ὁ Ἰωάννης τὸ δρόμον, ἔλεγε, Τίνα με ὑπονοεῖτε; ἐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ ἐκ εἰμὶ ἄξιος ὁ ὑποδύμα τῆς ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γυναικὸς Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τὸν δόγον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν, ὥς μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ἔχοντες, ἤτήσαντο τὸν Ἰησοῦν ἀναγκάζοντες αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κατελόντες διὰ τῆς ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον· ὁ δὲ Θεὸς ἤγαγεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, ὅς ὡφθη ὑπὸ τῆς ἡμέρας πλείους τοῖς σὺναναβᾶσιν αὐτῷ διὰ τὴν Γαλιλαίαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵπνεις εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τοὺς πατέρας. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς διαγγέλλομεν πᾶσι τοῖς πατέρας ἐπαγγελίαν γεννηθῆναι, ὅτι ταύτῃ ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ὑμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γεγραπται, Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μνημονεύει ὑποστρέφειν εἰς διαφοράν, οὕτως εἴρηκεν, ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσα Δαβὶδ τὰ πύσσει. Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Οὐ δώσῃς τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφοράν. Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδέα χρεῖα ὑπηρετήσας, τῇ τῷ Θεῷ βουλήν ἐκοιμήθη, καὶ προσετίθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφοράν· ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγαγεν, ἐκ εἶδε διαφοράν. γινώσκον οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἀφείσκει ἀμαρτιῶν καὶ ἀφελλεται, καὶ διὰ πάντων ὧν ἐκ ἡδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστῶν δικαιούται. Ἐλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς ὁ εἰρημὸν ἐν τοῖς προφήταις, ἵνα οἱ καταφρονῇται, καὶ θαυμάσιε καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἐργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἐργον ὧς μὴ πιστεύετε, ἵνα τις ἐκδικηθῇται ὑμῖν. Ἐξιώντων δὲ ἐκ τῆς σὺνα-

ὁ ἡγὰρ τῶν
ἐπαγγελίας, ὡς
κηρύξαντες. θ.
1α. 17.

α. 1.

α. 1. 1α.

ὁ δὲ ἐκ τῆς
π. α. 1. 1α.
7. 1. 1α.

7 ἀκούσας Παύλου
πολλὰ τὴν
λόγον ποιῶντα
αὐτοῦ πρὸς τοὺς
Κυρίου, καὶ ἰ-
δόντες. β.
1. 1. 1α.

1 ἀπὸ τῆς
π. 1.

γωγῆς τῶν Ἰουδαίων, ὥς ἐκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαλῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. λυθείσης δὲ τῆς σὺναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, οἵπνεις προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἐπειδὴ αὐτοῖς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σάββατῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις σὺνήχθη ἵνα ἀκούσῃ τοῦ λόγον τοῦ Θεοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπληρώθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑποπτοῦ Παύλου λόγοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες. Παύρος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον, Ὑμῖν ἡ ἀναγκάσιον προσῆκον λαλῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὅτι δὲ ἀπαυδεῖδε αὐτὸν, ὥς ἐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ σρεφόμην εἰς τὰ ἔθνη. οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, ὅτι ἐξάγαγε σε εἰς Φῶς ἐθνῶν, τῷ εἶναι σε ἕως σωτηρίαν ἕως ἐξάγου τῆς γῆς. Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαIRON, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπὸ τῆς πίστεως ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. ὅτι Ἰουδαῖοι ἀρῶνται τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς διδάσκαλιν, καὶ τοῖς πρὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγαγον διωγμὸν ὑπὸ τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς διὰ τῶν ὁρίων αὐτῶν. ὅτι ἐκλιναζόμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπὶ αὐτοῖς, ἤλθον εἰς Ἰκόνιον. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληρώθησαν χαρᾶς καὶ πνύματος ἁγίου. Ἐχρῆτο δὲ ἐν Ἰκονίῳ καὶ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοῖς εἰς τὴν σὺναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι ἕως ὥστε πσεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ ἐλλήνων πολὺ πλῆθος. ὅτι ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγαγον καὶ ἐκέκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν. ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ὑπὸ τῷ Κυρίῳ τῷ μάρτυρου τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ὥς διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἐξήλθεν δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ ἄλλοις ἀποστόλοις. ὡς δὲ ἐχρῆτο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχαίοις αὐτῶν, ὑβρίσασθαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς, σὺν ἰδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν πε-

Ησαΐα. μ. Β

Ματθ. ι. Β
Μάρκ. γ. Β
Λουκ. θ. Α

Β ελχόντων, καὶ καὶ ἦσαν θαυμάζοντες. * Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύ-
 στροις ἀδελφὸς τοῖς ποσὶν ἐκείνη, χαλὸς ἐν κοιλίᾳ μηδὲ
 αὐτὸς ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε ᾤετο πατήρ. * ὅτε ἤκουε τὸ Παύ-
 λου λαλοῦντος, ὃς ἀπενίστατο αὐτὸν, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τῶ σω-
 θῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ, * Ἀνάστηθι, ὅτι ποδας σου ὁρ-
 θῶς. Καὶ ἤλλετο καὶ ᾤετο πατήρ. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν
 ὁ Παῦλος, ἐπῆραν πλὴν φωνῶν αὐτῶν, Λυκαονιστὴ λέγοντες, Οἱ
 Θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. Ἐκείνου
 τε (ὧ) μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν, ὅτι αὐτὸς
 ὡς ὁ ἱερεὺς τῶ Διὸς τῶ ὄντος πρὸ
 τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύροις καὶ σέμματα ἐπὶ τοῖς πυλῶνας
 ἐνέεικε, ὧς τοῖς ὄχλοις ἠδεδόκει ἀκούσαι, δὲ οἱ δόποιοι
Γ Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσε-
 πήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦ-
 τα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, ἀδελ-
 φοὶ ὁμοῦ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πατέρων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸ
 Θεόν (ὧ) ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴ θά-
 λασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὃς ἐν ταῖς παλαιαῖς γε-
 νεαῖς εἰσαπὸ πάντα τὰ ἔθνη πορεύσασθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ τοί-
 γε ἐκ ἀμδρπυρον ἐαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανὸν δὲ ἰμῶν
 ὑποτίθεται διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπληρῶν ὕψους καὶ ἀ-
 φροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κα-
 τέπαυσαν τοῖς ὄχλοις τὴν μὴ θύειν αὐτοῖς. Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀν-
 τιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοῖς ὄχλοις, καὶ λι-
 δάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἐξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐ-
 τὸν τεθνάναι. κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀνάστα
 εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύρῳ ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρ-
Δ νάβᾳ εἰς Δέρβιν. θαυμάσια μὲν οὖν τε πλὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ
 μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον
 καὶ Ἀντιόχειαν, ἐπιστρέφοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, πα-
 ρεκαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστι, καὶ ὅτι δια πολλῶν θλίψεων δεῖ
 ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. χαροπότησαι δὲ
 αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, πρεσβεύοντες μὲν νη-
 στῶν, ᾤοντο αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. καὶ διή-

* ἐκείνη τὴν πόλιν
 ἐκείνη τὴν πόλιν
 ὁ δὲ Παῦλος ἐ-
 βαρβάδας δι-
 παύου ὡς Λύ-
 στροις. β.

* οὐ λέγει, ὡς
 τὸ ἐν ὀνόματι τοῦ
 Κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. α. β.
 ε. ι. ια.

ψ. ρ. με. β
 λ. ποκ. ι. γ. β

ψ. π. γ

β. Κορ. ια. ζ

δόντες πλὴν Γισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν. ἐλαλήσαντες ἐν
 Πέργῃ τὸ λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀντιόχειαν καὶ καὶ ἀπέπλυν-
 σαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν ἀφ' ἀδελφότητος τῇ χερί τ' Θεοῦ
 εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπληρώσας. Παραχρῶντες δὲ καὶ σὺν αὐτοῖς
 τὸ ἐκκλησίαν, ἀνέβησαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, ἐ-
 ὅτι ὡς ἐξ ἑθνῶν οὐρανὸν πίστεως. διέτελλον δὲ ἐκείνην χρόνον ἐν
 ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς. * Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ
 τῆ Ἰσδαίας, ἐδίδασκον τὸν ἀδελφοῖς, ὅτι ἐὰν μὴ ᾤετο ἐμνη-
 δε τῶ ἐξ Μωϋσέως, ἐ- δυνάσθε σωθῆναι. Γενόμενης οὖν σά-
 σως καὶ συζητήσεως ἐκ ὀλίγου τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ
 πρὸς αὐτοῖς, ἐπαύσαν ἀναβάντων Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ ἡ-
 νας ἄλλοις ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν δόποιοι καὶ πρεσβυτέρους εἰς
 Ἱερουσαλὴμ, πρὸς τὴν ζητήματος τούτου. (ὧ) μὲν οὖν πρὸς πε-
 φθόντες ἀπὸ τῶ ἐκκλησίας, διήρχοντο πλὴν Φοινίκην καὶ Σαμα-
 ρίαν, ἐκδηγούμενοι τὸ ἐπιστρέφειν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν χα-
 ρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. Παραχρῶντες δὲ εἰς
 Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ἀπὸ τῶ ἐκκλησίας καὶ τῶν δόποιοι
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνέβησαν τὸ ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐ-
 τῶν. Ἐξάνεστη δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν φαρισαίων
 πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ ᾤετο ἐμνην αὐτοῦ, ᾤετο ἐμνην
 τε τῶν (ὧ) νόμον Μωϋσέως. Συμῆχθη δὲ οἱ δόποιοι ἐ- οἱ
 πρεσβύτεροι ἰδεῖν πρὸς τὸ λόγον τούτου. πολλῆς δὲ συζητήσεως
 γενομένης, ἀνάστα Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτοῖς, Ἄνδρες ἀδελφοί,
 ὑμεῖς ἐπίστατε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξε-
 λέξατο, διὰ τῆς σωματικῆς μου ἀκούσαι τὰ ἔθνη (ὧ) λόγον τοῦ
 ἀναγγέλλου, καὶ πιστεῦσαι. ἐ- ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμδρύνθη
 αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἄλγος, καθὼς καὶ ἡμῖν, ἐ-
 δὲν δέκρινε μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, τῇ πίστι καὶ ἀγαπᾶσαι τὰς
 καρδίας αὐτῶν. Νυν οὖν τί περὶ τοῦ Θεοῦ, ἐπιστρέφειν τὸν
 ὅτι τὸν πρῶτον τῶν μαθητῶν, ὃν οὐτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὐ-
 τε ἡμεῖς ἰχυσάμεν βασιλεῖν, ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθὼς ὃν ὅσον καὶ καὶ οἱ.
 Εἰσηγεσθε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἡκούσαν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξη-
 γούμενοι ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφ. ιγ. Α

Γαλ. ι. Α

καὶ
 * τὸ πεπιστευ-
 κότες ἀπὸ τῶ αἰ-
 ρεσι τοῦ φαρ-
 ισαίου. ια.
 1 πρὸς τὸν
 ἐξ ὧ Μωϋ-
 σέως πρὸς
 τῶν. οὐ. β.
 2 ζητήσεως. α.
 ε. ι. ια. ιγ

3 τὸ πεπιστευ-
 κότες. ια.

2 ὡς. ε. ια.

Κεφ. ιβ

Κεφ. ι. Γ
 α. κορ. α. Α
 Μαθ. κγ. Α

Γ

δι' αὐτῶν. μὲν γὰρ σιγήσῃ αὐτοῖς, Ἀπικρίθη Ἰάκωβος, λέγων,
 Ἄνδρες ἀδελφοὶ ἀκούσατέ μου. Συμμεῶν ἐξηγήσατο καθὼς
 περὶ τὸν ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀ-
 νόματι αὐτοῦ, καὶ οὕτω συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῆς προφητῆς,
 " καθὼς γέγραπται, Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω
 " πύλιν σιων Δαβὶδ τὴν πεπρωμένην, ἐν ᾧ κατεσκαμμένα αὐ-
 " τῆς ἀνοικοδομήσω, ἐν ἀνορθώσω αὐτὴν, ὅπως ἂν ἐκζητήσω-
 " Δ σιν οἱ καταλοιποὶ τῆς ἀνθρώπων (καὶ) Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔθνη
 " ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ
 " ποιῶν ταῦτα πάντα. Γινώσκ' ἀπ' αἰῶνος ὅτι τῷ Θεῷ πάντα τὰ
 ἔργα αὐτοῦ. διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ ᾤρετο χλεῖν τοῖς ἀπὸ τῆς ἐθνῶν
 ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τὸ ἀπέχε-
 δαι ἀπὸ τῶν ἁλισγημάτων τῶν εἰδωλῶν καὶ τῆς πορνείας καὶ τῆς
 πικτικῆς ἐκ τοῦ αἵματος. * Μωσῆς γὰρ ἐκ γυνεὼν ὀφθαλμῶν καὶ
 πόλιν τοῦ κυρίου αὐτὸν ἔχον, ἐν ταῖς σὺν αἰσῶν καὶ πάν-
 σα ἑβραίων ἀναγνωσκόμενον. Τότε ἔδωκε τοῖς ἀποστόλοις καὶ
 τοῖς πρεσβυτέροις ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας
 ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνά-
 βα, Ἰούδα καὶ (καὶ) ἐπικαλούμενον Βαρσαβαν, ἐν Σίλαν, ἄνδρας
 E ἡγεμονίῳ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, γεράφαντες διὰ χάριτος αὐτῶν τα-
 δε. Οἱ ἀποστολὴ καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς καὶ πᾶσι
 Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν,
 χαίρειν. Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι ἕντες ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐταρά-
 ξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκιδνάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες
 περὶ μενέσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεσπλάμνα ἔδωκεν ἡ-
 μῖν ἡγεμονίῳ ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι
 πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβαν καὶ Παύλῳ,
 ἀνθρώποις ᾤρετο δακρύσαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόμα-
 τος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἀπεστάλαξαν οὖν Ἰού-
 δαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπεπέλλοντας τὰ αὐτά.
 ἔδωκε γὰρ τῷ ἀγίῳ πνεύματι ἐν ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιπείθεσθαι
 Z ὑμῖν βαρὺ καὶ πᾶσι τῶν ἐπαγαγόντων, ἀπέχεσθαι εἰδωλο-
 θυτῶν καὶ αἵματος καὶ πικτικῆς καὶ πορνείας, * ἐξ ὧν διατηροῦ-
 μες ἑαυτοὺς, ὅπως ᾤρετο. Ἐρρώδα. Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες
 ἦλθον

καὶ οὕτως

καὶ οὕτως
 ἀπ' αἰῶνος
 αὐτοῦ.

* καὶ οὕτως
 ἀπ' αἰῶνος
 αὐτοῦ.

* καὶ οὕτως
 ἀπ' αἰῶνος
 αὐτοῦ.

καὶ οὕτως
 αὐτοῦ.

καὶ οὕτως
 αὐτοῦ.

καὶ οὕτως

καὶ οὕτως
 αὐτοῦ.

καὶ οὕτως
 αὐτοῦ.

καὶ οὕτως

καὶ οὕτως
 αὐτοῦ.

καὶ οὕτως
 αὐτοῦ.

ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ σὺν αἰσῶν ἔρχοντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν
 πᾶσι ἐπιστολὰς. ἀναγόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ ᾤρετο ἀκλήσει.
 Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προσηλύτοι ὄντες, διὰ λόγου πολ-
 λοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπέστησαν. Ποιήσαντες
 ὁμοθυμῶν, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῆς ἀδελφῶν πρὸς
 τοὺς ἀποστόλους. ἔδωκε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτὰ. Παῦλος
 καὶ Βαρνάβας διέτεινον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ δια- H
 κηρύττοντες, καὶ ἐτέρων πολλῶν, (καὶ) λόγον τοῦ Κυρίου. Με-
 τὰ δὲ ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν, Ἐπιστρέ-
 ψαντες δὴ ἐπισκεψάμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμεῖς καὶ πᾶσαν
 πόλιν, ἐν αἷς κατηγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχοσι.
 Βαρνάβας δὲ ἐβουλόσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν
 καλούμενον Μάρκον. Παῦλος ὁ ἡγεῖν, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐ-
 τῶν ἀπὸ Παμφυλίας, ἐν μὴ σὺν ἡθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον,
 μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. ἐγένετο οὖν ᾤρετο συσμός, ὥστε ἀ-
 ποχωρεῖσθαι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν ᾤρετο λα-
 βόντα τὸν Μάρκον, ἐκπλεύσαι εἰς Κύπρον. Παῦλος ὁ ἐπι-
 ξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ
 τῶν ἀδελφῶν. διήρχετο ὁ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπισπεύ-
 ζων τὰς ἐκκλησίας. Κατέβη οὖν * εἰς Δέρβιν καὶ 15
 Λύστραν, καὶ ἰδοὺ μαθητὴς ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς
 γυναικὸς Ἰουδαίας πεισῆς, πατρὸς ὁ Ἕλληνας, ὃς ἐμάρτυ-
 ρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστραις καὶ Ἰκονίᾳ ἀδελφῶν. τοῦτον ἡδέλη-
 σεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν περὶ αὐτοῦ αὐ-
 τὸν, διὰ τοῖς Ἰουδαίοις τοῦ ὄντος ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις. ἦδ' αὖ
 γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλληνας ὑπῆρχεν. ὡς δὲ δι-
 πορθεύοντο τὰς πόλεις, ᾤρετο δίδου αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγμα-
 τα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων Ἰων
 ἐν Ἱερουσαλὴμ. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστι, καὶ ἐ-
 πείσασθον τῷ θείῳ καὶ ἡμέραν. Διηγόντες ὁ πᾶσι Φρυ-
 γίαν καὶ πᾶσι Γαλατικὴν χώραν, καλυπτόντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύ- B
 ματος λαλῶσαι (καὶ) λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἦθ' ὅντες καὶ τὴν Μυσίαν,
 ἐπέερχον καὶ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι. καὶ ἐκείθεν αὐτοῖς τὸ
 πνεῦμα. Παρήθοντες ὁ πᾶσι Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.
 9.1.

καὶ οὕτως

καὶ οὕτως

καὶ οὕτως

καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὡφθη τῷ Παύλῳ· Ἀνὴρ τις ἐκ τῶν Μακεδόνων ἐστὼς, ὄρακαλὼν αὐτὸν, καὶ λέγων, Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοηθήσον ἡμῖν. Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, ὡς αὖτε ἐζητήσατο αὐτὸν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος διαφελίσαι αὐτοὺς. Αναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, ἀνυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην· τῇ τε ἐπομένῃ εἰς Νεάπολιν· ἐκεῖθεν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς μετέωδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. Ἡμεῖς δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατελοῦντες ἡμέρας ἑπτά· τῇ τε ἡμέρᾳ τῇ σαββάτῳ ἐξηλδομεν ἐξω τῆς πόλεως ὄρακαλόμενον, οὗ ἐνομιζέτο προσευχὴ εἶναι, καὶ καθίσαντες ἡγαλόμενον παῖς σιωνιδοῦσαις γυναῖξιν. Καὶ πρὸς γυναῖκα ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις, πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸ Θεόν, ἤκουεν, ἥς ὁ Κύριος διηκόει τὴν καρδίαν, προσέειπεν τοῖς ἀκούουσιν αὐτὴν τῶν Παύλου. Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, ὄρακαλεσε λέγουσα, Εἰ κεκρίκατε με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μένατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. Ἐχέμετο δὲ πορεύομένων ἡμεῶν εἰς προσευχὴν, παρὶς κλητὴν ἵνα ἔχουσιν πνεῦμα Πύ-
 Δ θανός ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν ὄραχε τοῖς κυρείοις αὐτῆς μαθητευομένη. αὐτὴ κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἀνθρώποι, δούλοι τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ εἰσιν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τούτο δὲ ἐποίησεν ἡμῖν πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας, τῷ πνεύματι εἶπε, Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξέλθαι ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτὴ τῇ ὥρᾳ· ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ὁππότε λαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἰλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχοντος καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγῶν, εἶπον, Οὗτοι οἱ ἀνθρώποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἕδη ἅπαντες ἐξ ἡμῶν ἡμῖν παράδοχα οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαῖοι οὗτοι. Καὶ σιυνέπεση ὁ ὄχλος κατ' αὐτοὺς. καὶ οἱ στρατηγοὶ περὶ ῥήξαντες αὐτὸν τὰ ἡμέματα, ἐκείθεν ἐβόλιν πολλὰς τὴν πόλιν αὐτοῖς πληγὰς, ἐβάλλον εἰς φυλακὴν, ὄρακαλόντες τῷ δεσμοφύλακι, ἀσφαλὲς τηρεῖν αὐτοὺς· ὅς παραγγέλιαν τοιαύτῃ εἰληφώς,

β. Κορ. ια. Ζ
α. Σα. β. Α

ἐβάλαν αὐτοὺς εἰς πλὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοῖς πόδαί αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὑμνοῦντες τὸ Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δεσμοῖ. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τῆς δεσμωτηρίου· ἀνέωχθησαν τε ὄρακαλμα αἱ θύραι πάσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμά ἀνέστη. Ἐξυπνῶν δὲ γένος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνέωχμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἀπασιμέντος μάχαιραν ἐμήκεν ἑαυτὸν ἀναρρεῖν, νομίζων ἐκπεφύλαχται τοὺς δεσμοῖς. Ἐφώνησε δὲ φωνὴ μεγάλη ὁ Παῦλος, λέγων, Μηδὲν πρὸς ἐξουσίας σεαυτοῦ· ἀπαντες γὰρ ὅσμοι ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα, εἰσεπήδησε, καὶ ἐνθρονος ἡνὸς ὁ δεσμοφύλαξ τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ· καὶ προσαγαγὼν αὐτοὺς ἐξω, ἔφη, Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον, Πίστευσον ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἡγάγησαν αὐτὰς τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλυσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτοὺς καὶ οἱ αὐτοὶ πάντες παρακαλῶν· ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς, παρέθηκε τραπέζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο, πανοικί πεπνευμένως τῷ Θεῷ. Ἡμέρας δὲ ἡνὸς ὁ δεσμοφύλαξ ἀπέστ-
 Η λαν οἱ στρατηγοὶ τοῖς ῥαβδούχοις, λέγοντες, Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. Ἀπήγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι ἀπέσταλκασιν οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῇτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς, Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτοις, ἀνθρώποις Ῥωμαῖοις ὑπάρχοντες ἐβάλαν εἰς φυλακὴν, ἐνῷ λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γὰρ· ἀλλὰ ἵδόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτω. Ἀνήγειλαν δὲ τοῖς στρατηγῶν οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα παῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοι εἰσιν, καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἐξελθῆναι τῆς πόλεως. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθον.

* αὐτὸν ἄνθρωπος οἱ στρατηγοὶ ὅτι αὐτοὺς εἰς ἀγορὰν καὶ ἀπαμεινώντες τὸν δεσμοφύλακα ἐφωκῆθησαν, καὶ ἀπέσταλκεν τοὺς ῥαβδούχους. β. οἱ στρατηγοὶ παρέκαλεσαν.

ῥήματα παῦτα καὶ ῥήματα παῦτα πρὸς τοὺς στρατηγῶν οἱ ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοι εἰσιν, ἐφοβήθησαν καὶ παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς φυλακῆς εἰς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθον.

αὐτοὺς ἐξῆλθον, εἰπόντες, Ἡμεῖς οὐκ ἐβόλιν ὑμᾶς, ὅτι ἐπὶ ἀπορίας εἰσιν. Καὶ ἐξαγαγόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, λέγοντες, Ἐκ τῆς πόλεως ἐξέλθαι, μὴ ποτε πάλιν συσραφῶν ὑμῖν, ὅτι καὶ ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς, ἦλθον πρὸς τὴν Λυδίαν· ἐκεῖθεν τοὺς ἀδελφοὺς, διηγήσαντο ὅσα ἐποίησε Κύριος αὐτοῖς, ὄρακαλόντες αὐτοῖς. β. q. ii.

12' Διοδύσαντες ὁ πλὺν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἡλθον εἰς καὶ
Θεσσαλονίκην, ὅπου ἰὼν ἡ σὺναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. καὶ διὰ τὸ
εἰσὼς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθαι πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σαββάτα
τεία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων καὶ παρα-
παιθεῖν ὅτι (α) Χριστὸν ἐστὶν παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν,
καὶ ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Καί
πινες ἐξ αὐτῶν ἐπέδθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ
καὶ τῷ Σίλῳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναι-
κῶν τε τῶν περὶ τῶν οὐλῶν. Ζηλώσαντες ὁ (β) ἀπειθου-
ντες Ἰουδαῖοι, καὶ πρὸς λαβὸν τῶν ἀγοραίων Ἰνᾶς ἀνδρας
B πονηροὺς, ἐὼς ὅχλοποιήσαντες ἐδορύβουν τὴν πόλιν. ἤπισαντες
τὴν οἰκίαν Ἰάσονος, ἐζήτησαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς (γ) δῆμον· μὴ
ἄροντες ὅτι αὐτοὺς, ἔσθον (δ) Ἰάσονα καὶ Ἰνᾶς ἀδελφοὺς ἐπὶ
τοῖς πολιτάρχαις, βοῶντες, ὅτι οἱ τὸ οἰκουμένῳ ἀνασταπώσαν-
τες, οὗτοι, καὶ ἐνθάδε παρέστησαν, οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι
πάντες ἀπέναντι τῷ δογματῶν Καίσαρος πρὸς τοῖς βασιλέα
λέγοντες ἕτερον (εἶ), Ἰησοῦν. Ἐτάραξαν ὁ τὸν ὄχλον καὶ τοῖς πο-
λιτάρχαις ἀκούοντας ταῦτα. καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν ᾧ τὸ
Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυον αὐτοὺς. (ζ) ὁ δὲ ἀδελφὸς διδῶς
διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βε-
Γ ροίαν· οἵτινες ᾧ τὸν ἀγρόμενοι, εἰς πλὺν σὺναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων
ἀπῆσαν. (οὗτοι ὅτι ἦσαν ἀγρόμενοι τῶν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐ-
δέξαντο τὸν λόγον μὲν πάσης περὶ θυμίας, καὶ κατὰ ἡμέραν ἀ-
νακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως· πολλοὶ μὲν οὖν
ἐξ αὐτῶν ἤπισσαν, καὶ τῶν Ἑλλήνων γυναικῶν τῶν ἀγα-
μόνων, καὶ ἀνδρῶν ἐκ οὐλῶν.) Ὡς ὁ ἐγνώσαν (η) ἀπὸ τῆς Θεσ-
σαλονίκῃς Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ Βεροίᾳ καταγένη ὑποδοῖ
Παύλου ὁ λόγος τῶ Θεοῦ, ἡλθον καὶ αὐτοὶ, σαλεύοντες τοῖς ὄχλοις.
Ὡς ὁ δὲ πότε τῷ Παύλῳ ἐξάπεσθαι οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς
ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον ὁ δὲ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.
Δ οἱ δὲ καθιστῶντες τῷ Παύλῳ, ἡγάγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν καὶ λα-
βόντες ὁδοῦ πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς ἔχιστα
ἐλθῶσι πρὸς αὐτὸν, ἐξήσαν. Ἐν δὲ ταῖς Ἀθῆναις ἐκδηλο-
μένου αὐτοῖς τῷ Παύλῳ, ᾧ τὸν πνῦμα αὐτὸ ἐν αὐτῷ,

2. προσελαβόν-
ται οἱ Ἰου-
δαῖοι οἱ ἀπει-
θῶντες τῷ ἀ-
γοράων. ζ. ιγ

1 καὶ α. α. ι.
2. προσελαβόν-
ται οἱ Ἰου-
δαῖοι οἱ ἀπει-
θῶντες τῷ ἀ-
γοράων. ζ. ιγ

* ὁ δὲ ἐξήσαν-
τες. α. α. ι. ι. ια

θεωροῦν κατείδωλον οὖσαν πλὺν πόλιν. Διελέγετο μὲν οὖν
ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀ-
γορᾷ καὶ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοῖς ᾧ τὸν ἀγοράων. Τινες δὲ
τῶν Ἑπικουρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων σὺνέβαλλον αὐτῷ·
καὶ ἱνῆς ἔλεγον, Τί αὖ θέλοι ὁ ἀπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ,
Ξένων δαίμωνιων δοκεῖ καταφέλλειν (εἶ). ὅτι (α) Ἰησοῦν καὶ τὸν
ἀνίστασιν αὐτοῖς ἀνγγελίζον. ἤτι λαβὸν αὐτὸν, ἐπὶ τὸν
Ἀρείον πάρον ἡγάγον, λέγοντες, Δυνάμει γινώσκεις ἡ καμνή E
αὕτη ἡ ὑποδοῖ λαλουμένη διδασκαλῇ; ξενίζοντα γὰρ ἵνα εἰσφέ-
ρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. βουλευμεθα οὖν γινώσκαι ἵνα θέλοι
ἰαυτα (εἶ). (Ἀθῆναιοι ὅτι πάντες καὶ (β) ἤπισθημι οὗτοι ξένοι εἰς
ἐδὲν ἔττον ἀκαίρου ἡ λέγειν πᾶς ἀκούειν καμνότερον.) Στα-
δεῖς ὁ δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ τῶν Ἀρείου πάρου, ἔφη, Ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ πᾶντα ὡς διδασκαμονετέροις ὑμᾶς θεωρῶ. διερχόμε-
νος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὔρον καὶ βωμὸν ἐν
ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὁν οὖν ἀγνοῶντες ἀσεβάζετε, ᾧ
τὸν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑποάρχων, ἐκ Z
ἐν χρηοποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑποδοῖ χερῶν ἀνθρώπων
δεραπύεται, πρὸς δὲ ὁμοειδὲς ἵνῳ, αὐτὸς διδούς πᾶσι ζωὴν καὶ
πνῶν καὶ πᾶντα· ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀν-
θρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρὸς ὅσον τῆς γῆς, ὁρίσας περ-
τεταγμένους καίρους, ἐπὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζη-
τεῖν (α) Κύριον, εἰ ἀρά γε ψηλαφήσαν αὐτὸν καὶ εὔροιεν, καί-
ποιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκαστοῦ ἡμῶν ὑποάρχοντα ἐν αὐτῷ
γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμεν, ὡς καὶ ἱνῆς τῶν κατὰ ὑ-
μᾶς ποιητῶν εἰρήκασι, Τοῦ γὰρ ἐστὶν ὁ ἁγίος ἐσμεν. Γένος οὖν ὑπάρ-
χοντες τοῦ Θεοῦ, ἐκ ὁφείλομεν νομίζεν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ H
λίθῳ, χαράγματι τέχνης ἐκ ἐκδυμῆσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον (εἶ)
ὁμοιον. τοῖς μὲν οὖν χρόνοις τῆς ἀγνοίας ὑπερεδῶν ὁ Θεός, τὰ
νῦν ᾧ τὸν ἀνθρώπου πᾶσι πανταγὰς μετανόαν, διό-
πῃ ἐσησεν ἡμέραν ἐν ἡ ἡμῶν κρίνειν πλὺν οἰκουμένῳ ἐν δικαιο-
σύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὡρεσε, πᾶσιν ᾧ τὸν ἀνθρώπου πᾶσιν, ἀναστήσας αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν. Ακούσαντες ὁ ἀνίστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλάλιαζον,
q.iii.

καὶ α. α. β.

καὶ α. α. β.

H

Θ δὲ εἶπον, Ἀκούσομεθα σου πάλιν πρὸς τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Ἰνὲς δ' αὖθις κολληθέντες αὐτῷ, ἔπισυνταν ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ὁ γυνὴ ὀνόματι Δάμτρις, καὶ ἑποιοὶ σὺν αὐτοῖς.

17 Μετὰ δ' ταῦτα χειρᾶς ὁ Παῦλος ἐκ τῆς Ἀθηνῶν, ἦλθεν καὶ εἰς Κορίνθον· καὶ οὖρον πρὸς Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῶ ὄχλου, προσφάτως ἤλυθον ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναικα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χειρᾶς ζεῶν πάντας τοῖς Ἰουδαίοις ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσήλθεν αὐτοῖς καὶ διὰ τὸ ὁμοτεχον εἶναι, ἐμύρε παρ' αὐτοῖς, καὶ εἰργάζετο· (ἦσαν γὰρ σκευοποιοὶ πλὴν τέχνῃ.) διελέγετο δ' ἐν τῇ σὺναγωγῇ.

B καὶ πᾶν σάββατον, ἐπειδὴ τε Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνας. Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, ὅτε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, σὺνείχετο τῷ πνύματι ὁ Παῦλος, διαμάρτυρόν τι τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι Χριστὸν, Ἰησοῦν. Ἀνιστασθῶν δ' αὐτῶν καὶ βλασφημιούτων, ἐκπνεῖς ἀνδρὸς τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τῷ κεφαλῷ ὑμῶν καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τῆς νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν Ἰνὸς ὀνόματι Ἰούσου, σεβαστοῦ τὸν Θεόν, οὗ ἡ οἰκία λυσιτελοῦσα τῇ σὺναγωγῇ. Κεῖται δ' ὁ δερκιστὴς ἀνδρὸς τῇ σὺναγωγῇ.

Γ ἔπισυνταν τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἔπισυνταν καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἶπε δ' ὁ Κύριος δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λαλῶ, καὶ μὴ σιωπῆσης, διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἔπιθῃ σεταί· οἱ γὰρ κακῶσαι σε, διότι λαὸς ἐστὶ μοι πόλις ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἐκείθεν περὶ ἐνιαυτὸν ἐμειῶας ἐξέδιδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπαίου τῆς Ἀχαΐας, κατέπεσεν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βήμα, λέγοντες, Ὅτι παρὰ τὸν νόμον ὅτι ἀπαείδει τοῖς ἀνθρώποις σε βεβαῖον τὸν Θεόν. Μέλλοντος δ' ὁ Παῦλος ἀνίστηναι τὸ σῶμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς ἀδικήματα ἢ ῥαδιούργημα πονηρὸν, ὡς Ἰουδαῖοι, καὶ λόγον ἀνὴρ ἐχόμενος ὑμῶν· εἰ δὲ ζητήματα ἐστὶ πρὸς λόγου καὶ ὀνομασίαν καὶ νόμον τοῦ Θεοῦ, ὁφείδει αὐτοὶ κριτῆς γὰρ ἐγὼ

Κεφ. ιγ. Η
ματθ. ι. Β

10. 11

11. 11

11. 11

11. 11

11. 11

11. 11

τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. Ἐπὶ λαβόμενοι δ' πάντες οἱ Ἕλληες Σωθέριον δ' ἐρχομένου ἀνδρὸς ἐπὶ τῷ βήματι, καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμύχεν. Ὁ δὲ Παῦλος ἐπὶ περσμέναις ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξῆλθεν εἰς τὴν Συρίαν, (ὁ σὺν αὐτῷ Περίκιλλα καὶ Ἀκύλας,) κειράμενος τὸ κεφάλιν ἐν Κεζρεῆς· εἶχε γὰρ ὁ χιτῶν κατελύθη καὶ εἰς Ἐφέσον, καὶ κείνοις κατέλιπεν αὐτὸν. αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν σὺναγωγὴν διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις· ἐρωτῶντων δ' αὐτῶν, ἵπτι πλείονα χρόνον μένειν παρ' αὐτοῖς, ἐκ ἐπένδυσεν, ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπὼν, Δεῖ με πάντως τὸ ἑορτῆν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα, πάλιν δ' ἀνακείμενον πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς Ἐφesoῦ. ὁ κατελθὼν εἰς Καϊσάρειαν, ἀναβάς καὶ ἀποσάμενος πλὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ ποιήσας χρόνον ὅσον ἡμερᾶς, ἐξῆλθε, διδύχόμενος κατεξῆς τὴν Γαλιλικὴν χώραν ὁ Φρυγίαν, ἑπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατέλυθη εἰς Ἐφέσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς· ὅτι ἡμεῖς κατηχημένος τὸν ὅδον τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνύματι, ἐλάλη καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ πρὸς τὸν Κυρίον, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οὗτος τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ σὺναγωγῇ. Ἀκούσαντες δ' αὐτὸν Ἀκύλας καὶ Περίκιλλα, προσελάβοντο αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέδεντο τὸν Θεὸν ὁδόν. Βουλομένου δ' αὐτοῦ διηγεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προσεφάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἐγραψάν τοις μαθηταῖς ἀποδείξασθαι αὐτόν. ὅς τῳ ἀνδρὶ σὺνέβαλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τὸ χάριτος ὁπτιῶς γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατελέχετο δημοσίᾳ, ἑπιστάντις δὲ τῷ γραφῶν ἐπὶ τὸν Χριστὸν, Ἰησοῦν.

καὶ

Εἰσῆλθε δ' ἐν τῷ τῷ Ἀπολλῶ ἐπὶ τὸν Κορίνθον, Παῦλον διηγόντα τὰ ἀνωτέρω καὶ μέρη, ἦν δὲ εἰς Ἐφέσον· καὶ οὖρον ἡμερᾶς μαθητῶν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Εἰ πνύμα ἄγιον ἔχετε πιστεύσαντες; Οἱ δ' εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνύμα ἄγιον ἐστίν, ἠκούσαμεν. Εἶπε τὸ πρὸς αὐτοὺς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δ' εἶπον, Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος,

q. iii.

Κεφ. κα. Δ
ματθ. ι. Γ

α. Κορ. ι. Δ
ιακ. ι. Δ

10

αὐδρας τούτους οὐτε ἱεροσούλους οὐτε βλασφημοῦντας ἢ θεῶν ὑμῶν· εἰ μὴ οὖν Δημήτριος ὃς οἱ σὺν αὐτῷ τεχνίται πλεονε-
 να λόγον ἔχουσιν, ἀγροαῖοι ἀγρονται, καὶ ἀνδύπατοί εἰσιν· ἐκα-
 λείπουν δὲ ἀλλήλους· εἰ δὲ πᾶσι ἐτέρων ὀπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννό-
 μῳ ἐκκλησίᾳ ὀπιλυθήσεσθαι· καὶ ἵδοντες ἀνδρῶν ἐκαλείσθαι
 σαῖσεως πλεονεξίας τὸ σήμερον, μηδενὸς αἰτιοῦ ὑπαρχόντος, πλεονεξίας
 οὐδὲν ὀμιλοῦντα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συσκευῆς ταύτης. Καὶ ταῦ-
 τα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Μετὰ δὲ τὸ παύ-
 σαθαι τὸν ὄχλον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθη-
 τὰς καὶ ἀποσταλμένους ἐξῆλθε πορεύσασθαι εἰς τὴν Μακεδονίαν.
 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ ὥρα καλέσας αὐτοὺς λόγῳ
 πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποιήσας τε μὲν τρεῖς, ἡρο-
 μνήσας αὐτῷ ὀπιβουλῆς ὑπὸ τῷ Ἰουδαίῳ μνηστῆρι ἀναγεῖναι
 εἰς τὴν Συρίαν, ἐξῆλθε γὰρ τῆς ὑποστροφῆς διὰ Μακεδο-
 νίας. Συνοίπετο δὲ αὐτῷ ἄλλοι τῆς Ἀσίας Σώπατρος ὁ Βεροιαῖος·
 Θεσσαλονικέων δὲ Αἰσάριος καὶ Σεκοῦδος καὶ Γαῖος Δρβανός
 καὶ Τιμόθεος Ἀσσανοὶ δὲ, Τυχικός καὶ Τρόφιμος. οὗτοι ὡσελ-
 θόντες ἐμῶν ἡμῶν ἐν Τρωάδι ἡμεῖς δὲ ἐξελθόντες μὲν τὰς
 ἡμέρας τῆς ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, ὃς ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς
 εἰς τὴν Τρωάδα ἄλλοις ἡμερῶν πέντε, οὐ διετείσαμεν ἡμέρας
 ἐπὶ αὐτοῖς. Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, σὺνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ
 κλάσματος ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς μνηστῆρι τῇ ἐ-
 παύσει, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου· ἵνα δὲ λαμ-
 πὰδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπόρῳ ὅτι ἦσαν σὺνηγμένοι. Καθήμενος
 δὲ πρὸς νεανίας ὀνόματι Εὐτύχους ὀπι τῆς θυρίδος, κατὰ φερόμε-
 νος ὑπὸ βαθεῖ, διαλεγομένου τῷ Παύλῳ ὀπι πλείον, κατε-
 νεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπνίου, ἐπεσεν ἀπὸ τῆς τρίτης ἡμέρας κατὰ, καὶ ἦρθη νε-
 κρός. κατὰ βάς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ὃς συμπεριλαβὼν
 εἶπε, Μὴ θορυβεῖσθε· ἵνα ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ὅτιν. Αναβάς
 δὲ καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὀμιλήσας
 ἄλλοις αὐτοῖς, οὕτως ἐξῆλθεν. ἵνα γὰρ δὲ τῷ παῖδα ζῶντα,
 καὶ παρακληθῆσαν οὐ μετεώς· ἵνα μὲν δὲ ὡσελθόντες ὀπι
 τὸ πλοῖον, ἀνέχθημεν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐκείθεν μνηστῆρι ἀνα-
 λαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἡμεῖς διαπεταγμένοι, μέλ-

8 πραιπρω.

κθ

1 μαθητῶν, πα-
 ρακαλέσας, ἀ-
 ποσταλμένους τῶν
 αὐτῶν.

2 Σωσίπατρος.
 αὐτῶν. β. γ.
 3 Πύρρου. α.
 αὐτῶν. β. γ.
 4 ὡσελθόντες.
 αὐτῶν. β. γ.

4 ἡμεῖς. α.

5 ἡμεῖς. π.

κε.β.δ.

Γ καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὀμιλήσας
 ἄλλοις αὐτοῖς, οὕτως ἐξῆλθεν. ἵνα γὰρ δὲ τῷ παῖδα ζῶντα,
 καὶ παρακληθῆσαν οὐ μετεώς· ἵνα μὲν δὲ ὡσελθόντες ὀπι
 τὸ πλοῖον, ἀνέχθημεν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐκείθεν μνηστῆρι ἀνα-
 λαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἡμεῖς διαπεταγμένοι, μέλ-

λων αὐτὸς περὶ εἶναι. ὡς δὲ σὺνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσ-
 σον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς Μιτυλήναι. Καὶ ἐκείθεν
 ἀποπλεύσαντες, τῇ ὀπιούσῃ κατέπληθαμεν ἀντικρὺ Χίου. Τῇ
 δὲ ἐτέρᾳ ὥρᾳ ἐλθόντες εἰς Σάμον, καὶ μέναντες ἐν Τρωγυλ-
 λίᾳ, τῇ ἐχομένη ἦλθομεν εἰς Μίλητον· ἐκρίνε γὰρ ὁ Παῦλος πα-
 ραπλεύσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γῆρηται αὐτῷ χρόνον τελεῖσθαι
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνάμεν ἡμεῖς αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς
 Πεντηκοστῆς γῆρεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμ-
 ψας εἰς Ἐφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλη-
 σίας. ὡς δὲ ὥρεθοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ὀπι-
 σαθε, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς
 μὴ ὑμῶν ἦν πάντα χρόνον ἐχθρόμην, δουλεύων τῷ Κυρίῳ
 μὲν πάσης ἀπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρα-
 σμῶν, τῷ συμβάντων μοι ἐν ταῖς ὀπιβουλαῖς τῆς Ἰουδαίας·
 ὡς οὐδὲν ὑπεσφάμην τῷ συμφερόντων, τῆς μὴ ἀναγείλαι
 ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ ὡς κατ' οἴκοις, διαμδρτύρο-
 μεν τῷ Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν,
 καὶ πῶς τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ νῦν ἰδού
 ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν
 αὐτῇ σὺναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς, πλὴν ὅτι τὸ πνύμα τὸ ἅ-
 γιον καὶ πόλιν διαμδρτύρεται, λέγον ὅτι δεσμός με καὶ θλίψις
 μένουσιν· ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιῶμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν
 μου ὑμῖν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μὲν χαρᾶς,
 καὶ τὴν διακονίαν ἡμεῖς ἔλαβον ὥρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ δια-
 μδρτύρεσθαι τὸ ἀναγείλαι τὸν χεῖρος τῆς Θεοῦ. Καὶ νῦν ἰδού
 ἐγὼ οἶδα ὅτι ἐπ' ὅψεσθε τὸ πρὸς ὑμᾶς μου ὑμεῖς πάντες, ἐν
 οἷς διήλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τῆς Θεοῦ. διὸ μδρτύρομαι
 ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος
 πάντων· οὐ γὰρ ὑπεσφάμην τοῦ μὴ ἀναγείλαι ὑμῖν πᾶσαν
 τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποι-
 μνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ πνύμα τὸ ἅγιον ἔδετο ὀπισκοποῖς, ποιμαί-
 νειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἡνὲν ὡσελπονήσατο διὰ τοῦ ἰδίου
 αἵματος. ἐγὼ γὰρ οἶδα τούτο, ὅτι εἰσελεύσονται μὲν τὴν Ἀφίξιν
 μου λύκοι βάρεις εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ

* ἡμεῖς ὀπι-
 αὐτῶν. β. γ.
 καὶ, πρὸς αὐτὸν
 ὁμοθυμαδόν.
 * ἀδελφοί. δ. ια

* μοι. α. β. γ.

* ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις. β.

* Ἰουδαίοις καὶ
 Ἕλλησι. β.

* ὑμῶν. ι. ιγ.

* Κυρίῳ καὶ.
 α. β. γ. δ. ι. ιγ.

Δ

Ε

Ζ

ἔξ ὑμῶν αὐτῶν ἀσκήσουσιν ἄνδρες λαλοῦντες διεσπασμένα,
 ποδ' ὑποσώψαν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. διὸ χρηρορεῖτε, μνη-
 μονόοντες ὅτι τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμέραν ἐκ ἐπαυσάμενοι μὴ
 δακρύων νοθεύωμεν ἕνα ἕκαστον· καὶ τανυῶν δραπιδεμαίῃμας, ἀ-
 δελφοί, τῷ Θεῷ ἐκ τῷ λόγῳ τὸ χάριτος αὐτοῦ, τὰ διωκόμενα
 ἐποικοδομήσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμέ-
 νοις πασίν. ὁ γὰρ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου ἐκ τοῖς οὐσι μετ' ἐμοῦ
 ὑποήρτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. πάντα ὑπέδωκα ὑμῖν ὅτι οὕτω κο-
 πιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τὰ ἀδενούτων, μνημονεύειν τε τῶ
 λόγων τῆς Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριον ὅστις δίδωται
 μάλλον ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, τοὺς ἑτάτους αὐτοῦ,
 σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσήνυχα τοῖς ἱκανοῖς δὲ ἐγγύετο κλαυθμὸς
 πάντων καὶ ἑπὶ πεσόντες ἐπὶ τῷ τράχηλον τῆς Παύλου, κατε-
 φίλου αὐτὸν, ὁ δὲ ὡμόθυροι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶρηκεν,
 ὅτι ἐκέπ' ἡμῶν τοῖς πρὸς ὅσον αὐτῶν θεωρεῖν. ὡς ἐπεμπον ὃ
 καὶ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. Ὡς ὃ ἐγγύετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς
 ὑποσώψαντες ἀπ' αὐτῶν, δι' ὑδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν
 Κῶν, τῇ ὃ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ κειθέντες εἰς Πάταρα. Καὶ εὐ-
 ρόντες πλοῖον διαπρῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.
 ἀναφάναντες ὃ τὴν Κύπρον ἐκ καταλιπόντες αὐτῶν εὐώνυ-
 μον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε
 γὰρ ἡμεῖς πλοῖον ὑποφορὸν ἐλάμβανον τὸ γόνυ. καὶ εὐρύντες τοὺς
 μαθητὰς, ἐπεμείναμεν αὐτοῖς ἡμέρας ἐπὶ ἡμέρας τῷ Παύλῳ
 ἔλεγον διὰ τὸ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ὅ-
 τε ὃ ἐγγύετο ἡμᾶς ἔξαρπασαί τας ἡμέρας, ἔξελθόντες ἐπορευό-
 μεθα, ὡς ἐπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις,
 ἕως ἔξω τῆς πόλεως. καὶ δέντες ἑτάτους ἐπὶ τῷ αἵματι,
 ὡς ἐπεμπον ἡμεῖς, καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ
 πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑποέσχεσαν εἰς τὰ ἴδια. Ἡμεῖς ὃ τὸ πλοῖον
 διακύναντες, ὑπο Τύρου κατέβημεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ
 ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς, ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ'
 αὐτοῖς. Τῇ ὃ ἐπαύριον ἔξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἤλ-
 θον εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ

* ὑμῶν. α. β. γ. δ.

1 ἀναφανέν-
τες. α.
2 ὡς ἀναφ-
αντες.

2 ἔξελθόντες,
ἡλθον. α. β. γ.

εὐαγγελιστοῦ· ὅς ὄντος ἐκ τῆς ἐπὶ αὐτῷ. Τούτῳ
 ὃ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες ὡροφειεύουσαι. Ἐπι-
 μνημόνων ὃ ἡμεῖς ἡμέρας πλείους, κατήλθοντες ὑπο τὸν Ἰουδαῖον
 ὡροφῆτης, ὀνόματι Ἀγαθος· καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, ἐκ ἄρας
 τὸ ζώνιον τῆς Παύλου, δῆσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοῦ πόδας,
 εἶπε, Τὰ δὲ λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τὸν ἄνδρα οὗ ὅστις ἡ ζώνη
 αὐτῆς, ἔγωγε δῆσοισιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, ἐκ δὲ δώσουσιν
 ἐς χεῖρας ἐθνῶν. Ὡς ὃ ἡκούσαμεν ταῦτα, ὡς ἐκαλούμεν ἡμεῖς
 τε καὶ οἱ ἐντόποι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἀ-
 πεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, * Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ στυγνύοντες
 μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεδιῶμαι, ἀλλὰ καὶ ὑποδανῶν
 εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτόλμως ἔχω ὑπερ' ὅσον ὀνόματος τῆς Κυρίου
 Ἰησοῦ. Μὴ παιδομαχίῃ ὃ αὐτῶν, ἡσυχασάμεν, εἰπόντες, Τὸ θέ-
 λημα τῆς Κυρίου χρυεῖσθαι. Μετὰ ὃ τὰς ἡμέρας ταύτας ὑπο-
 σπασάμενοι ἀνεβάνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Σιωπῶν δὲ
 ἐκ τῶν μαθητῶν ὑπο Καϊσαρέας σὺν ἡμῖν, ἄγχιον παρ' ᾧ ἔκει-
 ταν, Μνάσωνι Ἰνι Κυπρίῳ, ὡς ἐκαλεῖτο μαθητῇ. ἤλθομεν
 ὃ ἡμεῖς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.
 Τῇ ὃ ἐπὶ οὐσὶ εἰσήει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον,
 πάντες τε ὡς ἐγγύοντο οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἀσπασάμενοι αὐ-
 τοῖς, ἔξηγειτο καὶ ἐν ἑκάστῳ ὃν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι
 διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. οἱ ὃ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον·
 εἰπόντες αὐτῷ, Θεωρεῖς ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰου-
 δαίων τῶν πεπιστευκότων; ἐκ πάντες ζήλωται τῶ νόμου ὑπάρχουσι.
 κατηχήθησαν ὃ περὶ τοῦ, ὅτι ὑποσώψαν διδάσκεις ὑπο Μω-
 σέως ὅτι καὶ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ δευτεμένειν
 αὐτοῖς τὰ τέκνα, μὴ ὃ τοῖς ἐθέσι ὡς πατέρι. καὶ οὐκ ὅστις; πάντως
 δεῖ πληθὺς ἀνελθεῖν ἀκούσων γὰρ ὅτι ἐλήλυθας. Τούτῳ οὐκ οὐκ
 σὺ οἱ λέγουμεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες ὡς ἐγγύοντες
 ἐφ' ἑαυτῶν· τούτοις ὡς ἐκαλεῖται ἀγνίσθη σὺν αὐτοῖς, καὶ δα-
 πάντησιν ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ἔσχησονται τὴν κεφαλὴν, καὶ γνώσι
 πάντες ὅτι ὡς κατήχληται περὶ σοῦ οὐδὲν ὅστις, ἀλλὰ σοιχεῖς ἐκ
 αὐτοῦ τῶ νόμον φυλάσσειν. Περὶ ὃ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν
 ἡμεῖς ἐπετείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοῖς, εἰ

Κεφ. γ. Β.

Γ

* ὅτι.

1 ὡς ἐκαλεῖται
α. β. γ. δ.
2 καὶ, ὡς
3 ἀσπασάμενοι.
α. β. γ. δ.

λα

* τοῖς πρεσβυτέροις.
α.

* α. β.

Κεφ. ιη. Β.
ἀριθμ. γ. Γ

Κεφ. ιη. Δ

μη φυλάσσειν αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ τὸ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. Τότε ὁ Παῦλος ᾤρα λαβὼν τῶν ἀνδρῶν, τῇ ἐξομύῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγιδεύειν τὸ ἱερόν, διαγγέλλων πῶς ἐκπαήθησαν τῇ ἡμερᾷ τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ παρεστῆναι ἑνὸς ἐκαστοῦ αὐτῶν ἢ παραφθορά. Ὡς δ' ἐμύηον αἱ ἐπὶ αὐτῶν σὺν τελεῖσθαι, ὁ δὲ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι δεσπόται αὐτῶν ἐν τῷ ἱερῷ, σὺνέχεον πάντα τὸ ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν, κραζόντες, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτος ὅστις ὁ ἀνθρώπος ὁ καὶ τῆ λαοῦ ἐστὶ νόμου καὶ τὸ πῶς πάντας πανταχοῦ διδάσκων. ἐπὶ τε καὶ Ζ Ἑλλήνας εἰσήγαγον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κακοίνωνε τὸν ἄγιον τόπον τῶν. (ὡς γὰρ παρερωρακότις Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγον ὁ Παῦλος.) ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐχρύνετο σὺνδρομὴ τῆ λαοῦ καὶ ἑπιστάται οἱ τῶν Παύλου, εἰλκον αὐτὸν ἐξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἀδέως ἐκλείδουσιν αἱ θύραι. Ζητουμένων δὲ αὐτὸν ἀποκτείνειν, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆ στείρης, ὅτι ὅλη συσκέχυται Ἰερουσαλήμ ὡς ἔξω τῆς ᾤρας λαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχους, κατέδραμον ἐπ' αὐτοῖς· οἱ δ' ἰδόντες τὸν χιλιάρχον ἐστὶν στρατιώτας, ἐπαύσαντο τυπύοντες τὸν Παῦλον. Τότε ἐτίσας ὁ χιλιάρχος ἐπέλαβετο αὐτὸν, καὶ ἐκέλευσε δεῦναι ἀλύσει δυοῖν καὶ ἐπω- Η θάνετο ἵς ἂν εἴη καὶ πῶς πεποιτικῶς. ἄλλοι δ' ἄλλοι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος ὁ γινῶναι τὸ ἀσφαλές διὰ τὸ δόρυ-βον, ἐκέλευσεν ἀγεῖν αὐτὸν εἰς τὸν ᾤρει βολίῳ. ὅτε δ' ἐχρύνετο ἑπὶ τῶν ἀναβαθμῶν, σὺνέβη βασιλεύειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τῆς ὁχλοῦ· ἠκολούθη γὰρ τὸ πλῆθος τῆ λαοῦ κραζόν, αἶρε αὐτόν. * Μέλων τε εἰσαγείναι εἰς τὸν ᾤρει βολίῳ ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξεστι μοι εἰπεῖν ἡμεῖς σέ; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑλλήνιστι γινώσκεις; ἐκ ἄρα σου εἰ ὁ Αἰγύπτιος ὁ παρ' αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ἀνασταπώσας καὶ ἔξαγαγὼν εἰς τὸν ἔρημον τοὺς πετρακχιλίους ἀνδρας τῶν σικαρίων; Εἶπε δ' ὁ Παῦλος, Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας ἐκ ἀσήμερου πόλεως πλάνης. Διόμαί δέ σου, ἑπὶ τρεῖς μὲν λαλή- σαι πρὸς τὸ λαόν. Ἐπὶ τὸν αὐτὸν, ὁ Παῦλος ἐστὶν ὅτι τ

Κριθ. 5. 1

ἀναβαθμῶν κατέσσε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ. πολλῆς δ' ὁ σιγῆς γημο- μνης, προσεφώνησε τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, λέγων,

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς κε νῦν λόγου. (ἀκούσαντες δ' ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνη αὐτοῖς, μᾶλλον παρέχον ἡσυχίαν, καὶ φησιν,) Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεννηθεὶς ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατετραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ᾤρα τοὺς πόδας Γαμα- ληλ, πεπαυμένου καὶ ἀκρίβειαν τῶν πατρῴων νόμων, ζηλωτὴς τῶν ἀρχῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σήμερον, ὡς ταῦ- τῳ τὸ ὁδὸν ἐδίωξα ἀχρεὶ θανάτου, δεσποτῶν καὶ ᾤρα διδοῖς εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ ὁ δεχόμενος μὲν B τυρεῖ μοι, ἐπὶ τὸν πρεσβυτέρων, παρ' ὧν καὶ ἑπιστάτας δεξά- μενος πρὸς τῶν ἀδελφῶν, εἰς Δαμασκὸν ἐπορεύομαι, ἄξων καὶ τοὺς ἐκείνους ὄντας, δεδεμένους εἰς Ἰερουσαλήμ, ἵνα ἡμωρη- θῶσιν. Ἐχρύνετο δέ μοι περὶ τοῦ ᾤρει βολίῳ ἐπὶ τῇ Δαμασκῷ πρὸς μεσημβρίαν, ἔξω φησὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φαιάσθαι φῶς ἱκανὸν πρὸς ἐμὲ, ἐπέσον τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, Σαουλ Σαουλ, τί με διώκεις; Ἐγὼ δ' ἀπεκρί- θην, Τίς εἰ Κύριε; Εἶπε τε πρὸς με, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζω- ραῖος ὃν σὺ διώκεις. Οἱ δ' σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐδεῖσαν- το, καὶ ἐμφοβοὶ ἐχρύνοντο, τὸ δ' ὡς φωνῆς ἐκ ἠκούσαν ἔλαλοι πάντες Γ μοι. Εἶπον δέ, Τί ποιήσω Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκὸν, κακεῖ σοι λαλήθησεται πρὸς πάντων ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι. Ὡς δ' ἐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆ δό- ξης τῶ φῶτος ἐκείνου, χερσὶν ἡμῶν ὑποτῶν τῶν σὺνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκὸν. Ἀναστὰς δὲ τις ἀνὴρ ὀνόματι κλη- μων, μὲν μὲν ὑποτῶν πάντων τῶ κατοικοῦντων Ἰουδαίων, ἐλ- θὼν πρὸς με ἐπὶ τρεῖς εἶπε μοι, Σαὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. Ὁ δ' εἶπεν, Ὁ Θεὸς τὸ Δ πατῶν ἡμῶν παρεχόμενος τὸ σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἐ- δὶν τὸ δικαίον, καὶ ἀκούσαι φωνῆς ἐκ ἐσώματος αὐτοῦ· ὅτι ἐστὶν μὲν αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὡς ἑώρακας καὶ ἤκουσας. Ὡς δ' ἡμῶν πρὸς ἀναστὰς βάπτισται, καὶ ἀπόλεσται τὰς ἀμάρτίας σου, ἑπὶ καλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἐχρύνετο δέ μοι ὑποστρέ-

Κεφ. κα. Η

Κεφ. η. Α

Κεφ. θ. Α

ἰδιότητος, καὶ πρὸς νόμον μὲν πορεύομαι. αὐτὸν δὲ Δαμασκῶν.

ψαυπείς Ιερουσαλήμ, καὶ προσευχαλοῦμαι ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ἵνα
 E ἐξελεῖται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ιερουσαλήμ, διότι οὐ φραδέξονται σου
 πλὴν μάρτυράν τοι ἐμοί. Καὶ ἔπειτα, Κύριε, αὐτοὶ ἐπι-
 σανται ὅτι ἐγὼ ἡμῶν φυλακίζων καὶ δεσφον κτὶ τὰς ἀναγ-
 ρὰς τοῦ πνεύματος ἐπὶ σε. ὅτε ἐξελεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου
 2 μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμῶν ἐφείσας καὶ σὺν δόξῃ τῇ
 3 ἀναίρεσθαι αὐτὸν, ἐφύλασσαν τὰ ἱμάτια τῶν ἀναγνόντων αὐ-
 τόν. Καὶ εἶπε πρὸς με, Πορβίου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξα-
 ποσελάω σε. Ἦκουσάν τ' αὐτὸν ἄλλοι τούτου τῶ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν
 4 φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες, Αἶρε δὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ
 5 καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ζῶμεν. Κραυγάζοντων δ' αὐτῶν ὁ ῥιθιμουῶν
 6 τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἄερα, ἐκέλευσεν
 αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἀγεσθαι εἰς τὴν ᾠρεμβολίαν, εἰπὼν μα-
 7 ρτυρεῖν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ, ἵνα ἐπιγνῶν δι' αὐτῶν οὕτως ἐπι-
 8 φάνοιεν αὐτῶν. ὡς δ' ὁ πρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς ἱμασίν, εἶπε πρὸς
 9 τὸν ἑστῶτα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλος, Εἰ ἀνθρώπον Ῥωμαῖον ἐ-
 10 ἀκατάκριτον ἐξέστιν ὑμῖν μαρτυρεῖν; Ἀκούσας δ' ὁ ἐκατόνταρχος,
 11 προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων, Ὅρα πὶ μὴ τις
 12 ποιῇ. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὁδεῖ Ῥωμαῖός ἐστι. Προσελθὼν δὲ ὁ χι-
 13 λίαρχος εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός ἐ; Ὁ δ' ἔφη, Ναί.
 14 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος, Ἐγὼ πολλοὺς κεφαλαίου πλὴν πο-
 15 λιτείαν ταύτην ἐκτισαί μιν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ
 16 γε γέννημαι. Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ μέλλων τις
 17 αὐτὸν ἀνετάζειν. καὶ ὁ χιλιάρχος δ' ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥω-
 18 μαῖός ἐστι, καὶ ὅτι αὐτὸς δεδικαίως. Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλό-
 19 μενος γινώσκων τὸ ἀσφαλές, τὸ, πὶ κατηγορεῖται φράτ' Ἰουδαίων,
 20 ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν εἰς τὴν δρεχε-
 21 ρεῖς καὶ ὅλον τὸ σὺνεδρίον αὐτῶν. καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἐ-
 22 στήσεν εἰς αὐτοὺς. Ἀπενίστας δ' ὁ Παῦλος τῷ σὺνεδρίῳ
 23 εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πῶς ἀναγνῶμαι ἀναθ' ἐπεπολίτευ-
 24 μαί τῷ Θεῷ, ἀλλ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας. Ὁ δ' ἀρχιερεὺς Ἀνανίας
 25 ἐπετάξε τοῖς πρεσβυτέροις αὐτῶν, πύπτεν αὐτὸν τὸ σῶμα. Τότε ὁ
 26 Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε, Τύπτεν σε μὴ ὁ Θεός, ποῖος κανονισ-
 27 μός ἐστι.

Κεφ. Α

Κεφ. Η

2 προσευχα-
 λος. α. ε.
 3 καὶ ἡμεῖς
 4 καὶ ἡμεῖς
 5 καὶ ἡμεῖς
 6 καὶ ἡμεῖς

3 καὶ ἡμεῖς. α.
 4 καὶ ἡμεῖς. α.
 5 καὶ ἡμεῖς. α.
 6 καὶ ἡμεῖς. α.

4 προσευχα-
 λος. α. ε.
 5 καὶ ἡμεῖς.
 6 καὶ ἡμεῖς. α.

α. ε.

α. ε.

7 καὶ ἡμεῖς.
 8 καὶ ἡμεῖς.

α. ε.

μὴν. ὅτι σὺ καὶ ἡ κρίσις με καὶ τὸ νόμον, καὶ φρανομήν κελθεῖς
 με πύπτεσθαι; Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, Τὸν ἀρχιερεῖα τῆς Θεοῦ
 λοιδορεῖς; Ἐφη τε ὁ Παῦλος, Οὐκ ἦδ' ἐν ἀδελφοί, ὅτι ὅστις δρεχε-
 ρεῖς. γέγραπται γάρ, Ἀρχοντα τῆς λαοῦ σου ἐκ ἐρεῖς κακῶς. Γινέ-
 2 σθαι δ' ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ὅστις Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἑπὶρον φα-
 3 ρισαίων, ἐκράξεν ἐν τῷ σὺνεδρίῳ, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ
 4 φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς φαρισαίου. καὶ ὑπὸς καὶ ἀναστάσεως
 5 νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. Τοῦτο γὰρ αὐτὸς λαλήσας, ἐγχετο σταῖς
 6 τῶν φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, ἐκράθη τὸ πλῆθος. Σαδ-
 7 δουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἀγγέλων, μὴ
 8 τε πνεύμα. Φαρισαῖοι δ' ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. ἐγχετο γὰρ
 9 κραυγὴ μεγάλη. ὅτι ἀνίστασθαι οἱ γεραμματεῖς τῶν μερῶν τῶν
 10 φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες, Οὐδὲν κακὸν εὐελεσκομένη ἐν
 11 τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ γὰρ πνεῦμα ἡγάγησεν αὐτὸν ἢ ἀγγελος, μὴ
 12 θεομαχῶμεν. Πολλῆς γὰρ γρομῆς σταῖς, εὐλαβηθεὶς ὁ χι-
 13 λίαρχος μὴ διασπαθῇ ὁ Παῦλος ὑπὸ αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸν στρα-
 14 τῶνα κατὰ βῆμα ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀγῆν τε εἰς τὴν
 15 ᾠρεμβολίαν. Τῇ δ' ἐπαύριον νυκτὶ ἐπῆσας αὐτῷ ὁ Κύριος
 16 εἶπε, Θάρσος Παῦλε· ὡς γὰρ ἀνδρὸς τῶν ἐκ Ιερου-
 17 σαλήμ, οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μάρτυρεσθαι. Γενομένης
 18 γὰρ ἡμέρας, ποιήσαντες ἱνέες τῶν Ἰουδαίων συστροφίῳ, ἀνέστημα-
 19 σαν ἑαυτοῦ, λέγοντες, μὴτε φαγεῖν μὴτε πίνειν ἕως ἂν δοκίμει-
 20 νωσι τὸν Παῦλον. Ἦσαν γὰρ πλείους πεσσεύοντα οἱ ταύτῳ τὴν
 21 σὺνωμοσίαν πεποιηκότες, οἵτινες προσελθόντες τοῖς δρεχεῖσι
 22 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον, Ἀναθέμαπ ἀνέθεμαί σαι μὲν ἑαυ-
 23 τοῖς μηδὲν ὅς γενοσάμεν ἕως οὗ δοκίμειν ὡς τὸν Παῦλον. νῦν
 24 οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσασθε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ σὺνεδρίῳ, ὅ-
 25 πως αὐρεον αὐτὸν κατὰ γὰρ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μὴ ὄντας δια-
 26 γινώσκον ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ. ἡμεῖς γὰρ ἐγῶμαι αὐ-
 27 τόν, ἐποιοί ἐσμεν τῶν ἀνελθόντων αὐτόν. Ἀκούσας δ' ὁ υἱὸς τῆς ἀδελ-
 28 φῆς Παύλου τὸ ἐνέδρον, φράγνόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν
 29 ᾠρεμβολίαν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ
 30 Παῦλος ἑνα τῶν ἐκατόνταρχων, ἔφη, Τὸν νεανίαν τούτον ἀπα-
 31 γαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον· ἐχὼ γὰρ πὶ ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. Ὁ μὲν
 32 γὰρ ἔειπεν, ὡς ἔταξεν ὁ Θεός.

2 φαρισαίων.

3 ἡμεῖς τὸν γερα-
 4 ματίαν. α. ε. α.

4 καὶ ἡμεῖς. α. ε.

5 καὶ ἡμεῖς.
 6 καὶ ἡμεῖς.

Εξοδ. α. β. Δ

Β

Φιλ. γ. Α

Γ

Δ

α. ε.

α. ε.

οὐδ' ὁρᾶ λαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸ χιλιάρχον, καὶ Φησιν,
 Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε, ὅδ' ἔστιν ὁ
 νεανίας ἀγαγεῖν πρὸς σε, ἔχοντά τι παλῆσαι σοί. Ἐπιδεξιόμε-
 νος ὅτι τῆς χάριτος αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν,
 ἐπυνθάνετο, τί ὅστιν ὁ ἔχας ἀπαγγεῖλαι μοι; Εἶπε δ', Ὅτι οἱ Ἰου-
 δαῖοι σὺνέδρουν τῷ ἐρωτῆσάί με ὅπως αὐτεῖον εἰς τὸ σὺνέδριον
 καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μνηστὴς ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι
 περὶ αὐτοῦ. σὺ οὐκ μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ὅτι
 αὐτὸν ἄνδρες πολλοὶ πεσπαράκοντα, οἵτινες ἀνεδεμάπαται αὐτοῖς,
 μήτε φάσιν μήτε πείν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν. καὶ νῦν ἐτοιμοί
 εἰσι πρὸς δεχόμενοι πῶς δόξῃ σου ἐπαγγεῖλαι. Ὁ μὲν οὐκ χι-
 λιάρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, ὡς ἀγγεῖλας, μηδὲν ἐκ λαλή-
 σαι, ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με. Καὶ προσκαλεσάμενός
 δύο πᾶς τὸν ἑκατόνταρχον, εἶπεν, Ἐτοιμάσατε στρατιώτας δια-
 κοσίους, ὅπως πορεύωσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἰπποεῖς ἐβδόμη-
 κοντα, ἃ δέξιοι λαβοῦσι διακοσίους ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς νυκτός·
 κτιλῶν τε ὡς ἀσπασθῇ, ἵνα ἐπιβιβάσωνται τὸν Παῦλον διασω-
 σωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, ῥαββί, ὅπως πολλὰ πει-
 ραζοῦν τὸν τύπον τοῦτον. Κλαύδιος Λισίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι
 Φήλικι χαίρειν. Τὸν δὲ δόξα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῷ Ἰε-
 δαίῳ, καὶ μνηστὴς ἀναγείρας ὑπὸ αὐτῶν, ἐπιστὰς ἐν τῷ στρα-
 τῷ μακρῷ ἐξελόμενος αὐτόν, μαζὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι· βεβλόμε-
 νος ὅτι γινώσκῃ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλωται αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν
 εἰς τὸ σὺνέδριον αὐτῶν· ὃν εὖρ ἑκαλούμενον περὶ ζητημά-
 των νόμου αὐτῶν, μηδὲν ὅτι ἀξίον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔκλημα
 ἔχοντα. μετὰ δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν δόξα μνηστὴς ἐ-
 σεσθαι ὑπὸ τῷ Ἰουδαίῳ, ὅστις αὐτῆς ἐπέμψα πρὸς σε, ὡς ἀν-
 γεῖλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγαντα πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἐρ-
 ρώσο. Οἱ μὲν οὐκ ἔβλαψαν αὐτὸν, ἀλλὰ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀ-
 ναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός ἕως πρὸς Ἀντιπα-
 τείδα. τῇ δὲ ἐπαύριον ἔασαν τοῖς ἰπποεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐ-
 τῷ, ὑπερβαλόντες αὐτὸν ἐπὶ ἡμιβουλῶν. οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν
 Καισαρείαν, καὶ ἀναδόντες πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῷ ἡγεμόνι, παρέ-
 σταν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερωτή-

σας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστίν, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,
 Διακούσομαι σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγῶν-
 ται. Ἐκέλευσε δὲ αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ ἔχειν Ἡρώδου φυλάσ-
 σεσθαι. Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς καὶ
 Ἀνανίας ὁ πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου πρὸς, οἵτι-
 νες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι καὶ τῷ Παύλῳ. κληθέντες δὲ αὐτοῖς,
 ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τερτύλλος, λέγων, Πολλῆς εἰρήνης τυλ-
 χάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινόμενων τῷ ἔθνει τούτῳ
 διὰ τῆς σῆς φρονείας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ δόξοις δεχόμεθα,
 κράτιστε Φήλιξ, καὶ πάσης εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σε
 ἐκκόπῃ, παρακαλῶ ἀκούσαι με ἡμῶν σὺντόμως τῇ σῇ ἐπιει-
 κείᾳ. εὐρόντες γὰρ ὅτι ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινουῦντα ἑσθιν' B
 πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς καὶ πρὸς οἰκουμένῳ, περὶ τῆς τῆς
 Ναζωραίων αἰρέσεως, ὃς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέειρασε βεβη-
 λῶσαι, ὃν καὶ ἐκράτησαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠδελή-
 σαμεν κρίναι. ὡς δὲ Λισίας ὁ χιλιάρχος, καὶ πολλῆς
 βίας ἐκ τῶν ἡμετέρων ἡμῶν ἀπήγαγε, καλεῖσας τοὺς κατηγό-
 ρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σε. παρ' ἧς διωκῆται αὐτὸς ἀνακρίνας πε-
 ρὶ πάντων τούτων ἐπιγινώσκων, ὡς ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτόν. Γ
 σὺνέδρουν δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.
 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτοῦ τῷ ἡγεμόνι λέγων, Ἐκ
 πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, ἐν-
 θυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ δόξομαι, διὸ αὐτὸς σου γινώ-
 ναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι ἢ δεκάδυο, ἀφ' ἧς ἀνέβην
 πρὸς σὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὔτε ἐν Ἱερῷ εὐρόν με
 πρὸς πᾶσι διαλεχόμενον, ἢ ἐπισύστασιν ποιῶντα ὅχλου οὔτε
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν, οὔτε ὡς ἀσπασθῇ με δὴ-
 νανταί· περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσίν μοι. ὁμολογῶ δὲ τὸ πρὸς σοί, ὅτι
 καὶ πρὸς ὁδὸν ἐν λέγουσιν αἰρεσίν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρὶ
 Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς καὶ τῷ νόμῳ καὶ τοῖς περὶ φήτας γε-
 γραμμένοις, ἡγνίστα ἐχὼν τὸν Θεόν, καὶ αὐτοὶ οὗτοι πρὸς-
 δέχοντες, ἀνάστασιν μνηστὴς ἐσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.
 ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκή, ἀποσκοποῦν σὺν εἰδήσιν ἔχειν πρὸς
 τὸν Θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός. Δι' ἐτῶν δὲ πλείονων
 τ.ii.

1 μτ' πρεσβυ-
 τέρων ἡγεμόν
 καὶ ὁ ἡγεμὼν

2 πρὸς τὸν

3 τῶν ἡγεμόνων

4 ἀφ' ἡμετέρων
 καὶ πρὸς σε
 ἀπὸ τῆς ἡγε-
 μωνίας

5 συνεπείκον-
 τες

6 διὰ τῶν ἡγε-
 μωνίας
 7 διὰ τῶν ἡγε-
 μωνίας

8 α. α.

9 σ. α.

10 ἐν τοῖς ἡγε-
 μωνίας

11 καὶ ὁ ἡγεμὼν
 8 ἡγεμὼν α. α.
 11 γ

Κεφ. ια. Δ

Κεφ. κγ. Β

ἄρεθρόμην ἡμεροσίου ποιήσων ἐς τὸ ἔθνος μου καὶ πρεσ-
 φορέας· ἐν οἷς ἄρὸν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ οὐ μὲν ὄχλου
 οὐδὲ μὲν θορύβου. Ἰνὲς ὃ δὲ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οἱ δὲ ἐ-
 πὶ σοὶ ἄρῃναι καὶ κατηγορεῖν, εἴτε ἔχοιεν πρὸς με· ἵνα αὐτοὶ
 οὗτοι εἰπάτωσαν· εἴπῃ ὅτι ἐμοὶ ἀδίκημα, σάντος μου ἐπὶ
 τῆς σιωνίδου, ἢ πρὸς μίαν ταύτης φωνῆς, ἥς ἐκραζα ἐπὶ ἐν
 αὐτοῖς, ὅτι πρὸς ἀνάστασιν νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ'
 ὑμῶν. Ἀκούσας ὃ ταῦτα ὁ Φηλιξ ἀνέβλεπε αὐτὸν, ἀκριβέ-
 στερον εἰδὼς τὰ πρὸς τῆς ὁδοῦ, εἰπὼν, ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος
 καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ κατ' ὑμᾶς. Διαταξάμενός τ' ἦν ἵνα
 κατοντάρχῃ τηρεῖται τὸ Παῦλον, ἔχον τὰς ἀδείας, καὶ μηδένα κω-
 λῆν τῷ ἰδίῳ αὐτῷ ὑπηρετεῖν ἢ πρὸς ἐρχεσθαι αὐτῷ. Μετὰ
 δὲ ἡμέρας ἑπτά παραχρῆμα οὐδὲν ὁ Φηλιξ ἐν Δροσίλλῃ τῇ
 γυναικὶ αὐτῆς οὐσῇ Ἰουδαῖα, μετεπέμψατο τὸ Παῦλον, καὶ ἡ-
 κουσεν αὐτὸν πρὸς τῆς εἰς Χερσὸν πίστεως. Διαλεγομένων ὃ αὐ-
 τοῦ πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐκράτειας καὶ τῆς κρίματος τῶν μὴ ὀν-
 τος ἔσεσθαι, ἐμφοβὸς ἡρόδοτος ὁ Φηλιξ ἀπεκρίθη, Τὸ νῦν ἔ-
 ρχον πορεύσο, καὶ ὁ δὲ μετὰ λαβὼν μετακαλέσεται σε ἅμα ὃ
 καὶ ὑπὸ τῶν ὅτι χρέματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τῆς Παύλου, ὅπως
 λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μετὰ πεμπόμενος, ὡμί-
 λη αὐτῷ. Διεπίας ὃ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φηλιξ
 Γόρκιον Φῆσον· δέλων τε χρεῖταις κατὰ θέσιν τοῖς Ἰουδαῖοις
 καὶ ὁ Φηλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον. Φῆσος οὖν
 ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας, μὲν ἑξῆς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
 δὲ Καίσαρος. Ἐνεφάνια ὃ αὐτῷ ὁ δὲ χρεῖταις καὶ οἱ πρὸς
 τοὺς Ἰουδαῖους καὶ τὸ Παῦλον, ἐπὶ τῆς ἀδείας αὐτὸν, αἰτούμενοι
 χρεῖταις κατ' αὐτὸν, ὅπως μετὰ πέμψῃ αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 ἐνέδραν ποιῶντες ἀνελὼν αὐτόν καὶ πρὸς ὁδόν. Ὁ μὲν οὖν Φῆ-
 σος ἀπεκρίθη, τηρεῖται τὸ Παῦλον ἐν Καίσαρειά, ἐάν τινος ὃ μὴ-
 λην ἐν τῇ ἐκπορεύεσθαι. Οἱ οὖν δυνάται ἐν ὑμῖν, φησὶ, συλ-
 καταβάντες, εἴ πῃ ὅστις ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖται αὐ-
 τοῦ. Διατελέσας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, κατα-
 βας εἰς Καίσαρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τῆς βήματος, ἐ-
 κέλευσε τὸν Παῦλον ἀγγεῖλαι παραχρῆμα δὲ αὐτῷ, πε-

8 ἐν αἰ. α.

9 ἐν αἰ. α.

10 ἐν αἰ. α.

* ἀκριβέ-
στερον.

* ἱστορῶν. 1. 1. α.

17

11 δέλων δὲ
χρεῖταις. αἰ. α.

1 ἐνεφάνια
πρὸς αὐτὸν οἱ δὲ
χρεῖταις. αἰ. α.

2 παρ. 1

* ἀποτῶν. α. α.
1. 1. α.
3 ἡμέρας οὐ
πλείους ὅτι
δὲκα. 1. 1. α.

* αὐτῶν. αἰ. α.

4 αἰτιώματα.

5 διέπειλον α.
1. α.

6 καταδύκων.

7 πρὸς αὐτὸν
τοὺς ἀπὸ τῆς αἰ.

* ποιηταί. αἰ. α.

8 τούτων.

9 ἀναπύμην.
αἰ. α. 1. α.

εἰέσπονται· οἱ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολ-
 λα καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τὸ Παῦλον, ἀπὸ
 ἰσχυρὸν ἀποδείξαι, ἀπολογουμένου αὐτῷ, ὅτι οὐτε εἰς τὸ νόμον τῶν
 Ἰουδαίων, οὐτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὐτε εἰς Καίσαρα πῆμδρην. Ὁ Φῆ-
 σος ὃ τοῖς Ἰουδαῖοις δέλων χρεῖταις κατὰ θέσιν τοῖς Ἰουδαῖοις
 Παύλῳ εἶπε, Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆς, ἐκεῖ πρὸς τούτων
 κρίνεσθαι ἐπὶ ἐμοῦ; Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐπὶ τῆς βήματος Καί-
 σαρος ἐστὼς εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαῖοις οὐδὲν ἠδίκη-
 σα, ὡς καὶ σὺ κάλλιπες ἐπὶ τῆς βήματος. εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἀ-
 ξιον θανάτου πέπραχα π, οὐ πρὸς αἰτιώματι τὸ δόξανθαι· εἰ δὲ
 οὐδὲν ὅστις ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς με δυνάται ἀντι-
 χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. Τότε ὁ Φῆσος συλλαλή-
 σας μὲν τῶν συμβουλίων, ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ
 Καίσαρα πορεύσῃ. Ἡμερῶν ὃ διαχρῶμεν Ἰνῶν, Ἀγρίπ-
 πας ὁ βασιλεὺς ἐν Βερνίκῃ κατέλυται εἰς Καίσαρειαν, ἀπα-
 σόμενοι τῶν Φῆσον. ὡς ὃ πλείους ἡμέρας διέπειλον ἐκεῖ, ὁ Φῆ-
 σος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸ Παῦλον, λέγων, Ἀνὴρ τις ὅστις
 κατὰ λελημμένος ὑπὸ Φηλικὸς δέσμιος, πρὸς οὗ, ἡροδοτοῦ
 μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ δὲ χρεῖταις καὶ οἱ πρὸς οὐτε-
 ροὶ τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτὸν δίκην· πρὸς οὓς ἀπε-
 κρίθη, ὅτι ἐκ ἐστὶν ἔδος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι ἵνα ἀνδρῶν ἐς
 ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγοροῦμενος κατὰ πρὸς αὐτὸν ἔχοι τοῖς
 κατηγοροῖς, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι πρὸς τὸ ἐκλήματος.
 Συμμελόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβόλῃ μηδεμίαν ποιη-
 σάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τῆς βήματος, ἐκέλευσε ἀγγεῖ-
 ναι τὸν ἄνδρα· πρὸς οὓς ἀνέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἴτιαν
 ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγὼ, ζητήματα δὲ ἵνα πρὸς τῆς ἰδίας
 διδοιμαμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ πρὸς ἱεροῦ πειθηκό-
 τος, ὃν ἐφασκεν ὁ Παῦλος ζῶν. ἀποροῦμενος ὃ ἐγὼ εἰς τὸ πε-
 ρεῖ τούτου ζητήσιν, ἔλεγον εἰ βούλοιντο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ, καὶ κεῖ κρίνεσθαι πρὸς τούτων. τῶν ὃ Παύλου ἐπικαλεσα-
 μένου τηρηθῆναι αὐτόν εἰς πρὸς τὸ Σεβαστὸν διάγνωσιν, ἐκέλευ-
 σα τηρεῖται αὐτόν ἕως οὗ πέμψω αὐτόν πρὸς Καίσαρα. Ἀ-
 γρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆσον ἔφη, Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς πρὸς
 τ. iii.

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η φήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις. Ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος πρὸς τὸν Παῦλον
εἶπεν, Ἐν ὀλίγω με πείσεις χριστιανὸν γινέσθαι. Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν,
Εὐξαίμην ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σε
ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας μου σήμερον, γινέσθαι τοιού-
τους ὁποῖος καὶ γὰρ εἰμι, ὡς ἐκ τῶν δεσμῶν τούτων. Καὶ ταῦ-
τα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἡγεμῶνες, ἡ τε Βερνίκη,
καὶ οἱ συγκλητικοὶ αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς
ἀλλήλους, λέγοντες, Ὅτι ἔστιν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πρὸς
οὗτον ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀρχιεπίσκοπος δὲ τῶν Φησίων εἶπεν, Ἀπολεῖται
ἐδυνάτω ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

κς Ὡς δὲ ἐκρίθη τῷ Ἀποστόλῳ ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὡς ἐδίδου
τὸν τε Παῦλον καὶ Ἰννας ἐτέροις δεσμώταις ἐκατοντάρχῃ, ὀνό-
μα Πιπλίω, σπειρῆς Σεβαστῆς. Ὁππότε πάντες δὲ πλοῖον Ἀδρα-
μυτῆν, μὴνόντες πλεῖν τοῖς καὶ πρὸς Ἀσίαν τόποις, ἀνέχθη-
μεν, ὅντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως.
Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰού-
λιος τῶν Παύλων χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς φίλους πο-
ρεύσασθαι, ὅπως ἔμελλεν τυχεῖν. Καὶ κειθέντες ὑπεπλεύ-
σαμεν πρὸς Κύπρον, διὰ τὸ τοῖς ἀνέμοις εἶναι ἐναντίους. Τό, τε
πέλαγος καὶ πρὸς τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαν-
τες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας· καὶ κειθέντες ὁ ἐκατον-
τάρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλεόν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβί-
βασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, ἔ-
μολις γινόμενοι καὶ πρὸς Κνίδον, μὴ πρὸς τὸν ἡμᾶς ἀνέ-
μου, ὑπεπλεύσαμεν πρὸς Κρήτην καὶ Σαλμώνην· μόλις δὲ πα-
ραλεζόμενοι αὐτῇ, ἤλθομεν εἰς τόπον ἵνα καλούμενον Κα-
λοῖς λιμένας, ὃς ἐστὶν ἡ πόλις Λασαία. Ἰκανοὶ δὲ χρόνου
διαγνομένου, ἔσθοντες ἡδὴ ὅπως ἔμελλεν τῷ πλοῖ, διὰ τὸ καὶ
πρὸς νηυσὶν ἡδὴ ὡς ἐληλυθέναι, παρήνθη ὁ Παῦλος, λέγων αὐ-
τοῖς, Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι καὶ ὑμεῖς καὶ πολλὰς ζημίας οὐ μόν-
ον τῷ φόρτῳ καὶ τῷ πλοῖ, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ ἡμῶν μὴ ἐν-
έσθαι πλοῦ. Ὁ δὲ ἐκατοντάρχος τῶν κυβερνήτη καὶ τῶν
ναυκλήρων ἐπέειπε μάλλον, ἢ τοῖς ὑποτῷ Παύλου λεγομέ-
νοις. Ἀντιθέτου δὲ τῷ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχρῆμα-

4 μεγαλ.

1 ἀποπλεῖν τοῖς

πρὸς τὸν Παῦ-

λον εἰς.

2 παρὰ τοῦ.

π. 1α

3 μέλλοντα πλεῖν

ὅτι τοῖς. 1. ε

4 παρὰ τοῦ.

π. 1. 1

5 κατήχθη-

μεν. α. 1

6 ἐνεβίβασεν.

1. 1

σίαν, οἱ πλείους ἔδυντο βελῶν, ἀναχθῆναι καὶ κειθέν, εἰπὼς δύ-
ναμτο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχρῆμα, λιμένας τῆς
Κρήτης βλέποντες καὶ λίβα καὶ κατὰ χώραν. ὑποπνέου-
τος δὲ νότου, δόξαντες τῆς πρὸς τὴν Κρήτην ἀφίκεσθαι, ἀραντες
Ἄσπον, ὡς ἐλέγοντο πρὸς Κρήτην. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ'
αὐτῆς ἀνέμος τυφωνικός, ὁ καλούμενος ὁροκλύδων. σὺν αρ-
παθέντος δὲ τῷ πλοῖ, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ
ἀνέμῳ, ὅπως ἔμελλεν ἐφερόμεθα. νησίον δὲ πρὸς ὑποδραμόντες κα-
λούμενον Κλαύδιον, μόλις ἰχθύσαντες πρὸς τὴν Κρήτην τ'
σκάφης, ἡ ἀραντες, βοηθείας ἐχρῶντο, ὑποζωννύοντες τὸ
πλοῖον. Φοβούμενοι τε μὴ εἰς τὴν σύρην ἐκπέσωσι, χαλά-
σαντες τὸ σκάφος, οὕτως ἐφέροντο. Σφοδρῶς δὲ χιμαζόμε-
νων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολῇ ἐποιεῖν καὶ τῇ τελευτῇ αὐτοχά-
ρες πρὸς σκάφην τῶν πλοίων ἐρρίψαμεν. μὴτε δὲ λίλου, μὴτε
ἀστρων ὅπως φαινόντων ὅτι πλείονας ἡμέρας, χιμαζόντες τε ἐκ ὁ-
λίγου ὅπως ἔμελλεν, λοιπὸν ἀνέχετο πᾶσα ἐλπίς τῶν σω-
θῆναι ἡμᾶς. πολλῆς δὲ ἀσπίδος ὑπαρχούσης, τότε σταθεῖς ὁ Παῦ-
λος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν, Ἐδὲ μὲν, ὡς ἄνδρες, πείθασθαι
ταῖς μοι, μὴ ἀνέχεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαι τε τὸ ὑβριν
ταῦτα καὶ τὴν ζημίαν. καὶ Ἰαννῶν ὡς φανῶ, ὑμᾶς ἀντιμεῖν·
ἀποβολὴν δὲ ψυχῆς οὐδεμίαν ἔσται ὑμῶν, πλὴν τῆς πλοίου.
ὡς ἐστὶν γὰρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀγγελος τοῦ Θεοῦ οὐ εἰμι, ὡς καὶ
λατρεύω, λέγων, Μὴ φοβοῦ Παῦλε, Καίσαρί σε δεῖ παρα-
στῆναι. Ἐἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλεόντας μετ'
σοῦ. Διὸ ἀντιμεῖντε ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως ἔσται
καθ' ὃν ἔσπον λελάληται μοι εἰς νῆον δὲ ἵνα δεῖ ἡμᾶς ἐκπε-
σεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νυκτὶ ἐχρῆτο, διαφερομένων
ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία καὶ μέσον τῆς νυκτὸς, ὑπενόουν οἱ ναῦται
πρὸς τὴν ἵνα αὐτοῖς χώραν. Ἐβόλίσαντες ὅσον ὀργμὰς εἴ-
κοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, ὅσον ὀργμὰς
δεκαπέντε· φοβούμενοι τε μήπως εἰς βραχεῖς τόπους ἐκπέσω-
σιν, ἐκ πρὸς τῆς εἰρήνης ἀκούρας τέσσαρας, πύχοντο ἡμέραν
γινέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητουμένων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ
χαλασάντων πρὸς σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν ὥς ἐκ

7 μήπως. 1. 1

8 ἔρριψαν. 1. 1α

9 οὐδεμίαν.

10 ἐκπέσω-

μεν. α. 1. 1

117

παρόρας μνημόνων ἀκύρας ἐκτείνεν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἐκα-
 τονίαρχῃ καὶ τοῖς στρατώταις, Ἐάν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ
 πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε ④ στρατιῶται ἀπέ-
 κοψαν τὰ ροινία τῆς σκάφης, ἔεισαν αὐτῷ ἐκπεσεῖν. ἄχει
 δὲ οὐ ἐμνην ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἀπαντας
 μεταλαβεῖν ὁρῆς, λέγων, Τέσσαρες καὶ δεκάτις σήμερον
 ἡμέραν πρεσβυτέρους, ἄσπιτοι διατελείτε, μηδὲν πρεσβεύ-
 ομεν. διὸ ὡρακαλῶ ὑμᾶς πρεσβεύειν ὁρῆς. Τὸτο γὰρ
 πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδένος γὰρ ὑμῶν θρῖξ
 ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰπὼν ὅτι ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον,
 εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἥρξατο ἐδίδειν.
 ὁ δὲ θυμοὶ ὅτι γινόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ πρεσβεύοντο ὁρῆς.
 ἡμερὶ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσαι ἐβδόμηκον-
 παῖς. κορεθέντες ὅτι ὁρῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμε-
 νοι τὸ σῆτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε ὅτι ἡμέρα ἐγγύετο, τὸ γινώσκον
 ἐπεγίνωσκον· κόλπον δὲ ἵνα κατενόουον ἔχοντα ἀγίαλόν, εἰς ὃν
 Η " ἐβλάσαντο, εἰ δυνάμηντο, ἔξωσαι τὸ πλοῖον. Ἐπὶ τὰς ἀκύρας
 πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀμα ἀνέντες τὰς ζουκίνας
 τῆς πηδαλίων, καὶ ἐπαράντες τὸν δρετέμονα τῇ πικεύσῃ, κατεῖχον
 εἰς τὸν ἀγίαλόν. Περὶ πεσόντες ὅτι εἰς τόπον διδάλασον, ἐπὶ κει-
 λαν τὸ ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρεσβεία ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλατος,
 ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν ὅτι στρατιω-
 τῶν βουλή ἐγγύετο ἵνα τοῖς δεσμώταις δοποκτείνωσι, μή τις ἐκ-
 κολυμβήσας διαφύγῃ. ὁ δὲ ἐκατόνταρχος βουλόμενος ⑤ δια-
 σῶσαι τὸ Παῦλον, ἐκάλυψεν αὐτοὺς τῷ βουλήματος, ἐκέλευσε τὸ
 τοῖς διωκτοῖς κολυμβᾶν, ἀπορρίψαι τὰς πρώτας ἐπὶ τὴν γῆν
 ἔξιναι, Ἐπὶ τοῖς λοιποῖς, οἱ μὲν ἐπὶ σάνισιν, οἱ ὅτι ἐπὶ ἰνῶν τῶ
 ἀπὸ τῶ πλοίου καὶ ἔτις ἐγγύετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὸ γινώ.
 καὶ Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος κα-
 λεῖται. Οἱ ὅτι βάρβαροι παρήχον οὐ τὸ τυχεῖς Φιλανθρωπίαν
 ἡμῖν ἀνάφαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸ
 ὑπερὸν τὸ ἐφεσώτα καὶ διὰ τὸ ψυχρὸς. Συσρέφαντος ὅτι Παῦλος
 φρυγανῶν πλῆθος, καὶ ἐπὶ δέντρος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἐχθρὰ ἐκ τῶ
 δέρμενος ἔξελθοῦσα κατέφυγε τῆς χάριτος αὐτοῦ. ὡς δὲ εἶδον ⑥

266. α. 10

11 ἐβουλόμενοι
το. α. 10

οἱ πρὸς τὸν Παῦ-
λον ἐκ τῶ πλοίου.
ε. 1

τ. α. 1
1 ἀπὸ τῶ φέρμε-
τος ἐξελθοῦσα
α. α. 1

βάρβαροι κρεμάμενοι τὸ θηρόν ἐκ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἔλεγον
 πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεῖς ὅτιν οὐκ ἀνθρώπος ὅτι, ὃν δια-
 σωθέντα ἐκ τῶ θαλάσσης ἡ δίκη ζῶν ἐκ εἰσέν. ὁ μὲν οὐκ ἀποπ
 νάξας τὸ θηρόν εἰς τὸ πῦρ, ἐπαδεν ἔδεν κακόν· οἱ ὅτι πρεσβεύ-
 ομεν αὐτὸ μνην πῖμ πρεσβείας, ἡ καταπίπτην ἀφῶ νεκρόν. ὅτι
 πολὺ δὲ αὐτῶν πρεσβυτέρων, Ἐπὶ τοῖς μνην μνηδὲν ἀποπον
 εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν ἔτι. ἐν
 δὲ τοῖς πρὸς τὸ τόπον ἐκείνῳ ὑπῆρχε χεῖρα τῷ πρὸς τὸ νῆσου,
 ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδέξασθαι ἡμᾶς ἔτις ἡμέρας Φι-
 λοφρόνως ἔξινισεν. Ἐγγύετο δὲ τὸ πατέρας τῶ Ποπλίῳ πυρετοῖς
 καὶ δυσεντερίᾳ σὺν ἐχόμενον, κατεκείσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος
 εἰσελθὼν καὶ πρεσβεύσας ἀμύμος, ἐπὶ τοῖς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἵασαι
 αὐτόν. Τούτου οὐκ ἀνόμενος, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀδενείας ἐν
 τῇ νήσῳ, πρεσβύχοντο, Ἐπὶ πρεσβείοντο, οἱ καὶ πολλὰς ἡμᾶς
 ἐπὶ μνησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγόμενοις ἐπέδεντο τὰ πρὸς τὸ χεῖραν.
 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ ὡρακαλῶ
 κόπῃ ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῶν, ὡρακαλῶ Διοσκουροῖς· καὶ
 καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς ὅθεν
 πρὸς ἐλθόντες κατέλυθησαν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μῆναν ἡμέραν
 ἐπὶ γινόμενος νότου δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποπόλους, ἔξιν-
 ομεν ἀδελφοῖς, ὡρακαλῶ μνην ἐπὶ αὐτοῖς ἐπὶ μνην ἡμέρας
 ἐπὶ αὐτοῖς, ἔτις εἰς τὸ Ῥώμιον ἤλθομεν κατεκείδεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκού
 ομεν τὰ πρὸς ἡμῶν ἔξινισαν ἔς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχεις Ἀπώις
 φόρος Ἐπὶ τῶν τὰ βερνῶν οἱ ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τῷ
 Θεῷ, ἔλαβε χάριτος. ὅτε ὅτι ἤλθομεν εἰς Ῥώμιον, ὁ ἐκατόνταρ-
 χος παρέδωκε τῷ δεσμώτῳ τῷ στρατοπεδάρχῃ. Ἐπὶ δὲ Παῦλος
 ἐπεπράπη μνην καὶ εἰ αὐτόν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτόν στρα-
 τῶν. Ἐγγύετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον
 τῷ ὄντας τὸ Ἰουδαίων πρὸς τοῖς σὺν ἐλθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλε-
 γε πρὸς αὐτοῖς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας
 τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθνεσι τοῖς πατρίοις, δεσμιος ἔξινισαν ἱεροσολύμων
 παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶ Ῥωμαίων, οἱ πνὲς ἀνακρίναντες με
 ἐβλάσαντο ἀπολύσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἴτιαν θανάτου ὑπάρχειν
 ἐν ἐμοί· ἀνπλερόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠνάγκασθαι ἐπὶ κατέ-

1 Ποπλίῳ. α. 1

1 Ποπλίῳ. α. 1

4 ὡρακαλῶ. α.
ε. 17

8 μετὰ τρεῖς
μνην. 1

6 εἰσελθόμενος.
α. 1

E

271 ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤ.

σαδαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῖς ἔθνεσι μου ἔχον τι κατηγορεῖται·
 διὰ ταῦτα οὐκ ἔτι αἰτῶ ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσ-
 λαλῆσαι· ἐνίκην γὰρ τῆς ἐλπίδος τῆς Ἰσραὴλ τὴν ἀλυσιν ταῦτα
 πέποιμαι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον, Ἡμεῖς οὐτε γράμματα
 περὶ σοῦ ἐδέξαμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὐτε ᾠδαρχοῦμεν
 οὐδὲ τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἡγεμονία περὶ σοῦ ποτηρόν. Ἄξι-
 μόν γ' ὅρα ὅσον ἀκούσῃς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως
 ταύτης γινώσκον ὅτιν ἡμῖν ὅτι πάντα χρεὼν ἀντιλέγεται. Ταξάμενοι
 Ζ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἤκουσαν πρὸς αὐτὸν εἰς πένθ' ἑσπρίαν πλείονες, οἷς
 ἐξέπετο διαμδρτορόμῳ· τὴν βασιλείαν τῆς Θεοῦ, πείθων τε
 αὐτοὺς ὅτι περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προ-
 φητῶν, ἀπὸ περὶ τῆς ἐσπέρης. Ἐπειδὴ μὲν ἐπέδοντο τοῖς λε-
 γομένοις, οἱ δὲ ἠπίσταντο. ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους,
 ἀπελύοντο, εἰπόντες τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν, Ὅτι καλῶς ῥηνύ-
 μαζ' ἄριστον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς
 πατέρας ἡμῶν, λέγον, Γορῶντι πρὸς λαὸν τοῦτον, ἔειπε,
 Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ οὐ μὴ σιμῶτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ
 μὴ ἴδῃτε. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῶν λαῶν τούτου, καὶ τοῖς ὦσι
 βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐκάρμυσαν, μή
 ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὦσιν ἀκούσωσι, ἔτι τῇ καρδίᾳ
 ἀνῶσι, καὶ ἡπίστανται, καὶ ἰάσωμαι αὐτοὺς. Γινώσκον οὖν οὗτως ὅτι
 ἡμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον ἐκ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκού-
 σον. Καὶ ταῦτα αὐτῷ εἰπόντος ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὰ ἔ-
 χοντες ἐν ἑαυτοῖς συζητήσιν. Ἐμείνε δὲ ὁ Παῦλος διεπᾶν ὅλην
 ἐν ἰδίῳ μιθῶματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους
 πρὸς αὐτὸν, κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων ὅτι
 περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ πάσης παρήρησας ἀκωλύτως.

Ἡσαΐας. Γ.
 ματθ. ιγ. Β.
 μαρ. ι. Β.
 λκκ. ι. Ζ.
 ιω. ιβ. Ζ.
 ρωμ. ια. Β.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

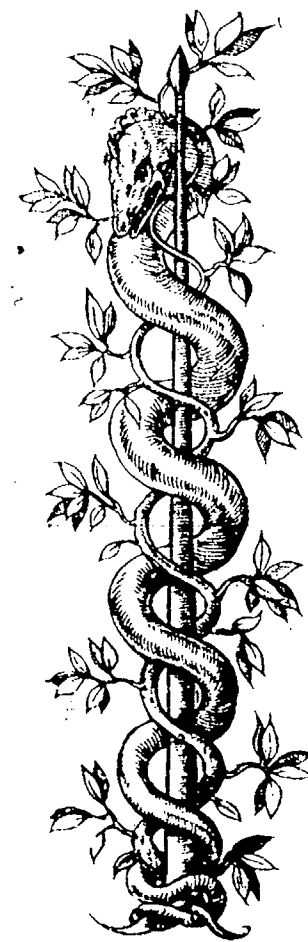
Πρὸς Ῥωμαίους. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β'.
Πρὸς Κορινθίους β'. Πρὸς Τιμόθεον β'.
Πρὸς Γαλάτας. Πρὸς Τίτον.
Πρὸς Ἐφεσίους. Πρὸς Φιλήμονα.
Πρὸς Φιλιππησίους. Πρὸς Ἑβραίους.
Πρὸς Κολασσαεῖς.

Αἱ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Ἰακώβου. Ἰωάννου γ'.
Πέτρου β'. Ἰούδα.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

EX BIBLIOTHECA REGIA.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῶν κρατερῶ τ' αἰχμητῶν.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-
που Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Χρυσόστομου εἰς πάσας τῆς Παύλου ἐπιστολὰς ἐρμηνεύων.

ΞΥΝΕΧΩΣ ἀκούων ἀναγνωσκουσὶν τῶν ἐπιστολῶν τῷ μακα-
ρίου Παύλου, καὶ κατ' ἐκαστὴν ἐβδόμηδα δις πολλαίς, καὶ τελεῖ τὴν τετρά-
κις, ἡνίκα αὐτῷ μὲν τῶν αἰώνων ἐπιτελεσθῇ μνήμας, χαίρων μὲν τῷ σάλπι-
γος ἀπολαύει τῆς πύθμετις, καὶ διακρίματα καὶ περιμνήματα ὧς πόθον
τίλ ἐμοὶ φίλῳ ἐπιγνώσκων φωνῶν, καὶ μοιχοῦχι πρὸντα αὐτὸς δο-
κῶ φατὰ βεβαῖα, καὶ διαλεγόμενοι ὁρᾷ· ἀλλ' ὅτι καὶ ὁδὸν ὠμῶς, ὅτι δὲ ἀνδρὰ τοῦτον οὐχ
ἀπώπτε· ἴσασιν ὡς ὅτε εἰδέναι χρὴ, ἀλλ' οὕτως πινὲς αὐτὸν ἀγνοοῖσιν, ὡς μηδὲ τῶν ἐπιστολῶν
τῷ περιθῶν εἰδέναι σαφῶς. τοῦτο δὲ γίνεται οὐ παρὰ ἀμαθίας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μὴ βούλε-
σθαι συνεχεῶς ὁμιλεῖν τῷ μακαρίῳ τοῦτον· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ὅσα ὅτε ἴσμεν, εἴπερ πῖνα ἴσμεν,
δὲ βίφῳ καὶ ὁξύτητα διακρίας ἐπιστάμεθα, ἀλλὰ διὰ τὸ συνεχεῶς ἔχασθαι τοῦ ἀνδρός, καὶ
σφόδρα διακρίσθαι παρὰ αὐτὸν. Ἐὰν γὰρ τῶν φιλοφρονούντων, παρὰ τῶν ἀνδρῶν ἀπώπτε, οἱ φι-
λουῦντες ἴσασιν, ἅτε δὲ μεμνημένοι αὐτοῦ· ὅτε μακάριος εἴη· ἐνδεκνύμενος ἔλεγε φι-
λιππησίους, Καθὼς διακρίνεται ἐν ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν παρὰ ὑμῶν, ἀλλὰ τὸ ἔχει μετὰ τῇ καρ-
δίᾳ ὑμᾶς, ἐν τῇ τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ ἐν τῇ ἀπολογία καὶ βεβαιώσῃ τοῦ βλαφελίου. ὥς τε καὶ
ὑμεῖς ἦλθετε μετὰ παρορμίας παρὰ σέχνη τῇ ἀναγκῇ, οὐδενὸς ἑτέρου διήσασθε· ἀφ' οὗδε γὰρ
ὁ τοῦ Χρυσόστομου λόγος εἰπὼν, Ζητεῖτε καὶ ἀνέρετε, κρούετε καὶ ἀνοίγεται ὑμῖν. ἀλλ' ἐπεὶ δὲ
πλεονὴς ἡμῖν τῶν οὐρανῶν συλλεγεμένων, καὶ παμδύοφλοι καὶ γυναικὸς ἐπιμύθου καὶ οἰκίας
παρὰ νοῖα ἀνεδέξατο, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ἀνὰ χρόνον ὅλοις ἐαυτοῖς δοῦναι ὧς πόνον τοῦτον,
παρὰ τοῦτο λαβὼν τὰ πρὸ ἑτέρων συλλεγόμενα διακρίσσει, καὶ ποσὺν τιλ ἀπονεύματα
απουδύνει τῇ τῶν λεγομένων ἀκροάσῃ, ὅσην τῇ τῇ χρημάτων συλλογῇ· εἰ γὰρ ἀνέρεται ποσὺν
τίλ ἀπατήσας πρὸ ὑμῶν μόνον, ἀλλὰ ἀγαπητὸν αὐτῷ ποσὺν τιλ γινώσκοντες, καὶ γὰρ ἐν-
τεῦθεν τὰ μυρία ἔφυ κακὰ, ἀπὸ τῆς τῶν χρημάτων ἀγνοίας· ἐν τεῦθεν ἡ πολλὴ τῇ αἰρέσει
ἐχάσθη λυμῇ, ἐν τεῦθεν οἱ ἡμιχρῆστοι βίοντες, ἐν τεῦθεν οἱ ἀκαρδεῖς πόνοι. ὥς τε γὰρ οἱ τῶν φω-
τῶν τοῦτον ἐστερημένοι, εἰς αὐτὰ βαδίσσαντες, ὥς τε οἱ παρὰ τὴν ἀκτῖνα τῶν ἡλίων μὴ βλέπων
τῶν χρημάτων, πολλὰ ἀνάγκη ἔσται καὶ συνεχεῶς ἀμάρτυρον, ἅτε δὲ ἐν σκότειν χαλεπωτέρῃ
βαδίζοντες. ὅτε ἡ μὴ γινώσκων, ἀνοίξωμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς παρὰ τίλ ἀμνηστῶν τῶν ἀ-
ποστολικῶν ῥημάτων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτι ἡλίου ἐλαμψεν ἐν τοῦτου γλῶττα, καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀ-
πώπτε· ἐπὶ ἐκείνῃ τῇ τῆς διδασκαλίας λέγων· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἀποστρέφον αὐτῶν ἐχο-
πίας, πολλὴ καὶ τοῦ πύθμετος ἐπεσπασατο τίλ χάρων, καὶ τοῦτο εἰς ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν
διὰ χρῆσιν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν παρὰ τῶν ἐκείνων· εἰ γὰρ ποὺ δημηγορίας ἔω καίρεται, αὐτὰ
πᾶν παρὰ πρὸς ἐκείνους. διὸ καὶ Ἑρμῆς (ἡ) ἐνομιζέτο παρὰ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τὸ τῶν λόγων
κατὰρχη. Μελλοντες ὅτι εἰς τίλ ἐπιστολῶν κατένευεν τῶν τίλ, ἀνακρίων καὶ ἐν χροῖον εἰπεῖν
καὶ ὅτι ἐν ἐκείνῃ οὐδὲ γὰρ, ὡς ὅτε οἱ πολλοὶ νομίζουσι, παρὰ πᾶσιν τῶν ἀνδρῶν ἐστίν, ἀλλὰ τῶν
μὲν ἀπὸ Ρώμης γραφῶν παρὰ τῶν πασῶν, τῶν δὲ ἀνδρῶν ὑπέρεα, εἰ καὶ μὴ πασῶν. καὶ
γὰρ αἱ παρὰ Κορινθίους ἀμφοτέρω παρὰ τῶν τίλ εἰσὶν ἀπεσταλμένα· καὶ τοῦτο δηλοῖ ἀφ'
ὅτι ἐν τῇ τέλει αὐτῆς ἐχράσθη, οὕτως λέγει, Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακρί-
ναι τοῖς αἰσίοις· ἀνέρεται γὰρ Μακεδόνες καὶ Ἀχαΐας κοινῶναι πῖνα ποιήσασθαι εἰς τοῖς τῶν
χοῖς τῶν αἰσίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Κορινθίους ὅτι ἐπὶ τῶν, ἔλεγε, Εὰν ἡ ἀξίον ὅτι καὶ
πορεύομαι, σὺ ἐμοὶ πορεύσῃ· παρὰ τῶν ἀποκομιζόντων ἐκείσε τὰ χρέματα, τῶν
λέγων ὅτι δηλοῖ, ἡνίκα μὲν ἀπέπελθε Κορινθίους, ἀμφοτέρω τῶν τῆς τῶν ἀποδημίας
αὐτῶν· ὅτι ὅτι Ρωμαίους, ἐν κακῶν μὲν λοιπόν. τοῦτο δὲ ἀμφοτέρω καὶ κακῶν δὲ ὅτι
αὐτῇ μετ' ἐκείνας ἐν ἐπιστολῇ· καὶ ἡ παρὰ Θεσσαλονικεῖς δὲ ἐμοὶ δοκεῖ παρὰ τῶν τῶν
Κορινθίους ἐπιστολῆς· καὶ γὰρ ἐκείνοις παρὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ ὅτι τῆς ἐλεημοσύνης

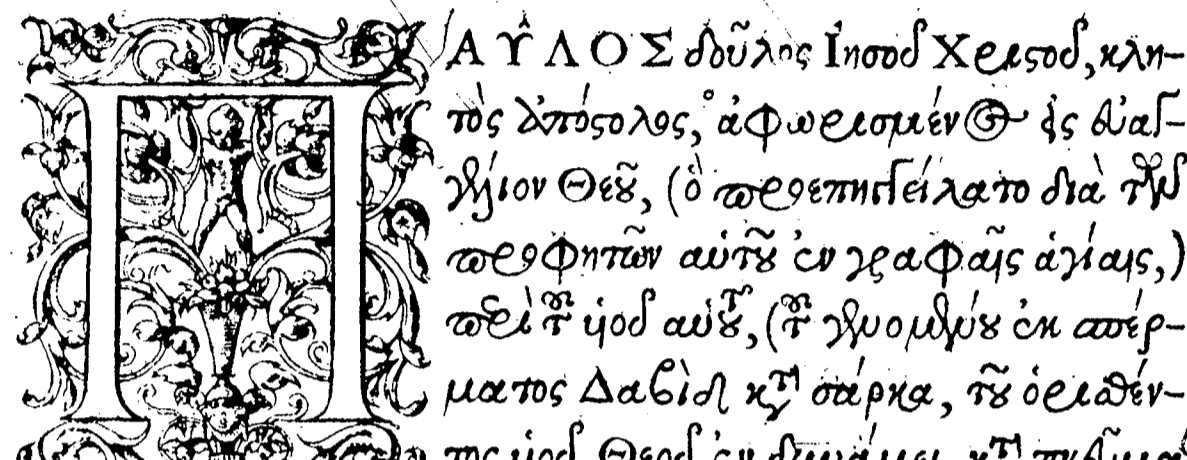
ἐπίσης τοῖς Ἰουδαίοις ἡγομένης καὶ ὅτι τὰ ἔθνη, εἰκότως καὶ ἐκλήσεις γέροντες τῶν ἔθνων. ὁ δὲ κλήσεις τῶν ἔθνων ἡγομένης, ὅτι ἀνάγκη πεποιται ἡ πεποιμένη, καὶ ἡ ἐν τῷ νόμῳ σκιά. ὁ γὰρ Ἀβραάμ (φθόν) εἶπε ἐν πεποιμένη, ἀλλὰ περὶ τῆς πεποιμένης δικαιοσύνης, μετανομάσθαι μὴ Ἀβραάμ, ὅτι πατὴρ πολλῶν ἔθνων ἐμνηστέον, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀκροβυστῇ πίσι· ἔλαβε δὲ μὲν δικαιοσύνην, ὅτι πεποιμένη ἐν ἑαυτῷ, ἵνα σημειῖται τοῖς καὶ ἑαυτὰ γνησίου τοῖς ἔθνεσιν, πάντες οὖν ποτε πλὴν πεποιμένη, ὅταν τὰ ἔθνη γνησίου τέκνα τῶν Ἀβραάμ, ἄρξαι μὲν παλιτυεύσθαι καὶ τῇ πίσει ὁ Ἀβραάμ, ἐν ἡ δικαιοσύνη ὅτι ἐν ἀκροβυστῇ. ἑαυτὸν γὰρ χάριν καὶ μετανομάσθαι Ἀβραάμ. αἰάκη δὲ, ἐλθόντων τῶν σημερινῶν, πάντες οὖν ποτε μετανοήσονται. Εἰ μὲν οὖν τὰ ἔθνη ἀνάγκη τοῖς πεποιμένους, πάντες οὖν ποτε καὶ ὁ νόμος τῶν Ἀβραάμ, καὶ καλεῖσθαι Ἀβραάμ. Εἰ δὲ Ἀβραάμ πρὸ Θεοῦ μετανομάσθαι, οὐδεὶς πεποιμένης τὰ ἔθνη, ἀλλ' ὅτι αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς καὶ ἑαυτὰ Ἰουδαίοις, ἵνα ὁ ὄνομα βέβαιον, ὅτι πατὴρ ἔθνων πολλῶν καλεῖται. καὶ γὰρ οὐ χρεῖται ἕνα τις λοιπὸν πεποιμένους, ἀρκούντως τῇ πίσει τῶν Ἀβραάμ, ὅτι τῆς ἀγίας δι τῆς ἐν τῷ νόμῳ σκιάς. ὁ γὰρ ἐκ τούτων, ἀλλ' ἐν πίστεως δικαιοσύνην, καὶ ὁ Ἀβραάμ. Ταῦτα ὅπως κατασκιάσας, ἀποδείκνυσιν πάλιν ὅτι ἀγίως εἶπε ἀπὸ γένους καὶ γένους τῶν Ἰσραήλ καὶ τοῖς ἔθνεσιν, εἰ μὴ λυσιτελεῖ ἡ ἀγάπη ἀπὸ τῶν Ἀδὰμ, ἡ εἰς πάντας ἡγομένη. δι' αὐτοῦ δὲ μὴ διώσασθαι αὐτὸν ἔξαλειφθεῖν φθόν, ἡ ἀπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ. οὐ γὰρ δυνατὸν ἴδον λῦσαι τὸ πρὸς τὸ νόμα· δι' αὐτοῦ γὰρ καὶ ἔξ ἁγίου ἡ κατὰ εὐαγγέλιον γέροντες. εἴπα γὰρ φησὶ, ὅτι ἀγίως οὕτως οὐ μὴ γνησίου, εἰ μὴ σῶμα φορέσει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ γνησίου ἀνθρώπου, ἵνα οὕτως πεποιμένης ἐπὶ πάντων, τοῖς πάντας ἐλευθέρωσιν ἀπὸ τῆς θανάτου, καὶ ὡς φησὶ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμάρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, οὕτως καὶ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ χάρις γνησίου. καὶ λοιπὸν ὡς καλὸς οἰκονόμος, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις πρῶτα μνηστέον, ὅτι πρὸς τὸ νόμα εἰσῆλθεν τὸ νόμον, ἑαυτοῖς Χριστὸν πιστεύσαντες· τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν ἔθνων πρῶτα μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ τῶν Ἰσραήλ, ἀλλὰ γινώσκοντες ὅτι ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθους, οὕτως ἐπὶ ἐκείνους ἐνεκέντεται ὁ νόμος. καὶ δὲ ταῦτα παραμετινέμεν λόγοις εἰς τὴν διδασκίαν, τελεῖται πλὴν ὅτις οὐκ ἐστίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ,
ἀρχὴν τὰς μετέπειτα ἐποποιήσεως.

Εὐαγγελικὴ διδασκαλία περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	πνεῦμα συναφείας.	
α' Πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Ἐπειδή τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	16
β' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	17
γ' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	18
δ' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	19
ε' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	20
στ' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	21
ζ' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	22
η' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	23
θ' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	24
ι' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	25
ια' Περὶ τῆς ἐξ ἁγίου Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν χάριτι καὶ ἀπὸ ἐλπίδος, ἐκ πίστεως πνευματικῆς.	Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῖς ἀγίοις δόξης.	26

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η
πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀποστόλος, ἀφωρισμένῳ ἕως δια-
κλῆσιον Θεοῦ, (ὁ πεποιημένος εἶναι τοῦ
προφητῶν αὐτῶν ἐν γραφαῖς ἀγίας,)
περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (ὁ γνησίου ἐκ σπέρ-
ματος Δαβὶδ καὶ σάρκα, τῶν ὁμοειδέν-
τος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, καὶ πνεύματι
ἀγίῳ καὶ ὁμοιωμένης, ὅτι ἀναστασεως νεκρῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Κυρίου
ἡμῶν, δι' οὗ ἡ βασιλεία χάριν καὶ ἀποστολῆς εἰς ὑπακοὴν πί-
στεως ἐν πάνσι τοῖς ἔθνεσιν, ὡς ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστε καὶ
ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.) πάνσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπη-
τοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Περὶ τὸν μὲν διχαριστῶ
τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐν πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις
ὑμῶν κατεγγίνεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· μάρτυρες γὰρ μου ὄντι
ὁ Θεός, ὃ λατρεύω, τῷ πνεύματι μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνηστέον ὑμῶν ποιούμεναι πάντοτε ἐπὶ
τῇ προσευχῇ μου, δέομαι εἰπὼς ἡδὴ ποτὲ εὐδοκῆσαι
ἐν τῷ δελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν
ὑμᾶς, ἵνα πᾶσι μεταδῶ χάρισμα ὑμῶν πνευματικόν εἰς τὸ στερε-
ωθῆναι ὑμᾶς, ὅπως δεῖ, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς
ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
ἀδελφοί, ὅτι πολλὰκις προσεβόησα ἡδὴ πρὸς ὑμᾶς (καὶ ἐ-
καλύθην ἀπὸ τῆς δυνάμεως, ἵνα καρπὸν ἵνα χάρις καὶ ἐν ὑμῖν, κα-
θὼς ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἕλλησι τε καὶ βαρβάροις, ὁμοῖς
τε καὶ ἀνόμοις ὁφειλέτης εἰμι· οὕτως καὶ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν καὶ
ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. ὁ γὰρ ἐπαγγέλλομαι τὸ εὐαγ-
A.iii.

Γραφ. 17. Α

Κεφ. 16. Ε.

α. 36. γ. Γ

Κεφ. 16. Ζ.

Κεφ. 16. Ζ.

κ. 16. β. Δ

χίον τῆ Χειροῦ· δυνάμεις γὰρ Θεοῦ ὄντιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε περὶ τὸν καὶ Ἑλλήνι· δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίσιν, καθὼς γέγραπται, Ὁ γὰρ δικαιοῦς ἐκ πίστεως ζήσεται. Ἀποκαλύπτει γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἀπὸ οὐρανοῦ, ὅτι πάντες ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῇ πλὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· διότι τὸ γνωστὸν τῆ Θεοῦ φανερόν ὄντιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφάνηκεν· τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτῷ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥ τε αἰδὶος αὐτῷ δυνάμεις καὶ θόητος, εἰς τὸ εἶναι αὐτοῖς ἀναπολόγητοις, διότι γινόντες τῷ Θεῷ, ἔχως Θεὸν ἐδόξασαν ἢ ὑπερήσαν, ἀλλ' ἐμαυτάωθησαν ἐν τοῖς διλογισμοῖς αὐτῶν, ἐξέκοπθη ἡ αἰσινέτος αὐτῶν καρδία· φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν, καὶ ἠλλαξαν πλὴν δόξαν τῆ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιωμάτι εἰκόνος φαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν· διό καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ὁμιλίαις τῇ καρδίᾳ αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τῆ ἀπειμᾶζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς, οἱ πνευ μετήλλαξαν πλὴν ἀλήθειαν τῆ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τῷ κτίσαντι, ὅς ὄντιν ἀπολόγητος εἰς τὸν αἰῶνα. ἀμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀπειμᾶς· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τῇ φροσύνῃ καὶ εἰς πλὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες πλὴν φροσύνῃ καὶ εἰς θηλείας, ὥς ἐκαυθῆσαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἀρσενὶ πλὴν ἀνημοσύνῃ κατεργαζόμενοι, καὶ τῇ ἀντιμαδίᾳ ἑαυτῶν τῆς πλάνης αὐτῶν, ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες· καὶ καθὼς ἐκ ἐδοκίμασεν τὸ Θεὸν ἔχον ἐν ὁμιλίᾳ, παρέδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιῆσαι μὴ κατὰ λόγον, πεπληρωμένοι πάσης ἀδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας· μεσοὺς φθόνου, φόνου, ἐριδος, δόλου, κακοηθείας· ψευδεῖς, καταλάλους, θεοσυγεῖς, ὑβρισταί, ὑπερηφάνοι, ἀλαζόνας, ἐφθάρτα κακῶν, γινώσκοντες ἀπειθεῖς, αἰσινέτοις, αἰσινέτοις, ἀσέβητοις, ἀσπύδοις, ἀνελεήμονας· οἱ πνευ τὸ δικαίωμα τῆ Θεοῦ ὁμιλῶντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα ποιοῦντες ἄξιοι θανάτου εἰσιν) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦ-

Κρι. γ. Γ

Λυβαν. β.

Ἰερ. ι. Η

γαλατ. γ. Β

Γ

Εφ. ι. Α

Δ

σιν, ἀλλὰ καὶ σὺν δόδοις τοῖς πειρασμοῖς.
Διὸ ἀπολόγητος εἶ, ὡς ἀνθρώποις πᾶσι ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸ ἔργον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ ποιοῦντες ὁ κρίνων· οἶδα μὲν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ὄντι καὶ ἀλήθειαν ὅτι τὸ τοιαῦτα ποιοῦντες. λογίζηται γὰρ τοῦτο, ὡς ἀνθρώποις ὁ κρίνων τοῖς ταῖς τοιαῦτα ποιοῦντες, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφύξῃ τὸ κρίμα τῆ Θεοῦ; ἢ τὸ πλὴν τῆς χρηστότητος αὐτῷ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν ὁ Θεὸς εἰς μετάνοιαν σε ἀγά; καὶ τὸ πλὴν σκληρότητα σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, ὅπου ἐλίζεις σεαυτὸν ὁργίῳ ἐν ἡμέρᾳ ὁργῆς, καὶ ἀποκαλύψῃς τὴν δικαιοκρισίαν τοῦ Θεοῦ, ὅς ἀποδώσῃ ἕκαστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τοῖς μὲν κατὰ ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν ἐν ἡμῇ καὶ ἀφθαρσίαν ζωῆς αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθεῖς μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειδομήτοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὁργή· θλίψις ἐν στενοχωρίᾳ ὅτι πάντες ψυχῇ ἀνθρώπου τῆ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε περὶ τὸν καὶ Ἑλλήνους· Δόξα γὰρ ἐν ἡμῇ καὶ εἰρήνῃ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε περὶ τὸν καὶ Ἑλλήνι· ἔγχαρ ἐστὶν προσωποληψία τῷ Ἰω Θεῷ· ὅσοι γὰρ ἀνθρώποις ἡμῶν, ἀνὸ μως καὶ ἀπὸ λουῖται, καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμῶν, διὰ νόμου κρινόμενοι· ἔγχαρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δικαιοὶ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιῶντες τὸν νόμον δικαιοῦσιν. (ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσιν τὰ τῆς φύσεως ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς ὥς νόμος, οἱ πνευ ἐνδείκνυνται) τὸ ἔργον τῆς φύσεως κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν, συμμαρτυροῦσιν αὐτῶν τὴν σὺν δόξῃ, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῇ λογισμῶν κατηγορεύων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτά τῇ ἀνθρώπων, καὶ τὸ ἀποκρίσθαι μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἰδὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηγούμενος ἐκ τοῦ νόμου, πέποιθας τὸ σεαυτὸν ὁδηγῆσαι ἐν τῷ φλῶν, φῶς τῇ ἐν σκότει, παρὰ τὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μὴ μορφῶσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆ ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ

κρίματι. α

καὶ. α

ἰβ. α. α. α

α. Κορ. ι. Α
ματθ. ζ. Α

β. Π. β. γ. Δ

ματθ. ι. Δ

Β

Δ. β. τ. ι. Α
β. παρ. ι. β. Β
ἰω. λ. β. Β
φ. α. ι. Ε

ματθ. ζ. Δ
ιακ. β. Δ

Γ

Κρι. β. Δ

κλέπειν, κλέπεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσ-
σόμενος τὰ εἰδωλά, ἱεροσυλεῖς; ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶται, διὰ
τὸ ᾠρατάσιως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀπμαΐζει; Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.
ὡς τομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐάν νόμον παρέσθῃ· ἐάν ᾠρα-
τάσις νόμου ᾖ, ἡ ὡς τομὴ σου ἀκροβυστία γέρονεν· ἐάν οὐκ ᾖ
ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυ-
στία αὐτῶν εἰς ὡς τομὴν λογισθῇται; καὶ κρίνει ἡ ἐκ φύσεως
ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ ὡς το-
μῆς παραβάτην νόμου; οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός
ἐστίν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκί, ὡς τομὴ· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ
κρυπτῷ, Ἰουδαῖος, ὁ ὡς τομὴ καρδίας, ἐν πνέματι, ὁ γράμ-
ματι· οὗ οὐκ ἐπαίνομος ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Τί οὖν ὁ ὡς τομὴ τοῦ Ἰουδαίου, ἡ τῆς ὠφέλειας τῆς ὡς το-
μῆς; πολὺ καὶ πάντα ἔχον. ὡς τομὴ μὲν γὰρ ὅτι ἡπιστεύθη
τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ, εἰ ἡπιστεύσας ἴνους; μὴ ἡ ἀπίστα αὐ-
τῶν πλὴν πῖστιν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀργήσῃ; Μὴ γὰρ οἶτο· γινέσθω δὲ ὁ
Θεὸς ἀληθής, πᾶς ὁ ἀνθρώπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται,
ὅπως δὴ δικαιώσῃς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρί-
νεσθαι σε. Εἰ γὰρ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιωσύνῃς ἀνίστησι, ἡ
ἐροῦμεν; μὴ ἀδικος ὁ Θεὸς ὁ ὡς τομὴ φέρων πλὴν ὀργῆς; (καὶ ἀν-
θρώπον λέγω.) Μὴ γὰρ οἶτο· ἐπεὶ πῶς κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;
εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσασθαι ἐπελάσσειεν
εἰς πλὴν δόξαν αὐτοῦ, πῶς καὶ ὡς ἀμάρτωλός κρίνομαι; καὶ
μὴ (καθὼς βλασφημοῦμεθα, καὶ καθὼς φασὶ ἴνους ἡμᾶς λέ-
γαν,) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακά, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ. ὦν τὸ κρί-
μα ἐνδικόν ἐστι. Τί οὖν; ὡς τομὴ μὲν οὐ πάντως· ὡς τομὴ πα-
σάμεθα γὰρ Ἰουδαῖοις τε καὶ Ἑλλήνας πάντας ὑφ' ἀμάρταν
εἶναι, καθὼς γέγραπται, ὅτι ἐκ ἐστὶ δίκαιος οὐδὲ εἷς, ἐκ ἐστὶν ὁ
ἀνιών, ἐκ ἐστὶν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ὡς ἐκλιναν, ἅμα
ἡμῶν ὡς ἐστὶν ποιῶν χρηστότητα, ἐκ ἐστὶν ὡς ἐνός. Τὰ
φως ἀνέωχμένους ὁ λαὸς τῶν αὐτῶν· πᾶς Γλώσσας αὐτῶν ἐδο-
λιούσαν· ἵος ἀσπίδων τῶν τὰ χεῖλη αὐτῶν. ὧν τὸ σῶμα θρασ-
καὶ πικρίας γέμει· ὅς εἰς αἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα. Συμ-

Ἡσάιν γ.β.β
εἰς κ. λ.ε.γ

Κεφ. θ.β.
β. γ.μ.β.β

Γω. γ.δ
Υδ. ρ.ε.α
Υδ. γ.α

Γω. γ.γ

Υδ. γ.α.
εἰς γ.β.α

Υα. α.

Υδ. ρ.λ.δ

Υδ. θ.γ

Ἡσάιν γ.β.β
παρ. μ.α.β

πτύμα καὶ ταλαπνεῖα ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρή-
νης ἐκ ἐγνωσαν· ἐκ ἐστὶ φέβος Θεοῦ ἀπέναντι τῷ ὀφθαλμῶν
αὐτῶν. Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λα-
λεῖ, ἵνα πᾶν σῶμα φραγῇ, καὶ ὑποδίκος γένηται πᾶς ὁ κόσμος
τῷ Θεῷ· διότι ὅς ἐργων νόμου οὐ δικαιοῦσθεται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ὡς τομὴ αἰμαρτίας· νυνὶ δὲ
χωρὶς νόμου· δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μὴ τυρομυθῇ
ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῷ ὡς τομὴ τῶν δικαιοσύνης ὁ Θεὸς διὰ πί-
στεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ὡς τομὴ πᾶντας τοῖς πσεύοντας·
οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολή· πάντες γὰρ ἡμάρτον, καὶ ὑπεροῦνται τῆς δό-
ξης τοῦ Θεοῦ, δικαιοῦμεν δὲ δωρεὰν τῇ αὐτῇ χάριτι, διὰ τὸ ὅτι
λυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃν παρέδωκε ὁ Θεὸς ἵνα σώ-
σει ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἀμαρτιῶν, εἰς ἐνδύξιν τῆς δικαιο-
σύνης αὐτοῦ, διὰ τῆς πίστεως τῇ ὡς τομὴ ὡς τομὴ τῶν ἀμάρτημα-
των, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐνδύξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ
ἐν τῷ νῦν καὶ ἡμῶν, εἰς τὸ ὅτι αὐτὸν δικαίον, καὶ δικαιοῦνται τὸ ἐκ
πίστεως Ἰησοῦ· τοῦ οὐκ ἡ καὶ ἡμῶν· ὡς ἐκλείσθη. διὰ ποῖον νόμου;
τῷ ἔργων; οὐχὶ, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. λογίζομεθα οὖν πῶς
δικαιοῦσθαι ἀνθρώπον χωρὶς ἐργων νόμου. τὰ Ἰουδαῖων ὁ Θεὸς
μόνον; οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; καὶ καὶ ἐθνῶν· ἐπεὶ ἡμεῖς οἱ Θεοὶ, ὃς
δικαιώσῃς ὡς τομὴ ἐκ πίστεως, ὁ ἀκροβυστία διὰ τὴν πίστεως.
νόμον οὐκ ἔχοντες μὲν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γὰρ οἶτο· ἀλλὰ νό-
μον ἵστωμεν. Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα
ἡμῶν διηκέναι καὶ σάρκα; Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ὡς ἐργων ἐδι-
καίωθη, ἔχον καὶ ἡμῶν, ἀλλ' οὐ ὡς τομὴ τὸν Θεόν. ἡ γὰρ ἡ γράφη
λέγει; Ἐπίστευσε γὰρ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ ὡς δι-
καίωσιν. Τῷ γὰρ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται καὶ χά-
ριν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀφείλημα. Τῷ γὰρ μὴ ἐργαζομένῳ, πσεύοντι ὡς
ὡς τομὴ τῆς δικαιοσύνης τὸν ἀσέβη, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ ὡς δικαιο-
σύνη· καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τῷ μακαρισμῷ τῷ ἀνθρώ-
που, ὃν ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἐργων. Μακα-
ριοὶ ὡς ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὡς ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀ-
μάρτιαι· μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐ μὴ λογισθῇ Κυρίου ἀμάρταν.
Ὁ μακάριος οὖν ὅς ἐστι, ὡς τομὴ πλὴν ὡς τομὴ, καὶ ὡς τομὴ πλὴν

Υδ. λ.ε.α
Γαλ. β.δ

Κεφ. α.β

Δ

1 Ἰησοῦ. α.δ

4 γ.δ.ε

5 ὡς τομὴ. ε

6 συνιστά-
μεν. ια
1 ὡς τομὴ τῶ-
ν. ε.δ. ια

Δ

Γεν. ιε.β
γαλατ. γ.α
ιακ. β.δ

Υδ. λ.α.α

Β

Γω.β.Β

ἀκροβυσίαν; λέγει μὲν ὅτι ἐλογίσθη ἰὼ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς
δικαιοσύνην. Πῶς οὖν ἐλογίσθη ἐν πεποιθι ὄντι, ἢ ἐν ἀκρο-
βυσίᾳ; ἐκ ἐν πεποιθι, ἀλλ' ἐν ἀκροβυσίᾳ. καὶ σημεῖον ἔλα-
βε ὁ πεποιθὴς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν
τῇ ἀκροβυσίᾳ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πεισυνόντων
δι' ἀκροβυσίας, εἰς τὸ λογιζέσθαι ὅτι αὐτοῖς πᾶσι δικαιοσύνην,
καὶ πατέρα πεποιθὸς τοῖς ἐκ ἐκ πεποιθὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ
τοῖς σινοῦσι τοῖς ἰσχυροῖς τῇ ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ πίστεως τῆς πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀβραὰμ.

Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ὅτι κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ
δικαιοσύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται
ἡ πίστις, καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία. ὁ γὰρ νόμος ὁρῶν κατε-
ργάζεται. οὐ γὰρ ἐκ ἐστὶ νόμος, οὐδὲ ᾠραβάσας. Διὰ τοῦτο ἐκ πί-
στεως, ἵνα καὶ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ ἰὼ
σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τῆς νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως
Ἀβραὰμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν, (καθὼς γέγραπται, ὅτι

Γω.β.Α

πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε) κατέναντι οὐ ὁπίσσωσε Θεός,
ὅτι ζωοποιῶντος τοῖς νεκροῖς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα·
ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ὁπίσσωσεν, ἕως τὸ γνέσθαι αὐτὸν πατέ-

Γω.β.Β

ρα πολλῶν ἐθνῶν, καὶ τὸ ἐρημίον, οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.
Καὶ μὴ ἀδενήσας τῇ πίστι, ἔκατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἥδη νε-
κρωμένον, ἐκατοντάετης που ὑπάρχων, καὶ πᾶσι νεκρῶσιν τὴν μή-
τρας Σάρρας· εἰς τὴν πᾶσι ἐπαγγελίαν τῆς Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀ-
πιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδιωαμῶδη τῇ πίστι, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ πλη-
ροφρηθεὶς ὅτι ὁ ἐπὶ ἡμεῖς ἐπαγγελία, διωατὸς ὅτι ἐποιήσας. διὸ καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἐξέφη ὅτι αὐτὸν μόνον ὅτι
ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλει λογίζεσθαι, τοῖς πι-
σεύουσιν ὅτι ὁ ἐγείραντα Ἰησοῦ τὸ Κυρίου ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,
ὅς ᾠρεδόθη διὰ τὰ παρὰ πᾶσι ἡμῶν, καὶ ἡγέρθη διὰ πᾶσι
δικαιώσιν ἡμῶν.

Εφ.β.Β.Δ

Γαλ.α.Α

Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν διὰ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, δι' οὗ καὶ πᾶσι πρὸς αὐτὸν ἐρχόμεθα τῇ πίστι εἰς τὸ χά-
ριν παντὶ ἐν ἡμῶν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δό-
ξης τῆς Θεοῦ. οὐ μόνον ὅ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψε-

2 πεποιθι
3 δὲ 1α

4 δικαιοσύ-
νην. 2

σιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομο-
νὴ δόξαν, ἡ δὲ δόξα ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταιγίζει,
ὅτι ἡ ἀγάπη τῆς Θεοῦ ἐκ κέντρου ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διαπνέ-
ματος ἀγαπᾷ τοῦ δόξεντος ἡμῶν. ἐπὶ ὅτι Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀ-
δενῶν, καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. μέλις ὅτι ὑπὲρ δι-
καίου πᾶσι ἀποδανείται· ὑπὲρ ὅτι τῆς ἀγαπᾶς χάρις καὶ πολ-
μᾶ ἀποδανείν. Σιωπήσῃ τὴν πᾶσι ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι
ἐπὶ ἀμάρτανων ὄντων ἡμῶν, Χριστός ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

Εφ.β.Δ

Β

πολλῶν οὐ μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ ἁματι αὐτῶν, σω-
θῆναι διὰ τῆς ὁρῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγη-
μεν ἰὼ Θεῷ διὰ τὸ θάνατον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶν μᾶλλον κατὰ
λαλήτες σωθῆναι ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. Οὐ μόνον ὅ, ἀλλὰ καὶ
καυχώμεθα ἐν τῷ Θεῷ διὰ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
δι' οὗ νῦν πᾶσι καταλλάττειν ἐλάβομεν. Διὰ τοῦτο ὡς πρὸς δι-

1 καυχώμε-
θα. 1α

5

ἐνός ἀνθρώπου ἡ ἀμάρτια εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς
ἀμάρτιας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως ἕως πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνα-
τος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἡμῶν. Ἀλλ' οὐ γὰρ νόμου ἀμάρτια
ἐν κόσμῳ· ἀμάρτια ὅτι ἐκ ἐλλογείται, μὴ ὄντος νόμου. Ἀλλ'
ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ὅτι
τοῖς μὴ ἀμάρτησαντας ὅτι τῷ ὁμοιωματι τῆς ᾠραβάσεως
Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τῆς ἐμψύχου. ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ ᾠραπώμα,
οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. εἰ γὰρ ἰὼ ἐνός παρὰ πᾶσι ἡμῶν οἱ πολ-
λοὶ ἀπέθανον, πολλῶν μᾶλλον ἢ χάρις τῆς Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν
χάριτι τῇ ἐνός ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἕως τοῖς πολλοῖς ἐπε-
ρίσσει. καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνός ἀμάρτησαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν
γὰρ κρίμα ὅτι ἐνός εἰς κατὰ κρίμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν
παρὰ πᾶσι ἡμῶν, εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ ἰὼ τῆς ἐνός ᾠραπώ-
ματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τῆς ἐνός, πολλῶν μᾶλλον οἱ πᾶσι
περιλείπει τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμ-
βάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσοις διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀ-
ρα οὕτως ὡς δι' ἐνός ᾠραπώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς
κατὰ κρίμα· οὕτω καὶ δι' ἐνός δικαίωματος, εἰς πάντας ἀν-
θρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. ὡς πρὸς γὰρ διὰ τῆς ᾠρακοῦς τοῦ
ἐνός ἀνθρώπου ἀμάρτανες κατεστῆσαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ

Γ

Δ

1 πᾶσι δωρεὰν.
2 1α

διὰ τῆς ὑπακοῆς τῷ ἐνὸς δικαίῳ κατασπένονται οἱ πολλοί. Νό-
μος ὃ παραστήλῃ, ἵνα πλεονάσῃ ἡ παρανομία· οὐ γὰρ ἐπλεό-
νασεν ἡ ἀμδρλία, ὑπερεπέλειυσεν ἡ χάρις· ἵνα ὡς πρὶ ἐβασί-
λυσεν ἐν ἀμδρπᾷ ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύ-
σῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν.

Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιθυμοῦμεν τῇ
ἀμδρλίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; Μὴ γάρ οἱτο· οἵτινες ἀπεθάνο-
μεν τῇ ἀμδρπᾷ, πῶς ἐπὶ ζῆσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτι-
σθημεν; σὺν ἐτάφῳ οὐ αὐτῷ διὰ τῆς βαπτίσματος εἰς τὸν
θάνατον, ἵνα ὡς πρὶ ἡγέρθῃ Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ
πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ
γὰρ σύμφυτοι γέγοναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ,

ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ πα-
λαὸς ἡμῶν ἀνθρώπος σὺν σαρρῷ, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα
τῆς ἀμδρπᾶς, τὸ μὴ ἐκ δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμδρπᾷ. Ὁ γὰρ
ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμδρπᾶς· εἰ γὰρ ἀπεθάνομεν
ἐν Χριστῷ, πῶς οὖν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χρι-
στὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐκ τῆς δόξης δόξα, θάνατος αὐτοῦ ἐκ ἐπὶ
κυριεύει· ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμδρλίᾳ ἀπέθανεν ἐφ' ἧς· ὁ γὰρ
ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε αὐτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι
τῇ ἀμδρπᾷ, ζῶντας γὰρ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡ-
μῶν. Μὴ οὖν βασιλεύτω ἡ ἀμδρπᾷ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώμα-
τι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ

παρεστέτε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμδρπᾷ, ἀλλὰ
παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη
ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ· ἀμδρπᾷ γὰρ ὑμῶν οὐ κυ-
ριεύει· οὐ γὰρ ἐστὶ ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τί οὖν; ἀ-
μδρπῶμεν, ὅτι ἐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γέ-
νοιτο· ἐκ οἴδατε ὅτι ὡς ᾤρισταίτε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν,
δούλοι ἐστὲ ὡς ὑπακούετε, ἢ τοὶ ἀμδρπᾶς εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς
εἰς δικαιοσύνην; Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἢ τε δούλοι τῇ ἀμδρ-
λίᾳ, ὑπακούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν ᾤρισθητε τύπον διδα-
χῆς, ἐλθόντες ἐν τῇ ἀμδρπᾷ, ἐδουλώθητε τῇ δι-

Γαλ. γ. Δ

Κολ. β. β

Εβρ. β. Α
α. πρ. β. Α
ἐφεσ. σ. Γ
κολ. γ. Β
α. Κορ. σ. Γ

Γαλ. Δ
β. πρ. β. Δ

ἀδελφοί. α

ἀντ. θ. α

2 οὖν ἐροῦ-
μεν; α

καρροσύνη· ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῆς σαρκὸς
ὑμῶν. ὡς πρὶ γὰρ ᾤρισθησατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρ-
σίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ
μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δούλοι
ἦτε τῆς ἀμδρπᾶς, ἐλθόντες ἐν τῇ δικαιοσύνῃ· ἵνα οὖν καρ-
πὸν εἴχετε ποτὲ ἐφ' οἷς νῦν ἐπαυχυνάδε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων,
θάνατος· νῦν γὰρ ἐλθόντες ἐν τῇ ἀμδρπᾷ, δουλωθέν-
τες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέ-
λος, ζωὴ αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὁφώνια τῇ ἀμδρπᾷ, θάνατος· τὸ
γὰρ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν.

Ἡ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί (γινώσκοντες γὰρ νόμον, λαλῶ)
ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τῶ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον ἡσέονεν ζῇ;
ἐν γὰρ ὑπανδρῶς ζωὴ τῶ ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐάν γὰρ ἀ-
ποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρηται ἀπὸ τοῦ νόμου τῷ ἀνδρὶ· ἀρὰ οὖν
ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς ἡσέονεν, ἐάν γάρ οἱ ἀνδρὶ ἐτέ-
ρω· ἐάν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλθόντες ἐν τῷ νόμῳ, τοῦ
μὴ εἶναι αὐτῷ μοιχαλὶς, ἡσέονεν ἀνδρὶ ἐτέρῳ. Ὡς τε, ἀ-
δελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανάτωθητε τῷ νόμῳ διὰ τὸ σῶμα-
τος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ ἡσέονεν ὑμᾶς ἐτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐ-
γερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ· ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ
σαρκί, τὰ παθήματα τῇ ἀμδρλίᾳ τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεί-
το ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορήσαι τῷ θανάτῳ· νῦν
γὰρ κατήρηθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατεχόμε-
θα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιό-
τητι ἡσέονεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν, ὁ νόμος ἀμδρλία; Μὴ
γάρ οἱτο· ἀλλὰ τῇ ἀμδρλίᾳ ἐκ ἐγνων εἰ μὴ διὰ νόμου. τί γὰρ
ἐπιθυμίαν ἐκ ἡδὲν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἐλέγη, οὐκ ἐπιθυμήσεις.
ἀφορμὴν γὰρ λαβούσα ἡ ἀμδρλία διὰ τὴν ἐντολὴν, κατέργασατο ἐν
ἐμοὶ πᾶς ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἀμδρλία νεκρά. Ἐγὼ γὰρ
ἐζὼν χωρὶς νόμου ποτὲ ἡσέονεν τῇ ἐντολῇ, ἡ ἀμδρλία ἀνέ-
ζησεν, ἐγὼ γὰρ ἀπέθανον καὶ εὗρέθη μοι ἡ ἐντολή ἡ εἰς ζωὴν, αὐ-
τὴ εἰς θάνατον. ἐν γὰρ ἀφορμῇ λαβούσα διὰ τῆς ἐν-
τολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκλεινεν. Ὡς τε ὁ μὲν
νόμος ἁγιός, καὶ ἡ ἐντολή ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν

Β

Γ

ἀγαθόν, ἐμοὶ γέρονε θάνατος; Μὴ γάρ οἱ πο· ἀλλὰ ἡ ἀμδρπία· ἵνα φανῇ ἀμδρπία διὰ τῆς ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γῆται καὶ ὑπερβολὴ ἀμδρπίας ἐν ἀμδρπία διὰ τῆς ἐντολῆς. Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνδματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπρωμένος ὑποπλὴ ἀμδρπίας. ὁ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποίω· εἰ γὰρ οὐ θέλω τοῦτο ποίω, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός. νυνὶ γὰρ ἐκ ἐπ' ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμδρπία· οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ οἰκῆς ἐν ἐμοὶ, τυτῆσιν ἐν τῇ σαρ

Δ κί μου, ἀγαθόν· ὁ γὰρ θέλειν φράκεται μοι, τὸ γὰρ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, οὐχ εὐέλσκω. οὐ γὰρ ὁ θέλω ποίω ἀγαθόν, ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. εἰ γὰρ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποίω, ἐκ ἐπ' ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμδρπία. Εὐέλσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακόν παράκειται. σιωπῶμαι γὰρ τῷ νόμῳ τῆς Θεοῦ καὶ τῷ ἐσῶ ἀνθρώπον· βλέπω γὰρ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιπαρατεταγμένον τῷ νόμῳ τῆς νοός μου, καὶ ἀχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἀμδρπίας τῷ ὅτι ἐν τοῖς μέλεσί μου. (Ταλαίπωρος ἐγὼ ἀνθρώπος; τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τῆς θανάτου τούτου; ἀχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.) Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοὶ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ γὰρ σαρκὶ νόμῳ ἀμδρπίας.

η Οὐδὲν ἄρα νῦν κατὰ κριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὴ καὶ σάρκα φειπατοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πνδμα· ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνδματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἡλθὲν εἰς με διὰ τῆς νόμου τῆς ἀμδρπίας καὶ τοῦ θανάτου. ὁ γὰρ ἀδυνάτων τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἡ ἀδὲν διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεός ἐαυτοῦ ὑὸν πέμφας ἐν ὁμοιωματι σαρκὸς ἀμδρπίας, καὶ φεὶ ἀμδρπίας κατέκρινε τὴν ἀμδρπίαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τῆς νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ καὶ σάρκα φειπατοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πνδμα. Οἱ γὰρ καὶ σάρκα ὄντες, τῇ τῆς σαρκὸς φρονουοῦσιν· ὁ γὰρ καὶ πνδμα, τῇ τῆς πνδματος· ὁ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τῆς πνδματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἐχθρὰ εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τῆς Θεοῦ οὐχ ὑπο-

1 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α
2 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α
3 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α

ὑποτάσσεται οὐδὲ γὰρ δυνάμει. Οἱ γὰρ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεοῦ ὁρέσονται οὐ δυνάμει· ὑμεῖς γὰρ ἐκ ἐστέ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνδματι, εἴπερ πνδμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνδμα Χριστοῦ ἐκ ἔχει, οὗτος ἐκ ἐστὶν αὐτοῦ. εἰ γὰρ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἀμδρπίας, τὸ γὰρ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνης. Εἰ γὰρ πνδμα τῆς ἐλείραντος Ἰησοῦ ἐν νεκρῶν, οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐλείρας καὶ Χριστὸς ἐν νεκρῶν, ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτῷ πνεῦμα ἐν ὑμῖν. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὁ φειλέται ἐσμέν ἐκ τῆς σαρκί, τῆς καὶ σάρκα ζωῆ· εἰ γὰρ καὶ σάρκα ζήτε, μέλητε ἀποθνήσκουσιν· εἰ γὰρ πνδμα πταὶ πράξεις τῆς σώματος θανάτου, ζήσεσθε. Ὅσοι γὰρ πνεῦμα π Θεοῦ ἄρουν, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ· ὁ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνδμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββὰ ὁ πατήρ. αὐτὸ γὰρ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνδματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα Θεοῦ. εἰ γὰρ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συκληρονόμοι γὰρ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχοντες ἵνα ὡς σὺν δόξῃ αὐτοῦ. Λογίζομαι γὰρ ὅτι ἐκ ἀξίας τὰ παθήματα τῆς νῦν καμροῦ πρὸς τὴν μελλούσας δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κλίσεως τῆς ἀποκαλύψιν τῆς ὑμῶν τῆς Θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ γὰρ ματαμότητι ἐν κλίσει ὑπετάγη, ὅχι ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κλίσις ἐλθούσα εἴσεσθαι διὰ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλθούσαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τῆς Θεοῦ. Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κίσις συσενάζει καὶ σὺν ὁδὸν ἀχρὶ τῆς νῦν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ὡς αὐτοὶ πλὴν ἀπαρχῆς τῆς πνεύματος ἔχοντες, ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς σενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι πλὴν ἀπολύτρωσιν τῆς σώματος ἡμῶν· τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. ἐλπίς δὲ βλεπομένη, ἐκ ἐστὶν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, πῇ καὶ ἐλπίζει; εἰ γὰρ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. Ὡσαύτως γὰρ καὶ τὸ πνεῦμα σὺν ἡμῖν λαμβάνει· τῆς ἀδενείας ἡμῶν· ὁ γὰρ πῇ πρὸς οὐρανὸν μετὰ κατὰ δεῖ, ἐκ οἶδα μὲν, ἀλλ' αὐτὸ γὰρ πνεῦμα ὑπὲρ τυχάνει ὑπὲρ ἡμῶν σενάμοις ἀλαλήτοις· ὁ γὰρ ἐρῶν τὰς καρδίας, οἶδε πῇ τὸ φρόνημα τῆς πνδματος, ὅτι καὶ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων. οἶδα μὲν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν

Γ

Δ

Ε

1 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α

2 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α

3 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α

4 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α

5 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α

6 ὁ γὰρ δὲ ὁ 1α

B.i.

πάντα σὺν ἐργαίεις ἀγαθόν, τοῖς κτ' ἐπιδέσιν κλητοῖς οὖσιν. ὅπ
 Ζ οὐκ ἐπιδέσιν, καὶ ἐπιδέσιν συμμόρφους τῆς εἰκόνης τῆς ὑπο
 αὐτῆς, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν ἐπιδέσιν ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. οὐκ
 ὅ ἐπιδέσιν, τοῖς καὶ ἐκάλεισε· καὶ οὐκ ἐκάλεισε, τοῖς καὶ
 ἐδικαίωσεν· οὐκ ὅ ἐδικαίωσε, τοῖς καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦ-
 μιν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ἐπιδέσιν ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμῶν; ὅς γε
 ἰδίᾳ ἡμεῖς ἐκ ἐφείσαμεν, ἀλλ' ἐπιδέσιν ἡμῶν πάντων ἐπιδέσιν αὐ-
 τὸν, πῶς οὐ καὶ σὺ αὐτὰ τὰ πάντα ἡμῶν χαρίσεταί; Τίς ἐ-
 καλέσθη κτ' ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων, πῶς ὁ κατακρινὼν;
 Χειρὸς ὁ ἀποθανόντων, μάλλον ὅ καὶ ἐγερθεῖς, ὅς καὶ ἐστὶν ἐν δε-
 Η ξία τῆς Θεοῦ, ὅς καὶ ἐντυγχάνει ἐπιδέσιν ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χω-
 εἰσὶν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς Χειρὸς; θλίψις, ἢ σενονχρεία, ἢ διω-
 γμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα; (καθὼς
 * γ. μ. γ. Δ " γέγραπται, Ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ θανάτου ἡμέρᾳ, ἐ-
 " λογίσθημεν ὡς ἐπιδέσιν σφαγῆς.) ἀλλ' ἐν τοῖς πασίν ὑ-
 πὲρ νικῶμεν διὰ τῆς ἀγαπῆσαντος ἡμᾶς. * πέπεισμαι γὰρ ὅτι ἔτε
 θάνατος, οὐτε ζῶν, οὐτε ἀγγελοὶ, ἔτε δέσιν, οὐτε δυνάμεις, ἔτε
 ἐν ἐστῶτα, ἔτε μέλλοντα, οὐτε ὑψώματα, ἔτε βάθος, οὐτε ἡς κήσις
 ἐπιδέσιν δυνάσιν ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς Θεοῦ, τ' ἐν
 θ' Χειρὶ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀλήθειαν λέγω ἐν
 Χειρὶ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρῶ μοι τῆς σὺν ἐφείσεώς
 μου, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ὅτι λύπη μοι ὅτι μεγάλη, ἐ ἀδιάλει-
 πτος ὁδὸς τῇ καρδίᾳ μου· ὡς ἡμῶν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάδεμα
 εἶναι ἀπὸ τῆς Χειρὸς ἐπιδέσιν τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου καὶ
 σάρκα, οἵτινες εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ ὑποδοσία ἐ ἡ δόξα καὶ αἱ
 διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία, ἐ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, ὧν οἱ
 B πατέρες, καὶ ὅς ὧν ὁ Χειρὸς, τ' καὶ σάρκα, ὅς ὧν ὅτι πάντων
 Θεὸς ἀλογητὸς εἰς τὸν αἰῶνα. ἀμὲν. * ἔχ ὅτι ὅτι ἐκπέπλω-
 κεν ὁ λόγος τῆς Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ὅς Ἰσραὴλ, ἔποι Ἰσραὴλ.
 " οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσραὴλ
 " κληθήσονται σπέρμα, τοῖς ἐστίν, οὐ τὰ τέκνα τ' σαρκὸς, ταῦτα
 τέκνα τῆς Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζονται εἰς σπέρ-
 " μα· ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος ἐστίν, Κατὰ τὸ καιρὸν τοῦτον ἐλθ-
 " σονται, καὶ ἐστὶν τῇ Σάρρᾳ ὑός. Οὐ μόνον ὅ, ἀλλὰ καὶ Ρεβέκκα

Ἡσαΐα γ. Γ

* γ. μ. γ. Δ

Πραξ. θ. Α
α. κορ. ιθ. Β

Κεφ. β. Γ

Εφεσ. β. Γ

Κεφ. γ. Α.
β. γ. μ. β. Β

Γεν. κα. Β

Γαλατ. δ. Δ

Γεν. ιθ. Β

Γεν. κα. Γ

7 Χειρὸς τῆς Θεοῦ

* Χειρὸς τῆς Θεοῦ

ὅς ἐνός κοίτῃ ἐχρυσά Ἰσραὴλ τῆς πατρὸς ἡμῶν. μήπω γὰρ γνη-
 * ἀντων, * μηδὲ ἐπιδέσιν τῶν ἀγαθῶν ἢ κακῶν, (ἵνα ἢ κατ' ἐκ-
 λογίῃ τῆς Θεοῦ ἐπιδέσιν μὲν, ἐκ ὅς ἐργων, ἀλλ' ἐκ τῆς κα-
 λουῦτος ἐρρήθη αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων δουλεύσῃ τῷ ἐλάσσονι.
 καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τ' ὅτι Ἡσαΐα ἐμίσησα.
 Τί οὖν ἐροῦμεν; μή ἀδικία τῶν Ἰσραὴλ; Μὴ γὰρ οἶτο. Τῶ
 γὰρ Μωσὴ λέγει, Ἐλεῖσθε ὅν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσθε ὅν δὴ οἰ-
 κτείρω. Ἀρα οὖν οὐ τῆς δέσιν οὐδὲ τῆς τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ
 ἐλεουῦτος Θεοῦ. λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ, ὅτι εἰς αὐτὸν
 τοῦτον ἐξηγήσατε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου,
 καὶ ὅπως διαγένηται τὸ ὄνομα μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀρα οὖν ὅν
 θέλει ἐλεῖν, ὅν ὅτι θέλει σκληρύνει. ἐρεῖς οὖν μοι, Τί ἐπὶ μέμφε-
 ται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ πῶς ἀνέστηκε; Μενουῶνε, ὡς ἀνέστη-
 πε, σὺ πῶς εἰ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα
 τῷ πλάσαντι, Τί με ἐποίησας ἔτι; ἢ ἐκ ἐχθρῶν ἐποίησέν με ὁ κερα-
 μείς τῆς πηλῶς, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυλάματος ποιήσαι ὁ μὲν εἰς ἡ-
 μῶν σκεῦος, ὁ δὲ εἰς ἀντιμῶν; εἰ ὅτι θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι
 τῷ ὀργῇ, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνάτον αὐτοῦ, ὡς ἐκέν ἐν πολλῇ
 μακροθυμίᾳ σκεῦος ὀργῆς καταρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, καὶ
 ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεῦος ἐλέους ἀ-
 πορητοῦμασιν εἰς δόξαν (οὐ καὶ ἐκάλεισεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ὅς
 Ἰσραὴλ, ἀλλὰ καὶ ὅς ἐθνῶν, ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσπὲ λέγει, Καλέ-
 σω τ' ἐκ λαόν μου, λαόν μου, ἐκ τῶν ἠγαπημένων, ἠγαπημένων.
 * Καὶ ἐστὶν, ἐν τῷ πότῳ ἐρρήθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκ
 κληθήσονται ὑοὶ Θεοῦ ζῶντος. Ἡσαΐας δὲ κράζει ἐπιδέσιν τῆς Ἰσ-
 ραὴλ, Ἐάν ἢ ὁ δριμύτης τῶν ὑἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἀμμος τῆς θα-
 λάσσης, τ' κατὰ λείμμα σωθήσεται. λόγον γὰρ σὺν τελεῶν καὶ
 σὺν τέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον σὺν τετμημένον ποιήσῃ
 Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ καθὼς ἐπιδέσιν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ
 Κύριος Σαββαὼθ ἐπατελεῖται ἡμῶν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἀν-
 ἐχρήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἀν' ὡμοιώθημεν.) Τί οὖν ἐροῦ-
 μιν; ὅτι ἐθνη τὰ μὴ δυνάμει δικαιοσύνης, κατέλαβεν δικαιο-
 σύνην, δικαιοσύνην ὅτι ἐκ πίστεως. Ἰσραὴλ δὲ δυνάμει νό-
 μον δικαιοσύνης, ἐς νόμον δικαιοσύνης ἐκ ἐφείσεως. Διαπί; ὅτι
 B.ii.

Γεν. κα. Γ

Μαθ. κα. Α

Εξοδ. λγ. Δ

Εξοδ. θ. Δ

Σοφίας ιθ. Β
Ἡσαΐα μ. Β
Ἡσαΐα ιθ. Α

Ὡσπὲ β. Δ
α. π. β. Β

Ὡσπὲ α. Δ

Ἡσαΐα ιθ. Ε

Ἡσαΐα α. Γ

Η

Ησαΐν η.Γ
α.πρ.β.Α
Ησαΐν κη.Δ

ἐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἔξ ἔργων νόμου. προσέκοψαν γὰρ τῷ
λίθῳ τῆς προσκόμματος, καθὼς γέγραπται, Ἰδοὺ πῆδημι ἐν
Σιών λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν σκανδαλίου· καὶ πᾶς ὁ
πιστῶν ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταγινώσκειται.

Γ.δ.ατ.Γ.Δ

Λδ.ιτ.ιη.Α
ἐξ.κ.Β
χαλ.γ.Β
Δδ.τ.α.Γ

Δδ.τ.α.Γ

Ησαΐν κη.Δ

Γω.β.Η
πρ.β.Γ

Ησαΐν η.Β
ταύμ.α.Δ

Ησαΐν η.Α
ιω.β.Ζ

Ψ.ιη.Α

Δδ.τ.α.Β.Γ

Ἄδελφοί, λί μὲν διδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις λί
πρὸς τὸ Θεόν· ὑπερ τῆς Ἰσραὴλ ὅτιν' εἰς σωτηρίαν. μδρτυρῶ
γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπιγνωσιν ἀγνο-
οῦντες γὰρ τὸ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ πλὴν ἰδίαν δικαιοσύνην
ζητοῦντες σῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέ-
λος γὰρ νόμου Χρὺς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστῶντι. Μω-
σῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην πλὴν ἐκ τῆς νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας
αὐτὰ ἀνθρώπος ζῆσεται ἐν αὐτοῖς. Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιο-
σύνη ἔγω λέγω, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀνθρώπος εἰς τὸ
ἔρανον; τοῦτ' ἐστὶ Χρὺς καταγαγεῖν. ἢ τίς καταθήσεται εἰς τὸ
βύσσον; τοῦτ' ἐστὶ Χρὺς ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ πῶς λέγω,
Ἐπίς σου τὸ ῥῆμα ὅτιν' ἐν τῷ σώματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου.
τοῦτ' ἐστὶ τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ κηρύσσων, ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν
τῷ σώματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι
ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγαγεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ καρδίᾳ γὰρ πιστεύει εἰς δι-
καιοσύνην, σώματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. λέγω γὰρ ἡ γρά-
φι, Πᾶς ὁ πιστῶν ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταγινώσκειται. Οὐ γὰρ ὅτι
διαβολὴ Ἰουδαίους καὶ Ἑλλήνων· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων πλῆ-
των εἰς πάντας χρόνους ἐπικαλουμένους αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὅς ἀνέ-
πνευσεν τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς
ὃν ἐκ ἐπίστεως; πῶς δὲ πιστεύουσιν ἔκ ἡκούας; πῶς δὲ ἀκού-
οισι χρεῖς κηρύσσοντες; πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν μὴ δόξωσι;
καθὼς γέγραπται, Ὡς ὥρατοι οἱ πόδες τῶν ἀγγελιοφόρων εἰ-
σελθόντων, τῶν ἀγγελιοφόρων τῶν ἀγαθῶν. Ἀλλ' ἔτι πάντες ὑπὸ ἡκούας
τῶν ἀγγέλων. Ἡσαΐας γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστυσε τῇ ἀκοῇ
ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις ἔξ ἀκοῆς· ἢ ἡ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ. ἀλλὰ
λέγω, μὴ ἐκ ἡκούας; μδρτυρῶ γὰρ εἰς πᾶς τὸ γένος Ἰσραὴλ ὅτι φθό-
ρος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ἀλλὰ
λέγω, Μὴ ἐκ ἡκούας Ἰσραὴλ; πρὸς Μωσῆν λέγει, Ἐγὼ πρᾶ-
ξηλώσω ὑμᾶς ἐπ' ἐκ ἑθνῶν ἐπὶ ἑθνεῖς, αἰσυνέτω παροργιστὴς ὑμᾶς.

κε.δ.ια

Ησαΐν ζ.Α

Ησαΐν ζ.Α

ια

β.Κορ.ια.Ε

β.Βασ.ιβ.Ε

γ.Βασ.ιβ.Β

Ησαΐν ζ.Γ

ματθ.ιγ.Β

ιω.ιβ.Ζ

πρ.β.κη.Ζ

Ψ.ζη.Γ

Β

Ἡσαΐας δὲ δόπολμα, καὶ λέγει, Εὐρέθω τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν,
ἐμφανὲς ἐν ἡρώδῃ τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς δὲ Ἰσ-
ραὴλ λέγει, Ὅλως πλὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου
πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀνυπότακτον.

Λέγω οὖν, μὴ ἀπόστα το ὁ Θεὸς λαὸν αὐτῶν; Μὴ γὰρ οὐ-
ποῖ καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλῆτις εἰμι, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ,
φυλῆς Βενιαμίν. ἐκ ἀπόστα το ὁ Θεὸς λαὸν αὐτῶν, ὃν παρέ-
γω. Ἡ ἐκ οἴδατε ἐν Ἡλίας λέγει ἡ γραφή; ὡς ἐντυγχάνει
τῷ Θεῷ καὶ τῇ Ἰσραὴλ, λέγων, Κύριε, τοῖς προφήταις σου ἀ-
πέκλειαν, καὶ τὰ θυσιάστηρά σου κατέσκαψαν· καὶ γὰρ ὑπέλει-
φθην μόνος, καὶ ζητοῦσι πλὴν ψυχῆ μου. ἀλλὰ πῶς λέγει αὐτῶν
ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπὶ τακτικαῖς ἀνδράς, οἵ-
τινες ἐκ ἐκαμύσαν γόνυ τῇ Βαβυλῶνι. Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν κα-
ρῶ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χρείτος γέγονεν. εἰ δὲ χρείτις, ἐκ
ἐπὶ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χρείτις ἐκ ἐπὶ γίνεταί χρείτις. εἰ δὲ ἔξ ἔργων,
ἐκ ἐπὶ ὅτι χρείτις· ἐπεὶ τὸ ἔργον ἐκ ἐπὶ ὅτι ἔργον. Τί οὖν; ὁ
ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐκ ἐπέτυχεν, λί δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν,
ὅτι δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γέγραπται, Ἐδωκεν αὐ-
τοῖς ὁ Θεὸς πνῦμα κατανύξεως, ὁφθαλμοὺς τῶν μὴ βλέπειν
καὶ ὠτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ Δαβὶδ
λέγει, Γενήθητω ἡ τραπέζα αὐτῶν εἰς παράδωκον καὶ
εἰς σκανδαλόν, καὶ ἕως ἀνταπόδομα αὐτοῖς. Σκολιδήτωσαν οἱ ὁ-
φθαλμοὶ αὐτῶν τῶν μὴ βλέπειν, καὶ τῶν ὠτῶν αὐτῶν διαπαντός
σύγχωρον. Λέγω οὖν, μὴ ἐπλάσθαι, ἵνα πέσωσι; Μὴ γὰρ οὐ-
ποῖ· ἀλλὰ ἵνα αὐτῶν πρᾶξιμα πῶς σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ
πρᾶξιμα αὐτοῖς· εἰ δὲ τὸ πρᾶξιμα αὐτῶν πλῆθος κό-
σμου, καὶ τὸ ἡπῆμα αὐτῶν πλῆθος ἔθνων, πόσω μάλλον τὸ πλή-
ρωμα αὐτῶν; ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰ-
μι ἐγὼ ἔθνων δότοστος, τὴν διακονίαν μου δόξαζω, εἴπως πα-
ραζηλώσω μου πλὴν σάρκα, καὶ σώσω ἵνα εἰς αὐτῶν. εἰ γὰρ
ἡ δόπολμα αὐτῶν; κατελλαγὴ κόσμου, ἵς ἡ πρᾶσις, εἰ
μὴ ζῶν ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ αἰῶνος, καὶ τὸ φῦμα· καὶ εἰ ἡ
ρίζα αἰῶνος, καὶ οἱ κλάδοι. εἰ δὲ ἵνες τῶν κλάδων ἐκτετακται, συ-
νὲ ἀρετέλαος ὧν ἐνεκεντελέσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συσκοινῶνός τ' ῥί-

Γ ζης κὺ τῆς πότητος. Ἰης ἡγάας ἐγγύου, μὴ κατακαυῶ τῷ κλά-
δων. εἰ ὁ κατακαυῶσαι, οὐ οὐ πλὴν ρίζαν βασιλεύεις, ἀλλ' ἡ ρί-
ζα σέ. ἐρεῖς οὐκ, Ἐξεκλάδην οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐκτελειῶ.
Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ Ἐξεκλάδην, οὐ ὅτι τῇ πίστι ἐσηκας. μὴ ὑψι-
λοφρόνεις, ἀλλὰ φοβῶ. εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῷ κτ' φύσιν κλάδων ἐκ
ἐφείσατο, μήπως ἔδεδωκε φείσεται. Ἰδε οὐκ ἡρησότητα κὺ ἀ-
ποτομίαν Θεοῦ. Ἰπὶ μὲν τῷ πεπόντας, ἀποτομίαν. Ἰπὶ δὲ σε
ἡρησότητα, ἐάν Ἰπμιένης τῇ ἡρησότητι· ἐπεὶ καὶ οὐ ἐκκοπήσῃ.
κὺ ἐκείνοι δὲ, ἐάν μὴ Ἰπμιένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐκτελειῶσονται.
διωκτὸς γὰρ ὅστις ὁ Θεὸς πάλιν ἐκτελειῶσαι αὐτοῖς· εἰ γὰρ οὐ
ἐκ τῆς κτ' φύσιν Ἐξεκλάδης ἀρετῆς, καὶ ὡς φύσιν ἐνεκεν-
τελέτης εἰς καλλιέλαιον, πόσω μάλλον οὗτοι οἱ κτ' φύσιν, ἐκ-
τελειῶσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ; Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀ-
δελφοί, τὸ μυστήριον ἔγω, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι,) ὅτι
πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἀλλ' οὐκ ὅτι πλῆ-
ρωμα τῷ ἐθνῶν εἰσέλθῃ, ὅτι πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, κα-
θὼς γέγραπται, Ἡξεί ἐκ Σιών ὁ ρυόμην, καὶ ἀποστέψῃ ἀ-
σέβειας ἀπὸ Ἰακώβ· κὺ αὐτῇ αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη ἔσται
ἀφελώματι τῶν ἀμαρτίας αὐτῶν. Κατὰ μὲν τὸ διαφύγιον, ὡς
ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κτ' ὅτι πλὴν ἐκλογῆς, ἀγαπητοὶ διὰ τῶν πατέ-
ρας. ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χεῖρματα ὅτι κλησὶς ἔστι Θεοῦ. ὡς
πρὶν γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν ὅτι ἠλεήθητε τῇ
τύτῳ ἀπειθείᾳ· οὕτω ὅτι οὗτοι νῦν ἠπειθήσονται τῷ Θεῷ ὑμετέρῳ ἐλέει,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι. σὺν ἐκλόσει γὰρ ὁ Θεὸς τῶν πάντων εἰς
ἀπειθήσαν, ἵνα τοῖς πάντας ἐλέησῃ. Ὁ βάθος πλούτου κὺ ὁφίας
ἡ γνώσεως Θεοῦ. ὡς ἀνέξερδύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, κὺ ἀνέξι-
χίας οἱ αἰ ὁδοὶ αὐτοῦ. πῶς γὰρ ἐγὼ νοῦν Κυρίου, ἢ πῶς σύμβου-
λος αὐτοῦ ἐγγύο; ἢ ὡς ὡς ἐδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται
αὐτῷ; Ὅτι ἔξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐ-
τῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. Γρακαλαὶ οὐκ

Ἡσαΐα θ. Δ

Σοφίας θ. Γ
Ἡσαΐα μ. Δ
α. κορ. β. Δ

ιβ'

Εφεσ. ι. Δ
α. θ. ι. Δ

3 φείσεται. α.
εἰ

οὐκ. ια

ὕστερον. α

1 συνηματί-
σαι. θ. ια
2 μεταμορφώ-
σαι. θ. ια

κινῶν ὑμᾶς ἡ τὸ θέλημα τῆς Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν ὅτι ἀρέσων κὺ
τέλει. λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος· ὅτι δοθείσης μοι, παντὶ ἰσ-
ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὁ δὲ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν
εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκαστῷ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρεσε μέτρον πίστεως.
Καθὰ πρὶν γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μὴ πολλὰ ἐχόμεν, τὰ δὲ μὴ
πάντα ἐν αὐτῷ ἐχά· ὡς οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώματι ἔσμεν
ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθεὶς, ἀλλήλων μὴ· ἔχοντες ὅτι χεῖρματα
καὶ τὸ χεῖρ τὸ δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε ὡς φητεῖαν,
καὶ πλὴν ἀλλοτρίαν τῆς πίστεως· εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ·
εἴτε ὁ διδασκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ ὡρακαλῶν, ἐν τῇ
ὡρακαλῇ· ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι· ὁ ὡρεῖσά μὲν, ἐν
απουδίᾳ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰσχυρότητι. Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀπο-
συρῶντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελ-
φίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ ἡμῶν ἀλλήλους ὡς ἡμεῖς
νοί. Τῇ απουδίᾳ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνύματι ζέοντες. Τῷ χαίρων
δουλοῦντες. Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομύοντες.
Τῇ ὡρεσυχῇ ὡρεσκαρτεροῦντες. Τῇς χρείας τῷ ἀγίῳ
κοινωνοῦντες. Τῷ φιλοξενίᾳ διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώ-
κοντας ὑμᾶς, ἀλογεῖτε ὅτι μὴ καταεῶθε. Χαίρειν μὲν χαίρον-
των, καὶ κλαίειν μὲν κλαίοντων. Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονου-
ντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονουῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς σὺναπα-
ρόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. Μὴ δὲ κακὸν ἀντὶ
κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀν-
θρώπων. Εἰ διωκτὸν, τὸ ἔξ ὑμῶν, μὲν πάντων ἀνθρώπων εἰρη-
νίζοντες. Μὴ ἑαυτοῖς ἐκδικουῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ ὁδοὶ τὸ πόν-
τῃ ὀργῇ· γέγραπται γὰρ, Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω,
λέγει Κύριος. Ἐάν οὐκ ἔχθρὸς σου, φώμιζε αὐτόν· ἐάν
διψᾷ, πότιζε αὐτόν· ὅτι το γὰρ ποιῶν, ἀνδρακας πυρὸς σαρβ-
σῆς Ἰπὶ πλὴν κεφαλῇ αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τῆς κακοῦ, ἀλλὰ
νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Γᾶσα ψυχὴ ἔξου-
σίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γὰρ ὅστις ἔξουσία εἰ μὴ
ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὐσαι ἔξουσίαι, ὑπὸ τῆς Θεοῦ τεταγμέναι εἰσιν·
ὥστε ὁ ἀνταποδομὸς ἡ ἔξουσία, τῇ τῆς Θεοῦ διαταγῇ ἀνδε-
σηκέν. ὅτι ἀνδεσηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήφοντα. οἱ γὰρ ἀρ-

* Θεοῦ. α. ια

3 χρίτης. α

4 Κυρίως. α.
α. θ. ι. ια

5 ἡμῶν. α. θ.
ια

α. Κορ. β. Β
ἐφεσ. α. Β

α. Ρεβ. α. Γ

Ματθ. β. Α

β. Κορ. θ. Β
Αμώς ε. Δ

Γ Εφεσ. α. Α
α. πρ. β. Γ
α. Ρεβ. ι. Β
β. Πέτρ. ε. Β

Λευκ. ιη. Α
Κεφ. ιε. Ζ.
α. κορ. ις. Α
Εβρ. ιγ. Α
β. πρ. α. Γ
Ματθ. ε. Η

Γαροι. γ. Α
Ἡσαΐα ε. Γ

Δ Ματθ. ε. Ζ

β. Κορ. η. Δ

Εβρ. β. Δ

Εκκλησια-
στικὸς κη. Α
Ματθ. ε. Ζ
Δαν. λβ. Ε
Εβρ. ι. Ζ
Γαροι. κε. Γ

α. Ρεβ. β. Γ
σφ. γ. Α

α.Κορ.α.Β

B ὑπομονῆς καὶ τῆς παύσεως· δὴ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν
 ἀλλήλοις, καὶ Χρυσὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ σωματι δο-
 ξάζητε τὸ Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὸ
 προσλαμβάνετε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χρυσὸς προσέλαβε-
 το ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ Ἰησοῦ Χρυσὸν διάκονον
 γενηθῆναι ὑποτακτικῶς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιώσαι
 τὰς ἐπαγγελίας τοῦ πατέρων. Ταῦτα ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι
 " Θεόν, καθὼς γέγραπται, Διὰ τὸ ὁμολογήσομαί σοι ἐν ἔθνε-
 " σι, ὅτι πᾶν ὄνοματί σου ψαλῶ. Καὶ πάλιν λέγει, Εὐφρανθήτε ἐ-
 " θνη μὲν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸ Κύριον πάντα ταῦτα
 " ἔθνη, καὶ ἐπαινεῖσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν Ἠσαΐας
 " λέγει, Ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοῦ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχὴν ἐθνῶν, ἐπὶ
 " αὐτῷ ἔθνη ἐλποῦσιν. Ὁ δὲ Θεὸς τὴν ἐλπίδος πληρώσει ὑμᾶς πά-
 " σης χαρᾶς ἐν εἰρήνῃ ἐν τῷ πιστεῦν, εἰς τὸ θεωρεῖν ὑμᾶς ἐν
 τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει πνύματος ἁγίου. Γέπεισμαι δὲ, ἀδελ-
 φοί μου, ἐν αὐτῷ ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεσοὶ ἐστέ ἀγα-
 " θωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμει καὶ ἀλη-
 Δ λείᾳ νεκροῦν. Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, διὰ
 μέρους, ὡς ἐπαναμνησκῶν ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν
 μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ εἶναι με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
 τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ διαγγέλλον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γνήσηται ἡ πο-
 " ρεὴ τοῦ ἔθνῶν διὰ τοῦ δεκτοῦ, ἡγιασμένη ἐν πνύματι ἁγίῳ.
 Ἐγὼ οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ταῦτα πρὸς Θεόν· οὐ γὰρ πολ-
 " μῆστω λαλεῖν πᾶσι οὐ κατεργάσατο Χρυσὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπα-
 κολὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν
 " δυνάμει πνύματος Θεοῦ, ὥστε με διὰ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύ-
 E κλω μέλει τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωμέναι τὸ διαγγέλλον τοῦ Χρι-
 " στοῦ, οὐτῶς δὲ φιλοπλούμην διαγγέλλεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομά-
 " δη Χρυσὸς, ἵνα μὴ ἐπὶ ἀλλότριον θεμελίον οἰκοδομῶ. ἀλλὰ, κα-
 " θὼς γέγραπται, Οἷς ἐκ ἀνηγέλη περὶ αὐτῶν, ὅψονται, καὶ οἱ ἐκ
 " ἀκηκόασι, σιώνησιν. διὸ καὶ ἐνεκοπήομαι ταῖς πολλὰς ἐλπί-
 " τας ὑμᾶς. νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχον ἐκ τῶν κλίμασι τούτοις,
 " ὅτι ποδῶν δὲ ἔχον ἐλπίδιν πρὸς ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπῶν, ὡς
 Z ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἡθέλωμαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω

†dy. 12. Δ.
β. Βασ. κ6. Δ.

Ψdy.p15.A

Η' σπεί' 1α. Γ

2 గాఢ. ౧౭.౧.

* Κύρια.α.η.π

3 дн 025. а. 2. 10

* *NOTA.*

4. ἀγίου· 100

Ησά'ς ρβ.Δ

Κτφ.α.Β.

ἡ διαπορεύομενος θεάσασθε ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν πορευομένη
 φθίνωμαι ἐκεῖ, ἔάν ὑμῶν πορευομένη διὰ τὰ μέρη ἐμπλησθῶ. Νυνὶ
 ὃ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις· διδοῦναι γὰρ
 Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωσίαν ἵνα ποιήσασθε ὡς ἔδωκέν
 τοις ἁγίων τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· διδοῦναι γὰρ, καὶ ὁφείλεται
 αὐτῶν εἶναι· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνηται τὰ ἔθνη,
 ὁφείλοισι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λατρεῖν αὐτοῖς. Τοῦτο οὖν
 ἠπτελέσας, ἔσφραξις ἑαυτοῖς τὴν καρπὸν τοῦτον, ἀπε- Η
 λθούσας δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν. οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς
 ὑμᾶς, ἐν πληρώματι βολῆς τῆς εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσο-
 μαί. Ὡρα καλὴ ὃ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, σὺν αγωνίσασθαι μοι
 ἐν ταῖς πορεύσεσιν ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα ῥυθῶ διὰ
 τὴν ἀπειθοῦσιν ἐν τῇ Ἰερουσαλῇ, ἵνα ἡ διακονία μου ἢ ὡς Ἱερουσα-
 λὴμ ἐν πρὸς δεκτοῦς χάριτος τοῖς ἁγίοις, ἵνα ἐν χάριτι ἔλθω πρὸς
 ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ σὺν ἀναπαύσωμαι ὑμῖν. ὁ δὲ
 Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Κεφ.α.Β

α.Κερ.Θ.Β

Κεφ. α.β

В. Кор. а. В

1 Περίοδαν. ε
θ 1α.17

2 Ἀνάγ. ε
3 ἐ Χειρῶ. ζ

B

Ασπασαδε τοις ἐκ τῆς Ναρκίαν τοις ὄντας ἐν Κυρίῳ. Ασπασαδε Τρύφαναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιῶσας ἐν Κυρίῳ. Ασπασαδε Περίδα πλὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. Ασπασαδε Ρούφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ πλὴν μητέρας αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. Ασπασαδε Ἀσύκριντον, Φλέγοντα, Ἑρμαῖν, Παύσαν, Ἑρμῖν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφοὺς. Ασπασαδε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ πλὴν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπῶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. Ασπασαδε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπῃ. Ασπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τὰς διδασκείας καὶ τὰ σκάνδαλα ὧς τὸ διδάχῃν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιῶντας, καὶ ἐκκλινάτε ἀπὸ αὐτῶν. Ὁ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν κοιλίᾳ. καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ βιολογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκεται. Χαίρομαι οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν θέλω ὅτι ὑμᾶς σοφοὺς μὴ εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους ὅτι εἰς τὸ κακόν. ὁ γὰρ Θεὸς τῆς εἰρήνης σὺν τελεῖται σατανᾶν ἐπὶ τὸν πόδα ὑμῶν ἐν ταχὺ. ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ ὑμῶν. * Ασπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ σὺν ἐμοί μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. Ασπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρπος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ. Ασπάζεται ὑμᾶς Γάιος ὁ ξένος μου καὶ ὁ ἐκκλησίας ὅλης. Ασπάζεται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ πάντων ὑμῶν. ἀμήν. Τῷ γὰρ δυναμῶν ὑμᾶς σπεύζων καὶ τὸ διαγγεῖόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀποκαλύψαν μυστηρίων χρόνοις αἰωνίοις σεσηγημένου (φανερῶντος δὲ νῦν διὰ τῆς γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωριζέμενος, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἡδοξά εἰς τὸν αἰῶνα. * ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεχρεῖας ἐκκλησίας. Τ. ρ. 203.

α. Κορ. 15. Δ
β. κορ. 17. Δ
α. πρ. 1. Δ

Γραβ. 15. Α

Ματθ. κε. Γ
εφ. α. γ. Β
β. 2. α. Γ
π. α. Α
α. π. α. Δ

4. Γουλιαν. 17
5. Νηρέαν. α

* π. α. α. 1. 11α

* ἀμήν. 1α

* τ. αἰώνων. α

πρώτης ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ἐπιστολὴν ἀπὸ Εφέσου τῆς Ἀσίας, ἔγραψας ἀντιπρὸς τῇ διδασκείᾳ, ἡπομιμήσκων δὲ ὅμως τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ. ἡ δὲ παράφρασις τῆς ἐπιστολῆς ὅτι αὕτη. Κορίνθιοι ἐκ φιλονεικίας στωικολόγοι ἐρίζοντες τὴν γνώμην, καὶ λοιπὸν ἰὼν ἐν αὐτοῖς χρίσματα, καὶ ὄντων χρίσματος, πρὸς ἐλέγοντο διγασκόμενα πλὴν μητρεῖν. ἀλλ' οἱ δὲ ἦσαν καταλιμπνησθέντες ἰδίᾳ γνώμῃ, παρὰ τῆς ἐκκλησίας. πινὲς δὲ καὶ ἐν εἰδωλοῖς ἡδονῇ, ὡς ἀδιαφόρων ὄντων τὴν εἰδωλοσύτην. ἀλλ' οἱ γὰρ τοὺς μὲν ἀλλοῖς ἐξουθενῶν, τοὺς δὲ λαλοῦντας ἑλπίσας ἐθαύμαζον. καὶ τέλος, ἡπάτερον καὶ εἰς τὸ πᾶν ἀναστάσεως μυστήριον, λέγοντες μὴ ἐγγίρεσθαι πλὴν ἑκείνου πλὴν. πούτῃν παύσαν ἐν Κορίνθῳ κινουμένων, γράφοισι οἱ λαοὶ τὸ ἀποστόλῳ. καὶ λοιπὸν παρὰ τὸν πᾶν ἀπὸ τῆς φιλίας καὶ πατρὸς μὴ μὴ τυρῆς αὐτοῖς ἐν φρονήσει καὶ γνώσει, ὅτι ἀποδέχεται δὲ αὐτοὺς ποιῶντας τὰ χρίσματα, ἀλλὰ ἐ συμβουλεύει μὴ ἐν λόγῳ πλὴν ὅτι πλὴν, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ δυνάμει ἡγείσθαι. ἔπειτα ἐπιτίμησας τῶν πλὴν μητρεῖν λαβόντι, καὶ πρὸς ἀνέσας μὴ ἔχειν χρίσματα παρὰ αὐτοῖς, λοιπὸν πᾶσι ὅτι ἐργάζονται ἀποκρίνεται. πᾶσι μὲν τῷ γάμῳ, ἀρρηκτικὸν διδάσκων εἶναι πλὴν συζύγιον, καὶ ἐν κατὰ μὲν ὁμοῦ ὁμοῦ δὲ πλὴν ὁμοῦ. δὲ δὲ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς πλὴν ἐκείνου, γράφει πρὸς τῆς, ὅτι οὐ κατὰ ἀνάγκην, ἀλλὰ πειθοῖ τοῦτο γινέσθω. εἴτα πᾶσι τὴν εἰδωλοσύτην, ἵνα μὴ καταχεῖνται τῇ γνώσει, ἀλλὰ τῇ ἀγάπῃ πολιτεύονται. καὶ οὕτως οὖν τὰ ἐν εἰδωλοῖς συμπτώσια, ἵνα μὴ σκανδαλίζονται οἱ μικροί. εἴτα πᾶσι τὴν πλὴν ματικὴν χρίσματος γράφει, ἵνα μὴ διαφέρων ἐν τοῖς χρίσμασι, μὴδὲ παρὰ τὸν ὅτι ἐργάζονται χρίσμα τὸδε, ὅτι ἐργάζονται τὸδε. πᾶσι γὰρ τὸ αὐτὸ πλὴν ματρεῖν εἶναι λέγει. καὶ λοιπὸν πᾶσι ἀναστάσεως διδάσκων, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐγγίρεται, ἀποδοθῆναι μὲν ἀλλ' ἐγγίρεται δὲ ἀφ' αὐτοῦ καὶ πλὴν τοῦ Θεοῦ χάρις. πλὴν δὲ ἀνάστασιν, ἀπὸ τῆς ἐργασίας τὸν Χριστόν, στωικολογῶν. καὶ τέλος, πρὸς ἀνέσας ἐκ λόγου εἰς τὰ ἦθη γράφει, καὶ πᾶσι λογίας τὸ εἶναι τοὺς ἀγίους ὡς ἀπὸ τῆς, καὶ οὕτως τελφοὶ πλὴν ἐπιστολῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ, ἔχοντα πέντε ὑποδιαίρεσις.

- Περὶ πλεονων καὶ διαφορῶν ἢ ἐπιστολῇ διόρθωσιν ἐκ τῆς Κορινθίου ἡμετέρας.
- α' Μὴ πρὸς ὁμοίαν, πᾶσι τὴν μὴ διανοεῖν παρὰ τῆς ἀληθείας ἐκ φιλονεικίας τὸ ἐπὶ σοφίας ἀνθρωπίνῃ. Ἐν ᾧ, Περὶ διὰ σοφίας. Περὶ λειτουργιῶν. Περὶ τὴν μὴ κρίνειν διδασκάλους. Περὶ τὴν μὴ ἐπαίρειν.
- β' Κατὰ πόρνοι καὶ πορνείας, καὶ τῶν τοῖς κοινοῦντων.
- γ' Περὶ τὴν μὴ εἶδαι δίκων, καὶ τῶν τῶν ἀπίστων. Ἐν ᾧ, Περὶ τὴν μὴ πορνείαν.
- δ' Περὶ γάμου καὶ χρείας καὶ ἀγαμίας. Ἐν ᾧ, Περὶ τὴν μὴ χρεῖν εἶδαι ἀδελφῶν τὴν μὴ ἀγαμίας, μὴδὲ εἰ ἀπίστοι εἰναι οἱ ἔπιοι. Περὶ ἀγνείας καὶ διαγνείας.
- ε' Περὶ διαφορᾶς ἐδισμάτων, καὶ ἀποχρῆς διαμνηστικῶν σέβαςμα.
- πρ. Ἐν ᾧ, Περὶ τῆς ἐαυτοῦ πολυπλοκῆς συμφορᾶς. Περὶ τὴν μὴ κοινοῦν δαίμονι. Περὶ τὴν ἀδιαφορεῖν ἐν διπλοῖς καὶ κλήσει.
- Περὶ χρίματος ἀδελφῶν καὶ μυστικῶν ἐν ἀγάπῃ καὶ πατρὸς ἐκείνου.
- Περὶ κοινοῦς διακοπῆς, οὐ πληρομνηστικῆς.
- Περὶ διαφορᾶς χρίσματος καὶ οἰκονομίας αὐτῶν. Ἐν ᾧ, ἡ Περὶ ἀγάπης ὡς μεγίστου χρίματος. Περὶ παρρησίας, ὡς μεγίστου γλώσσης.
- Περὶ ἀναστάσεως σωμάτων καθολικῆς. Ἐν ᾧ, Περὶ τῆς ἐν τῷ Χριστῷ διορθώσεως, καὶ ἀποκαταστάσεως. Ὁμοίως τῆς αἰσθημένων παρὰ τὴν ἀναφύοντα σώματα. Περὶ τῆς εἰς δόξαν καὶ δυνάμει ἀλλαγῆς.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΑΥΤΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ σωτέ-
ως ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοῦ τῇ
οὐσῇ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἀγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐ-
πιχαλουμένοις τὸ ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντί τόπῳ αὐτῶν τε καὶ
ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε διὰ ὑμῶν, ἐ-
πὶ τῇ χάριτι ἧς ἡμεῖς ἐκ τῆς δόξης ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν
παντί ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, (κα-
θὼς τὸ μυστήριον ἡμεῶν ἐβραβώθη ἐν ὑμῖν,) ὥστε ὑμᾶς
μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχόμενοι πλεονέ-
κτου καὶ ὑμῶν τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς καὶ βεβαίως
ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεκλήτους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τῆς ὑπο-
δοῦς Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίου ἡμῶν. Παρεκαλῶ δὲ ὑ-
μᾶς, ἀδελφοί, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε
δὲ κατηρπισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἐδηλώ-
θη γὰρ μοι διὰ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῆς Χλόης, ὅτι ἐρε-
δες ἐν ὑμῖν εἰσι· λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, ἐγὼ μὲν
εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.
* Μемейται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσαυραφθῇ ὑμῶν,
ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; δι' αὐτῶν τῶν Θεῶν ὅτι
οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ πρὸς εἴπη
ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. ἐβάπτισα δὲ καὶ Στεφάνον
καὶ οἶκον· λοιπὸν οἱ οἶδα εἰ ἕνα ἄλλον ἐβάπτισα· οὐ γὰρ ἀπέστλέμε
Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' ἀναγγελλίζειν, ὅτι ἐν ὀφείᾳ λόγου,

Γραβ. α. Β
Εφεσ. α. Α
β. ζ. α. Α
π. τ. β. Γ
κ. ο. α. Γ
α. ρ. σ. α. Β
β. τ. μ. β. Γ

Κολ. α. Β
καὶ β. Β

Τιτ. β. Γ
φιλιπ. γ. Δ
α. Θ. σ. γ. Δ
ε. ε. Δ

α. Θ. σ. ε. Δ

Ρωμ. ι. Β
φιλιπ. γ. Δ

Γραβ. ι. Ζ

Γραβ. ι. Β

Γ

κ. ο. α. Α

* μ. ι. α

2 ἐβαπτίσθη.
α. ρ. σ. α. Β
ε. ε. Δ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. Α.

ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τῆς Χριστοῦ· ὁ λόγος γὰρ ὅτι σταυροῦ
τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύ-
ναμις Θεοῦ ἐστίν. γέγραπται γάρ, Ἀπολλῶ πλεονέκτης ὁφείων,
καὶ πλεονέκτης συνέσει τῶν ἀγαθῶν ἀδεήσω. Γοῦ ὁφείων; ποῦ γε αμ-
ματις; ποῦ συζητήτης τῆς αἰῶνος ζωῆς; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ
Θεός τῇ ὀφείᾳ τῆς κόσμου ζωῆς; ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς Θεοῦ
ἐκ ἐγὼ ὁ κόσμος διὰ τῆς ὀφείας τῆς Θεοῦ, ἀδούκησεν ὁ Θεός
διὰ τῆς μαρτίας τῆς κηρύξεως σώσαι τοὺς πεινῶντας. ἐπεὶ δὲ καὶ
Ἰουδαῖοι σημείον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες ὀφείαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς
δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσαυραφθόνον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδα-
λον, Ἕλλησι δὲ μαρτίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ
Ἕλλησι Χριστὸν Θεοῦ δυνάμει καὶ Θεοῦ ὀφείαν. ὅτι τὸ μαρτύριον
Θεοῦ ὀφώτερον τῆς ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀδυνάτεον τῆς Θεοῦ, ἰσχυ-
ρότερον τῆς ἀνθρώπων ἐστίν. Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελ-
φοί, ὅτι πολλοὶ ὀφείων καὶ σάρκα, καὶ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ
ἀγνοεῖς, ἀλλὰ τὰ μαρτία τῆς κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα τοῖς
ὀφείων καταγένηται καὶ τὰ ἀδυνάτεον τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θε-
ός, ἵνα καταγένηται τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀγνοεῖς τῆς κόσμου καὶ τὰ ἐξου-
δυνήματα ἐξελέξατο ὁ Θεός, ὅτι μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα κα-
ταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῶνται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. ὅτι
αὐτὸς δὲ ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅς ἐκλήθη ἡμῖν ὀφεία ἀπὸ
Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, κα-
θὼς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.
Καὶ ἐγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον ἐκ τῆς ὑπεροχῆς
λόγου ἢ ὀφείας, καταγέλλων ὑμῖν τὸ μυστήριον τῆς Θεοῦ· καὶ γὰρ
ἐκρίνα· τὸ εἶδέναι πρὸς ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦ Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐ-
σαυραφθόνον. Καὶ ἐγὼ ἐν ἀδυνάτει καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν ὀφείᾳ
πολλῶν ἐκλήθη πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυμά
μου· ἐκ ἐν πειδοῖς ἀνθρώπων ὀφείας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδεί-
ξει πνεύματος καὶ δυνάμει, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν ὀφείᾳ
ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ. Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν
τοῖς τελείοις, ὀφείαν δὲ οὐκ ἐκ αἰῶνος τοῦτου, οὐδὲ τῶν χρόνων
ἐκ αἰῶνος τοῦτου τῆς καταργουμένων, ἀλλὰ λαλοῦμεν ὀφεί-
αν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, πλεονέκτης ἀποκακρυμμένῳ, ὃν περιέριπεν ὁ

Γραβ. α. Α
Ρωμ. α. Γ

Ἡσαΐα κ. θ. Β

Ἡσαΐα λ. γ. Γ

Ματθ. ι. β. Γ

Δ

Γαλ. β. Α

Γαλ. ε. Β

Γερμ. κ. γ. Α

Γερμ. θ. Η
β. κορ. ι. Δ

β

Γραβ. ι. Α

Κεφ. α. Γ
β. π. α. Γ

Β

Θεός πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ὡς οὐδεὶς τῶν θεούντων τῶν αἰώνων οὐτοῦ ἐγνώκεν· εἰ γὰρ ἐγνώσαν, ἐκ αὐτὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσαύροσαν. ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἄφθαλμός ἐκ εἶδός, καὶ οἱ ἐκ ἡκούσε, ἔπειτα καρδίαν ἀνθρώπου ἐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ὁ Θεός ἀπεκάλυψε διὰ τῆς πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρῶν, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; ἔγωγε καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. ἡμεῖς ὅμως τὸ πνεῦμα τῆς κοίτης ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑποκείμενα τοῦ Θεοῦ χαλεπὰ ἡμῖν, ἃ καὶ λαλῶμεν ἐκ ἐν διδασκαλίᾳ ἀνθρώπου πνεύματος τοῦ Θεοῦ λόγους, ἀλλ' ἐν διδασκαλίᾳ πνεύματος ἀγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συκρίνοντες. ψυχικὸς ὁ ἀνθρώπος ἐδέχθη τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μαρτυρεῖ γὰρ αὐτῷ ὅτι, καὶ ἐδυνάταται γινώσκειν, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς ὅμως οὐδὲν οὐκ ἀνακρίνεται. Τίς γὰρ ἐγνώκειν Κυρίου ὅς συμβεβηκός αὐτόν; ἡμεῖς ὅμως Χριστοῦ ἐχόμεν. Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, ἐκ ἡδυνήθητε λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ· γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τοῖς, ἔτι βρεθῆκα· ἔγωγε γὰρ ἡδυνάσθε, ἀλλ' οὐτε ἐπὶ νῦν δύνασθε· ἐπὶ γὰρ σαρκικοὶ ἐστέ. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλος καὶ ἐρις καὶ διχόνοια, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστέ, καὶ κατὰ τὸν ἀνθρώπον περικυβητοῦτε; ὅταν γὰρ λέγη τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου· ἕτερος δὲ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστέ; τίς οὐκ οἶδεν Παύλον, τίς ὁ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ διακονία δι' ἣν ἡπιστεύσατε, καὶ ἐκείνῳ ὡς ὁ Κύριος ἐδωκεν; Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξανεν. ὥστε οὐτε ὁ φυτεύων ὅτις ἐστι, οὐτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. ὁ φυτεύων ὅτις ἐστι ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· (ἐκαστος δὲ τὸ ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸ ἴδιον κόπον.) Θεοὺς γὰρ ἐσμὲν σὺν ἐργαζομένοι· Θεοὺς γεώργιον, Θεοὺς οἰκοδομῆσαι. Κατὰ τὴν χάριν τῆς Θεοῦ πλεονάζουσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμελίον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἐκαστος δὲ βλέπω πῶς ἐποικοδομεῖ. θεμελίον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι ἢ τὸ κεκείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τῷ θεμελίῳ

Ἡσυχ. β. β.

Γ

β. Γ. ε. τ. α. Γ

Γαροι. κ. Γ

Ἡσυχ. μ. Δ
σοφίας θ. Γ
ραμ. ια. Δ

Β

φ. α. ξ. Δ
γαλ. β. Β

Γ

λίον οὕτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλὰ μὲν· ἐκαστος τὸ ἔργον φανερόν γνήσεται· ἢ γὰρ ἡμεῖς δηλώσομεν, ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμασθήσεται· καὶ ἐκαστος τὸ ἔργον ὅποιον ὅσιν, τὸ πῦρ δοκιμάσῃ. εἰ λινός τὸ ἔργον μῦς ὁ ἐπὶ κοδόμησιν, μισθὸν λήψεται· εἰ πῦρ τὸ ἔργον κατακαήσεται, (ζημιωθήσεται, αὐτὸς ὅμως σωθήσεται, οὕτως ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐστέ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἰ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθειρεῖ τὸν οὖτον τοῦ Θεοῦ· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἱ πνεῖς ἐστέ ὑμεῖς. Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἰ τις δοκῇ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι οὕτω, μαρὸς γινέσθω, ἵνα γνήσεται τοῦ Θεοῦ· ἢ γὰρ τοῦ Θεοῦ τοῦ κόσμου οὕτου, μαρὸς γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι. γέγραπται γάρ, Ὁ δραστήμιος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. Καὶ πάντες, Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τοῦ Θεοῦ ὅτι εἰσι μάταιοι. Ὡς τε μηδεὶς καυχέσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ὅσιν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστώτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ὅσιν, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεός. Οὕτως ἡμεῖς λογιζέσθω ἀνθρώπος ὡς ὑπηρετᾷς Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμοις μυστηρίων Θεοῦ· ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ. ἐμοὶ ὅμως εἰς ἐλάχιστον ὅσιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρίθω, ἢ ὑποδύω ἀνθρώπου ἡμέρας. ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σὺν οἶδα. ἀλλ' ἐκ ἐν οὕτω δεδικαίωμα· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ ἡκρίνετε, ἕως ἀνέλθῃ ὁ Κύριος, ὅς καὶ φωτίσῃ τὰ κρυπτά τῆς σκοτίας, ἃ φανερώσιν τὰς βουλὰς τοῦ καρδιῶν, ἃ τότε ὁ ἐπαινος γνήσεται ἐκαστῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα ὅμως, ἀδελφοί, μετεγρημάπισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθῃτε τὸ μὴ ὑπερὸ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπερβόης τοῦ Φιλοῦσθε κατὰ τὸν ἕτερον. τίς γὰρ σε διακρίνει; τί δὲ ἐχρῆς ὁ ἐκ ἐλαβες; εἰ γὰρ καὶ ἐλαβες, πικραίσαι ὡς μὴ λαβὼν; ἡδὴ κενωμένοι ἐστέ, ἡδὴ ἐπληρώθητε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε· καὶ ὁ φερόν γε ἐβασίλευσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοῦ δοκῶντος ἐχρῆς ἀπεδείξεν ὡς ἡπιδανᾶτοις, ὅτι θεὰ ἔχον ἐγνήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ

Δ Κ. ε. φ. Δ
β. κ. ε. φ. Δ

Γ. α. β. Γ
φ. α. γ. Β

β. Κορ. ε. Α

Ματθ. ζ. Α
ραμ. β. Α

Β

ἀφ' ἑλπίος καὶ ἀνθρώπων. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ
φρόνιμοι ἐν Χριστῷ ἡμεῖς ἀδελφεοί, ὑμεῖς ὁ ἰσχυροὶ ὑμεῖς ἐν-
δοξοὶ, ἡμεῖς ὁ ἄπιοι. ἀρετὴ τῆς ἀρετῆς ὥρας καὶ πεινῶν, καὶ
διψῶν, καὶ γυμνῶν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀσπα-
σόμεθα, καὶ κοπιῶμεθα, ἐργαζόμεθα ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορού-
μεθα, βλασφημούμεθα, ὡς δεικαδάρματα τοῦ κόσμου ἐν γυνήτι
καὶ πάντων δειφίμα ἕως ἀρετῆς. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς ῥα-
φωπαῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετοῦ· ἐάν γάρ μου
ἐσὶν παῖδες, ὡς ἐσὶν ἐν Χριστῷ, ἀλλ' ὡς πολλοὶ πατέρες
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ ἀγαθίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐκτρέφω.
Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. * διὰ τοῦτο ἐπε-
ψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητόν ἐς πᾶσαν ἐν Κυ-
ρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀγαπήσεται ὡς ὁδοῦ μου τὰς ἐν Χριστῷ, * καθὼς
πάντα ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. Ὡς μὴ ἐργαζομένου δὲ
μου πρὸς ὑμᾶς, ἐπιστάθην ἵνα ἐλευσώμαι δευτέρως
πρὸς ὑμᾶς, ἐάν ὁ Κύριος θέλῃ, καὶ γνώσωμαι οὐ τὸ λόγον
τῆς πεφιστωμένης, ἀλλὰ πῶς διδάσκω. οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματι καὶ ὁμιλίᾳ.
Ὡς ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἡ-
τις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναικὰ ἵνα τοῦ
πατρὸς ἔχῃ· καὶ ὑμεῖς πεφιστωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον
ἐπειθήσατε, ἵνα ἔξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ πόρνος τοῦ ποιή-
σας. Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, ὡρῶν ὁ πῶ πνεύματι,
ἡδη κέκρικα ὡς ὡρῶν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺν ἀχθέντων ὑμῶν καὶ
τοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὡς ἀποδοῦμαι τοῖς τοῖς τῶ σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρ-
κός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Οὐ
καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. ἐκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ
φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην,
ἵνα ᾖτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστέ ἀζύμοι· καὶ γὰρ τὸ πάχος ἡ-
μῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπύθη Χριστός. ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ

Γρατ. κ. Η
α. θ. β. γ. δ.
β. γ. δ. ε. ζ.
Ματθ. ε. Η

Γρατ. κ. Η
α. θ. β. γ. δ.
α. θ. ε. ζ. η. θ.

Λατ. ι. η. θ.

Καλ. β. Α

α. τ. μ. α. Δ

Γαλ. ε. Β

Γ

Δ

Ε

Β

Γ

2 του 7ου π. 1. 12

* κατ' ὅσον ἐγὼ
Χριστοῦ. 1. α

* Ἰησοῦ. 1. ε. 12

* ἡμεῖς. 1. α
* Χριστοῦ. α. 12

1. 1. 17. 11

παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις
ἐλευθερίας καὶ ἀληθείας. Ἐξαίρετα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ
σὺν ἀναμίσγυνται πόρνοις· καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου
τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκτης, ἢ ἀρπαξίν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ
ὁφείλετε ἀρετὴ ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν νυνὶ ὅτι ἔξαίρετα ὑμῖν μὴ
σὺν ἀναμίσγυνται, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος,
ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορὸς, ἢ μέθυσοις, ἢ ἀρπαξί,
ἢ τοῖς τοῖς μὴ σὺν ἐσθλῇ. Τί γὰρ μοι καὶ σὺ ἐξω κρίνεις; ἐ-
γὼ τοῖς ἐσθλῶ ὑμεῖς κρίνετε; σὺν ὅτι ἐξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἔξα-
ίρετα ὑμῖν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. Τολμᾷ τις ὑμῖν,
πρὸς ἡμᾶς ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ καὶ οὐχὶ
ἐπὶ τῷ ἀγίῳ; ἐκ οἶδατε ὅτι ὁ ἀγίος τὸν κόσμον κρινούσιν; καὶ εἰ ἐν
ὑμῖν κρίνῃ ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐστέ κριτῶν ἐλαχίστων; Οὐκ
οἶδατε ὅτι ἀφ' ἑλπίος κρινόμεθα; μή γέ βιωπικὰ; βιωπικὰ μὲν οὖν
κριτὴ εἶναι ἐχόντες, σὺν ἔξωθεν ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τοῖς
καθιζέτε. πρὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑμῖν λέγω. οὕτως ἐκ ἐστὶν ἐν ὑμῖν ὁ
φῶς ἐστὶν εἰς, ὃς διωθήσεται διακρίναι ἀλλὰ μέσον ἐκ ἀδελφοῦ αὐ-
τοῦ; ἀλλὰ ἀδελφὸς μὴ ἀδελφὸς κρίνῃ, καὶ τὸ ἐπὶ ἀπίστων ἡδη
μὲν οὐδ' ὅλως ἡγήματα ἐν ὑμῖν ὅτι, ὅτι κρίματα ἔχετε μὴ ἐαυ-
τοῦ. διαπὶ ἐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διαπὶ ἐχὶ μᾶλλον ὑποστερεῖσθε;
ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ὑποστερεῖτε, ἐκ ταῦτα ἀδελφοί; ἢ ἐκ
οἶδατε ὅτι ἀδικοὶ βασιλεύουσιν Θεοῦ ἐκ κληρονομήσοις; μὴ πλανᾷ
δε; ἔτε πόρνοι, ἔτε εἰδωλολάτραι, ἔτε μοιχοί, ἔτε μαλακοί, ἔτε
ὑποκοίται, ἔτε κλέπται, ἔτε πλεονέκται, ἔτε μέθυσοι, οὐ λοιδο-
ροί, ἔτε ἀρπαγες βασιλεύουσιν Θεοῦ ἐκ κληρονομήσοις. καὶ ταῦτα
ἵνα ἡμεῖς ἀπελούσασθαι, ἀλλὰ ἡγιασθαι, ἀλλ' ἐδικαιώσθαι
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
πάντα μοι ἐξέστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἐξέστιν,
ἀλλ' ἐκ ἐγὼ ἐξοισταθήσομαι ὑποτακνός. τὰ βεβήματα τῇ κοι-
λίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βεβήμασιν ὁ δὲ Θεὸς καὶ πάντως ἐκ ταῦτα
καταργήσεται. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ
Κύριος τῷ σώματι. ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγάρε, καὶ ἡ-
μᾶς ἔξελεται διὰ τὴν δυνάμει αὐτοῦ. ἐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα
ὑμῶν, μὴ Χριστοῦ ὅτι; ἀρετῆς οὖν τὰ μὴ τῆς Χριστοῦ, ποιήσω

Ματθ. ι. η. Β
β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

Ματθ. ε. Ζ
Λατ. ε. Δ
Ρωμ. ι. β. Δ
α. θ. ε. ζ. η. θ.

Γαλ. ε. Δ.

Τιτ. γ. Α

Κριτ. ι. Β

Ρωμ. ε. Α

Δ

Ε

Β

Γ

Γεν.β.Δ
ματθ.ιβ.Α
μάρκ.ι.Α
εφε.ε.Η

Κεφ.γ.Δ
β.κορ.γ.Δ
Κεφ.ζ.Δ.
α.πλ.α.Δ

α.Πετ.γ.Β

Ματθ.ε.Γ
και ιθ.Β
μάρκ.ι.Β
λוק.ις.Δ

Δ πόρνης μὴ; Μὴ γάρ τοι. Ἡ ἐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ
πόρνη, ἐν σῶμα ὄντι; Ἐσὺ γὰρ φησὶν, οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν.
ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεύμα ὄντι. Φύγετε πλεονε-
κείαν. πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκ τῶν σῶμα-
τός ὄντι· ὃ πορνείων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμάρταν. Ἡ ἐκ οἴδα-
τε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, ναὸς τῆς ἐν ὑμῖν ἀγίου πνεύματος ὄντι
οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ἐκ ἐσέ εἰς αὐτῶν; ἡγοράσητε τὴν τιμὴν
δοξάσατε δὴ τὸ Θεὸν ἐν τῷ σῶματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι
ὑμῶν, ἅπαντα ὅτι Θεοῦ. Περὶ ὧν ἐγράψατέ μοι, κα-
λὸν ἀνθρώπων γυναικὸς μὴ ἀπιδεῖν· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἡ-
κάστος πλεονεκτεῖ τὸν ἑαυτοῦ γυναικα ἔχοντα, καὶ ἑαυτὸν ἴδιον ἄνδρα
ἔχοντα. τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ πλεονεκτεῖ ὡς κεφαλὴ τὸ ἐκκλησίαν, ὅμοιως δὲ καὶ ἡ ἐκκλησία ὁ ἴδιος σῶμα-
τος ἐκ ἑξοιστάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς ἑκκλησίας
ἐκ ἑξοιστάζει, ἀλλ' ἡ ἐκκλησία. μὴ καταστρέψετε ἀλλήλους, εἰ
μὴ ἡ ἐκ ἐκ συμφώνου πρὸς καὶ ἄλλους, ἵνα ἁγιασθῇ τῇ νηστείᾳ
καὶ τῇ σεβασμῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σὺν ἑρχομένη, ἵνα μὴ
πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. Τοῦτο δὲ
λέγω καὶ σὺν ὁμολογίᾳ, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν. θέλω γὰρ πάντας ὑ-
μῶν ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χεῖρμα ἔχει ἐκ
Θεοῦ, ὅς μὲν οὕτως, ὅς ἕτερος. Λέγω ὅτι τοῖς ἀγαμοῖς καὶ ταῖς
χήραις, καλὸν αὐτοῖς ὄντι ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγὼ εἰς ἡμέρας
τεύονται, χαμνησάτω· κρεῖσσον γὰρ ὄντι χαμνησάτω ἢ πυροῦσθαι.
Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι ὡς ἀπέλλω, ἐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυ-
ναῖκα ἀπὸ ἄνδρος μὴ χωριζέτω· ἐὰν ὃ χωριζέται, μὲνεται
ἄγαμος, ὡς τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω. Καὶ ἄνδρα γυναικα μὴ
ἀφίεναι. Τοῖς ὅλοις ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος, εἰς ἀδελ-
φὸς γυναικα ἔχει ἀπίστον, καὶ αὐτὴ σὺν βουδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐ-
τὸν, μὴ ἀφίεναι αὐτὴν. καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἀπίστον, καὶ
αὐτὸς σὺν βουδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφίεναι αὐτόν· ὡς ἡ ἁ-
για γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀπίστος ἐν τῇ γυναικὶ, καὶ ἡ ἁγία ἡ γυνὴ ἡ ἀ-
πίστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκαθάρτα ὄντι,
νῦν ὃ ἁγιάζονται. εἰ δὲ ὁ ἀπίστος χωρίζεται, χωριζέτω· καὶ δεδου-
λωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφή ἐν τοῖς τοιοῦτοις· ἐν τῇ εἰρήνῃ

2 τὰ σώματα
α.θ.ια.

1 ὁφειλῶν.

ε.ια.

ἐκκλησίου ἡμεῖς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἴδας γυναικα, εἰ τὸ ἄνδρα σώσεις;
ὡς ὡς οἴδας ἄνδρα, εἰ πλεονεκτεῖς γυναικα σώσεις; εἰ μὴ ἐκαστὸς ὡς ἐμέλει-
σεν ὁ Θεός, ἕκαστος ὡς ἐκκλησίου ὁ Κύριος, οὕτως ὡς πατρίτω·
καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περὶ τῆς
ἐκκλησίας ἡ ἐκκλησία; μὴ ἐπιταγῶν· ἐν ἀκροβυστίᾳ ἡ ἐκκλη-
σία; μὴ ὡς ἐπιταγῶν. Ἡ ὡς ἐπιταγῶν οὐδὲν ὄντι, καὶ ἡ ἀκροβυστία
οὐδὲν ὄντι, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. ἕκαστος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἢ
ἐκκλησίᾳ, ἐν ταύτῃ μὲνεται. Δοῦλος ἐκκλησίας; μὴ σοὶ μὴ ἐγώ· ἀλλ'
εἰ ὡς διδάσκει ἐλπίδος γυναικα, μάλλον χεῖρσαι. ὁ γὰρ ἐν Κυ-
ρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ὄντι· ὁμοίως καὶ ὁ
ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλος ὄντι Χριστοῦ. Τιμὴς ἡγοράσητε,
μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκκλησία, ἀδελφοί, ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς τῷ Θεῷ. Περὶ τῶν ὡς ἐκκλησίας ἐπιταγῶν
Κυρίου ἐκ ἐγὼ, γυναικα ὃ δίδωμι ὡς ἡ ἐκκλησία ἐκ Κυρίου
πιστὸς ἐστίν. νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχον διὰ τὴν ἐν ἐσώσαν
ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπων τὸ οὕτως ἐστίν. Δέδεσται γυναικα;
μὴ ζῆτει λύσιν· λέλυσται ἀπὸ γυναικὸς; μὴ ζῆτει γυναικα.
ἐὰν ὃ καὶ γυναικα, οὐχ ἡμῶντες· καὶ ἐὰν γυναικα ἢ ὡς ἐκκλησίας, οὐχ
ἡμῶντες· θλίβειν ὃ τῇ σαρκὶ ἐξοιστῶν οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν
φείδομαι. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ καμνὸς σὺν ἐσάλμε-
νος· τὸ λοιπὸν ὄντι ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναικας, ὡς μὴ ἔχοντες
ᾧσι, καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ
χαίροντες· καὶ οἱ ἀρρογῶντες, ὡς μὴ κατέχοντες· καὶ οἱ ῥεω-
μενοὶ τῷ κόσμῳ οὕτω, ὡς μὴ κατὰ ῥεωμενοὶ. ὡς γὰρ γὰρ τὸ
ζῆμα τὸ κόσμου οὕτου. Θέλω ὃ ὑμᾶς ἀμερίμους ἐστίν. ὁ ἀγα-
μος μεμεμνῶς τῶ Κυρίου, πῶς ὁρᾷ τῷ Κυρίῳ· ὁ ὃ γαμή-
σας μεμεμνῶς τῶ κόσμου, πῶς ὁρᾷ τῇ γυναικὶ· μεμερί-
σται ἡ γυνὴ καὶ ἡ ὡς ἐκκλησίας. Ἡ ἀγαμος μεμεμνῶς τῶ Κυρίῳ,
ἵνα ἡ ἁγία καὶ σῶμα ἐκ πνεύματος· ἡ ὃ γαμήσασα μεμεμνῶς
τῶ κόσμου, πῶς ὁρᾷ τῷ ἀνδρὶ. Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν
αὐτῶν συμφέρον λέγω, ὅτι ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ
πρὸς τὸ εὐχρημον καὶ ὑπερόσσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπελευσά-
σας. Εἰ δὲ ἡ ἀγαμονεῖν ἐπὶ πλεονεκτεῖν αὐτοῦ νομίζῃ, ἐὰν
ἢ ὑπερκαμνός, καὶ οὕτως ὁφείλει γίνεσθαι, ὁ δὲ ποιείτω· οὐχ

Κεφ.γ.Δ
α.πλ.α.Δ

E

Z

H

1 ὁ, α.ια
2 σὺν ἐσάλμε-
νος τὸ λοιπὸν
ὄντι, ἵνα, α.

3 γυναικα, καὶ
μεμερίσται, ε.
4 ἡ γυνὴ ἡ ἀγα-
μος καὶ ἡ παρ-
θένος μεμε-
μνῶς. ε.ια

4 ὁ ὑπερόσσεδρον.
α.θ.ια. γ.ε.
ὁ ὑπερόσσεδρον.
π.α.ε.

ἀμδρτάνη· γαμείτωσαν. ὅς ᾧ ἔσκηκεν ἐδράκος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔξοισίαν ᾧ ἔχῃ πᾶσι τῶν ἰδίου θελήματος, καὶ ὁδὸν κέρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, ᾧ τηρεῖν πλὴν ἑαυτοῦ ὁρδένον, καλῶς ποιεῖ. ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων, καλῶς ποιεῖ. ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων, κρείσσον ποιεῖ. Γυνὴ δὲ δεῖται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρονον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ἐὰν ᾧ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν αὐτῆς γαμηθῶναι, μόνον ἐν Κυρίῳ· μακαριώτερον δὲ ὅστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ, καὶ ᾧ ἐμὴν γνώμην. δοκῶ ᾧ καὶ γὰρ πνεύ-

Ρωμ. 7. Α

α. Θ. 1. 1. Β

μα Θεοῦ ἔχῃ. Περὶ ᾧ τῶν εἰδωλοθύτων, οἵδα μὲν ὅτι

ὅτι πάντες γινώσκουσιν ἔχοντες. ἡ γινώσκεις φρεσίν, ἡ ᾧ ἀγάπῃ οἰκοδομεῖ. εἰ δὲ τις δοκῇ εἰδέναι, οὐδέπω οὐδὲν ἐγνώκε κατὰ δέξιν γινώσκαι. εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸ Θεόν, ὅσα ἐγνώσκαι ὑπὸ αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως οὐκ ἔχω εἰδωλοθύτων, οἵδα μὲν ὅτι οὐδὲν εἰ-

δωλον ἐν κόσμῳ, ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἰς. καὶ γὰρ εἰπερ εἰσι λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, (ὡς περ εἰσι θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί,) ἀλλ' ἡμῖν εἰς Θεὸς ὁ πατήρ, ὃς οὐ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν. ὅς εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐκ ἐν πᾶσιν ἡ γινώσκεις. ἡ γινώσκεις τῇ σιμείδῃ τῆς εἰδωλοθύτου ἕως ἀρπὺς εἰδωλο-

θύτον ἐδίοισι, καὶ ἡ σιμείδῃ αὐτῶν ἀδενῆς ἔσται μολυῶν. βρώμα ᾧ ἡμᾶς οὐκ ὁρίσθησι τῷ Θεῷ. οὐτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, πειρασθῶμεν. οὐτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑπερούμνητα. Βλέπετε ᾧ μὴ πως ἡ ἔξοισία ὑμῶν αὐτῇ αὐτοσκομῇ γινώσκαι τοῖς ἀδενούουσιν. ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε ἔχοντα γινώσκαι ἐν εἰδωλείῳ κατὰ

καίμῳ, οὐκ ἡ σιμείδῃ αὐτῶν ἀδενούουσιν ὅπως οἰκοδομηθῇ. εἰς τὸ τὰ εἰδωλοθύτα ἐδίοισιν; καὶ ἀπολείπεται ὁ ἀδενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσῃ, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν; ἔγωγε ἀμδρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τυπῶντες αὐτῶν πλὴν σιμείδῃσιν ἀδενούουσιν, εἰς Χριστὸν ἀμδρτάνετε. Διότι εἰ βρώμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸ αἰῶνα, ἵνα

μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀποσολός; ἐκ εἰμὶ ἐλθὼν; οὐκ Ἰησοῦ Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἔωρακα; οὐκ ἔργον μου ἡμεῖς ἐστὶ ἐν Κυρίῳ; εἰ ἄλλοις ἐκ εἰμὶ ἀποσολός, ἀλλὰ καὶ ὑμῖν εἰμὶ. ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς

5 ποιήσας. 6 ποιήσας. 7 ποιήσας. 8

1 ὁ δὲ σφραγιστής. 2. 1. α

2 ἀδενῶν. 1. 1. α

Ρωμ. 1. 1. Γ

Ρωμ. 1. 1. Δ

1 ἡ δὲ σφραγὶς. 2. 1. α

2 ἀποσολός. 2. 1. α

ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστὲ ἐν Κυρίῳ. ἡ ἐμὴ ἀποστολὴ τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνοισιν αὐτῇ ὅτι, Μὴ ἐκ ἐχθρῶν ἔξοισίαν φαγεῖν καὶ πίνειν; μὴ ἐκ ἐχθρῶν ἔξοισίαν ἀδελφῶν γυναικᾶς ποιεῖν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀποστολοί, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν Κυρίων, ἐκ Κηφᾶς; ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας ἐκ ἐχθρῶν ἔξοισίαν τῆς μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς σφραγίσεται ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ποτε; ἡς φυλάξῃ ἀμπελῶνα, ἐκ τῆς καρποῦ αὐτοῦ ἐκ ἐσθῆς; ἡ πῶς ποιμαίνει ποιμνίον, καὶ ἐκ τῆς γάλακτος τῆς ποιμνῆς ἐκ ἐσθῆς; μὴ καὶ ἀνὰ θεοῦ ταῦτα λαλῶ; ἡ οὐκ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται, Οὐ φιμώσῃς βοῦν ἄλλοῦντα. Μὴ τῷ βοῶν μὴ εἰ τῷ Θεῷ, ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγρέφη, ὅτι ἐπὶ ἡμῖν ὁ Φαίλιος ὁ δροτεῖαν, δροτεῖαν, καὶ ὁ ἄλλων τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχῃ, ἐπὶ ἐλπίδι. εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπεύραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ σαρκικὰ διεύραμεν; ἡ ἄλλοι τῆς ἔξοισίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' ἐκ ἐχθρῶν ἔξοισίαν τῶν πάντων, ἀλλὰ πάντα σέσωκεν, ἵνα μὴ ἐκοπήν ἵνα δώμεν τῷ διαφελίῳ τοῦ Χριστοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργάζονται, ἐκ τῆς ἱεροῦ ἐδίοισιν; ὁ τῷ θυσιαστεῖα πωροσσεύοντες, τῷ θυσιαστεῖα συμμερίζονται; Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τῷ διαφελίῳ καταφελίοισιν, ἐκ τῆς διαφελίου ζῆν. ἐγὼ ᾧ οὐδὲν ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἐγρέφα ᾧ ταῦτα, ἵνα οὕτω γινώσκαι ἐμοί. καλὸν γὰρ μοι μᾶλλον ἀποδανεῖν, ἢ τὸ καύχημα μου ἵνα πῶς κενώσῃ. ἐὰν γὰρ διαφελίζομαι, ἐκ ἐστὶ μοι καύχημα; ἀνάγκη γὰρ μοι ἐπὶ κείται. οὐαὶ δὲ μοι ὅστιν, ἐὰν μὴ διαφελίζομαι. εἰ γὰρ ἐκὼν ἔχω πωροσσω, μὴ ἔχω. εἰ ᾧ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευκα. Τίς οὐκ οἶδεν ὁ μισθός; ἵνα διαφελίζομεν ὁ ἀδάπανον θήσω τὸ διαφελίον ἐκ Χριστοῦ, ἵνα μὴ κατὰ χεῖρα τῆς ἔξοισίας μου ἐν τῷ διαφελίῳ. ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα εὐαγγελισθῶ κερδήσω. καὶ ἐχθρόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίοις κερδήσω. τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα εὐαγγελισθῶ κερδήσω. τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνόμος (μὴ ὢν ἀνόμος Θεῷ, ἀλλ' ἐν νόμῳ Χριστοῦ) ἵνα κερδήσω ἀνόμοις ἐχθρόμην τοῖς ἀδενέσιν ὡς ἀδενῆς, ἵνα εὐαγγελισθῶ κερδήσω. τοῖς

Β

Δ. 1. 1. Α. 2. 1. 1. Γ.

Ρωμ. 1. 1. Ζ

Δ. 1. 1. Α

Γ

Δ

πᾶσι γέροντα ἅπαντα, ἵνα πάντως ἴνασ' σώσω. Ὅσοιο δὲ ποιῶ
διὰ τὸ διαγγέλιον, * ἵνα συνκοινωνὸς αὐτῷ γίνωμαι. Οὐκ οἶδατε
ὅτι οἱ ἐν σατίῳ πρέχοντες, πάντες μὲν πρέχουσιν, εἰς τὸ λαμβά-
ναι τὸ βραβεῖον; οὕτω ἔρχεσθε ἵνα καταλάβητε. πᾶς ὁ ἀγωνι-
ζόμενος ὅλην τὴν ἑαυτοῦ σάρκα καὶ ὅλην τὴν ψυχὴν ἵνα φθαρτὸν σώ-
σαν λαβῇ, ἡμεῖς ὁ φθαρτὸν. Ἐγὼ ποίνω οὕτω πρέ-
χω, ὡς ἐκ ἀδελφῶς ἔγω πνικθῶ, ὡς ἐκ ἀέρος δέρων· ἀλλ' ὑπο-
παύζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαρχῶ, μήπως ἄλλοις κηρύ-
ξας, αὐτοὺς ἀδοκίμος γίνωμαι. Οὐ θέλω ὅτι ὑμᾶς ἀ-

γνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμεῖς πάντες ὑπὸ πλὴν νεφέλῃ
ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, καὶ πάντες εἰς τὸ
Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάν-
τες τὸ αὐτὸ βρώμα πνιδιακὸν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
πόμα πνιδιακὸν ἔπινον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνιδιακῆς ἀκολου-
θούσης πέτρας· ἢ τὴν πέτραν ἡμεῖς ὁ Χριστός. ἀλλ' ἐκ ἐν τοῖς πλείο-
σιν αὐτῶν ἀδόκισεν ὁ Θεός· κατεσφώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Β Ταῦτα ὅτι τύποι ἡμεῖς ἐγνήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμη-
τὰς κακῶν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες ἐπεθύμησαν. Μὴ δὲ εἰδωλολατρῶν
γίνεσθε, καθὼς ἴνασ' αὐτῶν, ὡς γέγραπται, Ἐκάθισεν ὁ λαὸς Φα-
ρισαῖς καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἀνέστησαν παῖδες. Μὴ δὲ πορνεύωμεν, καθὼς
ἴνασ' αὐτῶν ἐπορεύθησαν, καὶ ἔπεισαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χι-
λιάδες. Μὴ δὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ πνὲς αὐ-
τῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑποτῶν ὅφρων ἀπώλοντο. Μὴ δὲ δοκίμα-
τε, καθὼς καὶ ἴνασ' αὐτῶν ἐδοκίμασαν, καὶ ἀπώλοντο ὑποτῶν ὅλο-

Γ τε, καθὼς καὶ ἴνασ' αὐτῶν ἐδοκίμασαν, καὶ ἀπώλοντο ὑποτῶν ὅλο-
θροιο. Ταῦτα ὅτι πάντα τύποι σὺνέβαλλον ἐκείνοις· ἐξέτασεν ὁ
θεὸς νοθεύσαι ἡμᾶς, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατελήθησαν.
Ὡς τε ὁ δοκῶν ἐστὶν αἰ, βλέπω μὴ πείσῃ. πειρασμὸς ὑμᾶς ἐκ
ἐλήφεν ἢ μὴ ἀνδρώπινος· πιστὸς ὁ Θεός, ὅς ἐκ ἐὰς ὑμᾶς πει-
ραδύει ὑμᾶς ὁ δυνάστης, ἀλλὰ ποιήσῃ ἐν τῷ πειρασμῷ καὶ
πλὴν ἔκβασι, τὴν δυνάστη ὑμᾶς ὑπενέγκειν. διότι, ἀγαπῶν

Δ μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας· ὡς φρονίμοις λέγω·
κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι· τὸ πῶμα τῆς εὐλογίας ὁ εὐλογεῖς, οὐχὶ
κοινωνία τῆς αἱματος τοῦ Χριστοῦ ὅτι; τὸ ἄρτον ὃν κλῶ-
μεν, οὐχὶ κοινωνία τῆς σῶματος τοῦ Χριστοῦ ὅτι; ὅτι εἰς ἄρτος,

κεθ.μ.ε.γ
εξομ.γ.δ
εξομ.γ.ζ
εξομ.ι.δ
εξομ.β.β

κεθ.κ.α

κεθ.μ.α.α

εξομ.λ.β.β

κεθ.μ.ε.β

κεθ.κ.α.β

κεθ.μ.ε.ζ
ιουδα.β

* τὸ θεοῦ. ια

εὐαγγ.α.γ.π

ι.δ.ε

εὐαγγ.α.γ.π
κεθ.μ.ε.β.ια

εὐαγγ.α.γ.π
κεθ.μ.ε.β.ια

εὐαγγ.α.γ.π
κεθ.μ.ε.β.ια

ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν. Θ γὰρ πάντες ἐκ τῆς ἐνὸς ἄρτου με-
τέχομεν. Βλέπετε τὸ Ἰσραὴλ καὶ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐδίδοντες τὰς
θύσιας κοινωνοὶ τῆς θυσιασθελοῦ εἰσὶ; ἡμεῖς οὐ φημι; ὅτι εἰδωλόν,
πῶμα, ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον, ἡμεῖς; ἀλλ' ὅτι ἀθύει τὰ ἔθνη, δαίμο-
νίοις θυεῖ καὶ θεῶ. οὐ θέλω ὅτι ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
γίνεσθαι. καὶ δυνάσθαι ποτήριον Κυρίου πνὴν καὶ ποτήριον δαι-
μονίων· οὐ δυνάσθαι τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης
δαίμονίων. ἡμεῖς Ἰσραὴλ καὶ σάρκα; Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐ-
τοῦ ἐσμεν; πάντα μοι ἐξέστι, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα
μοι ἐξέστι, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. μὴδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω,
ἀλλὰ τὸ τῆς ἐτέρου ἐκάστος. Πᾶν τὸ ἐν μακάλλω πωλούμεν
ἐδίετε, μὴ δὲ ἀνακρίνοντας διὰ πλὴν σὺνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου
ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. εἰ δὲ τις καλεῖ ὑμᾶς τὸ ἀπίστον,
καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ Ἰσραὴλ καὶ σάρκα ὑμῶν ἐδίετε, μὴ
δὲ ἀνακρίνοντας διὰ πλὴν σὺνείδησιν. ἐὰν δὲ τις ὑμῶν εἴπῃ, ὅτι
εἰδωλόθυτον ὅτι, μὴ ἐδίετε, δι' ἐκείνον τὸν μὴ σὺνείδησαν, ἐπὶ
σὺνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· σὺνεί-
δησιν ὅτι λέγω οὐχὶ πλὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ πλὴν τῆς ἐτέρου. ἵνα πᾶς ὁ
ἐλθὼν εἰς μου κρίνεται ὑποτῶν ἄλλης συνείδησεως; εἰ ὅτι ἐγὼ χα-
λεπ μετέχω, ἡ βλασφημῶμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ βλασφημῶ; εἴ-
τε οὐ ἐδίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε πᾶ ποιείτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ
ποιεῖτε. Ἀποδοκοὶ γίνεσθε καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τῆς Θεοῦ, καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ὑπέσκη, μὴ ζητῶν
τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Ε Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστός. Ἐπαίνω δὲ
ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μοι μέμνησθε, καὶ καθὼς ἡμεῖς ἐδίδω-
κα ὑμῖν, τὰς ἡμετέρας κατέχετε. θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι
παντὸς ἀνδρός ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ὅτι· κεφαλὴ ὁ ἡγεμὸν ὁ σώματος
ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ ὁ Χριστός, ὁ Θεός. πᾶς ἀνὴρ ὡς σαρκευχόμε-
νος ἡ κεφαλῆς ὡς κεφαλῆς ἔχων, καταταγῶς πλὴν κεφα-
λῶ αὐτοῦ· πᾶσα ὁ γυνὴ ὡς σαρκευχόμενος ἡ κεφαλῆς ὡς κεφαλῆς
ἐκκλησίας τῆς Θεοῦ, καταταγῶς τῇ κεφαλῇ ἑαυτῆς.
ἐν γὰρ ὅτι ἐπὶ αὐτὸ τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται
γυνὴ, καὶ κειράτω. ὅτι αἰχρὸν γυναικὶ τὸ κείραται ἡ ἐκκλησία

κεθ.ε.γ

κεθ.μ.ε.β.γ

κεθ.μ.ε.β.γ

κεθ.μ.ε.β.γ

κεθ.μ.ε.β.γ

κεθ.μ.ε.β.γ

κεθ.μ.ε.β.γ

δαι, καὶ καταλυπείδω. ἀνὴρ μὲν γὰρ ἐκ οφείλει κατακαλύπτε-
 δαι πλεῖν κεφαλῇ, εἰκὼν καὶ δοξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ
 δοξα ἀνδρός ἐστίν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ
 ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ ἐκ ἐκπύου ἀνὴρ δια πλεῖν γυναικα, ἀλλὰ
 γυνὴ δια τοῦ ἀνδρα. (διὰ τοῦτο οφείλει ἡ γυνὴ ἑξοισίαν ἔχειν
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, δια τοῦ ἀφ' ἡλίου.) πλεῖν οὐτε ἀνὴρ γυναικὶς
 γυναικός, οὐτε γυνὴ γυναικὶς ἀνδρός ἐν Κυρίῳ· ὡς καὶ γὰρ ἡ γυνή
 ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ δια τῆς γυναικός, τὰ ὅτι πάντα
 ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε, πρὸς ὅτι γυναικα ἀκα-
 τακαλύπτει τὴν Θεῶν πορσεύχεται; ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις δι-
 δάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐάν κομᾷ, ἀπρία αὐτῷ ἐστὶ· γυνὴ δὲ
 ἐάν κομᾷ, δοξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη αὐτῇ περὶ βολαίου δέδο-
 ται αὐτῇ. Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην σιωνή-
 θαν ἐκ ἐχρόνου, ἐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ ὡρα-
 γήτων ἐκ ἐπαινώ, ὅτι ἐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥτιον σιωνέ-
 ρεθε. Πρὸς τὸν μὲν γὰρ σιωνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀ-
 κούω ῥήματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχον, καὶ μέρος τι πεινῶ. δεῖ γὰρ καὶ
 αἰρέσεως ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γινώσκωνται ἐν ὑμῖν.
 Σιωνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐκ ἐστὶ Κυριακὸν δεῖπνον
 φαγεῖν· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον πορλαμβάνει ἐν τῷ φα-
 γεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει, μὴ γὰρ οἰκίας ἐκ ἔχετε εἰς τὸ
 ἐδίδειν καὶ πίνειν, ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ κα-
 ταγινώσκετε τοῦ μὴ ἔχοντες; Τί ὑμῖν εἶπω; ἐπαγγέσω ὑμᾶς ἐν
 τούτῳ; ἐκ ἐπαινώ· ἐγὼ γὰρ ὡρῆλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὁ καὶ
 ὡρῆδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ ὡρῆδίδωτο,
 „ ἐλάβεν ἄρτον, καὶ διχαρήσας ἐκλάσε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φα-
 „ γετε· τοῦτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλωμένον· τοῦτο
 „ ποιεῖτε εἰς τιμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μὲν
 „ τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν
 Ζ. τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὅσάκις ἀνὰ πίνετε, εἰς τιμὴν ἀνάμνη-
 „ σιν. Ὅσάκις γὰρ ἀνὰ ἐδίδετε τὸ ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτή-
 „ ριον τοῦτο πίνετε, ὁ θάνατον τοῦ Κυρίου καταγέλλετε, ἀχρεῖς
 οὐκ ἔλθον. Ὡστε ὅς ἀνὰ ἐδίδετε τὸ ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνετε τὸ ποτήριον
 τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἐνοχλῶς ἐστέ τῷ σώματι καὶ αἵματι τοῦ Κυ-
 ρίου.

Γιν. β. Δ

Μαθ. κε. Γ.
 μδρ. ι. δ. Γ.
 λκ. κ. β. Β

Ιω. γ. Ζ

Ιω. γ. γ. ε.
 λω. β. κ. π. α.
 ι. δ. γ. ε. ι. α.

τοῦ Κυρίου. γ.
 ι. ι. β.

εἰου. Δοκιμαζέτω ὁ ἀνθρώπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου
 ἐδιδέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτήριου πινέτω· ὁ γὰρ ἐδίδων ἐκ πίνων ἀνα-
 ξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐδίδει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ
 Κυρίου. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀδυνεῖς καὶ ἄρρωστοι, ἐκ κοι-
 μῶν ἵκανοί. εἰ γὰρ ἑαυτοῖς διακρίνομεν, ἐκ ἀνὰ ἐκρινόμεθα. κρι-
 νόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παρδυνόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κα-
 τακριθῶμεν. Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν,
 ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐδιδέτω, ἵνα μὴ εἰς
 κρῖμα σὺνέρχησθε. Τὰ ὅτι λοιπὰ ὡς ἀνὰ ἐλθὼ διατάξομαι.
 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. β.
 οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦντε, πορὸς τὰ εἰδωλὰ τὰ ἀφωνα ὡς ἀνὰ ἤγεθε
 ἀπαγρόμενοι. διὸ γινώσκω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ
 λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦ, καὶ οὐδεὶς διώσκει εἰπεῖν· Κυ-
 ριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. Διακρίσεως δὲ χαρισμά-
 των εἰσὶ, καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διακρίσεως διακονιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ
 αὐτὸς Κύριος· ἐκ διακρίσεως ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ
 Θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πάνσιν. Ἐκαστῷ δὲ δίδεται ἡ φανε-
 ρωσις τοῦ πνεύματος πορὸς τὸ συμφέρον ὡς μὲν γὰρ δια τοῦ πνεύ-
 ματος δίδεται λόγος σοφίας, ἀλλὰ δὲ λόγος γνώσεως, καὶ τὸ
 αὐτὸ πνεῦμα· ἐτέρω δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἀλλὰ δὲ
 χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἀλλὰ δὲ ἐνε- B
 ργήματα διωάμεων, ἀλλὰ δὲ πορφητεία, ἀλλὰ δὲ διακρίσεως
 πνευματικῶν, ἐτέρω δὲ γινὴ Γλωσσῶν, ἀλλὰ δὲ ἐρμηνεία Γλωσσῶν·
 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διακρινὼν ἰδίᾳ
 ἐκαστῷ κατὰ βούλησιν. Κατὰ γὰρ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶ, καὶ μὴ
 ἐκ πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μὴ τῆς σώματος· ὅτι ἐνός· πολλὰ ὄντα
 ἐν ἐστὶ σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός· καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς
 πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληες,
 εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποπίσθημεν.
 καὶ γὰρ τὸ σῶμα ἐκ ἐστὶ ἐν ῥήγος, ἀλλὰ πολλὰ. ἐάν τις ὁ ποιῇ, ὅτι
 ἐκ εἰμὶ χεῖρ, ἐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ ὡρᾷ τοῦτο ἐκ ἐστὶ ἐκ
 τοῦ σώματος; καὶ ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἐκ εἰμὶ ὁφθαλμός, ἐκ εἰ-
 μὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ ὡρᾷ τοῦτο ἐκ ἐστὶ ἐκ τοῦ σώματος;
 εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὁφθαλμός, πορὸς ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, πορὸς Γ

Μαρ. θ. Ζ

Ρωμ. ιβ. Α
 ἐφεσ. δ. Β

ι. δ. ι. α.

τῶ νοῖ· ἐπεὶ ἐὰν διλογήσης τῷ πνύματι, ὁ ἀναπληρῶν (W)
 τόπον ἔῃ ιδιώτου, πῶς ἐρεῖ ὁ ἀμύλῳ ὅτι τῇ σῇ ἀρχαίᾳ; ἐπει-
 Δ δὴ πᾶσι λέγεις ἐκ οἴδου. σὺ μὲν γὰρ καλῶς ἀρχαίσεις· ἀλλ' ὁ ἕτερος
 ἐκ οἰκοδομεῖται. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μάλλον
 Γλώσσας λαλῶν· ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους· διὰ τὸ
 νοῦς μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλοις κατηχήσω, ἢ μυελούς λό-
 γους ἐν Γλώσσῃ. Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν,
 ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς ᾧ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. ἐν τῷ νό-
 „ μῳ γέγραπται, Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χαίλεσιν ἑτέροις
 „ λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδὲ οὕτως εἰσακούσονται μου, λέ-
 „ γει Κύριος. Ὡστε αἱ Γλώσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν οὐ τοῖς πνεύμοις,
 E ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ θεωρήσεια οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πνεύ-
 μοις. Ἐάν οὖν σὺ ἐλθῇς ἐν ἐκκλησίᾳ ὅλη ὅτι τὸ αὐτὸ, καὶ
 πάντες Γλώσσας λαλῶσιν, εἰσέλθῃς ὅτι ιδιώται ἢ ἀπίστοι, ἐκ ἐ-
 ροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; ἐάν ὅ πάντες θεωρητεύωσιν, εἰσέλθῃς δὲ πρὸς
 ἀπίστον ἢ ιδιώτην, ἐλέγχεις τὸ πᾶν, ἀνακρίνεται τὸ πᾶν-
 των, ὅτι οὕτω τὰ κρυπτά τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνονται, καὶ
 οὕτω πρὸς τὸν Θεόν ὁμιλοῦνται· ὁ Θεὸς ἀποκρίνεται αὐτοῖς, ὡς
 λαλῶν ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ὄντι. Τί οὖν ὄντι, ἀδελφοί; ὅταν
 σὺ ἐρχῇς, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχῃ, διδασχὴν ἔχῃ, Γλώσσαν
 Z ἔχῃ, ὁποῦ καλυψὴν ἔχῃ, ἐρμηνεύειν ἔχῃ· πάντα πρὸς οἰκοδο-
 μὴν ᾄδω. Εἴτε Γλώσσῃς λαλεῖ, καὶ δύο ἢ τρεῖς ἄνθρωποι, καὶ
 ἀναμέρος, καὶ εἰς διερμηνεύω· ἐάν ὅ μὴ ἢ διερμηνεύῃς,
 σιγᾷ τῷ ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐαυτῷ ὅ λαλείτω ὡς τῷ Θεῷ. Προφήται
 δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ ὅ ἄλλοι διακρίνεται· ἐάν ὅ
 ἄλλω ὁποῦ καλυφθῇ καὶ ἡμῶν, ὁ πρὸς σιγᾷ τῷ· διώκετε
 γὰρ καὶ ἕνα πάντες· θεωρηθεῖν, ἵνα πάντες μαρτυρώμεθα,
 καὶ πάντες ὁμιλοῦμεθα· καὶ πνεύματα θεωρητῶν θεω-
 ρήταις ὑποτάσσεται· οὐ γὰρ ὄντι ἀκαταστάσις ὁ Θεός, ἀλλ'
 α.Τιμ.β.Δ εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῷ ἁγίῳ. Αἱ γυ-
 Γεν.γ.Γ Η ναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγᾷ τῷ· οὐ γὰρ ὅτι πτε-
 ραῖται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεται, καθὼς ὁ νόμος λέ-
 γει· εἰ δὲ ἡ μαθεῖν θέλοισιν, ἐν οἴκῳ τοῖς ἰδίοις ἀνδράς ἐπὶ ὡ-
 τάτωσαν· αἰχρὸν γὰρ ὄντι γυναικῶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν· ἢ ὡς

Ματθ.ι.Α

Ησαΐα.κ.Γ

2. Κορ. ι. ια

3. Επ. ρ. ι. ε.

1α

ε. ια

4. Αἰ. γ. ρ. ι. α.

5. Ε. ρ. ι. ε.

6. Διδ. α. ι. α.

7. Δ.

8. Διδ. α. ι. α.

9. Διδ. α. ι. α.

10. Διδ. α. ι. α.

ὑμῶν ὁ λόγος τῷ Θεῷ ἐξηλάθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνοις κατέστη-
 σεν; εἰ πρὸς δοκεῖ θεωρήσειας ἢ ἢ πνευματικῶς, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἀ-
 γράφω ὑμῖν, ὅτι τὸ Κυρίου εἰσιν ἐντολαί· εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, ἀ-
 γνοεῖτω· ὥστε ἀδελφοί· ζητοῦτε τὸ θεωρηθεῖν, καὶ τὸ λα-
 λῆν Γλώσσας μὴ κωλύετε· πάντα· διημιόνως ἐκ τῆς ἁγίας γι-
 νέσθω. Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ ἀγαθόν· ὅτι ὁ ἀγαθὸς
 ὁ ἀγαθὸς ἀγαθὸς ὑμῖν, ὁ καὶ ὁ ἀγαθὸς, ἐν ᾧ καὶ ἐσθλάτε δι' οὗ
 καὶ σὺ ζεῶτε, πρὸς τὸν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκ τῶν εἰ-
 μῶν εἰκὴ ὅτι πρὸς αὐτὸν. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν ὁ καὶ
 ὁ ἀγαθὸς, ὅτι Χρὶς ἀπέθανεν ὑπὲρ ὑμῶν ἀμάρτιων ὑμῶν,
 καὶ τὰς γραφάς· ὅτι ἐπὶ τῇ, καὶ ὅτι ἐν ἡμεῖς τῇ τελευτῇ ἡμέ-
 ρας, καὶ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ὡς φθὴ Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα·
 ἐπειτα ὡς φθὴ ἐπὶ τῷ πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν
 οἱ πλείους μὲν οὖν εἰς ἀρρί, λινές ὅ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἐπειτα ὡς
 φθὴ Ἰακώβ, εἴτα τοῖς δώδεκα τοῖς πασίν· ἔχατον ὅ πάντων, ὡς
 πρὸς τῷ ἐκ τῷ μαρτυροῦν, ὡς φθὴ καὶ μοί· ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος
 τῶν ἀποστόλων, ὅς ἐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐ-
 δίδωξα τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ· χάρις ὅ Θεοῦ εἰμι ὁ εἰμι, καὶ B
 ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ ἐς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐχρησθήθη, ἀλλὰ πλεονέκτηρον αὐ-
 τῶν πάντων ἐκοπίασα· ἐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις ὅ Θεοῦ ἡ σὺν
 ἐμοί· εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομαι, ὡς ὅτι τῷ
 πρὸς αὐτὸν. Εἰ ὅ Χρὶς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς
 λέγεισιν ὑμεῖς ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνίσταται νεκρῶν ἐκ ἐστίν; εἰ δὲ ἀνίστα-
 σαι νεκρῶν ἐκ ἐστίν, οὐδὲ Χρὶς ἐγήγερται· εἰ ὅ Χρὶς ἐκ ἐγή-
 γερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὸν δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.
 εὐρεσκομεθα ὅ καὶ ψευδομάρτυρες τῷ Θεῷ, ὅτι ἐμάρτυρήσα-
 μιν καὶ τὸν Θεόν ὅτι ἡ χάρις τῷ Χρῆστον· ὅν ἐκ ἡγάρεν, εἴπερ ἄρα
 νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται· εἰ γὰρ νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χρὶς
 ἐγήγερται· εἰ ὅ Χρὶς ἐκ ἐγήγερται, μακάριος ἡ πίστις ὑμῶν, ἐπὶ
 ἐστὶ ἐν ταῖς ἀμάρτιαις ὑμῶν· ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρῆστῳ, Γ
 ἀπόλονται· εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπιότες ἐσμέν ἐν Χρῆστῳ μό-
 νον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν· νυνὶ ὅ Χρὶς ἐ-
 γήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κοιμημένων· ἐγέρτετο· ὅ
 παιδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνίσταται

1. Κορ. ι. ια

2. Διδ. α. ι. α.

3. Δ.

Γαλ. α. Β

Ησαΐα. κ. Γ

α. π. β. Δ

Γαλ. β. Α

Γαλ. κ. Β

Γραμ. β. Α

Ρωμ. θ. Α

Εφ. γ. Β

1. Κορ. ι. ια

2. Διδ. α. ι. α.

3. Διδ. α. ι. α.

Γ

Κολ. α. Γ

Διδ. α. Β

νεκρῶν ὡς πρὶ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, ὥτω καὶ ἐν
τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιήσονται· ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ σῶ-
ματι, ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοὶ ἐν τῇ κοίτῃ αὐ-
τοῦ· εἴτα τὸ τέλος, ὅταν ᾤψαδῶ πάλιν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πα-
τερί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ
δυνάμιν· δὲ ἵνα αὐτὸν βασιλεύσῃ, ἀρχὴ οὐκ ἀντιπᾶντας
τῶν ἐχθρῶν· ὑποταγῇ τοῖς πόδας αὐτοῦ· ἕκαστος ἐχθρὸς καταρ-
γεῖται ὁ θάνατος· πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑποταγῇ τῶν πόδας αὐτοῦ.
Ὅταν ὁ εἰπῇ ὅτι πάντα ὑποτάσσεται, ἴδιον ὅτι ἐκ τῶν τῶν ὑπο-
τάσσαντος αὐτοῦ πάντα· ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ πάντα,
τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτὸν Θεῷ
πάντα, ἵνα ὁ Θεὸς ᾤ πάντα ἐν πάνσι· ἐπεὶ ἡ ποιήσασθαι οἱ βα-
πτίζοντες ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; καὶ
καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; καὶ ἡμεῖς κινδυνολομεθα
πᾶσαν ὥραν; καὶ ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ πάλιν ἡμετέραν καὶ
χρῆσιν, ἵνα ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· εἰ (καὶ ἄνθρω-
πον) ἐθελουμά χησάμεν ἑφ' ἑσέ, ἵνα μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐ-
γείρονται; φάτω μὲν ἡ πῶ μὲν αὐτοῦ γὰρ ἀποθνήσκουμι.
μη πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἡ δὲ χρεῖα ὁμιλίας κακῆς· ἐκνήψα-
τε δι' αὐτῶν, καὶ μὴ ἀμνηστῆτε· ἀγνοοῦσιν γὰρ Θεοὶ ἵνες ἔχουσι
πρὸς ἐν ἑσέ ἡμῖν λέγω, ἀλλ' ἐρεῖ τις, Πῶς ἐγείρονται οἱ νε-
κροί; ποῖον ὁ σῶμα ἐρχονται; ἀφρον, σὺ δ' ἀπεῖρες οὐ ζωο-
ποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ καὶ ὁ ἀπεῖρες, οὐ τὸ σῶμα τὸ χρυσο-
μεθον ἀπεῖρες, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ ἕν ὅτι
λοιπῶν· ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἡθέλησεν, καὶ ἕκα-
στῷ τῷ ἀπειράτων τὸ ἴδιον σῶμα· οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ
σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη ὁ σὰρξ κτελῶν,
ἄλλη ὁ ἰχθύων, ἄλλη ὁ πτερυγίων, καὶ σῶματα ἐπουράνια, καὶ σῶ-
ματα ὀπίγνα, ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ ἐπουρανίων δοξά, ἑτέρα δὲ
ἡ τῶν ὀπίγειων ἄλλη δοξά ἡλίου, καὶ ἄλλη δοξά σεληνῆς, καὶ
ἄλλη δοξά ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστὴρ διαφέρει ἐν δοξῇ. οὕτω
καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· ἀπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀ-
φθορίᾳ· ἀπείρεται ἐν ἀπῆμᾳ, ἐγείρεται ἐν δοξῇ· ἀπείρεται ἐν
ἀδενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· ἀπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγεί-

α.Θ.ε.λ.Δ.

φ.δ.ρ.Α.
ε.β.ρ.α.Δ.
κα.μ.Γ.
φ.α.β.β.Ζ.
φ.α.μ.Γ.
ε.β.ρ.β.Β.

Η.α.κ.β.Δ.
σ.β.α.β.Β.
Δ.μ.α.δ.δ.
Λ.α.κ.α.ν.κ.
π.α.ρ.ο.ι.μ.α.
1.1α.

αὐτοῦ. 1α

2 αὐτῶν. α.β.
1α
3 ὑμῶν. α.
α.β.γ.
4 ἀδελφοί. 1α

Μεταφ. του π.δ.
καμικ. γ.α.μ.
ἐν Θ.α.δ. 1α.

4 εἰ ἐστὶ σῶμα
ψυχικόν, ἐστὶ δὲ
ε.1β

5 φορέσας μὲν
α.β.γ.δ.ε.ζ.

6 δόξα. α.β.γ.

ρεται σῶμα πνευματικόν· ἐστὶ σῶμα ψυχικόν, καὶ ἐστὶ σῶμα
πνευματικόν· οὕτω καὶ γέγραπται, Ἐγὼ εἶπα ὁ πρῶτος ἀνθρώ-
πος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζωῆς, ὁ ἕκτος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωο-
ποιού· Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν,
ἔπειτα τὸ πνευματικόν· ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ
δευτέρος ἀνθρώπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ· οἷος ὁ χοϊκός, τοι-
οῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνι-
οι· καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν πάλιν εἰκόνα τῆς χοϊκῆς, φορέσαμεν
καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπουρανίου· τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσασθαι οὐ δύναται, εἰδὲ ἡ φθο-
ρὰ πάλιν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ· Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω, Ἡ
Πάντες μὲν οὐ κοιμηθήσόμεθα, πάντες ὁ δὲ ἀλλαγησόμεθα ἐν ἀ-
τόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὁ φθαρμός, ἐν τῇ ἐξαπλή σαλπείγῃ· σαλπείξαι γάρ,
καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.
δὲ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν
τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανάσιαν· Ὅταν ἢ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύ-
σῃται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανάσιαν, τό-
τε γρηθήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς
νίκος· ποὺ σου θάνατε, τὸ κέντρον; ποὺ σου ἄδῃ, τὸ νίκος; Τὸ δὲ
κέντρον τὸ θάνατον, ἡ ἀμνηστία ἡ ὁ δυνάμις τῆς ἀμνηστίας, ὁ νό-
μος· τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τῆς Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδρα-
σθε, ἀμετακίνητοι, φελατεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Κυρίου
πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἐστὶ κενός ἐν Κυρίῳ.

Γεν.β.Β

Ματθ.κ.α.Γ.
α.β.γ.δ.ε.Ζ.

Ὡς ἐστὶ γ.Δ.
ε.β.ρ.β.Δ.

α.Γ.α.α.Α

Περί δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τὸν ἀγίον, ὡς πρὶ διέταξα πάντας
ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. Κατὰ μίαν
σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ ἡδέτω θυσανείζων ὅ,τι ἂν
βουδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται· Ὅταν ὁ πα-
ραχρῶμαι, οὐκ ἐδὼ δοκιμάσῃτε δι' ὀπίσθων, τοῖσις πέμ-
ψω ἀπενεῖκέν πάλιν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐὰν ὁ ἄξιον
τῆς καμῆς πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται· Ἐλεύσομαι ὁ πρὸς
ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι)·
πρὸς ὑμᾶς ὁ τυχὼν θρασυμῶν, ἢ καὶ θρασυμῶν, ἵνα ὑμεῖς
με πρὸς ἐμὴν ψῆντε οὐκ ἐὰν πορεύωμαι· οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀρπῇ ἐν
D.i.

Β

πη καταποδη ο τοιοδος . Διο αρα καλω υμας κυρωσαι εις
 Γ αυτον αγαπην . εις το πο γδ και εργατα , ινα γνω τ δοκιμην
 υμω , ει εις παντα υπηκοοι εσε . ω δε π χαριζεσθε , και εγω . κη γδ
 εγω ει π κεχαλεισμαι , ω κεχαλεισμαι , δι υμας εν προσωπω
 Χεισοδ , ινα μη πλεονεκτω μω ιτω τς σαπανα . ου γδ αυτ
 τα νοηματα αγνοουμω . Ελθων γ εις τ Τρωαδα εις τ δια-
 γηιον ε Χεισοδ , κη θυρας μοι ανωρμενης εν Κυειω , εκ ερη-
 κα αυειν τω πιδματι μου , τα μη ευρειν με Τιτον (ω) αδελ-
 Δ φον μου , αλλα δοποταξα μω α αυτοις , εζηλθον εις Μακεδ-
 νιαν . Τα γ Θεω χαιεις τω παντοτε θριαμβδοντι ημας εν τα
 Χεισω , και τ ομιλω της γνωσεως αυτ φανερωω π δι ημω εν
 παντι τοπω , οτι Χεισοδ δω δια εσμεν ιω Θεω εν τοις σωζομε-
 νοις και εν τοις απολλυμενοις . οις μω οση* θανατου εις θανα-
 τον , οις γ οση* ζωης εις ζωην . κη προς ταυτα ις ικανος ; ου
 γαρ εσμεν , ως οι πολλοι , καπηλδοντες (ω) λογον τ Θεοδ , αλλ
 ως ες ειλικρινας , αλλ ως εκ Θεου , κατενωπον ε Θεοδ , εν Χει-
 σω λαλουμω . Αρχομθα παλιν εαυτοις σιγι-
 σαιην . ει μη ρηζομω , ως ινες , συσταικων επισολων προς
 υμας , η ες υμω συσταικων ; Η επισολη ημω υμεις εσε , εφε-
 ρεαμμενη εν ταις καρδιας ημω , γινωσκομω κη ανωγνωσκο-
 μω ιτω παντων ανθρωπων , φανερομω οτι εσε επισολη
 Χεισοδ διακονηδισα υφ ημω , εφερεαμμενη ε μω , αλλα
 πνευματι Θεω ζωντος , εκ εν πλαξι λιθιναις , αλλ εν πλαξι καρ-
 διας σαρκιναις . Γεποιδισιν γ τω αυτω ερωμω δια τ Χει-
 B σοδ προς (ω) Θεον , ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισα-
 δαι π , ως ες εαυτων , αλλ η ικανοτης ημω εκ τς Θεοδ , ος και
 ικανωσεν ημας διακονοις καμης διαθηκης , ου ρεαμματος , αλλ
 λα πνευματος . τ ρ ρεαμμα αποκλειν , το γ πνευμα ζωο-
 ποιει . Ει γ η διακονια τς θανατου εν ρεαμμασιν , εντετυπωμε-
 νη εν λιθοις , ερρηθη εν δοξη , ως τε μη διωαδαι απενισαι εδν
 υοις Ισραηλ εις τ προσωπον Μωσεως , δια τω δοξαν τοδ
 προσωπου αυτ τ καταρρυμωμω πως ουχ μαλλον η δια-
 Γ κονια τς πνευματος εσαι εν δοξη ; ει ρ ρη διακονια της κατα-
 κρισεως , δοξα , πολλω μαλλον φελασευ η διακονια τ δικαιο-

κεφ. α. Α

* εκ . ια

* εκ . ια

ι λογι . α . β

ι η μω .

η

1 διαυγασι .
 θ . ια
 * εαρεαπου .
 α . η . ια
 2 δια Χεισοδ .
 α .

3 δια τ παρ-
 σιας Ιησοδ . α

σιωης εν δοξη . κη ρ ρ ουδε δεδοξασαι τ δεδοξαμενεν εν τω-
 πα τω μερι , ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης . ει γδ τ καταρ-
 ρυμωμω , δια δοξης , πολλω μαλλον τ μωμω , εν δοξη . Εχον-
 τες ουω τω αυτω ελπιδα , πολλη παρησια ρεωμθα , κη ου κα-
 θαπρ Μωσης επηη καλυμια επ τ προσωπον εαυτ , προς
 τ μη απενισαι εδν υοις Ισραηλ εις το τέλος τοδ καταρρυμέ-
 νου . αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων . αχει γδ της σημερον
 τ αυτο καλυμια επ τη ανωγνωσε της παλαας διαθηκης Δ
 μω κη ανωγνωσκομωμω , (ο , ι εν Χεισω καταργετα) αλλ
 εως σημερον , ινικα ανωγνωσκεται Μωσης , καλυμια επ τ
 καρδιαν αυτων κατω ινικα η αν επηρεφη προς Κυειον ,
 φελερεται το καλυμια . Ο δε Κυειος τ πιδμα δειν . ου γ
 τ πιδμα Κυειου , εκει ελδθερα . Ημεις γ παντες ανωκα-
 καλυμμενω προσωπω τω δοξαν Κυειου κατοπιεζομωι ,
 τ αυτω εικονα μεταμορφουμθα απο δοξης εις δοξαν ; κα-
 θαπρ απο Κυειου πιδματος . Δια το εχοντες τ
 διακονιαν τω τω , καδως ηλεηθημω , εκ εκκακουμω , αλλ α-
 πειπαμθα τα κρυπα της αιχμης , μη φελεπατωτες εν πα-
 νουρηα , μηδε δολουωτες (ω) λογον τ Θεοδ , αλλα τη φανερω-
 σι της αληθειας σιγιζωντες εαυτοις προς πασαν σινειδισιν
 ανθρωπων , ενωπον ε Θεοδ . Ει γ κη εσε κεκαλυμμενον τ δια-
 γηιον ημω , εν τοις απολλυμενοις εσε κεκαλυμμενον , εν οις ο
 Θεος τοδ αιωνος τουτου επφλωσε τα νοηματα τω απισων , εις
 τ μη αυγασαι αυτοις (ω) φωσιμον τς ειαγγελιου της δοξης
 τς Χεισοδ , ος εστιν εικων τω Θεοδ . * ε γδ εαυτοις κηρυαομω , B
 αλλα Χεισον Ιησου Κυειον , εαυτοις γ δουλοις υμω δια Ιη-
 σουω . οτι ο Θεος ο ειπων εκ σκοτοις φως λαμψαι , ος ε-
 λαμψεν εν ταις καρδιας ημω , προς φωσιμον τ γνωσεως
 της δοξης τς Θεοδ εν προσωπω Ιηου Χεισοδ . Ερωμω γ τ
 εηπαυρον επον εν οςρακινοις σκευειν , ινα η υπερβολη τ διωα-
 μεως η ε Θεοδ , κη μη ες ημω . εν παντι θλιβομωι , αλλ ε σε-
 νοχωρεμωι , απορεμωι , αλλ εκ εαπορεμωι , δικωμωι ,
 αλλ εκ εηκαταπομωι , καταβαλλομωι , αλλ εκ απολλυ-
 μωι , παντοτε τ νεκρωσιν ε Κυειω Ιηω εν τω σωματι φεφε-
 D.iii.

Εξομ . α . β . Δ

Γω . η . Γ

κεφ . β . Δ

Γει . α . Α

Γ

ροντες, ἵνα ὡς ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. αἰεὶ ὥστε ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον ᾧ διαδομένη δια Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες δὲ

τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆ πίστεως, καὶ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πνεύματι, διό καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγγείρας (Κ) Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμεῖς διὰ Ἰησοῦ ἐγερθεῖς, καὶ πα-
 Δ ρασησθε σὺν ὑμῖν. τὰ ὅσα πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονά-
 σαι δια τῆς πλεονίας τῆς ἀγαθίας, ὡς ἐλάλησθε εἰς τὸ δοῦν
 τοῦ Θεοῦ. Διό ἐκ ἐκκακοῦ μὲν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἐξω ἡμῶν ἀνθρώ-
 πος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἐσωθεν ἀνακαίνυται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ·
 καὶ ὥστε παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καὶ ὑπερβο-
 λῶς εἰς ὑπερβολῶς αἰώνιον βάρους δόξης κατεργάζεται ἡμῖν,
 μὴ σκοποῦμεν τῶν ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμε-
 να· τὰ ὅσα βλεπόμενα, ὡς σκῆμα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα,
 αἰώνια.

Οἶδα μὲν ὅτι ὅτι ἐάν ἡ ἐπιγὰς ἡμῶν οἰκία
 τῆ σκῆψις καταλυθῇ, οἰκοδομηθῇ ἐκ Θεοῦ ἐχομένη, οἰκίαν ἀ-
 χροποίτητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὥστε ἐν τούτῳ σενά-
 ζομεν, τὸ οἰκηθῆμεν ἡμῶν καὶ ἐξ ἐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιπο-
 δοῦντες· εἰ γὰρ καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ διρεθισόμεθα. Καὶ γὰρ
 οἱ ὄντες ἐν τῷ σκῆψι σενάζομεν βαροῦμενοι, ὅτι οὐ δέλο-
 μεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καὶ καταποθῇ τὸ θνητὸν
 ὑπο τῆ ζωῆς. ὅτι κατεργασάμενος ἡμεῖς εἰς αὐτὸ ἔστω, Θεός,

ὁ καὶ δοῖς ἡμῖν (Κ) ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. Θαρρύνοντες
 οὐ πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδη-
 μοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· (διὰ πίστεως ὥστε ὡς πατρὸς μὲν, καὶ διὰ
 εἰδοῦς) θαρρύνοντες, καὶ διδοῦμεν μάλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ
 σώματος, ὥστε ἐκδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. διό ἐκ φιλοτιμιότητος,
 εἴτε ἐκδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ ἔστω· ὅτι ὥστε
 πάντας ἡμεῖς φανερωθῆναι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ ὅρατος καὶ Χει-
 σοῦ, ἵνα κομίσωμεν ἕκαστος τὰ διὰ τὸ σώματος, ὡς ἀπολαύσας,
 εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. Εἰδότες οὖν τὸ φόβον τοῦ Κυρίου, ἀν-

Γ θρώποις πειθόμεν, Θεῷ δὲ πεφανερωμένα· ἐλπίζω ὅτι καὶ ἐν
 ταῖς σὺνδοχῇσιν ὑμῶν πεφανερωθήσεται. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοῖς

τὸ πρ. α.

4 σὺν Ἰησοῦ.

1 ἐφ' ὅ.

καὶ χάρις ἡμῶν.

Ρωμ. ι. α. β.

2 ἐλπίζω.

συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμῶν διδόντες ὑμῖν καυχήμα-
 τος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοῦ ἐν ποσὶ καυχώμε-
 νοις, καὶ οὐ καρδίᾳ· εἴτε ὥστε ἐξ ἐσθλῶν, Θεῷ· εἴτε σωφρονισμῶν,
 ὑμῖν. Ἡ ὥστε ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ σὺνέχεται ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο,
 ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἀρα οἱ πάντες ἀπέθανον. ὥστε
 ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες, μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν,
 ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. ὥστε ἡμεῖς
 ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδα μὲν καὶ σάρκα· εἰ ὅτι καὶ ἐγνώκαμεν καὶ
 σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν ἐκ ἐπ' ἐπὶ γινώσκουμεν. ὥστε εἰς ἐν Χρι-
 στῷ, καὶ κλίσεις· καὶ δευτέρᾳ ᾤκησεν, ἰδοὺ γέροντες καὶ τὰ
 πάντα. τὰ ὅτι πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυ-
 τῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλ-
 λαγῆς· ὥς ὅτι Θεὸς ὡς ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσει ἑαυ-
 τῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ ᾧ πλάσματα αὐτῶν, ὥστε ἑμε-
 νος ἐν ἡμῖν τὸ λόγον τῆς καταλλαγῆς. ὑπὲρ Χριστοῦ οὐ πρεσ-
 βόμεν, ὥς ὅτι Θεὸς παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
 Χριστοῦ, καὶ καταλλάγηται τῷ Θεῷ. ὅτι γὰρ μὴ γόντα ἀνδρῶν,
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀνδρῶν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύ-
 νην Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Συνεργοῦντες δὲ καὶ ᾧ παρακαλοῦ-
 μεν μὴ εἰς κενόν τῷ Χριστῷ τοῦ Θεοῦ δεῖξασθαι ὑμᾶς. (λέγει
 γὰρ, Καὶ γὰρ δεκτὸν ἐπήκουσά σου, ὥστε ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβόη-
 σά σου.) ἰδοὺ νῦν καμρὸς ὁ πρὸς δεξιόν, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σω-
 τηρίας. μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες πρὸς σκοπὴν, ἵνα μὴ μα-
 μηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοῖς ὡς Θεὸς διά-
 κοινοί, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχω-
 ρείαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, B
 ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνοίᾳ, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ,
 ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγάπῃ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λό-
 γῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῆς ὁπλῶν τῆς δικαιοσύ-
 νης τοῦ δεξιῶν καὶ δεξιερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀπμίας, διὰ δυσφη-
 μίας καὶ δι' ὀφθμίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοοῦμεν, ὥστε
 ἐπὶ γινώσκουμεν· ὡς ἀποθνήσκοντες, ὥστε ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς πα-
 δευόμενοι, καὶ μὴ θανάτου· ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ ὅτι χαί-
 ροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὶ ὅτι πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες,

Ἡσαΐας πλ. γ.
 2 πρ. κα. β.

Ἡσαΐας μθ. γ.

α. Κορ. α. α.

Γ

καὶ πάντα κατέχοντες. τὸ σῶμα ἡμῶν ἀνέωγε πρὸς ὑμᾶς, Κο-
ρίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνε. οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν,
στενοχωρεῖσθε ὅτι ἐν τοῖς ἀσπλάγχνοις ὑμῶν. ἡ δὲ αὐτὴ αὐτὴ ἀνιμι-
δίαν (ὡς τέκνοις λέγω) πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἐτε-
ροζυγωῦντες ἀπίστοις. ἵς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀφομιλίας;

Δ ἵς ὅ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκοτός; πῶς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ
πρὸς βελίαν; ἢ πῶς μελὲς πτωχῷ ἀπίστου; ἵς ὅ συγκατάθε-
σις ναὶ Θεῷ μὴ εἰδῶλων; ὑμεῖς γὰρ ναὶ Θεοῦ ἐστὲ ζῶντος,
καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμὴ παρρη-
σιὰ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διό
ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος. καὶ
ἀκαθάρτου μὴ ἀπθεάτε. καὶ γὰρ εἰς δεξιόμας ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι
ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἐστέ μοι εἰς υἱοὺς ἐν πατρὶ, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ.

Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐ-
παγγελίας, ἀγαπήτοι, καθαρῶς ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μο-
λισμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ὅτι πελουῦντες ἀγνωσίᾳ ἐν
φόβῳ Θεοῦ. χωρήσατε ἡμᾶς. οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐ-
φείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. ὁ πρὸς κατὰ κρισιν λέ-
γω. περιερίκηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὶ εἰς τὸ σῶμα
ποταεῖν καὶ συζῆν. Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολ-
λή μοι καύχησις ἐν ὑμῶν. πεπλήρωμαι τῇ ᾠδῇ καὶ ᾠδῇ, ὑ-
περπεριεστέομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. καὶ γὰρ

Β ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, ἐδεμίαν ἔχοντες ἀνέστην ἡ σὰρξ
ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι. ἐξωδὸν μάχα, ἐσωδὸν φό-
βοι. ἀλλ' ὁ ᾠδῇ καὶ ᾠδῇ ἐν ταπεινοῖς, ᾠδῇ καὶ ᾠδῇ ἡμᾶς, ὁ
Θεός, ἐν τῇ παροισίᾳ Τίτου. οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παροισίᾳ αὐτοῦ,
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ᾠδῇ καὶ ᾠδῇ ἡ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων
ἡμῖν τὴν ὑμῶν ὁμιλίαν, ὅτι ὑμῶν ὁδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆ-
λον ἐπὶ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαριῶμαι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα
ὑμᾶς ἐν τῇ ὁμιλίᾳ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμέλομαι.
βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ὁμιλία ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπη-
σεν ὑμᾶς. νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλύπηθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλύπηθητε

Γ εἰς μετανόian. ἐλύπηθητε γὰρ καὶ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιω-
θῆτε ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ καὶ Θεὸν λύπη μετανόian εἰς σωτηρίαν

α. Κορ. γ. Δ.
ε. Δ.
Αβ. ιτ. κ. β. Γ.

Ιερ. μ. λ. Α.

α. Γ. ι. β. Γ.

1 ἡμῶν. 2 ὅτι. 3 ὅτι. 4 ὅτι. 5 ὅτι. 6 ὅτι. 7 ὅτι. 8 ὅτι. 9 ὅτι. 10 ὅτι. 11 ὅτι. 12 ὅτι. 13 ὅτι. 14 ὅτι. 15 ὅτι. 16 ὅτι. 17 ὅτι. 18 ὅτι. 19 ὅτι. 20 ὅτι. 21 ὅτι. 22 ὅτι. 23 ὅτι. 24 ὅτι. 25 ὅτι. 26 ὅτι. 27 ὅτι. 28 ὅτι. 29 ὅτι. 30 ὅτι. 31 ὅτι. 32 ὅτι. 33 ὅτι. 34 ὅτι. 35 ὅτι. 36 ὅτι. 37 ὅτι. 38 ὅτι. 39 ὅτι. 40 ὅτι. 41 ὅτι. 42 ὅτι. 43 ὅτι. 44 ὅτι. 45 ὅτι. 46 ὅτι. 47 ὅτι. 48 ὅτι. 49 ὅτι. 50 ὅτι. 51 ὅτι. 52 ὅτι. 53 ὅτι. 54 ὅτι. 55 ὅτι. 56 ὅτι. 57 ὅτι. 58 ὅτι. 59 ὅτι. 60 ὅτι. 61 ὅτι. 62 ὅτι. 63 ὅτι. 64 ὅτι. 65 ὅτι. 66 ὅτι. 67 ὅτι. 68 ὅτι. 69 ὅτι. 70 ὅτι. 71 ὅτι. 72 ὅτι. 73 ὅτι. 74 ὅτι. 75 ὅτι. 76 ὅτι. 77 ὅτι. 78 ὅτι. 79 ὅτι. 80 ὅτι. 81 ὅτι. 82 ὅτι. 83 ὅτι. 84 ὅτι. 85 ὅτι. 86 ὅτι. 87 ὅτι. 88 ὅτι. 89 ὅτι. 90 ὅτι. 91 ὅτι. 92 ὅτι. 93 ὅτι. 94 ὅτι. 95 ὅτι. 96 ὅτι. 97 ὅτι. 98 ὅτι. 99 ὅτι. 100 ὅτι.

ἀμεταμέλητον κατεργάζεσθαι. ἡ δὲ τῆς κόσμου λύπη θάνατον
κατεργάζεσθαι. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο, τὸ καὶ Θεὸν λύπηθῆναι ὑ-
μᾶς, πόσῃν κατεργάσατο ὑμῖν σπουδῇ, ἀλλὰ ἀπολογία,
ἀλλὰ ἀνάνηκτον, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ὁμιλίαν, ἀλλὰ ζῆ-
λον, ἀλλ' ἐκδίκησιν. ἐν παντὶ σῴσεσθε ἑαυτοὺς ἀγνοοῦντες ἐν
τῷ πρᾶγματι. Ἀρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τῆς ἀδι-
κήσαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἵνεκεν τῆς φανε-
ρωθῆναι τὴν σπουδῇ ὑμῶν πρὸς ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, Δ
ἐνώπιον τῆς Θεοῦ. διὰ τοῦτο ᾠδῇ καὶ ᾠδῇ ἐπὶ τῇ παρρη-
σίᾳ ὑμῶν. περὶ τῆς δὲ μᾶλλον ἔχρησθαι ἐπὶ τῇ χα-
ρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέταται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν,
ὅτι εἰ πᾶσι ὑμῶν καὶ ὑμῶν καὶ ὑμῶν, οὐ κατηχῶμεν. ἀλλ'
ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλάλησαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις
ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου, ἀλήθεια ἐγγύηθη. καὶ ταῖς ἀσπλάγχνα αὐτοῦ
περὶ ὑμῶν εἰς ὑμᾶς ὅτι, ἀναμνηστικὸν τὴν πάντων
ὑμῶν ὑπακούω, ὡς καὶ φόβου καὶ ὁμοῦ ἐδέξατο αὐτόν. χαί-
ρω ὅτι ἐν παντὶ παρρησίᾳ ἐν ὑμῖν. Γνωρίζομεν δὲ ὑ-

α. θ. ι. α. ι. γ.

1 ἡμῶν. 2 ὅτι. 3 ὅτι. 4 ὅτι. 5 ὅτι. 6 ὅτι. 7 ὅτι. 8 ὅτι. 9 ὅτι. 10 ὅτι. 11 ὅτι. 12 ὅτι. 13 ὅτι. 14 ὅτι. 15 ὅτι. 16 ὅτι. 17 ὅτι. 18 ὅτι. 19 ὅτι. 20 ὅτι. 21 ὅτι. 22 ὅτι. 23 ὅτι. 24 ὅτι. 25 ὅτι. 26 ὅτι. 27 ὅτι. 28 ὅτι. 29 ὅτι. 30 ὅτι. 31 ὅτι. 32 ὅτι. 33 ὅτι. 34 ὅτι. 35 ὅτι. 36 ὅτι. 37 ὅτι. 38 ὅτι. 39 ὅτι. 40 ὅτι. 41 ὅτι. 42 ὅτι. 43 ὅτι. 44 ὅτι. 45 ὅτι. 46 ὅτι. 47 ὅτι. 48 ὅτι. 49 ὅτι. 50 ὅτι. 51 ὅτι. 52 ὅτι. 53 ὅτι. 54 ὅτι. 55 ὅτι. 56 ὅτι. 57 ὅτι. 58 ὅτι. 59 ὅτι. 60 ὅτι. 61 ὅτι. 62 ὅτι. 63 ὅτι. 64 ὅτι. 65 ὅτι. 66 ὅτι. 67 ὅτι. 68 ὅτι. 69 ὅτι. 70 ὅτι. 71 ὅτι. 72 ὅτι. 73 ὅτι. 74 ὅτι. 75 ὅτι. 76 ὅτι. 77 ὅτι. 78 ὅτι. 79 ὅτι. 80 ὅτι. 81 ὅτι. 82 ὅτι. 83 ὅτι. 84 ὅτι. 85 ὅτι. 86 ὅτι. 87 ὅτι. 88 ὅτι. 89 ὅτι. 90 ὅτι. 91 ὅτι. 92 ὅτι. 93 ὅτι. 94 ὅτι. 95 ὅτι. 96 ὅτι. 97 ὅτι. 98 ὅτι. 99 ὅτι. 100 ὅτι.

α. θ. ι. α. ι. γ.

α. θ. ι. α. ι. γ.

μῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τῆς Θεοῦ τῇ δεδομένῃ ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ πε-
ριεστέα τῆς χάριτος αὐτῶν, καὶ ἡ καὶ βαθεῖα πτωχεία αὐτῶν ἐ-
περίεσεν εἰς τὸ πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν. ὅτι καὶ δύ-
ναμιν (μυρταρῶν) ἐπὶ διδάσκων ἀνταίρετοι, καὶ πολλῆς πα-
ρεκλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους δεξαδαί ἡμᾶς. καὶ οὐ καθὼς
ἡλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι ἡμῖν
διὰ πλεονέκειας Θεοῦ, εἰς τὸ ᾠδῇ καὶ ᾠδῇ ἡμᾶς Τίτον, ἵνα κα-
θὼς περιερίκηκατο, οὕτω καὶ ὁμιλίαν εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν
ταύτην. ἀλλ' ὡς καὶ ἐν παντὶ περιεστέετε πίστι, καὶ λόγῳ, ἐν γνώσει,
ἐν πάσῃ σπουδῇ, ἐν τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ
τῇ χάριτι περιεστέετε. Οὐ κατ' ὁμιλίαν λέγω, ἀλλὰ διὰ τὴν
ἐτέρων σπουδῆς, καὶ τὴν ὑμετέρων ἀγάπης γήσιον δοκιμάζων.
γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι'
ὑμᾶς ἐπὶ ὧχευσε πλοῦτος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ
πλουτήσητε. καὶ γνώμῃ ἐν τούτῳ δίδωμι. τούτο γὰρ ὑμῖν συμ-

Β

Φέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν παρενή-
ξατε ἀπὸ πέρισι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ὑπὸ πλείονα, ὅπως κα-
ταπύρῃ τὸ ἐκθυμιάσθαι θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ὑπὸ πλείονα ἐκ τῆς ἐ-
χθρῆς εἰς τὴν ἐκθυμίαν περικαταί, καθὼς ἐὰν ἐχθρὸς ᾖ, ὡς πρὸς

Γ δεκτός, οὐ καθὼς ἐκ ἐχθρῶν. Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνέσις, ὑμῖν δὲ θλί-
ψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν φεισσεύμα, εἰς
τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων φεισσεύμα γῆνηται εἰς
τὸ ὑμῶν ὑστέρημα· ὅπως γῆνηται ἰσότης, καθὼς γέγραπται, Ὁ
πολύ, ἐκ ἐπλεόνασε καὶ ὁ ὀλίγον, ἐκ ἡλαπίονησε. Χάρις
δὲ τῷ Θεῷ τῷ δίδοντι πλεονάζοντα ὑμῶν ἐν τῇ
καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὸ μὲν ᾤρακλῆσιν ἐδέξατο, σπουδαίτερος
δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. σὺν ἐπιμύ-
μῳ δὲ μετ' αὐτοῦ ὁ ἀδελφὸν, * οὗ ὁ ἔπαυτος ἐν τῷ διαφελίῳ

Δ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν σὺν ἐκδήμῳ ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ
τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς πλεονάζοντα Κυρίου δο-
ξαν, καὶ ἐκθυμίαν ὑμῶν· πολλοὶ μὲν οὕτω, μή τις ἡμᾶς
μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν,
ἡμεῖς οὐ μόνον ἐν ὧν Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐν ὧν
ἀνθρώπων. σὺν ἐπιμύμῳ δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν,
ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πλάκας σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ
πολύ σπουδαίτερον, πεποιθὸς πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς, εἴτε ὑπὲρ
Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς ὡς εἰς ὑμᾶς ἑαυτοῦ, εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν,
δοκῶντες ἐκκλησιῶν, δοξαζέμενοι Χριστοῦ. Τίτω οὖν ἐνδύξιν τῆς ἀγά-
πης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχώσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδεί-
ξατε, καὶ εἰς τὸν ὅσον τῶν ἐκκλησιῶν.

Θ Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους φεισέμενοι μοι
ὅτι τὸ χεῖρον ὑμῶν οἶδα γὰρ πλεονάζοντα ὑμῶν, ἡμῶν ὑπὲρ
ὑμῶν καυχώμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχάια φρεσκιάσθη ἀπὸ
πέρισι καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν Ζήλος ἠρέτισε τοὺς πλείονας. ἐπιμύμῳ δὲ
τοῦ ἀδελφοῦ, ἵνα μὴ τὸ καυχῆμα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κε-
νωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα, καθὼς ἐλεγον, φρεσκιάσμενοι
ἦτε μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, ἐκ εὐφροσύνης ὑμᾶς
Β ἀπαρσενεύσῃ, καταγινώσκοντες ἡμεῖς, (ἵνα μὴ λέγω μὲν ὑ-

μεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχώσεως. Ἀναγκάζον οὖν
ἡγοσάμενοι ᾤρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα φεισέμενοι εἰς
ὑμᾶς, καὶ φεικαταρπίσωσι πλεονάζοντα φεικατηγελμύλῳ διλογίαν
ὑμῶν, ταύτῃ ἐποίμῳ ἐξ, οὕτως ὡς διλογίαν, καὶ μὴ ὡς πρὸς
πλεονεξίαν. Τούτο δὲ, ὁ ἀπείρων φειδομύλῳ, φειδομύλῳ καὶ
φεισέμενος καὶ ὁ ἀπείρων ἐπὶ διλογίαις, ἐπὶ διλογίαις καὶ φεισέμενος. ἐ-
καστος καθὼς φεικαρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνά-
γκης· ἵλαρόν γὰρ δότι ἡμεῖς ὁ Θεός. Διωκτοὺς δὲ ὁ Θεός πάντας

Γ χάριν φεισεύσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πάντας αὐ-
τάρεσκοντες φεισεύητε εἰς πάντη ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέ-
γραπται, Ἐσκόρπισεν, ἐδώκε τοῖς πένησιν· λίαν δικαιοσύνη αὐτοῦ
μὲν εἰς αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν ἀπείρμα τῷ ἀπείροντι,
καὶ ἄρτον εἰς βρεφῶν χορηγήσας, καὶ πληθύναι ἀπόρον ὑμῶν,
καὶ αὐξήσας τὰ γυνήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν ἐν παντὶ πλε-
ονάζοντες εἰς πάντας ἀπλότητας, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν δι-
χαρισίαν τῷ Θεῷ, ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης ἔμ-
ονον ὅτι φεισσεύονται ἀπλοῦσα τὰ ὑστέρηματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ ἐ-
φεισεύονται διὰ πολλῶν διχαρισίων τῷ Θεῷ, διὰ τῆς δοκιμῆς
τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῇ
ὁμοδοξίας ὑμῶν εἰς τὸ διαφελίον τὸ Χριστοῦ, ἐκ ἀπλότητι τῆς
κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, ἐκ αὐτῶν φεισέμενοι ὑμῶν,
ἐπιποδοῦντες ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπεράβασιν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ'
ὑμῖν. χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῇ ἀνέκδοτη γὰρ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Τ Αὐτοῦ δὲ ἐγὼ Παῦλος ᾤρακα ὑμᾶς διὰ τῆς φειδοτι-
τος καὶ ἐπιεικείας τῆς Χριστοῦ, ὅς καὶ φεισσεύοντες μὲν ταπεινός
ἐν ὑμῖν, ἀπάν δευρῶν εἰς ὑμᾶς. δεόμεθα γὰρ τὸ μὴ ᾤρων δια-
ρῆσαι τῇ πεποιθήσει, ἢ λογιζομαί πολεμήσαι ἐπὶ ἵνας τοὺς λογι-
ζομύλοισι ἡμᾶς ὡς καὶ σάρκα φειπατοῦντας· ἐν σαρκὶ γὰρ
φειπατοῦντες, καὶ σάρκα φειπατοῦμεθα. τὰ γὰρ ὅπλα τῆς φει-
τείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς κατα-
ρτίαν ὁχυρομάτων, λογιμοὶς καταρτιούμενοι καὶ πάντες ὑψώμα
B ἐπαυρόμενοι καὶ τῆς γνώσεως τῆς Χριστοῦ, καὶ ἀνιχνεύοντες
πάν νόημα εἰς πλεονάζοντα τῆς Χριστοῦ, ἐκ ἐποίμῳ ἔχοντες
ἐκδικήσαι πάντας ᾤρακοι, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν λίαν ὑπακοή.

Ρομ. ιβ. γ.
ἐκ κ. ι. α. π.
καὶ λ. β.

Φθ. ρ. α. Δ

Δ

B

* ἡ αἰώνος.

1 χορηγήσας, ἐκ
πληθύνει τὸν
ἀπόρον ὑμῶν,
καὶ αὐξήσας. ια.
ἐν δὲ τοῖς λοι-
ποῖς ἀντιγρά-
φοις δι' ἡμεῶν
ἐστίν.

* ἡμεῶν. ια.

2 ἐν τῇ. ε. ια.

3 αὐτῶν. ε.

4 ἡμεῶν. π.

5 φεισσεύομεθα
τῷ. ε. ιγ.

* φεισσεύομεθα
καὶ. ια.

τα κτ' ¹περὶ σωπον βλέπετε· εἰ τις πέποιθεν ἐαυτῷ, Χειροδ' εἶ),
τοῦτο λογίζεσθω πάλιν ἀφ' ἐαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χειροδ',
οὕτω καὶ ἡμεῖς Χειροδ'. Ἐάν τε γὰρ καὶ ²περὶ σωπον ἡ καυχῆ-
σθαι περὶ τῆς ὀξιοσίας ἡμῶν, ἡς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς
οἰκοδομίαν, καὶ ἐκ εἰς καθάρειν ὑμῶν, ἐκ' αἰχμηθίστου, ἵνα
Γ μὴ δόξω ὡς ἀν' ἐκφοβείν ὑμᾶς διὰ τῆς ἑπιστολῶν. ὅτι αἱ μὲν
ἑπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ ³προφορία τῆς σώμα-
τος ἀδελφῆς, ἡ ὁ λόγος, ὁ ζουθενήμιμος. τοῦτο λογίζεσθω ὁ τοῦ-
τος, ὅτι οἱ οἱ ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἑπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ
πρόντες τῷ ἔργῳ. οὐ γὰρ ⁴τολμῶμεν ἐκκρίναι ἢ συκρίναι ἐαυ-
τοῖς ἵσκι τῶν ἐαυτοῖς ἀνισανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἐαυτοῖς ἐαυ-
τοῖς μετρώμετες, καὶ συκρίνοντες ἐαυτοῖς ἐαυτοῖς οὐ⁵ σιωποῦσιν·
ἡμεῖς δὲ ἔχοντες τὰ ἀμετρεὰ καυχώμεθα, ἀλλὰ κτ' ⁶τὸ μέτρον
Δ τῆς κανόνος οὐ ἐμέλεισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρον ἐφικέσθαι ἀλλ' ἡ
ὑμῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνοντες ἐ-
αυτοῖς· ἀλλ' ἡ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ διαφελίῳ τῷ Χει-
ροδ', ἐκ εἰς τὰ ἀμετρεὰ καυχώμενοι ἐν ἀλλοτελείς κόποις, ἐλπί-
δα ἔχοντες, ἀξιοδομήσας τῇ πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλι-
τυνῶμεν κτ' ⁷τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περὶ σωπον, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑ-
μῶν διαφελίσσας, ἐκ ἐν ἀλλοτελείῳ κανόνι εἰς τὰ ἔποιμα καυ-
χώμεθα. Ὁ γὰρ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχώμεθα. οὐ γὰρ ὁ
ἐαυτὸν σιωπῶν, ἐκείνός ἐστι δοκιμὸς, ἀλλ' ὁ ὁ Κύριος ἀνίστησιν.
ια Ὁ φερον δυνέχεσθαι μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ ἡ δυνέ-
χεσθαι μου ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζηλῶ· ἡρμολογίῳ γὰρ ὑμᾶς
ἐνὶ ἀνδρὶ, παρ' ἑνὸν ἀγνῶν φρασησθαι τῷ Χειρῷ· φοβέμαι
ὅτι μή πως ὡς ὁ ὄφεις Εὐαν ὀξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῇ,
οὕτω φθάρῃ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν
Χειρόν· εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦ κηρύσσει ὃν ἐκ ἐ-
κηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ ἐκ ἐλάβετε, ἢ δια-
βόλιον ἕτερον ὃ ἐκ ἐδέξατε, καλῶς λυγίχεσθαι. λογίζομαι γὰρ
Β μηδὲν ὑπερηκέναι τῷ ὑπερλίαν ἀποστόλων· εἰ γὰρ καὶ ἰδιώτης τῷ
λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πάσιν εἰς
ὑμᾶς. Ἡ ἀμφοτέρων ἐποίησα, ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῇ-
τε, ὅτι δωρεάν τὸ ἔχει Θεοῦ διαφελίον ἀποφελισσάμεν ὑμῖν, ἀλλὰ

Εφ. 1. B

Γερ. 1. H
α. κορ. α. Δ

Γ. 1. A

ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀφάνιον, περὶ πλὴν ὑμῶν διακο-
νίαν. καὶ παρὼν περὶ ὑμᾶς καὶ ὑπερηκέναι, οὐ κατενάρκησα οὐ-
δενός· τὸ γὰρ ὑπερηκέναι μου περὶ σωπον ἐπλήρουν οἱ ἀδελφοί· ἐλ-
Γ θόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐ-
τήρησα, καὶ τηρήσω. Ἔστιν ἀλήθεια Χειροδ' ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καυ-
χίσις αὐτῇ οὐ σφραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῇ Ἀχαΐ-
ας. διαπί; ὅτι ἐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν. ὁ γὰρ ποιῶ, ἡ ποιῶ-
σω, ἵνα ἐκκόψω πλὴν ἀφορμῶν τῶν θελόντων ἀφορμῶν, ἵνα
ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς. Ὁ γὰρ τοιοῦτοι
ψευδαπόστολοι, ἐργάζονται δόλιοι, μετασημαζόμενοι εἰς ἀπο-
Δ στήλους Χειροδ' καὶ οὐ θαυμαστὸν· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μεταση-
μαζέται εἰς ἀφελον φωτός· ὁ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐ-
τοῦ μετασημαζέονται· ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος
ἔστι κτ' ¹τὰ ἔργα αὐτῶν. Πάλιν λέγω, (μή τις με δόξῃ ἀφρο-
να εἶ)· εἰ γὰρ μήτε, καὶ ὡς ἀφρονα δεξασθε με, ἵνα μικρὸν ἡ κα-
γῶ καυχῶμαι) ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κτ' Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν
ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῇ καυχώσεως. Ἐπεὶ πολλοὶ
καυχῶνται κτ' ²πλὴν σαρκᾶ, καγῶ καυχώμεθα· ἡ δὲ οὖν γὰρ διέ-
E χεσθαι τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθαι γὰρ εἰ τις ὑμᾶς
καταδουλοῖ, εἴ τις κατεδίδε, εἰ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ
τις ὑμᾶς εἰς περὶ σωπον δέρει κτ' ³ἀπμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς
κατενήσαμεν ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος πολυῖ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω,) πολ-
μῶ καγῶ· Ἐβραῖοι εἰσι, καγῶ· Ἰσραηλιταὶ εἰσι, καγῶ· ἑσπερμα
Αβραάμ εἰσι, καγῶ· διάκονοι Χειροδ' εἰσι (ᾧ ἀφρόνων λα-
λῶ) ὑπερ' ἐγώ· ἐν κόποις περὶ σωπον, ἐν πληγαῖς ὑπερ-
Z βαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περὶ σωπον, ἐν θανάτοις πολλά-
κις. ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις· τεσσαράκοντα ᾧ ἁμίαν ἐλα-
βον· τρεῖς ἔρραβιδάδην, ἅπαξ ἐλιδάδην, τρεῖς ἐναυάγισα,
νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα, ὁδοιπορίας πολλάκις. κιν-
δυνῶν ποταμῶν, κινδυνῶν ληστῶν, κινδυνῶν ἐκ γούρις, κιν-
δυνῶν ἐξ ἐθνῶν, κινδυνῶν ἐν πόλει, κινδυνῶν ἐν ἐρημίᾳ, κιν-
δυνῶν ἐν θαλάσῃ, κινδυνῶν ἐν ψευδαδελφοῖς· ἐν κόπῳ καὶ μό-
χθῳ, ἐν ἀρευνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ, ἐν νηστείαις πολ-
λάκις, ἐν ψυχῇ καὶ γυμνότητι· χρεὶς τῇ ἀρεκτῇ ἢ ἑπιστάσις H

Κορ. 12. Δ

Δφ. 1. A

Γρα. 1. B
Γρα. 1. Γ
Γρα. 1. Δ

μη ή χαρή ήμεραν, ή μέριμνα πασών τ' εκκλησιών. ής αδενώ, και εκ αδενώ; ής σκανδαλίζεσθαι, και εκ ενω πυροῦμαι; Εί καυχᾶσθαι δεῖ, τα της αδενείας μου καυχῆσομαι. Ο Θεός και πατήρ τῆς Κυρίου ήμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὅ ὡν διλογητός εἰς τοῖς αἰῶνας, ὅτι ἐξ ἡμεῶν. ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τῆ βασιλέως ἐφρούρει πλὴν Δαμασκίων πόλιν, πασαι με δέλων, ἐ δια θυελλος ἐν σαργάνῃ ἐχάλασθαι δια τῆ τειχίαι, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτῆς.

Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι ἐλθῆσθαι ἢ εἰς ὀπλίστας καὶ ἀποκαλύψας Κυρίου. Οἶδα ἀνθρώπον ἐν Χριστῷ. πρὸ ἐπ' δεκαεσάερον (ἢ ἐν σώματι, ἐκ οἶδα· εἴτε ἐκ τὸς τ' σώματος, ἐκ οἶδα· ὁ Θεός οἶδεν) ἀρπαγνύτα (τὸ) τοῦτον εἰς τῆς οὐρανῶν. ἐ οἶδα τὸν τοῦτον ἀνθρώπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκ τὸς τῆς σώματος, ἐκ οἶδα· ὁ Θεός οἶδεν,) ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸ παρᾶδσον, ἐ ἤκουσεν ἀρρήτα ῥήματα, ἀ ἐκ ἔξον ἀνθρώπου λαλήσθαι. ὑπὲρ τοῦ τοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, ἢ μὴ ἐν ταῖς ἀδενείαις μου. ἐάν ἢ δελήσω καυχῆσάσθαι, ἐκ ἔσομαι ἀφ' ἑσθ' ἀλήθειαν γὰρ ἐσθ'. φείδωμαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογισηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούῃ τῆς ἐμοῦ.

Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῇ ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπάρχωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἀγγελος σατάν, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπάρχωμαι. ὑπὲρ τούτου τῆς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. ἐ εἰρήκῃ μοι, Ἀρκί σοι ἡ χάρις μου. ἢ ἢ δυνάμεις μου ἐν ἀδενείᾳ τελούται. Ἡδιστα οὐ μάλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀδενείαις μου, ἵνα ἐπισηκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἢ δυνάμεις τῆς Χριστοῦ. διὸ διδοκῶ ἐν ἀδενείαις, ἐν ὕβρειν, ἐν ἀνάλκῃς, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ. ὅταν ἢ ἀδενῶ, τότε δυνατός εἰμι. Γέγονα ἀφ' ἑσθ' καυχῶμην. ὑμεῖς με ῥαγάσασθε· ἐγὼ γὰρ ὡφείλον ὑφ' ὑμῶν σπύσασθαι· ἐδὲν γὰρ ὑπέρησα τ' ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ ἐδὲν εἰμι. τὰ μὲν

σημεῖα ἢ ἀποστόλων κατεργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημεῖοις ἐ τῆς ἐσθ' καὶ δυνάμεσι. ἡ γὰρ ὅστις ὁ ἡγήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἢ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθε μοι τ' ἀδικίαν ταύτην. ἰδοὺ βίτον ἐσθ' ἡμῶς ἐχῶ ἐλθεῖν

πρὸς

Πρὸς Α. Δ.

Κορ. ια. Β.

ὑπὲρ λίαν. ια. ιβ.

ὑπὲρ. α. ι. ιβ.

πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐ κατενάρκησω ὑμῶν. ἐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· ἐ γὰρ ὁφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θορυβεῖν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. ἐγὼ ὅ ἡδιστα δαπανήσω, καὶ ἐκ δαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ὑμῶν, εἰ καὶ περὶ ὑμᾶς ἀγαπῶν ἡ ἡθον ἀγαπῶμαι. ἔσθ' ὅ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς, ἀλλ' ὑπάρχον πανούργως δόλω ὑμᾶς ἐλάβον. μή ἵνα ὡν ἀπέσταλα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτῶν ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; ὅρα καλέσα τίτον, καὶ σὺναπέσθαι τ' ἀδελφόν· μή ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνύματι περὶ πατήσας μὲν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἰσχύσι; Πάλιν δοκέιτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν, τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. φοβοῦμαι ἢ μή πως ἐλθὼν οὐχ οἷοις δέλω εἶσθαι ὑμᾶς, καὶ γὰρ διρεθῶ ὑμῖν οἷς ἐδέλετε· μή πως ἔρεῖς, ζῆλοι, θυμοί, ἐριδεῖαι, κατὰλαλιαί, ψευδισμοί, φισιώσεις, ἀκαταστασία· μή πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοῖς τ' ὁρημῶν τῶν, ἐ μὴ μετανοήσων τῶν ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἐσθ'.

Τέτον τοῦτο ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ σώματος δύο μέρ-
τύρων καὶ τριῶν σταθῆσεται πᾶν ῥήμα. περὶ εἰρηκῃ καὶ περὶ ἐ-
γῶ, ὡς ὅ ὡν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς ὁρημῶν
τῶν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐάν ἐλθω εἰς τὸ πάλιν, ἐ φεί-
σομαι· ἐπεὶ δοκίμῳ ζῆτε τῆς ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὅς
εἰς ὑμᾶς ἐκ ἀδενεί, ἀλλὰ δυνατῇ ἐν ὑμῖν· καὶ ἢ εἰς αὐ-
εφθῇ ἐκ ἀδενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. καὶ ἢ ἡμεῖς
ἀδενουμῶν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζῆσόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως
Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. ἑαυτοῖς πειράζετε εἰ ἐσθ' ἐν τῇ πίστι, ἑαυτοῖς δο-
κιμάζετε· ἢ ἐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοῖς, ὅτι ἰησοῦς Χριστός ἐν ὑμῖν
ὅστις; εἰ μὴ ἡ ἀδοκίμοι ἐσθ'. ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς ἐκ
ἐσθ' ἀδοκίμοι. εὐχομαι ὅ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς
κακὸν μηδὲν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δοκίμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑ-
μεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς ὅ ὡς ἀδοκίμοι ὡμῶν· οὐ ἢ δυνά-
μεθα πκτ' τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Χαίρομεν
γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀδενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε. τοῦτο ὅ καὶ
διχομέθα, τ' ὑμῶν κατάρπισιν. διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω,
Ε. ι.

Δουτ. ιθ. Γ.
ματθ. κη. Β.
ἰω. η. Β.
ἐβρ. ι. Β.

Κορ. ια. Ζ.

Γ

ιδιόχρητον, ἀλλὰ δι' ὑποκαλύψας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡκούσατε
 ἡμεῖς πάλιν ἐν ἡμῶν ἀναστροφῇ ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καὶ ὑ-
 πὲρ πολλῶν ἰδιώκων πάλιν ἐκκλησίαν ἔθετο, καὶ ἐπὶ ῥοδῶν αὐτῶν,
 καὶ περὶ ὁμοφρονῶν ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς σιωνηλικιῶ-
 τας ἐν τῷ ἡμίμῳ, περὶ αὐτοῦ ἡμεῖς ζήλωτες ὑπαρχόντων τῶν πα-
 τερικῶν μου παραδόσεων· ὅτι ὁ δίδωκεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορεῖσας
 με ἐκ κοιτίας μητρὸς μου, ἡ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
 ὑποκαλύψαι τὸ ὑπόκρυπτον ἐν ἐμοί, ἵνα ἀπαγγέλωμαι αὐτὸ ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν, ὡς ἵνα προσανέμω σαρκὶ καὶ αἵματι, ἡ δὲ ἀνὴλ-
 θον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πατέρας μου, ἀλλ' ἀπῆλ-
 θον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα
 μετ' ἐπὶ τρία ἀνὴλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέ-
 μείνα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων
 ἐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰακώβον τὸ ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. Ἀπὸ τῆς ῥαφῆος ὑ-
 μῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐψεύδομαι. Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ
 κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας· ἡμεῖς δὲ ἀγνοοῦμεν τὸ
 πρὸς ὅπως ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Ἰουδαίου ταῖς ἐν Χριστῷ μόνον ὅ
 ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ δίδωκεν ἡμᾶς ποτε, νῦν ἀπαγγέλλεται τὸ
 πιστὸν ἡμεῖς ποτε ἐπὶ ῥοδῶν. Ἐξ ὧν ἐξέλαζον ἐν ἐμοί τὸν Θεόν.

Β Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσό-
 λυμα μετ' Βαρνάβαν, συμπαράβατον καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ καὶ
 ὑποκαλύψαι, ἡ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ ἀπαγγέλλειν ὁ κηρύσσειν ἐν
 τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω, ἡ
 ἐδραμον. ἀλλ' ἡ δὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, ἔλλω ὢν, ἡ ἀπαγγέλλει
 ἀπαγγέλλωμαι, διὰ τοῦτο παρὰ σάκτους ψευδαδελφοὺς, οἵτινες
 παρὰ τὸν Ἰησοῦν κατασκοπήσαντες ἐλθὼντες ἐν ἡμῶν ἡμεῖς ἐχόμενοι ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωσιν, οἷς οὐδὲ πρὸς ὡ-
 ραν εἰς ἀμὲν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια ἡ ἀπαγγέλλει διαμείνη

Β πρὸς ὑμᾶς. Ἀπὸ τοῦτο δοκοῦντων εἶναι ἡμεῖς, (ὅποιοι ποτε ἦσαν οὐδὲν
 μοι διαφέρει πρὸς ὅπως ὁ Θεὸς ἀνθρώπου ἐλάβαν.) ἐμοὶ γὰρ
 οἱ δοκοῦντες, ἡ δὲ προσανέδεντο, ἀλλὰ τὸν ἀνάντιον, ἰδόντες ὅτι πε-
 πτευσμα τὸ ἀπαγγέλλειν τὸ ἀκροβυστίας, καὶ ὡς Πέτρος τὸ περὶ το-
 μῆς (ὁ γὰρ ἐν ἐργασίᾳ Πέτρος εἰς ἀποστολὴν τὸ περὶ τομῆς, ἐν ἡ-
 ρησὶ καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη) καὶ γινόντες τὸ χάριν τὸ δοθεῖσάν μοι Ἰα-

Δδτ.β.Δ
 ε. παρ. β.Γ
 ἰωβ. λ.β
 σφίρας. β.β
 ἐκκλησια-
 στικῶν. λ.β
 ῥωμ. β.β
 ἰφισ. γ.β
 κολ. γ.Δ
 περὶ. λ.β
 α. πρ. α.Γ

κωτος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες σύλοι ἐσθ', δεξίας ἐ-
 δωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐ-
 τοὶ δὲ εἰς τὸ περὶ τομῆς· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν·
 ὁ καὶ ἐσπούδασεν αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. Ὅτε δὲ ἦλθεν Πέτρος εἰς
 Ἀντιόχειαν, καὶ πρὸς ὅπως αὐτῶν ἀνέστην, ὅτι κατεγνώσμενος ἦν.
 πρὸ τοῦτο γὰρ ἐλθεῖν ἵνας ἀπὸ Ἰακώβου, μετ' ἡμῶν ἐθελῶν σιωνη-
 διαν· ὅτι ὁ ἦλθον, ὑπέσπελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβού-
 μεν τοῦτο ἐκ περὶ τομῆς. καὶ σὺν ὑπεκρίθησαν αὐτῶν καὶ οἱ λοι-
 ποὶ Ἰουδαῖοι ὡς καὶ Βαρνάβας σὺν ἀπῆλθον αὐτῶν τῇ ὑπο-
 κρίσει. Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι ἐκ ὁδοποδοῦσι πρὸς τὸν ἀνὴλθον τὸ
 ἀπαγγέλλειν, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἐμπεραδὲν πάντων, εἰ σὺ Ἰου-
 δαῖος ὑπαρχὼν, ἐθνικῶς ζῆς καὶ ἐκ Ἰουδαϊκῶς, ἡ τὰ ἔθνη ἀπαγ-
 γέλλεις Ἰουδαῖον; ἡμεῖς φύσιν Ἰουδαῖοι, καὶ ἐκ ἔθνων, ἀ-
 μάρτωλοι, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοσύνη ἀνθρώπου ἐξ ἔργων νόμου
 ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
 ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιοσύνη ἐκ πίστεως Χριστοῦ ἡ ἐκ ἔργων νόμου.
 Δ διότι οὐ δικαιοσύνηται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα
 σὰρξ. εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιοσύνην ἐν Χριστῷ, ἀνέστημεν καὶ
 αὐτοὶ ἀμάρτωλοι, ἄρα Χριστὸς ἀμάρτιας διάκονος; Μὴ γινώ-
 σκετε. εἰ γὰρ ἀκατέλευσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, ὡς ἀβάπτισμα ἐ-
 μαυτὸν σὺνίστημι, ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεὸς
 ζήσω, Χριστῷ συνευρωμαί. ζῶ δὲ ἐπὶ ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ
 Χριστός· ὁ γὰρ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστι ζῶ τῇ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Θεοῦ
 ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐκ ἀδεπῶ
 τὸ χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δω-
 ρεῖαν ἀπέθανεν.

Γ Ὡς ἀνόητοι Γαλάται, πῶς ὑμᾶς ἐβό-
 σκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χρι-
 στός· περὶ ἡμεῖς, ἐν ὑμῖν ἐσαυρωμένος; Τοῦτο μόνον θέλω
 μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀ-
 κοῆς πίστεως; οὕτως ἀνόητοι ἐστέ, ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν
 σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; ὅσοι τὰ ἐπαθετε εἰκὴ; εἰ γὰρ ἐεἰκὴ. Ὁ οὖν
 ἐπιπορευόμενος ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν,
 ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; καὶ ὡς Ἀβραάμ ἐπιστε-
 σε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. γινώσκετε ἄρα

Ε.iii.

ῥωμ. β.β

Κηφᾶς. ια

Βαρνάβας
 σὺν ἀπῆλθον
 αὐτῶν. ιβ

Κηφᾶς. ιβ

ῥωμ. β.β

ῥωμ. γ.Γ

Γεν. ιβ.β
 ῥωμ. β.β
 ἰακ. β.β

ἀληθείας, ἡ ἀπαγγελία τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾗ καὶ πνεύσαν-
τες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῇ ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ, ὅς ἐστιν
ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῇ δωροδοκί-
σεως, εἰς ἐπαγον τῆς δόξης αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ἀκούσας
πλὴν καὶ ὑμᾶς πιστὴν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ πλὴν ἀγάπην τῇ
εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, * ἔπαυομαι δι' ἡμεῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεί-
αν ὑμῶν ποιούμενον. * ὅτι τῇ προσευχῇ μου, ἵνα ὁ Θεὸς ὁ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης δώῃ ὑμῖν πνεύ-
μα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ᾗ ἐπιγνώσῃ αὐτὸν, πεφωτισμέ-
Δ νοις τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς
πὺς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλησεως αὐτοῦ, καὶ πὺς ὁ πλῆθος τῆς δόξης τῇ
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις, ἡ πὺς ὁ ὑπερβάλλον μέγεθος
τῆς δωάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοῦ πνεύματος καὶ πλὴν ἐνέργει-
αν τῆς κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἡ ἐνέργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐ-
γείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις, ὑψάνῳ πάσης δόξης καὶ ἐξουσίας καὶ δωάμεως
καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον
ἐν τῷ αἰῶνι τοῦτου, ἀλλὰ ἐν τῷ μέλλοντι. * καὶ πάντα ὑπέταξεν
ἐπὶ τοῖς πόδας αὐτοῦ. καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα
τῇ ἐκκλησίᾳ, ἡς ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πληροῦμα τῆς πάντας ἐν
β πᾶσι πληρωμένης. Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς ᾤρα-
πώμασι, καὶ ταῖς ἀμάρτησις * ἐν αἷσι ποτ' ἡμεῖς πατήσατε καὶ τὸ αἶμα
καὶ τὸ κόσμου τοῦτου, καὶ τὸ ἀρχόντα τῆς ἐξουσίας τῆς ἀέρος, τὸ
πνεύματος τῆς νύκτος ἐνέργουτος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς
καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτε, ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
σαρκὸς ἡμῶν ποιούμετες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῇ δια-
νοίᾳ, καὶ ἡμεῖς τέκνα φύσεως ὀργῆς, ὡς καὶ ὁ λοιπὸς ὁ δὲ Θεὸς
πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἡμεῖς ἡμεῖς
σεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς ᾤραπώμασι σίνεζωο-
ποίησεν τῷ Χριστῷ. (καὶ ἐπ' ἐστὶ σενωμένοι) καὶ σινεζωο-
B σινεκαθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξη-
ται ἐν ᾗ αἰῶνι τοῖς ἐπερχομένοις ὁ ὑπερβάλλον πλοῦτος
τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῇ
I τῇ χάριτι ἐστὶ σενωμένοι διὰ τὴν πίστιν. (καὶ τὸ τοῦτο ἐκ δεξιῶν,

Κολ. β. Γ

Ψ. κ. Γ

Κολ. β. Γ

Κι. ς. Β

* ἀδελφοί.

* πάντες.

2 καρδίας.

3 καὶ δόξης.

* ὑμῶν.

Θεοῦ τὸ δῶρον,) ἐκ δεξιῶν, ἵνα μή τις καυχῆσθαι. αὐτὸς γὰρ
ἐσμεν ποιήματα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς,
οἷς ἐσφραγίσασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς ἐσφραγίσωμεν. Διὸ
μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀ-
κροβυστία ἐπὶ τῆς λεγομένης δουλομανίας ἐν σαρκὶ χρησιμοποίη-
του. ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριω-
I μένοι τῆς πολιτείας τῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἕτεροι τῇ διαθήκῃ, τῆς ἐ-
παγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄλλοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν, ἐφίς ἐχθρήθητε ἐν
τῷ αἵματι τῆς Χριστοῦ. αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιή-
σας τὰ ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὸ μεσότοιχον τῆς φραγμοῦ λύσας, τὸ
ἐχθρὰν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, ὁ νόμον τῇ ἐντολῇ ἐν δόγμασι
καταργήσας, ἵνα τοῖς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ ἕνα καὶνὸν ἀνθρώ-
πον, ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοῦ ἀμφοτέρωθεν ἐν ἐνὶ Δ
σώματι τῷ Θεῷ διὰ τὸ σαυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἐχθρὰν ἐν αὐ-
τῷ. καὶ ἐλθὼν ἐνηγγείσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς
ἐφίς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἐχθρὸν τὴν φραγμὴν ὁ ἀμφοτέρωθεν ἐν
ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἀρα οὖν οὐκέτι ἐστὶ ἕτεροι καὶ
παροικοί, ἀλλὰ συμπολίται τῷ αἵματι, καὶ οἰκεῖοι τῆς Θεοῦ, ἐποι-
κοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῇ ἀποστόλων καὶ προφητῶν,
ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ
συναρμολογούμενη αὐτῷ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, ἐν ᾗ καὶ ὑ-
μεῖς συνοικοδομεῖσθε ἕως κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.
Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τῆς Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑ-
πὲρ ὑμῶν ὧν ἐθνῶν, * εἶγε ἡκούσατε πλὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος
τοῦ Θεοῦ τῇ δωδεύσει μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι καὶ ἀποκαλύψεν ἐγνώ-
ρισέ μοι τὸ μυστήριον, καὶ τὰς ἐπερχομένας ἐν ὀλίγῳ. πρὸς ὃ
διώσθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι πλὴν σινεσίν μου ἐν τῷ μυστη-
ρίῳ τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐν ἑτέροις γυναιξὶς ἐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀν-
θρώπου, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ
προφήταις ἐν πνεύματι, * ἐφ' ᾗ τὰ ἔθνη συκληρονόμα καὶ σύσσω-
B μα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ
εὐαγγελίου, οὗ ἐχθρόμην διάκονος καὶ πλὴν δωρεάν τὴν χάριτος τοῦ
Θεοῦ πλὴν δωδεύσαν μοι καὶ τὸ ἐνέργησαν τῆς δωάμεως αὐτοῦ.

Γαμ. θ. Α

Γαμ. ε. Α

* ἐπερχομένα
καὶ, καὶ αὐ-
χμαί.
ἐγνωρίσθη
μοι. ε. θ. ια

α. ι. θ. ι

* ἀγίῳ.

2 τὸ δόγμα.
θ. ια

α. Κορ. ιβ. Α

Γαλ. α. Γ

Ρωμ. ιβ. Δ

ἐμοὶ πᾶν ἐλαχιστότερον πάντων τῶν αἰώνων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀναγγελλομένη τῷ ἀνέξιχνιάσῳ πλουτοῦ καὶ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας τὴν ἡ κοινὴν αἰώνια τῆς μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τὰ πάντα κήσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωριθῇ νῦν ταῖς δούλαις καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος ὁφία τοῦ Θεοῦ καὶ ᾧ παρέσθαι τῶν αἰώνων, ἡ ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἐχομὲν πλὴν παρρησίας καὶ τῷ παροπαλῶν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτούμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑμεῖς, ἡς ὅτι δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς οὐ πάντα πατεῖα ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δώῃ ὑμῖν καὶ τὸν πλουτοῦ τὸ δόξης αὐτοῦ, διωάμει κραταωθέναι διὰ τῆς πνύματος αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς ἀνθρώπων, κατηκῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ πεδωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πάσι τοῖς ἀγγέλοις, ἡ τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνωαίτε πλὴν ὑπερβάλλουσαν τὴν γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῇτε εἰς πᾶν τὸ πληρωμα τοῦ Θεοῦ. τῷ ᾧ δυναμῶν ὑμεῖς πάντα ποιῆσαι ὑπερ ἐκωφιστοῦ ὧν αἰτούμεθα ἡ νοεμῶν, καὶ πλὴν δυναμῶν τῶν ἐνεργουμένων ἐν ἡμῖν, αὐτῶν ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων τῶν αἰώνων. ἀμὲν. Παρεκαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δεσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως πεποιθῆσαι τῆς κλήσεως ἡς ἐκλήθητε, καὶ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, καὶ μακροθυμίας, ἀνεχομένοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, ἀπουδάλλοντες τηρεῖν πλὴν ἐνότητά τοῦ πνύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. ἐν σώματι ἐν πνύματι, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. Εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα, εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων, ἐν πᾶσιν ὑμῖν. ἐν ᾧ ἐκάσω λίμνῶν ἐδόθη ἡ χάρις καὶ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. διὸ λέγω, ἡ ἀναβάς ἐν ὑψος, ἡ χυμαλώπυσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. (Τὸ δὲ, ἀνέβη, ἡ ὅτι ἐν εἰ μὴ ὅτι καὶ

Φιλιπ. α. Δ

κολοσ. α. Β

α. Κορ. β. Γ

Ματθ. α. Β

Ρωμ. ιβ. Α

α. Κορ. ιβ. Β

β. Κορ. ι. Δ

ε. Ε. Δ

3 οἰκονομία. τ

1 ὑμῖν. α. β. γ.

αὐτῶν. α.

κατέβη πρὸς τοὺς τοὺς κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβάς, αὐτὸς ὅτι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.) καὶ αὐτὸς ἔδωκε ὅτι μὲν, ὁποσοῦν τοῖς ᾧ, παροφῆται, τοῖς δὲ, ἀναγγελλοῦν, τοῖς ᾧ, ποιμῆνας καὶ διδασκάλους πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν αἰώνων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. μέλει κατανήσω μὲν πάντες εἰς πλὴν ἐνότητά τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ ὁ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἀνδρα τέλει, εἰς μέτρον ἡλικίας καὶ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὡμὸν νήποι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυθείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς πλὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης. ἀληθεύοντες ᾧ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ὅτι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός, ὅς ἐπᾶν τὸ σῶμα σὺν αρμολοῦν καὶ συμβιβάζομεν διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχρησίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέρους πλὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τῆς οὐσίας ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵπνες ἀπηλγνῆτες ἑαυτοῖς ᾧ ἔδωκεν τῇ ἀσελγείᾳ, ἡς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξία. ὑμεῖς ᾧ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστὸν, εἴγε αὐτὸν ἡκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ὅτι ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ὁποῦ ἔδωκε ὑμᾶς καὶ πλὴν πρὸς τὴν ἀναστροφὴν τὸν παλαμὸν ἀνθρώπων τὸ φερόμενον καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεοῦσθαι ᾧ τῷ πνεύματι τῆς νοὸς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καὶ τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν Θεὸν κληθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. διὸ ὁποῦ ἔδωκεν τὸ φεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἡ καὶ τὸς πλῆστον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μὴ. Ὅργισθε καὶ μὴ ἀμυδρᾶν ἐπὶ. ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν, μήτε δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτης μὴ κλέπτετω, μάλλον ᾧ κοπᾶν ἔργα τοῦ μὲν τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔργῳ. Πᾶς λόγος σα

α. Κορ. ιβ. Δ

Γ

Δ

Ρωμ. α. Γ

Ε

Ρωμ. α. Α

κολ. γ. Β

ε. Κορ. ιβ. Α

α. Κορ. β. Α.

ε. Α. Α

Ζ

Ζαχ. η. Γ

ε. Α. Α

Κορ. β. Α

πρὸς ἐκ τῆς σωματικῆς ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθαι, ἀλλ' εἴπῃς ἀγαθὸς
 Η πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούοις. Καὶ
 μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε ἐς
 ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ
 κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κα-
 κίᾳ· γίνεσθε ὅς ἐστι ἀλλήλοις χρηστοί, ἀσπλαγχοί, χαρίζομενοι
 ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Ε Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπῆται, καὶ πε-
 ρεπαλεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ
 ὡς ἐδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὀφθαλμοὺς καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ,
 εἰς ὁσμὴν ὀσμωδίας. Πορνεία ὅτι καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονε-
 ξία μηδὲ ὀνομαζέσθαι ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ ἀγρό-
 της, ὡς μαρολογία, ἢ εὐτραπεία, ἢ ἐκ ἀνηκόντα, ἀλλὰ μάλ-

Β λον· εὐχαριστία· τὸ γὰρ ἐστὶ γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀ-
 καθαρτός, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, ἐκ ἐκκληρονο-
 μίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀ-
 πατάτω κενόις λόγοις· διὰ ταῦτα ὅτι ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
 ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.
 Ἰτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτός

Γ περιπαλεῖτε. (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσίῳ καὶ
 δικαιοσίῳ καὶ ἀληθείᾳ) δοκιμάζοντες ἵνα ὅταν εὐάρεστον τῷ
 Κυρίῳ· καὶ μὴ συλκοινώνετε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαρποῖς τοῦ σκο-
 τοῦ, μάλλον ὅτι καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γνώμῃ ὑπο-
 τῶν ἀγρόν ὅτι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπο-
 φῶς φανερῶνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστὶ. διὸ

Δ λέγει, Ἐγὼ οὐκ ἀποκρύπτω, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπι-
 φανέσθαι τοῖς ὁ Χριστὸς. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπαλεῖτε,
 μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγροχόμενοι (ὅτι) χαρὸν, ὅτι
 αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ
 σινοῦντες τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν
 ᾧ ὅταν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυ-

Ε ψαλλόντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάν-
 ποτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
 Θεῷ

Κολ. γ. Β

Γ. 17. Δ.
ε. 18. Β
α. 19. γ. ΒΚεφ. 4. Ζ
Κολ. γ. Α
β. 3. α. β. Δ
μάρ. 5. Γβ. 3. α. β. Α
ματθ. 23. Α
μάρ. 17. Α
Λουκ. 11. ΑΑποκρ. 1. 1
Γερμ. 1. 1

Κολ. 3. Α

Ρωμ. 13. Α
α. 3. α. 1. Α4. Χριστὸς ἐχ-
εἰσαπ. α
ἢ 2. 1. 1
Θεὸς ἐχ-
εἰσαπ. 11

1. 1. 1

2. 1. 1

1. 1. 1

1. Χριστὸς· α.
2. 1. 1
4. ὑποπα-
σάτω· ε. 1. 1

1. 1. 1

6. Χριστὸς· 1. 1

1. 1. 1

1. 1. 1

Θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.
 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθαι ὡς τῷ Κυ-
 εῖῳ, ὅτι ὁ ἀνὴρ ὅτι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς ὁ Χριστὸς κε-
 φαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ὅτι σωτὴρ τῷ σώματι· ἀλλ' ὡς-
 πρὶν ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως αἱ γυναῖκες
 τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυ-
 ναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 ἑαυτὸν ὡς ἐδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρί-
 σας τῷ ὕδατι τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα ὡς ἁγιάσῃ αὐτὴν
 ἐαυτῷ ἐνδόξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν στίλβην, ἢ ῥυτίδα,
 ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἀμωμος· οὕτως ὁφείλουσιν
 ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτοῦ σώ-
 ματα. Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἑαυτοῦ γυναικί, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς
 γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλ-
 πει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μὴν ἐσμέν τῷ
 σώματι αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ὀστέων αὐτοῦ.
 Ἀντὶ τούτου καταλείψει ὁ ἀνὴρ ὁ πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μη-
 τέρα, ὡς ὁ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἑσύν-
 ται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐν ᾧ
 ὁ λόγος εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Πλὴν ὡς ὑμεῖς οἱ καθ' ἑ-
 ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν·
 ἵνα ὡς ἡ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Τὰ τέκνα ὑπα-
 κοῦτε τοῖς κυρίοις ὡς ἐν Κυρίῳ· τὸ γὰρ ὅτι δικαίον· τί-
 μα τὸν πατέρα τοῦ καὶ τὴν μητέρα· (ὅτι ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη
 ἐν ἐπαγγελίᾳ) ἵνα ὁ σοὶ γένηται, καὶ ἑσὶ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς
 γῆς. Καὶ οἱ πατέρες μὴ ὡς ὁρρογίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέ-
 φετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νομοθεσίᾳ Κυρίου. Οἱ δούλοι ὑπα-
 κοῦτε τοῖς κυρίοις ὡς τῇ σάρκι, μὴ φόβου καὶ ὄμου, ἐν ἀπλό-
 τητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδου-
 λείαν ὡς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιῶντες
 τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' ὀνοίας δουλαίνοντες· τῷ
 Κυρίῳ ὡς ἐκ ἀνθρώπων, εἰδότες ὅτι ὁ ἕκαστος ποιήσει ἀγα-
 θόν, ὡς ὁ κομίζεται ὡς τῷ Κυρίῳ, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.
 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν ἀπει-

F. i.

α. Κορ. 1. Α
Κολ. 3. Γ
α. 1. 1. Α

Κολ. 3. Γ

Ζ

Η

Γεν. 1. Α
ματθ. 23. Α
μάρ. 1. Α
α. Κορ. 5. Δ

5. Κολ. 3. Δ

Εξομ. 1. Γ
Διούτ. 1. Γ
ἐκκλησια-
στικὸς γ. Β
ματθ. 23. Α
μάρ. 1. Δ
Κολ. 3. Δ
πτ. 3. Γ
β. 1. 1. Γ

Β

Δθ.τ.ι.Δ
β.παρ.ιθ.Γ
ιωδ.λ.β
σοφίας.γ.β
εκκλησιασ-
κός.λε.β
πραξ.κ.β
ρωμ.β.β
γαλατ.β.β
κολοσ.γ.Δ
α.πτ.α.Γ
κεφ.β.Α

α.Θε.τ.β
ισα.ι.θ.Γ

Κολ.λ.Α

β.Θε.γ.Α
κολοσ.λ.Α

λίω, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς * αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ * καὶ α.ι
* θεωροῦσα ἡμεῖς ἐκ ἐστὶν αὐτῶν. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου,
ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ὡς ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐν-
δύσαθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ὡς τὸ δυνάσασθαι ὑμᾶς σῆσαι
ὡς τὰς μεθοδεύσας τὴν διαβολῆς· ὅτι ἐκ ἐστὶν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς
αἷμα καὶ σὰρκα, ἀλλὰ ὡς τὰς δυνάμεις, ὡς τὰς ἐξουσίας,
Γ ὡς τὸν κοσμοκράτορα τοῦ σκότους καὶ αἰῶνος τούτου, ὡς τὸν
τὰ πνευματικά τὴν πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀνα-
λάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνήσῃτε ἀντιστῆσαι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι σῆσαι. Σῆτε οὖν
ὡς τὰς μεθοδεύσας τὴν διαβολῆς ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι
τὴν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τὸν πόδα ἐν
ἐποικασίᾳ τοῦ διαγγέλιου τῆς εἰρήνης, ὅτι πᾶσιν ἀναλαβόντες
τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονη-
ροῦ. Τὰ πεπρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν ὡς τὴν φάλαγγα τοῦ σω-
τηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχην τοῦ πνεύματος, ὅτι ῥῆμα
Θεοῦ, διὰ πάσης θεωροῦσας καὶ δεήσεως θεωροῦσας ἐν
παντὶ καμῶν ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄρτυνον ἐν
Δ πάσῃ θεωροῦσας καὶ δεήσεως τὴν πάντων τὴν ἀγίαν, καὶ ὑπερ-
ἐμῶν, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀντίθεσιν ἐξ ὁμοθυμαδόν μου, ἐν παρ-
ρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τὸ εὐαγγελίου, ὑπερὸν οὗ πρεσβεύω
ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῇ παρρησίᾳ σώματι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
ἵνα ὅς ἴδῃτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, ἵνα θεωροῦσα πάντα ὑμῖν γνω-
ρίσας Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυ-
ρίῳ, ὃν ἐπέμψα ὡς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τὸ ἔργο ἵνα γνῶτε τὰ ὡς
ἡμῶν, καὶ ὡς τὴν καρδίαν ὑμῶν. Εἰρήνη τοῖς ἀδελ-
φοῖς καὶ ἀγάπη μὲν πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Ἡ χάρις μὲν πάντων τὴν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.
Ἐν εἰκοσιτίσιν.

ΑΥΤΗΝ ἐπιστολὴν ἀπὸ Ῥώμης, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ἀμα ἐδιδάξαν·
ἡ δὲ ὑποθέσις τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς περὶ τῶν Φιλιππησίων διακόνων·
Παύλος, καὶ πίων θεωροῦσας, καὶ διαφύλλοντων τὰς ἀκοὰς τῆς ἀκε-
ραίας, ὡς τὴν σκιά τῆς νόμου καὶ τῆς θεωροῦσας, καὶ λεγόντων χω-
εἰς αὐτῆς μὴ δυνάσας δικαιοσύνην, μαθάν ὁ ἀποστόλος γράφει Φιλιπ-
πησίοις, ὡς ὡς τὴν μὴ ἀποδέχεται αὐτῶν τὴν πίσιν, καὶ σημαίνει μνημονεύει αὐτῶν· ἐπειτα δὲ
διηγείται ὡς ἀπελογήσατο ἐν Ῥώμῃ, καὶ ὅτι τίνες αὐτῶν βαρβάρους, γερμανοὺς, ἐν τοῖς δεσμοῖς
φύλον αὐτῶν κοινοῦτες· ἐπειτα αὐτοὺς θεωροῦσας ἀγαπᾶν, ἐξηγουμένους τὴν τῆ
σωτήρος Φιλιππησίων, ὅτι Θεὸς ὢν, ἀνθρώπος γένηται δι' ἡμᾶς· εἶτα ὡς τὴν θεωροῦσας καὶ
τὴν παλαμὸν νόμου διαλαβὼν, ἀποδεχόμενος λοιπὸν θεωροῦσας γερμανοὺς τὴν θεωροῦσας, λαμ-
βάνων ἀφ' ἐαυτοῦ τὸ ὡς τὴν θεωροῦσας, καὶ λέγων, ὅτι αὐτὰ πάντα ἡγήματι δὲ τὴν Χριστὸν ἡμίαν.
δὲ καὶ τοῖς μὴ διδάσκοντες ἐπὶ θεωροῦσας, καὶ γελόντες αὐτοὺς ἀπατήσαι, μεμψάμενος καὶ
εἰπὼν ὡς τὴν τῆς Χριστοῦ, ἀποδέχεται Φιλιππησίοις δὲ τὴν θεωροῦσας αὐτὸν τῆς κοινωνίας
δοσιν, καὶ θεωροῦσας πάλιν εἰς τὴν αὐτοῖς, τελφοὶ τὴν ἐπιστολὴν.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΟΙ Φιλιππησίοι, τῆς Μακεδονίας ἦσαν ἀπὸ μητροπολὶς Θεσσαλονίκης, ποτὶ δὲ
αὐτοῖς ὁ Παῦλος χρηστὰ μάρτυρες· ἐν δεσμοῖς δὲ ὢν, ἐγράφε τὴν ἐπιστολὴν. μὲν γὰρ τὴν
ὡς τὴν ἀπολογία τῆς ἐμνήσθη ἐν τῇ θεωροῦσας Τιμόθεον, αὐτὸς ἐδέχθη· ἦσαν δὲ οἱ Φιλιππησίοι
δὲ Ἐπαφροδίτου ὡς τὴν θεωροῦσας χρεῖαι πέμψαντες αὐτῶν, ἐν τούτῳ καὶ γνωστοὶ οὖν τὰ κατ'
αὐτὸν· ὅτι δὲ ἐπορευόμενοι ἀκούοντες ἐν δεσμοῖς ἐπὶ τὸν διδάσκοντα, αὐτὸ τὸ ὡς τὴν θεωροῦσας,
ὡς τὴν θεωροῦσας οὐ γοῦν θεωροῦσας, θεωροῦσας δὲ μακρὸν ὥφθην ἐπὶ, δὲ τὴν θεωροῦσας.
κατὰ τὴν θεωροῦσας καὶ τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες ἐν θεωροῦσας Χριστιανισμοῦ διεφύλλον τὴν κήρυ-
γμα. μὲν τῆς θεωροῦσας τὴν Φιλιππησίοις· ἐν ἀρετοῖς γὰρ ἦσαν. ἐν τούτῳ καὶ ἡ πορ-
φυροπώλις, ἐν τούτῳ ὁ θεωροῦσας ἀγαπᾶς θεωροῦσας, ἐν τούτῳ ἐν τούτῳ μὲν τὸ Σιλανα-
ροῦ ὁ Παῦλος ἀπὸ τῶν γραμματικῶν, οἱ ἐκ σιναρπαγῆς αὐτοὶ τυπῆσαντες, τέλος ἀπελογή-
σαν· ἐν τούτῳ ὁ θεωροῦσας πεινῶντας σὺν τῷ οἴκῳ αὐτῶν ἐβασίλειον. αὐτὰ πάντα αἱ θεωροῦσας
ἐξ ἑσφασί. μάρτυρες δὲ αὐτοῖς πίσιν, καὶ κινδυνεύουσιν ἀπὸ αὐτῆς, καὶ θεωροῦσας τὴν ποιῶν ἐπιτρέπων
ἐχθρὸν δὲ τὴν σφόδρα φίλον αὐτοῖς φαίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α' Εὐχρησία ὡς τὴν Φιλιππησίων ἀρετῆς, καὶ εὐχὴ πλειώσεως.	Περί τῆς πνευματικῆς βίβλου τῆς μὴ ἐν σαρκί, ὅς ἐστι μὴ μὴ
β' Διηγῶν τῆς αὐτοῦ διαγωγῆς ἀγαπαικῆς, καὶ τὴν θεωροῦσας.	θανάτου τοῦ Χριστοῦ.
γ' Παραίνεσις τῆς καὶ Θεὸν ὁμοιωσας, ὡς τὴν ἐν δόξῃ ζωῆς.	Παραίνεσις ἰδίαι ζωῶν, καὶ κοινῇ πάντων.
δ' Περί Τιμοθέου καὶ Ἐπαφροδίτου, οἱ ἀπέστειλε ὡς τὴν αὐτοῖς.	Ἀπολογία τῆς ἀποταλῆς αὐτῆς διακονίας.

Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΙΠΠΗ-
ΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δούλοι Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἀγαπίοις ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τοῖς ὄντιν ἐν Φιλιπποῖς, οἷον ἐπι-
σκοποῖς καὶ διακόνοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
ρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
μου ἐπὶ πάντι τῇ κηρυξίᾳ ὑμῶν (πάντοτε
ἐν πάσῃ δέήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μὲν χάρις καὶ δέξιν ποιῶ-
μεν) ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ διαφελίον, ἀπὸ παλαιῆς
ἡμέρας ἀρχὴ τῆς νῦν, πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος
ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελέσει ἀρχὴς ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καθὼς ὅτι δικαίον ἐμοὶ ἔστι φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ
τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τῇ τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀ-
πολογίᾳ, καὶ βεβαιώσῃ τὴν διαφελίαν, συκοινωνοῖς μου τῇ χά-
ριτι πάντας ὑμᾶς ὄντας. Μάρτυς γὰρ μου ὅτι ὁ Θεός, ὡς ἐ-
πιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλαγχνοῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῦτο
προσέχωμαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πε-
ραισυνῇ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ ἀγάπῃ, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑ-
μᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἡτέρις εὐκρινεῖς καὶ ἀπροσκοποὶ ᾖς ἡ-
μέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῇ δια-
φορᾷ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαυτον Θεοῦ. Γινώσκον ὅτι ὑμᾶς
βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς σκοπὸν τῆς
διαφελίας ἐλήλυθεν, ὥστε τοῦ δεσμοῦ μου φανεροῖς ἐν Χρι-
στῷ γινέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, καὶ
τοῦ πλείονος τῇ ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθὼς τοῖς δεσμοῖς
μου, πεποιθὼς πολὺν ἀφόβως λόγον λαλεῖν. Ἰνὲς
μὲν καὶ διὰ φόβον καὶ ἐρίν, Ἰνὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν
κηρύσσειν. Ὁ μὲν ὅτι ἐρίδος καὶ Χριστὸν καταγγέλλουσιν ἔχ.

α. Θε. α. Α

B

Γ

* Θεοῦ θ. α.

ἀγῶς, οἱ ὁμοῖοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου. Ὁ δὲ ὅτι
ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν καὶ διαφελίαν καίμα. Τί γὰρ;
πλὴν παντὶ ὅπως, εἴτε παρὰ σφῶν, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς κατα-
γγέλλεται. καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· οἶδα γὰρ ὅτι
τοῦτο μοι ἀποδοθήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δέσεως, καὶ
ἐπιχορηγίας τῇ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πλὴν ἀποκατα-
στάσεως ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ ἀγανακτήσομαι, ἀλλ' ἐν πά-
σῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν
τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου· ἐμοὶ γὰρ τὸ
ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. εἰ ὅτι τὸ ζῆν ἐν σαρκί,
τοῦτο μοι καρπὸς ἔργου, καὶ ἐπὶ ἀγανάκτησιν οὐ γνωρίζω. σινοχο-
μαί γὰρ ἐν τῷ τούτῳ, πλὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ
οἷον Χριστῷ (ἐπὶ), πολλῶν μᾶλλον κρείσσον· τὸ δὲ ἐπιθυμῶν ἐν
τῇ σαρκί, ἀναλγαιότερον δι' ὑμᾶς. καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι
μὲν καὶ συμπαράμηναι πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν παροικίαν
καὶ χάριν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν (περιστεύη) ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παροικίας πάλιν παρὸς ὑμᾶς.
Μόνον ἀξίως τῆς διαφελίας τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴ-
τε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὸν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι
σηματε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ, σὺν αὐθουῖς τῇ πίστι τοῦ
εὐαγγελίου, καὶ μὴ πηρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῷ ἀντικειμένῳ,
ἥτις αὐτοῖς μὲν ὅτι ἐν ἐξέξει ἀπολείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ
τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ, ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, ἔμμενον τὸ
εἰς αὐτὸν πιστεῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσῃ, καὶ αὐτὸν ἀ-
γάπη ἔχοντες ὅτι ἰδέτε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

1 δι. π.

* παρ. 4. α.

γ'

1 δι. π. α. 17. α.

2 σκοποῦντες.

α.

Εἰς οὖν ὁμοῖοις ἐν Χριστῷ, εἰ πὶ ὁμοῖοις ἀγάπης, εἰ
πὶ κοινωνία πνεύματος, εἰ πὶ ἀσπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώ-
σατέ μου πλὴν χάριν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε, τὸ αὐτὴν ἀγάπην ἔ-
χοντες, σὺν ψυχῇ, τὸ ἐν φρονουῖς, μηδὲν καὶ ἐρίσθαι ἢ κeno-
δοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινῇ φροσύνῃ ἀλλήλοις ἡρώμενοι ὑπερέ-
χοντες ἑαυτοῖς μὴ τὰ ἑαυτῶν ἑκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων
ἑκαστος. Ἔτι γὰρ φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὅτι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅς ἐν μορ-
φῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ἔχ' ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ὅμοιον Θεῷ, ἀλλ'
ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφῇ δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώ-

κε. β'

Ἐφε. 4. Α
κολ. 3. Β
α. 1. 1. Β

Matth. 2. 6

Κς.β.β

Ρωμ.ιθ.β
ήσπιν.μ.Δ

Ρωμ.ιθ.Γ
ια.α.Α

α.Γιτ.α.Γ

Ματθ.α.β

Πραξ.ις.Α

α.Κορ.ι.ε

των γυμνός, κὶ γῆμα πὺρεθεῖς ὡς ἀνθρώπος· ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν, γυμνός ὑπὸ τοῦ μέγχει θανάτου, θανάτου δὲ, σαυροῦ.
Β Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑ-
πὲρ πάντων ὀνομάτων, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γένουσι κάμψῃ ἐ-
πουρανίων καὶ ὀπταγίων καὶ καταχθονίων, (ἐπὶ πάντα τὰ ὀνόματα ἐξο-
μολογήσῃ) ὅτι Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.
Ὡς τε ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπακούσατε, * μὴ ὡς ἐν τῇ * μοι. α
ἀρεσῇ μόνον, ἀλλὰ νυνὶ πολλὰ μᾶλλον ἐν τῇ ἀποσίᾳ με-
μῆς φόβου καὶ ὕμνου τῷ ἑαυτὸν σωτῆρι κατεργάζεσθε· ὁ Θεὸς
γὰρ ὅστις ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν ἐστὶν ὁ δὲ δὲ καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς
δουλοῦ. Πάντα ποιεῖτε χωρὶς ῥητισμῶν καὶ διαλογι-
σμῶν, ἵνα ἡγήσῃ ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα
ἐν μέσῳ γυναικῶν σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεται ὡς
Γ Φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἑμοὶ
εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι ἐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐ-
κοπίσασα, ἀλλ' εἰ καὶ ἀπένδομαι ὅτι τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς
πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συχαίρω πάνσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ
ὑμεῖς χαίρετε καὶ συχαίρετέ μοι. Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰη-
σοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ διψῶ, γὰρ
ταῦτα ὑμῶν· οὐδὲνα γὰρ ἔχω ἰσοψυχον ὅστις γνώσῃς ταῦτα
ὑμῶν μελετήσει· ὅτι πάντες γὰρ ταῦτα ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ ταῦτα
Χριστοῦ Ἰησοῦ. τίς δὲ δοκιμῶν αὐτῶν γινώσκετε, ὅτι ὡς πατε-
τέκνον, σὺν ἑμοὶ ἐδούλωσεν εἰς τὸ διαφθεῖναι. * Τούτων μὲν οὕ- * Χριστοῦ. ια
ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἀνὰ πᾶσι ταῦτα ὑμῶν, ὅτι ἐμὲ, ὅτι ἐμὲ. Γένοιτα
Δ δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλθούσιν· ἀνὰ χάριν ὅτι ἡ-
γισαί μιν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ σὺνερζὸν καὶ συστρα-
τιῶτά μου, ὑμῶν ὁ ἀπόστολος, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου,
πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ ὅτι ποδῶν ὑμῶν πάντας ὑμᾶς, * καὶ * ἰδὲν. γ. ια
ἀδελφῶν, διότι ἡκούσατε ὅτι ἠθένησε· καὶ γὰρ ἠθένησε ἀπα-
πλήσιον θανάτῳ, ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν, ἐκ αὐτὸν δὲ μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἐμὲ. ἵνα μὴ λύπην ὅτι λύπη γὰρ. ἀποδοξατέρας οὕ-
ἐπέμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν, πάντες χαρήτε, καὶ γὰρ ἀλυπό-
τη ὡς. Πρὸς δὲ ἔχει οὕτως αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μὲν πάσης χαρᾶς,
καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐν ἡμῶν ἔχετε, ὅτι διὰ τὸ ἔργον ἔχει Χριστοῦ με-

1 Θεοῦ. α. α.
ια. ιε

1 Χριστοῦ. θ

3 οὕτω. γ

χει θανάτου ἡγήσῃ, ἀπαβουλώσας τὴν ψυχὴν, ἵνα ἀναπλη-
ρῶσιν τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τὸ πρὸς μελετουργίας. Τὸ λοιπὸν
πὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετ' ἐν Κυρίῳ. Ταῦτα γράφω ὑμῖν,
ἑμοὶ μὲν ἐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν ὅτι ἀσφαλές. Βλέπετε τοὺς κύνες, βλέ-
πετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὸν κατατομιῶν· ἡμεῖς γὰρ
ἐσμεν ἡ δειτομή, οἱ πνύματι Θεοῦ λατρεύοντες, καὶ καυχώ-
μενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, καὶ πρὸ ἐ-
ργῶν ἔχον πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι
ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον, δειτομή ὁκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσ-
ραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, καὶ νόμον Φα-
ρισσαῖος, καὶ τὴν διδασκαλίαν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δικαιοσύνην πλὴν
ἐν νόμῳ γυμνός ἀμεμπτός· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα μοι κέρδη, ταῦτα
ἡγήματι διὰ τοῦ Χριστοῦ ζημίαν· ἀλλὰ μὲν οὕτω καὶ ἡζούμαι
πάντα (ζημίαν ἐστὶν) διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡζούμαι σκύ-
βαλα ἐστὶν, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχον
ἐμὴν δικαιοσύνην πλὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ πλὴν διὰ πίστεως Χρι-
στοῦ, τὸ ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ὅτι τῇ πίστι, τῶν γινώσκων αὐτὸν καὶ
πλὴν διδάσκων τῆς ἀνιστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς παθη-
μάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴπως κα-
τανήσω εἰς τὴν ἑξάνστασιν τῆς νεκρῶν· οὐχ ὅτι ἡδὴ ἔλαβον ἢ
ἡδὴ τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατε-
λήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυτὸν ὅτι ῥο-
γίζομαι κατεληφέναι, ἐν δὲ, (τὰ μὲν ὅπως ὀπιλανθάνομε-
νος, τοῖς ὅτι ἐμπεραθεν ἐπεκλεισμένος,) καὶ σκοπὸν διώκω ὅτι
τὸ βραβεῖον τῆς ἀνίστασεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι
οὕτω τέλει, οὕτω φρονώμεν καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, ἐπὶ τοῦ
ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψῃ· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ σοι-
Δ χεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. Συμμιμήται μου γίνεσθε ἀδελ-
φοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω δειπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον
ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ δειπατοῦσιν, οἷς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νυνὶ
δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοῖς ἐχθροῖς τοῦ σαυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὧν τὸ
τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰχλύνῃ
αὐτῶν, οἱ τὰ ὅτι τῇ γὰρ φρονουῦντες ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐ-

β. Κορ. ια. ε
Πραξ. κγ. β

Ρωμ. ιε. β
α. Κορ. α. β

Ρωμ. ις. γ

α. Κορ. α. Α
πτ. β. Γ

ρανοῖς ὑπάρχει, ὅς ἐστι καὶ σωτὴρ ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰη-
 σοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματὶς τὸ σῶμα τὸ ταπεινώσεως ἡμῶν,
 εἰς τὸ θλυέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ,
 καὶ πῶς ἐνέρχαι τῆς δοῦσας αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἐαυτῷ τα-
 πάντα. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί ἐς ὀψιπόθη-

πάντα. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί ἐ ἐπιπόθη-
τοι, χαρὰ καὶ σέφανός μου, οὕτω σήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγα-
πητοί. Εὐωδίαν παρακαλῶ καὶ Συνοῦχην παρακαλῶ τὸ αὐ-
τὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ, καὶ ἔρχω καί σε σύζυγε γήστε, συλλαμ-
βάνου αὐταῖς αἵπνες ἐν τῷ θ' αἰετῷ σὺν ἡθ' λησαί μοι μ' καὶ
Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν σὺν ἐργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν
βίβλῳ ζωῆς. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἔρχομαι, χαίρετε.
τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀδελφώποις. ὁ Κύριος ἐφίς.

Ἀποκ. ιγ. Β.
καὶ κ. Δ

Ματθ.ς.Γ

B Μὴ δὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μὲν
ἀχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζετε πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσῃ τὰς
καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοι-
πὸν, ἀδελφοί, ὅσα ὄντι ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀ-
γὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἄρετή ἢ εἴ τις ἐπαι-
νος, ταῦτα λογίζεσθε ἅ ὅτι ἐμάθετε ὅτι παρελάβετε ὅτι ἤκούσατε καὶ
εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἕσται μετ'
ὑμῶν. Ἐχάρην ὅτι ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἡδὴ ποτὲ ἀνέστα-

Γ λετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαρεῖα δέ·
Οὐχ ὅτι καὶ ὑσέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαδον, ἐν οἷς ἔμει· αὐτάρ-
κης ἐστίν· οἶδα ὅτι ταπεινοῦμαι, οἶδα καὶ παλαγεῖν· ἐν παντί· ὅτι ἐν
πᾶσι μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, ὅτι παλαγεῖν καὶ ὑ-
στερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ· πάλιν κα-
λῶς ἐποίησατε συλκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. Οἶδατε δὲ καὶ
ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ὄρεσιν τῆς εὐαγγελίου, ὅτε ἔξηλθον ἀ-
πὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον

Δ δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι, ὅτι ἔν Θεσσαλονίκη
 καὶ ἀπαξ ἔδιδε εἰς πλὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε· οὐχ ὅτι ἔπιζη-
 τῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἔπιζητῶ ^{τὸ} καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λό-
 γον ὑμῶν. Ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισεύω· πεπληρομαι δι' ἐξ
 ἡμῶν ^{τῶν} ἑταίρων· ἑταίρου μου παρ' ὑμῶν, ὁ σιμὼν δίδας, θυ-

οἶαν δεκτῶν, δ' ἄρεσον τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ Θεός μου πληροῖ πάν-
σαν χρείαν ὑμῶν. **Ω** πλουτὸν αὐτῷ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ. τῷ ᾧ Θεῷ ἡ Πατὴρ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. ἀμήν. Ἀσπάζομαι πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζ-
ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ
ἄγιοι, μάλιστα ὅσοι ἐκ τῆς Καισαρίας οἰκίας. Ἡ χάρις τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

1 μτ' τὸ πρὸς
ματρὶς ὑμῶν. •

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου.
Ἐν σίλοις σῆ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ
Ἰησοῦ λης.

Α Υ Τ Η Ν ὅτι ἑλθὼν ἀπὸ Ρώμης, οὐχ ἑωρακώς, ἀκούσας
 δὲ τοῦ αὐτῶν. ἡ δὲ παρ' ὧν φασὶς τῆς ὀπίσθεν αὐτῇ. τοῖς Κορναθαῖς ἡ-
 βούλοντο τίνες ἀπατήσας σοφίσμασιν Ἑλλήνικα καὶ τῆς εἰς Ἰησοῦν πί-
 στως, καὶ τοῦ ἐν νόμῳ βρωμάτων, καὶ τοῦ εἰδομένης. ταῦτα ποίηται μα-
 θῶν ὁ ἀπίστος, ἡ δὲ ὀπίσθεν αὐτῶν ὡς καὶ κατηχητικὴν αὐτοῖς ταῦτα.
 καὶ παρ' ὧν ἀκούσας τοῦ Θεοῦ, σημεῖον ἀπὸ τοῦ σκότους αὐτοῖς μεταβεβηκέναι εἰς τὸ φῶς
 τῆς ἀληθείας. καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς εἰς τὸν ὀπίσθεν αὐτῶν, εἰκὼν ἐστὶ τοῦ Θεοῦ καὶ λόγος, δι' οὗ τὰ πάντα
 γέγονε. καὶ ὅτι ἐπεὶ αὐτὸν δημιουργῶντα, ἡρέσθη αὐτὸν καὶ παρ' ὧν τοκοῖς τῆς κτίσεως καὶ
 παρ' ὧν τοκοῖς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα τὰ ἀμώματα σωθῶν, καὶ ζωοποιήσῃ τὰ πάντα. παρ' ὧν
 περὶ δὲ αὐτοῖς ἐμμένον τῇ πίστι, σημεῖων ὅτι αὐτοῖς ὁ Παῦλος διάκονος ἐστὶ τοῦ θύματος,
 ἐν ᾧ κατηχήθησαν. εἶπα καὶ τοῦ ἐν νόμῳ καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς βρωμάτων, καὶ τοῦ ἡμερῶν ἐν
 ἐκείνων ἀναγιγνώσκων. καὶ ἀποδείκνυσιν ἡ ἡγεσία τοῖς παλαιῶν, καὶ τῶν τοῦ εἰδομένης. συμ-
 βουλεύσας τε αὐτοῖς μὴ πλεονάζειν ἀπὸ τῶν σοφισμάτων καὶ πλεονάζειν αὐτοῖς ἡγεσι. καὶ τοῖς
 τοῖς παλαιῶν καὶ τοῖς ἐκείνων, ἀνδράσι καὶ γυναιξί, δούλοις καὶ κυρίοις, καὶ τὰ
 ἀλλὰ τὰ παρ' ὧν ἡ ἡγεσία τοῖς παλαιῶν, τελεῖται ὁ ὀπίσθεν αὐτῶν. ὡς καὶ ἑλθὼν αὐτοῖς, ἵνα ὅταν
 ἀναγνώσῃ παρ' αὐτοῖς ἡ ὀπίσθεν, ποιήσῃ καὶ ἐν τῇ Λαοδικαίᾳ αὐτοῖς ἀνα-
 γνῶσθαι, καὶ τῶν ἐκ Λαοδικίας καὶ αὐτοῖς ἀναγνῶσθαι.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

E N πολλοῖς ὁ Σποζτολος δηλοῖ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα μεσιτείαν καὶ καταχαλῶν τοῖς ἀνθρώποις διὰ τοῦ γέροντος. Εἰς γὰρ Θεός (Φησὶν) εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός· καὶ πάλιν, Δι' οὗ (φησὶ) τὴν καταχαλῶν ἐγκήκεται. καὶ ὁ Κύριος θύραν αὐτὴν ὅδον χαλεπὴν γὰρ ἐτέρως, εἰ μὴ δι' αὐτοῦ, ἀπέλαθοι τις πρὸς τὸν πατέρα· διότι ὑπό γάρ, ὡς Θεός, καὶ ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα Θεὸς καὶ ἀνθρώποις μεσιτεύσῃ, ὑψώτερον ὢν καὶ κρείσσον. ἀλλ' οἱ Κολλαπαῖς ὑποδείκνυντες φωνοῦσι τὴν προφωρομένην ἡμέραν πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι διὰ τοῦ Χριστοῦ. ἔπειτα πολλὰς εἰχόντων ᾠδατηρήσεως Ἰουδαϊκάς καὶ Ἑλληνικάς, ἡμέρας ᾠδατηρέμενον καὶ χαίρουσι ὅσα τοιαῦτα. ἀπὸ πάντων, χράσαντες τὸν ὀπίστηλον διορθοῦται ὁ Παῦλος.

α' Εὐχαρίστησα Κολασσαίων δικαιοδυντων Θεοῦ ἐν ἡμῖν.
β' Εὐχαρίστησα αὐτῶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, οἷς δυνάμει ὑπο-
μονῆς, αὐτῶν διὰ τῆς οἰκτιρώσεως τῆς ἐκ Θεοῦ.
γ' Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐπιθέσεως καὶ ἀνακρίσεως τῆς ἐν ἡμῖν
φύσεως Θεοῦ.
δ' Περὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς ἐν σῶματι Χριστοῦ καὶ πατρὶς δι-
καιοσύνης.
ε' Περὶ τῆς διὰ τῆς ἀγάπης ἀγαθῆς ἀνακρίσεως ἐν τῇ
ἐκείνῃ Θεοῦ.
ς' Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀγάπῃ ἀνθρωπίνῃ φιλοστοργίας ἀπαλλαγῆς τῆς

ἐν Χριστῷ πλὴν σοφίας ἔχοντες.
Ὁ πᾶς Θεὸς σιωπῶν καὶ τῷ νόμῳ ἀνέχεται πᾶ-
σαν κωλύει τὸν νόμον Χριστοῦ.
Ὁ πᾶς Θεὸς νόμον πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις χρησιμὸς, καὶ οὐ
πνευματικῆς τῆς ἐν δυνάμει Θεοῦ ἔστιν.
Παράνεστι ἀνέχεται ἀποστολῆς, φιλικῆς φιλίας, φι-
λοστοργίας, φιλομαθίας, φιλομαθίας, ἀφ' ἧς ἐκείνῃ
ἀγαθῆς, ἀνθρώπων.
Τὰ πρὸς τῆς οἰκτιρώσεως ἐκείνης. Ἐν τῇ, τὰ πρὸς τῆς ἀλ-
λοποιοῦσε ἐκείνης, οἰκονομίας.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ.

ΑΥΤΟΣ ΔΟΥΛΟΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
διὰ δειλήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀ-
δελφός, τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἀγίοις καὶ
πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν
τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀκούσαντες τῆς
πίσεως ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἀγάπῃ πλὴν εἰς πάντας τοὺς
ἀγίους, διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης ἡμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ὡς ᾧ προσευκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τῆς διαγγελίας τῆς
παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ ἐστὶ καρπο-
φοροῦμενοι καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐ-
πέγνωτε τὴν χάριν τῆς Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς καὶ ἐμάθετε
ἀπὸ Ἐπαφροῦ ἀγαπητοῦ σκλάβου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ
ὑμῶν διάκονος τῆς Χριστοῦ, ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν χάριν ἡμῶν
ἐν πνύματι. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, ὅτι
παυδόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πλη-
ροῦνται τὴν ἐπίγνωσιν τῆς δειλήματος αὐτῶν ἐν πάσῃ ὁφείᾳ καὶ
συνέσει πνευματικῇ, ᾧ πατήσῃ ὑμᾶς ἀξίως τῆς Κλεῖδος εἰς
πᾶς δόξης ἐκείνης, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες ὡς αὐ-

Κολοσσαῖς.
α. 3. 17

καὶ ἀνέ-
μους. α. 3. 12

α. Θεο. α. Α
β. Θεο. α. Α

α. Κορ. α. Α

Εφ. α. Α
Φιλιπ. α. Α
α. Θεο. β. Β

Ξανόμυροι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει δυνα-
μούμενοι καὶ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτῶν, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ
μακροθυμίαν καὶ χαρὰς, εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκα-
νώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τῆς κληρονομίας τῆς ἀγίων ἐν τῷ Φωτῇ,
ὅς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τῆς σκοτίας, καὶ μετέστησεν εἰς
τὴν βασιλείαν τῆς ὑποδοχῆς τῆς ἀγάπης αὐτῆς, ἐν ᾗ ἐχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τῆς ἀίματος αὐτῆς τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἀμάρτιαν, ὅς
ὅστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀοράτου, ἀσώματος πατρὸς κτίσεως,
ὅτι ἐν αὐτῇ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς, τὰ ἀόρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θεοὶ, εἴτε κυριότητες, εἴτε
δυναμεις, εἴτε ἐξουσίας. Τὰ πάντα δι' αὐτῆς ὡς εἰς αὐτὸν ἐκτίσθη, καὶ
αὐτὸς ὅστις πρὸ πάντων, ὅς τὰ πάντα ἐν αὐτῇ συνέστηκε. Ὁ αὐ-
τὸς ὅστις ἡ κεφαλὴ τῆς σῶματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ὅστις δεξιῇ
τοῦ ἀσώματος ἐκ τῆς νεκρῶν, ἵνα ἡγήται ἐν πᾶσιν αὐτοῖς ᾧ προ-
τεύων, ὅτι ἐν αὐτῇ διδόνται πᾶν τὸ πλῆθος κατοικῆσαι, ὅς δι'
αὐτῆς δόξαται ἀλλήλοις τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρήνη ποιήσας διὰ
τῆς ἀίματος τῆς σαρκὸς αὐτῆς, δι' αὐτῆς, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ
ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ δόξα-
τήλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτῆς διὰ τῆς θανάτου, * πα-
ραστήσας ὑμᾶς ἀγίοις καὶ ἀμώμοις ὡς ἀνέκκλητοις κατενώπιον
αὐτῆς, εἴγε ἐπιμελεῖτε τὴν πίστιν τετελεσμένους καὶ ἐδραῖοι, καὶ
μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς διαγγελίας οὐκ ἠκούσα-
τε, τῆς κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐ ἐ-
χρόνιμον ἐγὼ Παῦλος διάκονος. Νυνὶ χάρις ἐν τοῖς παθή-
μασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ὅτι ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῆς
θλίψεως τῆς Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τῆς σῶματος αὐτῆς,
ὅς ὅστις ἡ ἐκκλησία, ἧς ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ διάκονος καὶ πλὴν οἰκονομί-
αν τῆς Θεοῦ πλὴν δόξαισάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληροῦμαι τῷ λόγον τῆς
Θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ δόξα κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ
ἀπὸ τῆς γυναικός, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτῶν, οἷς ἠδέ-
λησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι πᾶσι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς μυστηρίου τοῦ-
του ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ὅστις Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης, ὃν
ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντας ἀνθρώπων, καὶ διδά-

Ματθ. γ. Δ.
καὶ ἱ. Α
β. πτ. α. Δ

Εφ. α. Α

Γω. α. Α

α. Κορ. ιε. Γ
ἀποκ. α. Β
Κεφ. β. Β
ἰω. α. Β

Λεκ. α. Η
ἐφεσ. α. Α
Τιτ. β. Γ

Γω. ιε. Α

Ρωμ. ιε. Δ

α. Τιμ. α. Α

30 τῶν. θ. 12

τῶ Χριστῷ ἐνοικίω ἐν ὑμῖν πλοσίως, ἐν πάσῃ ὁφείᾳ, διδά-
σκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς ἐν ᾗ ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ πάντες ὅ,τι ἀκούετε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι
Κυρίου Ἰησοῦ, διχαριστοῦντες ἑαυτοὺς καὶ πατέρι δι' αὐτοῦ. Αἰ-
γωνίαι, ὑποτάσσασθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυ-
ρίῳ. Οἱ ἀνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ ὑπερφανεύετε
ἐν ὑμῖν. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις καὶ πάντες. Ὅτι
το γὰρ ὅτι ἐστὶν ἀνάρετος ὁ Κύριος. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ
τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμώσιν. Οἱ δούλοι, ὑπακούετε καὶ πάν-
τες τοῖς καὶ σάρκα κυρίου, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίᾳ ὡς ἀνθρώ-
ποι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν Θεόν· καὶ
πάντες ὅ,τι ἐὰν ποιῇτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ ὡς
ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὸ ἀνταπόδο-
ν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. ὁ δὲ ἀδίκων
κομίζεται ὁ ἡδίκησεν, καὶ ἐκ ἐστὶν ὑποταγή.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον ἐστὶν ἵσότητά τοις δούλοις ὡς ἐχέετε, ἵνα
εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς. Τῇ προσευχῇ
προσκαρτερεῖτε, ἡσυχάζετε ἐν αὐτῇ ἐν διχαριστίᾳ, προσευ-
χόμενοι ἅμα καὶ ὑμῖν ἑαυτοῖς, ἵνα ὁ Θεὸς ἀποδείξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ
λόγου, λαλήσας τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ (δι' ὃ καὶ δέδεμαι), ἵνα
φανερῶσω αὐτὸ, ὡς δεῖ με λαλήσαι. Ἐν ὁφείᾳ δουλεύετε
τοῖς κυρίοις ὡς ἑαυτοῖς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ὑμᾶς ἐν ὁφείᾳ
ἐκείνῳ ἀποκρίνεσθαι. ὅτι καὶ ἐμὲ πάντα γνωρίσεν ὑμῖν Τυχικός
ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σὺνδουλὸς ἐν Κυ-
ρίῳ, ὃν ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ ὅπως ἵνα γνῶτε τὸν Θεόν
καὶ ὁ Θεὸς ἀγαπήσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὁνησίμῳ τῷ
πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνω-
ριοῦσι τὰ ὡς. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ σὺναιχμα-
λωτὸς μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβᾳ (ὃς οὐκ ἐλάβετε
ἐντολὰς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δεξάσθε αὐτόν) καὶ Ἰησοῦς ὁ λέ-
γόμενος Ἰούδος, ὅντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, οἱ μόνον σὺν ἐργα-
τοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐργάζονται μοι ᾠρητορία.

α. Κορ. ι. Η

Εφ. ι. ε. Ε
α. πτ. γ. Α

Εφ. ι. ε. Α

Εφ. ι. ε. Α
ε. τ. β. Γ
α. πτ. β. Γ

Δατ. ι. Δ
σφ. ι. ε. Β
ρωμ. β. Β
εφ. ι. ε. Β
Λοκ. ι. Α
α. Θε. ι. Γ
Εφ. ι. ε. Γ
β. Θε. γ. Α

Εφ. ι. ε. Δ

Φιλημ. ι. Β

Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφράς ὁ ἐξ ὑμῶν δούλος Χριστοῦ, πάν-
τοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα ᾄδῃτε
τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. μὴ λυγρῶ
ᾄδῃτε ὅτι ἔχετε ἡλὸν πολὺ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τὸ ἐν Λαοδικείᾳ
καὶ τῷ ἐν Ἱερραπόλῃ. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀ-
γαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάζεται τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελ-
φοὺς, καὶ Νυμφᾶν καὶ τὸ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν
ἀναγνώσῃ παρ' ὑμῶν ἡ ἐπιστολή, ποιῆσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαο-
δικείᾳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνώσῃ, καὶ τὸ ἐν Λαοδικείᾳ ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀναγνῶτε. Καὶ εἰπάτε Ἀρχιπῶ, βλέπε τίς διακονίαν ὑμῶν
παρέλαβες ἐν Κυρίῳ ἵνα αὐτῷ πληροῖς. ὁ ἀσπασμὸς τῇ
ἐμῇ χεὶρὶ Παύλου· μνημονεύετε μου τῷ δεσμῷ· καὶ χεῖς μὴ
ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ
Τυχικοῦ καὶ Ὁνησίμου. Ἐν εἰχοῖς σῆ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ
ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΑΥΤΗΝ ἐπεγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν, ἑωρτακῶς πρὸς τοὺς καὶ
διδάσκει, καὶ διατελείας παρ' αὐτοῖς. ἡ δὲ πρὸς τοὺς τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς.
ὁ ἀποστόλος πολλὰς θλίψεις παθὼν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν Φιλίπποις τῆς Μακε-
δονίας καὶ ἐν Κορίνθῳ, γινώσκων τε ὅσα πέπονθεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, φο-
βούμενος μὴ ἀκούσαντες Θεσσαλονικεῖς ὅτι πέπονθεν ἐν ταῖς πρὸς ἐρη-
μίαις πόλεσι, πειρασθῶσιν ἀπὸ τοῦ πειράζοντος, καὶ σκανδαλισθῶσι, μάθοντες ὅτι καὶ ὅτι
τοῖς ἀπὸ διησυχίας κατὰ δούλους ἐχόντες, ἀπὸ τῆς Τιμῆς τοῦ πρὸς αὐτοὺς μὲν τῆς ἐπιστολῆς
αὐτῆς, καὶ πρὸς τοὺς μὲν ὅτι περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πίστει, ὡς τε μὴ σαλεύεσθαι διὰ τὰς θλίψεις,
καὶ μηδὲν ἔξινον αὐτοῖς πέπονθεν ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου τῷ καὶ τῷ Κυρίῳ ἀποκτείναντων Χρι-
στου γὰρ ἰδίον τὸ θλίβεσθαι ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, ἐλεγχῆναι. Πολλὰ δὲ πρὸς ἀνέσεις αὐτοῖς, οὕτως
ὡς πρὸς ἐλπίαν πρὸς αὐτὴν, ἀνασφραγίσαντες, γράφει πρὸς τὴν τελευτήν, ὡς ἀμνηστὸς
αὐτοῖς, καὶ διδάσκων μὴ βαρέως φέρειν τὸ γὰρ τὸ θάνατον ἀπώλῃ, ἀλλ' ὁδὸν ἀναστροφῆς.
ἐπειτα δὲ καὶ πρὸς τῶν χροίων αὐτοῖς διδάσκει, ἵνα ἀδελφὸν τὸν ἡμέραν γινώσκοντες, αἰεὶ ἐτοιμοὶ
γίνωνται, καὶ μηδὲν προσέχωσιν ἀπαφελλομένων πρὸς αὐτοῦ. εἰσεσθαι γὰρ φησι τίς πρὸς
οὕτως, ὡς τε τοῖς ἀδελφοῖς καὶ θίσεισιν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, μὴ φθάνῃ τοῖς
ἐκ νεκρῶν ἐλθούσιν. ἅμα γὰρ γινώσκων τίς πρὸς αὐτῶν ἀλλήλων διδάσκει. πρὸς τοὺς
πρὸς τῶν αὐτοῖς βελουοῦσιν ἐν τοῖς ἡμέραις, πρὸς τῶν αὐτοῖς καὶ αἰεὶ χαίρειν τῇ ἐλπίδι, καὶ
πρὸς τῶν αὐτοῖς, καὶ διχαριστῶν αὐτοῖς αἰεὶ τῷ Κυρίῳ, ἐν ὁφείᾳ αὐτοῖς ἀναγνῶναι τὸ ἐπι-
στολῶν αὐτῶν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ οὕτως τελεῖται τὸ ἐπιστολῶν.

2 πληροφ-
ρημοί. ια
3 πρὸς. ια
4 αὐτῶν. ια

4 αὐτῶν. ια

3 ἀποκρί-
σε. ια

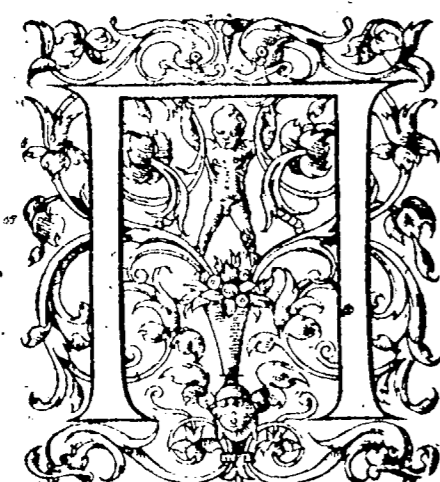
* α. ε. ι. ια.
17
4 παρορρί-
ση. ια

1 γινώσκων
ἡμῶν. ια

- α' Ἐπαυτος ὁ Θεσσαλονικέων ὅτι τοῖς ἀδελφοῖς ἔχοντες ἀγάπην.
 β' Ὅτος αὐτῶν, καὶ ἡμεῖς ἐπ' αὐτοῖς, καὶ μέμνηται ὡς αὐτοὶ π-
 λεωθῶσιν.
 γ' Εὐχόμενος ὅτι ὁ Θεὸς ἀφίξεται αὐτοῖς, καὶ ὅτι αὐτοὶ ἔσονται
 ἐν βεβαίῳ Θεσσαλονικέων, ὡς ὁ Χριστὸς παροῖσται.
 δ' Παρακαλεῖτε σωφροσύνης καὶ δι' ἡμεῶν ὡς ὅτι κρίσις, φι-
 λαδελφίας, ἐργασίας ἰδίῳ ποσὶ μόνος.
- Διδασκαλία πρὸς τὴν δαπάνην καὶ πλούσιος ὅτι ζῶντες καὶ
 νεκροὶ, ἐν ὅπῃ ἀνεία Χριστὸς.
 Περὶ τῆς ἀφίξης ἡμεῶν Χριστοῦ, ὡς περὶ τῆς ἀφίξης αὐτοῦ
 δὴ, πρὸς ἐλπίδι, ἀγάπῃ, ἡμεῖς, εἰρήνῃ, μακροθυμίᾳ, φιλο-
 μαδίᾳ.
 Εὐχόμενος ἀγαπήσει πνεύματος, καὶ ψυχῆς, καὶ σώματος.

Ἡ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ ΕΠΙ- ΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΩΤΗ.

ΑΥΛΟΣ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ καὶ ΤΙΜΟΘΕΟΣ
 τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πα-
 τεὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν,
 καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαρι-
 στοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε ὡς πάντων ὑ-
 μῶν, μνείαν ὑμῶν ποιοῦμενοι ὅτι τῷ
 Θεῷ πατρὶ ὑμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔρ-
 γου τῆς πίστεως, καὶ τῆς κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς
 ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐμπαροῦσιν ὅτι Θεοῦ
 ἐπαγγέλλεται ὑμῶν, εἰδότες, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, ὑπὸ Θεοῦ πλὴν
 ἐκλογῇ ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν ἐκ ἐχθρήθη εἰς ὑμᾶς
 ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἀγίῳ,
 καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἶδατε οἱ ἐκ ἐχθρήθη ἐν
 ὑμῖν δι' ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐχθρήθητε καὶ τῷ
 Κυρίῳ, δι' ἐξ ἡμῶν τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς
 πνεύματος ἀγίου, ὥστε γινώσκει ὑμᾶς ὅτι τύποις πάντοτε π-
 σεύοισιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ· ἀπὸ ὑμῶν γὰρ ἐξη-
 χηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ,
 ἀλλὰ ἐν παντί τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελέλυ-
 θεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν πρὸς αὐτοὺς γὰρ ὅτι ἡμῶν
 ἀπαγγέλλοισιν ὅποιαν εἰσοδὸν ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπε-
 σφάλατε

β. Θεσσαλ. Α.

α.

Φιλιπ. α. Α.

α. Κορ. α. Δ.

1 Χριστὸς, α.

2 τυπὸν, ε. θ.

σφάλατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῆς εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ
 ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀγαπῶντι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῇ οὐρανῶν,
 (ὃν ἠγάρεν ἐν νεκρῶν,) Ἰησοῦ τὸν υἱὸν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὀργῆς
 τοῦ ἐρχομένου. Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, πλὴν εἰσο-
 δὸν ἡμῶν πλὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐκ κενῆ γέρονεν, ἀλλὰ ἐμπα-
 ρόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἶδατε, ἐν Φιλιπποῖς, ἐπαρρησια-
 σάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον
 τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῇ ἀγῶνι. Ἡ γὰρ ἀντιλογία ἡμῶν ἐκ ἐκ πλά-
 νης ἐστὶν ἐξ ἀκαταρσίας, ὅτε ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσ-
 μεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πειρασθῶμεν τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν,
 οὐχ ὡς ἀνθρώποις συνεκτικόντες, ἀλλὰ ὡς Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι
 τὰς καρδίας ἡμῶν. Οὐτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐχρή-
 σθημεν, καθὼς οἶδατε, οὐτε ἐν παροψίσει πλεονεξίας, (Θεὸς
 μάρτυς)· οὐτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὐτε ἀπὸ ὑμῶν
 οὐτε ἀπὸ ἄλλων, διωκόμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστὸς ἀποστο-
 λῶν, ἀλλ' ἐχρησθημεν ἡμεῖς ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἀπὸ Θεοῦ ἀλη-
 θῆς ἐαυτῆς τέκνα· οὕτως ἡμεῖς ὡς ὑμῶν, διδοῦμεν
 μεταδιδόναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ
 τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῶν γεγνησθε· μνημο-
 νεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ
 καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ὑποβῶμεν ἵνα ὑμῶν,
 ἐκηρύξωμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Ὑμεῖς μάρτυρες
 καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως ἐμὲ μνησθῆναι ὑμῶν τοῖς πειρασ-
 σιν ἐχρησθημεν, καθὼς οἶδατε, ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, (ὡς πατὴρ
 τέκνα ἐαυτοῦ,) ἀγαπῶντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ
 μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ ὅτι ἐπατήσαμεν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ
 καλοῦτος ὑμᾶς εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. Διὰ τοῦ-
 το καὶ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ὑμῶν ὡς Θεὸς ἀδιαλείπτως, ὅτι ἀγα-
 βόντες λόγον ἀκοῆς τοῦ ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε ἐν λόγῳ ἀν-
 θρώπων, ἀλλὰ (καθὼς ὅστις ἀληθῶς) λόγον Θεοῦ, ὅς ἐστιν ἐνερ-
 γῆται ἐν ὑμῖν τοῖς πειρασμοῖς. Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐχθρήθητε, ἀ-
 δελφοί, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ ὧν οὐσὼν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χρι-
 στῷ Ἰησοῦ, ὅτι πάντα ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τοῖς ἰδίῳι συμφυλε-
 τῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῷ Ἰουδαίων, καὶ τὸν Κύριον ἀπο-
 σφάλατε

Πραξ. ις. Δ.

B

Γραβ. κ. Η.
α. κορ. α. Γ.
β. Θεσσαλ. Β.Γραβ. α. Α.
Φιλιπ. α. Δ.
κολ. α. Β.

νων κὶ τῶν καμῶν, ἀδελφοί, ἡ χάρις ἔχετε ὑμῖν χάριτος· αὐτοὶ
 γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ὅπως
 ἔρχεται· ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐ-
 τοῖς ἐφίση· ὅλας οὖν ὡς πρὶν ἡ ὥδιν τῇ ἐν χάριτι ἐχούσῃ, ἡ μὴ
 ἐκφύζωσιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἐκ ἐσέων σκοπεῖτε, ἵνα ἡ ἡμέρα
 ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστέ καὶ υἱοὶ
 ἡμέρας· ἐκ ἐσμεν νυκτὸς καὶ ἐκ ἐσμεν σκοτεινῶν. Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
 ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ νηρηγῶμεν καὶ νήφωμεν. Ὁ γὰρ καθεύ-
 δοντες, νυκτὸς καθεύδουσιν· καὶ οἱ μεθύσκοι, νυκτὸς μεθύουσιν.
 Ὑμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι ὅπλα κα-
 τὰ τὴν ἀγάπην, καὶ θώρακα καὶ ἵπτα σιδηρεῖας, ὅπως ἐκ-
 δεῖται ὑμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὁρμήν, ἀλλ' εἰς ὁλοκαύτωσιν σωτηρίας διὰ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα
 εἴτε νηρηγῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα ζῶντες ὦμεν. Διὸ
 ὁρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸ ἓνα, καθὼς καὶ ποιεῖ-
 τε. Ἐξοφῶμεν ὁ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἡ δὲ ἐν αὐτοῖς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν,
 καὶ περιστάμενοι ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡ-
 γειῶντες αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκείνων ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐ-
 τῶν· εἰρήνη ὦν ἐν αὐτοῖς. Παρακαλοῦμεν ὁ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νου-
 θετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχε-
 δεῖτε τὸ ἀδενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρατε μή τις κα-
 κὸν ἀντὶ κακῆς πνὶ ἀποδώ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ ἡς
 ἀλλήλους καὶ ἡς πάντας. Πάντοτε χαίρετε. Ἀδιαλείπτως προσεύ-
 χεσθε. Ἐν παντὶ ὁχαρισεῖτε· τὸ γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰη-
 σοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Προφητείας μὴ ἔξχετε-
 ναιτε. Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε. Ἀπὸ παντὸς εἰ-
 δοῦς πονηρῆς ἀπέχεσθε. Αὐτὸς ὁ Θεὸς τὴν εἰρήνην ἀγαπᾷ ὑ-
 μᾶς ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ
 σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ ὁρασίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἰη-
 ρηδεῖν. Πιστὸς ὁ καμῶν ὑμᾶς, ὅς καὶ ποιήσει. Ἀδελφοί, προσεύ-
 χεσθε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀσπάζεσθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλή-
 ματι ἀγάπῃ, ὅπως ὁ Κύριος, ἀναγνωθῆναι τὴν ὁπισθολὴν
 πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ μετὰ ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐν ἐπιστολῇ ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Ἐν εἰσὶν ρζγ.

Ἡσυχ. γ. Γ.
ἐφ. σ. Γ.

Παροι. γ. Γ.
κα. Δ.
ῥωμ. β. Δ.
α. πτ. γ. Β.
ματθ. ε. Ζ.
ἐκκλησιασ.
κεδ. ιι. Γ.
λαο. ιι. Α.
κολ. β. Α.

Κεφ. γ. Δ.
α. κε. α. Β.

α. Κορ. α. Α.

* πλὴν ἐλπίδα
ὕμνη βεβαίαν.
α

δύτης ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ὁπισθολὴν ἀπὸ Ρώμης· ἡ δὲ ἐπιστολὴ τῆς ἐπιστολῆς αὐ-
 τῆς πινὲς ἀπὸ Θεσσαλονικῆς ἀρχῆς καὶ ἀπακτοῦ πατριάρχου, τοῖς ἀδελ-
 φοῖς ὁφειλόμενον, ὡς ἡδὴ τῆς προορίας τῆς Κυρίου ἐνστάσης· ἡ πῶν δὲ
 τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τῆς ἀποστολῆς τοῦτο δηλοῦντος, καὶ ὑπὸ πνεύματος ἀ-
 γίου σφραγισθέντες. Ταῦτα γίνονται μετὰ τὸν ἀποστόλου, ὡς ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς· καὶ
 πρὸς τὸν μὲν ἀποδέχεται πλὴν πῶν αὐτῶν ἀναγινώσκοντες, καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐκκαυχῶνται, καὶ θλί-
 ψις ἡναικάς· ὑποφέρει οὖν ὁ Χριστός· καὶ πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐσομένης ἐκ δι-
 κίας πρὸς τὴν Θεοῦ καὶ τῆς αὐτοῖς ἀδικειῶν. ἔπειτα πρὸς τῆς προορίας τῆς Σωτῆρος δι-
 δασκῶν μηδὲν αὐτοῖς πείθεσθαι, μηδὲ θεοφθεῖν αὐτοὺς μήτε ἀπὸ πνεύματος, μήτε ὡς αὐ-
 τῶν γὰρ ἀπὸ τῆς μὴ ὅλων νομίζῃ ἡδὴ πρὸς αὐτοὺς· μὴ γὰρ πρὸς τὸν ἐσέσθαι αὐτοὺς,
 εἰ μὴ ἀποστασία πρὸς τὸν ἐλθόν, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ ἀπὸ τῆς ἀποστασίας, οὐ πλὴν
 πρὸς αὐτοὺς ἐν σημείοις καὶ τέρασιν· φερόμενος κατ' ἐνέργειαν τῆς σαρκὸς ἐσέσθαι σημεῖον· εἴτα
 πρὸς ἀνέστας αὐτοῖς σῆκον ἡναικάς, καὶ κρατεῖν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀποστασίας παρ' αὐτοῦ,
 πρὸς ἀρχὴν μηδεμίαν κενωμένην ἐλθόν· τῆς ἀπάκτων, ἀλλὰ καὶ ἀποσταλῆναι αὐτοῖς· ὅτι γὰρ
 πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐδύνασε τοῖς τοιούτοις· καὶ κατὰ τὸν δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐλθόν μὴ ὑπακούον-
 τα τοῖς λόγοις αὐτοῦ, τοῦτον ἀποσταλῶν γίνεσθαι· καὶ λοιπὸν ἐπὶ τῇ ἀρχῇ αὐτοῖς εἰρή-
 νην, τελεῖται πλὴν ἐπιστολῆς, ὅτι ἀποστασίαν τῇ ἰδίᾳ χεῖρ γὰρ ἀφ' ὧν σημεῖον ἐστὶ πάσης
 ἐπιστολῆς δεδήλωκεν.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΕΠΕΙΔΗ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐγράφη ὡς πρὸς αὐτοὺς, καὶ
 ἀναπληρωθῆναι τὴν ἐπιστολὴν αὐτῶν, καὶ πολλὰ ἀγάπης σημεῖα· ἐκ ἀπὸ τῆς δὲ
 ταύτης πρὸς αὐτοὺς τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς· ὅτι δὲ μὴ ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐν-
 δυνάμει· ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῆς τῆς χάριτος τῆς Κυρίου προορίας ὑποφωτισμένως γὰρ φαί-
 νεται, ὡς οὐ γὰρ αὐτοῖς, νῦν γὰρ φησὶ, οὐ ποῦν τοῦτο εἴγε αὐτοὺς ἀπελήλυθε· γὰρ φησὶ πρὸς τῆς
 χάριτος ἀπὸ τῆς πλὴν αὐτῶν· λυμενὲς πινὲς ἐλεγον πρὸς αὐτοὺς πλὴν προορίας τῆς
 Κυρίου. Εἰ δὲ τοῦτο ἴδωσιν, ὁ Χριστὸς φύσιν δύνανται· αὐτοὺς γὰρ ἐν τοῖς διαφωτισμοῖς ση-
 μεῖα τῆς προορίας αὐτῆς δέδωκεν, ἅτινα ἐκ τῶν ἐκείνων· ἀνακρίβεται οὖν ἐκ αὐτοῦ διαγα-
 ρῆναι πρὸς τῆς προορίας σημεῖων, καὶ τῆς τῆς ἀπὸ τῆς χάριτος ἐλθούσης, ἀπὸ πρὸς αὐτοὺς
 ἀπὸ τῆς τῆς Κυρίου πρὸς αὐτοὺς ποιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α	Εὐχρησία ὑπὲρ τῆς ὁρατικῆς πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ ὑπομονῆς ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ αὐτῶν, καὶ καλὰς τῆς θλίψε-
ων· καὶ ὅτι ὑπὲρ πλειοψηφίας αὐτῶν ἐν δόξῃ Χρι-
στοῦ.	Εὐχρησία ὑπὲρ τῆς καλῆς, πρὸς τὴν ἐπιστολὴν αὐτῶν.
Χριστὸν πρὸς τὴν ἐπιστολὴν αὐτῶν.
Παρακαλῶν ὅτι αὐτοὶ καὶ τὸ ἔργον· Εὐχρησία αὐ-
τῶν εἰς ἀγάπην Θεοῦ.	γ
β	Περὶ πλοῦς, ὅτι μὴ ἀνέχοντες τὴν ἐπιστολὴν ὅτι ἐλέγχον-
ται· καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς Χριστοῦ.	Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν καὶ παρακαλῶν τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς τὸν ἔργον.
Εὐχρησία εἰρήνης τῆς πρὸς Θεοῦ.	δ

Η ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν ὁφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους· ὥστε ἡμεῖς αὐτοῖς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ πίστεως ἐν πάντοτε τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθαι, ἐνδεχόμενα τῆς δικῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιώσασθαι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάρετε· εἴπερ δικαίον ᾧ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίψεσιν ὑμᾶς θλίψιν, καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνέσιν μετὰ ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπὸ οὐρανοῦ μετὰ ἀγγέλων, δυναμέως αὐτοῦ, ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκ δίκης τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ διαγγελάτῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· οἵτινες δίκην ποιοῦσιν, ὁλοθρον αἰώνιον, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξαδιῶν ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, καὶ θαυμαδιῶν ἐν πάντοτε τοῖς πιστεύουσιν, (ὅτι ὁπιστεύθη τὸ μυστήριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πάντας διδομένη ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, ὅπως ἐνδοξαδῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς ἀφορίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ὁπισθιαγωγῆς ἐπ' αὐτὸν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆ-

α. Θε. α. Α

α. Θε. α. Δ

Χριστ. α

1 πιστεύουσιν. α. ε. ζ. ια. ιγ

2 ὑμῶν. ι

β

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛ. Β.

να ὑμᾶς ἀπὸ ἔνοος, μήτε θροεῖσθαι μήτε διὰ πνύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ὁπισθοῦς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ καὶ μηδένα ὑποπῶν, ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία τοῦ ᾧ, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἀνθρώπος τοῦ ἁμαρτανίου, ὁ ὢς τὸ ἀπολείπει, ὁ ἀποκρίνεται καὶ ὑπερβόρμος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδοκνῶντα ἑαυτὸν ὅτι ὁ Θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἐπ' ὧν ᾠροῦμεν ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· (τὸ γὰρ μυστήριον ἡδὴ ἐνεργεῖται τῷ ἀνθρώπῳ, μόνον ὁ κατέχων ἀρρῖέως ἐκ μέσου γενήσεται,) καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνθρωπος, ὃν ὁ Κύριος ἀνάλωσεν τῷ πνύματι τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσῃ τὴν ὁπισθοφάνειαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ, οὗ ὅστις ἡ ἀφορία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους, καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνδρῶν πλὴν ἀγάπης τῆς ἀληθείας ἐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς. καὶ διὰ τοῦτο πέμψῃ αὐτοῖς ὁ Θεός ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πειθεῖσθαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πισεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' ὁδοκῶσιν ἐν τῇ ἀδικίᾳ. Ἡμεῖς δὲ ὁφείλομεν διχαρισθῆναι τῷ Θεῷ πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, ἀδελφοί, ἡγαπητοὶ ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεός ἀπὸ δεξιῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνύματος, καὶ πίστι ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ διαγγελάτου ἡμῶν, εἰς τοῦ ποιῆσαι δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκατε, καὶ κρατεῖτε τὰς ἀδελφότητας αἷς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ὁπισθοῦς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεός καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δὸς ᾧ ἀκλήσιν αἰώνιον καὶ ὑπὸ ἀγαθῷ ἐν χάριτι, ᾧ ἀκαλέσας ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ σπρίζαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Τὸ λοιπὸν ᾠροῦμεν, ἀδελφοί, ὑπὲρ ὑμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐξέλθῃ καὶ δοξάσῃ καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυαθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. πρὸς δὲ ὅτι ὁ Κύριος ὃς σπρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ

Εφε. ε. β

Ηγορία. Α

Γ

Δ

Εφε. ε. Α

Εφε. σ. Γ
κολ. α. Α

γ

οίκου καλῶς περιεσφαιμένον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μὲν πα-
 B σης σεμνότητος (εἰ δὲ τις τοῦ ἰδίου οἴκου περιεσφαιμένον οἶδε, πῶς
 ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμνησέται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφ-
 δεῖς εἰς κρίμα ἐμπίσῃ τῷ διαβόλῳ. δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν
 καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῆς ἐξώθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπίσῃ καὶ
 παγίδα τοῦ διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ δι-
 λόγους, μὴ οἶνω πολλῷ περσέχοντας, μὴ ἀγροκέρδεις, ἔχον-
 Γ τας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει καὶ οὐτοι ὅ-
 δοκιμαζέσθωσαν ὡς ἔστιν, εἴτα διακονείτωσαν ἀνέκκλητοι ὄν-
 τες. Γυναικάς ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλέους,
 πειστές ἐν κυρίῳ. Διακονοῦντες ὡς κύριος ὁ κύριος, τέκνων
 καλῶς περιεσφαιμένοι καὶ τῷ ἰδίῳ οἴκῳ. Ὁ γὰρ καλῶς δια-
 κονήσας, βαθμὴν ἑαυτοῦ καλὴν ἀποποιῶνται, καὶ πολλὰ
 Δ παρρησίαν ἐν κυρίῳ τῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτα σοὶ γράφω,
 ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε ταχέως· ἐάν δὲ βραδυνῶ, ἵνα εἰδῇς
 πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ
 ζώντος, σῶλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμολογου-
 μένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς ἀσεβείας μυστήριον. Θεὸς ἐφανερώ-
 θη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὡφθῇ ἀγγέλοις, ἐκ-
 ρύχθῃ ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθῃ ἐν κόσμῳ, ἀνεληφθῇ ἐν δόξῃ.

Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσον-
 ται πινες τῆς πίστεως, περσέχοντες πνεύμασι πλάνοις ἐ διδα-
 σκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρισὶ ψευδολόγων, κεκαυθελα-
 σμένων πλὴν ἰδίαν συνείδησιν, καλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι
 βερμάτων ἀ ὁ Θεὸς ἐκποσὲν εἰς μετάληψιν μὲν ἀχαριστίας
 B τοῖς πιστοῖς ἐ ἐπεγνωκόσι πλὴν ἀληθείαν ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ κα-
 λὸν, καὶ οὐδὲν ἀποβλήτων, μὲν ἀχαριστίας λαμβανόμενον ἀ-
 γάγεται ὑπὸ λόγου Θεοῦ καὶ ἐν ἀξίᾳ. Ταῦτα ὑπομνε-
 μένως τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἐστὶ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τρε-
 φόμῳ τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ
 παρκαλούσκει. Τοῖς ὅ βεβήλοις ἐ γράωδεις μύθοις παραι-
 Γ ποδ. Γυναικεῖ δὲ σεαυτὸν πρὸς ἀσεβείαν· ἡ γὰρ σωματικὴ
 γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ ἀσεβεία πρὸς
 πάντα ὠφέλιμος ἐστὶν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς

Κεφ. α. Δ

β. Τιμ. γ. Α
β. πτ. γ. Α
ἰούδα Ζ

Κεφ. α. Α
β. β. β. Δ
ἰούδα Ζ

μελλούσης. Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξίος· εἰς τοῦτο
 γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδίζομεθα, ὅτι ἡλικία μὲν ἐπὶ Θεῷ ζῶν-
 θῇ, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πειστών. Παρά-
 γελλε ταῦτα καὶ διδάσκει. μηδεὶς σοῦ τῆς νεότητος καταφρο-
 νείτω, ἀλλὰ τύπος γίνετ' πειστών ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγά-
 πῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστι, ἐν ἀγάπῃ. Ἔως ἔρχομαι πρὸς σε καὶ
 ἀναγνώσῃ, τῇ ὑπακοῇ, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμύγεις τὴν ἐν σοὶ
 χάρισμα, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας, μὲν ἐπιθέσεως τῆς
 χερός τ' πρεσβυτέρου. Ταῦτα μέγα, ἐν τοῖς ἰσχυροῖς, ἵνα σοὶ
 ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πάντιν· ἐπέχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδα-
 σκαλίᾳ. Ἐπιμνησέσθαι τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις ἐ
 τὸν ἀκούοντάς σου. Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἔ
 ἀλλὰ παρακαλεῖς ὡς πατέρα· νεωτέροις, ὡς ἀδελφοῖς· πρεσ-
 βυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγάπῃ.
 αἰ Χήρας ἡμέρας ὄντως χήρας· εἰ δὲ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα
 ἔχῃ, μανθάνετωσαν ὡς ἔστιν ὁ ἰδὸν οἶκον ἀσεβεῖν, καὶ ἀμοι-
 βὰς ἀποδιδόναι τοῖς πρεσβυτέροις· τοῦτο γὰρ ἐστὶ καλὸν ἐ
 ἀποδοτικὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. ἡ ὅ ὄντως χήρα ἐ μεμνῶμεν ἡλ-
 πικῆν ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευ-
 χαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σφαταλώσα, ζῶσα τέθηκε,
 καὶ ταῦτα ὡς ἀφ' ἑαυτῆς, ὡς ἀπὸ πολλοῦ ὡσιν. Εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων B
 καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ φρονεῖ, πλὴν πῶς ἡρνηται, καὶ ἐστὶν
 ἀπίστου χείρ. Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἐλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα,
 γεροντία ἐνός ἀνδρός γυνή, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρομένη, εἰ
 ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενόδοχησεν, εἰ ἀρίων πόδας ἐνέψεν, εἰ θλι-
 βομένοις ἐπήρηκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπικολούθησε. Νεω-
 τέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρωιάσωσι τὴν Χρι-
 στοδ, γαμεῖν θέλοισιν, ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὸ πρὸς πλὴν ἡδέ-
 τας· ἀμα δὲ ἐ δὲ γὰρ μανθάνοισι φειρόμεναι τὰς οἰκίας· ἔ
 μόνον ὅ δὲ γὰρ, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ φερόμενοι λαλοῦσαι τὰ
 μὴ δεόντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκο-
 δεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν δίδοναι τῷ ἀντικειμένῳ λοι-
 ποδείας χάριν. ἡ δὲ γὰρ ἡνιες ἐξέτραπτοσαν ὅπως τὰ σατανᾶ.
 εἰ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχῃ χήρας, ἐπαρκεῖτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρύνω

2 πρὸς σε.

α. ε. θ. ι. ια

1 ἀνθρώποις.

1 πλάνος. α.
α. ε. θ. ι. ια

Γ

ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὀντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς πορευ-
σῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς ἡμῆς ἀξιοῦσιν, μάλιστα οἱ κο-
πῶντες ἐν λόγῳ ἐκ διδασκαλίας· λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βουὴ ἀ-
λοῶντα οὐ φιμώσῃς· καὶ, Ἄξιός ἐστι ἐργάτης τῆς μιᾶς αὐτῆς.
Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγελέαν μὴ ᾤραδέχου ἐκ τὸς εἰ μὴ
Δ ἔπι δύο ἢ τριῶν μδρτύρων. Τοῖς ἀμδρτάνοντα, ἐνώπιον πάν-
των ἔλεγε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι. Διαμδρτύρομαι ἐ-
νώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγ-
γέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς ποικιλίας, μηδὲν ποι-
ῶν κατὰ ὁμιλίαν. Χείρας ἁγίας μηδὲν ἔπιπῃ, μηδὲ
κοινῶναι ἀμδρτίας ἀλλοτείας. Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι
ὑδροπότει, ἀλλ' οἶνω ὀλίγῳ χεῖρ διὰ τὸν σωμαχόν σου καὶ τὰς πυ-
κνάς σου ἀδενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμδρτίαι πορδήλοι
εἰσι πορδρυσμα εἰς κρίσιν, ἡσὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὡσαύ-
τως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πορδήλα ὄντι, καὶ ἄλλως ἔχοντα, κρυ-
βιῶσθαι δυνάται. Οἱ εἰσὶν ὑποζυγὸν δοῦλοι
εἰς τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης ἡμῆς ἀξίους ἡγεῖσθαι, ἵνα μὴ τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηται· οἱ δὲ πσις
ἔχοντες δεσπότης, μὴ καταφρονεῖτω, ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν, ἀλλὰ
μᾶλλον δοῦλὸν ἑσέωσαν, ὅτι πσις εἰς καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς διεργε-
σίας ἀνπλασματόμοι. Ταῦτα διδάσκει καὶ παρακαλεῖ.

Εἴ τις ἐπεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ πορδέρχεται ὑμᾶνοις λό-
γοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' ἀσέβειαν
διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μηδὲν ἔπισημῶς, ἀλλὰ νοσῶν πορ-
ζητήσας καὶ λογομαχίας, ὅς ὢν γίνεται φθόνος, ἐρις, βλασφη-
μίας, ὑπόνοια πονηραί, παραδιατελεῖαι διεφθαρμένων ἀν-
θρώπων τοῦ νοῦ, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων
πορσιμὸν εἶναι πλὴν ἀσέβειαν. ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἐστὶ
πορσιμὸς μέγας ἢ ἀσέβεια κατ' αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰση-
νέκα μὲν εἰς τὸν κόσμον, δὴλον ὅτι οὐδὲ ὅξενεῖ καὶ ἡ διωάμδα.
ἔχοντες δὲ διαθράς καὶ ἀπεισμάτα, τοῖς ὁρεαδοσόμεθα.
οἱ δὲ βουλόμοι πλουτεῖν, ἐμπήλοισιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγί-
δα, καὶ ἔπιθυμίας πολλὰς ἀνθρώποις καὶ βλαβείας, αἵ πνες βυ-
δίζουσι τὸν ἀνθρώπου εἰς ὀλεσθῆναι ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ πάν-

Δδτ. κε. Α
α. κορ. θ. Α
Ματθ. ι. Β
Λκκ. ι. Β

Κεφ. ε. Γ

12' 1 πορδ-
κλιν. θ. ι.
θ. ι. ια

* ἡμῶν. θ

1 πρὸς τὸν
ζωῆς. θ

1 διαπαρ-
τελεῖαι. σ.

Κεφ. α. Α

Β

Γω. α. Δ
παρ. κ. Δ
ἐκκλησιαστ.
κορ. ι. Γ
Ματθ. ε. Γ

των τῶν κακῶν ὅστις ἡ φιλαργεῖα, ἥς ἡνέξ ὀρεγόμενοι ἀπε-
πλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς πορδέπειραν ὁδῶν αἰ-
πολαῖς. Σὺ δὲ ὡς ἀνδρὸς περὶ τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φέυγε· διώκε
δὲ δικαιοσύνην, ἀσέβειαν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πορδο-
τητα· ἀγωνίζου καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἔπιλαβοὺς τῆς
αἰωνίου ζωῆς εἰς τὴν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας πλὴν καλῶ
ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μδρτύρων. Παραφέλλω τοι ἐ-
νώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιουῦτος πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ μδρτυρήσαντος ἔπι Ποντίου Πιλάτου πλὴν καλῶ ὁμολο-
γίαν, τηρήσαι σε πλὴν ἐν πολλῶ ἀσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέλει τῆς
ἔπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ καιροῖς ἰδίους
δείξει· ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν
βασιλεύοντων, καὶ κύριος τῶν κυριεύοντων, ὁ μόνος ἔχων
ἀθανάσιαν, φῶς οἰκῶν ἀπορσίτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων,
οὐδὲ ἰδεῖν δυνάται, ὡς ἡμῇ καὶ κράτος αἰώνιον. ἀμήν. Τοῖς
πλοιστοῖς ἐν τῶν αἰῶνι, πορδφέλλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μὴ
ἡλπιέναι ἔπι πλούτου ἀδελότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ
παρέχοντι ἡμῖν πλοισίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθοεργεῖν,
πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, ἀμεταδότοις εἶναι, κοινωνικοῖς, ἀπο-
δοσανεῖζοντας ἑαυτοῖς δεμήσιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἔπι-
λάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. ὦ Τιμόθεε, πλὴν πορκαταθή-
κην φύλαξον, ἐκ τρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας, καὶ
ἀντιθέσας τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, καὶ πνες ἐπαφελλάμοι
πορ πλὴν πίσιν ἡσόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πορδὲν ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ὅτι μη-
τρόπολις Φρυγίας τῆς Πακαπανῆς.
Ἐν στήρι σλ.

Γ

Κεφ. ε. Γ

Ματθ. κ. Β
Ιω. ιη. Η

Κεφ. α. Β
Αποκ. ι. Δ.
καὶ θ. Γ

Δ

Γω. α. Β
α. Ιω. ε. Γ

Λκκ. ιβ. Β

Ματθ. ε. Γ
Λκκ. ις. Β

Κεφ. α. Β.
ε. α. Β

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

δουτέρας ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ἐπιστολὴν πάλιν ἀπὸ Ρώμης· ἡ δὲ περὶ τῆς ἐπιστο-
λῆς αὐτῆς. τῇ συναποδημησάντων τῷ Παύλῳ καταλφεύσαντων αὐτὸν,
βουλομένων αὐτὸς ὁ ἀπόστολος ἐλθεῖν Τιμόθεον πρὸς αὐτὸν, γράφει πρὸς
ἐπιστολὴν. καὶ περὶ τῆς αὐτῆς σημαντικῆς αὐτὸν μνημονεύει αὐτὴν τε τῆς βίβλου
βίβλου, καὶ τῆς τῇ περὶ τῶν αὐτῶν πίστεως. ἐπειτα δηλοῖ ὅτι οἱ ἀπὸ Ἀσίας,
ὡς ἐστὶ Φύργιος ὁ Ερμούγιος, ἀπεστράφησαν αὐτὸν, ὁρῶντες αὐτὸν ὡς ἀλύσιον. μόνη δὲ Οὐ-
σιφόρος μάρτυρ ἀπουδὼν, καὶ οὕτως ἀπεδέξατο ἐλθόντα εἰς τὴν Ρώμην, καὶ περὶ τῆς
ἐπιστολῆς δὲ αὐτῆς παρατίθεται τὰς μωρὰς ζητήσεις, ἀφ' ὧν αὐτῶν ἡνιά-
σθη μάχας. καὶ γὰρ Ὑμνολογὸς καὶ Φιλητὸς οὕτως ἐκτραπέντες, πρὸς ἐκείνους πρὸς ἀντι-
λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἡδὴ γεγενῆσθαι, καὶ πῖνας ἀναβέβηκοι. μάλλον οὖν παραμυθία αὐτῶν περὶ
ἐκείνων καὶ τῆς διδασκαλίας, καὶ εἰδέναι μὴ ὅτι ἐν ἐκείνοις χειροῖς ἐσονται ἀνθρώποι Φί-
λαυτοι, καὶ Φιλητόν μᾶλλον ἢ Φιλόστον. περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς βίβλου,
μή τις ἐξ αὐτῶν ἀπατηθῇ. καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν καὶ εἰς τὴν τῆς διδασκαλίας ἀκρίβειαν πολλὰ
περὶ τῆς ἀνάστασης αὐτῶν, καὶ σημαντικῆς τῆς ἀναλύσεως αὐτῶν ἐκείνων, καὶ μὴ ἀπὸ
ἐκείνων καὶ μάρτυρ, ἐπετίξατο αὐτῶν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ὡς ἔχουσιν κομίζοντα τὸν Φαλόνιον καὶ
τὴν βίβλον. παρήνευσε δὲ αὐτῶν καὶ Ἀλέξανδρον τὸν χαλκίαν φυλάττειν, ὡς πολλὰ κακὰ ἐνδεί-
ξαι αὐτὸν καὶ οὕτως τελεῖται τὴν ἐπιστολὴν.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΤΙ δὴ ποτε δουτέραν γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν; ἔπειτα ἐν τῇ περὶ τῆς Εὐαγγελίου
ἐλθεῖν πρὸς σε ὡς ἔχουσιν καὶ οὐκ ἡδυνήθη ἀπελθεῖν, ἡδὴ καὶ κατέλατο τὸν Νέρωνος. ἔδει
οὖν ἀπὸ τῆς παροισίας, γράμμα πέμψαι, ὁμοῦ μὲν ὅτι μὴ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν, ὁμοῦ
δὲ ἐπιτρέποντάς τινι Τιμόθεον, οὕτως τῇ φροντίδι τῆς ἐκκλησίας ἐκείνην ἐκείνην.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α	Ἐπαμνος τῆς Τιμοθέου πίστεως, καὶ περὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
ἀρετῆς τῆς χάριτος, καὶ ὅτι αὐτὸς, φησὶ, διακατεργάσθη.	καὶ τῇ ἀρετῇ.
β	Περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς χάριτος, καὶ ὅτι αὐτὸς, φησὶ, διακατεργάσθη.	Πρόρρησις περὶ κακίας ἀνθρώπων πλεοναξίας, ἀπατηλῆς ἐ-
λεγχούσης.
γ	Περὶ τῆς ἀφρόντητος ἐν τῇ νύκτι πολυτίας ἐπὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ
ἐκείνου.	Περὶ τῆς ἐκείνου μὴ μὴ τῆς ἐκείνου τῆς φαντασίας ἐν ὑ-
ποκρίσει Θεοῦ.
δ	Περὶ τῆς ἐκείνου πίστεως καὶ ὑπομονῆς ἐν ἐκείνῳ.	Περὶ τῆς ἐκείνου πίστεως καὶ ὑπομονῆς ἐν ἐκείνῳ.
ε	Περὶ τῆς ἐκείνου διδασκαλίας, καὶ βίου καὶ ἀρετῆς, εἰρηνικοῦ, καὶ
ἐκείνου τῆς ἐκείνου μακροχρόνου ἀναλύσεως, ἐπὶ δὲ τῇ ἀρετῇ.	Περὶ τῆς ἐκείνου μακροχρόνου ἀναλύσεως, ἐπὶ δὲ τῇ ἀρετῇ.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟ-
ΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν
ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Τιμοθέε ἀ-
γαπητῷ τέκνῳ, χάρις, ἐλεος, εἰρήνη ἀ-
πὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ,
ὅτι λατρεύω ἀπὸ τῶν περὶ τῶν ἐν κατὰ-
ρὰ σὺνείδησός, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω πρὸς σὲ μνησίαν ἐν ταῖς
δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ὅπως ποῦν σε ἰδεῖν, μεμνημέ-
νος σου τῆς δακρύων, ἵνα χαρὰς πληρωθῶ, ὑπομνησὶν λαμβά-
νων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνώκησε περὶ τὸν ἐν τῇ
μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνείκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι
ἐν σοὶ. Δι' αὐτὴν αἰτίαν ἀναμνησκώ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χά-
ρισμα τὸ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἀφροσύνης τῆς χάριτός μου.
οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνύμα δολίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ
ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαυχυνθῇς τὸ μαρτύριον τὸ
Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δεόμενον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπά-
θησον τῷ εὐαγγελίῳ καὶ δυνάμει Θεοῦ τῆς σωσάντος ἡμᾶς, καὶ
καλέσαντος κλησθ' ἀγία, ὅτι καὶ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν
περὶ τῆς καὶ χάριν πρὸς δόξιν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸς
ἁγίων ἀγίων, φανερωθεῖσαν ὅτι νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸ θάνα-
τον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.
εἰς ὃ ἐπέτιθέμενος ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν δι-
κῶς αἰτίαν καὶ ταῦτα πάρος, ἀλλ' ἐν ἐπαυχόμεναι· οἶδα γὰρ ὅτι
πέπεισμαι, ὅτι δυνάμει ὅτι πρὸς τὴν ἀρετὴν μου
φυλάξαι εἰς ἐκείνῳ πρὸς ἡμέραν. ὑποκύψουσιν ἔτι ὑμῶν
τῶν λόγων ὡς παρ' ἐμοῦ ἡκούσας ἐν πίστι καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χρι-
στῷ.

Πραξ. κβ. Α

Β

Γ

Δ

α. Κορ. α. Α
ἐφ. α. Α
τίτ. γ. Β
Ρωμ. κ. Δ
τίτ. α. Α
α. πτ. α. Δ

α. Τιμ. β. Β

1. ἀρετῇ καὶ
ἀρετῇ. α. θ

τῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν ᾠδὴν ἀκαταδήκην φύλαξον διὰ πνύμα-
 τος ἀγίας τῆς ἐναικουῦτος ἐν ἡμῖν. Οἶδας ἔπο, ὅτι ἀπεσφρα-
 σάν με πάντες ^α ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ὅστι Φύλῃος καὶ Ἑρμογῆνης.
 Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῶ Ὀνησιφόρῳ οἰκῶ, ὅτι πολλάκις με ἀνέ-
 ψυξε, καὶ ἡ ἀλυσὶν μου ἐκ ἐπιγνώμῃ, ἀλλὰ χυρόμυρος ἐν Ρώ-
 μη, σπουδαϊότερον ἐζητήσέ με, καὶ ὤρε· δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος δι-
 ρεῖν ἔλεος ᾠδᾶ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέ-
 βῳ διηκόνῃσε, βέλῃον σὺ γινώσκεις. Σὺ οὖν τέκνον μου,
 ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χερί τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἀΐκουσας
 παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μδρτύρων, ταῦτα παρὰ τοῦ πρὸς ἀν-
 θρώποις, οἵπινες ἱκανοὶ ἐσονται καὶ ἑτέροις διδάξαι. Σὺ οὖν κα-
 κοπάθῃσον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρα-
 τιστὴς ^α ἐμπλέκεται τῆς τῆς βίου πειρασμάτης, ἵνα τῷ
 στρατολογήσῃσι δρέσῃ. ἐάν δὲ ἔσθ' ἀθλῇ τις, οὐ σεφανοῦται ἐὰν
 μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. ὃν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῷ
 καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νοεῖ ἀ λέγω· δῶν γὰρ σοι ὁ Κύριος
 σιῶσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐρηγερμῶν ἐν νε-
 κρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ τὸ διατέλειόν μου, ἐν ᾧ κακο-
 παθῶ μέχει δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τῆς Θεοῦ οὐ
 δέδεται. διὰ τοῦτο πάντα ὑπομῶν δια τῶ ἐκλεκτοῦ, ἵνα καὶ
 αὐτὸ σωτηρίας τύχωσι τ' ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὲν δόξης αἰωνίου.
 Γίσκες ὁ λόγος· εἰ γὰρ σίνα πεδανόμην, καὶ συζήσομην· εἰ ὑ-
 πομῶμην, καὶ συμβασιλεύσομην· εἰ δρνούμεθα, καὶ κείνος
 δρνήσῃ ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμην, ἐκείνος πιστὸς μὲν, δρνήσας
 ἐαυτὸν ἐδιδάται. Ταῦτα ὑπομῆμνησκε δια μδρτυρόμυρος
 ἐνώπιον τῆς Κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς ἑδὲν χρησίμῳ, ἵπτι κα-
 τασφῶν τῶ ἀκούοντων. Σπούδασον σεαυτὸν δοκιμὸν παρα-
 σῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτῃν ἀνεπαίχῳ, ὁρδοτομουῦντα ^α λό-
 γον τῆς ἀληθείας. Τὰς δὲ βεβήλους κενόφωνίας περὶ σῆσαι· ἐ-
 πὶ πλείον ^α γὰρ περὶ σῆσαι ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
 γὰρ ἡμεῖς νομῶν ἔξει, ὧν ὅστιν Ὑμῶν καὶ Φιλῆτος, οἵπινες
 περὶ πῶ ἀληθῆς ἡσύχησαν, λέγοντες πῶ ἀνάστασιν ἡδὲ γενο-
 νέναι, καὶ ἀνατρέποισι πῶ ἰνῶν πῆσιν· ὁ μὲν τοι σερεὸς δεμέ-
 λιος τῆς Θεοῦ ἔστηκεν ἔχων πῶ σφραγίδα ταύτην, ἔγω Κύ-

Ρωμ. γ. β

Ματθ. ι. α

μδρ κ. α

λιν. θ. γ

καὶ ιβ. β

Ρωμ. γ. α

καὶ θ. β

Κυρίου. α.
α. γ.

πᾶντων. θ

ελιος τῶ ὄντας αὐτοῦ, καὶ δόσῃτω δὸτ' ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομα-
 ζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ. Ἐν μεγάλῃ ἡ οἰκία ἐκ ἐσιμόνον σκδῆ
 χερσὶ καὶ δργῶν, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστέα κινᾶ· ἔδ' αὐτὸν εἰς
 ἡμῶν, ἀδὲ εἰς ἀπῆμιν. ἐάν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν δὸτ' ὅ-
 των, ἔσται σκδὸς εἰς ἡμῶν, ἡγιασμένον, καὶ δρχῆσον τῷ δεσπο-
 τη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. Τὰς δὲ νεωτερίας ἐ-
 πιθυμίας φεύγε· δίδωκε ἡ δικαιοσύνη, πίστιν, ἀγάπην, εἰρή-
 νην, καὶ τῶν ἡπικαλουμένων ^α Κυρίου ἐκ καθαράς καρ-
 δίας. Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαίδευτοὺς ζητήσας ᾠδᾶ τοῦ, εἰδὼς
 ὅτι γυνῶσι μάχας· δούλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἡ-
 πον ^α πρὸς πάντας, διδασκλκὸν, ἀνέξικκον, ἐν περὶ ὅτῃ
 παιδεύοντα τῶν ἀντιδιαδεδυμένων, μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεός
 μετάνοιαν εἰς ἡπῆγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνάνηψωσιν ἐκ τῆς τῆς
 διαβόλου παγίδος, ἐξωρημῶνι ὑπὸ αὐτῶν εἰς τὸ ἐκείνου δε-
 λημα. Τοῦτο ἡ γινώσκε, ὅτι ἐν ἐχάταις ἡμέραις ἐν-
 σῆσονται καιροὶ χαλεποὶ· ἔδονται γὰρ οἱ ἀνθρώποι φίλαυτοι, φι-
 λάργυροι, δλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεύσιν ἀπει-
 δεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσοι, ἀσοργοί· ἀσπόνδοι, διαβόλοι, ἀκρατεῖς,
 ἀνήμεροι, ἀφιλάγαδοι, περὶ δόται, περὶ πετεῖς, περὶ φωμῶν,
 φιλήδονοι μάλλον ἢ φιλόδοι, ἔχοντες μὸρφωσιν εὐσεβείας, τ'
 δὲ διώαμιν αὐτῆς ἱρνημῶνι. Καὶ τοῦτοις δότ' ἔπου· ἐκ τῶ-
 των γὰρ εἰσιν ^α ἐνδιδόντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύον-
 τες τὰ γυναικάρια σεσωρμῶν ἀμδρλίαις, ἀγρόμυρα ἡπῆ-
 θυμίας ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἡπῆ-
 γνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν διωάμυρα. Ὀν ἔδπον ἡ Ἰαννῆς καὶ Ἰακ^α
 βρῆς ἀντίστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀντίστηται τῇ ἀλη-
 θεῖᾳ, ἀνθρώποι κατεφθαρμῶνι ^α νοιῶ, ἀδόκιμοι περὶ τ' πῆ-
 σιν· ἀλλ' οὐ περὶ σῆσαι ἡπῆ πλείον· ἡ γὰρ ἀνοία αὐτῶν ἐκ-
 δηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγνέτο. Σὺ ἡ παρηκολέ-
 θηκας μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ περὶ σῆσαι, τῇ πῆσιν, τῇ
 μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς πα-
 δήμασιν, οἵα μοι ἐγνέτο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις·
 οἵοις διωγμοῖς ὑπήνεκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος.
 Καὶ πάντες ἡ ^α θέλοντες εὐσεβῶς ζῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διω-

α. Κορ. α. α

α. Τιμ. α. α

ε. α. β

α. γ. γ

α. Τιμ. α. α

β. πτ. γ. α

ιούδα. γ

ε. α. γ. β

γ

Δ χθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γήτες. ποροκόψουσιν ἑπὶ τὸ χεῖρ^ω, πλανῶντες ἐ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μέγας ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἑπιστάτης, εἰδὼς ὡς ἄλινος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γραμμάτια οἶδας, τὰ δυνάμειά σε θεοφύλαξαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. πᾶσα γραφή θεοπνευμάτος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλέγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἁρμόσιος ᾖ ὁ θεὸς ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρησιμένως.

β. π. α. Δ

Π Διαμυρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ μνημόνῳ κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κήρυξον^ω λόγον, ὅτι ἑπίστηθι δικαίως ἀκαίρως, ἐλέγχον, ἐπιτήμησον, ὡς ἀκαλέσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ· ἐστὶ γὰρ καμρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας ἐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἐαυτοῖς ἐπιπαροῦσι διδασκάλους κηδομένοι. τὴν ἀκοίῳ, ἐκ δὲ μὲν τῆς ἀληθείας τῆς ἀκοίῳ ἀποστρέψουσιν, ἑπὶ δὲ τῶν μύθοις ἐκτραπήσονται. Σὺ ὅτι νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπαθήσον, ἔργον ποιήσον διαφύλαξον, τὴν διακονίαν σου πληροφορήσον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδωμαι, ἐκ ὅ καμρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφίσηκε. Ὡς ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίστημαι, τὸ δρόμον πετέλεκα, τὴν πίσιν τέληρηκα· λοιπὸν ἀποκείται μοι ὁ θεὸς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσῃ μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Σπούδαζον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημαῖ γὰρ με ἔκτελεπεν, ἀγαπήσας τὸ νῦν αἰῶνα, ἐκ πορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς

π. Θεοδ. θ

πίστεως δ. α

Β σι, κακοπαθήσον, ἔργον ποιήσον διαφύλαξον, τὴν διακονίαν σου πληροφορήσον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδωμαι, ἐκ ὅ καμρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφίσηκε. Ὡς ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίστημαι, τὸ δρόμον πετέλεκα, τὴν πίσιν τέληρηκα· λοιπὸν ἀποκείται μοι ὁ θεὸς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσῃ μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Σπούδαζον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημαῖ γὰρ με ἔκτελεπεν, ἀγαπήσας τὸ νῦν αἰῶνα, ἐκ πορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς

Κολ. α. Δ

Γ Γαλατίαν· Λουκάς δὲ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετ' σεαυτοῦ· ἐστὶ γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν· Τυχικὸν δὲ ἀπέστλα εἰς Ἐφέσον. Φαλόνῳ δὲ ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι ὡς Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκίς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο. ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ εἰδείς μοι συμπαραγέμετο, ἀλλὰ πάντες με ἐ-

ἀποδωσ. α

κατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογιζαίην· ὁ γὰρ κύριός μοι ὄφειται, καὶ ἐνε- Η δυνάμει με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύθλιω ἐκ σώματος λέοντος, καὶ ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ πάντος ἔργου πονηροῦ, ἐκ σώσεως εἰς πλεονεξίαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιαν, ὥς ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. ἀμήν. Ἀσπασαί Γερίσκον καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Οἰνησιφόρου οἶκον. Ἐραστος ἐμείνεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀδελφεοῦντα· σπούδαζον πρὸς χιμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπαζέται σε Εὐβούλος, καὶ Γούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδίας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τῶν πνεύματός σου. λί χεῖς μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

π. π. α. α

Κεφ. α. Δ

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρᾳ τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἐπισκοπὸν χροπονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέση Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.
Ἐν στίχοις ροβ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ἑπὶ τῇ ἀπὸ Νικοπόλεως, ἐκεῖ γὰρ πρὸς χιμῶνος ἡ δὲ πρὸς φασίς τῆς ἐπιστολῆς αὐτῇ. Εἰς μὲν τὴν Κρήτιν ἀπέλιπε τὸν Τίτον, ἵνα καὶ πόλιν καταστήσῃ κληρικῆς· πολλὰ δὲ ὄντων ἐκεῖ τῶν ἐπι- χροπονητῶν πρὸς φασίς τοῦ νόμου ἀπαλῶν τοῖς λαοῖς, μαθὼν ὁ Παῦλος γράφει καὶ πρὸς τὸν μὲν ἀναγέγων τὸν Θεὸν διὰ τὴν αὐτὴν διδασκαλίαν, σημαίνει τὴν ἐν Χριστῷ πίσιν μὴ νεωτέραν εἶναι, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἡτοιμάσθαι καὶ ἐπιπλεῖσαι πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῶν. ἐπειτα πρὸς τῆς καταστάσεως τῆς κληρικῆς καὶ τοῦτον διδάσκει, πῶς καὶ ὁποῖοις αὐτοῖς εἶναι δεῖ. καὶ ἐπιτίμησιν δὲ ἐντέλλεται αὐτῶν τοῖς ἀντιλέγουσι τῇ ὑγιαίνουσῃ πίστι, μάλιστα δὲ τοῖς ἐκ πειρασμῶν εἰδέναι τε τοῖς Κρήταις, ὅτι ὄφρ' εἰσι, καὶ χροπονη- σὶν ἐπιτίμιας, διδάξας δὲ πόρτα τὰ βρώματα καθαροῦ εἶναι τοῖς καθαροῖς, καὶ ὁποῖας εἶναι δεῖ τὰς πρὸς ἐπιτάδας τὰς ὁφλουσάσας σωφρονίζον τὰς νέας, πρᾶγμα πῶς δεῖ καὶ δούλους τοῖς ἰδιοῖς δεσποταῖς ὑπηρετεῖν. καὶ τέλος ὑπομνήσας ὅτι ἐν τῇ Σωτηρίᾳ χάρις ὅτι ἐξ ἔργων ἡμεῖς ἐδικαιώμεθα, ἀλλὰ τῇ ἰδίᾳ φιλανθρωπίᾳ, καὶ πρὸς αἰείλας τὰς τομικὰς μάχας ἐκτρέπεσθαι ὡς ἀναγκάσι οὐσας, δηλοῖ αὐτῶν, καὶ ἐπέμψαι πρὸς αὐτὸν Ἀρτεμάδιον, ἵνα ἔλθῃ πρὸς αὐτὸν. ἐντεῖλατό τε αὐτῶν ὡς τε διδάσκει καὶ τοῖς αὐτοῖς καλὰν ἔργων πρὸς ἵστασθαι, καὶ οὕτως τελεῖ τὴν ἐπιστολήν.

Ο ΤΙΤΟΣ θαυμάσιος τις υἱὸς μαθητῆς τοῦ Παύλου, ἐπίσκοπος δὲ τῆς Κρήτης
μερίτης οὐσης χειροτονήσας ἀπὸ τοῦ Παύλου. ἐπετέταπτο δὲ τοῖς ἑσπέραις αὐτῷ ἐπισκόποις χει-
ροτονῆσαι. χάριτι καὶ ἀγάπῃ τοῦ Παύλου, πολλὸν ἐν ἀδελφῇ ἐκδοχῇ καὶ πειρασμῷ μέμνηται.
ἀποτείνεται δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίους καὶ ἑβραίους. ὡς οὖν αὐτῇ τῇ πατρὶς Τιμόθεον μακρὸν ὄντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

- α' Γιεὶ διδασκάλων ἐπιτιθεμένων εἰς διακονίαν, καὶ ἔλαχον ἀ-
πὸ τοῦ Παύλου. Πιεὶ δούλων, ὡς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ τῷ Χριστῷ ἡλικίᾳ δου-
λοῦνται.
β' Κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀγάπην ἀρετῶν, καὶ ἡλικίαν ἀρετῆς. Πιεὶ δούλων, ὡς αὐτοὶ τῷ Χριστῷ ἡλικίᾳ δου-
λοῦνται.
γ' Παραμένει, ἀλλ' οὐκ ἀφαιρῇ καὶ ἡλικίαν ἀρετῆς. Παραμένει, ἀλλ' οὐκ ἀφαιρῇ καὶ ἡλικίαν ἀρετῆς.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟ- ΛΗ ΠΑΥΛΟΥ.

Γαμ. α. Δ
β. ἡμ. α. Γ
α. πτ. α. Δ

Γαμ. α. Α

α. Τιμ. γ. Α

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ,
καὶ ἐπιγινώσκοντες ἀληθείαν τὴν κατὰ διέσφραν
ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγέλα-
το ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸς πατέρων αἰ-
ώνων, ἐφανερώσας δὲ καὶ ἡμῖν ἰδίους (καὶ
τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, Τίτῳ γη-
σίῳ τέκνῳ καὶ κοινῇ πίστιν· χάρις, ἐλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα-
τρός, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. Τούτου χάριν
κατέλιπον σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα ταῖς λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ κα-
ταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διεταξάμην· εἰς
ὅσιν ἀνέκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν
κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέ-
κλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ ἀντάδην, μὴ ὀργίλον, μὴ πέρ-
οινον, μὴ πλήκτεον, μὴ ἀγροκόπον· ἀλλὰ φιλόξενον, φιλά-
γαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὁσίον, ἑκράτη, ἀντεχόμενον τοῦ καὶ τῆς
διδασκαλίας τοῦ λόγου, ἵνα διωκτοὺς ἢ καὶ ἀπαρκαλεῖν ἐν τῇ δι-

α. ἀρετῶν. α. α.

δασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοῖς ἀνιπλέροντας ἐλέγχον.

Εἰσι γὰρ πολλοὶ ἐκ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπα-
ται, μάλιστα οἱ ἐκ φιλοπονεῖν, οἱ δὲ ἐπισημαίνοντες, οἱ πνευματικοὶ
οἴκοι ἀνατρέποισι, διδάσκοντες ἀμὴν δεῖ, ἀγροκόποις κέρδους χάριν.
εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν περὶ φημῶν,

Κρήτης αἰεὶ ψεύεται, κακὰ φησὶ, καὶ ἀντιθέτως φησὶ.

Ἡ μυστηρία αὐτῆς ἐστὶν ἀληθῆς. διὸ καὶ αἰεὶ αὐτοὺς ἀποτό-
μως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστι, μὴ πρὸς σέχοντες Ἰουδαίους μύ-
θοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστροφολογῶν τὴν ἀλήθειαν. Πάν-
τα μὲν καθαροὺς τοῖς κατὰ τοὺς, τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις ἐ-
δὲν καθαρόν, ἀλλὰ με μίαν ψαῦτον καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ σὺνείδησις. Θεὸν
ὁμολογοῦσιν ἐδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνούμενται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ
ἀπειθεῖς, ἐπὶ πάντι ἔργῳ ἀγαθῷ ἀδόκιμοι. Σὺ γὰρ ἀλλὰ β

ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῆς διδασκαλίᾳ· πρεσβύτερος νηφαιλῶν εἶναι,
σεμνῶν, σώφρονος, ὑγιαίνοντος τῇ πίστι, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.
Πρεσβυτέρους ὡσαύτως ἐν κατὰ τὴν μαρτυρίαν, μὴ διαβό-
λοις, μὴ οἰνώπολιν δέδουλωμέναις, καλοδιδασκαλῆς, ἵνα σω-
φρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνθρωποις εἶναι, φιλοτέκνοις, σώφρονος, B
ἀγνῶν, οἰκουροῖς, ἀγαθῶν, ὑποτασσόμεναις τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,
ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηθῇ. Τοῖς νεωτέροις ὡσαύτως
καὶ ἀκαλῶ σωφρονεῖν, καὶ πάντα σεαυτὸν ἀρετῶν ὡς τύπον
καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφορίαν, σεμνότητά, ἀ-
φθαρσίαν, λόγον ὑγιᾶν, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντρα-
πῇ, μηδὲν ἔχων καὶ ὑμῶν λέγειν ψαῦτον. Δούλοις ἰδίους δε-

καὶ ἡ διδα-
σκαλία. α.

ἀνθρώπων.
α. α.

Εφεσ. α. Α
κολοσ. γ. Δ
α. πτ. β. Γ

α. Κορ. α. Α
κορ. α. Γ

α. Κορ. α. Α

αποταῖς ὑποτάσσεται, ἐν πάσῃ διαρέσει εἶναι, μὴ ἀνιπλέρον-
τας, μὴ νοσηριζομένους, ἀλλὰ πίστιν πάντων ἐν δόκῃ μὲν ἀγα-
θῶν, ἵνα πᾶσι διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ὑμῶν Θεοῦ κοσμοῦσιν
ἐν πάσῃ. * Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν
ἀνθρώποις, παρδένουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρετῶν μὲν πᾶσι ἀσέβειαν
καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ δισε-
βῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, πρὸς δεχόμενοι πᾶσι μακα-
ρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵ-
να λυτρώσεται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρῶς ἑαυ-

H. iii.

τῶ λαὸν παροφεισιν, ζηλωτῶν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λέγει,
καὶ ὡρακάλα, καὶ ἐλεγε μὲν παύσης ἐπιταγῆς. μηδεὶς οὖν
ᾧ φρονεῖτω. Ὑπομνήσκου αὐτοὺς δεχαῖς καὶ
ἐξουσίαις ὑποτάσσεται, παιδαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα-
θὸν ἐπιμολογῶν, μηδεὶς βλασφημεῖν, ἀμάχοις εἶ, ἐπεικέις,
πᾶσι ἐνδίκην μὲν πρὸς πάντας ἀνθρώποις. Ἡ-
μεῖς γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνδοκτοί, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δου-
λοῦντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθο-
ρᾷ διαζόντες, συνητοί, μωροὶ ἄλλήλοις. ὅτε ὁ ἡγεστὸς καὶ
ἡ φιλανθρωπία ἐπέφανη τῷ σωτῆρι ἡμῶν Θεῷ, ἐκ δὲ ἔρ-
γων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποίησαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτῶν
ἐλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ τοῦτο παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαίνω-
σεως πνύματος ἁγίου οὗ ὅστις ἐν ἡμῶν πλοσίως, διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τῷ σωτῆρι ἡμῶν, ἵνα δικαιοῦντες τῇ ἐκείνου χά-
ριτι, κληρονόμοι γινώμεθα κατ' ἡπίδα ζωῆς αἰωνίου. Γίγνεται ὁ
λόγος καὶ τοῦτον βούλομαι σε διαβεβαίουμαι, ἵνα φρον-
ήσῃς καλῶν ἔργων, περὶ οἷς οἱ πεπιστευότες τῷ Θεῷ. Ταῦ-
τα ὅτι τα καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς ὁ ζή-
τησις καὶ γυεαλογίας καὶ ἔρεις ἐμάχας νομικὰς, ἀλλὰ
εἰσι γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρέτικόν ἀνθρώπον μετα-
μίαν καὶ δευτέραν νόθευσιν ὡρατοῦ, εἰδὼς ὅτι ὁ ἐξέστραπται ὁ
τοιοῦτος, καὶ ἀμδρτάνει ὡν αὐτοκατακριτός. Ὅταν πέμψω
Ἀρτεμῖαν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, ἀποδοῦναι ἐλθεῖν πρὸς με εἰς
Νικοπόλιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα ὡραχμάσαι. Ζηῶν ὁ νομι-
κὸν καὶ Ἀπολλῶ ἀποδοῦναι πρὸς με, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς
λείπῃ. Μανθανέτω καὶ οἱ ἡμέτεροί καλῶν ἔργων, πρὸς οἷς αὐ-
τῶν τὰς ἀναγκὰς χρεῖας, ἵνα μὴ ὦσιν ἀκαρποί. Ἀσπαζόμεθα
σε ὅτι μετ' ἐμοῦ πάντες ἀσπασαί, ὅτι φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν π-
σθ. ἡ χρεῖς μὲν πάντων ὑμῶν. Ἀμὲν.

Πρὸς Τίτον τὸν Κρητῶν ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἐπίσκοπον χρο-
πονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῇ Μακεδονίας.
Ἐν στίχοις 42'.

α. Κορ. γ. Β

β. Τιμ. α. Γ

α. Τιμ. α. Β
β. Τιμ. β. Δ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ
ἐπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ἔγραψε ἀπὸ Ρώμης ἡ δὲ πρὸς φασίς τῆς ἐπιστολῆς αὐ-
τῇ. Οὐσίσιμος ὁ οἰκέτης Φιλήμονος ἔφυγε, ὅτι ἀπέλθων πρὸς τὸν ἀπὸστολόν,
κατηχήθη παρ' αὐτοῦ, καὶ γέγονεν αὐτοῦ χρεσίσιμος εἰς διακονίαν. ὅτι τοῦτου
ποίνῃν γράφει Φιλήμονι, ὡρα πρὸς αὐτὸν ὅτι Οὐσίσιμος ἵνα πρὸς τὴν
αὐτοῦ γησίως, καὶ μηκέτι ἔχῃ αὐτὸν ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφόν. πρὸς ἐξέφατο
δὲ αὐτὸν καὶ ἐξείας αὐτοῦ ἐποιμύσαι, ἵνα ἐὰν ἔλθῃ, εὖρη ποδὲς μετ' αὐτοῦ. ὅτι τῶς τελεῖται τῇ ἐπιστολῇ.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ Εἰς τὴν αὐτὴν.

ΦΙΛΗΜΩΝ. ἡμεῖς οἱ πρὸς τὴν αὐτὴν, Φρυγίαν καὶ ὁ ἡμέτερος, πρὸς δὲ τὸν ἐξ-
ποιν, καὶ τῶς χρεῖαις τῶν ἀγίων κρινόμενοι. τοῦτου δοῦλος Οὐσίσιμος ἀπέδρα κεκροφῶς αὐτὸν.
ὅς ὡρα γυεαλμός ἐν Ρώμῃ πρὸς τὸν Παῦλον, κατηχήθη, καὶ βαπτισθεὶς ἐν δεσμοῖς ὄντος
τῷ Παύλῳ, συμμέσος γέγονε. τοῦτον ἀποπέμπει πρὸς τὸν Φιλήμονα, ὡρα περὶ αὐτοῦ
ποίνῃν τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν αὐτὸν. φασὶ δὲ πῖνες μὴ χρεῖαις αὐτοῦ σὺν ἀριθμῶσαι τῶς
λοιπαῖς ἐπιστολαῖς, ὡρα ὅτι τῶς χρεῖαις πρὸς τὸν αὐτὸν. ἀλλ' ὅρα πόσα ἐκ αὐτοῦ χρεῖ-
σιμος. πρὸς τὸν παρὸν καὶ ὡρα ὅτι τῶς ἀποδοῦναι. δὲ τῶν ὅτι εἰ δοῦλος οὕτως
ἵταμός ὑπέστρεψεν, οὐδεὶς τῶν ἐλθόντων ἀπογινώσκον. τῶν ὅτι οὐ πρὸς σήκει πρὸς φασὶ δι-
λαβείας, δοῦλος ἀποδοῦναι ἀνθρώπων τῶν δεσποτῶν. τέταρτον ὅτι χρεῖαις ἡμᾶς τοῖς δοῦλοις μὴ
ἐπαρμύεσθαι ἐναρέτοις ὄντας, ὅποτε Παῦλος τέκνον καλὸν ὅτι Οὐσίσιμος. πῶς οὖν τῶν το-
σαύτῃ ὡφέλεια ἐχούσαν ἐπιστολῇ, ὅτι ἐδὲ κατὰ ἐπιμύσαι τῶς λοιπαῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α. Ἐπὶ τῷ Φιλήμονι, καὶ ἀποδοῦναι αὐτὸν.
β. Σὺ τῶν Οὐσίσιμου φυγάδος οἰκέτου, καὶ ἀποδοῦναι αὐτὸν
αὐτὸν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ.

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, ὁ
Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀ-
γαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, ὁ Ἀπφία
τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίπῳ τῷ συσγα-
λιῷ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλη-
σίᾳ. χρεῖς ὑμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνησθῆναι σου ποιούμενος ἐπὶ
α. α. Θεο. α. Α
β. Θεο. α. Α

τῷ προσευχῶν μου, ἀκούων σου πλὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν
ἔχεις πρὸς **Κ**ύριον Ἰησοῦν ὃς εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, ὅπως
ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνέργησεν γῆν' ἐν ἑπιγνώσει παντός

Β ἀγαθὸς τὸ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. χάριν ὅτι ἐχόμενοι πολ-
λὴν ἔσθ' ἀγάπην ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ ἀσπλάγχα τῷ ἀ-
γίων ἀναπέπαιλαι διὰ σοῦ, ἀδελφέ. Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ
παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσῃ σοι τὸ ἀνῆκον, διὰ τὴν ἀγάπην μάλ-
λον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτερος, νυνὶ ὃς καὶ
δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Παρακαλῶ σε περὶ τῆς ἐμοῦ τέκνης,

Κολ. λ. β

Γ ὃν ἐχρύνῃσαι ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὁνήσιμον, **Π**οτέ σοι ἀρ-
χόν, νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ ἀρχεσον, ὃν ἀνέπεμψα. Σὺ ὃ αὐτόν,
(πουτέστι τὸ ἐμὰ ἀσπλάγχα), προσλαβὸς, ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην
πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δε-
σμοῖς τῷ θεῷ ἀγαθῶν. Χωρὶς ὅς τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα
ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κτ' ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κτ' ἐκού-
σιον. Τάχα γὰρ διὰ τοῦ ἐχωρέσθαι πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐ-
τὸν ἀπέχῃς, ἐκέπ' ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγα-
πητὸν, βαλίστα ἐμοί, πῶσω ὃ μᾶλλον σοι καὶ ἐν σαρκὶ ἔστι ἐν
Κυρίῳ; Εἰ οὐκ ἐμὲ ἔχεις κοινωνόν, προσλαβὲς αὐτόν ὡς ἐμέ.

Δ Εἰ δέ π' ἠδίκησέ σε ἡ ὀφείλη, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγη. ἐγὼ Παῦλος
ἐγραψα τῇ ἐμῇ χεὶρ, ἐγὼ ἀποτίσω. ἵνα μὴ λέγῃσαι, ὅτι καὶ
σεαυτὸν μοι προσποφείλεις. Ναί, ἀδελφέ. ἐγὼ τοῦ ὀναμίω
ἐν Κυρίῳ. ἀναπαύσιν μου τὰ ἀσπλάγχα ἐν Κυρίῳ. πεποι-
θὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἐγραψα σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω, ποιή-
σεις. ἀμα ὃ καὶ ἐποίησά μοι ξενίαν· ἐλπίζω ὅτι διὰ τῷ
προσευχῶν ὑμῶν χειροῦσμαι ὑμῖν. Ἀσπάζονται σε Ἐπα-
φράς ὁ σὺναιχμαλῶπός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀ-
λείσαρχος, Δημᾶς, Λουκάς, **Θ** σὺν ἐργάταις μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὁνήσιμου οἰκέτου.
Ἐν εἰσίοις λζ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ἑπιστολῆς.

ΑΥΤΗΝ ἑπιστολὴν ἀπὸ Ἰταλίας ἡ δὲ πρὸς Φασις τῆς ἑπιστολῆς αὐ-
τῇ. ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐτίσαντο τὰ νόμῳ καὶ ταῖς σκαιῖς, δὲ τοῦτο δὲ πρὸς
Παῦλος, διδάσκαλος ἐθνῶν ἡρώδης, καὶ εἰς τὴν ἀποσταλείς, κα-
ρὴν τὸ θεῖον ἀγαθόν. γράφας τε πᾶσι τοῖς ἐθνεσιν, γράφει λοιπὸν καὶ τοῖς
ἐκ παλαιότητος πιστεύουσιν Εβραίοις ἀποδοκτικὴν τῷ πλὴν ἑπιστολῶν πε-
ρὶ τῆς τῆς Χριστοῦ προσηλίας, καὶ τοῦ πεπαύσθαι πλὴν σκαιῶν τῶ νόμου. καὶ πρὸς τὸν μὲν ἀπο-
δείκνυσιν τοῖς πρὸς Φασις δὲ τοῦτο ἀπεσπλάγχα, ἵνα περὶ τῆς σωτηρίας ἀπαφείλωσι, καὶ μετὰ
αὐτοῖς αὐτὸς ἔλθῃ. δοῦλος τε εἶναι τοῖς πρὸς Φασις, καὶ μέλλουσιν τῆς αὐτοῦ προσηλίας. αὐτὸν
ὃν Χριστὸν ἰόν τῇ Θεοῦ, δι' ὃ τὰ πάντα γέγονε· καὶ ὅτι τοῦτον ὃν ἰόν τῇ Θεοῦ ἔδωκεν ἀνθρώ-
πων ἡρώδῃ, ἵνα ἀφ' αὐτοῦ τῆς σώματος αὐτοῦ θεοῦ καταργήσῃ τὸν θάνατον. οὐ γὰρ δι' αἵμα-
τος μόρου, ἢ τρέφου, ἀλλὰ δι' αἱμάτων Χριστοῦ ἔσται πλὴν σωτηρία τοῖς ἀνθρώποις. ἀποδεί-
κνυσιν δὲ ὅτι ὁ νόμος οὐδὲν ἄτελείωσεν, ἀλλὰ σκαιῶν εἶχε τὴν ἀκατέλευτον ἀγαθόν· καὶ οὐ κατέπαυ-
σεν ὁ λαός, ἀλλὰ κενὴ πᾶσιν ἡμῖν ἀπολείπεται ἡ ἡμέρα τῆς καταπαύσεως. πάλιν δὲ ἀπο-
δείκνυσιν ὅτι ἡ ἀρχιερατικὴ λειτουργία μετετέθη ἀπὸ Ααρὼν εἰς τὸν Χριστόν, ὃς τύπος τοῦ
Μελχισεδέκ, ὅτι ἐκ τῆς Λαοῦ πῖσις τε διδασκῶν τοῖς πατέρας σημεῖν, καὶ ὅτι ἐρ-
χων νόμου. εἴτα πάλιν εἰς τὴν πρὸς τὴν ἑβραϊκὴν αὐτοῦ, καὶ ἀποδείκνυσιν αὐτῶν πλὴν δὲ
τῇ Χριστῶν ἀπομονῶν, καὶ πείσας πᾶσιν τοῖς πρὸς Φασις, τελεῖται ἡ ἑπιστολή.

Ἡ δὲ πρὸς Εβραίοις ἑπιστολή δοκεῖ μὲν ὅτι Παύλου δὲ τε τὸν χαρακτῆρα, καὶ ὃ μὴ
πρὸς γράφῃ ὡς ἐν ἀπάσαις ἀλλὰ καὶ ταῖς ἑπιστολαῖς, καὶ ὃ λέγειν, ὡς ἡμεῖς ἐκ φθονοῦ μετὰ
τηλικαύτης ἀμελητοῦτες σωτηρίας, ἡμῖς δὲ χεῖρ λαβοῦσα τῇ λαλῶν δὲ τῇ Κυρίῳ, ὅ-
τι τῷ ἀκουσθέντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαίωθη, σὺν ἐπιμύρτυρω τῆς Θεοῦ σημεῖοις τε καὶ
σηματεῖς. Τοῦ μὲν οὖν ἡγάγθη τὸν χαρακτῆρα τῆς ἑπιστολῆς, φανερὰ ἡ αἴτια. πρὸς γὰρ
Εβραίοις τῇ σφαιρῇ διαλέκτῳ γράφεται, ὅτι ἐρεον μετ' ἐμὴν ἀδελφὴν λέγει, ὡς μὲν αἴτιες,
καὶ Λουκάς· ὡς δὲ οἱ πολλοὶ, ἀπὸ Κλήμεντος· τοῦτον γὰρ ὃς ὁμολογεῖ τὸν χαρακτῆρα. Τοῦ δὲ
μὴ πρὸς γράφῃ τῇ ἑπιστολῇ, αἴτιον ἡ ἀκλουσία· ἀπὸ τοῦ γὰρ ἐθνῶν ὑπῆρχεν ὁ Παῦλος,
ἀλλ' ὅτι Ἰουδαῖον· ἐπεὶ δὲ διὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς Πέτρος καὶ τοῖς ἀποστόλοις κοινωνίας, ἵνα αὐτὸς μὲν σὺν
Βαρνάβᾳ εἰς τὴν ἑθνην, οἱ δὲ περὶ τὸν Πέτρον εἰς τὴν ἑβραϊκὴν· ὅτι δὲ κοινωνία τὸ κήρυγμα,
καὶ κατηχητὴντες ὑπῆρχον οἱ ἐξ Ἰουδαίων ὡς ἀποστασίαν διδάσκει Παῦλος, εἰκότως τῇ γνώ-
σει καὶ τῇ πλὴν συμφωνίᾳ, Εβραίοις ἑπιστολὴν γράφοντα δὲ πρὸς τοῖς, πρὸς γὰρ τὴν
ἀποστολὴν οὐ γέμει. μύρτυρεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἡ ἑπιστολή ὑπάρχουσα Παύλου, ὅτι γρά-
φει, ὅτι τοῖς δεσμοῖς μου ἐν ἑβραϊστί· καὶ ἐκ τῆς λέξεως, Περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀδελφὴν ἵνα τὰ
χρὶς ἀποκατασταθῶ ὑμῖν· καὶ ἐκ τῆς λέξεως, Γινώσκετε τὸ ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυ-
μένον, μὴ δ' ἐὰν τῶν ἐρχεται, ὁμοίᾳ ὑμᾶς. Οὐδεὶς γὰρ ἀδελφὸς, ἀπέλυεν εἰς διακονίαν
Τιμόθεον, εἰ μὴ Παῦλος· καὶ τοῦτον τῶν πρὸς Φασις πρὸς Φασις, ὅτι ἰδὼν αὐτοῖς, ὡς ἔτος πολλὰ χρόνους
αὐτοῦ προσηλίας ἐπαγγέλλεται· πολλὰ ὃ καὶ ὡς γνωρίζουσιν ἡμῖν αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα πλὴν ἑπι-
στολῆς, ὡς ὃ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῇ πρὸς τοῦτο διδάσκει.

ΘΕΟΔΩΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΤΙΝΟΣ ἐνεκεν ἐθνῶν ἀπὸ τοῦ Παύλου Εβραίοις ἑπιστολὴν, καὶ τῷ πα-
πρὸς γὰρ ἔχουσι πρὸς αὐτόν, ὅτι τὸν νόμον ἀσπλάγχα, οἱ γὰρ ἀμφὶ Πέτρον συγκαταβαίνοντες

β

μηκὰ πνύματα εἰς διακρίαν δόπολλόμην δια τὸν μέλλον-
τας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Δια τούτο δὲ πειλο-
σοπέρος ἡμᾶς προσέχιν τοῖς ἀκουατέοις, μὴ ποτε πρᾶρρυώ-
μην· εἰ γὰρ ὁ δὲ ἀγγέλων λαλοῦντες λόγος ἐγγύετο βέβαιος, καὶ
πάντα πρᾶβασιν καὶ πρᾶκοῦν ἔλαβεν ἐνδικον ματαποδοίαν,
πῶς ἡμεῖς ἐκ φάξιόμην πηλικαύτης ἀμνηστίας σωτηρίας;
ἥ τις δὲ χλὼ λαβοῦσα λαλεῖται διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῷ
ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαίωθη, σίμνεπιδρτυρουῶν τῆ
Θεοδ σημείοις τε καὶ τέρασιν, καὶ ποικίλαις δυναμίσι, καὶ πνύ-
ματος ἀγίου μελεσιμοῖς, καὶ πῶ αὐτοῦ δέλησιν. οὐ γὰρ ἀγγέλοις
ὑπέταξε πῶ οἰκουμένην πῶ μέλλουσαν, πῶ ἡς λαλοῦμεν.
" διέμδρτύρατο δὲ πούλις, λέγων, Τί ὁδὸν ἀνθρώπος, ὅτι μὴ μὴ
" σκη αὐτῆς, καὶ ὅς ἀνθρώπου, ὅτι ὅτι σκέπη αὐτόν; Ἡ λᾶτῶσας
" αὐτὸν βραχύνει παρ' ἀγγέλοις· δόξη καὶ ἡμῶν ἐσεφανώσας αὐ-
" τὸν, ἐκατέστησας αὐτὸν ὅτι τὰ ἔργα τῷ χερσὶν σου· πάντα ὑ-
" πέταξας ὑποκάτω τῶ ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτὸν
τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτὸν ἀνυπότακτον· νῦν ὃ οὐ πῶ ὁρῶ-
μεν αὐτὸν τὰ πάντα ὑποταγμένα. Τὸν δὲ βραχύνει παρ'
Γ ἀγγέλοις ἡ λατῶ μὲν βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τὸ θά-
νάτου, δόξη καὶ ἡμῶν ἐσεφανώμεν, ὅπως χερσὶ Θεοῦ ὑπὲρ
παντὸς γεύσεται θανάτου. ἔπερε γὰρ αὐτὸν, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ
δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὶ υἱοὶ εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν δὲ χη-
ρὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι, ὅ, τε γὰρ
ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. δι' ἡμῶν αἵπαν ἐκ ἐ-
" παχυνέται ἀδελφοὶς αὐτοῖς καλεῖν, λέγων, Ἀπαγγέλω τὸ ὅ-
" νομα σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
" Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι πεποιδῶς ἐπ' αὐτῶν. Καὶ πάλιν, Ἰδοὺ
Δ ἔγω ἐ τὰ παῖδια ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὐκ ἐ τὰ παῖδια κε-
κοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς πρᾶπλησίως με-
τέχε τῶ αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆς θανάτου καταργήσῃ τὸ κράτος
ἔχοντα τῆς θανάτου, τοῦτέστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτοις
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τῆς ζωῆς ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας.
Οὐ γὰρ ὁ θῆπου ἀγγέλων ὅτι λαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀ-
βραμ. ὅτι λαμβάνεται, ὅθεν ὅφειλε καὶ πάντα τοῖς ἀδελ-

Μαρ. 15. Δ

Ψαλ. 11. Γ

α. Κορ. 15. Δ
ματθ. 23. Δ

Φιλιπ. 2. Α

Ψαλ. 118. Γ

Ψαλ. 118. Α
Ησ. 40. 5. Δ

Γαλ. 3. 17. Δ
α. Κορ. 15. Η

φοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γνήται ἐ πρὸς δὲ χερεὶς τὰ
πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλασκεῖται τὰς ἀμδρπίας τῆς λαοδ· ἐν ᾧ
γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειραθείς, διώαται τοῖς πειραζομένοις
ἐ βοηθήσαι. Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἀγιοι, κλήσεως ἐπουρα-
νίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν δόπολλον καὶ δὲ χερέα τῆς ὁ-
μολογίας ἡμῶν Χερσὸν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. πλείονος γὰρ δόξης ὅτι
πρᾶ Μωσῆν ἡξίωται, καὶ ὅσον πλείονα ἡμῶν ἐχά τῆ οἴκου
ὁ κατασκυάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκυάζεται ὑποῦ-
νος. ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκυάσας, Θεός. ἐ Μωσῆς μὲν πιστός
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς δὲ χερπῶν, εἰς μδρτύριον τῷ λαλῆ-
B θησομένων Χερσὸς ὃ ὡς ὅς ὅτι τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὐ οἶκος ἔσμεν
ἡμεῖς, ἐάν πρ πῶ παρρησίαν ἐ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέ-
χει τέλοις· βεβαίαν κατάχων μδρ. Διὸ κατὸς λέγει τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον, Σήμερον ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύ-
" νητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ πρᾶπληρασμῷ, καὶ πῶ ἡ-
" μέραν τῆς πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐ ἐ πείρασάν με ἐ πατέ-
" ρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσερακοντα
" ἔτη· διὸ πρᾶπληρασάν τῇ γυνεῇ ἐκείνῃ, ἐ εἶπον, Αἰ πλανῶν-
" ται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ ἐκ ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου. Ὡς ὡμοσα
" ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς πῶ κατὰ παυσίν μου. Βλέ-
" πετε, ἀδελφοὶ, μὴ ποτε ἔσαι ἐν ἡμῶν καρδία πονηρὰ ἀπί-
" ας, ἐν τῷ δόποσῃναι δόπο Θεοῦ ζῶντος, ἀλλὰ πρᾶ καλεῖτε ἐαυ-
τοὺς κατὰ ἐκάστην ἡμέραν, ἀχρεὶς οὐ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ
σκληρωθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπᾶτη τῆς ἀμδρπίας· μέτοχοι γὰρ γε-
γόναμεν τῷ Χερσὸς, ἐάν πρ πῶ δὲ χλὼ τῆς ὑποστάσεως μέ-
χει τέλοις βεβαίαν κατάχων μδρ, ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον ἐάν
" τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρωθῇ τὰς καρδίας ὑμῶν,
" ὡς ἐν τῷ πρᾶπληρασμῷ. Τινες γὰρ ἀκούσαντες πρᾶπληραναι,
" ἀλλ' οὐ πάντες ἐξελθόντες ἐξ Αἰγυπτου διὰ Μωσέως. Τίσι
δὲ πρᾶπληρασε τεσσερακοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμδρπῆσαςιν,
" ὡν τὰ κῶλα ἔπεσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ; ἴσι δὲ ὡμοσε μὴ εἰσελεύ-
" σεσθαι εἰς πῶ κατὰ παυσίν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσαςιν, ἐ βλέ-
πομεν ὅτι ἐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπίσταν.

Α. ε. β. 12. Β

Β

Ψαλ. 118. Γ

Γ

Δ

Α. ε. β. 12. Ζ

δ. Φοβηθῶμεν οὐδὲ μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν, δοκῆτες ὅτι ὑμεῖς ὑστερηκαί· καὶ
 γὰρ ἔσμεν διηγγελισμένοι, καθάπερ καὶ αἱνοῦντες· ἀλλ' ἐκ φόβου
 ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνοις μὴ συγκαταμνησθῇ τῇ πίστι τῶν ἀ-
 κούσασιν· εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες,
 καὶ οὕτως εἰρηκαί, ὡς ὡμοσαί ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς
 τὴν κατάπαυσιν μου. καί ποί τῶν ἔργων διὰ καταβολῆς κό-
 σμου χρηθέντων· εἰρηκαί γὰρ που ποιεῖ τῆς ἐβδόμης οὕτως, Καί
 κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ διὰ πάντων τῶν ἔρ-
 γων αὐτοῦ. καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατά-
 παυσιν μου. Ἐπεὶ οὖν διὰ τοῦτο λέγειται ἵνα εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν,
 καὶ οἱ πλεονέκτες διὰ τῆς ἀπειθείας ἐκείνων δι' ἀπειθεῖαν, πάλιν
 ἵνα ὁρίξῃ ἡμέραν, σήμερον, ἐν ᾗ διαβίῃ λέγων, μὴ τοσοῦτον
 χρόνον· καὶ οὕτως εἰρηκαί, Σήμερον ἴαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
 μὴ σκληρυνήτε τὰς καρδίας ὑμεῖς. Εἰ γὰρ αὐτοῖς Ἰησοῦς κα-
 τέπαυσεν, ἐκ αὐτοῦ ποιεῖ ἄλλης ἐλάλει μὴ ταῦτα ἡμέρας. ἀρα
 διὰ τοῦτο λέγειται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τῷ Θεῷ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν
 εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν διὰ τῶν ἔρ-
 γων αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. Σπουδάζωμεν οὖν
 εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ
 ὑποδείγματι πείσῃ τῆς ἀπειθείας· ὧν γὰρ ὁ λόγος ὁ Θεός, καὶ
 ἐνεργὴς, καὶ ὑπερβαίνει πάντα μάχαιραν διόμοτον, καὶ
 διήκων ἀχρεῖ μελεστέῃς ψυχῆς τε καὶ πνέματος, ἀρμυρῆς τε
 καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ ἐκ
 ἐστὶ κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυνὰ καὶ τετραχι-
 λισμένα τῶν ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος· ἔχοντες
 οὖν δεξιέρειαν μέγα διελκυστῶν τῶν οὐρανῶν, Ἰησοῦ τὸ υἱὸν
 τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· καὶ γὰρ ἔχομεν δεξιέρειαν μὴ δυ-
 ναμὸν συμπαθεῖν ταῖς ἀδινείαις ἡμεῖς, πεπειραμένον δὲ
 καὶ πάντα κατὰ ὁμοιότητα χωρὶς ἀμάρτιας· προσερχόμεθα
 οὖν μὴ παρρησίας τῷ θεῷ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλε-
 ον, καὶ χάριν εὐφροσύνης εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.
 ε. Πας γὰρ ἀρχιερεὺς ὅτι ἀναθήτων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἁ-
 νθρώπων καθίσταται τῷ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε
 καὶ

φ. δ. α.

Γ. β. α.

Κ. φ. γ. β.

1. ἡμεῖς. α.

2. συγκαταμνη-
νοίς. α. δ. ε. ζ.
1. α.

* ὡς ἐν τῷ πε-
ρασμασμοῦ. α.
3 αὐτοῖς. 1. α.

καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμάρτιων, μετελοπαθεῖν διναμὸς τοῖς ἀ-
 γνοῦσι καὶ πλανώμενοις, ἐπεὶ ἐ αὐτὸς ποιεῖται ἀδινείαν, καὶ
 διὰ τὴν τὴν ὀφείλει καὶ οὕτως ποιεῖ τῷ λαῷ, οὕτως καὶ ποιεῖ ἑαυ-
 τὸν προσφέρειν ὑπὲρ ἀμάρτιων. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ λαμ-
 βάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ ἐ
 ὁ Ἀαρὼν οὕτως ἐ ὁ Χριστὸς ἑαυτὸν ἐδόξασε χρηθεῖναι δε-
 χιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν, Υἱὸς μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμε-
 ρον γεγέννηκα σε. Καὶ οὕτως καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
 αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς
 αὐτοῦ, δεικνύς τε ἐκτελείας πρὸς τὸν διωκόμενον σώζεν αὐ-
 τὸν ἐκ θανάτου, καὶ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας,
 καὶ εἰσακουαίς διὰ τῆς ἀκαθείας, καθάπερ ὡν υἱός, ἑμαθεν ἀφ'
 ὧν ἔπαυσε τὴν ὑπακοήν, καὶ τελειώθηκεν ἐχθρὸς τοῖς ὑπακούουσιν
 αὐτῷ πᾶσιν ἀπὸ σωτηρίας αἰωνίου, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ δεξιέρειος καὶ τῷ τάξιν Μελχισεδέκ. Περὶ οὗ πολὺς
 ἡμῖν ὁ λόγος καὶ διεσπασμένος λέγειν, ἐπεὶ νῦν δεξιέρειος γεγόναι τε
 ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ ὁ φείλοντες ἐπὶ διδάσκαλοι, διὰ τοῦ χρόνον,
 πάλιν χρεῖαν ἔχοντες διδάσκον ὑμᾶς ἵνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρ-
 χῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ, καὶ γεγόναι τε χρεῖαν ἔχοντες γάλα-
 κτος, καὶ σφραγῆς τοῦ Θεοῦ· πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἀπειρος
 λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γὰρ ὅστις τελείων δὲ ὅστις ἡ σφραγὶς τοῦ
 Θεοῦ, τὸ διὰ τὸ ἐξὶν ἀκαθάρτητα γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς
 διακρίσιν καλὸν τε καὶ κακόν. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς
 ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τῇ τελειότητι φερόμεθα, μὴ
 πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανόιας διὰ νεκρῶν ἔρ-
 γων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν, βαπτισμῶν διδασκῆς, ἐπιθεσῶν τε
 χρεῶν, ἀναστασεῶς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο
 ποιήσωμεν, ἵνα ἡμεῖς ἐπιτρέπη ὁ Θεός. Ἀδυνάτον γὰρ εἶναι ἀπαξ
 φωπθέντας, γευσάμενους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετό-
 χους χρηθέντας πνέματος ἁγίου, καὶ καλὸν γευσάμενους Θεοῦ
 ῥῆμα, διωόμενους τε μέλλοντος αἰῶνος, καὶ ὄρα πεισθέντας, πάλιν
 ἀνακαταστήναι εἰς μετανόιαν, ἀνασταυρώσας ἑαυτοὺς τὸ υἱὸν τοῦ
 Θεοῦ καὶ ὄρα δαμάζοντας γὰρ γὰρ ἡ πίστις τὸ ἐπὶ αὐτῷ πολλάκις
 ἐργάμενον ὑμᾶς, καὶ ὑμᾶς βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ
 I. i.

1. αὐτοῖς. α.

Β. α. Παρὰ.
κ. γ. Β.

φ. δ. β. β.

φ. δ. γ. β.

Γ.

Δ.

ε.

Β.

Κ. φ. δ. ε.
β. π. β. β. Δ.
ματθ. β. β. Δ.

χωρηγῆται, μεταλαμβάνει δὲ λόγιαν δόξαν Θεῷ· ἐκφέρουσα
 ἡ ἀκαθάρτης καὶ τειρόμενη, ἀδόκιμος δὲ κατὰ τὰς ἐπιτολὰς, ἥς τὸ τέλος
 εἰς καὶ σὺν. Πεποιήμεθα ἡμεῖς ὑμῶν, ἀγαπητοί, ὅτι κρείττονα
 καὶ ἐχρόμιστα σωτηρίας, ἢ ὅτι οὐκ ἔστι λαλοῦμεν· ἐπεὶ ἀδίκος ὁ Θεός
 ὁπλίσθη ἐξ ἑργῶν ὑμῶν, καὶ ἡ κόπου τὴν ἀγαπῆς ἥς ἐνεδείξα-
 σθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ διακονοῦ-
 ντες. Ἐπιθυμοῦμεν ἡμεῖς ἵνα ὑμεῖς αὐτοὶ ἐνδείκνυσθε αὐτοῦ
 διὰ τὸ πρὸς τὴν πληροφροσύνην τῆς ἐλπίδος ἀχρεΐστοι, ἵνα μὴ
 νωθεῖτε ὑμῶν, μιμηταὶ ὅτι τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κλη-
 ρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. Τῶν γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγελία
 ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμολογίας, ὡς οὐ
 καὶ ἐάν τις λέγων, Ἡμεῖς δὲ λόγων διλογίσω σε, καὶ πληθύνων
 πληθυνώ σε. Καὶ ἔγω μακροθυμήσας ἐπέτυχον τῆς ἐπαγγελίας.
 Ἀνθρώποι μὲν γὰρ καὶ τῶν μείζονος ὁμολογούντων, καὶ πάντες αὐτοῖς
 ἀνυπολόγιστος πέρας ἡς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. ἐν ᾧ περὶ αὐτῶν βε-
 λόμενος ὁ Θεός ὁπλίσθη τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ
 ἀμεταθέτον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα διὰ δύο
 παραγμάτων ἀμεταθέτων, (ἐν οἷς ἀδυνάτων ἦεν ἡμεῖς Θεόν,)
 ἰσχυρὰν ὁράκην ἐχόμεν· ὅτι κατὰ φύσιν κρατῆσαι τῆς
 παραγγελίας ἐλπίδος, ὡς ἂν ἰσχυρὰν ἐχόμεν τῆς ψυχῆς ἀ-
 σφαλῆς καὶ βεβαίαν, καὶ ἐισερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον ὅτι κα-
 ταπετάματος, ὅπου περὶ ὁδὸς ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς,
 κατὰ τὴν ἑξῆς Μελχισεδέκ· ὁ δὲ ἑξῆς ἡμῶν· ὅτι
 αἰῶνα. Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ,
 ἱερεὺς τῶν Θεῶν τοῦ ὑψίστου, ὁ σὺν ἀνθρώποις Ἀβραάμ ὑποστρε-
 φὸν διὰ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ διλογίσας αὐτὸν, ὡς καὶ
 δεκάτῳ δότῳ πάντων ἐμέλεισεν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν μὲν ἑρμην-
 ναόμην βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἐπειτα ὁ καὶ βασιλεὺς Σα-
 λήμ, ὅστις βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγη-
 τος, μήτε ὄντων μήτε ζώντων τέλος ἔχων, ἀφωμοιω-
 μένος ὁ τῶν ὑψίστων Θεῶν, μὲν ἱερεὺς εἰς τὸ διωκεῖν. Θεωρεῖτε
 ἡμεῖς πᾶσι τοῖς ὡς καὶ δεκάτῳ Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐν τῇ ἀκρο-
 δινίῳ ὁ πατεράρχης. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν ὑψίστων Λαβὶ τὴν ἱερα-
 πείαν λαμβάνοντες ἐντολὰς ἔχουσιν δόξα καὶ τιμὴν τὸν λαόν

Γεν. 15. Α.
καὶ 15. Α.

Γεν. 14. Δ.

Λευ. 1. Γ.
Δου. 1. Α.
ἰου. 1. Α.

καὶ τὸν νόμον, οὗτοι δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ πρὸς ἑλλην-
 στούς ἐκ τῆς οὐσίας Ἀβραάμ· ὁ γὰρ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ
 αὐτῶν, δεκάτῳ καὶ τῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας
 διλόγηκε. Χωρὶς ὅτι πάντες ἀνυπολόγητος, ὅτι ἐλάττω ἢ κρείτ-
 τος διλογεῖται. Καὶ ὡς μὲν δεκάτῳ δότῳ ἡσυχάζοντες ἀνθρώ-
 ποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μὲν τῶν μὲν· ὅτι ζῆ. καὶ, ὡς ἔπος
 εἰπεῖν, διὰ Ἀβραάμ καὶ Λαβὶ ὁ δεκάτῳ λαμβάνων δεκά-
 τῳ· ἐπὶ γὰρ ἐν τῇ οὐσίᾳ τῶν πατρῶν ὡς οὐκ ἔστιν αὐτῶν
 ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείως διὰ τῆς Λαβίτικης ἱερω-
 σιῶν ὡς· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο) ὡς ἐπὶ χρεία, καὶ
 τὴν ἑξῆς Μελχισεδέκ ἑτέρῳ ἀνίστασθαι ἱερεῖα, καὶ οὐ καὶ τὴν
 ἑξῆς Ἀαρὼν λέγεσθαι; μεταδεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ
 ἀνάγκης καὶ νόμου μεταθέσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται Ταῦ-
 τα, φυλῆς ἑτέρας μετέστηκεν, ἀφ' ἧς ἔδεις περὶ ἑστηκὸς τῷ θυ-
 σιασμένῳ· περὶ δὲ τὸν ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος
 ἡμῶν, εἰς τὴν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.
 καὶ περὶ αὐτῶν ἐπὶ καταδελόν· ὅτι, εἰ καὶ τὴν ὁμοιότητα Μελ-
 χισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἑτέρος, ὅς ἐστι νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς
 γέρονται, ἀλλὰ καὶ διωάμιν ζωῆς ἀκατάλυτου· μὲν γὰρ, ὅτι
 οὐκ ἔστιν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν ἑξῆς Μελχισεδέκ. Ἀδέλφους μὲν
 γὰρ γίνονται περὶ αὐτοῦ ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀδελφῆς καὶ ἀνω-
 φελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγῇ ὁ κρείττερος
 ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίξομεν τῷ Θεῷ. καὶ κατ' ὅσον οὐ χωρεῖς ὁρ-
 κωμοσίας, (ὅτι μὲν γὰρ χωρεῖς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γερονό-
 τες· ὁ γὰρ ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος περὶ αὐτῶν, ὡς οὐ
 Κύριος, καὶ οὐ μεταμνησθήσεται, σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν
 ἑξῆς Μελχισεδέκ) καὶ τοῦτον κρείττερος διαθήκης γέρονται· Δ
 ἑστὸς Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσι γερονότοις ἱερεῖς, διὰ τὸ θα-
 νάτῳ κωλύεσθαι τὴν ἀμύνην· ὁ γὰρ, διὰ τὸ μὲν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶ-
 να, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην, ὅτι καὶ σώζειν εἰς τὸ παν-
 τὸς διώσθαι τοῖς περὶ αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις δι' αὐτὸν τῷ Θεῷ, πάντοτε
 ζῶν εἰς τὸ ἐντυχεῖν ὑμῶν αὐτῶν. Τοιοῦτος γὰρ ἡμῶν ἔπρεπεν
 ὁ δὲ ἱερεὺς, ὅστις, ἀκακός, ἀμίαντος, κεχωρισμένος δότῳ τῶν
 ἀμώρτων, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γένεσθαι, ὅς ἐστι ἐκ

B

Γ

καὶ 15. Α.

Λδύτ. ις. Α

καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡς πρὸς ὁ δὲ χειρεῖς, ὁ πότερον ὑπὲρ
τῶν ἰδίων ἀμάρτιων θείας ἀναφέρειν, ἐπειτα τὸ λαοὶ πο-
τὸ γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώ-
ποις καθίστησιν χειρεῖς, ἔχοντας ἀδένδεον. ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρ-
κωμοσίας τῆς μὲν τὸν νόμον, ὅσον εἰς τὸ αἰῶνα τετελειωμένον.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἐχομένη χει-
ρεῖα, ὅς ἐκαστος ἐν δεξιᾷ τῆς δεξιᾶς τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, τῶν ἀγίων λειτουργός, καὶ τὸ σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς,
ὡς ἐπιξενὸς ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἀνθρώπου πᾶς γὰρ χειρεῖς εἰς τὸ
προσφέρειν δῶρα τε καὶ θυσίας καθίσταται. ὅθεν ἀνάγκη
ἔχον πᾶσι τὸν πότον ὁ προσενέγκη. εἰ μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἂν
B ὡς ἱερεῖς, ὄντων τῶν ἱερέων ὧν προσφερόντων καὶ τὸν νόμον τὰ
δῶρα, οἵτινες ὑποδείγματα καὶ σκιά λατρεῖσι τῶν ἐπουρα-
νίων, καὶ ὡς κατημαρτυρεῖται Μωσῆς μὲν τῶν ἐπιτελεῖν πᾶσι σκη-
νῶν, ὅρα, γὰρ φησὶ, ποιήσεις πάντα καὶ τὸν τύπον τὸν δεχθέν-
τα τοῖς ἐν τῷ ὄρει. Νυνὶ δὲ διαφροσύνας πέτυχε λειτουργίας,
ὅσα καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοισιν ἐ-
παγγελίας νενομοθέτηται. Εἰ γὰρ ἡ πόσις ἐκείνη ὡς ἀμεμ-

Εξοδ. κε. Δ
πραξ. ζ. Ζ

Γερμ. λα. Ζ

Γ πος, ἐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. μεμφομένη γὰρ αὐτοῖς
λέγει, Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ σὺντελέσω ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν, οὐ
καὶ πᾶσι διαθήκην ὡς ἐποίησα τοῖς πατέρας αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
ἐπὶ λαβομένη μου τῆς χάριτος αὐτῶν, ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
τῆς Αἰγύπτου, ὅπ' αὐτοὶ ἐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ὡς
ἡμύνησα αὐτῶν, λέγει Κύριος. ὅπ' αὐτὴ ἡ διαθήκη ὡς διαθήσο-
μαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μὲν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος,
Δ διδοὺς νόμοις μου εἰς πᾶσι διανοίαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῖς. καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ὅς αὐτοὶ
ἔσονται μοι εἰς λαόν. καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γινώθι τὸ Κύριον.
ὅπ' πάντες εἰδῶσι με διὰ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν,
ὅπ' ἰλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, ὅς τῶν ἀμάρτιων αὐτῶν
καὶ τῶν ὁμιλιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἐπ'. Ἐν τῷ λέγειν καινὴν,
πεπαλαίωκε πᾶσι πόσις τὸν παλαιὸν καὶ νεώτερον,

1 πολίτῳ. α. β.
1.10

ἐπὶ τῇ φανασμοῦ. Εἴχε μὲν οὖν καὶ ἡ πόσις σκη-
νὴν διαθήκῃ λατρείας, τὸ, τὸ ἄγιον κοσμίον. σκηνὴ γὰρ κα-
τεσκεύασθη ἡ πόσις ἐν ἣ ἡ τε λυχία καὶ ἡ ἱερὰ καὶ ἡ πόσις
θεοῖς τῶν ἀγίων, ἥτις λέγεται ἁγία. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον κατα-
πέτασμα σκηνῇ ἡ λεγομένη ἁγία ἀγίων, χρυσάου. ἔχουσα
θυμιατήριον, καὶ πᾶσι καὶ τὸν τῆς διαθήκης πνευματικῆς
νῦν πάντοτε χρυσάου, ἐν ἣ ἡ σάκεος χρυσῆ. ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ
ἡ ῥάβδος Ααρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.
ὑπὲρ ἁπάντων αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, καὶ κατασκιάζοντα τὸ ἱερα-
τεῖον. ὡς ὧν ἐκ ἐστὶ νῦν λέγει καὶ μέρῳ. Τῶν δὲ οὕτω κα-
τεσκεύασμένων, εἰς μὲν τὸ πόσις σκηνῇ διαπαντός εἰσά-
σιν ὁ ἱερεὺς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες. εἰς δὲ πᾶσι δευτέραν
ἁπάξ τῆς ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ χειρεῖς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὁ
13 προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τῶν λαοῦ ἀνομιῶν. Τῶ-
το δηλοῦντος τοῦ πνεύματος ἁγίου, μήπω πεφανερῶδες πᾶσι
τῶν ἀγίων ὁδὸν, ἐπὶ τῆς πόσις σκηνῇ ἐχούσης σάκιν, ἥτις πα-
ραβολὴ εἰς τὸ καμρόν τὸν ἐνεσηκότε, καὶ ὃν δῶρα τε καὶ θυ-
σίαι προσφέρονται μὴ διὰ μὲν καὶ σὺν εἰδήσιν τελεῶσαι τὴν
λατρεῖαν, μόνον ἐπὶ βρώμασι, καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις
βαπτισμοῖς, καὶ δικαιομασί σαρκὸς, μέλει καμρόν διορθώ-
σεως ἐπὶ κείνῃ. Χερὸς δὲ ὁ ἀναγνώστης χειρεῖς τῆς μὴ-
λόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος ὁ τελειότερας σκηνῆς, ὁ χη-
ροποιήτου, οὐτεστίν, οὐ ταύτης τῆς κλίσεως, ὁ δὲ δι' αἵματος ῥα-
γων καὶ μόχλων, διὰ τῆς ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς
τὰ ἁγία, αἰωνίαν λύτρωσιν διδάσκει. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων
ὁ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα ὅσον κακοινωμέ-
νοις, ἀνάγει πόσις πᾶσι τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μάλ-
λον τὸ αἷμα τῆς Χερσὸς, ὁ δὲ διὰ πνεύματος αἰωνίᾳ ἑαυτὸν προσή-
νεγκεν ἀμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὸ σὺν εἰδήσιν ὑμῶν διὰ
νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεῖν Θεῷ ζῶντι καὶ διὰ τοῦ διαθή-
κης καινῆς μεσίτης ὅστις, ὅπως θανάτου ἡγομένη, εἰς διπολύ-
τρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πόσις διαθήκῃ ἀναβάσεων, πᾶσι ἐπαγέ-
λίαν λαβῶσιν οἱ κληρονομοὶ τῆς αἰωνίου κληρονομίας. ὅπου
γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεται τοῦ διαθεμένου. δια-
I.iii.

θ'

Εξοδ. κε. Α.
β. λς. Α

Β

γ. Βασ. η. Β.
β. παρ. ε. Β.
Εξοδ. κε. Β

Γ

Εξοδ. λ. Β.
λδύτ. ις. Η

Δ

λδύτ. ις. Ε

Ε

α. Πρ. β. α. Δ.
α. ιω. α. Δ.
ἀπκ. α. Β

Λκ. α. Η

α. Πρ. β. γ. Γ.
ρωμ. ι. Β

Γαλ. γ. Β

1 τὰ ἁγία τῶν
ἀγίων. λ. ιγ

* καὶ ἡ πόσις

2 διαθήκη
τα. ε

3 ἡ πόσις. α. λ. θ

4 καμρόν-
μοι. ιγ
5 ζῶντι. λ

ἐπὶ νεκροῖς βεβαίᾳ, ἐπεὶ μήποτε ἰχνοῖται ὁ διαδέ-
μνος. Ὅθεν οὐδ' ἡ περὶ τῶν αἵματος ἐκκαίνισται λα-
ληθείης γὰρ πάσης ἐντολῆς καὶ νόμον ὑπο Μωϋσέως παντὶ τῷ
λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μέσων καὶ τῶν ἰσχυρῶν μὲν ὑδατος ἐ-
λείψας καὶ ὑδάτων, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὰ
λαὸν ἐρράντισεν, λέγων, Τὸ τοῦ αἵματος τῆς διαθήκης, ἧς ἐνε-
τέλεστο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός. Καὶ πάλιν σκηνώσας καὶ πάντα τὰ
σκύλη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισεν. καὶ σχεδὸν
ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται καὶ τὸν νόμον, καὶ χεῖς αἵμα-
τεκχυσίας οὐ γίνονται ἄφεις. ἀλλ' αὖτις αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
ταῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τοῖς καθαρίζεται. αὐτὰ ὅτι ἐ-
πουράνια κρείττοις θεότητος ἢ τῆς ταύτης. οὐ γὰρ εἰς χρονοπότη
ἀγία εἰδὼς ὁ Χριστός, ἀλλ' αὖτις αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ
H ἡμῶν. ἵνα πολλὰς προσφέρῃ αὐτὸν, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς
εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι πολλοτέρῳ. ἐπεὶ
ἐδὴ αὐτὸν πολλὰς παθεῖν ἀπὸ κατὰ βολῆς κόσμου. νῦν δὲ ἁ-
παξ ἐπὶ σιλωτέλει τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας, διὰ τὴν
δυσίας αὐτοῦ πεφανερωται. καὶ καὶ ὅσοι ἀποκτείνονται τοῖς ἀν-
θρώποις ἁπαξ ἀποθανεῖν, μὲν ὅτι τοῦτο κρίσις, οὕτως ὁ Χριστός
ἁπαξ προσερχόμενος εἰς τὸ πολλὸν ἀνεγκέλευν ἀμαρτίας, ἐκ δευ-
τέρου χεῖς ἀμάρτιας ὁφείσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις
εἰς σωτηρίαν. Σκίαν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μὴ ὀν-
των ἀγαθῶν, ἐκ αὐτῶν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυ-
τὸν ταῖς αὐταῖς δυσίας αἵ προσερχόμενοι εἰς τὸ διωκτικόν, οὐ-
δέποτε διώκται τὸν προσερχόμενον τελειῶσαι. ἐπεὶ οὐκ
ἀλλ' ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχον ἐπὶ ἀνεί-
δησιν ἀμαρτιῶν τοῖς λατρεύοντες, ἁπαξ ἐκκαθαρμένοι. ἀλλ'
ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν. Ἀδιώκων
γὰρ αἷμα παύρων καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀφαιρῖν ἀμάρτιας. διὸ εἰσερχό-
μνος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θεοὶ καὶ προσφορὰν ἐκ ἡδελφίας,
B σῶμα ὃ κατήλωσεν ὁ λοκαυτώματα καὶ πᾶσι ἀμάρτιας ἐκ
" ἀδελφίας. Τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἡμεῖς, (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγρα-
" πται πᾶσι ἡμεῖς,) τὴν ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ δέλημα σου. Ἀνώτερον

Εξομ. κ. δ. Γ

Γαμ. ε. β
α. π. γ. Γ

Αδ. ι. γ. Γ

Γα. λ. β

1 διώκται. 2
1. 10
2 ἐπὶ ἀνεί-
δησιν. α. γ. β.
ἐπὶ ἀνεί-
δησιν. 6
17

3 ἡμεῖς. 17

λέγων, Ὅτι δυσίας ἐ προσφορὰν καὶ λοκαυτώματα καὶ πᾶσι
ἀμάρτιας ἐκ ἡδελφίας οὐδὲ ἀδελφίας, (ἀπνές καὶ τὸν νόμον
προσφέρων,) τότε εἶπεν, Ἰδοὺ ἡμεῖς ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ δέ-
λημα σου. Ἀναρῖν τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον γένηται. ἐν ᾧ δέλη-
μα ἡμεῖς ἐπὶ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος
τῆς ἰσοδότητος ἐφάπαξ. Καὶ πᾶσι μὲν ἱερεῖς ἐσηκε καὶ ἡ-
μέραν λειτουργῶν, καὶ ταῖς αὐταῖς πολλὰς προσφέρων δυ-
σίας, ἀπνές οὐδέποτε διώκται πᾶσι ἀμάρτιας. αὐτὸς δὲ
μὴ ἐν ἀμαρτιῶν προσερχόμενος δυσίας, εἰς τὸ διωκτικόν ἐ-
καθίστηεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τετῶ-
σιν ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. μὴ γὰρ πρὸς
φορὰν τελευτᾷ εἰς τὸ διωκτικόν τοῖς ἀγαθοῖς. Μαρ-
τυρεῖ ὁ ἡμῶν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. μὲν γὰρ τὸ πρῶτον
αὕτη ἡ διαθήκη καὶ διαθήκομαι πρὸς αὐτοὺς μὲν ταῖς ἡμέρας
ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐπὶ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἀμάρτιᾳ αὐτοῦ
καὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν ἐμὴ μνηστὴ ἐπὶ. Ὅπου ὁ ἀφείσκει τῶν
ἐπὶ προσφορᾶς πᾶσι ἀμάρτιας. ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρη-
σίαν εἰς τὸ εἰσελθεῖν τὸ ἅγιον ἐν τῷ αἵματι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ἐκκαίνισιν ἡ-
μῶν ὁδὸν προσφάτον, καὶ ζῶσαν διὰ τῆς κατὰ πέτασμα, τῆς
τῆς σαρκὸς αὐτῆς, καὶ ἱερεῖα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερ-
χώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρ-
ραντισμένοι ταῖς καρδίαις ἀπὸ σιλωτέλει πονηρίας, καὶ λελα-
μμένοι τὸ σῶμα ὑδάτι καθαρῶ κατέχωμεν πάλιν ὁμολογίαν τῆς
ἐλπίδος ἀκλινῆς, (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελάμενος,) καὶ κατανοώ-
μεν ἀλλήλους εἰς ὑποζυσιὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, μὴ
ἐκκαταλείποντες πάλιν ἐπὶ σιλωτέλει αὐτῶν, καὶ ὡς ἐδος ἡ-
σιν, ἀλλὰ παρακαλουῦντες. καὶ τοσούτω μᾶλλον ὅσοι βλέπετε
ἐλπίδουσαν τὴν ἡμέραν. Ἐκοσίως γὰρ ἀμάρτανόντων ἡμῶν μὲν
τὸ λαβεῖν πάλιν ἐπὶ γνώσιν τῆς ἀληθείας, ἐκ ἐπὶ πᾶσι ἀμάρτιᾶν
ἀπολείπεται δυσία, φοβερὰ δὲ πρὸς ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς
ζήλως, ἐκείνη μὴ ὀντος τοῖς ὑπεναντίοις. Ἀθετήσας πρὸς νόμον
Μωσέως, χεῖς οἰκτιρμῶν ἐπὶ τὴν δύσιν ἢ τῆς μὲν τῶν ἀπο-
θνήσκων. πᾶσι δὲ χείρονος αὐτῶν ἐκδοχὴ ἡμετέρας ὁ τὸ ὕον
I. iii.

4 ἐπὶ τῇ δια-
1. 29
5 ἀφαιρῖν. α.
2

* ὑποζυσιὸν λέγει
τὸν πρὸς τὴν
πίστην. θ

6 αὐτῶν. 10

Κεφ. α. Δ
καλ. β. Α
α. κορ. ι. Γ

Κεφ. η. Γ.
ἱερ. λ. α. Ζ

Κεφ. ε. Α

Αδ. ι. β. Γ
ματθ. ι. β
ιω. η. Γ
β. κορ. ι. γ. Α

Ζ ποδ Θεοδ καταπατήσας, και τ' αμα της διαθήκης κοινόν λι-
 γισαίμνος εν ωήμααθι, και τ' πνδμα της χείτος ενυβε-
 σης Οίδαίμνος γαρ (ω) είπόντα, Εμοί εκ δίκης, εζώ άυταπο-
 δώσω, λέγα Κύριος. Καί παλιν, Κύριος κρινει τον λαόν αυ-
 ποδ. Φοβερόν τ' έμπεσείν εις χείρας Θεοδ ζώντος. Αναμι-
 μνήσκεατε δε τας περύτερ (ω) ήμέρας, εν αϊς φωλιαθέντες πολ-
 λω άθλησιν ύπεμείνατε παθημάτων, τ' το μρ, όνειδισμοίς
 τε κ' θλίψει διατειρόμενοι. τ' το δε, κοινώνοι τ' ουτως ά-
 νασρεφομένων γρηθέντες· και γ' τ' εις δέσμοις μου σίλωπα-
 Η θήσατε, και πτω άρπαγλω τ' ύπαρχόντων ύμω μ' χαράς
 προσεδίξαατε, γινώσκοντες· έχαν εν έαυτοίς κρείττονα ύπαρ-
 ξιν εν έρανόις και μρ' ουσαν. μη άποβάλητε ουτ' πτω παρη-
 σίαν ύμω, ήτις έχ' μιδαποδοσίαν μεγαλυν· ύπομονής γαρ
 έχετε χρείαν, ίνα τ' δέλημα τ' Θεοδ ποιήσαντες, κομίσθητε πτω
 έπαγγελίαν· έπ' γ' μικρόν όσον όθον, ό έρχόμεν (ω) ήξει, και ου
 χρονίει· Ο γ' δικαίος εκ πίσεως ζήσεται, κ' έαν ύποσειλινται, εκ
 διδοκαί ή ψυχή μου εν αύτω. Ημείς δε εκ έομέν ύποσολής ες
 άπώλειαν, άλλα πίσεως εις περ' ύμω ψυχής.
 Ια· Έστ' δε πίστις, έλπιζόμενων ύπόσας, περ' αματων έλεγχος
 ου βλεπομένων· εν ταύτ' γ' έμδρτυρήθησαν (ω) περ' ύμω.
 π' π' νοούμω και τηρ' ύμω αιώνας· ρήμα π Θεοδ, εις τ' μη
 εκ φανομένων τ' βλεπομένα γερονέναι. Π' π' πλείονα θυ-
 σίαν Αβελ τ' Κάιν προσήνεκε τ' Θεω, δι' ής έμδρτυρή-
 θη (ω) δικαίος, μδρτυρούτος έπ' τοίς δώροις αυτ' τ' Θεοδ, κ'
 δι' αυτης άποθανών έπ' λαλείται. Π' π' Ενώχ μετετέθη τ' μη
 ιδείν θάνατον, κ' ουχ' άείσκειτο, διότι μετέθηκεν αυτ' ό Θεός·
 περ' γ' της μεταθέσεως αυτ' μεμρ' ύμω άπρεσηκέναι τ' τ' Θεω.
 Β· Θεω· χρείς γ' πίσεως άδυνάτον άπαρ' ύμω· π' π' π' γ' δ' εί
 (ω) προσερχόμενον Ιω Θεω, όπ' όστι, κ' τοίς εκζητούσιν αυτον
 μιδαποδοτής γινεται. Π' π' χρηματιδείς Νωε περ' ύμω μη-
 δέπω βλεπομένων, άλαβηθείς κατεσκεύασε κιβωτόν ες σω-
 τηρίαν τοδ οικου αυτοδ, δι' ής κατέκρινε τον κόσμ (ω), και της
 χ' π' π' δικαιοσύνης έχρηετο κληρονόμος. Π' π' καλούμε-
 νος Αβραάμ ύπήκουσεν εζελθείν εις τον τόπον όν ήμ' ύμω λαμ-

Δατ. λβ. β
 ρωμ. ιβ. Δ

Αμ. α. β. Α
 ρωμ. α. β
 γαλ. γ. β

Γεν. α. Α
 Γω. α. Β
 Γεν. α. Α
 Ματθ. κγ. Δ

Γεν. ι. Γ
 εκκλησιαστ-
 κοδ μλ. Γ

Γεν. ε. Β
 εκκλησιαστ-
 κοδ μλ. Γ

Γεν. β. Α

7 δέσμοις. α. β

8 έχαν έαυ-
 τ'· δ. ε. γ'· ε.
 έχαν έαυτοίς.
 α. β. γ. δ. ε. γ.

1 λαλεί. ε. θ
 2 άείσκειτο. θ

βάνειν εις κληρονομίαν, και εζήλθε, μη έπισαίμνος ποδ έρ-
 χεται. Π' π' παρώκησεν εις πτω γλω της έπαγγελίας, ως άλλο-
 τελαί, εν σκηναίς κατοικήσας μ' Ισαακ κ' Ιακώβ τ' συκλη-
 ρονόμων της έπαγγελίας της αυτης· εζεδέχετο γ' πτω τ' δε-
 μ' ύμω έχουα· πόλιν, ής τεχνίτης κ' δημιουργός ό Θεός. Π' π' Γ
 και αυτ' Σάρρα· δυνάμιν ες καταβολήν σπέρματος έλαβε,
 ε τ' τ' καιρόν ήλικίας έτεκεν, έπει π' π' ήγησατο (ω) έπαγγέ-
 λαιμενόν. διό και άφ' ενός εγρηθήθησαν, κ' ταύτα νεκρώμε-
 νου, καθώς τ' άστρα τ' ουρανοδ τ' πλήθ'· και ώσεί άμμος ή
 τ' τ' χείλος της θαλάσσης ή άναείθμητος. Κατά π' π' α-
 πέθανον ουτοι πάντες, μη λαβόντες τας έπαγγελίας, άλλα πόρ-
 ρωθεν αυτας ιδόντες, και πειθέντες, και άσπασαίμνοι, κ' όμο-
 λογήσαντες όπ' ξένοι και παρεπίδημοι είσιν έπ' της γης· (ω) γ' τ'
 ποιαύτα λέγοντες έμφανίζοισιν όπ' πατερίδα έπ' ζήτουσι. και
 ει μρ' εκείνης έμνημόνθον άφ' ής εζήλθον, είχον άυ καιρόν ά- Δ
 νακάμψαι· νυνι δε κρείττονος όρέγονται, τ' τ' επουρανίου.
 διό εκ έπαμρύνεται αύτοις ό Θεός, Θεός έπ' καλείδα αυτών·
 ήτοιμάσε γ' αύτοίς πόλιν. Π' π' προσενηνοχεν Αβραάμ
 τ' Ισαακ πειραζόμενος, ε τ' μονογυή προσέφερεν ό τας έπαγ-
 γελίας άναδέξαιμνος, (περ' όν έλαλήθη, Όπ' εν Ισαακ κλη-
 θήσεται (ω) σπέρμα,) λογισαίμνος όπ' και εκ νεκρών εγείρειν
 δυνατός ό Θεός, όθεν αυτον ε εν τ' τ' έκομίσατο. Π' π' τ'
 περ' μελλόντων άλόγησεν Ισαακ τ' Ιακώβ κ' τον Ησαυ. Π' π' τ'
 Ιακώβ άποθνήσκων έκασον τ' ύων Ιωσήφ άλόγησε, και
 προσεκύνησεν έπ' τ' άκρον της ράβδου αυτ'· Π' π' Ιωσήφ
 τελευτών περ' της εζόδου τ' ύων Ισραήλ έμνημόνθουσε, και
 περ' τ' όσέων αυτ' εντείλατο. Π' π' Μωσής γρηθηθείς εκρύ-
 βη τείμνω εν τ' τ' πατέρον αυτ', διότι είδον άσείον τ' παι-
 διον, ε εκ έφοβήθησαν τ' διαταγμα τ' βασιλέως· π' π' Μω-
 σής μέγας γρόμνος ήρνήσατο λέγεσθαι υός θυγατρ' Φα-
 ραώ, μάλλον ελόμνος συγκαουχείσθαι τ' λαω τ' Θεοδ, ή
 προσκαιρόν έχαν άμδρπας άπόλαυσιν, μείζονα πλούτον ήγη-
 σαίμνος τ' εν Αίγυπ'ω θησαυρόν τον όνειδισμόν τ' Χειροδ·
 απέβλεπε γ' εις τ' μιδαποδοσίαν. Π' π' κατέλιπεν Αίγυπ'ον

Γεν. ι. Γ.
 ε. κα. Α

Γεν. κβ. Α
 εκκλησιαστ-
 κοδ μλ. Δ

Γεν. κα. Β
 ρωμ. θ. Β

Γεν. κβ. Δ. Ζ

Γεν. μλ. Γ

Γεν. μλ. Η
 Γεν. γ. Δ

Εξομ. β. Α

Εξομ. α. Γ
 Εξομ. β. Β

μη φοβηθεις τ' θυμον τ' βασιλέως· τον γρ' αόρατον ως ορθον
 εκαρτέρησε. Πίστ' πεποίηκε τ' πάρα κ' τ' παρόχθυσιν τ' αμα-

Εξομ.ιβ.Δ

Εξομ.ιγ.Ε

Ζτος, ίνα μη ο' ολοφθών τα παροχθύνει, διηαιτών. Πίστ' διέ-
 βησαν τ' έρυδραν θάλασσαν ως διαξήρας, ης πείραν λαβόντες

Γωσι.ε.Γ

Γωσι.ε.Δ

Γωσι.β.Α

οι Αιγυπιοι κατεπόθησαν. Πίστ' τα πείρη ίερω έπεσε, κυ-
 κλωθέντα έπι έπια ήμέρας. Πίστ' Ρααβ ή πόρνη ε' σίνα πω-

3 κατεπιν-
 θησαν. ια

λετο τ' εις απειθήσας, δεξαμένη του κατασκοπούς μετ' ερ-
 νης. κ' η' επ' λέγω; έπιλείψα γαρ με διηούμην ο' χερόν θ-

Κριτ.γ.ε.

Κριτ.γ.ε.

Κριτ.γ.ε.

Κριτ.γ.ε.

ε' 13

α. Βασ. γ.

α. Βασ. α.

ωει Γεδεών· Βαρακ' κ' Σαμψών, κ' Ιφθαίμ· Δαείδ τε
 και Σαμουήλ, κ' τ' παροφνητών, οι δια πίσεως καταγινώσαν-

το βασιλείας, ειργάσαντο δικαιοσύνην, επέτυχον επαγγελιών,
 έφραξαν σόματα λεόντων, έσβεα' δυνάμιν πυρός, έφηνον

σώματα μαχίρας, ενεδυναμώθηα' από αδενείας, έζηυθηα'
 Η ίχυροι εν πολέμω, παρεμβολας εκλιναν άλλοτε των· έλαβον

γωνάκας ε' αναστάσεως τ' νεκροίς αιτών· άλλοι δέ εντυπα-
 νίθηα', ου παροδεξάμενοι τ' απολυθωσιν, ίνα κρείττους δυα-

στάσεως τύχωσιν· έτεροι δέ εν παιγμών και μασίγων πείραν έ-
 λαβον, έπι τ' δεσμών και φυλακής· έλιθάθηα', επ' ίσθηα', επει-

ράθηα', εν φόνω μαχίρας απέθανον, ωειλθεν εν μηλω-
 τής, εν αίχμαίοις δερμασιν, υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχού-

μενοι, ών εκ λω' αξιος ο' κόσμος, εν έρημίαις πλανώμενοι και
 όρεισι ε' ασπλάμοις και τ' ο' παύς τ' ης. Και ο'τοι πάντες μερ-

τυοθέντες δια τ' πίσεως εκ έκομίσαντο τ' επαγγελίαν, τ' Θεοδ'
 ωει ήμ' κρείττον' η παρολεφάμενου, ίνα μη χωρείς ήμ' η
 ιβ' τελειωθώσι. Τοιγαρω' κ' ήμεις τ' σούτον έχοντες

Γωμ.ε.Α

κελ.γ.β

ε' 14

α. π. β. Α.

ε' 14

ωει κείμενον ήμιν νέφος μερτύρων· ό'κον από δέμενοι πάντα και
 τ' ωει έσάτον άμδρπαν, δι' υπομονής τ' τ' έμδρ τ' πα-

1 α' 15

καίμενον ήμιν άγώνα, άφορώντες εις τον τ' πίσεως τ' ερηνον
 και τελειωτ' Ιησου, ός άπ' τ' παροκμής αυτ' χαράς,

υπέμεινε σαυρόν, αίχνης καταφρονήσας, εν δεξιάτε τ' ερ-
 νου τ' Θεοδ' έχάδισεν. Αναλογισαθ' γρ' τον τ' αυτ' υπομε-

1 α' 16

μενικότα υπο τ' άμδρτων εις αυτον άπλοχίαν, ίνα μη
 κάμητε, τ' ψυχής ήμ' εκλυόμενοι· έπω μέχεις αίματος
 άπκατ' ητε παρο τ' άμδρπαν άπταγωνίζόμενοι, κ' εκλέλη-

αε τ' ης τ' φρακλήσεως, ης υμιν ως υοίς διαλέγεται, Υιέ μου,
 μη ολιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδ' εκλύου, υπο αυτ' ελε-

Παροι.γ.β
 2 αποκ.γ.Δ

χόμενος· όν γρ' αγαπ' Κυριος, παιδευ'· μαστιγοί τ' πάντα υόν
 όν τ' φραδεχ'· ει παιδείαν υπομνητε, ως υοίς υμιν παροσφέ-

ρεται· ο' Θεός· εις γαρ ό'τιν υός όν ε' παιδευεί πατήρ; ει δε χωρίς
 έσε παιδείας, ης μετοχοι γέγονασι πάντες, άρα νοδοι έσε και ε' χ

Γ

υοί· ειτα τ' υοίς της σαρκός ήμ' πατέρας είχόμεν παιδευτας
 κ' ενέχομεθα· ου πολλώ μάλλον υποταγησόμεθα τ' πα-

τει τ' πνύματων, και ζήσομεν; οι υοί γρ' παρος ολίγας ή-
 μέρας, κ' τ' άδοκου αυτ' εις, επαίδευσον· ο' τ' έπι τ' συμφέρον,

εις τ' μεταλαβείν τ' αγότητος αυτ'. Γ' α'σα δέ παιδεία παρος
 υοί, τ' παρόν ου δοκεί χαράς ε' τ', άλλα λύπης· υστερον δέ καρ-

πον είρηνικόν· τ' δι' αυτ' γεγυμνασμένοις άποδίδωσι δικαιο-
 σ' 17 σ' 18

σύνης. Διό τας παρειμυίας χείρας και τα τ' φραλελυμένα
 γόνατα άπορθώσατε, και τ' ερχίας όρθας ποιήσατε· τ' ποσιν υ-

Παροι.ιβ.Δ

μ' 19, ίνα μη τ' χαλόν εκτραπή, ια τ' δέ μάλλον· Είρηνην
 διώκετε με' πάντων, και τ' άγασμόν, ου χωρείς ε' δεις ό'φεται

τ' Κυριον, τ' αποκοποιώτες μη τις υστερόν από τ' χαρείτος τ'
 Θεοδ', μή τις ρί' α' πικρίας άνω φύουσα εν οχλή, και δια τ' αυ-

Γωμ.ε.Δ

της μιανθώσι πολλοί· μή τις πόρνος ή βέβηλος ως· Ησα' ός
 άπ' βροσσεως μιας άπέδοτο τ' παροχτόμα αυτ'· ίσε γρ' όπ

Ε

Γωμ.ε.Ζ

και μετεπειτα· δελων κληρονομήσας τ' άλογίαν, άπεδοκμα-
 θη· μετανόιας γρ' τόπον ουχ εύρε, και η' με' δακρύων εκζη-

Εξομ.ιβ.β.
 και κ.Δ

τήσας αυτ' 20. Ου γρ' παροσεληλύθατε ψηλαφωμένω όρ' 21
 και κεκαυμένω πυρί, και γόφω, και σκότω, και θυέλλη, και

σαλπικτός ήχω, και φωνή ρημάτων, ης τ' ακούσαντες παρη-
 ήσαντο μη παροσ' έδ' αυτ' λόγον· (ε' έφερόν γρ' τ' δια-

Εξομ.ιβ.Γ

σελλόμενον· Κα'ν θηριον διη τ' όροις, λιθοβοληθήσεται, ή
 βολίδι κατατ' ε' θήσεται· κ' ο'τω φοβέρον λ' τ' φανταζό-

Ζ

μενον, Μωσής ειπεν, Εκφοβός ειμι κ' ένθ' υμ' 22· άλλα παροσε-
 λήλυθατε Σιών όρει, κ' πόλι Θεοδ' ζώντος, Ιερουσαλήμ επου-
 ρανίω, και μυελάσιν αγέλων πανηγύρει, ε' εκκλησία παροτο-
 πόκων εν ούρανοίς άπογεγραμμένων, κ' κριτ' Θεα' πάντων, κ'
 πνύμασι δικαίων τετελειωμένων, και διαθήκης νέας μεσίτη

Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι ὡς ἂν
Ἄβελ. βλέπετε μὴ παρατηρήσῃτε ὡς λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκείνοι
Ἦ ἐκ ἐφυζον, ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς παρατηρούμενοι χρεματίζοντα, πολ-
λὸν μᾶλλον ἡμεῖς. ὁ πόντος οὐρανῶν ἀποστέλλομενοι, οὐ ἡ-
φωμένη γὰρ ἐσάλευσε τότε, καὶ δὲ ἐπὶ ἡμεῖς λέγων, Ἐπὶ ἁ-
πάξ ἐγὼ σείω· οὐ μόνον πλὴν γὰρ, ἀλλὰ καὶ οὐρανόν. Τὸ
δὲ, ἐπὶ ἅπασι, δηλοῖ τῇ σαλευόμενῃ πλὴν μετὰ δεσιν, ὡς πε-
ποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὰ βασιλείαν ἀπο-
λῶτον ὡς λαμβάνοντες, ἐχόμενι χάριτι δι' ἧς λαμβάνομεν
διὰ τὴν τῷ Θεῷ μὴ ἀδιδίκα καὶ ἀλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν πῦρ καταναλίσκων. Ἡ φιλαδελφία μὲν ἐπὶ
τῆς φιλοξενίας μὴ ὀπιλανθάνετε διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθον Ἰε-
νὲς ξενίσαντες ἀγγέλους. Μνησθε τῶν δεσμιῶν, ὡς σὺν-
δεσμοῖς τῇ κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώμα-
τι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνοι δὲ
καὶ μοιχοὶ κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ ὄψος· δεκούμενοι
τοῖς ὡρεῖσιν αὐτοῦ γὰρ εἶρηκεν, οὐ μὴ σε ἀνῶ, καὶ ἐμὴ σε ἐ-
καλάλιπ· ὥστε παρροῦντας ἡμᾶς λέγει, Κύριος μοι βοηθός,
καὶ ἐφοβηθήσεται ἡ ποιήσῃ μοι ἀνδροπος. Μνημονεύετε τῶν
ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἡγάλασαν ὑμῖν τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀνα-
δεωρουῦντες πλὴν ἐκ βασιλείας τῆς ἀναισθησίας, μιμεῖσθε πλὴν πίσιν.
Ἰησοῦ Χριστοῦ χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.
Διδαχαῖς ποικίλαις ἐξέναις μὴ περιφέρεσθε. καλὸν γὰρ καὶ
χάριτι βεβασιῶνται τὴν καρδίαν, οὐ βρομασιν, ἐν οἷς ἐκ ὠφε-
λήθησαν οἱ περιπατήσαντες. ἐχόμενι δυσπιστίας, ὅτι ἐφά-
ρτιν ἐκ ἐχούσιν ἐξοισίαν ὅτι τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. ὡς γὰρ
εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα πρὸς ἀμάρτιας εἰς τὰ ἁγία διὰ τοῦ
δεξιτέρας, τοῦτων τὰ σώματα κατακαίεται ἐξω τῆς ὁρεμ-
βολῆς· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τῆς ἰδίου αἵματος τὴν λαόν,
ἐξω τῆς πύλης ἔπαυσε. Τοίνυν ἐξέρχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἐξω
τῆς ὁρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἐχόμενι
ὡς μεμνημένοι πόλιν, ἀλλὰ πλὴν μέλλουσιν ὀπιζητοῦμεν. δι-
αὐτοῦ οὖν ἀναφύμενι δύσιν ἀνέστως διαπαντός τῷ Θεῷ,
τοῦτοι χαρπὸν χιλιῶν ὁμολοῦντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς

Αγ. Β. Β.

Δ. Δ. Τ. Α. Δ.
Ρ. Α. Μ. Β. Γ.
Α. Π. Τ. Α. Β.
Γ. Α. Μ. Α.
Γ. Α. Μ. Α.

Γ. Α. Μ. Α.
Α. Μ. Α.

Α. Μ. Α.

Α. Μ. Α.

δὲ ἀπορίας καὶ κοινωνίας μὴ ὀπιλανθάνετε· τοιαύτης γὰρ δυ-
σίαις διαρεσέεται ὁ Θεός. Γείθετε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ
ὑπέκτε· αὐτοὶ γὰρ ἀργυρῶσιν ὑμῶν τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὡς λό-
γον ἀποδώσαντες· ἵνα μὴ χαρὰς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ σενάζον-
τες ἀλλοιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε πρὸς ἡμῶν· πε-
ποιθαμένοι γὰρ ὅτι καλῶς σὺνείδησιν ἐχόμενι, ἐν πᾶσι καλῶς
δελόντες ἀναστρέφοντες· περὶ αὐτοῦ δὲ ὡς καλῶς τοῦτο ποιῶ-
σαι, ἵνα ἅπασι ἀποκατασταθῇ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
ὁ ἀναζών ἐκ νεκρῶν ὡς ποιῶν τὰ περὶ αὐτῶν τὸν μέγαν
ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, ὡς Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρ-
τίζοντες ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῶσαι τὸ θελημα αὐ-
τοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ ἀνέστην ἐκ νεκρῶν αὐτῶν, διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὃς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Παρακαλῶ
δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τὴν λόγον τῆς ὁρακλήσεως· καὶ
γὰρ διὰ βραχέων ἐπέσταλα ὑμῖν. γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τι-
μόθεον ἀπολελυμένον, μὴ οὐ, ἐάν τινος ἔρχεται, ὅπως
ὑμᾶς. Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάν-
τας τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ὁ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἡ χα-
ρις καὶ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.
Ἐν σίχρῳ ψ.

Α. Μ. Α.

ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ λέγονται αὐταί, οἷον εἰ ἐκκλησίαι. οὐ γὰρ ἀφωρε-
σμένως ἐστὶν ἐν ἡ πόλει, ὡς ὁ θεὸς Παῦλος, οἱ Ῥωμαῖοις ἢ Κορινθίοις παρὰ
φωρὶ τῶν τῶν ἑπιστολῶν ὁ τῶν τοιούτων τοῦ Κυρίου μαθητῶν διασπασ-
σὶν ἀκαθάρτου τοῖς πιστοῖς, ἢ τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, ὡς Πέτρος,
ἢ καὶ πᾶσι τοῖς ὑποπλὺ ἀντιπλὺ ἡσιν Χριστιανοῖς τελευτοῖν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΙΑΚΩ- βου ἑπιστολῆς.

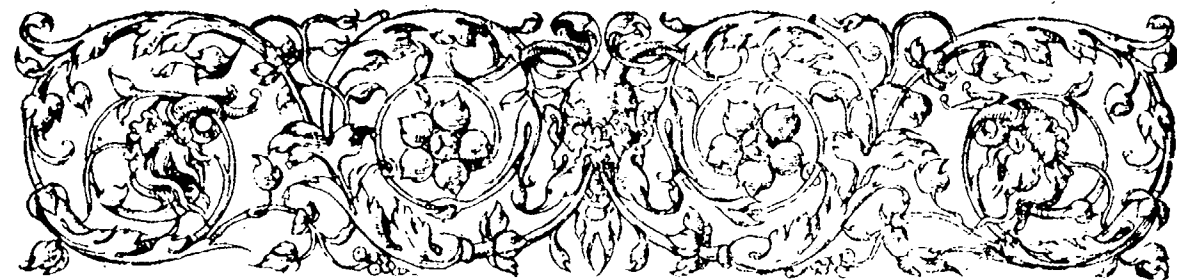
ΑΥΤΗΝ ἑπιστολὴν τοῖς ἀπὸ τῶν δώδεκα φυλῶν διασπαρῆσι, καὶ πι-
στεύουσιν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. γράφει δὲ διδασκαλικήν
πλὴν ἑπιστολὴν, διδάσκων περὶ διαφορᾶς πειρασμῶν, ποῖος μὲν ἐστὶν ἀπὸ
τῆς Θεοῦ, ποῖος δὲ ἀπὸ τῆς ἰδίας καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. καὶ ὅτι οὐ λό-
γῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ δεῖ δεικνύσθαι τὴν πίσιν, καὶ οὐχ οἱ ἀκροαταὶ ἔννομον,
ἀλλ' οἱ ποιῶνται δικαιοσύνην. περὶ τε πλουσίων καὶ πτωχῶν, ἵνα μὴ περὶ κρίνεται τῶν πτω-
χῶν οἱ πλούσιοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἀλλὰ μάλλον καὶ ἐπιπλήττονται ὡς ὑποφάνοι. καὶ
τέλος τῶν μαθητῶν τοῖς ἀδικοῦσιν, καὶ περὶ τῶν ἀδίκων αὐτοῖς μακροθυμεῖν ἕως
τῆς προίτας τῆς κρίσεως, καὶ διδάσκει περὶ ὑπομονῆς, καὶ δείξας ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς
ὑπομονῆς, τῶν ἀρετῶν καὶ περὶ τῶν ἀρετῶν τοῖς ἀδικοῦσιν, καὶ περὶ
δὲ τῶν ἐπιστρέφοντων πλὴν τῶν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν. γὰρ τοῦτο μισθὸν τῶν Κυρίου,
ἀφ' ὧν ἀμὲρ πῶν. καὶ οὕτως τελεῖται πλὴν ἑπιστολῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΕΧΟΝΤΑ ἵνα καὶ μετὰς ὑποδιαίρεσις.

- α' Περὶ ὑπομονῆς καὶ πίστεως ἀδιακρίτου, καὶ περὶ ταπεινοφρο-
σύνης πρὸς τοὺς πλουσίους. Ἐν τῷ, Περὶ τῆς οὐκ ἡμῶν τυ-
ρώσεως, καὶ τῆς αὐτῆς παθῶν. Ἐπ' οὐ τῶν Θεοῦ τῶ
αἰπῶν εἰ πρὸς ἀγαθὸν ἡμῖν, παρ' αὐτῶν.
- β' Περὶ περὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς μεταδο-
τικῆς ἐπὶ μακαρισμῶν. Καὶ περὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ συμμιμνήσκου.
- γ' Περὶ τῆς ἐκείνου ἀρετῆς ἀποστολικῆς καὶ τῆς νόμου.
- δ' Ὅτι οὐκ ἔστιν πίστις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον, καὶ ἐν οὗτοι οὐκ ἀπὸ
τοῦ ἰδίου, ἀλλ' ὅτι ἀμφοῖν ἅμα δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος.
- ε' Ὅτι ἡ περὶ τῆς καὶ ἀπακτῆς γλώσσης γίνεται τὴν κακῆν, καὶ
ἡς κρατῶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς καὶ δόξης Θεοῦ. Ἐν τῷ,

Περὶ ἀστροφῆς ἀρετῆς καὶ ἀμαρτίας πρὸς ἀλλήλους ἐκ
φιλοδοξίας τῆς ἐπὶ σοφίας ἀνθρωπίνης. Ἐν τῷ, Περὶ τῆς
σοφίας. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ καὶ φιλοδοξίας ἐκείνης καὶ ἀκα-
ταστασίας, καὶ ἡ πρὸς Θεὸν ἐλπίς γίνεται. Περὶ με-
τανοίας πρὸς σωτηρίαν, καὶ περὶ τῆς κρίσεως τὴν πλησίον.

στ' Ὅτι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν Θεῶν τῶν διακρίσεων ἀπὸ τοῦ κα-
ταπονεύεται. Ἐν τῷ, Περὶ πλεονεξίας πλουσίων, καὶ τῶν κα-
τωφύων αὐτῶν, καὶ περὶ δικαιοκρατίας Θεοῦ. Περὶ
μακροθυμίας, καὶ ὑπομονῆς παθῶν, καὶ περὶ ἀν-
τηρίας. Παραμύσεις ἰδίᾳ ἐκείνου περὶ τῆς πίστεως.
Ὅτι διακρινόμενοι τῇ τῇ πλησίον σωτηρίᾳ.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑ- ΘΟΛΙΚΗ.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυρίῳ Ἰη-
σοῦ Χριστῷ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυ-
λαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. Πᾶ-
σαν χαρὰν ἡγήσατε ἀδελφοί μου, ὅ-
ταν πειρασμοῖς περὶ πέσσητε ποικίλοις,
γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πί-
στεως κατεργάζεται ὑπομονὴν. ἡ δὲ ὑ-
πομονὴ ἔργον τέλει ἔχει, ἵνα ᾖτε τέλει καὶ ὁλοκληροί, ἐν μη-
δενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπει τῆς ὁφείας, αἰτείτω πα-
ρὰ τῆς διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δο-
θήσεται αὐτῷ. αἰτείτω δὲ ἐν πίστι, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ
διακρινόμενος ὅμοιος κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμίζομενός ἐστι καὶ ῥιπι-
ζομενός. μὴ γὰρ οἰεσθῶτε ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται ἡ πα-
ρὰ τῆς Κυρίου· ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁ-
δοῖς αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐ-
τοῦ· ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου
παρελεύσεται· ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσῳ, καὶ ἔξη-
ρανεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἔξέπεσε, καὶ ἡ ὑπερήφανος τοῦ
πλοῦτος αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις
αὐτοῦ μῶν ἀθήσεται. Μακάριος ἀνὴρ ὁς ὑπομένει πειρα-
σμὸν, ὅτι δοκίμος γινόμενος λήψεται τὸ στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν
ἐπηγγέλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζό-
μενος λεγέτω, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειρα-
στὸς ὅστις κακῶν, πειράζει τὸν αὐτοῦ οὐδὲνα. ἕκαστος δὲ πειράζε-
ται, ὑποδὸς τῆς ἰδίας ἰσχυρίας· ἔξελκόμενος καὶ δειλαζόμενος·
εἴτε ἡ ἰσχυρία συλλαβοῦσα πικτεῖ ἀμδρῆαν, ἢ δὲ ἀμδρῆα

Ρωμ. ε. Α

Ματθ. ζ. Α.
καὶ κα Β
μάρκ. ια Γ
Λουκ. ια Β
ἰω. ιζ. Β.
ε. ις. Ε. Ζ

Εκκλησια-
στικὸς ια. Γ
ἡσυχ. μ. Β
α. πντ. α. Δ

ἰω. ε. Β

Γ Δοποτε δε εἴσατε ἀποκύβητα τὸν θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσαι δόσεις ἀγαθῆς, ἡ παῦ δώρημα τέλειον ἀνὸς ἐν ὅσῳ, καταβαῖνον ἀπὸ τῆς πατρὸς τῆς φώτων, ὡς ὅτι ἐκ ἐνὶ παρῶν, ἡ ἱστορίας ἀποκρίσιν. βουληθεὶς ἀπεκύνειν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν ἡμῶν ἀυτοῦ κτισμάτων. Ὡς τε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐστὼ πᾶς ἀνθρώπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκούσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργλῶν· ὀργὴ γὰρ ἀνθρώπος, δικαιοσύνη Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποδεχόμενοι πᾶς ῥυπαρίαν καὶ περιστάσαν κακίας, ἐν πρᾶττι δέξαμεν τὸν ἐμφυτον λόγον τοῦ διωγμένου σώσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. γίνεσθε ὅτι ποιῆται λόγος, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, ὡς λαλοῦντες ἑαυτοῖς· ὅτι εἰς ἀκροατὴς λόγου ὅστις οὐ ποιῆται, ὅσῳ ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρῶτον πονεῖν ἡμέτερος. αὐτὸς ἐν ἐσότηρῳ κατενόησε γὰρ ἑαυτόν, ὅτι ἀπελήλυθε, καὶ διδόντος ἐπέλαθε τοὺς ὁποῖος ἦν· ὁ δὲ ὡς ἀκούσας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, ὅσῳ ἐκ ἀκροατῆς ἰππλοισμῶν γινόμενος, ἀλλὰ ποιῆται ἔργον, ὅσῳ μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτῷ ἔσται. Εἰς τὸ δοκεῖν ἡμεῖς ἐν ὑμῖν, μὴ χαλινὰ γινώσκοντες αὐτὸν, ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτῶν, τοῦτου μάταιος ἡ ἀρησκεία. ἀρησκεία καὶ ἀρετὴ ὅτι ἀμείαντος ὡς αὐτῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτῶν ὅστις, ἰπποκρίτης ὁρφάνους ὅτι χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἀσπίλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Β Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε πλὴν πίστεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης· ἐάν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς πλὴν σῶμα γινώσκοντες ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθίῃ λαμπρῇ, εἰσέλθῃ ὅτι καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθίῃ, καὶ ἰπποκρίτης ὅτι τὸν φοροῦντα τὸ ἐσθίον τὸ λαμπρὸν, ὅτι εἰπῆτε αὐτῷ, Σὺ καὶ τοῦ ὡς καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἰπῆτε, Σὺ σῆθι ἐκεῖ, ἡ καὶ τοῦ ὡς ἐκ τῶν ὑποπόδιον μου καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, ὅτι ἐγγύεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, οὐχ ὁ Θεὸς ὁ ἐξελέξατο τὸν πτωχὸν τοῦ κόσμου τοῦτου πλοῖσις ἐν πίστι, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγέλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς ὅτι ἠπμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχοὶ πλοῖσις καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἐλκοῖσιν ὑμᾶς εἰς κριτή-

Παροι. ι. Δ

Ματθ. ι. Δ
Ρωμ. β. Β

Αδ. ιτ. β. Γ
Δευτ. α. Γ.
Ἐ 15. Δ.
Παροι. κ. Γ.
ἐκκλησιαστή-
κος μβ. Α.

α. Κορ. α. Δ

1 γίνεσθε οὐ
ποιῆται νόμον,
καὶ 17

ὡς 1.

2 ἰππλοισμῶν.
17

κριτήρια; ἐκ αὐτοῦ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τοῦ ἰππλοισ-
θεν ἐφ' ὑμᾶς; Εἰ μὲν τοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, καὶ πλὴν γε-
φύω, ἀγαπήσας τὸ πλῆσιον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιῆτε· εἰ ὅ
προσωποληψίαι, ἀμδρῖαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑποῖ νό-
μου ὡς ὡς ἀβάται· ὅστις γὰρ ὅλον τὸ νόμον τηρήσας, πλάσας ὅτι ἐν ἐνὶ,
γέρονε πάντων ἐνοχος· ὁ γὰρ εἰπὼν, Μὴ μοιχεύσῃς, εἰπέ καὶ, Μὴ
φονεύσῃς· εἰ ὅ οὐ μοιχεύσῃς, φονεύσῃς δὲ, γέρονας ὡς ἀβάτης
νόμου. Οὕτω λαλεῖτε ὅτι ἔτω ποιῆτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας
μνησόντες κρίνεσθαι· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως πῶ μὴ ποιῆσαι πᾶς ἔλεος·
καὶ κατεκρινεσθαι ἔλεος κρίσεως. Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί
μου, ἐάν πιστὴν λέγῃ πᾶς ἔχῃ, ἔργα ὅτι μὴ ἔχῃ; μὴ διὰ τὸ ἡ πίστις
σῶσαι αὐτόν; ἐάν ὅ ἀδελφὸς ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, ὅ
λειπόμενοι ὡς τὸ ἐφημέριον ἱστορίας, ἔπη δὲ ἡ αὐτοῖς ὅτι ὑμῶν,
ἵπαγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ δώτε δὲ αὐ-
τοῖς τὰ ἰππλοισμῶν ὅτι σώματος, ἡ τὸ ὄφελος; οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐάν
μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ὅτι καὶ ἑαυτήν. Ἀλλ' ἐφ' ὅτι, Σὺ πιστὴν ἔχῃς,
καὶ ἔργα ἔχω· δείξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ γὰρ
δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. Σὺ πεινῶς ὅτι ὁ Θεὸς εἰς
ὅστις; καλῶς ποιῆς καὶ τὰ δαμόνια πεινῶσι, καὶ φεῖσονται. Θε-
λῃς ὅτι γινώσκῃς, ὡς ἀνθρώπου κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά
ὅστις; Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐκ τῶν ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνένε-
κας Ἰσαὰκ τὸ ὑόν αὐτοῦ ὅτι τὸ θυσιάζειν; βλέπεις ὅτι ἡ πίστις
σῴζει τὸν ἔργον αὐτοῦ, ὅτι ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; ὅτι
ἐπληρώθη ἡ γεφύη ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσε ὁ Ἀβραάμ ἰσχυρῶς Θεῷ,
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, ὅτι φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. ὅ-
τε ποίνῃς ὅτι ὅτι ἔργων δικαιοσύνη ἀνθρώπου, καὶ ἐκ ἐκ πίστεως
μόνον; ὁμοίως ὅτι καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη ἐκ τῶν ἔργων ἐδικαιώθη, ὅ-
τι ποδὲξάμενη τὸν ἀγγέλου, καὶ ἑτέρα ὁδὸς ἐκβαλῶσα· ὡς πρὸ
γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνύματος νεκρὸν ὅστις, οὕτω καὶ ἡ πίστις χω-
ρὶς τῶν ἔργων νεκρά ὅστις. Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γί-
νεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα· πολ-
λὰ γὰρ πλάσας πάντες· εἰς τὸ ἐν λόγῳ οὐ πλάσας, ὅτι τέλος
ἀνὴρ, διωκὸς χαλινὰ γινώσκῃ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ἰδοὺ τῶν
ἱππων τοῖς χαλινῶς εἰς τὰ σώματα βάλλομεν πρὸς τὸ πεί-
K.i.

Αδ. ιτ. β. Δ
ματθ. κβ. Δ
ματθ. β. Γ
Ρωμ. ιγ. Γ
Γαλατ. ε. Γ
Αδ. ιτ. β. Γ
Δευτ. α. Γ.
Ἐ 15. Δ
Ματθ. ε. Γ

α. Γα. γ. Γ
Λακ. γ. Γ

Γεν. κβ. Β

Γεν. ιε. Β
Ρωμ. α. Α
Γαλατ. γ. Α

Γωσ. β. Α

1 χωρὶς τῶν 10

2 κατὰ σκό-
πον 10

1 εἰ δὲ 10. 17
2 εἰ δὲ 10. 17
3 εἰ δὲ 10. 17

ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΠΕΤΡΟΣ ἀποστόλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Γόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, Ἐβιθωίας, καὶ πρὸς ὧσιν Θεὸς πατὴρ ἐν ἀγαπῇ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἐλεος ἀναγγελλόμενος ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφάρτων καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμδραντον, τετηρημένῃ ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς ὅτι ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρεμένοι διαπίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐπιμένειν ὑποκαλυφθεῖσιν ἐν καρδίᾳ ἐξ ἁγίας, ἐν ᾗ ἀγαλλιᾶσθε ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ὅτι, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ ὑμῶντερον χειροῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, ἀρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ ὑμῶν καὶ δόξαν, ἐν ὑποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃν ἐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, ἅς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρὰν ἀνεκλαλήτῃ καὶ δεδοξαμένην, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν· ὅτι τῆς σωτηρίας ἐξελήθησαν καὶ ἐξηράνησαν περὶ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰησοῦς εἰς ὑμᾶς χάριτος περὶ ἡμῶν ὅσωντες, ἐρδυνῶντες εἰς πάντα ἡ πόσον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, περιμυρομένη τὰ ἴς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μὲν ταῦτα δόξας, οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν ὅτι δικαίον ὡς αὐτὰ, ἀλλὰ νῦν ἀντιφάση ὑμῶν διὰ τῆς ἀσπασίας ὑμῶν ἐν

β. Κορ. α. Α
ἐφ. α. Α

1. περὶ Θεοῦ.

2. ζωῆς.

3. λυπηθέντες.

4. ἰδόντες.

5. ὑμῶν.

πνεύματι ἀγίῳ ὑποκαλύψαι ἀπὸ οὐρανοῦ, ἅς ἀπὸ θυμοῦ αἰγίου ὡρανοῦ. Διὸ ἀναζωοποιήσατε τὰς σφύρας τῆς διανοίας ὑμῶν, νηφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τῷ φερομένῳ ὑμῖν χάριτι ἐν ὑποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συζημεῖν ὡς οἱ ἄλλοι ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίας, ἀλλὰ καὶ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀστροφῇ ἡγήσητε, διότι γέγραπται, Ἄγιοι ὡρανοῦ, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ πατέρες ἐπὶ καλεῖσθε ὡς ἀποστολὴν λήπῃς κρίνοντα καὶ τὸ ἐκαστοῦ ἔργον, ἐν φόβῳ τοῦ ὁμοιωθῆναι ὑμῶν χροῖον ἀστροφῆς, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς δουλεύετε ἢ χειρὶ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀστροφῆς παρὰ παρὰ τοῦ, ἀλλὰ ὑμῶν αἵματι ὡς ἀμνοὶ ἀμώμου ἐκ ἀσπίλου Χριστοῦ, περιεγνωμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς ὅτι αὐτοὶ ἡμῶντες εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε ἡ πίστις ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῇ ἀληθείᾳ διὰ πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλοις ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, ἀναγεχνόμενοι ἐκ ἐκαστοῦ φθαρτοῦ, ἀλλὰ ἀφάρτου, διὰ λόγου ζώντος Θεοῦ ἐκ μόνοντος εἰς αἰῶνα. διότι πάντα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πάντα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ ῥῆμα Κυρίου μόνον εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι δὲ ὅτι τὸ ῥῆμα τὸ ἀσπασίας εἰς ὑμᾶς. Ἀποδέξασθε οὖν πάντα κακίαν ἐκ πάντων δόλων καὶ ὑποκρισίας καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίας, ὡς ὅτι ἡγνύνηται βρέφη, τὸ λογικόν, ἀδολον γὰρ ἐπιποθήσει, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῇ, ἐπὶ ἐγεύσασθε ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος πρὸς ὃν περιερχόμενοι, λίθον ζώντα, ὑπο ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, ὡς ὅτι ὁ Θεὸς ἐκλεκτὸν, ἐν ἡμῶν, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς, ἱερατεῖα ἅγιον, ἀνετίθηκα πνευματικὰς θυσίας, ὡς προσδέκτοις τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ ὡρανοῦ ἐν τῇ χεραφῇ, Ἰδοὺ ἡθῆμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτὸν, ἐν ἡμῶν καὶ ὁπισθεῖον ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταγινώθῃ. Ὑμῖν αὖτις ἡμῶν τῶν π-

6. ἐπὶ Θεοῦ.

7. πιστεύετε.

8. αὐτῶν ὡς.

* εἰς σωτηρίαν.

* εἰς.

11. χεραφῇ.

Λατ. ια. Η
β. Α. κ. Β
Δατ. ι. Δ
ρ. β. Β
γαλατ. β. Β

Δ. α. Κορ. γ. Δ.
καθ. γ. Δ.
ἐφ. θ. Δ.
α. ιω. α. Δ.
δοκ. α. Β
Ρωμ. ις. Δ.
β. ἡμ. α. Γ
2τ. α. Α

Π. γ. α. Β
ἐκκλησιαστ.
κοδ. ι. Γ
ιακ. α. Β

Ρωμ. γ. Α
ἐφ. θ. Ε
κολοσ. γ. Β
ἐφ. ιβ. Α

Α. π. α. Β.
καθ. γ. Γ

Ησ. κ. Δ.
ρ. β. Η

Φθ.μ.ζ.Δ.
μαθ.κα.Δ
πραξ.λ.β
Ησαΐν.η.Γ
ρωμ.θ.Η
Αποκ.ε.Γ
Εξοδ.θ.Α

B.

σεύοισιν ἀπειθοῦσι ᾧ, ² λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦ-
τες, ὅτι ἐγλήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, ³ ὡς λίθος θεοσκοπμα-
τος, καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ θεοσκοποῦντες τῷ λόγῳ, ἀπει-
θοῦντες εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν· ὑμεῖς ὅμως ἡμεῖς ὅμως ἐκλεκτοί, βασιλεῖον
ἱερατεύμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς δωροδοκίαν, ὅπως τὰς δέξεται
ἐξαλείψῃ τὰ ἐκ σκότειος ὑμᾶς καλέσαντες εἰς τὸ θαυμαστὸν
αὐτῆς φῶς· οἱ ποτε οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ ἐκ ἡλεημέ-
νοι, νῦν ὅμως ἐλεηθέντες. ⁴ Ἀγαπήτε, ὡς παροίκους καὶ
ἐκτετιμένους, ἀπέχεσθαι τῆς σαρκικῆς ἐπιθυμιῶν, αἵπνες
ἐραδιζόμεναι καὶ τῆς ψυχῆς, τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν ἔχοντες καλῶς, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποι-
ῶν, ἐκ τῆς καλῶν ἔργων ἐποπιδέοντες δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν
ἡμέρᾳ ἐπιδοκίμης. ⁵ Ὑποτάγητε οὖν πάντῃ ἀνθρώπινῃ κτίσει, ὡς

Εὐαγγ.β.Δ
ρωμ.θ.Β

B.

ρωμ.ιγ.Δ
γαλατ.ε.Γ

B.

Ματθ.ε.Β

Γ.

ρωμ.ιγ.Α

διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπὸ φόβῳ· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς
δι' αὐτῶν πεμπομένων εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἐταπνον ὅ
ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιεῖ-
ντας ⁶ φιμώσιν τῇ τῆς ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνοσίᾳ· ὡς ἐλθ-
όντες, ὅπως μὴ ὡς ἐπὶ καλὸν ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλπίδα
εἶναι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας ὑμῶν σέβετε. Τὴν ἀδελφό-
τητα ἀγαπάτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα ὑμῶν. Οἱ
οἰκέται, ὑποτασσάμενοι ἐν κυρίῳ τῷ δεσπότῃ οὐ μόν-
ον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκληροῖς· τοῦτο γὰρ
ἔστι

ρωμ.ιβ.Γ

Εφ.ε.Α

κολοσ.γ.Δ

πτ.β.Γ

β.Κορ.ζ.Γ

Δ.

χάρις, ⁷ εἰ διὰ σὺνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει πρὸς λύπην, πάχων
ἀδίκως· ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμάρτανοντες καὶ ⁸ κολαφίζόμενοι
ὑπομνεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιεῖτε, ὡς παύοντες, ὑπομνεῖ-
τε, τοῦτο χάρις ὅτι Θεὸς εἰς τοῦτο γὰρ ⁹ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χρι-
στὸς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπομιμνήσκων ὑπογραμμὸν,
ἵνα ἐπακολούθησιν τοῖς ἰχνέσιν αὐτοῦ, ὡς ἀμάρτανοντες ἐκ ἐπιθυμίας,
οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ· ὡς λοιδοροῦμενος ἐκ ἀν-
τελοιδόρου, πάχων ἐκ ὑπερείλει, ὡς ἐκείνου δὲ τῷ κρίνοντι δικαί-
ως· ὡς τὰς ἀμάρτανων ἡμῶν αὐτὸς ἀνὴνέκεν ἐν τῷ σώματι αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα τὰς ἀμάρτανων ἀπογράψομεν, τῇ δικαιο-
σύνῃ ζήσωμεν· καὶ τῷ μάλῳ πρὸς αὐτὸν ἰάσθητε· ἵνα ὡς ὑποβά-
πτεται πλάνῳ μύθῳ· ἀλλ' ἐπεγράφητε νῦν ἐπὶ τὸ ποιῆσατε καὶ

Ησαΐν.γ.Γ

α.ϊω.γ.Α

Ησαΐν.γ.Β

2 λίθος. ιγ

3 ἀδελφοί. ι.

4 ὑμῶν. ι.

7 Θεοῦ. λ. γ.
8 Θεοῦ. λ. α. καὶ
9 Θεοῦ. λ. α. καὶ
10 Θεοῦ. λ. α. καὶ
11 Θεοῦ. λ. α. καὶ
12 Θεοῦ. λ. α. καὶ
13 Θεοῦ. λ. α. καὶ
14 Θεοῦ. λ. α. καὶ
15 Θεοῦ. λ. α. καὶ
16 Θεοῦ. λ. α. καὶ
17 Θεοῦ. λ. α. καὶ
18 Θεοῦ. λ. α. καὶ
19 Θεοῦ. λ. α. καὶ
20 Θεοῦ. λ. α. καὶ
21 Θεοῦ. λ. α. καὶ
22 Θεοῦ. λ. α. καὶ
23 Θεοῦ. λ. α. καὶ
24 Θεοῦ. λ. α. καὶ
25 Θεοῦ. λ. α. καὶ
26 Θεοῦ. λ. α. καὶ
27 Θεοῦ. λ. α. καὶ
28 Θεοῦ. λ. α. καὶ
29 Θεοῦ. λ. α. καὶ
30 Θεοῦ. λ. α. καὶ
31 Θεοῦ. λ. α. καὶ
32 Θεοῦ. λ. α. καὶ
33 Θεοῦ. λ. α. καὶ
34 Θεοῦ. λ. α. καὶ
35 Θεοῦ. λ. α. καὶ
36 Θεοῦ. λ. α. καὶ
37 Θεοῦ. λ. α. καὶ
38 Θεοῦ. λ. α. καὶ
39 Θεοῦ. λ. α. καὶ
40 Θεοῦ. λ. α. καὶ
41 Θεοῦ. λ. α. καὶ
42 Θεοῦ. λ. α. καὶ
43 Θεοῦ. λ. α. καὶ
44 Θεοῦ. λ. α. καὶ
45 Θεοῦ. λ. α. καὶ
46 Θεοῦ. λ. α. καὶ
47 Θεοῦ. λ. α. καὶ
48 Θεοῦ. λ. α. καὶ
49 Θεοῦ. λ. α. καὶ
50 Θεοῦ. λ. α. καὶ
51 Θεοῦ. λ. α. καὶ
52 Θεοῦ. λ. α. καὶ
53 Θεοῦ. λ. α. καὶ
54 Θεοῦ. λ. α. καὶ
55 Θεοῦ. λ. α. καὶ
56 Θεοῦ. λ. α. καὶ
57 Θεοῦ. λ. α. καὶ
58 Θεοῦ. λ. α. καὶ
59 Θεοῦ. λ. α. καὶ
60 Θεοῦ. λ. α. καὶ
61 Θεοῦ. λ. α. καὶ
62 Θεοῦ. λ. α. καὶ
63 Θεοῦ. λ. α. καὶ
64 Θεοῦ. λ. α. καὶ
65 Θεοῦ. λ. α. καὶ
66 Θεοῦ. λ. α. καὶ
67 Θεοῦ. λ. α. καὶ
68 Θεοῦ. λ. α. καὶ
69 Θεοῦ. λ. α. καὶ
70 Θεοῦ. λ. α. καὶ
71 Θεοῦ. λ. α. καὶ
72 Θεοῦ. λ. α. καὶ
73 Θεοῦ. λ. α. καὶ
74 Θεοῦ. λ. α. καὶ
75 Θεοῦ. λ. α. καὶ
76 Θεοῦ. λ. α. καὶ
77 Θεοῦ. λ. α. καὶ
78 Θεοῦ. λ. α. καὶ
79 Θεοῦ. λ. α. καὶ
80 Θεοῦ. λ. α. καὶ
81 Θεοῦ. λ. α. καὶ
82 Θεοῦ. λ. α. καὶ
83 Θεοῦ. λ. α. καὶ
84 Θεοῦ. λ. α. καὶ
85 Θεοῦ. λ. α. καὶ
86 Θεοῦ. λ. α. καὶ
87 Θεοῦ. λ. α. καὶ
88 Θεοῦ. λ. α. καὶ
89 Θεοῦ. λ. α. καὶ
90 Θεοῦ. λ. α. καὶ
91 Θεοῦ. λ. α. καὶ
92 Θεοῦ. λ. α. καὶ
93 Θεοῦ. λ. α. καὶ
94 Θεοῦ. λ. α. καὶ
95 Θεοῦ. λ. α. καὶ
96 Θεοῦ. λ. α. καὶ
97 Θεοῦ. λ. α. καὶ
98 Θεοῦ. λ. α. καὶ
99 Θεοῦ. λ. α. καὶ
100 Θεοῦ. λ. α. καὶ
101 Θεοῦ. λ. α. καὶ
102 Θεοῦ. λ. α. καὶ
103 Θεοῦ. λ. α. καὶ
104 Θεοῦ. λ. α. καὶ
105 Θεοῦ. λ. α. καὶ
106 Θεοῦ. λ. α. καὶ
107 Θεοῦ. λ. α. καὶ
108 Θεοῦ. λ. α. καὶ
109 Θεοῦ. λ. α. καὶ
110 Θεοῦ. λ. α. καὶ
111 Θεοῦ. λ. α. καὶ
112 Θεοῦ. λ. α. καὶ
113 Θεοῦ. λ. α. καὶ
114 Θεοῦ. λ. α. καὶ
115 Θεοῦ. λ. α. καὶ
116 Θεοῦ. λ. α. καὶ
117 Θεοῦ. λ. α. καὶ
118 Θεοῦ. λ. α. καὶ
119 Θεοῦ. λ. α. καὶ
120 Θεοῦ. λ. α. καὶ
121 Θεοῦ. λ. α. καὶ
122 Θεοῦ. λ. α. καὶ
123 Θεοῦ. λ. α. καὶ
124 Θεοῦ. λ. α. καὶ
125 Θεοῦ. λ. α. καὶ
126 Θεοῦ. λ. α. καὶ
127 Θεοῦ. λ. α. καὶ
128 Θεοῦ. λ. α. καὶ
129 Θεοῦ. λ. α. καὶ
130 Θεοῦ. λ. α. καὶ
131 Θεοῦ. λ. α. καὶ
132 Θεοῦ. λ. α. καὶ
133 Θεοῦ. λ. α. καὶ
134 Θεοῦ. λ. α. καὶ
135 Θεοῦ. λ. α. καὶ
136 Θεοῦ. λ. α. καὶ
137 Θεοῦ. λ. α. καὶ
138 Θεοῦ. λ. α. καὶ
139 Θεοῦ. λ. α. καὶ
140 Θεοῦ. λ. α. καὶ
141 Θεοῦ. λ. α. καὶ
142 Θεοῦ. λ. α. καὶ
143 Θεοῦ. λ. α. καὶ
144 Θεοῦ. λ. α. καὶ
145 Θεοῦ. λ. α. καὶ
146 Θεοῦ. λ. α. καὶ
147 Θεοῦ. λ. α. καὶ
148 Θεοῦ. λ. α. καὶ
149 Θεοῦ. λ. α. καὶ
150 Θεοῦ. λ. α. καὶ
151 Θεοῦ. λ. α. καὶ
152 Θεοῦ. λ. α. καὶ
153 Θεοῦ. λ. α. καὶ
154 Θεοῦ. λ. α. καὶ
155 Θεοῦ. λ. α. καὶ
156 Θεοῦ. λ. α. καὶ
157 Θεοῦ. λ. α. καὶ
158 Θεοῦ. λ. α. καὶ
159 Θεοῦ. λ. α. καὶ
160 Θεοῦ. λ. α. καὶ
161 Θεοῦ. λ. α. καὶ
162 Θεοῦ. λ. α. καὶ
163 Θεοῦ. λ. α. καὶ
164 Θεοῦ. λ. α. καὶ
165 Θεοῦ. λ. α. καὶ
166 Θεοῦ. λ. α. καὶ
167 Θεοῦ. λ. α. καὶ
168 Θεοῦ. λ. α. καὶ
169 Θεοῦ. λ. α. καὶ
170 Θεοῦ. λ. α. καὶ
171 Θεοῦ. λ. α. καὶ
172 Θεοῦ. λ. α. καὶ
173 Θεοῦ. λ. α. καὶ
174 Θεοῦ. λ. α. καὶ
175 Θεοῦ. λ. α. καὶ
176 Θεοῦ. λ. α. καὶ
177 Θεοῦ. λ. α. καὶ
178 Θεοῦ. λ. α. καὶ
179 Θεοῦ. λ. α. καὶ
180 Θεοῦ. λ. α. καὶ
181 Θεοῦ. λ. α. καὶ
182 Θεοῦ. λ. α. καὶ
183 Θεοῦ. λ. α. καὶ
184 Θεοῦ. λ. α. καὶ
185 Θεοῦ. λ. α. καὶ
186 Θεοῦ. λ. α. καὶ
187 Θεοῦ. λ. α. καὶ
188 Θεοῦ. λ. α. καὶ
189 Θεοῦ. λ. α. καὶ
190 Θεοῦ. λ. α. καὶ
191 Θεοῦ. λ. α. καὶ
192 Θεοῦ. λ. α. καὶ
193 Θεοῦ. λ. α. καὶ
194 Θεοῦ. λ. α. καὶ
195 Θεοῦ. λ. α. καὶ
196 Θεοῦ. λ. α. καὶ
197 Θεοῦ. λ. α. καὶ
198 Θεοῦ. λ. α. καὶ
199 Θεοῦ. λ. α. καὶ
200 Θεοῦ. λ. α. καὶ
201 Θεοῦ. λ. α. καὶ
202 Θεοῦ. λ. α. καὶ
203 Θεοῦ. λ. α. καὶ
204 Θεοῦ. λ. α. καὶ
205 Θεοῦ. λ. α. καὶ
206 Θεοῦ. λ. α. καὶ
207 Θεοῦ. λ. α. καὶ
208 Θεοῦ. λ. α. καὶ
209 Θεοῦ. λ. α. καὶ
210 Θεοῦ. λ. α. καὶ
211 Θεοῦ. λ. α. καὶ
212 Θεοῦ. λ. α. καὶ
213 Θεοῦ. λ. α. καὶ
214 Θεοῦ. λ. α. καὶ
215 Θεοῦ. λ. α. καὶ
216 Θεοῦ. λ. α. καὶ
217 Θεοῦ. λ. α. καὶ
218 Θεοῦ. λ. α. καὶ
219 Θεοῦ. λ. α. καὶ
220 Θεοῦ. λ. α. καὶ
221 Θεοῦ. λ. α. καὶ
222 Θεοῦ. λ. α. καὶ
223 Θεοῦ. λ. α. καὶ
224 Θεοῦ. λ. α. καὶ
225 Θεοῦ. λ. α. καὶ
226 Θεοῦ. λ. α. καὶ
227 Θεοῦ. λ. α. καὶ
228 Θεοῦ. λ. α. καὶ
229 Θεοῦ. λ. α. καὶ
230 Θεοῦ. λ. α. καὶ
231 Θεοῦ. λ. α. καὶ
232 Θεοῦ. λ. α. καὶ
233 Θεοῦ. λ. α. καὶ
234 Θεοῦ. λ. α. καὶ
235 Θεοῦ. λ. α. καὶ
236 Θεοῦ. λ. α. καὶ
237 Θεοῦ. λ. α. καὶ
238 Θεοῦ. λ. α. καὶ
239 Θεοῦ. λ. α. καὶ
240 Θεοῦ. λ. α. καὶ
241 Θεοῦ. λ. α. καὶ
242 Θεοῦ. λ. α. καὶ
243 Θεοῦ. λ. α. καὶ
244 Θεοῦ. λ. α. καὶ
245 Θεοῦ. λ. α. καὶ
246 Θεοῦ. λ. α. καὶ
247 Θεοῦ. λ. α. καὶ
248 Θεοῦ. λ. α. καὶ
249 Θεοῦ. λ. α. καὶ
250 Θεοῦ. λ. α. καὶ
251 Θεοῦ. λ. α. καὶ
252 Θεοῦ. λ. α. καὶ
253 Θεοῦ. λ. α. καὶ
254 Θεοῦ. λ. α. καὶ
255 Θεοῦ. λ. α. καὶ
256 Θεοῦ. λ. α. καὶ
257 Θεοῦ. λ. α. καὶ
258 Θεοῦ. λ. α. καὶ
259 Θεοῦ. λ. α. καὶ
260 Θεοῦ. λ. α. καὶ
261 Θεοῦ. λ. α. καὶ
262 Θεοῦ. λ. α. καὶ
263 Θεοῦ. λ. α. καὶ
264 Θεοῦ. λ. α. καὶ
265 Θεοῦ. λ. α. καὶ
266 Θεοῦ. λ. α. καὶ
267 Θεοῦ. λ. α. καὶ
268 Θεοῦ. λ. α. καὶ
269 Θεοῦ. λ. α. καὶ
270 Θεοῦ. λ. α. καὶ
271 Θεοῦ. λ. α. καὶ
272 Θεοῦ. λ. α. καὶ
273 Θεοῦ. λ. α. καὶ
274 Θεοῦ. λ. α. καὶ
275 Θεοῦ. λ. α. καὶ
276 Θεοῦ. λ. α. καὶ
277 Θεοῦ. λ. α. καὶ
278 Θεοῦ. λ. α. καὶ
279 Θεοῦ. λ. α. καὶ
280 Θεοῦ. λ. α. καὶ
281 Θεοῦ. λ. α. καὶ
282 Θεοῦ. λ. α. καὶ
283 Θεοῦ. λ. α. καὶ
284 Θεοῦ. λ. α. καὶ
285 Θεοῦ. λ. α. καὶ
286 Θεοῦ. λ. α. καὶ
287 Θεοῦ. λ. α. καὶ
288 Θεοῦ. λ. α. καὶ
289 Θεοῦ. λ. α. καὶ
290 Θεοῦ. λ. α. καὶ
291 Θεοῦ. λ. α. καὶ
292 Θεοῦ. λ. α. καὶ
293 Θεοῦ. λ. α. καὶ
294 Θεοῦ. λ. α. καὶ
295 Θεοῦ. λ. α. καὶ
296 Θεοῦ. λ. α. καὶ
297 Θεοῦ. λ. α. καὶ
298 Θεοῦ. λ. α. καὶ
299 Θεοῦ. λ. α. καὶ
300 Θεοῦ. λ. α. καὶ
301 Θεοῦ. λ. α. καὶ
302 Θεοῦ. λ. α. καὶ
303 Θεοῦ. λ. α. καὶ
304 Θεοῦ. λ. α. καὶ
305 Θεοῦ. λ. α. καὶ
306 Θεοῦ. λ. α. καὶ
307 Θεοῦ. λ. α. καὶ
308 Θεοῦ. λ. α. καὶ
309 Θεοῦ. λ. α. καὶ
310 Θεοῦ. λ. α. καὶ
311 Θεοῦ. λ. α. καὶ
312 Θεοῦ. λ. α. καὶ
313 Θεοῦ. λ. α. καὶ
314 Θεοῦ. λ. α. καὶ
315 Θεοῦ. λ. α. καὶ
316 Θεοῦ. λ. α. καὶ
317 Θεοῦ. λ. α. καὶ
318 Θεοῦ. λ. α. καὶ
319 Θεοῦ. λ. α. καὶ
320 Θεοῦ. λ. α. καὶ
321 Θεοῦ. λ. α. καὶ
322 Θεοῦ. λ. α. καὶ
323 Θεοῦ. λ. α. καὶ
324 Θεοῦ. λ. α. καὶ
325 Θεοῦ. λ. α. καὶ
326 Θεοῦ. λ. α. καὶ
327 Θεοῦ. λ. α. καὶ
328 Θεοῦ. λ. α. καὶ
329 Θεοῦ. λ. α. καὶ
330 Θεοῦ. λ. α. καὶ
331 Θεοῦ. λ. α. καὶ
332 Θεοῦ. λ. α. καὶ
333 Θεοῦ. λ. α. καὶ
334 Θεοῦ. λ. α. καὶ
335 Θεοῦ. λ. α. καὶ
336 Θεοῦ. λ. α. καὶ
337 Θεοῦ. λ. α. καὶ
338 Θεοῦ. λ. α. καὶ
339 Θεοῦ. λ. α. καὶ
340 Θεοῦ. λ. α. καὶ
341 Θεοῦ. λ. α. καὶ
342 Θεοῦ. λ. α. καὶ
343 Θεοῦ. λ. α. καὶ
344 Θεοῦ. λ. α. καὶ
345 Θεοῦ. λ. α. καὶ
346 Θεοῦ. λ. α. καὶ
347 Θεοῦ. λ. α. καὶ
348 Θεοῦ. λ. α. καὶ
349 Θεοῦ. λ. α. καὶ
350 Θεοῦ. λ. α. καὶ
351 Θεοῦ. λ. α. καὶ
352 Θεοῦ. λ. α. καὶ
353 Θεοῦ. λ. α. καὶ
354 Θεοῦ. λ. α. καὶ
355 Θεοῦ. λ. α. καὶ
356 Θεοῦ. λ. α. καὶ
357 Θεοῦ. λ. α. καὶ
358 Θεοῦ. λ. α. καὶ
359 Θεοῦ. λ. α. καὶ
360 Θεοῦ. λ. α. καὶ
361 Θεοῦ. λ. α. καὶ
362 Θεοῦ. λ. α. καὶ
363 Θεοῦ. λ. α. καὶ
364 Θεοῦ. λ. α. καὶ
365 Θεοῦ. λ. α. καὶ
366 Θεοῦ. λ. α. καὶ
367 Θεοῦ. λ. α. καὶ
368 Θεοῦ. λ. α. καὶ
369 Θεοῦ. λ. α. καὶ
370 Θεοῦ. λ. α. καὶ
371 Θεοῦ. λ. α. καὶ
372 Θεοῦ. λ. α. καὶ
373 Θεοῦ. λ. α. καὶ
374 Θεοῦ. λ. α. καὶ
375 Θεοῦ. λ. α. καὶ
376 Θεοῦ. λ. α. καὶ
377 Θεοῦ. λ. α. καὶ
378 Θεοῦ. λ. α. καὶ
379 Θεοῦ. λ. α. καὶ
380 Θεοῦ. λ. α. καὶ
381 Θεοῦ. λ. α. καὶ
382 Θεοῦ. λ. α. καὶ
383 Θεοῦ. λ. α. καὶ
384 Θεοῦ. λ. α. καὶ
385 Θεοῦ. λ. α. καὶ
386 Θεοῦ. λ. α. καὶ
387 Θεοῦ. λ. α. καὶ
388 Θεοῦ. λ. α. καὶ
389 Θεοῦ. λ. α. καὶ
390 Θεοῦ. λ. α. καὶ
391 Θεοῦ. λ. α. καὶ
392 Θεοῦ. λ. α. καὶ
393 Θεοῦ. λ. α. καὶ
394 Θεοῦ. λ. α. καὶ
395 Θεοῦ. λ. α. καὶ
396 Θεοῦ. λ. α. καὶ
397 Θεοῦ. λ. α. καὶ
398 Θεοῦ. λ. α. καὶ
399 Θεοῦ. λ. α. καὶ
400 Θεοῦ. λ. α. καὶ
401 Θεοῦ. λ. α. καὶ
402 Θεοῦ. λ. α. καὶ
403 Θεοῦ. λ. α. καὶ
404 Θεοῦ. λ. α. καὶ
405 Θεοῦ. λ. α. καὶ
406 Θεοῦ. λ. α. καὶ
407 Θεοῦ. λ. α. καὶ
408 Θεοῦ. λ. α. καὶ
409 Θεοῦ. λ. α. καὶ
410 Θεοῦ. λ. α. καὶ
411 Θεοῦ. λ. α. καὶ
412 Θεοῦ. λ. α. καὶ
413 Θεοῦ. λ. α. καὶ
414 Θεοῦ. λ. α. καὶ
415 Θεοῦ. λ. α. καὶ
416 Θεοῦ. λ. α. καὶ
417 Θεοῦ. λ. α. καὶ
418 Θεοῦ. λ. α. καὶ
419 Θεοῦ. λ. α. καὶ
420 Θεοῦ. λ. α. καὶ
421 Θεοῦ. λ. α. καὶ
422 Θεοῦ. λ. α. καὶ
423 Θεοῦ. λ. α. καὶ
424 Θεοῦ. λ. α. καὶ
425 Θεοῦ. λ. α. καὶ
426 Θεοῦ. λ. α. καὶ
427 Θεοῦ. λ. α. καὶ
428 Θεοῦ. λ. α. καὶ
429 Θεοῦ. λ. α. καὶ
430 Θεοῦ. λ. α. καὶ
431 Θεοῦ. λ. α. καὶ
432 Θεοῦ. λ. α. καὶ
433 Θεοῦ. λ. α. καὶ
434 Θεοῦ. λ. α. καὶ
435 Θεοῦ. λ. α. καὶ
436 Θεοῦ. λ. α. καὶ
437 Θεοῦ. λ. α. καὶ
438 Θεοῦ. λ. α. καὶ
439 Θεοῦ. λ. α. καὶ
440 Θεοῦ. λ. α. καὶ
441 Θεοῦ. λ. α. καὶ
442 Θεοῦ. λ. α. καὶ
443 Θεοῦ. λ. α. καὶ
444 Θεοῦ. λ. α. καὶ
445 Θεοῦ. λ. α. καὶ
446 Θεοῦ. λ. α. καὶ
447 Θεοῦ. λ. α. καὶ
448 Θεοῦ. λ. α. καὶ
449 Θεοῦ. λ. α. καὶ
450 Θεοῦ. λ. α. καὶ
451 Θεοῦ. λ. α. καὶ
452 Θεοῦ. λ. α. καὶ
453 Θεοῦ. λ. α. καὶ
454 Θεοῦ. λ. α. καὶ
455 Θεοῦ. λ. α. καὶ
456 Θεοῦ. λ. α. καὶ
457 Θεοῦ. λ. α. καὶ
458 Θεοῦ. λ. α. καὶ
459 Θεοῦ. λ. α. καὶ
460 Θεοῦ. λ. α. καὶ
461 Θεοῦ. λ. α. καὶ
462 Θεοῦ. λ. α. καὶ
463 Θεοῦ. λ. α. καὶ
464 Θεοῦ. λ. α. καὶ
465 Θεοῦ. λ. α. καὶ
466 Θεοῦ. λ. α. καὶ
467 Θεοῦ. λ. α. καὶ
468 Θεοῦ. λ. α. καὶ
469 Θεοῦ. λ. α. καὶ
470 Θεοῦ. λ. α. καὶ
471 Θεοῦ. λ. α. καὶ
472 Θεοῦ. λ. α. καὶ
473 Θεοῦ. λ. α. καὶ
474 Θεοῦ. λ. α. καὶ
475 Θεοῦ. λ. α. καὶ
476 Θεοῦ. λ. α. καὶ
477 Θεοῦ. λ. α. καὶ
478 Θεοῦ. λ. α. καὶ
479 Θεοῦ. λ. α. καὶ
480 Θεοῦ. λ. α. καὶ
481 Θεοῦ. λ. α. καὶ
482 Θεοῦ. λ. α. καὶ
483 Θεοῦ. λ. α. καὶ
484 Θεοῦ. λ. α. καὶ
485 Θεοῦ. λ. α. καὶ
486 Θεοῦ. λ. α. καὶ
487 Θεοῦ. λ. α. καὶ
488 Θεοῦ. λ. α. καὶ
489 Θεοῦ. λ. α. καὶ
490 Θεοῦ. λ. α. καὶ
491 Θεοῦ. λ. α. καὶ
492 Θεοῦ. λ. α. καὶ
493 Θεοῦ. λ. α. καὶ
494 Θεοῦ. λ. α. καὶ
495 Θεοῦ. λ. α. καὶ
496 Θεοῦ. λ. α. καὶ
497 Θεοῦ. λ. α. καὶ
498 Θεοῦ. λ. α. καὶ
499 Θεοῦ. λ. α. καὶ
500 Θεοῦ. λ. α. καὶ
501 Θεοῦ. λ. α. καὶ
502 Θεοῦ. λ. α. καὶ
503 Θεοῦ. λ. α. καὶ
504 Θεοῦ. λ. α. καὶ
505 Θεοῦ. λ. α. καὶ
506 Θεοῦ. λ. α. καὶ
507 Θεοῦ. λ. α. καὶ
508 Θεοῦ. λ. α. καὶ
509 Θεοῦ. λ. α. καὶ
510 Θεοῦ. λ. α. καὶ
511 Θεοῦ. λ. α. καὶ
512 Θεοῦ. λ. α. καὶ
513 Θεοῦ. λ. α. καὶ
514 Θεοῦ. λ. α. καὶ
515 Θεοῦ. λ. α. καὶ
516 Θεοῦ. λ. α. καὶ
517 Θεοῦ. λ. α. καὶ
518 Θεοῦ. λ. α. καὶ
519 Θεοῦ. λ. α. καὶ
520 Θεοῦ. λ. α. καὶ
521 Θεοῦ. λ. α. καὶ
522 Θεοῦ. λ. α. καὶ
523 Θεοῦ. λ. α. καὶ
524 Θεοῦ. λ. α. καὶ
525 Θεοῦ. λ. α. καὶ
526 Θεοῦ. λ. α. καὶ
527 Θεοῦ. λ. α. καὶ
528 Θεοῦ. λ. α. καὶ
529 Θεοῦ. λ. α. καὶ
530 Θεοῦ. λ. α. καὶ
531 Θεοῦ. λ. α. καὶ
532 Θεοῦ. λ. α. καὶ
533 Θεοῦ. λ. α. καὶ
534 Θεοῦ. λ. α. καὶ
535 Θεοῦ. λ. α. καὶ
536 Θεοῦ. λ. α. καὶ
537 Θεοῦ. λ. α. καὶ
538 Θεοῦ. λ. α. καὶ
539 Θεοῦ. λ. α. καὶ
540 Θεοῦ. λ. α. καὶ
541 Θεοῦ. λ. α. καὶ
542 Θεοῦ. λ. α. καὶ
543 Θεοῦ. λ. α. καὶ
544 Θεοῦ. λ. α.

δικαιος ὑπὲρ ἀδικῶν, ἵνα ἡμᾶς προσάγῃ τῷ Θεῷ, θανατω-
θεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνύματι, ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν
φυλακῇ πνύμασι πορεύεσθαι ἐκέλευεν ἀπειθήσασι ποτε, ὅτε
ἡ ἀπαξ ἔξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία, ἐν ἡμέραις Νῶε
κατασκευάζοντος τὴν κιβωτὸν, εἰς ἣν ὀλίγοι, τούτεστιν ὁκτώ
ψυχὰς διεσώθησαν δι' ὕδατος. ὁ καὶ ἡμᾶς ἀπύπνου νῦν σφί-
ζεσθαι βιάσθημα, (οὐ σαρκὸς ἀπὸ θεοῦ ῥύπου, ἀλλὰ σίνειδῆσεως ἀ-
γαθῆς ἐπεσφύθημα εἰς Θεόν,) δι' ἀσάστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς
ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορεύεσθαι εἰς οὐρανόν, ὑποταγῶντων αὐ-
τῷ ἀγγέλων καὶ ἑξοιστῶν καὶ δυνάμεων.

Ἡ Χριστοῦ οὐκ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τ' αὐτῷ
ἐννοίαν ὀφείσατε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμάρτίας,
εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἡμιθυμίας, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὴν
ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσασθαι χρόνον. ὅς κετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρε-
ληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τοῦ θελήματι τῶν ἐθνῶν κατεργασαδαί,
πεπορεύμενοι ἐν ἀσελείαις, ἡμιθυμίας, οἶνοφλυγίαις, κώ-
μοις, πότοις, καὶ ἀδεμίτοις εἰδωλολατρείαις ἐν ᾧ ἐξενίζονταί,
μὴ σίνω τρεχόντων ὑμῶν εἰς πλὴν αὐτῷ τῆς ἀσωτίας ἀναχυσιν,
Β βλασφημοῦντες, οἱ ἀποδιδόσκοι λόγον τῷ ἐποίμῳ ἔχοντι κρι-
ναὶ ζῶντας καὶ νεκροὺς εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροὺς διηγγείλας, ἵνα κρι-
θῶσι μὲν καὶ ἀνθρώποις σαρκί, ζῶσι δὲ καὶ Θεὸν πνύματι
πάντων ὃ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν ὥστε νήψατε εἰς τὰς
πορσεύχας, πρὸ πάντων ὃ τ' εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ὁκτενῆ ἔχον-
τες, ὅτι ἀγάπῃ καλύψατε πληθος ἀμάρτιων. Φιλοξένοι εἰς δι-
λήλους, ὡς ἑαυτοὺς. ἑκάστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, ἵνα
ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χά-

Γ ριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ εἴπῃ διακονεῖ, ὡς
ἔξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός, ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ὅταν ἡ δοξὰ καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ἀμήν. Ἀγαπητοί, μὴ ἐξενίζετε τῇ ἐν ὑμῖν πυρφοῦ
πρὸς πειρασμόν ὑμῖν γνομῆν, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος,
ἀλλὰ καὶ καθ' ὅσον κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε,
ἵνα ὡς ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμε-
νοι. Εἰ ὁνειδίζετε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τὸ δό-
Δ ξης ἐκ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. καὶ μὲν αὐ-

Γεν. ε. Β
μαθ. κ. Δ
Λευ. ι. Ζ

Εφ. ε. Δ. Ε

Γαρομ. ι. Β
Ρωμ. ιβ. Γ
Εφ. ιγ. Α
Φιλιπ. β. Β

Μαθ. ι. Β

κατακαλε-
σθαι. ια
11 ἀπὸ τῆς
π. α. ρ. ε. ια
12 ὀλίγοι. ρ. ια
13 ὡς ἀπύπνου
νῦν καὶ ἡμᾶς
σφίζεσθαι. α

1 καλύψατε. ρ.
1. ια. ιγ
2 γνομῆν. ρ.
1. ι
3 κληρονομία. ε

4 κατὰ. ιγ

καὶ δυνά-
μεις. ρ. ι. ια
5 ἀναπαύεται.
α. ρ

τοὺς βλασφημεῖται, καὶ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. μὴ γὰρ ἡς ὑμῶν
παράτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἄλλοτε πο-
σκοπος· εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰχμνέσθαι, δοξάζεσθαι τὸν Θεόν
ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ
οἴκου τοῦ Θεοῦ. εἰ δὲ πρὸς τὸν ἀφ' ἡμῶν, ἡ τὸ τέλος τ' ἀπειδου-
των τῷ Θεῷ διαγγέλλω; καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀ-
σεβὴς καὶ ἀμάρτωλος ποῦ φανείται; ὥστε καὶ οἱ παύοντες καὶ τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πρὸς κήρη ἀραπιδέσθαι τὰς ψυχὰς
ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ. Πρεσβυτέροις τούτοις ἐν ὑμῖν
ᾠρακάτω· ὁ συμπρεσβύτερος ἐμδότης τοῦ Χριστοῦ παθη-
μάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύψεως δοξῆς κοινωνός,
ποιμανατε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀ-
ναίσχως, ἀλλ' ἐκκοσίως· μηδὲ αἰσροκερδῶς, ἀλλὰ πρὸς
μῶς· μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινό-
μενοι τοῦ ποιμνίου καὶ φανεροῦ δέντρος τοῦ ἀρχιποίμνου, κομμεῖσθε
τὸ ἀμδράντων τὸ δόξης σέφανον. Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγη-
τε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὸ ταπει-
νοφροσύνην ἐκκομίσασθε, ὅτι ὁ Θεός ὑπὲρ πάντων ἀντιτάσ-
σεται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν. Ταπεινώθητε οὖν ὑποτασσόμενοι
τῷ Χριστῷ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, ὡς πᾶσι πλὴν
μέμνηται ὑμῶν ἐπιτίμης ἑαυτοῦ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτὰ μὴ εἰσὶν
ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀπίδικος ὑμῶν διάβολος,
ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ ζητῶν ἵνα καταπῇ· ὃ ἀπίστητε
σερεῖ τῇ πίστει, εἰδότες ὅτι αὐτὰ τὰ παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν
ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας
ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνιον αὐτὸν δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόν-
τας, αὐτὸς ἡ καταρτίσαι ὑμᾶς, σκελεῖσαι, ἀνένωσαι, δεμνιώσαι. Δ
αὐτὸς ἡ δόξα, ὡς τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Διὰ
Σιλβανὸν ὑμῖν τοῦ πρὸς ἀδελφούς, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἐ-
γραψα, ᾠρακάτων καὶ ἐπιμδρυνθῶν ταῦτα ἐπὶ ἀληθείᾳ χάριν
τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς ἐσήκατε. Ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι ἀν-
λεκτὴ, ὡς Μάρκος ὁ υἱός μου. ἀσπάζεσθαι ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἀγάπης· εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀμήν.

Πέτρου ἐπιστολὴ καθολικὴ πρὸς τοὺς ἐξέλεκτους ἐν εἰρήνῃ σλαῖ.

6 κακοποιός. ι
7 ὀνόματι. ρ.

17.
8 ἀγαθο-
ποιός. ρ. ι
9 οὖν. ρ. ια
10 ὡς. α

11 καὶ Θεόν. ρ.
1. ια

12 ὑποτάσσ-
σθαι. πλ. ιγ

13 ἐπισκοπῆς.
ρ. ια

14 ζητῶν ἵνα
καταπῇ. ρ.
ρ. ε. θ. ια

15 καταρτίσαι
ὑμᾶς, σκελεῖσαι,
ἀνένωσαι, δεμ-
νιώσαι. ρ. ι. ιγ

16 ὡς. ρ. ι. ιγ

17 ἀγ. ρ.

Γεν. ι. Ζ

Παροι. ια. Δ

Ρωμ. ιβ. Β

Γαρομ. ρ. Β

Μαθ. ε. Γ

Λευ. ιβ. Γ

Ψαλ. ρ. Δ

Λευ. κβ. Δ

Ρωμ. ις. Γ

α. κρ. ις. Δ

β. κρ. ιγ. Δ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΠΙΣΤΕΛΛΕΙ τούτων πάλιν αὐτὸς ὁ Πέτρος τοῖς ἡδὴ πιστευού-
σιν· ἐστὶν δὲ ἡ ἐπιστολὴ ὑπομνήσεις τῶν προφητῶν· εἰδὼς γὰρ αὐτὸν ταχέως ἐ-
σεῖσθαι τὴν ἀνάληψιν τοῦ σώματος, ἐσπουδάσας πρὸς τὴν ὑπομνήσασθαι τοῖς ὡν
καὶ τὴν ἡμετέραν πλὴν διδασκαλίαν· καὶ περὶ τὸν μὲν τοῦ πῦρος ἐξηγήσεται,
καὶ περὶ τὸν αὐτὸν τὸ πῦρ τοῦ πῦρος ἀπὸ τῶν προφητῶν ἀντιθέλει· καὶ ὅτι αἱ προφητεῖαι
αἱ τοῦ Σωτῆρος οὐκ εἰσὶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ἐξαγγελία· ἐπειτα τοῦ
ἐκείνου μὴ προσέχῃ τοῖς ἀπατήσιν, λέγων· ἐσθαι αὐτῶν ἀπώλεια, ὡς καὶ τῶν τοῦ
βαπτισμῶν ἀδελφῶν γέγονε. περιμύθῃ δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἡμέρας ἐσθαι ἐν αἷς ἐμπαικται
περιπατήσοι, καὶ τελήσονται ἀπαλῶν τινος, λέγοντες, μάτην λέγεσθαι παρ' ἡμῶν πλὴν
προδοῖαν τῷ Σωτῆρι, ἀλλὰ ὅτι λέγεσθαι, καὶ μήπω τοῦ ἀγαθῶν. ἀπὸ τούτων οὖν καὶ
μάλας ἀπέχεται τοῦ ἐκείνου, διδάσκων μὴ ὀλιγοῖν ἐν τοῖς χρόνοις· πᾶσι γὰρ διὰ χρό-
νον μὲν ἐστὶν ἐν ὧν Κυρίου, ἀλλὰ καὶ πλὴν μίας ἡμέρας ἐστὶν ὡς χίλια ἔτη, καὶ ὡς
ἔτη, ὡς ἡμέρας μίας· ἐσθαι δὲ τοῦ χρόνου πλὴν ἡμέρας τῷ Κυρίῳ διαβεβαιούται καὶ ἀποδεί-
κνυται, καὶ ἐντέλλεται ἐπομένους εἶναι τε πρὸς αὐτὸν ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, καὶ ἀγαπᾶν τὸ
ὑπὸ τῷ ἀποστόλῳ Παύλῳ γραφέντα, καὶ μὴ προσέχῃ τοῖς διαβάλλουσιν αὐτὰ, ἀλλὰ
καὶ πᾶσι τοῖς ἡμετέροις διαβάλλουσιν ὑπομνήσας οὖν καὶ διδάξας πρὸς τὸν
τοῦ ἀγαθῶν, πρὸς μὴ ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ πῦρος πίστεως· ἐοῦτα τελεῖται τῇ ἐπιστολῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ,
ἐκ τῶν ὑποδιαίρεσιν.

- α' Περὶ κλησίας τῆς ἐν πίστι· ἔργον βεβαιούσης τοῖς τῆς ἀρε-
τῆς, καὶ ἐλπίδι τῶν μακρόντων ἀγαθῶν. ἡ
β' Παραγγελία εἰς ὑπομνήσιν τῆς διδασκαλίας μὲν πλὴν δι-
δασκῶν αὐτῶν· καὶ ὅπως ἐν ὅροις τοῦ Θεοῦ τοῦ
ἡμῶν ἐπὶ τῇ φωνῇ.
- Προρρήσεις ἀπατήλης ἐπαγγελίας ἀρετῶν, ἀσθεῖας πει-
τῶν, καὶ μακρόντων καλῶν. ἡ
γ' Ἐπαναλήψεις τοῦ κακίαν ἀνθρώπων ἀρετῶν. ἡ
δ' Ἐπιδείξεις ὅτι ὁ Χριστὸς ἐστὶν σωτὴρ τοῦ σώματος· ὡς
καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρώτῃ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΘΟΛΙ-
ΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΥΜΕΩΝ Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τοῖς ἰσοπῶν ἡμῖν λαχοῦσι πῖσιν ἐν δι-
καιοσύνῃ τῆς Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖσιν ἐν τῇ
γνώσει τῆς Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὡς πάντα ἡμῖν τῆς
θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ ἀσέβειαν δεικνύον-

1 ΣΙΜΩΝ.
α. α. ια. ιγ.

2 Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ. ιγ.

* Χριστοῦ. α.
α. ια.
* εἰρήνη. ιγ.

4 δι' ὧν. ια.

5 κόσμῳ ἐπιθυ-
μίας καὶ φθο-
ρᾶς. ια.
6 καὶ αὐτοὶ δὲ
τοῦτο σπου-
δαίως. ια.
7 ἐπιχρησά-
μεθα τῇ. ιγ.

8 παρόντα. α.
ια. ιγ.

9 σπου-
δαίως. β.
10 ἵνα διὰ τὴν κα-
λὴν ἐργάναν βε-
βαιώσῃ ὑμῶν τὴν
κλήσιν ἐκ
λογίου ποιήσε.
α. ια. ιγ.
11 ἵνα ἐπὶ τῇ
ἐλπίδι ὡς μελ-
λήσῃ. ια.

μύνης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ
δρετῆς, δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν ἐπὶ πρῶτα ἐπαγγέλματα δεικνύ-
ρηται, ἵνα διὰ τούτων γνήσῃς θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυ-
γόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καὶ ἀπὸ τούτου
δὲ σπουδαίως πᾶσαν παρασθέντες ἐκείνους, ἐπιχρησάμεθα ἐν τῇ
πίστει ὑμῶν τῇ δρετῇ, ἐν δὲ τῇ δρετῇ τῇ γνώσει, ἐν ᾗ τῇ γνώσει τῇ
ἐκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐκράτειᾳ πλὴν ὑπομονῆς, ἐν δὲ τῇ ὑπο-
μονῇ πλὴν ἀσέβειας, ἐν ᾗ τῇ ἀσέβειᾳ τῇ φιλαδελφίᾳ, ἐν δὲ
τῇ φιλαδελφίᾳ πλὴν ἀγάπης. Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ
πλεονάζοντα ἐκ δρετῆς οὐδὲ ἀκάρποις καθίστησιν εἰς πλὴν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιγνώσιν· ὡς γὰρ μὴ παρέσθαι τα-
τα, τυφλὸς ὄντι, μυωπάζων, λήθων λαβὼν τῆς καταρτισμοῦ
τῆς πάλαι αὐτῶν ἀμνηστίας. Διὸ μάλλον, ἀδελφοί, σπου-
δαίως βεβαιώσῃ ὑμῶν πλὴν κλήσιν ἐκ λογίου ποιήσας. Ταῦ-
τα γὰρ ποιούντες οὐ μὴ πλάσῃτε πόλιν· οὕτω γὰρ πλοισίως ἐπι-
χρησάμεθα ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς πλὴν αἰώνιον βασιλείαν τῆς
Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ ἐκ ἀμνηστίας ὑμᾶς
ἀεὶ ὑπομνήσας τοῦ τούτων, καὶ πρὸς εἰδότας, καὶ ἐσπεύμε-
νοὺς ἐν τῇ ἀρετῇ ἀληθείας. δικαίον γὰρ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ
ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς
ὅτι ταχὺ ὄντι ἡ ἀπόδοσις τῷ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κυ-
ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδαίως γὰρ ἐκ-
αστε ἔχῃ ὑμᾶς μὲν πλὴν ἐμὴν ἐξοδόν, τῇ τούτων μνηστίας ποιῇ-
σας· οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνω-
ρίσασθαι ὑμῖν πλὴν τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δυνάμιν
καὶ δρετῆς, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι γνήσῃς τῆς ἐκείνου μεγαλειότη-
τος· λαβὼν γὰρ τὸν Θεὸν πατρὸς ὑμῶν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνε-
χθείσης αὐτῷ τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὕτως ἐ-
στὶν ὁ ὡς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ διδόντομαι. Καὶ πάντως τῇ
φωνῇ ὑμεῖς ἠκούσατε μὲν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσας, οἷον αὐτῶν ὄν-
τες ἐν τῷ ὅρει τῷ ἁγίῳ· καὶ ἐχομένη βεβαιότερον τῇ προφη-
τικῶν λόγων, ὡς καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχῳ φάνον-
τι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαύλας, καὶ φωσφό-
ρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, τούτου τοῦ προφῶτον γινώσκον-

10. κα. Γ.

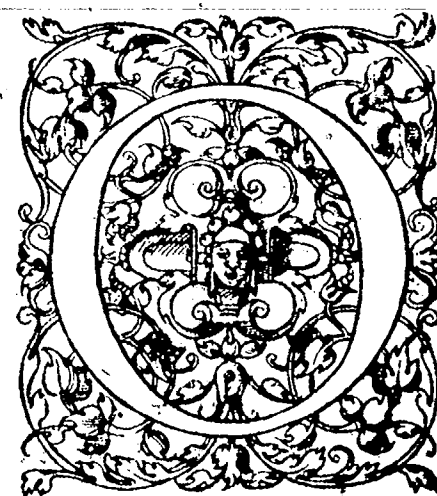
α. Κορ. α. Γ.
καὶ β. Α. Δ.

Ματθ. ι. Α.

β. Τιμ. γ. Α.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑ-
ΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

ΘΗΝ ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἑω-
ράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἔδεα
σάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφη-
σαν τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, (καὶ ἡ ζωὴ
ἐφανερώθη· καὶ ἑώρακαμεν, καὶ μὲρ-
τυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν πλὴν
ζωῆς πλὴν αἰώνιον, ἥτις μετὰ τοῦ

Β πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν) ὁ ἑώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν,
ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα ὅτι οὗτοι κοινωνίαν ἔχοντες μετὰ ἡμῶν,
καὶ ἡ κοινωνία ἡμετέρας μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν
ἡ πληρωμὴ. Καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἡ ἀκηκόαμεν
ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκο-

Γ πια ἐν αὐτῷ ἐκ' ἐστὶν οὐδεμία. Ἐάν τις πῶμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχο-
μεν μετὰ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκοτεινῷ περπατοῦμεν, ψευδόμεθα,
καὶ οὐ ποιοῦμεν πλὴν ἀλήθειας· ἐάν τις ἐν τῷ φωτὶ περπατοῦμεν,
ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετὰ ἀλλήλων, καὶ
τὸ αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρὸν ἡμᾶς ἀπὸ πᾶ-

Δ σης ἀμάρτιας. Ἐάν τις πῶμεν ὅτι ἀμάρτιαν ἐκ' ἔχομεν, ἑαυτοῦ
πλανώμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐκ' ἐστὶν ἐν ἡμῖν· ἐάν τις ὁμολογῶμεν τὰς
ἀμάρτιας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμάρ-
τίας, καὶ καθαρῶς ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας· ἐάν τις πῶμεν ὅτι
οὐχ ἡμάρτηκαμεν, ψεύσιν ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐ-
τοῦ ἐκ' ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Β Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν,
ἵνα μὴ ἀμάρτητε καὶ ἵνα ἡ ἀμάρτη, τὸ ἁκλῆτον ἔχομεν μετὰ
τοῦ πατέρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ δικαίου· καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι

Γω. β.

Εἰς β. Δ.
α. π. β. α. Δ.
Δ. π. β. α. Β.
γ. Β. α. β. Γ.
β. π. α. β. Η.
π. α. β. κ. Β.
ὁ κλησά-
τος ζ. Γ.

* 1. 17

καὶ 1.

1 ἀγγέλια. α.
θ. 1α

2 καθαρῶς. α.
3. 1. 1α
καθα-
ρίαι. 1. 1

ΙΩΑΝΝΟΥ Α.

τοῦ ἐκ' ἀμάρτιας ἡμῶν· οὐ τοῦ ἐκ' ἡμετέρων ὁ μόνον, ἀλ-
λά καὶ τοῦ ἐκ' ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐ-
γνώκαμεν αὐτόν, ἐάν τις ἐντολας αὐτοῦ τηρῶμεν· ὁ λέγων, ἐ-
γνώκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολας αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύσιν ἐστὶ, καὶ
ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκο-
μεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν. ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μὴ εἶναι, ὁ φεύγει, καὶ ὁ
ἐκείνους πειράσσει, καὶ αὐτοὺς οὕτως πειρατεῖν. Ἀδελφοί,
ἐκ' ἐν πολλῷ καὶ ἐν πολλῷ γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐν πολλῷ παλαίαν, ἣν
εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολή ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσα-
τε ἀπ' ἀρχῆς· πάλιν ἐν πολλῷ καὶ ἐν πολλῷ γράφω ὑμῖν, ὅτι ἀ-
ληθὴς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοπία παράγεται, καὶ τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ ἐστὶν, καὶ τὸ ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοπῇ ἐστὶν ἕως ἄρτι· ὁ ἀγαπῶν τὸ
ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μὴ εἶναι, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ ἐκ'
ἐστὶν. ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοπῇ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ
σκοπῇ πειρατεῖ, καὶ ἐκ' οὗτος ποτὶ ὑπάξει, ὅτι ἡ σκοπία ἐπύφλω-
σε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τέκνιά, ὅτι ἀφ' ἐν-
ταῖς ὑμῖν αἱ ἀμάρτιας διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν, πα-
τέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι
νενικήκατε τὸν πονηρόν. γράφω ὑμῖν, παῖδια, ὅτι ἐγνώκατε τὸν
πατέρα. γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.
γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν
ὑμῖν μὴ εἶναι, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Μὴ ἀγαπάτε τὸν κόσμον,
μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἐκ' ἐστὶν ἡ ἀγά-
πη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς
σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἡ δαζονεία τοῦ
βίου ἐκ' ἐστὶν ἐκ' τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ' τοῦ κόσμου ἐστὶ· καὶ ὁ κόσμος
παραγίνεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
μὴ εἶναι ἐκ' αἰῶνα. Παῖδια, ἐχάτη ὥρα ἐστὶ καὶ καὶ ὡς ἡ
κούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἐρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γέ-
γονασιν, ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐχάτη ὥρα ἐστὶν. ὁ ἐκ' ἡμῶν ἐξήλ-
θον, ἀλλ' ἐκ' ἡσάν ὁ ἐκ' ἡμῶν· εἰ γὰρ ἡσάν ὁ ἐκ' ἡμῶν, μεμνημένοι
αὐτοῦ μετὰ ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι ἐκ' ἐστὶ πάντες ὁ ἐκ' ἡμῶν

* 1. 1α

1 ἀγαπῶ-
ν. 1. 1α

2 ἡμῖν. 1. 17

3 παῖδια. 1. 1

4 γράφα. 1

5 γράφα. 1.
1. 1α
α.

Β

Γω. β. Δ.
καὶ 1. Β

Κεφ. γ. Γ

Γ

Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα ἐκ
 ἔργων ὑμῶν, ὅτι οἴδατε τὴν ἀληθείαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν,
 καὶ ὅτι πᾶν ψεύδος ἐκ τῆς ἀληθείας ἐκ ἐστὶ. ὡς ὅτι ὁ ψεύτης,
 εἰ μὴ ὁ θένου μύθος ὅτι Ἰησοῦς ἐκ ἐστὶ ὁ Χριστός; ὅτι ὁ θένου
 Δ πῆριος, ὁ θένου μύθος ὅτι πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ θένου
 μύθος ὁ θένου, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. * Ὑμεῖς οὖν ὁ ἡκούσατε
 ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μένει· ἐάν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἡ-
 κούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μένετε. καὶ αὐτὴ
 ὅτι ἡ ἐπαγγελία, ἡ αὐτὸς ἐπιτελεῖται ἡμῖν, τὸ ζῶν τὸ αἰ-
 νιον. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ὥστε τῶν πλανώντων ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς
 τὸ χρίσμα ὁ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρεῖαν ἔ-
 χετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει
 ὑμᾶς ὥστε πάντων, καὶ ἀληθὲς ὅτι, καὶ ἐκ ἐστὶ ψεύδος. Καὶ κα-
 θὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. Ἐ νῦν, τέκνιά, μένετε ἐν
 αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχ-
 νώμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ. ἐάν εἰδῆτε ὅτι δικαίος
 ὅτι, γινώσκετε ὅτι * πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ὅς αὐτὸ γέ-
 γνηται. Ἰδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πα-
 τὴρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθώμεν. * διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώ-
 σκει ἡμᾶς, ὅτι ἐκ ἐγὼ αὐτόν. Ἀγαπήτοι, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν,
 καὶ οὐπω ἐφανερώθη ἡ ἐσόμεθα· οἴδαμεν ὅτι ἐάν φανερω-
 θῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁ νόμος αὐτοῦ καθὼς ὅτι καὶ πᾶς
 ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει αὐτόν, καθὼς ἐ-
 κείνῳ ἀγνός ὅτι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμάρτιαν, καὶ τὴν ἀνομίαν
 ποιεῖ καὶ ἡ ἀμάρτια ὅτι ἡ ἀνομία. * οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφα-
 νερώθη, ἵνα τὰς ἀμάρτίας ἡμῶν ἀρῇ, καὶ ἀμάρτια ἐν αὐτῷ ἐκ ἐ-
 στὶ. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμάρτανει· πᾶς ὁ ἀμάρτανων ἔχ-
 εῶρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἐγνώκεν αὐτόν. Τέκνιά, μηδεὶς πλανᾷται
 ὑμᾶς. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δικαίος ὅτι, καθὼς ἐκεῖνος
 δικαίος ὅτι· ὁ ποιῶν τὴν ἀμάρτιαν ἐκ τῆς διαβολῆς ὅτι, ὅτι
 ἀπ' ἀρχῆς ὁ διαβολὸς ἀμάρτανει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβολοῦ. πᾶς ὁ γεγεννημένος
 ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἀμάρτιαν οὐ ποιεῖ, ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει.
 Ἐ οὐ δύναται ἀμάρτανει, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. ἐν τούτῳ

Ἡσ. γ. γ.
α. π. β. Δ

Γ. α. 2

Β

φανερά ὅτι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβολοῦ.

Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, ἐκ ἐστὶ ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ
 ἀγαπῶν ὁ ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅτι αὐτὸς ὅτι ἡ ἀφελία ἡ ἡκού-
 σατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς. Καὶ ἐκ
 τοῦ πονηροῦ ἡ καὶ ἐσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χρεῖαν π-
 νος ἐσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἡ, τὰ δὲ ὁ ἀδελ-
 φὸς αὐτοῦ δίκαια. Μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑ-
 μᾶς ὁ κόσμος. Ὑμεῖς οἴδατε ὅτι μεταβίβηκαμεν ἐκ τοῦ θά-
 νατου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελφόν· ὁ μὴ ἀ-
 γαπῶν τὸν ἀδελφόν, μὴ εἰ ἐν τῷ θανάτῳ. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀ-
 δελφὸν αὐτοῦ, ἀποποκτόνος ὅτι καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀποπο-
 κτόνος ἐκ ἐστὶ ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένει. * ἐν τούτῳ ἐ-
 γινώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὁφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς
 ψυχὰς ἡμεῶν. Ὅς δὲ ἡμεῖς ἔχοντες τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῶν
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐ-
 τοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τέκνιά μου,
 μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ, μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.
 Ἐ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμεν, καὶ ἐμπο-
 ροῦμεν αὐτὸν πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. ὅτι ἐάν καταγινώσκῃ ἡ-
 μῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ὅτι ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γι-
 νώσκῃ πάντα. Ἀγαπήτοι, ἐάν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ
 ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ ἐάν αἰτῶμεν,
 λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, Ἐ
 ὅτι ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὐτὴ ὅτι ἡ ἐντολή αὐτοῦ, ἵνα
 πεινῶμεν τὸν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶ-
 μεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντο-
 λὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, Ἐ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκο-
 μεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τῆς πνύματος οὐ ἡμῖν ἔδωκεν.

2 γινώσκοντες.
ε. 1. 2. καὶ
γινώσκοντες. 17

1 γινώσκοντες. 17
2. 1. 2. γινώσκον-
τες. 1α

Ἀγαπήτοι, μὴ παντὶ πνύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ
 πνύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ὅτι ἐλη-
 λυθασιν εἰς τὸν κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνῦμα τοῦ Θεοῦ·
 πᾶν πνῦμα ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦ Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα,
 ἐκ τοῦ Θεοῦ ὅτι καὶ πᾶν πνῦμα ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸ Ἰησοῦ Χρι-

Γ. α. γ. Δ.
ε. β.
Γ. α. β.

Κ. α. β. β.
λ. α. β. γ. Δ.

Γ. α. β.
ε. φ. α. α.

Λ. α. γ. Γ.
ια. β. Γ.

Κ. α. β. γ.
ια. α. α.
ε. 1. γ.
μαθ. α. β.
Γ. α. β. Δ.
ε. 1. α.
Γ. α. γ. Δ.
ε. 1. β.

δαμνὸν ὅτι πᾶς ὁ γενημένος ἐκ τῆς Θεοῦ οὐχ ἀμάρτανει· ἀλλ' ὁ γενηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς ἔχ' ἀπίστανται αὐτῷ. Οἵδαμνὸν ὅτι ἐκ τῆς Θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται· οἵδαμνὸν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τῆς Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν. κατέσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμὲν.

Λοκ. κ. η. Η

7 ὁ δὲ δαμν. α. α.

* Θεοῦ. α. α. 1. α.

* μου. α. α. 8 ἑαυτοῦ. α. α.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ καθολικὴ περὶ τῆς ἐξέτασιν ἐν εἰρήσιν σοφ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

τῆς ἀγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

ΕΑΥΤΗΝ ὁ πρεσβύτερος γράφει κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς· ἡ δὲ παρὰ φαντασίαν τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. ὁρᾷ τὰ τέκνα αὐτῆς καλῶς διατρέφοντάς ἐν τῇ πίστι, καὶ πολλοὺς πλάνους πειρασμένους, καὶ λέγοντας μὴ εἶναι τὴν αἰσθησιν τῆς Χριστοῦ ἐν ἑαυτοῖς, γὰρ τὸ πλὴν ἐπιστολῶν. ὁ πρεσβύτερος μὴ ἀποδέχεται αὐτῆς τὰ τέκνα· εἴπα διδάσκον μὴ νεώτερον εἶναι τὸ κατὰ ἡμᾶς, μυστηριον, πρᾶξις πάλιν πρὸς ἀγάπης, καὶ ἵνα μείνωσιν ἐν τῇ διδαχῇ τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῖς. καὶ λοιπὸν διδάσκει ἀντιχεριστοὺς εἶναι λέγοντάς μὴ ἐν ἑαυτοῖς εἶναι τὸν Χριστόν. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν δὲ ὥστε τοῖς τοῖς μὴ δεχόμενοι τίνα εἰς οἰκίαν, μηδὲ λέγειν τοῖς τοῖς τοῖς, χαίρειν. καὶ οὕτως τελφοῖ τὴν ἐπιστολὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α' Μετὰ τὴν προοίμιον περὶ ὁμοῦ βίου ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ διαπίστως, ἀποδοῖς ἀμεταμέτρητον. Ἐν ᾧ, ὅτι οὐδεὶς ἀνθρώπων

εἰσικίλει ἢ χαίρειν ἐπ' ἀμφοτέρω. Ἐπαγγελία παρουσίας αὐτοῦ ἐπ' ἐλπίδι πρὸς ὠφέλειαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οἷς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες ὁ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἀλήθειαν πλὴν μόνουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ ἡμῶν ἔσαι εἰς τὸν αἰῶνα· ἔσαι μὲν ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνῃ πατρὸς Θεοῦ πατρὸς, καὶ πατρὸς Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. Ἐχαίρω λίαν ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περὶ πατοῦσας ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ὡς ἐν πολλῷ ἐλάβομεν πατρὸς τῆς πατρὸς. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε κυρία, οὐχ ὡς ἐν πολλῷ γράφω σοι καὶ νῦν, ἀλλὰ ὡς εἰχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περὶ πατὸς καὶ τῆς πατρὸς ἐντολὰς αὐτῆς. αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐντολή, καὶ ὡς ἠκούσατ' ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περὶ πατὸς ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντήρις. βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν τὴν εἰρησάμην, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. πᾶς ὁ πρὸς ἀνάνων καὶ μὴ μόνων ἐν τῇ διδαχῇ τῆς Χριστοῦ, Θεὸν ἐκ ἐγὼ ὁ μόνων ἐν τῇ διδαχῇ τῆς Χριστοῦ, ὅτι καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχῃ. Εἰ τις ἐρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ πάντα τὰ διδάχῃ ἐφ' ἑαυτῇ, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. Πολλὰ ἔχον ὑμῖν γράφειν, ἐκ ἡβουλήδων διὰ χάρτου καὶ μελανοῦ· ἀλλὰ ἐλπίζω ἵδεναι πρὸς ὑμᾶς, καὶ σῶμα πρὸς σῶμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἢ πεπληρομένη. Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς Ἐκλεκτῆς. ἀμὲν.

1 γράφω. α. α. 1. γ. 2 ἐχόμεν. α.

3 ἐντολή, ἵνα καὶ ὡς ἠκούσατ' ἀπ' ἀρχῆς, ἐν αὐτῇ. α. α. α.

* εἰ τις οὐχ ὁμολογῇ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. α. α. 4 ἀπολέσῃ τὴν εἰρησάμην, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβῃ. α. α. α. α.

5 ἐλπίζω γὰρ ἵδεναι πρὸς ὑμᾶς. α. α. α. α. α. α. α.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ δευτέρα ἐξέτασιν ἐν εἰρήσιν λ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΩ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΩ ΠΡΟΛΟΓΩ.

ΕΣΤΑΝ ἡ ὁπισθολὴ καὶ φιλοξενίας, καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται τὸν
Γάϊον, μάρτυρον μὲν τῶν πρῶτων ὅτι φιλοξενία, καὶ παρεπέμπε τὴν
αὐτὴν παρεπέμπε, καὶ παρεπέμπε καὶ δεξιούσθαι τοὺς ἀδελφοὺς.
πάλιν τε αὐτὸν μὲν πλεονεξία ἀποδέχεται, ἀπῆλθεν δὲ Διοτρεφῆς,
ὡς μήτε αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, ἀλλὰ καὶ καλὸν ταῖς ἀδελφούταις,
καὶ πολλὰ φλυαριάζει. τοὺς δὲ τοιούτους λέγει ἀποστόλους εἶναι τῆς ἀληθείας, καὶ μὴ εἰδέ-
ναι τὸν Θεόν. Δημιουργοὺς δὲ οὐκ εἶναι, μάρτυρας αὐτῶν τὸν καλῶντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

α' Εὐχὰ καὶ πλεονεξίας καὶ δι' ἡμετέρας ἐφ' ὁμολογίας φιλοξενίας
τῶν ἀδελφῶν διακρίνει. Εν φ' Πρελ' τ' Διοτρεφῆς φλυ-
αριάζει καὶ μιᾶς ἀδελφίας. Πρελ' Δημιουργοῦ, μάρτυρας αὐτῶν τὸν καλῶντα.

καλῶντα. Πρελ' ἀφ' ἑξῆς αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἐπ' ὠφε-
λείας αὐτῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΡΙΤΗ.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γάϊω τῷ ἀγαπῶντι, ὃν
ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, πᾶν τῶν
ἐχθρῶν σε διδοῦσιν καὶ ὑγιαίνῃ, καθὼς εὐδοκί-
αί σου ἡ ψυχὴ. ἐχαρίσω ἡμῶν ἐρχομένων
ἀδελφῶν, καὶ μάρτυρων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς αὖ ἐν ἀλη-
θείᾳ πατεῖς. μείζοντα τούτων ἐκ ἐχθρῶν χαίρειν, ἵνα ἀ-
κούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ πατεῖν. Ἀγαπητέ, πῶς
ποιεῖς ὅταν ἐργασθῇς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ξένους, οἱ ἐμὲ
ρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὐ καλῶς ποιήσας
παρεπέμψας ἀξίως τῷ Θεῷ· ὑποέρχῃ τὸ ὄνομα τὸ ἐξ ἡλθόν,
μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. ἡμεῖς οὖν ὁφείλομεν ἀ-
πολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα ἀνεργῶν γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.
ἐγράψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπεριεχόμενος αὐτῷ Διοτρεφῆς
ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν διατρεφόμενος ἐάν ᾔδῃ, ὑπομνήσω αὐτῷ τὰ ἐργα
ἀποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαριάζων ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀκούμενος
τῆς πύτης, οὕτως αὐτὸς ἐπιστέλλεται τοὺς ἀδελφοὺς, ὡς τοὺς βε-

α. ε.

1 τῶν πρῶτων.
2 χρίν. ι.

3 ποιεῖς. ι.

* αὐτῶν. α. ια

4 λαβόντες. β. ι

5 ἐθνη. ι. ι.

6 τῆς ἀληθείας.

α. ια

7 ἐχθρῶν.

η. ι.

8 ἐπιστέλλεται.

ι. ι.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤ. Γ.

λομήνους καλύει, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐμβάλλει. Ἀγαπητέ,
μὴ μιμνῶσκόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιὸς ἐν τῷ Θεῷ Δ
ἔστιν· ὁ δὲ κακοποιὸς ἐχθρὸς ἐστὶν τῷ Θεῷ. Δημιουργοὺς μεμψύ-
ρηται ὑπο πάντων, καὶ ὑπο αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ
μάρτυροὺς μὲν, καὶ οἵδατε ὅτι ἡ μάρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.
Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέγανος καὶ καλῶς
γραφεῖν· ἐλπίζω δὲ ὁλίγωρος εἶναι σε, καὶ σῶμα πρὸς σῶμα
λαλήσομεν. Εἰρήνη τοῖς ἀσπάζοντάς σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς
φίλους κατ' ὄνομα.

Ιωάννου ὁπισθολὴ καθολικὴ τριτὴ σίχων λβ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΑΥΤΗΝ ἡ ὁπισθολὴ γράφει τοῖς ἡδὴ πιστεύουσιν ἡ
αὐτῇ πρὸς ἐλθόντων πινῶν καὶ διδασκόντων ἀδιδάκτους εἶναι πλὴν ἀμάρ-
τιαν, καὶ ἀπομνησθῆναι τοὺς Κύριον, διὰ τὴν ἑαυτοῦ γράψαν καὶ ἀσφαλίσα-
σαι τοὺς ἀδελφοὺς. καὶ πρῶτον μὲν τῶν πρῶτων αὐτοῦ ἀγωνίζεσθαι καὶ
ἐμμένειν τῇ πρὸς ἀδοξίαν αὐτοῦ πίστι· ἐπειτα ἀποκηρύττει τοὺς τοιούτους ὡς
πλάστοις, καὶ τῶν πρῶτων μηδεμίαν αὐτοῦ ἔχει κοινωνίαν πρὸς τοὺς τοιούτους, εἰδὼς ὅτι οὐ
ἀρκεῖ τὸ κληθεῖν μόνον, εἰ μὴ καὶ ἀξίως πατεῖν τὴν κλήσιν· καὶ γὰρ καὶ ἐν παρ-
εσόντι λαὸν ἐξ ἀγαθῶν ἐξ Αἰγύπτου ὁ Κύριος καὶ μὴ ἐμμένοντα τῇ πίστι, ἀπώλεσε· καὶ ἀ-
γέλων δὲ μὴ τηρησάντων πλὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ, οὐκ ἐφείσατο. δεῖ οὖν ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀναχω-
ρεῖν· καὶ γὰρ Μιχαὴλ ὁ ἀρχαγγέλος οὐκ ὑπῆνεν βλασφημία τῷ διαβόλῳ· ἐσθλα γὰρ
πλὴν ἀπώλεσαν αὐτῶν, ὡς Σοδομῶν, διδάσκει· εἴτα πρῶτον εἰς τὸ ἦν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀμάρ-
τοῖς βεβαίωται τὴν πίστιν τῶν Κυρίου, τελεῖται πλὴν ὁπισθολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ἔχοντα ὑποδιαιρέσει.

α' Πρελ' πρὸς τοὺς τοὺς εἰς Χριστὸν πίστιν διατρεφόμενους
τῶν ἐλθόντων καὶ ἀσπάζων αὐτοῦ. Εν φ' Πρελ' μαρτυροῦν
αὐτῶν καλῶς καὶ ὁμοίως ὅτι πᾶσι ἀμάρτων π
καὶ πονηρῶν.
β' Ταλαιπωροῦσιν αὐτῶν τῇ πλῆθι καὶ διανοσίᾳ καὶ ἀσπάζει καὶ
βλασφημία ἐκ τῆς πλῆθι καὶ ἀσπάζει τῆς εἰς ἀπῆλθεν ἀπο-

δοκίας.

Πρελ' ἀσφαλείας αὐτῶν ἐν τῇ πίστι, συμπαθείας πρὸς τοὺς
εἰς τὴν πλῆθιν, ὅτι σωτηρία καὶ ἀγαθὸν
Εὐχὰ καὶ αὐτῶν εἰς ἀγαθὸν καὶ παρρησίαν καὶ ἀσπάζει αὐ-
τοὺς διὰ τὸν Θεόν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ ΚΑ-
ΘΟΛΙΚΗ.

ΙΟΥΔΑΣ Ίησοῦ Χριστοῦ δούλος, ἀ-
δελφός δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πα-
τεῖ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τε-
τηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρή-
νη καὶ ἀγάπη πληθυνεῖν. Ἀγαπητοί,
πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑ-
μῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀναθήκην
ἔχον γράψαι ὑμῖν, ὥρα καλὴν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ ὡρα-
δοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστι· παρεισέδυσαν γὰρ ἱνὲς ἀνθρώποι ὁ
πάλαι πορευεσθαι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, πλὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν χάριν μεταπέντες εἰς ἀσελίαν, καὶ τὸν μόνον
δεσπότην Θεόν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἀνένου-
νοι· ὑπομνήσας δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἀπ᾽ αὐτοῦ
ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοῦ
μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν· ἀγγέλοις τε τοῖς μὴ τηρήσαντας πλὴν
ἑαυτῶν δεχέσθαι, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸν ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρί-
σιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰδῶνι τοῦ ῥόφου τετήρηκεν· ὡς
Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τύ-
ποις ὅσον ἐμπορεύσασθαι, καὶ ἀπελθεῖν ὅπως σὰρκος ἐτε-
ρας, πορεύειν δὲ ἔνθα, πύρος αἰωνίος δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως
μὲντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μαίνοισι, κινεό-
τητα δὲ ἀδεοῦσι, δόξας ὅτι βλασφημοῦσιν· ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ δε-
χάγγελος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέχετο περὶ τοῦ
Μωσέως σώματος, ἐκ ἐπλήμψεως κρίσιν ἐπενέκειν βλασφη-
μίας, ἀλλ' ἔπεν, Ἐπιμήνησαι οἱ Κύριοι. Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν ἐκ οὐ-
δασι, βλασφημοῦσιν ὅσα δὲ φησὶ καὶ ὡς τὰ ἄλλα ζῶα ἐπι-

1 ἡ γὰρ παρρησία
2 ἡ

3 ἡ μὲν
4 ἡ γὰρ παρρησία
5 ἡ

6 ἡ μὲν
7 ἡ γὰρ παρρησία
8 ἡ

9 ἡ γὰρ παρρησία
10 ἡ

Γεν. 10. 6

Ματθ. 23. 34

β. σάν), ἐν τοῖς φθιμένοις. Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τῇ Καὶν ἐ-
πορεύθη, καὶ τῇ πλάνῃ τῇ Βαλαάμ μαζοῦ ἐξεχύθη, καὶ τῇ
ἀνυποταξίᾳ τῇ Κορὲ ἀπώλοντο. οὗτοι εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις
ὑμῶν, ἀσπλάγξεις, σὺνδωχοῦμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμα-
νοντες· νεφέλαι ἀνδρῶν, ἀπὸ ἀνέμων ὡς φερόμεναι, δέν-
δρα φθινοπωρινὰ, ἀκαρπὰ, δις ἀποθανόντα, ἐκείνων τὰ
κύματα ἀγρία θαλάσσης, ἑπὰ φερίζοντα πρὸς ἑαυτῶν ἀγχι-
νας, ἀσέρες πλανήται, οἷς ὁ ῥόφος τῆς σκότους εἰς αἰῶνα τε-
τήρηται. πορευθήτε ὅτι καὶ τοῖς ἐβδόμοις ἀπὸ Ἀδάμ ἔνωχ,
λέγων, Ἰδοὺ ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ, ποιῶσαι
κρίσιν καὶ πάντων, καὶ ἐξελέξαται πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν,
ὡς πάντων τῶν ἐργῶν ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, ὡς περὶ
πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτῶν ἀμάρτωλοι ἀ-
σεβεῖς. οὗτοι εἰσι γρηθυσταί, μεμψιμοῖροι, καὶ τὰς ἐπιθυμίας
αὐτῶν πορεύονται, ὡς τὸ σῶμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερόψα, θαυ-
μάζοντες πορεύονται, ὡς φελαίαι χάριν. Ὑμεῖς δὲ ἀγαπη-
τοὶ μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν πορευομένων ἀπὸ τῶν ἀποστό-
λων τῶν Κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐ-
χάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπλήκται, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας
πορεύονται τῶν ἀσεβούντων. οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυ-
χοὶ, πνύμα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγίᾳ τατῇ ὑ-
μῶν πίστι ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνύματι ἀγίῳ προσευ-
χόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, πορευόμενοι τὸ
ἔλεος τῶν Κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰωνίον καὶ οὐ-
μὴ ἐλεῖτε διακρινόμενοι, οἷς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τῆς πυ-
ρὸς ἀρπάζοντες, μυστήτες ὡς τὸν δόκον τῆς σαρκὸς ἐσπλωμέ-
νον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμῶν φυλάξατε αὐτοὺς ἀπὸ αἰ-
σῶν, καὶ σῶσαι κατενώπιον τοῦ δόξου αὐτοῦ ἀμώμοις ἐν ἀγα-
λιάσει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν· δόξα καὶ μεγαλωσύ-
νη, κράτος καὶ ἐξουσία, ὡς νῦν καὶ ἄς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

1 ἡ γὰρ παρρησία
2 ἡ

3 ἡ μὲν
4 ἡ γὰρ παρρησία
5 ἡ

6 ἡ μὲν
7 ἡ γὰρ παρρησία
8 ἡ

9 ἡ μὲν
10 ἡ γὰρ παρρησία
11 ἡ

12 ἡ μὲν
13 ἡ γὰρ παρρησία
14 ἡ

15 ἡ μὲν
16 ἡ γὰρ παρρησία
17 ἡ

18 ἡ μὲν
19 ἡ γὰρ παρρησία
20 ἡ

21 ἡ μὲν
22 ἡ γὰρ παρρησία
23 ἡ

24 ἡ μὲν
25 ἡ γὰρ παρρησία
26 ἡ

27 ἡ μὲν
28 ἡ γὰρ παρρησία
29 ἡ

30 ἡ μὲν
31 ἡ γὰρ παρρησία
32 ἡ

33 ἡ μὲν
34 ἡ γὰρ παρρησία
35 ἡ

36 ἡ μὲν
37 ἡ γὰρ παρρησία
38 ἡ

39 ἡ μὲν
40 ἡ γὰρ παρρησία
41 ἡ

42 ἡ μὲν
43 ἡ γὰρ παρρησία
44 ἡ

Γεν. 10. 6
Λευ. 24. 16
β. πτ. β. γ.
Λευ. 15. 1

Ἄποκ. 1. 1
Ματθ. 23. 34
ἀποκρ. 1. 1

Ἄποκ. 1. 1

α. Τιμ. 4. 1
β. 2. 1
β. πτ. γ. 1

Ἐπιστολή Ιουδα καθολική εἰς πάντας.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ. Ἰησοῦ Χρ-
στοῦ, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι τοῖς
δούλοις αὐτοῦ τὰ δι' ἡμετέρας ἐν Τάχει· καὶ
ἐσημαίνει διδοσείλας διὰ τῆς αἰγῆς αὐ-
τοῦ πῶ δούλω αὐτοῦ Ἰωάννη, ὃς ἐμάρτυ-
ρησεν τὸν λόγον τῆς Θεοῦ, καὶ πῶ μάρτυ-
ρείαν Ἰησοῦ Χρестоῦ, ὅσα τὰ εἶδε. * μα-
κάριοι οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ οἱ ἀκούοντες τῶν λόγων τῆς προ-
φητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα. ὁ ἥρ καὶρός
ἐγγύς. Ἰωάννης ταῖς ἐπὶ ἀγκυλοῖς ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χεῖρας
ὑμῶν καὶ εἰρήνην ἀπὸ τοῦ ὁ ὧν καὶ ὁ ἔρχομαι, καὶ ἀπὸ
τῆς ἐπὶ πνεύματων, ἃ ὄντι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ
Ἰησοῦ Χρестоῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ ἀποστόλος ἐν τοῖς νεκροῖς,
καὶ ὁ ἀρχὸν τῶν βασιλέων τῆς γῆς· τῶν ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ
λουσάντι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἁγίου ἐν τῷ ὕδατι αὐτοῦ,
καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ ποιτεῖ αὐτοῦ.
αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλ-
μός, καὶ οἱ κύνες αὐτὸν ὀξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶ-
σαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν. Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρ-
χή καὶ τέλος, ἄρχὴ καὶ τέλος, ὁ ὧν καὶ ὁ ἔρχομαι, ὁ
παντοκράτωρ. Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ὁ ἀδελφός ὑμῶν, καὶ συκοι-
νωτός ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ἰησοῦ Χρ-
στοῦ, ἐχθρόμενος ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον
τῆς Θεοῦ καὶ διὰ τὸν μάρτυρα Ἰησοῦ Χρестоῦ· ἐχθρόμενος ἐν
πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν

Εξομ. γ. Δ

Ψα. π. Ζ
Κολοσ. α. Γ
α. κορ. ιε. ΓΕξομ. Δ
α. π. α. Δ
α. ἰω. α. Γ
α. πετ. β. ΒΗσαΐα γ. Γ
ματθ. κ. α. Γ
ἰούδα Γ
Ζαχαρ. ιβ. ΓΚεφ. κα. Β.
ε. κ. β. Γ* α. ιε
* α. π. α. Δ
καὶ α. κορ. ιε. Γ
τα. α1. ἀπὸ Θεοῦ ὁ.
11

2. ἀρχὸν τῆς γῆς.

3. βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς. α. ιε

* ὁ Θεός. α. ιε

* α. ιε. ιε
4. κοινῶς. α.
11. 15
5. ἐν Χρестῷ Ἰη-
σοῦ. α. ιε

μεγάλῃ ὡς σάλπιγξ λεγούσης, Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ
πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ, ὁ βλέπεις γραφὸν εἰς βιβλίον, καὶ
πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον, καὶ εἰς
Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειραν, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ
εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδικεῖαν. Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν
πῶ φωνῶ ἡς ἐλάλησέ μετ' ἐμοῦ· καὶ ὅπως ἐλάλησεν εἰδὼν ἐ-
πὶ λυχνίας χρυσαῖς, καὶ ἐν μέσῳ τῆς ἐπὶ λυχνίων ὁμοίων ὑμῶν
ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένου ποδήρη, καὶ περιζωσμένου περὶ τοῖς
μαστοῖς ζώνῃ χρυσῇ· καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ὡς αἱ τρίχες λα-
καὶ ὡς εἰς ἔλεον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ
πυρός· καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς χαλκοῦς, ὡς ἐν καμίνῳ
πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· καὶ
ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεῖρ ἀστέρας ἐπὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκ τοῦ σώματος
αὐτοῦ ῥομφαία δίσκομος ὅξεια ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος φαίνετο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἐπε-
σα περὶ τοῦ ποδῶν αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τῇ δεξιᾷ αὐ-
τοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ, λέγων μοι, Μὴ φοβού· Ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶ-
τος καὶ ὁ ἔσχατος, καὶ ὁ ζῶν· καὶ ἐχθρόμενος νεκρός, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ἀδου
καὶ τοῦ θανάτου. Γραφὸν ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ ἃ μὴ γινέσθαι
μετὰ ταῦτα. Τὸ μυστήριον τῆς ἐπὶ ἀστέρων ὧν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῇ δε-
ξιᾷ μου, καὶ τὰς ἐπὶ λυχνίας ταῖς χρυσαῖς. καὶ ἐπὶ ἀστέρες, αἱ-
γῆροι τῆς ἐπὶ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἐπὶ λυχνίας αἱ εἶδες, ἐπὶ
ἐκκλησίαι εἰσι. Τῷ ἀγγέλῳ τῷ Ἐφεσίνῃ ἐκκλησίας β
γραφὸν· Τὰς λέξεις κρατῶν τοῖς ἐπὶ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ
αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῆς ἐπὶ λυχνίων τῶν χρυσῶν. Οἱ
δα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ πῶν ὑπομονῶν σου, καὶ ὅτι
ἐδυνήσασαι κακοὺς, καὶ ἐπείρασας τοὺς φάσκοντας εἶδ' ἀπο-
στόλους, καὶ ἐκ εἰσὶ· καὶ ὄρες αὐτοὺς ψευδεῖς, καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑ-
πομονῶν ἔχας, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κακοπάσας καὶ οὐ κέκμη-
κας· ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι πῶν ἀγαπῇ σου πῶν περὶ τῶν ἀ-
φῆκας, μνημόνους οὐκ ἔχοντες ἐκπέπλωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ
πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαι εἰς σε Τάχι, καὶ κινήσω τὴν
λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, ἐὰν μὴ μετανόησας· ἀλλὰ ἔσθι

Ησαΐα μα. Β
ε. μα. Α7. ὁ Εφῆ
συ. κ. 158. ὑπομονῶν
ἔχας, καὶ ἐβάστα-
σας διὰ τὸ ὄνο-
μά μου, καὶ
ἐκ κακοπάσας
ἀλλ'. α. 15

B

ἔχης, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῆς Νικολαΐτων, ἀ καὶ γὰρ μισῶ. Ὁ ἔ-
χων οὐκ ἀκουσάτω ἢ τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νι-
κῶντι δώσω αὐτῷ Φαγεῖν ἐκ τῆς ξύλου τῆς ζωῆς, ὅστις ἐν μέ-
σῳ τοῦ ὕδατος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας
Σμυρναίων γράψον. Τὰδε λέγει ὁ πνεῦμα καὶ ὁ ἔρχατος, ὃς ἐ-
χρῆτο νεκρός, καὶ ἐζησεν. Οἶδά σου τὰ ἔργα ἐ πλὴν θλίψιν καὶ τῇ
Γ πτωχείᾳ, (πλούσιος δὲ εἶ) καὶ πλὴν βλασφημίας τῆς λεγόντων
Ιουδαίους εἶ) ἑαυτοῖς, ἐκ εἰσίν, ἀλλὰ σὺ σατανᾶ. Μὴδὲν φοβοῦ ἀ μὴ μὴ παρὰ (ἰδοὺ μὴ μὴ βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ
Δ διάβολος εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῇτε καὶ ἐξετε θλίψιν ἡμε-
ρῶν δέκα.) γίνου πρὸς ἀρετὴν θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον
τῆς ζωῆς. Ὁ ἔχων οὐκ ἀκουσάτω ἢ τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τῆς θανάτου ἔ δευτέρου. Καὶ
τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγᾶ μὴ ἐκκλησίας γράψον. Τὰδε λέγει ὁ ἔ-
χων πλὴν ῥομφαίας τῆς δίδομον πλὴν ὁξεῖαν. Οἶδά σου τὰ ἔργα σου,
καὶ ποὺ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνο-
μα μου, ἐκ ἡρνήσω τῇ πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς
Αντίπας ὁ μαρτύς μου ὁ πρὸς, ὃς ἀπεκτανέθη παρ' ὑμῶν, ὅπου κα-
τοικεῖ ὁ σατανᾶς. ἀλλ' ἔχω κατὰ τὸ ὄλεθρον, ὅτι ἔχης ἐκεῖ κρα-
τουῦντας πλὴν διδασκῶν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν ἐν τῷ Βαλακ
βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τοῦ ἱσραήλ, φαγεῖν εἰδωλό-
θута καὶ πορνύσαι· οὕτως ἔχης καὶ σὺ κρατουῦντας τῆς διδασκῶν
τῆς Νικολαΐτων, ὁ μισῶ. μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαι σοὶ τα-
χῇ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.
Ε Ὁ ἔχων οὐκ ἀκουσάτω ἢ τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. τῷ
νικῶντι δώσω αὐτῷ Φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μαίνα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ
δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τῇ ψῆφον ὄνομα καμὸν γε-
γραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ
τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον. Τὰδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πό-
δες αὐτοῦ ὡς ὅμοιοι χαλκοῦ βαλάνῳ. Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην
καὶ πλὴν διακονίας καὶ τῇ πίστιν ἐ πλὴν ὑπομονῆς σου, καὶ τὰ ἔργα
σου, καὶ τὰ ἔργα πλείονα τῆς πνεύματος. ἀλλ' ἔχω κατὰ τὸ ὄ-
λεθρον, ὅτι ἔχης πλὴν γυναικῆς Ἰεζαβὴλ πλὴν λέγουσαν ἑαυτῇ
πορφύρῃ.

9 ὁ πνῦμα
δίδωται τοῦ
Θεοῦ
μου. 18

α. 18
10 α. 18

11 ἐδίδασκε
τὸν
Βαλὰκ. α. 18

12 Νικολαΐτων
ὁμοίως, με-
τανοήσαν οὐκ εἶ.

α. 18
13 ὅτι ἀφ' ἑσῶ
γυναικῶν σου
Ἰεζαβὴλ ἡ λέ-
γει αὐτὴν πορ-
νήσαν, καὶ διδά-
σκει, ἐ πλεονάζει
τοῖς ἡμοῖς. α. 18

πορφύρῃν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσαι ἐμοὺς δούλους, πορνύσαι
καὶ εἰδωλόθута φαγεῖν. καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα¹⁴ μετανόη-
σῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ μετενόησεν. ἰδοὺ ἐγὼ βάλλω
αὐτῇ εἰς κλίνην, καὶ ὅδ' μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν
μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανόησωσιν ἐκ τῆς ἔργων αὐτῶν· καὶ τὰ
τέκνα αὐτῆς δοκτενῶ ἐν θανάτῳ, ἐ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκ-
κλησίαι ὅτι ἐγὼ ἔμμι ὁ ἐρδυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας· ἐ δώσω ὑ-
μῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν
Θυατείροις ὅσοι ἐκ ἐχούσι πλὴν διδασκῶν ταύτην, ἐ οἵπνες ἐκ
Γ ἐγνωσάν τὰ βράβη τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· οὐ βαλῶ ἐφ' ὑ-
μαῖς ἄλλο βάρος· πλὴν ὁ ἔχετε, κρατήσατε ἀρετῆς ἧς ἔχω·
καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἀρετῆς τοῖς ἔργα μου, δώσω αὐτῷ
ἐξορίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ,
ὡς τὰ σκῆπη τὰ κεραμικά· σὺν τρεῖς ἐταῖ, ὡς καὶ γὰρ εἰληφα
τὸν πατέρα μου· καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πορφύρεον.
Ὁ ἔχων οὐκ ἀκουσάτω ἢ τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον. Τὰδε λέ-
γει ὁ ἔχων τὰ πνῦματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἐπὶ τὰς ἀστέρας, Οἶδά σου
τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχης ὅτι ζῆς, ἐ νεκρός εἶ. γίνου ζηροῦν,
καὶ σφραγίσον τὰ λοιπὰ ἀ μὴ μὴ ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ ἔρηκα σου
τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. μνημόνευε οὖν πῶς
εἰληφας καὶ ἠκούσας, καὶ τῇ τρεῖς, ἐ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ ζη-
ροῦσης, ἔξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποῖαν ὥραν ἡ-
ξω ἐπὶ σε· ἔχης ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἀ ἐκ ἐμολυ-
ναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἐ φοιτοῦντες μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς,
ὅτι ἄξιοι εἰσιν. ὁ νικῶν ὅδε· φοιταλέται ἐν ἱματίοις λευκοῖς,
καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ
ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐνώ-
πιον τῆς ἀγγέλων αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὐκ ἀκουσάτω ἢ τὸ πνῦμα λέ-
γει ταῖς ἐκκλησίαις. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκ-
κλησίας γράψον. Τὰδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖ-
δα τῆς Δαβὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείει, καὶ κλείει ἐ οὐδεὶς
ἀνοίγει· οἶδά σου τὰ ἔργα. ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεω-
γμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχης
Μ.ι.

14 μετανόη-
σῃ οὐ δέλη με-
τανοήσαι ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῆς.
ἰδοὺ. α. 18

15 αὐτῆς. α. 18.
16

α. 18. 15

α. 18. 15

16 βαλεῖν. α.
18. 15

17 σφραγί-
σται. α. 18. 15

α. 18. 15

1 καὶ. 15

2 ἡμετέρας ἀπο-
στάτης. α. 18. 15
* μου. α. 18

α. 15

* αὐτῶν. α. 18. 15

3 οὕτως. 18. 15

4 ἐξομολογήσω.
α. 18. 15

5 καὶ σὺ αὐτῶν
εἰ μὴ ὁ ἀνοί-
γων· καὶ οὐ-
δεὶς ἀνοίξει. α. 18.
αὐτοῦ. α. 18. 15
6 αὐτῶν. α. 18. 15

α. 18. 15. B
α. 18. 15. F
α. 18. 15. B

α. 18. 15. F

Κεφ. 15. Γ.
α. 18. 15. Α
β. 18. 15. Γ

Ἡσαΐα κ. 6. 2
ἰω. 1. β. B

δυνάμιν, καὶ ἐτήρησας μου τὸ λόγον, καὶ ἐκ ἡγήσω τὸ ὄνομα
μου. ἰδοὺ δίδωμι ἐκ τῆς σιναγωγῆς τῆς σατανᾶ τῶν λεγόντων
ἐαυτοὺς Ἰουδαίους εἶ, καὶ ἐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιή-
σω αὐτοῖς, ἵνα ἡξώσι ἐπεροσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῆς ποδῶν σου,
ἐγὼ οὖν ὅτι ἐγὼ ἡγάπησα σε, ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ἐπι-
μονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας ἔπειτα σφοδρῶς τῆς μη-
λουσις ἐρχεται ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσας τοὺς κατο-
ικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἰδοὺ ἐρχομαι ταχὺ· κράτει ὁ ἔχων, ἵνα μη-
δεὶς λάβῃ τὸν σέφανόν σου. ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν σύλον ἐν τῷ
ναί τῆς Θεοῦ μου, καὶ ἐξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐπὶ καὶ ῥάψω ἐπ' αὐ-
τὸν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς Θεοῦ μου
τῆς καμνῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα μου τὸ καμνόν. Ὁ ἔχων οὖς ἀκούσάτω ἡ
τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας
Λαοδικέων ῥάψον. Τὰδε λέγει ὁ Ἄμω, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ
ἀληθινός, ἡ ὁρατὴ τῆς κλίσεως τῆς Θεοῦ. Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι
οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὅφελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεστός· οὕτως ἢ
χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μὴ γὰρ σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ
Δ στόματος μου, ὅτι λέγεις, Ὅτι πλουσίος εἰμι καὶ πεπλησθῆκα καὶ ἔ-
θενός γεραίαν ἔχω. Καὶ ἐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεει-
νός ἐκ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός. Συμβελάβω σοι ἀργα-
σαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς·
καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλῃς, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχυνή
τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλούμενον ἔχεισόν τοις ὀφθαλμοῖς
σου, ἵνα βλέπῃς. Ἐγὼ ὅσοις ἐάν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω. Ζη-
λωσον οὖν ἐμετάνοησον. ἰδοὺ ἔσθῃ ἐπὶ πύλιν θύραν καὶ κρού-
σαι· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, ἐάν τις ἀκούσῃ
μαίωσιν αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐξέλθῃ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.
Ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς
καὶ γὰρ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
Ὁ ἔχων οὖς ἀκούσάτω τὸ πνῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, ἐκ ἰδοὺ θύρα ἡνωμένη ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ παρὰ τοῦ κυρίου ἡκούσα ὡς σάλπιγξ λαλῶν
μετ' ἐμοῦ, λέγουσα, Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἀδελφὲ γυνεὶ

Παροι. γ. Β
ἔσρ. β. Β

μὲν ταῦτα. Καὶ διέως ἐλθὼν ἐν πνύματι· καὶ ἰδοὺ θρό-
νον· ἐκεῖτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς θρόνου καθήμενος. Ἐκ
καθήμενος ἡμῶν ὁμοίος ὁρατός, λίθῳ ἰάσπιδι, καὶ ὁρατός· ἐκ
τοῦ κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοίος ὁρατός σμαραγδίνῳ. Καὶ κυ-
κλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· ἐπὶ τοῖς θρόνοις
εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθήμενους, περι-
βεβλημένοι ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ ἔχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. Καὶ ἐκ τῆς θρόνου ἐκπορεύονται ἀστρα-
παὶ καὶ βρόνται καὶ φωναί· ἐπὶ λαμπάδες πυρὸς καθήμεναι
ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἐπὶ πνύματα τῆς Θεοῦ. Καὶ ἐνώ-
πιον τῆς θρόνου ἑτάλαστα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέ-
σῳ τῆς θρόνου ἐκ κύκλου τῆς θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλ-
μῶν ἐμπεραθεν ἐκ ὀπίθεν· καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὁμοίον λέον-
τι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον
τὸ πρῶτον ὡς ἀνθρώπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὁμοίον ἀετῷ
πετωμένῳ καὶ τέσσαρα ζῶα ἐν καθ' ἑαυτὸ εἶχον ἀνὰ πτέρυ-
γας ἐκ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνά-
παυσιν ἐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα, Ἅγιος, ἅγιος, ἅ-
γιος· Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμε-
νος. Ἐκ ὅταν δώσωσι τὰ ζῶα δόξαν ἐκ ἡμῶν καὶ διχαρισίαν
τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς θρόνου τῷ ζῶντι ἄς τοῖς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
πεποιῶται· ἐκ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τῆς κα-
θήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐκ περοσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων, ἐκ ἑκατὸν τοῖς στεφάνοις αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ
θρόνου, λέγοντες, Ἄξιός ἐστι Κύριε λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν ἡμῶν
ἐκ πνύ δυνάμιν, ὅτι σὺ ἐκτίσας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημα σου
εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθης. Καὶ εἶδον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῆς κα-
θήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν ἐκ ὀπί-
θεν, κατεσφραγισμένον σφραγίδι ἐπὶ ἑπτά. Καὶ εἶδον ἄγγελον
ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ, Τίς ὁστὶν ἄξιός ἀνοῖξαι τὸ
βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; Καὶ οὐδεὶς ἠδύ-
νατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς,
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό. καὶ ἐγὼ ἔκλαμον πολ-
λά, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον,

α. 11

1 οὐρανῷ. α. 11.

15
2 ὁμοία. α.

α. 16

α. 16

3 ἐν καθ' ἑαυτὸ

αὐτὸν ἔχον. α. 16

4 γέμοντα. α. 16.

α. 16

α. 16

α. 16

α. 16

6 περοσκυνή-
σουσι. α. 16.

7 βιβλίον. 16

8 εἰ ὁ Κύριος

καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν

ὁ ἅγιος λαβὼν.

α. 16. 15

9 ἵσταται. 16. 15

1 ὁρατός. α. 16

15

2 πολλοί. α. 16. 15

16

Παροι. γ. Α

Κρι. γ. Δ

ε

το πείτον της σελήνης και το πείτον της αστέρον, ἵνα σκοπαθῇ
το πείτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίη το πείτον αὐτῆς, καὶ ἡ
νύξ ὁμοίως. Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἁγγέλου πεπομφένου ἐν
μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς
κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν της σελήνης τῆς
θ' τειῶν ἁγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν. Καὶ ὁ πέμπτος
ἁγγέλος ἐσαλπισε, ὡς εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπηγότεν εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τοῦ ἀβύσσου, ὡς ἰννοῖζε το
φρέαρ της ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς
καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοπῆθη ὁ ἥλιος ὡς ὁ ἀπὸ τοῦ καπνοῦ
τοῦ φρέατος. Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἔξηλθον ἀκρίδες εἰς πᾶν γῆν, καὶ
ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι της γῆς·
ὡς ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον της γῆς, οὐδὲ πᾶν
χλωρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵπνες
ἐκ ἔχουσι πᾶν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·
ὡς ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ὀκλήσωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανι-
δῶσι μελέας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς
σκορπίου, ὅταν παύσῃ ἀνθρώπον. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
B ζητήσουσιν οἱ ἀνθρώποι τὸ θάνατον, ὡς οὐχ εὕρησουσιν αὐτόν·
ὡς ἐπιδυμήσουσιν ὀλοθάνην, καὶ φάξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.
Καὶ ὡς ὁμοιωμάτα τῶν ἀκρίδων ὁμοία ἵπποις ἡτοιμασμένοις
εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς σέφανοι ὁμοιοί
χρυσῷ, ὡς τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, καὶ
εἶχον τεύχεα ὡς τεύχεα γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λε-
όντων ἦσαν, ὡς εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, ὡς ἡ φωνὴ
τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρε-
χόντων εἰς πόλεμον, καὶ ἔχουσιν οὐρας οὐρίας σκορπίοις, ὡς κέν-
τρα ἑνὶ τῶν οὐρανῶν αὐτῶν καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοῖς
ἀνθρώποις μελέας πέντε· καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλεῖα τῶν
I ἁγγέλων της ἀβύσσου, ὄνομα αὐτῶν Ἐβραῖσι Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ
ἑλληνικῇ ὄνομα αὐτῶν Ἀπολλύων. Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ
ἔρχονται ἐπὶ δύο οὐαὶ μὲν ταῦτα. Καὶ ὁ ἕκτος ἁγγέλος ἐσαλ-
πισε, καὶ ἤκουσα φωνῆ μιαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσια-
στηρίου τοῦ χρυσοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, λέγουσαν τῷ ἑκτῷ ἁγγέ-
λῳ·

Κεφ. 5. Α
ἡσυχία Β. Δ
ὡς ἡ 1. Β
ἀποκ. 7. Δ

Σοφίας 15. Β

4 ἀποκ. 2

1 καμίνου α.

2 οὐ μὴ θύρῃ-
σα 11. α. 16

3 χρυσοῦ. α. 16

4 κέντρα καὶ ὡς
τῶν οὐρανῶν αὐ-
τῶν ἐξουσία
ἐχουσι τὸ ἀδι-
κῆσαι. α. 16
5 ἔχουσαι. α. 16

6 ἁγγέλου, ὁ
ἔχων τὸ. α. 16. 15

7 ἵππου μελέας
δύο α. 16. 15
8 ἵππων 15
α. 16

8 ἀποκ. α. 16. 15
9 ἡ 20 ἐξουσία
τῶν ἵππων ἐν τῷ
σώματι αὐτῶν
10 α. 16. 15

α. 16

1 ἡ βίβλος 16. 15
2 ἡ βίβλος
3 ἡ βίβλος α
4 ἡ βίβλος α. 16. 15
5 ἡ βίβλος α. 16. 15

α. 16. 15

6 πῶς δέξεται
α. 16. 15

γέλω ὅς εἶχε πᾶν σάλπιγα, Λύσον τοὺς πύσσας ἀγγέλους τοῦ
δεξιμοῦς ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. Καὶ ἐλύ-
θησαν οἱ πύσσας ἀγγέλους οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς πᾶν ὥραν καὶ ἡ-
μέραν καὶ μελέας καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ὀκλήσωσι το πείτον τῶν
ἀνθρώπων· καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατημάτων τοῦ ἵππου, δύο
μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Καὶ
οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁρασί, καὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ αὐ-
τῶν ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακίνθινους καὶ θιάδας καὶ αἱ
κεφαλὰς τῶν ἵππων ὡς κεφαλὰς λεόντων, καὶ ἐκ τῶν σωματῶν αὐ-
τῶν ἐκπορεύετο πῦρ καὶ καπνὸς ὡς θεῖον· ἐκ τῶν τειῶν τούτων
ἀπεκτανθήσονται το πείτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῶν πυρὸς καὶ ἐκ τῶν καπνῶν
ὡς ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐκπορευομένων ἐκ τῶν σωματῶν αὐτῶν· αἱ γὰρ ἐξ-
ουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ ἔχουσι αὐτῶν ὁμοίαι ὁ-
φείσιν ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι καὶ οἱ λοιποὶ τῶν
ἀνθρώπων οἱ ἐκ ἀπεκτανθήσαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐτε
μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν κατὰ αὐτῶν, ἵνα μὴ περισκυνήσωσι
τὰ δαιμόνια, καὶ εἰδῶσι τὰ χρυσῶν καὶ τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ χαλκῶ
καὶ τὰ λίθινά καὶ τὰ ξύλινα, αὐτοὶ βλέπειν διὰ τῶν οὐτῶν ἀκούειν
οὐτε περπατεῖν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὐτε
ἐκ τῶν φαρμακείων αὐτῶν, οὐτε ἐκ της πορνείας αὐτῶν, οὐτε
ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν. Καὶ εἶδον ἄλλον ἁγγέ-
τον ἰσχυρόν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον
νεφέλῃ, καὶ ἰεὺς ἐπὶ της κεφαλῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς σῦλοι πυρὸς, καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεωγμένον, καὶ ἔθηκε τὸ πόδα αὐτοῦ ἐπὶ
δεξιὸν ἐπὶ πᾶν θάλασσαν, τὸν δὲ βῶνυμον ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ
ἐκράξε φωνῇ μεγάλῃ ὡς πρὸς λέων μυκάται· ὡς ἐκράξεν, B
ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰς βροντὰς τὰς ἑαυτῶν φωνὰς καὶ ὅτε ἐλάλησαν
αἱ ἐπὶ τὰς βροντὰς τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἐμελλον γράφειν καὶ ἡ-
κουσα φωνῆ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν μοι, Σφραγισον αὐ
ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰς βροντὰς, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς. Καὶ ὁ ἁγγέ-
λος ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ της θαλάσσης καὶ ἐπὶ της γῆς, ἦρε πᾶν
χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὡμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅς ἐκπῶσι τὸ οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὰ
I

8 α. 16. 15

Δανιήλ 10. Γ

γινῶ καὶ ἐν αὐτῇ, καὶ τὸ θαλάσσιον καὶ τὰ ἐν αὐτῇ. Ὅππῃ ἔστιν ἐκ ἐστὶν ἐπὶ, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τῆς ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ

Θεοῦ, ὡς ἀγγέλισε τοῖς ἐαυτῶν δούλοις τοῖς περὶ φηταις. Καὶ ἡ φωνὴ αὐτῶν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ καὶ λέγουσα, Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ δωδύμενον

ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τῆς ἐσῶτος ἑπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἡ φωνὴ αὐτῶν πρὸς τὸ ἀγγέλου, λέγων αὐτῷ, Δός μοι τὸ βιβλα-

ρίδιον. Καὶ λέγει μοι, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό. Ἐπικρανεῖ

σου πλὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ σωματί σου ἔστιν γλυκὺ ὡς μέλι. Καὶ

ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφα-

γον αὐτό. Ἐπεὶ ἐν τῷ σωματί μου ὡς μέλι γλυκὺ, καὶ ὅτε ἔφα-

γον αὐτό, ἔπικράνθη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγει μοι, Δεῖ σε πάλιν

προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι

πολλοῖς. Καὶ ἔδοθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥά-

βδω, λέγων, Ἐγράψαι, καὶ μετρήσων τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυ-

σιαστήριον, καὶ τοὺς περὶ τοῦ ναοῦ καὶ τὴν αὐλὴν καὶ τὸν

ναὸν ἐκβαλεῖς ἐξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη

τοῖς ἔθνεσι. Ἐπεὶ πόλιν ἰδὼν ἀγίαν πατήσοις μῆνας τεσσαρὰ κόν-

τα δύο καὶ δώσω τοῖς δυοῖς μδρ' τοῖς μοι, καὶ προφητεύσεις ἡ-

μέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, περὶ βιβλίου σου σάκεαι.

οὗτοι εἰσιν αἱ δύο ἐλπίαι, καὶ δύο λυχναὶ αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς

ἐσῶτος. Ἐπεὶ αὐτοὶς δέλη ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπαράγεται ἐκ

τῆς σωματικῆς αὐτῶν, καὶ κατεδίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. καὶ εἰς τὴν

αὐτοῖς δέλη ἀδικῆσαι, οὕτω δὲ αὐτὸν ἀποκτανθῶσι. οὗτοι ἔ-

χουσιν ἔξοισίαν κλείσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὕψος ἐν

ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας, καὶ ἔξοισίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν

ὕδατων, σφραγίσαντα αὐτὰ εἰς αἶμα, καὶ πατάξαι τὸ γινῶ πᾶσι πλη-

γῇ, ὅσαίς ἐάν θελήσῃσι. καὶ ὅταν τελέσωσι τὸ μδρ' τοῖς αὐ-

τῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τοῦ ἀβύσσου ποιήσῃ πόλεμον μετ'

αὐτῶν, καὶ νικήσῃ αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτοὺς, καὶ τὰ πτώματα

αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείᾳ πόλεως τῆς μεγάλης, ἧς καλεῖται

πνύμα πᾶσι Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου ὁ Κύριος ἡμῶν

ἐσαυροῦται καὶ ἐλέγξουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν

α.

4 τοῖς δούλοις αὐτοῦ τοῖς περὶ φηταις. α. 16. 17

5 βιβλαρίδιον. α. 16

6 δούλοις μοι τὸ βιβλαρίδιον. 16

* καὶ εἰσέλθῃ ἀγγέλος. α

1 ἔξοισιν. α

2 Κυρίου. α. 16

3 ταῖς ἡμέραις τῆς προφητείας αὐτῶν. α. 16

4 αὐτῶν. 16

5 βλάπτουσιν. α. 16

καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμίση, καὶ τὰ

πτώματα αὐτῶν ἐκ ἀφ' ὧν τοῖς περὶ φηταις εἰς μνήματα καὶ οἱ κα-

ποικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ διφραδίσουσιν,

καὶ δώρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οὐκ ἐβασάνισαν τὸν καποικοῦντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μὴ τὰς τρεῖς ἡ-

μέρας καὶ ἡμίση, πνύμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς,

καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ

τοῦ θεωροῦντος αὐτοὺς. καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ

οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς, Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ

ἐξανθόν ἐν τῇ νεφέλῃ. καὶ ἐδέωρθη αὐτοῖς. Ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ

ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐχθύντο σφόδρα μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πό-

λεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτανθήσαν ἐν τῷ σφραγισμῷ ὀνόματα ἀνθρώ-

πων χιλιάδες ἐπὶ αὐτῶν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐμφοβοὶ ἐχθύνοντο, καὶ ἔδωκαν

δόξαν τῷ Θεῷ τῷ οὐρανοῦ. Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, ἰδοὺ

ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. Καὶ ὁ ἐβδόμος ἀγγέλος ἔσαλπ-

σε, καὶ ἐχθύνοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι, Ἐ-

χθύνοντο αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ

ἀγγελοὶ καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄγγελοι

Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, αἰγίοις ἐπὶ ἔχοντας πληγὰς ἐπὶ τὰς ἐχάτας, ὅπ ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ, καὶ ὅτι νικῶντας ἐκ τῆς θηρείου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτῆς, ἐκ τοῦ θριθμοῦ τῆς ὀνόματος αὐτῆς, ἐστῶτας ἐπὶ πλὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιστάρους τῆς Θεοῦ, καὶ ἄδδοσι πλὴν ὡδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν ὡδῶν τῆς θρησκείας, λέγοντες, Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαια καὶ ἀληθινὰ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων. Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δόξασῃ τὸ ὄνομα σου; ὅτι μόνον ὁ ὅσιος, ὅπ παύται τὰ ἔθνη ἡξιοῖσι ἐπεροσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅπ τὰ δικαιώματα σου ἐφανερῶσιν. Καὶ μὲν ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὼν ἡ πόλις ἡ ναὸς τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίας ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅτι ἔστηλθον οἱ ἐπὶ αἱ ἀγγελοὶ ἔχοντες τὰς ἐπὶ πληγὰς, ἐκ τῆς ναοῦ, ἐκ δὲ θυμῶν λίνον καθαρόν καὶ λαμπρὸν, καὶ ὡς ζωοποιεῖται ὡς τὰ ἐπὶ ζῶντας χερσὶ καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἐπὶ αἰγίοις ἐπὶ φιάλας χερσὶ, γεμούσας τῆς θυμῶν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐνεμέσθη ὁ ναὸς καπνὸς ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἠδυνάτο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν, ἀλλὰ τελεωθῶσιν αἱ ἐπὶ πληγὰς τῆς ἐπὶ αἰγίων. Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τῆς ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἐπὶ αἰγίοις, Ὑπάγετε, καὶ ἐκχέετε τὰς φιάλας τοῦ θυμῶν τοῦ Θεοῦ εἰς πλὴν γλῶ. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ πλὴν γλῶ· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἔχοντας τὸ χαράγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῆς φωνῆς αὐτῆς περοσκυνούσας. Καὶ ὁ δεύτερος ἀγγελὸς ἐξέχεε πλὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς πλὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκρὸς, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ ὁ τρίτος ἀγγελὸς ἐξέχεε πλὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. καὶ ἤκουσα τοῦ αἰγίου τῶν ὑδάτων λέγοντος, Δίκαιος, Κύριε, εἰ, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢς, καὶ ὁ ὅσιος, ὅπ ταῦτα ἐκρίνας· ὅπ αἷμα αἰώνων ἐπεροσθητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδω-

ψαλμ. Δ
ψαλμ. ρη.
Γερεμ. 1. Α

α. 16
1 ἡδὲ ὀνομα-
των. 15

2 ἐξ ὧν. α. 16
3 ἄγιος. α. 16

α. 16

4 οὐρανὸς. α.
5 ἡ ναὸς. α. 16

ἐπὶ α. 16

α. 16

καὶ πλὴν αἱ ἄξιοι γὰρ εἰσι. Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θρονοῦ λέγοντος, Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου. Καὶ ὁ τέταρτος ἀγγελὸς ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· ἔδωκε αὐτῷ καυμαλίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ. καὶ ἐκαυμάθησαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡμέρα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τὸ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ ἐμετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δοξάν. Καὶ ὁ πέμπτος ἀγγελὸς ἐξέχεε πλὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς θηρείου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτῆς ἐσκοπωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεόν τῆς οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς ἐλκῶν αὐτῶν, ἔμετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ ὁ ἕκτος ἀγγελὸς ἐξέχεε πλὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμόν· ἔδωκε τὴν εὐφράτην· ἔδωκε τὸν ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐποιμαθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς σόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τῆς σόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς σόματος τῆς ψευδοπροφητοῦ πνύματα τέλα ἀκαθάρτα ὁμοία βατραχοῖς· εἰσὶν οἱ πνύματα δαιμόνων παύοντα σημεῖα ἐκ πορεύεσθαι ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς καὶ τὸ οἰκουμένης ὅλης, σὺν αἰχμαλῶν αὐτοῖς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Ἰδὼν ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ ῥηγνῶν, καὶ τῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, ἔβλεπωσι πλὴν ἀχρημοσύνην αὐτῶν. Καὶ σὺν ἡγαγὺν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραΐτι Ἀρμαγεδδών. Καὶ ὁ ἕβδομος ἀγγελὸς ἐξέχεε πλὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν ἀέρα· καὶ ἐγένετο φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα, Γέγονε. Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ ἔσχαται, καὶ σεισμός ἐγένετο μέγας, οἷος ἐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, πηλικούτος σεισμός οὕτω μέγας. Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τέλα μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἐπεσάν· καὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμῶν τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ πᾶσα νῆσος ἐφυγε, καὶ ὅρη ἐχάθησαν· ἔχλαζα μεγάλη ὡς ταλαντάρια καταβαίνε

Κεφ. γ. Γ
Ματθ. 24. 2
Λευκ. 18. Ε

Δ

ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦν ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἀν-
θρώποι· ὁ Θεὸς ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλᾶς, ὅτι μεγάλη ὅστις
ἐκ τῆς πληγῆς αὐτῆς σφόδρα. Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς
ἀβύσσου τῆς ἐχόντων τὰς ἐπὶ τῆς φιάλας, ἃ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ,
λέγων μοι, Δέξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης,
τῆς καὶ ἀπορνήσεως ἡμῶν τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν, μετὰ τῆς ἐπορνύσεως
ἡ βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας
αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. Καὶ ἀπῆνέ με εἰς ἔρημον ἐν
πνύματι καὶ εἶδον γυναῖκα καθήμενὴν ἐπὶ θρόνου κόκ-
κινου, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπὶ καὶ
κέραια δέκα· καὶ ἡ γυνὴ ἡ περικνημωμένη πορφύρᾳ καὶ κόκ-
κινῳ, καὶ κεκρυφαμένη χρυσῷ ἔκλειπτο ἡμῶν καὶ ἡ ῥαβδίς,
ἔχουσα χρυσοῦ ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυ-
γμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον
αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἡ
μήτηρ τῆς πόρνων καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. Καὶ εἶδον τὴν
γυναῖκα μεθύσαν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἀγίου, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος
τοῦ μάρτυρων τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἰδὼς αὐτὴν θαύμασα μέγα.
ἔειπέν μοι ὁ ἄγγελος, Διαπέθαυμάσας; ἐγὼ σοι ἐρῶ τὸ μυστή-
ριον τῆς γυναῖκος, ἃ ἡ θεία ἡ βασιλεύουσα αὐτῆς, ἔχοντος τὰς
ἐπὶ τῆς κεφαλᾶς καὶ τὰ δέκα κέραια. Θμελὼν ὁ εἶδες, λέω, ἃ ἐκ-
εἶ, καὶ μὴ μετὰ ἀναβαίνειν ἐκ τοῦ ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν·
καὶ θαυμάσας οἱ κατοικοῦντες τῆς γῆς, (ὧν ἔγραψα ταῦτα
ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, ὅσοι καταβολῆς κόσμου,) βλέ-
ποντες τὸ θηρίον, ὃ ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ, καὶ περὶ ὅστις ὡς ὁ νοῦς ὁ ἐ-
χὼν νοοῖ. Αἱ ἐπὶ τῆς κεφαλᾶς, ὅρα ἃ ἐπὶ ὅπου ἡ γυνὴ καὶ ἡ
ἐπ' αὐτῇ, καὶ βασιλεῖς ἐπὶ αὐτῇ· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἰς ὅστις, ὁ
ἄλλος ἔγωγε ἦλθεν ὅταν ἔλθῃ, ὁλίγον αὐτὴ δεῖ μένειν. Καὶ τὸ θη-
ρίον ὁ λέω, καὶ ἐκ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς ὁ δόξας ὅστις, καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ ὅστις, ἃ εἰς
ἀπώλειαν ὑπάγει. Καὶ τὰ δέκα κέραια ἃ εἶδες, δέκα βασι-
λεῖς εἰσιν, αἵτινες βασιλείαν ἔγωγε ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βα-
σιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τῆς θείας. οὗτοι μίαν γνώ-
μην ἔχουσιν, καὶ τὸ δῶμα καὶ τὸ ἐξουσίαν ἑαυτῷ τῷ θμελῶ δια-
διδόσκειν. οὗτοι μετὰ τῆς θείας πολέμησοις, ἃ τὸ θμελὼν νική-

αὐτῆς. α. 15

1 λέω. α.
2 πορφύρᾳ καὶ
κόκκινῳ. α.
3 καὶ πορφυ-
ραν καὶ κόκκινον.
α.
4 πόρνων. α. 15

5 ὅτι λέω τὸ θη-
ρίον, καὶ. α. 15
6 καὶ περὶ ὅστις.
α. 15
7 ἐπίσταν, α. α.

8 διδόντων. α. 15

σε αὐτοῖς, ὅτι Κύριος κυρίων ὅστις καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ἃ
οἱ μετ' αὐτῶν κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. Καὶ λέγει μοι, Ταῦτα ὅσα
ἃ εἶδες, ἃ ἡ πόρνη καὶ ἡ πόρνη, λαοὶ ὅσοι εἰσὶ καὶ ἔθνη καὶ γλώσ-
σαι. Καὶ τὰ δέκα κέραια ἃ εἶδες ὅτι τὸ θμελὼν, οὗτοι μυσή-
σοις τὴν πόρνην, ἃ ἡ ῥαβδίς ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυνῆν,
καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν
πυρὶ· ὁ γὰρ Θεὸς ἐδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώ-
μην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν
αὐτῶν τῷ θμελῶ, ἄχρι τελεσθῶν ταῦτα ῥήματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ γυ-
νὴ ἡ εἶδες, ἐστὶν ἡ πόρνη ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῆς
βασιλείας τῆς γῆς. Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἃ ἔει-
πον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ὅλας τὰς μεγάλας,
καὶ ἡ γῆ ἐφωπιάθη ἐκ τῆς δόξης αὐτῆς, καὶ ἐκραζεν· ἐν ἰσχυρί, φω-
νὴ μεγάλη λέγων, Ἐπέσει ἔπεισε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐ-
κρήντο κατοικητήριον δαμνῶν, καὶ φυλακὴ πάντος πνύματος
ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ πάντος ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμνη-
μένου, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέτωκε πάν-
τα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπορνύσαν, καὶ
οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ σελῶντος αὐτῆς ἐπλήθη-
σαν. Καὶ ἡκούσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν, Ἐξ-
έλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συκοινωνήσῃτε ταῖς ἀμώ-
ρ-
ναις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβῃτε ἐκ τῆς πληγῶν αὐτῆς, ὅτι ἡ κο-
λουθήσαν αὐτῆς αἱ ἀμώρναι αἱ ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν
ὁ Θεὸς ταῦτα ἀδικήματα αὐτῆς. Δότε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέ-
δωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλῶν· ὅσα ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ
ποτηρίῳ ὃ ἐκέρχασε, κέρχασατε αὐτῇ διπλοῦν· ὅσα ἐδόξασεν
ἑαυτῇ, καὶ ἐσελιώσατε, τοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμόν καὶ πέν-
δος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χή-
ρα ἐκ εἰμὶ, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω, διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξου-
σιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κα-
τακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρινὼν αὐτὴν. καὶ
καύσονται αὐτὴν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
οἱ μετ' αὐτῆς πορνύσαντες καὶ σελιώσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν
καπνὸν τῆς πυρρῆς αὐτῆς, ὅσοι μακρόθεν ἐσκόπουν διὰ τοῦ
N.ii.

9 καὶ τὸ. α. 15

αὐτῆς. α. 15

1 ἰσχυρῶ φωνῇ
λέγων. α. 15

2 ἐκκαλέσασθαι.
α. 15

3 κρίνας. α. 15

4 καύσουσι καὶ
κόψονται ἐπ'
αὐτῇ. α. 15

Κεφ. θ. Γ
α. 15. Γ

Κεφ. ιθ. Β
α. 15. Γ
ἱερ. μα. Α

Ἡσ. μα. Β

Φόβον ἔβασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες, Οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. Ἐοὶ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦσιν ἐπὶ αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει ἐκ ἐπὶ, γόμον χρυσοῦ καὶ ἄργυρου καὶ λίθου ἱμίου καὶ μδργαρείτου ἔβυστου καὶ πορφύρας ἔσπεροδ καὶ κοκκίνου. Ἐπᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου ἱμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μδρμάρου, καὶ κινάμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρῶτα καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωματίων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἡπιδυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ τοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ τοῦ, καὶ ἐκ ἐπὶ οὐ μὴ εὐρήσῃς αὐτά. οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλάστησαντες ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν σήσονται διὰ τὸ φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, καὶ λέγοντες, Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦ καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ ἱμίῳ καὶ μδργαρείταις, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσούτος πλοῦτος. καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ὅστις πλοῖον ὁμίλος, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴ θάλασσαν ἐργάζονται ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν, καὶ ἐκραζόντες ὁρῶντες τὸν καπνὸν τοῦ πυρρῶσεως αὐτῆς, λέγοντες, Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; καὶ ἔβαλον χροῦν. ὅτι πᾶς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐκραζόντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες, Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐν ἣ ἐπλούτησεν πᾶν τοῖς οἰέοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς ἱμιοτήτος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. Εὐφράνου ἐπ' αὐτὴν οὐρανὸν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ πορφεῖται, ὅτι ἐκρίνετο ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ἐμὲν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἦρεν εἰς αἴθερος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὀρμήματα βληθήσονται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ ἡ εὐρέθη ἐπὶ καὶ φωνὴ κλαυθρῶν καὶ μοισικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπαστῶν ἡ μὴ ἀκουσθῆναι ἐν τοῖς ἐπὶ καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης ἡ μὴ εὐρέθη ἐν τοῖς ἐπὶ καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆναι ἐν τοῖς ἐπὶ καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῆναι ἐν τοῖς ἐπὶ καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆναι ἐν τοῖς ἐπὶ ὅτι οἱ ἔμποροι σου ἦσαν οἱ μεμιστῆνες τῆς

ἡ κλαῖοντες καὶ πενθοῦσιν α. 18

6 βυσσίνου καὶ πορφυροῦ α. 18

7 ἀπώλυσται α. 18

8 ὅτι τῆς πλοῖων πλοῦτος, καὶ α. 18

9 αὐτῇ οὐρανὸν καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ πορφεῖται α. 18

γῆς, ὅτι ἐν τῇ Φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα πορφεῖται καὶ ἀγίων εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ὅτι τῆς γῆς. Καὶ μὲν ταῦτα ἤκουσα ἰθὺς. * Φωνὴ ὄχλου πολλοῦ μεγάλου ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος, Ἀλληλουῖα. ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ ἰμὴ καὶ ἡ δυνάμις Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτῆς, ὅτι ἐκρίνε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἐφθάρη τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἔξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χείρὸς αὐτῆς. Καὶ δεύτερον εἶρηκαν, Ἀλληλουῖα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀνέβη εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἔπερ οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἔπερ σκεκύνθη τῷ Θεῷ τῶν καθήμενῶν ὅτι τὸ θρόνου, λέγοντες, Ἀμὲν. Ἀλληλουῖα. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἔξῃ, λέγουσα, Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴ ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴ ὕδατων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴ βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντας, Ἀλληλουῖα, ὅτι ἔβασιλεύσε Κύριος ὁ Θεός. ὁ παντοκράτωρ. χαίρομεν ἔαγαλλιώμεθα, καὶ δώμεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ θρόνου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς ἡτοιμάσεν ἑαυτήν. Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβληται βύσσινον καθαρόν καὶ λαμπρὸν τὸ ἔνδυμα τὸ δικαιοσύνης ὅτι τῆς ἀγίων. Καὶ λέγει μοι, Γενοιθε, Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ θρόνου καλεσμένοι. Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσὶ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔπερ ἐμπερθερὸν τὸ ποδὶν αὐτῶν περσικωῆσαι αὐτῶν. καὶ λέγει μοι, Ὅρα μὴ σὺ δούλος σου εἶμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὸ βιβλίον τοῦ ἱσοῦ. τῷ Θεῷ περσικωῆσιν. ἵνα γὰρ ἡ βίβλος τοῦ ἱσοῦ ἔστι τὸ πνεῦμα τῆς πορφεῖταις. Καὶ εἶδον τὸν ἔραν ἄνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος πίσος καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ὅτι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός. καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι. καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐ τὰς σταθμάς * ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθη αὐτῷ ἑφ' N.iii.

* ὡς α. 18
1 λέγοντων α. 18
2 ἡ δυνάμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ α. 18

α. 18

3 λέγοντων α. 18
* ἡ δόξα α. 18

Μαθ. κβ. Α
Λουκ. ιζ. Δ

Κεφ. κβ. Β

Ησαΐ. ζ. Α

ἵπποις λαλοῖς, ἐν δὲ θυμῷ βύσιν ^ⲱ λαλὸν καὶ καθαρόν. καὶ
ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία * ὅξεια, ἵνα ἐν αὐ- ^{* διότιμος. α. 16}
τῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμαίνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδη- ^{α. 16}
ρᾶ· καὶ αὐτὸς πατεῖ πλὴν λίαν τῶ οἴνου τοῦ θυμοῦ ὅς ἐστι ὁ ῥ-
γῆς τῆς Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος· καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ
τὸ μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς βασιλέων
καὶ Κύριος κυρίων. Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ·
καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετο-
μένοις ἐν μεσουρανήματι, Ἄδτε καὶ σὺν ἁγέτῃ εἰς τὸ δεῦπνον <sup>4 ἡ ὑπὸ συνά-
χοντες. 16</sup>
τῆς μεγάλης Θεοῦ, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας ^{5 τὸ μέγα θ. α}
χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν κατημέ-
νων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλθόντων καὶ δούλων, καὶ μι-
κρῶν καὶ μεγάλων. Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν σὺν ἡγεμένῳ ποιῆσαι πόλεμον μετ' αὐ-
τοῦ κατηγμένου ἐπὶ τῆς ἵππου καὶ μετ' τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐ-
πάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας ^{6 ὁ μετ' αὐτοῦ.}
τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χά-
ραγμα τῆς θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. ζών-
τες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς πλὴν λίμνῃς πυρὸς καὶ καυομένων ἐν
τῷ θείῳ· καὶ ^ⲱ λοιποὶ ἀπεκτανθήσονται ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῆς κατη-
γμένου ἐπὶ τῆς ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ· καὶ
πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῆς σαρκῶν αὐτῶν.

καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα πλὴν
κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ πλὴν χεῖρα αὐτοῦ.
καὶ ἔκραξε ^ⲱ δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ῥεχταῖον, ὅς ἐστι διάβο-
λος καὶ σατανᾶς * καὶ ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐ-
τὸν εἰς πλὴν ἀβύσσου, καὶ ἐκλείσειν αὐτὸν, καὶ ἐσφραγίσιν ἐπάνω <sup>* ὁ πλανῶν ὁ
οἰκουμένην ὁ-
λίαν. α. 16</sup>
αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ τελευτῇ τῶ χίλια ἔτη ^{1 ἔδωκεν. 15}
καὶ μετ' ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον. Καὶ εἶδον θρό- ^{2 πλανῶν. 16}
νοὺς, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυ-
χὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὸ μὴ ῥυπαρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸ λό-
γον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ πνίς οὐ προσκύνουσιν τῷ θηρίῳ, οὐτε τὴν εἰκό-
να αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἑλάβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν
καὶ ἐπὶ πλὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετ' Χρι-

ⲉⲥⲕ. ⲁ. ⲓ.

ⲕⲁⲓ. ⲓ. ⲁ.
ⲁ. ⲡⲓ. ⲉ. ⲓ.

4 ἡ ὑπὸ συνά-
χοντες. 16
5 τὸ μέγα θ. α

6 ὁ μετ' αὐτοῦ.

7 ἔδωκεν αὐτοῦ.

* ὁ πλανῶν ὁ
οἰκουμένην ὁ-
λίαν. α. 16
1 ἔδωκεν. 15
2 πλανῶν. 16

3 ἔδωκεν α.

4 μετ' αὐτοῦ. 16

5 θρόνου. α. 16

6 αὐτοῦ. α.

7 αὐτοῦ. 16

* ὁ λῆμνός τῶ
πυρὸς. α. 16

α. 16
εἶδον. α. 16

1 λαός. α. 16

α. 16

τοῦ τῶ χίλια ἔτη. ^ⲱ δὲ λοιποὶ τῶ νεκρῶν ἐκ ἀνέστησαν ἕως τε-
λευτῇ τῶ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος καὶ
ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀνάστασι τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θά-
νατος ὁ δεύτερος ^ⲱ ἐκ ἑστῶσι, ἀλλ' ἐσονται ἱερεῖς τῆς Θεοῦ,
καὶ τῶ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύουσιν μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη· καὶ ὅταν
τελευτῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθῇσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς ^Γ
αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν πλανήσεται τὰ ἔθνη πᾶσι ἐν ταῖς τέσσαρσι γω-
νίαις τῆς γῆς, ^ⲱ τῶν καὶ τὸν Μαργῶν, σὺν ἁγῶν αὐτοῖς εἰς
πόλεμον, ὡς ὁ θροῖνός ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. Καὶ ἀνέ-
στησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὸν ὄρεινόν τῶν
ἀγίων καὶ πλὴν πόλιν τῆς ἡραπιδύλου καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς· καὶ ὁ διάβολος ὁ
πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς πλὴν λίμνῃς πυρὸς καὶ θείου, ὅ-
που τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ἡ-
μέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ εἶδον θρό-
νον λαλὸν μέγαν καὶ τὸν κατηγμένον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώ- ^Δ
που ἐφυγὼν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ ὤρεθον αὐτοῖς· καὶ
εἶδον τοὺς νεκροὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
καὶ βιβλία λυγῶνθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο λυγῶνθη, ὅστις ἐ-
στὶν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βι-
βλίοις, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοῖς ἐν αὐτῇ
νεκροῖς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοῖς ἐν αὐτοῖς νεκροῖς·
καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄ-
δης ἐβλήθησαν εἰς πλὴν λίμνῃς πυρὸς. (οὗτος ἐστὶν ὁ δεύτε-
ρος θάνατος.) καὶ εἶπεν οὐχ ὤρεθον ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γε-
γραμμένον, ἐβλήθη εἰς πλὴν λίμνῃς πυρὸς.

καὶ εἶδον οὐρανὸν καμνόν καὶ γλῶσσαν καμνίαν· (ὁ γὰρ πρῶτος οὐ-
ρανός καὶ ἡ πρώτη γῆ ὥρηνθη,) καὶ ἡ θάλασσα ἐκ ἔστιν ἐπὶ. Καὶ
ἔγω Ἰωάννης εἶδον τὸ πλὴν τῶ ἁγίου Ἰερουσαλὴμ καμνίαν κα-
ταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡτοιμασμένην ὡς νύμ-
φην κακοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· καὶ ἤκουσα φωνῆς με-
γάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης, Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετ' αὐ-
τῶν, καὶ σκηνώσεται μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἐσονται, καὶ
αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτοῦ Θεὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἁλὶς καὶ ὁ Θεός·
N.iiii.

Εξεκ. λθ. Α

Γ

Δ

καὶ Ἡσαΐας ζε. Γ.
ε. ζε. Η
β. πν. γ. Γ

ⲕⲁⲓ. ⲓ. ⲁ.
ⲁ. ⲡⲓ. ⲉ. ⲓ.

Ησαϊν μγ. β.
β. κορ. ε. δ.

Β πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος ἐκ ἔ-
σαι ἐπ', οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος ἐκ ἔσαι ἐπ', ὅτι τὰ
πρὸς τὰ ἀπὸ λυθον. Καὶ εἶπεν ὁ καθεύδων ὅτι τοῦ θένος, ἰ-
δοὺ καὶ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι, Γράψον, ὅτι ἔτοι οἱ λόγοι
ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι. Καὶ εἶπέ μοι, Γέρονε. ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ
τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς
τῆς ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ
ἐσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός. δὲ τοῖς δὲ καὶ ἀπί-
στοις* καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φοναῖσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ
Γ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λί-
μνῃ τῇ κακομύρῃ περὶ καὶ θείῳ, ὅστις δεύτερος θάνατος. Καὶ ἡλ-
θε πρὸς μεῖς εἰς τῆς ἐπὶ ἀλγῶν τῶν ἐχόντων τὰς ἐπὶ φιάλας
τὰς γεμούσας ὧν ἐπὶ πληγῶν τῶν ἐχόντων, καὶ ἐλάλησε μετ'
ἐμοῦ, λέγων, Δίδου, δίδου μοι πλὴν νύμφῃ τῆς θενίου πλὴν
γυναικά. Καὶ ἀπήνεκέ με ἐν πνύματι ἐπ' ὅτι μέγα καὶ ὑ-
ψηλόν, καὶ ἐδίδέμοι πλὴν πόλιν τὴν μεγάλην τὴν αἰῶνα Ἱερου-
σαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς Θεοῦ, ἐχουσαν
πλὴν δόξαν τῆς Θεοῦ καὶ ὁ φῶς αὐτῆς ὁμοῖος λίθῳ ἡμιω-
Δ πάτω ὡς λίθῳ ἰάσσιδι κρυσαλλίζοντι ἐχουσαν τε τείχος μέγα
καὶ ὑψηλόν, ἐχουσαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν
ἀλγῶν δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ὅστις τῶν
δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀπὸ ἀναπολῆς πυλῶνες
τρῆς, ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς, ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς, ἀπὸ
δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς· καὶ τὸ τείχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους
δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ
θενίου. Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν ἵνα
Ε μετρήσῃ πλὴν πόλιν καὶ τὸν πυλῶνα αὐτῆς καὶ τὸ τείχος αὐ-
τῆς· καὶ ἡ πόλις τετραγώνος καὶται, καὶ τὸ μήκος αὐτῆς ὅσον
τὸν ὅστις καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε πλὴν πόλιν τῷ καλᾶ-
μῳ ἐπὶ σάδιων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος
ἐστὶν ὅσον αὐτῆς ἴσα ἐστὶ. καὶ ἐμέτρησε τὸ τείχος αὐτῆς ἑκατὸν
πασαρχόντα πασάρων πηγῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὅστις ἀλ-
γῶν. καὶ ἡ πόλις ἐκδομένης τοῦ τείχους αὐτῆς ἰάσσις, ἐστὶν ἡ πό-
λις χρυσοῦ καθερὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθερῷ. καὶ οἱ θεμελῖοι

2 γέροντα. α. 12

* καὶ ἀμάρτω-
λῶν. α. 12

3 φαρμακῶν. α

α. 12

* τῶν αἰσθη-
τῶν. α

α. 12

4 ἐπ' αὐτῶν. α. 12

α. 12

5 σαδίων. α. 12
δώδεκα. α

6 ὁμοῖον. α. 12

τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ ἡμιῳ κεκοσμημένοι. ὁ δε-
υτέρος, ἰάσσις· ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ τρίτος,
χαλκηδών· ὁ τέταρτος, σμαράγδος· ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕ-
κτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγδος, βήρυλλος· ὁ
ἐνάτος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑά-
κινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος. καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώ-
δεκα μδρραεῖται, ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἡμῶν ἐξ ἑνὸς μδρ-
γαρίτου. καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρόν, ὡς ὑά-
λος διαφανής· καὶ ναὸν ἐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός
ὁ πάντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ὅστις, καὶ τὸ θενίον. Καὶ ἡ πόλις οὐ
χρείαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ
γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ θεν-
νίον· καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περι-
πατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέροισι τὴν δόξαν καὶ
τὴν ἡμιῶν αὐτῶν εἰς αὐτήν· (καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς ἑκ μὴ κλη-
θῶσιν ἡμέρας· νύξ γὰρ ἐκ ἔσαι ἐκεῖ.) καὶ οἱ τοῖς πλὴν δόξαν καὶ
τὴν ἡμιῶν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν· καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν
πάντες οἱ κοινῶν καὶ ποιῶν βδελύγματα καὶ ψεύδους, εἰ μὴ οἱ γε-
γραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ θενίου.
Καὶ ἐδίδέμοι καθαρόν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπερὸν ὡς
ὡς κρύσταλλον, ἐκ πορτοῦ ἐκ τῆς Θεοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ
θενίου. ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τὸ ποταμὸς ἐκίλυθεν
καὶ ἐντεύθεν ἐξύλον ζωῆς, ποιῶν καρποὺς δώδεκα, καὶ ἡμιῶν
ἐν ἑκάστῳ ἀπὸ διδῶν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τῶν ἐξ-
λου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. καὶ πᾶν κατανάστημα ἐκ ἔσαι
ἐπ'· καὶ ὁ θρόνος τῆς Θεοῦ καὶ τοῦ θενίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ
δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, καὶ ὄψονται τὸ πρὸς ὅσον αὐ-
τοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ νύξ ἐκ ἔ-
σαι ἐκεῖ, καὶ χρείαν ἐκ ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύ-
ριος ὁ Θεός φωτίζει αὐτοὺς καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τὸν αἰῶ-
να τῶν αἰώνων. Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀ-
ληθινοί. καὶ Κύριος ὁ Θεός τῶν αἰώνων περιφωτῶν ἀπέ-
στειλε τὸν ἄγγελόν αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὰς ἐν γρά-
μαις ἐν ταῖς· ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τὰς

7 διαφανής. α.

α. 12

8 διαφωτός.

α. 12

* αὐτῶν. 12

9 κοινῶν. α. 12

10 ἐκίλυθεν. 12

11 κατένεμα. α.

12

13 φωτίζει. α. 12

14 πρὸς αὐτῶν
αὐτοῦ. α. 12

* καὶ 12

Ησαϊν ε. δ.

Ησαϊν ε. δ.

Ησαϊν ε. γ.

Ησαϊν ε. δ.

Β

λόγοις τῆς προφητείας τῆς βιβλίου τούτου. Καὶ ἐγὼ Ἰωάν-
νης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἐβλεψα,
ἔπεσα. ~~προσκύνησα~~ ἐμὲ προσεγενεὶ τῷ ποδῶν τῷ ἀγγέλου τοῦ δε-
ξιού μου ταῦτα· καὶ λέγει μοι, Ὁρα μή· σὺ δούλος σου γὰρ
εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκυνήσου. Καὶ λέ-
γει μοι, Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου

τούτου, ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυ-
πῶν ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος
ἀγιασθήτω ἔτι. καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐ-
μοῦ δοποδύωμαι ἕκαστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ
τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. μακάριοι οἱ
ποιούντες τὰς ἐντολάς αὐτῆς, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ
ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσελθῶσιν εἰς τὴν πόλιν· ἐξω-
θέν οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ
εἰδωλόλαοι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεύδος. Ἐγὼ Ἰησοῦς
ἐπέμψα τὸν ἀγγέλον μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκ-

κλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ
λαμπρὸς καὶ ὁ ὀρθρινός· καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν,
Ἐλθε. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἐλθε. καὶ ὁ διψῶν ἔλθέτω, καὶ
ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. Συμμαρτυροῦ-
μαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοῦ λόγου τῆς προφητείας τῆς βιβλίου
τούτου, ἵνα πᾶς ὁ ἰππιδῆς πρὸς ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπ' αὐ-
τὸν πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ καὶ ἵνα πᾶς ὁ
φαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἡ φαιρῇ
ὅτι ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως
τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. λέγει ὁ μαρ-
τυρῶν ταῦτα· ναὶ ἔρχομαι ταχύ. ἀμήν, ναὶ ἔρχου.

Κυεε Ἰησοῦς ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲν
πάντων ὑμῶν.
ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

σελίδα	τίτλος
32	ὡς Ἰησοῦς κατ' ἰδίαν εἶπον,
44	μὴν ἡμεῶν
57	Τὰ δὲ ἐν τῇ πέλῃ τῆς σελίδος γράφον, τὸ κατὰ Ματθαῖον ἀναγγέλιον ἐ- γράφη ἐν στήθεσι βφιδ, κεφαλαίοις τινέ.
78	βοήθησον αὐτῷ, εἰ
127	ὅτι οἶκον, πύργον.
132	ἐν ἰναπὶ
156	μόνα· ἀπὸ τῆς πρὸς ἑαυτὸν,
196	μοι ἔχετε.
205	Τοῖς τῷ κατὰ Ἰωάννην ἀναγγελίου στήθεσι ἐν τοῖς ἡμετέροις οὐκ ἔρο- μεν ἀπὸ τῆς γράφου.
214	καταποῦτος ἰαδόντος

28	τῆς ἐν Κελερῆας ἐκκλησίας. πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἐν στήθεσι τῆς.
----	---

EXCVDEBAT ROBERTVS STEPHA-
NVS TYPOGRAPHVS REGIVS
LVTETIAE PARISIORVM,
ANNO M. D. L.
XVII. CAL.
IVL.

THE HISTORY OF THE
LIFE OF

